ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ
Βουλευτής Κερκύρας 1990-1996

ΤΟ ΔΥΣΒΑΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ
της μη υποκριτικής πολιτικής

ΚΕΡΚΥΡΑ
ΝΟΕΜΡΙΟΣ 2013

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή η απόδοση κατά παράφραση ή διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου με οποιονδήπο-τε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγού-μενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα. Κάθε γνήσιο αντίτυπο φέρει την υπογραφή του συγγραφέα:

ISBN: 978-960-93-4949-9

Εκτύπωση: Αλτιντζής Δημήτρης
Τηλ.: 2310 569511

Το έργο αυτό αφιερώνεται σε όλους αυτούς
που με οποιονδήποτε τρόπο
βοήθησαν στην προσπάθειά μου
να φανώ χρήσιμος στον τόπο μου.
Ιδιαίτερα όμως αφιερώνεται στη γυναίκα μου
που με πολύ αγάπη και με μεγάλη προσφορά,
στάθηκε πάντα κοντά μου!

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. Γενική αναδρομή βουλευτικής περιόδου 1990 – 1996 13
2. Ίδρυση Μουσικού Γυμνασίου 34
3. Περιφερειακό το ΙΚΑ Κέρκυρας 39
4. Αναστύλωση Ιονίου Ακαδημίας 44
5. Απομάκρυνση ναυαγίων από είσοδο λιμένα Κέρκυρας 48
6. Απελευθέρωση της πορθμειακής γραμμής Κέρκυρας - Ηγουμενίτσας 51
7. Συγκοινωνιακό πρόβλημα Παξών 55
8. Οι επισκέψεις Καραμανλή στην Κέρκυρα 56
9. Ψυχιατρική μεταρρύθμιση 58
10. Βιολογικός καθαρισμός λυμάτων πόλης Κέρκυρας 63
11. Περιφερειακοί βιολογικοί καθαρισμοί
    α. Αγίου Μάρκου και β. Λευκίμμης 69
12. Κτηνιατρικό εργαστήριο Κέρκυρας 72
13. Ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα Ιονίων νήσων 75
14 Ελικοδρόμια στα νησιά νομού Κέρκυρας 82
15. Παλαιός επιβατικός σταθμός λιμένος 84
16 Πυροσβεστικά ΑΦΗ PZL στο αεροδρόμιο Κέρκυρας 88
17. Αίτια σημερινής οικονομικής κρίσης 89
18. Η πολιτική των κυβερνήσεων από 7/10/1991 έως 28/09/1995 μέσα
    από τους κρατικούς προϋπολογισμούς 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 95
19. Εναρμόνιση προς το Κοινοτικό Δίκαιο του φορολογικού καθεστώτος
    των πετρελαιοειδών προϊόντων αλκοόλης και αλκοολούχων ποτών
    και βιομηχανοποιημένων καπνών 114
20 Διάσκεψη κορυφής των ηγετών της Ε.Ο.Κ.
    το 1994 στην Κέρκυρα 117
21. Οικονομική ενίσχυση φιλαρμονικών 140
22 Το μνημείο Μαίτλαντ 155
23. Αναστύλωση της γέφυρας Κάιζερ 156
24. Αεροδρόμιο Κέρκυρας – Αεροπορικές συνδέσεις 157
25. Παλαιό και νέο γενικό νοσοκομείο 170
26. Προσφυγή Γκίκα στο εκλογοδικείο 187
27. Αλιευτικό καταφύγιο στο Μαντούκι 190

28. Ενίσχυση της στατικής επάρκειας του καμπαναριού της εκκλησίας του πολιούχου του νησιού μας Αγίου Σπυρίδωνα 192
29 Προστασία ελαιοπαραγωγής από το δάκο 196
30. Ενίσχυση αγροτικών συντάξεων 197
31. Πληρωμή επιδότησης ελαιολάδου 197
32. Ιόνιο Πανεπιστήμιο 201
33. Βελτιώσεις τηλεπικοινωνιών Κέρκυρας 204
34. Πινακοθήκη 211
35. Προγράμματα Ε.Κ.Τ. 213
36 Βρεφονηπιακός σταθμός στο Φιγαρέτο 215
37. Ειδική χωροταξική μελέτη προστασίας του Κερκυραϊκού τοπίου, γνωστή και ως μελέτη «Γρηγοριάδη» 216
38. Εθνικό κτηματολόγιο 218
39. Δημόσια έργα 222
40. Γέφυρα Ρίου – Αντιρρίου 227
41. Ζεύξη Πρέβεζας – Ακτίου 227
42 Τουριστική πολιτική 229
43. Κέντρα Υγείας στο νομό Κέρκυρας 252
44. Μαρίνα Γουβιών 255
45. Λαθρομετανάστες 258

Η γνώμη του δημοσιογράφου ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΣΑΛΑΡΗ για το συγγραφέα και το έργο του

Δεν θα του το συγχωρούσα αν δε μου ζητούσε να προλογίσω του λόγου μου το βιβλίο αυτό, ένα ντοκουμέντο γεμάτο ειλικρίνεια, πλούσιο σε πεπραγμένα, γλαφυρό στην αφήγηση, έμφορτο με άγνωστα περιστατικά. Μιλώ για το βιβλίο του καλού μου φίλου Αλέξανδρου Δεσύλλα στον οποίο χρωστώ μερικές από τις ωραιότερες μέρες της ζωής μου στη δεύτερη πατρίδα μου την Κέρκυρα. Στις 264 σελίδες του βιβλίου αυτού ο αναγνώστης μένει έκθαμβος διαπιστώνοντας τη δραστηριότητα του χαμογελαστού και σεμνού βουλευτή που έχει θέσει τη σφραγίδα του σε καμία πενηνταριά σπουδαία έργα του αγαπημένου νησιού και που τον βρίσκεις κάτω από όποια πέτρα κι αν σηκώσεις της δημόσιας ζωής. Αγάπησε και υπηρέτησε την ιδιαίτερη πατρίδα του όσο λίγοι δημόσιοι άνδρες. Γι' αυτό και οι Κερκυραίοι τον αντάμειψαν με την άδολη αγάπη τους.

Ως παλαίμαχος λειτουργός του Τύπου τιμώ και θαυμάζω τον άνθρωπο αυτό όχι μόνο γιατί σήκωσε ψηλά το λειτούργημα του βουλευτή, όχι μόνο γιατί είναι ένας σπάνιος σύζυγος και πατέρας, αλλά και γιατί, εκτός όλων των άλλων πλεονεκτημάτων του, **θα φύγει - όταν φύγει - από την πολιτική φτωχότερος από ό,τι ήταν όταν μπήκε. Φαινόμενο πολύ σπάνιο στις ημέρες μας...**

Χρήστος Πασαλάρης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ
Βουλευτής Κερκύρας 1990-1996

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα. Είναι παντρεμένος από το 1966, με την Μιμίκα Δεσύλλα το γένος Νικολάου Κεφαλά και έχουν δύο παιδιά και 5 εγγόνια.

Μετά την αποφοίτηση του από το Β΄ Λύκειο Κέρκυρας, σπούδασε πολιτικός μηχανικός στο Πανεπιστήμιο Πάντοβας Ιταλίας, με πρόσθετη ειδίκευση στην υδραυλική μηχανική. Επί σειρά ετών αντιπρόεδρος του συλλόγου Κερκυραίων φοιτητών και πρόεδρος των Ελλήνων φοιτητών του Πανεπιστημίου της Πάντοβα.

Μετά το πέρας της στρατιωτικής του θητείας το 1970, εργάστηκε ως μελετητής έργων πολιτικού μηχανικού και υπεύθυνος εργοταξίων της «Εργοληπτικής Α.Ε». Το 1972 προσλήφθηκε στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων, από όπου παραιτήθηκε το 1982. Μετά το 1974 τοποθετήθηκε, επί σειρά ετών στη θέση του προϊσταμένου, του τμήματος εκτέλεσης έργων και πολεοδομικών εφαρμογών (τ. Νομομηχανικός) και κατά περιόδους του διευθυντού Τεχνικών Υπηρεσιών του Νομού Κερκύρας. Συμμετείχε σε διοικήσεις αθλητικών σωματείων, πολιτιστικών συλλόγων, κοινωνικών ιδρυμάτων κ.α. Μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου Κερκυραίων και της Δημαρχιακής Επιτροπής ως εκπρόσωπος της μειοψηφίας από το 1982 έως το 1990. Ειδικός σύμβουλος του Υπουργού Τουρισμού το 1989.

Εκλέχτηκε βουλευτής Κερκύρας με τη Ν.Δ το 1990 και επανεξελέγη το 1993. Μέλος της επιτροπής οικονομικών υποθέσεων της Βουλής, γραμματέας και αντιπρόεδρος του τριμελούς προεδρείου της, στην περίοδο της Κυβέρνησης Μητσοτάκη. Αντιπρόεδρος της Ο.Κ.Ε της Ν.Δ για το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και τον Τουρισμό και εν συνεχεία πρόεδρος της Ο.Κ.Ε Τουρισμού. Από το 1998 έως το 2002 Νομαρχιακός σύμβουλος και εκπρόσωπος της μειοψηφίας στην Νομαρχιακή επιτροπή. Από το 2005 έως το 2010 διευθύνων σύμβουλος της Α.Ε «Οργανισμός Λιμένος Κέρκυρας», από όπου υπέβαλε την παραίτησή του στις 9 Οκτωβρίου του 2009, την επομένη ημέρα της ορκωμοσίας της Κυβέρνησης Γιώργου Παπανδρέου.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1990-1996

Από το 1982 πού για πρώτη φορά συμμετείχα σέ ανοικτή εκλογική διαδικασία, μέχρι τον Αύγουστο του 2012 που αποφάσισα μετά από εκτενή προσωπική και πολιτική συζήτηση με ένα φίλο μου, να καταγράψω τα πεπραγμένα της κοινοβουλευτικής μου παρουσίας, πέρασαν περίπου τριάντα χρόνια.

Η εμπειρία μου των τριών περίπου δεκαετιών επιβεβαίωσε, αυτό που συχνά επαναλαμβάνεται από πολλούς πολιτικούς, ότι η πολιτική αφήνει πολύ περισσότερες λύπες από χαρές.

Η ενασχόληση μου με τα κοινά, δεν υπήρξε ποτέ ευκαιριακή και τυχαία.

Από τα νεανικά μου χρόνια ήμουνα απόλυτα πεπεισμένος, ότι αν θέλεις να προσφέρεις στον τόπο σου, μπορείς να το κάνεις από οποιαδήποτε έμμισθη η άμισθη θέση.

Στα πλαίσια αυτά, συμμετείχα σε συμβούλια αθλητικών σωματείων, πολιτιστικών συλλόγων, θεσμικών οργάνων, Δημοτικά Συμβούλια, Νομαρχιακό Συμβούλιο κ.α.

Στο Εθνικό Στάδιο της Κέρκυρας το 1992, ανακοινώνω την κατασκευή του νέου χλοοτάπητα.

Μετά την παραίτηση μου το 1982 από το Υπουργείο Δημοσίων Έργων, οπότε απέκτησα και το δικαίωμα του εκλέγεσθαι, συμμετείχα στο Δημοτικό ψηφοδέλτιο του αείμνηστου έγκριτου δικηγόρου του Νησιού μου Περικλή Καρύδη.

Εκλέχτηκα πρώτος κατά σειρά σταυρών προτίμησης Δημοτικός Σύμβουλος του ψηφοδελτίου του και συμμετείχα ως εκπρόσωπος της μειοψηφίας στην Δημαρχιακή Επιτροπή.

Διαδέχτηκα στο Δημοτικό Συμβούλιο τον πατέρα μου, που υπήρξε και αυτός Δημοτικός Σύμβουλος Κερκυραίων και μέλος της Δημαρχιακής Επιτροπής, για δυο διαδοχικές τετραετίες 1974-1982.

Με εφόδια την δεκαετή περίπου εμπειρία μου ως διπλωματούχος πολιτικός μη-

χανικός στην Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Κερκύρας του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, ανάλωσα όλες μου τις δυνάμεις, προκειμένου να φανώ αντάξιος της εμπιστοσύνης των συμπολιτών μου.

Ειδικότερα η εμπειρία μου ως ελεύθερος επαγγελματίας μελετητής οικοδομικών έργων, αλλά και από τις θέσεις του επιβλέποντος μηχανικού Δημοσίων Έργων, του προϊσταμένου εκτελέσεως έργων και πολεοδομικών εφαρμογών (τ. Νομομηχανικός) και για μικρότερη περίοδο του διευθυντού Τεχνικών Υπηρεσιών Νομού Κερκύρας, με βοήθησε σημαντικά στα πρώτα βήματα μου στον χειρισμό Δημοσίων Υποθέσεων.

Η παρουσία μου στο Δήμο Κερκυραίων, εκτιμήθηκε ιδιαίτερα από μερίδα συμπολιτών μου, οι οποίοι με ώθησαν να διεκδικήσω από την Ν.Δ την υποστήριξη της για την θέση του υποψήφιου Δημάρχου Κερκυραίων στις Δημοτικές εκλογές του 1986.

Δύσκολη βέβαια περίοδος που στην κεντρική πολιτική σκηνή δέσποζε η παρουσία του ΠΑΣΟΚ, με την υποστήριξη στο δεύτερο γύρο των τοπικών εκλογών, από τις λεγόμενες τότε «λοιπές Δημοκρατικές Δυνάμεις».

Διακρίνονται από αριστερά οι Δημοτικοί σύμβουλοι Γ. Λάσκαρης, Α. Δεσύλλας, Η. Μπουζούκης, Σπ. Αλαμάνος και Α. Βραδής.

Είχε προηγηθεί η συμμετοχή μου στις βουλευτικές εκλογές του 1985 στο ψηφοδέλτιο της Ν.Δ.

Οι εκλογές αυτές διεξήχθησαν με λίστα και είχα τοποθετηθεί στην τρίτη και τελευταία θέση του ψηφοδελτίου, χωρίς βέβαια να υπάρχει καμία πιθανότητα εκλογής μου.

Ο Πρόεδρος Μητσοτάκης είχε ήδη από το 1984 και μετέπειτα προσωπική εικόνα για μένα, από την συμμετοχή μου σε συνέδρια του εξωτερικού (Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος Ιταλίας, Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος), ως μέλος ολιγομελών αποστολών της Ν.Δ.

Στις αποστολές αυτές με συμπεριέλαβε ο τότε Πρόεδρος της Ν.Δ αείμνηστος Ευάγγελος Αβέρωφ.

Συνόδευσα ως δημοτικός σύμβουλος τον Πρόεδρο της Ν.Δ Ευάγγελο Αβέρωφ το 1984 σε εκδήλωση στην Κέρκυρα. Διακρίνονται από αριστερά ο Πρόεδρος της Βουλής Ιωάννης Αλευράς, ο Πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, Αλέκος Δεσύλλας και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης Ευάγγελος Αβέρωφ.

Η επιλογή μου στις αντιπροσωπείες της Ν.Δ σε συνέδρια του Εξωτερικού, οφείλεται, στις επαφές που είχα δημιουργήσει σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, κατά την διάρκεια των σπουδών μου στο Πανεπιστήμιο της Πάντοβα και την ανάμειξη μου σε φοιτητικούς συλλόγους και στην νεολαία της Ένωσης Κέντρου.

Από το συνέδριο στη Ρώμη το 1984 του Ευρωπαϊκού Λαϊκού κόμματος, μαζί με τον καθηγητή Χαρίτων Κορυζή.

Αποδέχτηκα την τιμητική αυτή πρόταση του Μητσοτάκη ως «ξεκίνημα», όπως χαρακτηριστικά ο ίδιος με παρότρυνε.

Όμως το γρήγορο αυτό ανέβασμα μου στο κομματικό χώρο της Ν.Δ, δημιούργησε αντισυσπείρωση στο παλαιό κατεστημένο της παράταξης.

Αντισυσπείρωση που εκδηλώθηκε δημόσια, με την κάθοδο από τον ίδιο κομματικό χώρο και του ανεξάρτητου ψηφοδελτίου του αείμνηστου προέδρου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Σπύρου Δένδια.

Με την αναγγελία της υποψηφιότητας του, ξεκίνησαν και οι πιέσεις προς τον αρχηγό της παράταξης, να αποσύρει την ήδη εξαγγελθείσα προς εμένα υποστήριξη του κόμματος και να υποστηριχθεί η υποψηφιότητα του Σ.Δ.

Ο Πρόεδρος όμως παρέμεινε μέχρι τέλους ανυποχώρητος.

Διατηρούσε όμως την ανησυχία του, λόγω των μηνυμάτων που έφθαναν στη Ρηγίλλης, κυρίως από τον βουλευτή Σωτήρη Γκίκα και από αρκετούς άλλους επιφανείς κομματικούς παράγοντες του νομού.

Ισχυριζόταν, ότι ο Δεσύλλας θα αποτύχει «παταγωδώς» και ότι το ψηφοδέλτιο του Δένδια θα τον «συντρίψει».

Για τους λόγους αυτούς ο Πρόεδρος το βράδυ των εκλογών ζήτησε από τον διευθυντή του γραφείου τύπου της Ν.Δ Θεόδωρο Κασσίμη, να τον ενημερώσει κατά προτεραιότητα για τα αποτελέσματα του Δήμου της Κέρκυρας.

Όταν ο Θόδωρος τον ενημέρωσε, ότι το ποσοστό του Δεσύλλα υπερβαίνει τέσσερις φορές το αντίστοιχο του Δένδια, ο Πρόεδρος προφανώς ικανοποιημένος, σημείωσε *«σκληρό καρύδι ο Δεσύλλας»*.

Η εσωκομματική αυτή αντιπαράθεση στοίχισε όμως στην παράταξη, που έχασε στον δεύτερο γύρο των εκλογών τον Δήμο της Κέρκυρας για περίπου 3%.

Το 1989 τοποθετήθηκα ειδικός σύμβουλος για θέματα Τουρισμού στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Τουρισμού Γιώργο Κοντογεώργη, πρώην πρώτο επίτροπο της Ελλάδος στην Ε.Ο.Κ, από όπου παραιτήθηκα τρεις μήνες πριν από τις εκλογές του Απριλίου του 1990, για να αποφύγω τυχόν πρόβλημα εκλογιμότητας.

Η εναντίον μου εσωκομματική πολεμική συνεχίστηκε αμείωτη και τα επόμενα χρόνια, λόγω και της κομματικής προέλευσης μου από τον χώρο της Ένωσης Κέντρου.

Παρά τις συνθήκες αυτές μπόρεσα με την βοήθεια των φίλων μου, να καταλάβω την πρώτη θέση του συνδυασμού της Ν.Δ στις εκλογικές αναμετρήσεις του 1990 και του 1993 και να εκλεγώ δύο φορές βουλευτής. Το έργο της Κυβέρνησης της ΝΔ για την Κέρκυρα καταγράφεται, σε γενικές γραμμές βέβαια, στο πρωτοχρονιάτικο μήνυμα μου για το νέο έτος 1993.

«Σε τοπικό επίπεδο το 1993 πιστεύω ότι θα είναι ορόσημο στη αναβάθμιση, του μέχρι πρότινος ξεχασμένου από τις εκάστοτε Κυβερνήσεις Νησιού μας. Γιατί πολλά και σημαντικά έργα υποδομής που ήδη εκτελούνται στο νομό μας, προβλέπεται να ολοκληρωθούν μέσα στη χρονιά αυτή και να αποδοθούν στην εκμετάλλευση, όπως ο νέος επιβατικός σταθμός του αερολιμένα και ο τομέας των υπερωκεανίων στο νέο Λιμάνι. Ακόμη προβλέπεται στις πρώτες ημέρες του 1993, η έναρξη κατασκευής πλείστων άλλων έργων, εξ' ίσου σημαντικών, όπως ο βιολογικός καθαρισμός των λυμάτων της πόλης μας και η αναστήλωση του παλαιού κτιρίου της Ιονίου Ακαδημίας».

(Εφημερίδα «Ελευθερία» αριθ. φύλλου 13031/30.12.1992).

Όμως δεν κατάφερα να επανεκλεγώ βουλευτής στις εκλογές του 1996, παρά τον μεγάλο αριθμό προτιμήσεων που έλαβα.

Κατέλαβα τελικά την δεύτερη θέση συγκεντρώνοντας σε σταυρούς προτίμησης, το 40% περίπου των ψήφων της Ν.Δ.

Περίπτωση βέβαια όχι συνήθης για ένα συνδυασμό με τέσσερις υποψηφίους.

Οφείλω να ομολογήσω, ότι παρά τις προειδοποιήσεις αρκετών φίλων μου και ιδιαίτερα της γυναίκας μου, δεν υπολόγισα σωστά την δυναμική του γιατρού Σπύρου Σπύρου, τον οποίον είχα κερδίσει με σημαντικές διαφορές σταυρών προτίμησης σε τρεις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις.

Πίστευα ότι η καλή κατά κοινή ομολογία παρουσία μου στη Βουλή, οι συνεχείς αγώνες μου για την προώθηση και επίλυση προβλημάτων του νομού μου, η «επιτυχημένη» δραστηριοποίηση μου ως τομεάρχης της Ν.Δ για τον Τουρισμό και ως αναπληρωτής τομεάρχης για το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, μου είχαν διάπλατα ανοίξει την πόρτα για συμμετοχή μου στην επόμενη Κυβέρνηση της Ν.Δ.

Είναι απόλυτα χαρακτηριστικό το δημοσίευμα της εφημερίδας *«Ελευθερία»* η οποία στο φύλλο της αριθ. 13014/1.12.1992 σημείωνε:

«Δύο σημαντικές επιτυχίες εγγράφονται στο ενεργητικό του βουλευτή Αλέκου Δεσύλλα. Εξελέγη γραμματέας του τριμελούς προεδρείου της σημαντικότερης επιτροπής της Βουλής, δηλαδή στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, πού έχει αρμοδιότητα την επεξεργασία των νομοσχεδίων των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και Τουρισμού, πριν εισαχθούν στην Ολομέλεια της Βουλής. Η σύνθεση της επιτροπής είναι διακομματική, δηλαδή συμμετέχουν βουλευτές από όλες τις παρατάξεις, αναλογικά με την κοινοβουλευτική δύναμη των κομμάτων τους. Επίσης ο κ. Δεσύλλας εξελέγη αντιπρόεδρος της Ο.Κ.Ε ΥΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε της Ν.Δ. Πραγματικά δύο πολύ σημαντικές διακρίσεις, πού σηματοδοτούν μία νέα πορεία για την εξέλιξη του βουλευτή. Και ο νοών νοείτο».

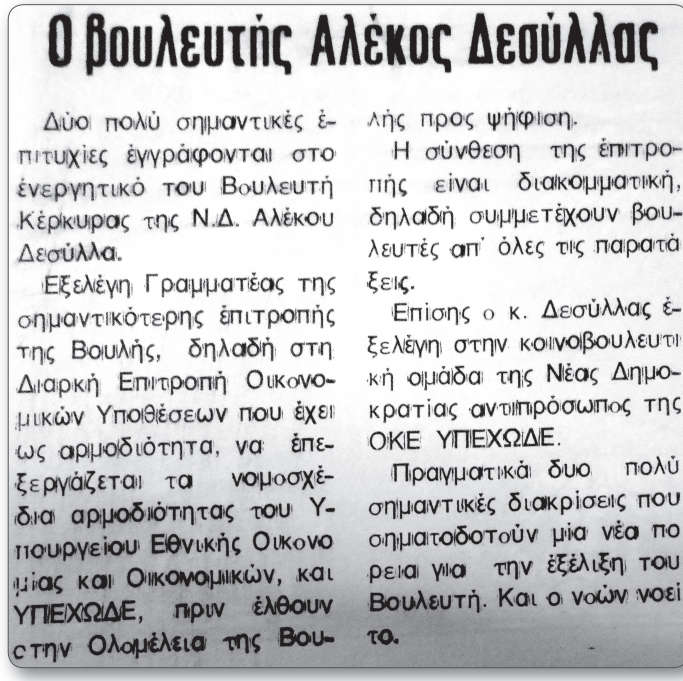

Ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας

Δύο πολύ σημαντικές επιτυχίες εγγράφονται στο ενεργητικό του Βουλευτή Κέρκυρας της Ν.Δ. Αλέκου Δεσύλλα.

Εξελέγη Γραμματέας της σημαντικότερης επιτροπής της Βουλής, δηλαδή στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων που έχει ως αρμοδιότητα, να επεξεργάζεται τα νομοσχέδια αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, και ΥΠΕΧΩΔΕ, πριν έλθουν στην Ολομέλεια της Βουλής προς ψήφιση.

Η σύνθεση της επιτροπής είναι διακομματική, δηλαδή συμμετέχουν βουλευτές απ' όλες τις παρατάξεις.

Επίσης ο κ. Δεσύλλας εξελέγη στην κοινοβουλευτική ομάδα της Νέας Δημοκρατίας αντιπρόσωπος της ΟΚΕ ΥΠΕΧΩΔΕ.

Πραγματικά δυο πολύ σημαντικές διακρίσεις που σηματοδοτούν μία νέα πορεια για την εξέλιξη του Βουλευτή. Και ο νοών νοείτο.

Μάταια ο πολύπειρος φίλος μου Μάκης Καλλίγερος με την μεγάλη εκλογική εμπειρία που διέθετε, προσπαθούσε από μήνες πριν να με πείσει, ότι δεν έπρεπε να ενδιαφέρομαι μόνο για τους σταυρούς που θα συγκέντρωνα, αλλά και για την συνολική κατανομή των σταυρών προτίμησης στο ψηφοδέλτιο.

Συγκεκριμένα μου τόνιζε ότι αν γίνει πόλωσης στους σταυρούς προτίμησης μεταξύ των δύο πρώτων, θα κινδύνευα να με περάσει ο δεύτερος. Έπρεπε δηλαδή έγκαιρα να φροντίσουμε για την σύνθεση του ψηφοδελτίου με την επιλογή δύο ισχυρών πολιτικά προσώπων, γιατί την τελευταία στιγμή δεν γίνεται τίποτα.

Η πρόβλεψη του αυτή δυστυχώς, πλήρως επιβεβαιώθηκε.

Τα δύο από τα τέσσερα μέλη του συνδυασμού συγκέντρωσαν ένα πρωτοφανές χαμηλό ποσοστό σταυρών προτίμησης, με συνέπεια ένα σημαντικό τμήμα των εσωκομματικών μου αντιπάλων, να συσπειρωθεί στο πρόσωπο του Σ.Σ.

Σημαντικό επίσης ρόλο στην συσπείρωση αυτή, διαδραμάτισε ο πρώην βουλευτής Σωτήρης Γκίκας, ο οποίος αποχώρησε από τον συνδυασμό σε αυτές τις εκλογές του 1996 και τάχθηκε ανοιχτά υπέρ της υποψηφιότητας του Σ.Σ.

Σ. ΓΚΙΚΑΣ & Δ. ΚΑΛΟΥΔΗΣ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Επίδειξη ισχύος από Σπύρο Σπύρου

• Την Τρίτη εγκαινιάζει το εκλογικό του κέντρο ο Α. Δεσύλλας

Την μεγαλύτερη συγκέντρωση οπαδών σε εγκαίνια εκλογικού κέντρου, κατάφερε να έχει προχθές το βράδυ ο υποψήφιος της ΝΔ κ. Σπύρος Σπύρου, δημιουργώντας έτσι στο πλήθος των φίλων του που παραβρέθηκαν στα εγκαίνια, την σιγουριά της νίκης.

Τον κ. Σπύρου πλαισίωναν, οι πρώην βουλευτές του κόμματος κ.κ. Σ. Γκίκας και Δ. Καλούδης καθώς και μέλη της ΝΟΔΕ.

Ο κ. Σπύρου στην ομιλία του, απευθυνόμενος στους οπαδούς του, τους χαρακτήρησε ως **"μεγάλο γαλάζιο ποτάμι, που θα δώσει τη νίκη στη ΝΔ".**

Αναφερόμενος στον πρωθυπουργό κ. Σημίτη, τον χαρακτήρισε ***αναξιόπιστο και μη συνεπή ως προς τις δεσμεύσεις του*** για μη προκήρυξη πρόωρων εκλογών.

"Ηρθε η ώρα", τόνισε ο κ. Σπύρου, ***"να φύγει επιτέλους η ανίκανη, αναποτελεσματική και αφερέγγυα κυβέρνηση του κ. Σημίτη. Μας είπαν ψέματα και μας οδήγησαν σε μια πρόωρη εκλογική αναμέτρηση έχοντας την ψευδαίσθηση ότι θα επικρατήσουν. Εκαναν λάθος όμως, γιατί δεν υπολόγισαν τον ελληνικό λαό, ο οποίος έχοντας νιώσει στο πετσί του τη φορομπηχτική πολιτική του κ. Σημίτη, βρίσκει τώρα καταφύγιο στην Ν.Δ.***

Ο κ. Σπύρος Σπύρου κατά την διάρκεια των εγκαινίων του εκλογικού του κέντρου. Δεξιά του ο κ. Σ. Γκίκας και αριστερά ο κ. Καλούδης.

Ο κερκυραϊκός λαός, κατέληξε, ***θα δώσει τη δική του απάντηση: Θα δικαιώσει τους αγώνες, τη συνέπεια, το ήθος. Θα σφραγίσει τη μεγάλη νίκη της ΝΔ."***

Ο Α. ΔΕΣΥΛΛΑΣ

Ο κ. Δεσύλλας πρόκειται να εγκαινιάσει το εκλογικό του κέντρο, που βρίσκεται στην οδό Ιωάννου Θεοτόκη, την ερχόμενη Τρίτη στις 8 το βράδυ.

Τέλος τα εγκαίνια του κεντρικού εκλογικού κέντρου της ΝΔ, που βρίσκονται στην Μ. Μεθοδίου, θα γίνουν την Δευτέρα 16 Σεπτεμβρίου στις 8 το βράδυ.

Για την εξέλιξη αυτή βοήθησε καταλυτικά και η δική μου κομματική συνείδηση.

Το καλοκαίρι του 1996 ο Πρόεδρος της Ν.Δ αείμνηστος Μιλτιάδης Έβερτ, αποφάσισε να κάνει τρεις πολυήμερες περιοδείες σε Νησιά του Αιγαίου.

Στις περιοδείες αυτές συνοδεύετο από τομεάρχες βουλευτές, αρμόδιους για θέματα ενδιαφέροντος του κάθε Νησιού.

Επειδή το σύνολο σχεδόν των Νησιών ενδιαφέροντο για τον Τουρισμό, συμμετείχα και στις τρεις περιοδείες, με συνέπεια να απουσιάζω την κρίσιμη αυτή προεκλογική περίοδο, όπως αποδείχτηκε τελικά από την εκλογική μου περιφέρεια.

Από την επίσκεψη σε Νησί του Αιγαίου, από αριστερά διακρίνονται, ο πρώην Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας στην Κυβέρνηση Μητσοτάκη και Υπουργός Εθνικής Άμυνας στην μεταγενέστερη Κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος, Μιλτιάδης Εβερτ, Αλέκος Δεσύλλας και ο βουλευτής και πρώην Υπουργός Γεωργίας Χρήστος Κοσκινάς.

Τις μεταβάσεις αυτές συνόδευε συνεργείο της Κρατικής Τηλεόρασης, με επακόλουθο να είμαι καθημερινά σε όλα τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων.

Αντί όμως του αναμενόμενου πολιτικού οφέλους, είχα τελικά ζημιά.

Γιατί τελικά πέρασε στους συμπολίτες μου, η μαύρη προπαγάνδα των εσωκομματικών πολιτικών μου αντιπάλων.

«Ο Δεσύλλας δεν ενδιαφέρεται για την Κέρκυρα, αλλά για το Αιγαίο».

Μία όμως συζήτηση με τον Πρόεδρο στην διάρκεια της πτήσης της επιστροφής από την τελευταία περιοδεία στο Αιγαίο, ίσως ήταν η πλέον καθοριστική για το πολιτικό μου μέλλον.

Μου είπε ο Πρόεδρος. *«Από ότι φαίνεται αργά η γρήγορα πάμε σε εκλογές. Πόσοι είσαστε στο συνδυασμό της Κέρκυρας; Του απάντησα τέσσερις. Συνέχισε λέγοντας μου, να μού βρεις τρεις καλούς, να βάλουμε στον συνδυασμό. Στην ερώτηση μου τον γιατρό Πρόεδρε δεν θα τον βάλετε, μου απάντησε όχι πλέον ο γιατρός. Του αντέτεινα, Πρόεδρε κατά την άποψη μου θα κάνετε λάθος, ο Σ.Σ είναι ο μόνος ρευματολόγος γιατρός στην Κέρκυρα, με μεγάλη ιατρική πελατεία και πιθανότατα θα χάσουμε ψήφους».*

Πρόσθεσα, ακόμη ότι οι εσωκομματικοί αντίπαλοι μου, θα μού αποδώσουν την ευθύνη για την τυχόν αποτυχία της παράταξης.

Όμως δεν ασχολήθηκα ούτε με την υπόδειξη των άλλων δύο μελών του συνδυασμού, με επακόλουθο αντί να αποτρέψω την πόλωση, την ενίσχυσα!

Με την τελευταία επιστροφή μου από το Αιγαίο, πήγαμε με την οικογένεια μου στους Παξούς.

Συνάντησα εκεί τον εκλογικό αναλυτή Ηλία Νικολακόπουλο, ο οποίος με πληροφόρησε ότι ο Σημίτης προκήρυξε πρόωρες εκλογές.

Αιφνιδιάστηκα, πίστευα ότι ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ θα τηρούσε την υπόσχεση που είχε δώσει στους βουλευτές του κόμματος του, πριν από τις διαδικασίες ανάδειξης του στην ηγεσία του κόμματος, ότι «οι εκλογές θα γίνουν στο τέλος της τετραετίας».

Βρέθηκα απροετοίμαστος, με συνέπεια η οργάνωση του προεκλογικού μου αγώνα, να είναι σε πολλά καθοριστικά θέματα βιαστική και λαθεμένη.

Η Ντόρα Μπακογιάννη εμφανώς δυσαρεστημένη από την συνεργασία μου με τον Έβερτ, ενίσχυσε με όλες τις δυνατότητες της την υποψηφιότητα του Σ.Σ.

Υποθέτω ότι σε αυτά τα πλαίσια κινήθηκε και ο Δήμαρχος Αθηναίων Δημήτρης Αβραμόπουλος.

Ο οποίος κατά παράβαση κάθε πολιτικής και κομματικής δεοντολογίας, βρέθηκε την τελευταίες ημέρες του προεκλογικού αγώνα αιφνιδιαστικά στην Κέρκυρα. Το πληροφορήθηκα από τα τηλεοπτικά σπότς του Σ.Σ που τον συνόδευε στις διάφορες δημόσιες επισκέψεις που έκαμε. Τον πήρα στο τηλέφωνο και μου έδωσε την εξήγηση, ότι δεν μπορούσε να γνωρίζει όλους όσους τον συνόδευαν. Για να καλυφτούν οι όσες εντυπώσεις είχαν δημιουργηθεί, συμφωνήσαμε να φάμε μαζί το βράδυ, στην ψαροταβέρνα του Γκερέκου στο Κοντόκαλι. Σε διπλανό τραπέζι και πάλι ο Σ.Σ με την παρέα του, με επακόλουθο ο Αβραμόπουλος να μοιράσει τον χρόνο του και στα δύο τραπέζια.

Μία ακόμη χαρακτηριστική περίπτωση του στρεβλωτικού εσωκομματικού κλίματος που επεκράτησε σε αυτές τις εκλογές του 1996, ήταν και το παρακάτω γεγονός.

Μήνες πριν από την προκήρυξη των εκλογών, είχα υποβάλει εγγράφως αναλυτικό και εμπεριστατωμένο υπόμνημα στον Πρόεδρο Έβερτ, στο προεκλογικό Κυβερνητικό Πρόγραμμα του Κόμματος, να συμπεριληφθεί η Κέρκυρα στις παραμεθόριες περιοχές, προκειμένου να τύχει και αυτή των αναπτυξιακών κινήτρων του σχετικού νόμου.

Μου υποσχέθηκε ότι αφού το μελετήσει με τους συνεργάτες του, θα μου απαντήσει. Προφανώς για ευνόητους λόγους, λόγω της ενδεχόμενης απαίτησης και άλλων περιοχών να τύχουν αντίστοιχης μεταχείρισης, επιβάλλετο η δέσμευση αυτή να δοθεί τις τελευταίες ημέρες του προεκλογικού αγώνα.

Πράγματι την τελευταία Παρασκευή το απόγευμα, ενώ πηγαίναμε μαζί με τον πρόεδρο της Νομαρχιακής Επιτροπής Κερκύρας της Ν.Δ Λευτέρη Μέριανο και τον πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ Ανδρέα Ανδριώτη στη Λευκίμμη, στο ύψος του Περάματος με κάλεσε στο κινητό ο Έβερτ.

Με ενημέρωσε για την απόφαση του, ότι η Κέρκυρα θα περιληφθεί στις παραμεθόριες περιοχές και με εξουσιοδότησε να το δημοσιοποιήσω.

Του είπα, *«Πρόεδρε σε ευχαριστώ πολύ, είναι πολύ μεγάλο θέμα για το Νησί μου και αντιλαμβάνεστε, ότι αν με την νίκη της Ν.Δ δεν υλοποιήσουμε την δέσμευση, δεν θα μπορέσω να σταθώ ως βουλευτής και θα παραιτηθώ».* Μου απάντησε κοφτά *«ανακοίνωσέ το».*

Στην ομιλία μου στην Λευκίμμη ανακοίνωσα την δέσμευση του Έβερτ, όπως και στην εν συνεχεία συνέντευξη μου στο τοπικό τηλεοπτικό κανάλι *«Ιόνιαν».*

Παράλληλα από το γραφείο μου εκδόθηκε σχετικό δελτίο τύπου και ενημερώθηκαν όλα τα στελέχη μου.

Με έκπληξη την επομένη ημέρα το πρωί, διαπιστώσαμε ότι τα στελέχη του Σ.Σ σε όλο το Νησί είχαν έτοιμη την απάντηση. *«Στο κινητό δεν τον πήρε ο Έβερτ αλλά η γυναίκα του».*

Προφανώς το πολιτικό του γραφείο διανυκτέρευσε για να ακυρώσει την δέσμευση του Αρχηγού της Παράταξης!

Μερικά από τα πολλά περιστατικά που μαρτυρούν την έκπληξη, που δημιούργησε η μη εκλογή μου στην πρώτη θέση του ψηφοδελτίου.

Μετά τα αποτελέσματα παρέμειναν κοντά μου λίγοι φίλοι. Μεταβήκαμε στο σπίτι ενός εξ αυτών και σχολιάζαμε τα αποτελέσματα μέχρι πρωίας.

Στις 7 και 45 πρώτα λεπτά δέχτηκα το πρώτο τηλεφώνημα από τον τουριστικό επιχειρηματία Νίκο Δασκαλαντωνάκη της *«Grecotel»,* για να με συγχαρεί για την εκλογή μου!

Όταν του είπα Νίκο δεν εκλέχτηκα, νόμιζε ότι του κάνω πλάκα.

Αμέσως μετά με κάλεσε στο τηλέφωνο ένα από τα πλέον παλαιά και αγαπητά στελέχη της Ρηγίλλης ο Φώτης Παπαγεωργίου, για να μου πει να μην στενοχωριέμαι, γιατί οι γιατροί είναι ακτύπητοι σε όλη την Ελλάδα.

Βρεθήκαμε μετά από λίγες ημέρες σε ένα ταβερνάκι στην Αθήνα παρέα με τον Σταύρο Δήμα και με μερικούς συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ.

Ο γενικός γραμματέας της Κ.Ο προσπαθούσε να καταλάβει τι συνέβη στην Κέρκυρα. Μου είπε χαρακτηριστικά, *«εμείς θεωρούσαμε πέντε σίγουρους βουλευτές της Ν.Δ και εσύ ήσουνα ο πρώτος της λίστας».*

Παρά την μη εκλογή μου, συνέχισα την πολιτική μου παρουσία στην Κέρκυρα και στην Αθήνα, όπου τοποθετήθηκα από τον νέο Αρχηγό του κόμματος Κώστα Καραμανλή σε δύο ομάδες κοινοβουλευτικού έργου του κόμματος, του Τουρισμού και του ΥΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, προετοιμαζόμενος για την επόμενη εκλογική αναμέτρηση.

Στις εκλογές του 2000 εκτός από τον Σ.Σ και εμένα, συμμετείχαν για πρώτη φορά στο ψηφοδέλτιο ο δικηγόρος Νίκος Δένδιας και ο Νίκος Γεωργιάδης εκ μέρους του κόμματος των *«Ταύρων»* του Στέφανου Μάνου.

Σε δημοσκόπηση με κάλπη που διενέργησε στην Κέρκυρα η εταιρεία «ALCO», δύο περίπου μήνες πριν από τις εκλογές, είχα ένα μικρό προβάδισμα 3% έναντι του Σ.Σ και ένα ασφαλές προβάδισμα έναντι των Δένδια και Γεωργιάδη.

Στην αναλυτική παρουσίαση της δημοσκόπησης που μου έγινε στην Αθήνα από τον Κώστα Παναγόπουλο, με την παρουσία δύο τότε συνεργατών μου Γιάννη Τρεπεκλή και Γεράσιμου Φωτεινού, διατηρούσα σημαντικό προβάδισμα έναντι του Σπύρου Σπύρου στις νέες κυρίως ηλικίες, ενώ το αντίθετο συνέβαινε στις μεγάλες ηλικίες, που προηγείτο επίσης σημαντικά ο Σ.Σ.

Ο Παναγόπουλος μου επέστησε την προσοχή, ότι αν οι Δένδιας και Γεωργιάδης που παρουσίαζαν αντίστοιχο με μένα προφίλ, ανέβαζαν τα ποσοστά τους, ήταν πιθανόν να έλθω δεύτερος.

Τελικά αυτό συνέβη λόγω και της πρωτοποριακής... προεκλογικής καμπάνιας των δύο νεοεισελθόντων στον συνδυασμό.

Έχασα την πρώτη θέση και πάλι από τον Σ.Σ για 2-3 εκατοντάδες σταυρών προτίμησης, παρά το γεγονός ότι ο Σπύρου είχε μερικές χιλιάδες απώλειες από την προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση, ενώ οι δικές μου απώλειες ήταν κατά πολύ μικρότερες.

Στις εκλογές του 1993 η Ν.Δ κατέλαβε την δεύτερη θέση μετά το ΠΑΣΟΚ, με σημαντική διαφορά ψήφων, ιδιαίτερα στην Κέρκυρα, όπου το ποσοστό της ήταν 34. 77% έναντι 51, 46% του πρώτου κόμματος. Εξελέγην πρώτος σε σταυρούς προτίμησης, με δεύτερο τον Σωτήρη Γκίκα και τρίτο τον Σπύρο Σπύρου και κατέλαβα την μοναδική έδρα που πήρε η ΝΔ στην Κέρκυρα.

Η μετεκλογική δήλωση μου, πιστεύω ότι απεικονίζει την πραγματικότητα.

***(Εφημερίδα* «Ελευθερία» αριθ. φύλλου 13212/19.10.1993).**

«Η ήττα της ΝΔ, είναι συνέπεια της Οικονομικής πολιτικής και των μέτρων λιτότητας, τα οποία τόλμησε να λάβει, αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος, τα οποία όμως ήταν απαραίτητα για την ανάκαμψη της Ελληνικής Οικονομίας και τη σύγκλιση με τις Οικονομίες των άλλων Ευρωπαϊκών κρατών. Στην Κέρκυρα παρά το γεγονός ότι έχει επιλεγεί από την Κυβέρνηση της Ν.Δ για την Σύνοδο Κο-

ρυφής της Ε.Ο.Κ και εκτελούνται τόσα πολλά και σημαντικά έργα, όσο σε καμία άλλη περίοδο της νεώτερης ιστορίας της, το εκλογικό αποτέλεσμα ήταν από τα δυσμενέστερα, συγκριτικά με τις άλλες περιοχές της χώρας».

Το μεγαλύτερο όμως λάθος στην πολιτική μου πορεία, το έκανα στις Νομαρχιακές εκλογές του 2002!

Για μια ακόμη φορά υποεκτίμησα την «εκδίκηση» του παλαιού κομματικού κατεστημένου της Ν.Δ, που με την ενεργό συμμετοχή του εν ενεργεία βουλευτή Σ.Σ και των δύο πρώην βουλευτών Καλούδη και Γκίκα, έκανε τα πάντα για να χαθεί και αυτή η εκλογή από την παράταξη.

Παρά του σημαντικού προβαδίσματος στις δημοσκοπήσεις πριν από την έναρξη του προεκλογικού αγώνα, του υποστηριζόμενου υποψηφίου από το ΠΑΣΟΚ Δημάρχου Θιναλίων Γεωργίου Μαχειμάρη κατά 30 και πλέον ποσοστιαίες μονάδες, η διαφορά των έξη περίπου ποσοστιαίων μονάδων, στην μεταξύ μας αναμέτρηση του β΄ γύρου των εκλογών, έδειξε ότι μπορούσε άνετα να κερδηθεί αυτή η εκλογή.

Οι ρυθμοί συρρίκνωσης μέσα σε δύο μόλις μήνες της διαφοράς από τριάντα πέντε μονάδες σε έξη, σε συνδυασμό και με την επικράτηση μου στον Δήμο Θιναλίων που ήταν Δήμαρχος, έδειξε ότι με δεκαπέντε ακόμα ημέρες προεκλογικού αγώνα, θα μπορούσε να καλυφτεί η διαφορά των τριών περίπου μονάδων, που ουσιαστικά μας χώριζε στο τελικό αποτέλεσμα.

Στις εκλογές του 2004 με επιστολή μου στον Κώστα Καραμανλή, ζήτησα να μη συμμετάσχω τελικά στο ψηφοδέλτιο και επέμεινα στην απόφαση μου, παρά την προσπάθεια του Καραμανλή μέσω του διευθυντή του γραφείου του Γιάννη Αγγέλου, να με μεταπείσει.

Υπήρχε πάγια απαγόρευση του κόμματος, ότι όποιος έπαιρνε το χρίσμα για να θέσει υποψηφιότητα Νομάρχη, δεν θα συμπεριλαμβάνονταν στο ψηφοδέλτιο στις επόμενες βουλευτικές εκλογές.

Την απαγόρευση αυτή εκμεταλλεύτηκαν κατά κόρον οι συνυποψήφιοι μου και αμέσως όταν πήρα το χρίσμα του υποψηφίου Νομάρχη, ασχολήθηκαν με την προσέγγιση των δικών μου στελεχών.

Τελικά απεδείχθη ότι ο Πρόεδρος την απαγόρευση αυτή δεν θα την λάμβανε υπόψη στην περίπτωση της δικής μου υποψηφιότητας, μόνο που όταν μου γνωστοποιήθηκε, δεν υπήρχε πλέον ο αναγκαίος χρόνος προετοιμασίας μου.

Η λάθος αυτή επιλογή μου να θέσω υποψηφιότητα Νομάρχη, μου επισημάνθηκε και από τον προσωπικό παλαιό μου φίλο Γιώργο Κούρτη Πρόεδρο του Ελεκτικού Συνεδρίου. Μόλις του ανακοίνωσα την υποψηφιότητα μου για Νομάρχης μού είπε, *«μη τους δώσεις την ευκαιρία να σε βγάλουν από τη μέση οι εσωκομματικοί σου αντίπαλοι».*

Η θέση του αυτή με προβλημάτισε ιδιαίτερα, αφού από την πολύχρονη ανταλλαγή πολιτικών θέσεων και απόψεων πού είχαμε, ήμουνα απόλυτα πεπεισμένος για την κατά τεκμήριο εγκυρότητα και ορθότητα τους.

Δυστυχώς δεν υπήρχε τότε ο αναγκαίος χρόνος, για πισωγύρισμα.

Για τους ίδιους αυτούς λόγους απέτυχαν και οι προσπάθειες μου, να πείσω τον πρόεδρο της Νομαρχιακής Διοικούσας Επιτροπής της Ν.Δ Δημήτρη Σουβλάκη, που διέθετε μεγάλη επιρροή και αξιοπιστία στην κοινωνία και ιδιαίτερα στο εκλογικό σώμα του κόμματος, λόγω και της αναμφισβήτητης εντιμότητας του, να συμμετάσχει στον συνδυασμό μου.

Όταν μετά από χρόνια βρεθήκαμε στο Δ.Σ της Α.Ε του Οργανισμού Λιμένος Κέρκυρας, αυτός ως Πρόεδρος και εγώ ως Διευθύνων Σύμβουλος, όπου είχαμε ειλικρινή και έντιμη συνεργασία, μού εκμυστηρεύτηκε. «*Τι ήθελες να κάνω, αφού από εκεί που περίμενα να πάρω σταυρούς, δεν θα σε ψήφιζαν».* Ήταν γνωστό από χρόνια, ότι ανήκε στο πολιτικό περιβάλλον του Σπύρου Σπύρου.

Ο Καραμανλής όμως δεν με ξέχασε! Μετά από λίγες ημέρες από την νίκη της Ν.Δ, με πήρε στο τηλέφωνο ο γραμματέας του κόμματος Βαγγέλης Μειμαράκης.

Μου είπε *«Αλέκο ο Καραμανλής σε θυμήθηκε από μόνος του και το συζητήσαμε μαζί».* Πριν συνεχίσει του είπα Βαγγέλη γενικός γραμματέας της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων. Μου απάντησε *«όχι δεν γίνετα, γιατί έχει ήδη αποφασιστεί να μη μπει κανείς που να κατάγεται από την ίδια Περιφέρεια».* Σταμάτησε για αρκετά δευτερόλεπτα, περιμένοντας προφανώς από μένα να κάνω αντιπρόταση, για να αρχίσει διαπραγμάτευση, όσον αφορά την επιλογή της Περιφέρειας. Στο διάστημα αυτό σκεφτόμουνα εναλλακτική πρόταση, όμως όποια Περιφέρεια και να μου ήρθε στο μυαλό, αισθάνθηκα να μη με γεμίζει. Άλλο να αγωνίζεσαι για θέματα του τόπου σου, με τα οποία με διάφορες ιδιότητες έχεις επί πολλά χρόνια αντιμετωπίσει και άλλο να προσπαθείς να λύσεις προβλήματα άλλων περιοχών, που δεν τα έχεις βιώσει και βέβαια δεν τα γνωρίζεις.

Συνέχισα την συζήτηση με τον Βαγγέλη, προσπαθώντας να μάθω τους στόχους τους για το Υπουργείο Τουρισμού και τον Ε.Ο.Τ. Μου είπε ότι δεν γνωρίζει τίποτε σχετικό. Ήταν πράγματι ειλικρινής, αφού μετά παρέλευση ενός περίπου χρόνου, η Κυβέρνηση κατέληξε στην απόφαση της, να διατηρήσει τον Ε.Ο.Τ και να ανασυστήσει το Υπουργείο Τουρισμού.

Στο μεσοδιάστημα σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχα με τον αγαπητό και ειλικρινή μου φίλο Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας Μανώλη Κεφαλογιάννη, εκδήλωσα τελικά το ενδιαφέρον μου, να συμμετάσχω στον σχετικό διαγωνισμό για την θέση του διευθύνοντος συμβούλου στην Α.Ε του Οργανισμού Λιμένος Κέρκυρας.

Η πρόθεση μου αυτή γνωστοποιήθηκε από τον Μανώλη Κεφαλογιάννη στο ιδιαίτερο γραφείο του Καραμανλή, με συνέπεια να διαγραφώ από τον κατάλογο των προς αξιοποίηση στελεχών.

Τελικά μετά από ένα περίπου χρόνο διαγωνιστικής διαδικασίας, τοποθετήθηκα τον Απρίλη του 2005 στη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου στον Ο.Λ.ΚΕ Α.Ε. Από την οποία παραιτήθηκα στις 9 Οκτωβρίου του 2009, δηλαδή την επομένη που η Λούκα Κατσέλη ανέλαβε τα καθήκοντα της στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας της Κυβέρνησης του Γεωργίου Παπανδρέου.

Για την συμμετοχή μου στο διαγωνισμό του Υ.Ε.Ν επί Μανώλη Κεφαλογιάννη, απαιτούντο μια σειρά τυπικών προσόντων που περιλαμβάνονταν στην δημόσια προκήρυξη.

Δίπλωμα Ανωτάτης Πανεπιστημιακής σχολής, πενταετής εμπειρία σε αντίστοιχη θέση στο Δημόσιο η στον ιδιωτικό τομέα, γνώση μιας ξένης Ευρωπαϊκής γλώσσας με πτυχίο και άλλα τυπικά προσόντα.

Ο διαγωνισμός περιελάμβανε και προφορική συνέντευξη ενώπιον πενταμελούς επιτροπής.

Όταν κληθήκαμε στο Υ.Ε.Ν για την συνέντευξη, βρεθήκαμε αρκετοί Κερκυραίοι, κυρίως πολιτικοί μηχανικοί και αρχιτέκτονες.

Καθόμαστε στην αίθουσα αναμονής και περιμέναμε να κληθούμε ο καθένας ξεχωριστά από την επιτροπή.

Ο παλαιός και αγαπητός μου φίλος και συνάδελφος Νίκος Βελλιανίτης, με το πηγαίο χιούμορ που από ανέκαθεν τον διακρίνει, με κοίταξε διερευνητικά και χαμογελώντας μου είπε, Αλέκο δεν μας δίνεις τα χρήματα τουλάχιστον από τα εισιτήρια του αεροπλάνου να φύγουμε, να μην χάσουμε και αυτά.

Κανένας άλλος από τους παρευρισκομένους δεν έδειξε να συμμερίζεται τις ανησυχίες του Βελλιανίτη, γιατί προφανώς υπολόγιζαν στην αποτελεσματικότητα των δικών τους προσβάσεων.

Η αισιοδοξία των περισσοτέρων διατηρήθηκε μέχρι και την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων και για ελάχιστους βέβαια από αυτούς μετετράπη σε ύβρεις και σε απαράδεκτες κατά του προσώπου μου ενέργειες.

Υπέγραψα σύμβαση αορίστου χρόνου με μεικτές μηνιαίες αποδοχές 3.200 ευρώ και καθαρές 2.104.

Με την ετήσια φορολογία κλίμακας μετά το άθροισμα με τα άλλα εισοδήματα μου, οι καθαρές αποδοχές ήταν ακόμη μικρότερες.

Ο προκάτοχος μου στην θέση του διευθύνοντος συμβούλου στην Α.Ε Ο.Λ.ΚΕ επί Κυβερνήσεως Π.Α.ΣΟ.Κ είχε πενταετή από 19.11.2001 σύμβαση, με μεικτές μηνιαίες αποδοχές 4.695 ευρώ, «με σχέση εργασίας ουσιαστικής εξάρτησης και πλήρους απασχόλησης», σύμφωνα με την Δικαστική απόφαση.

Η Κυβέρνηση της Ν.Δ τον διατήρησε στη θέση του μέχρι τις 22.3.2005, πού ολοκληρώθηκε η σχετική διαγωνιστική διαδικασία για την αντικατάσταση των διευθυνόντων συμβούλων των 10 Λιμένων της χώρας, που λειτουργούσαν με την μορφή Ανώνυμης Εταιρείας. Χωρίς όμως να προβάλει σπουδαίο λόγο για την αντικατάσταση του, όπως όριζε ο σχετικός νόμος, ενώ από τις 8.7.2004 με μονομερή απόφαση της, του μείωσε τις μεικτές αποδοχές από 4.695 σε 3.200 ευρώ.

Για την αντικατάσταση αυτή πριν από την λήξη της πενταετούς του θητείας που έληγε τις 19.10.2006, αλλά και για την επί Κυβερνήσεως Ν.Δ μείωση των αποδοχών του, για το χρονικό διάστημα από 8.7.2004 μέχρι την αντικατάσταση του στις 22.3.2005, έκανε όπως και οι άλλοι διευθύνοντες σύμβουλοι των υπολοίπων 9 Οργανισμών Λιμένος, αγωγή εναντίον του Ελληνικού Δημοσίου και πέτυχε να πάρει το 2010 με την αριθ. 29/2010 Απόφαση του Εφετείου Κερκύρας, απευθείας από τον λογαριασμό του Ο.Λ.ΚΕ στην Αγροτική Τράπεζα, το σημαντικό ποσόν των 200.000 περίπου ευρώ!

Με βάση την δική μου σύμβαση που διέπετο από τις ίδιες διατάξεις και με το ήδη δεδικασμένο, θα μπορούσα να ακολουθήσω και εγώ την αντίστοιχη δικαστική οδό. Επέλεξα όμως να υποβάλω άμεσα την παραίτηση μου στις 9.10.2009, την επομένη ημέρα πού ανέλαβε τα καθήκοντα της η Υπουργός Υ.Ε.Ν της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ Λουκία -Ταρσίτσα Κατσέλη, παραιτούμενος από κάθε διεκδίκηση αποζημίωσης. (Φ.Ε.Κ Αρ. Φύλλου 232/ 2 Ιουλίου 2010).

Η περίοδος 1990-1993 της πρώτης κοινοβουλευτικής μου θητείας, μου προσέφερε μεγάλες χαρές αλλά και πολλές απογοητεύσεις.

Αυτήν την περίοδο συντελέστηκε στην Κέρκυρα ένα μεγάλο και χωρίς προηγούμενο σημαντικό έργο.

Έργο που όμως δεν αξιολογήθηκε με αντικειμενικά κριτήρια δημοσίου συμφέροντος από μεγάλη μερίδα των ψηφοφόρων, με συνέπεια στις εκλογές του 1993 η Ν.Δ στην Κέρκυρα να σημειώσει ένα ιστορικά χαμηλό ποσοστό ψήφων.

Είναι απόλυτα χαρακτηριστικό το ρητορικό ερώτημα του Στέφανου Μάνου προς το συγκεντρωμένο πλήθος, στην προεκλογική του ομιλία στη Κέρκυρα για τις Ευρωεκλογές του 1994.

«Μπορείτε να μου πείτε, τι σας κάναμε και μας καταψηφίσατε το 1993»;

Στις εκλογές του 1990 η Ν.Δ πέτυχε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό 47% και λόγω

του εκλογικού νόμου Κουτσόγιωργα εξέλεξε μόνο 150 βουλευτές. Τελικά σχημάτισε Κυβέρνηση με την ψήφο του Χρήστου Κατσίκη, που είχε εκλεγεί με την ΔΗΑΝΑ του Κώστα Στεφανόπουλου.

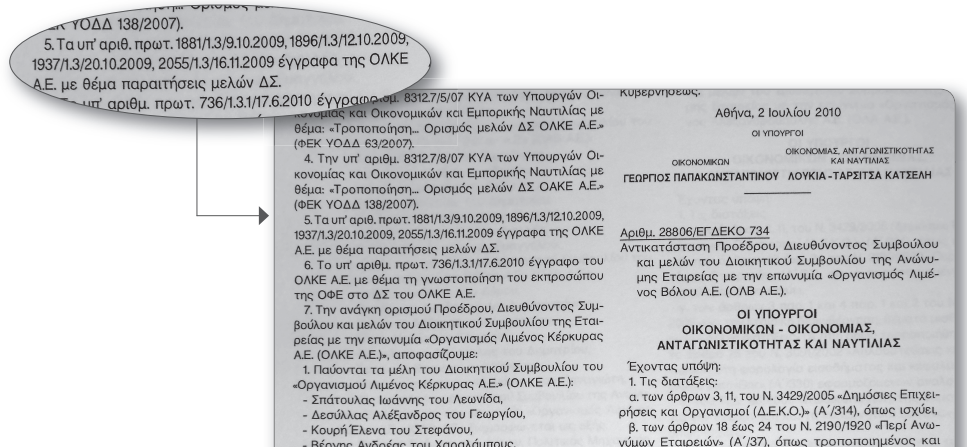

ΥΟΔΔ 138/2007).
5. Τα υπ' αριθ. πρωτ. 1881/1.3/9.10.2009, 1896/1.3/12.10.2009, 1937/1.3/20.10.2009, 2055/1.3/16.11.2009 έγγραφα της ΟΛΚΕ Α.Ε. με θέμα παραιτήσεις μελών ΔΣ.
υπ' αριθμ. πρωτ. 736/1.3.1/17.6.2010 έγγραφο

...ομ. 8312.7/5/07 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας με θέμα: «Τροποποίηση... Ορισμός μελών ΔΣ ΟΛΚΕ Α.Ε.» (ΦΕΚ ΥΟΔΔ 63/2007).
4. Την υπ' αριθμ. 8312.7/8/07 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας με θέμα: «Τροποποίηση... Ορισμός μελών ΔΣ ΟΛΚΕ Α.Ε.» (ΦΕΚ ΥΟΔΔ 138/2007).
5. Τα υπ' αριθ. πρωτ. 1881/1.3/9.10.2009, 1896/1.3/12.10.2009, 1937/1.3/20.10.2009, 2055/1.3/16.11.2009 έγγραφα της ΟΛΚΕ Α.Ε. με θέμα παραιτήσεις μελών ΔΣ.
6. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 736/1.3.1/17.6.2010 έγγραφο του ΟΛΚΕ Α.Ε. με θέμα τη γνωστοποίηση του εκπροσώπου της ΟΦΕ στο ΔΣ του ΟΛΚΕ Α.Ε.
7. Την ανάγκη ορισμού Προέδρου, Διευθύνοντος Συμβούλου και μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας με την επωνυμία «Οργανισμός Λιμένος Κέρκυρας Α.Ε. (ΟΛΚΕ Α.Ε.)», αποφασίζουμε:
1. Παύονται τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του «Οργανισμού Λιμένος Κέρκυρας Α.Ε.» (ΟΛΚΕ Α.Ε.):
- Σπάτουλας Ιωάννης του Λεωνίδα,
- Δεσύλλας Αλέξανδρος του Γεωργίου,
- Κουρή Έλενα του Στεφάνου,
- Βέργης Ανδρέας του Χαραλάμπους,
- Χαρίτος Δημήτριος του Αντωνίου,
- Χονδρογιάννη Γεώργιο του Παναγιώτη,
- Τρεπεκλή Ιωάννη του Αναστασίου.
2. Ορίζονται ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του «Οργανισμού Λιμένος Κέρκυρας Α.Ε.» (ΟΛΚΕ Α.Ε.):
- Τζουβελέκης Χρήστος του Ιωάννη,
- Στάλιας Σπύρος του Παναγιώτη,
- Αθανασίου Αικατερίνη του Ευσταθίου,
- Τσιώτση Χρυσούλα του Πέτρου,
- Μπάνος Ιωάννης του Γεωργίου,
- Σιμώνης Χρήστος του Ανδρέα,
- Μπαλατσινός Αλκίνοος του Γερασίμου,

Κυβέρνησεως.

Αθήνα, 2 Ιουλίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ — ΛΟΥΚΙΑ - ΤΑΡΣΙΤΣΑ ΚΑΤΣΕΛΗ

Αριθμ. 28806/ΕΓΔΕΚΟ 734

Αντικατάσταση Προέδρου, Διευθύνοντος Συμβούλου και μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «Οργανισμός Λιμένος Βόλου Α.Ε. (ΟΛΒ Α.Ε.).

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:
1. Τις διατάξεις:
α. των άρθρων 3, 11, του Ν. 3429/2005 «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (Δ.Ε.Κ.Ο.)» (Α΄/314), όπως ισχύει,
β. των άρθρων 18 έως 24 του Ν. 2190/1920 «Περί Ανωνύμων Εταιρειών» (Α΄/37), όπως τροποποιημένος και συμπληρωμένος ισχύει,
γ. των άρθρων 3 παρ. 1 και 4 παρ. 1 και 2 του Ν. 3016/2002 «Για την εταιρική διακυβέρνηση, θέματα μισθολογίου και άλλες διατάξεις» (Α΄/110) όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 26 του Ν. 3091/2002 «Απλουστεύσεις και βελτιώσεις στη φορολογία εισοδήματος και κεφαλαίου και άλλες διατάξεις» (Α΄/330) εφαρμοζόμενων αναλογικά,
δ. του Π.Δ. 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα» (Α΄/98), όπως ισχύει,
ε. του Π.Δ. 185/2009 (ΦΕΚ Α΄ 213) και του Π.Δ. 189/2009 (ΦΕΚ Α΄/221),

Την πρώτη θέση του συνδυασμού στην Κέρκυρα σε σταυρούς προτίμησης την κατέλαβα εγώ, χωρίς να εκλεγώ και βουλευτής.

Την μοναδική έδρα της Ν.Δ στο νομό κατέλαβε άνευ σταυρών, ο Γιώργος Ράλλης ως πρώην Πρωθυπουργός.

Την επιθυμία του Γεωργίου Ράλλη να πολιτευτεί στην Κέρκυρα την αποδέχθηκε ο Πρόεδρος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, προκειμένου η παράταξη να πάρει και δεύτερη έδρα στο νομό.

Πρόβλεψη όμως που δεν επαληθεύτηκε και πάλι λόγω του εκλογικού νόμου. Ενώ οι εκλογές διεξαχθήκανε με το σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής, με καταμερισμό των εδρών σε τρεις κατανομές, μία ακροτελεύτια διάταξη στον εκλογικό νόμο *«Κουτσόγιωργα»* απέκλειε τα αχρησιμοποίητα υπόλοιπα των μονοεδρικών νομών, να χρησιμοποιηθούν στη Β΄ κατανομή των εδρών. Με την διάταξη αυτή προσδίδετο διαφορετική βαρύτητα στην ψήφο των Ελλήνων πολιτών, ανάλογα αν κατοικούσαν σε μονοεδρικούς νομούς η στους υπόλοιπους νομούς της χώρας. Με συνέπεια στην ευρύτερη περιφέρεια μας των Ιονίων Νήσων, το ΠΑΣΟΚ με μικρή διαφορά ψήφων από την Ν.Δ να εκλέξει πέντε βουλευτές και η Ν.Δ ένα!

Μετά από προσφυγή μου στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, η διάταξη αυτή του εκλογικού νόμου θεωρήθηκε αντισυνταγματική και μας αποδόθηκε και η δεύτερη έδρα στην Κέρκυρα.

Την ημέρα που επρόκειτο να εκδοθεί η απόφαση του Εκλογοδικείου, ευρισκόμουνα με δύο φίλους μου στο ξενοδοχείο «ΑΣΤΟΡ» στην οδό Καραγεώργη Σερβίας, σε απόσταση λίγων εκατοντάδων μέτρων από την αίθουσα του δικαστηρίου, που συνεδρίαζε στο κτήριο της Βουλής.

Όταν άρχισε μετά την θετική απόφαση, να τρέχει η είδηση σε όλα τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα της χώρας, σε ελάχιστα λεπτά το τηλεφωνικό κέντρο του Ξενοδοχείου κατακλύστηκε από δεκάδες τηλεφωνήματα.

Κυριολεκτικά πανζουρλισμός! Μετά επίσης από λίγα λεπτά, κτύπησε η πόρτα του δωματίου μου. Άνοιξε ο Σπύρος Λυκούρης, ο οποίος πριν προλάβει να αρθρώσει λέξη, ένας φωτογράφος τον είχε στήσει στον τοίχο του διαδρόμου, για να τον πάρει φωτογραφία. *Μόλις την τελευταία στιγμή πρόλαβε να του πει, ότι* «δεν είμαι ο Δεσύλλας». Από τότε συνηθίζει να λέει, προφανώς χαριτολογώντας, μια φορά πού μου δόθηκε και μένα η ευκαιρία να μπω στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, απερίσκεπτα την σπατάλησα.

Η απόφαση αυτή ήταν ιδιαίτερα σημαντική για την παράταξη, που πλέον είχε την δική της πλειοψηφία στη Βουλή.

Όπως ήταν αναμενόμενο με καλούσαν συνέχεια σε πολλά ραδιοτηλεοπτικά μέσα και σε εφημερίδες για δηλώσεις.

Η εφημερίδα «*Απογευματινή*» στο φύλλο της αρ. 11.638/15.11.1990, είχε στη πρώτη της σελίδα τον τίτλο.

«ΠΑΝΙΣΧΥΡΗ 152 έδρες η Ν.Δ.
ΒΓΑΖΕΙ ΚΑΙ 2 ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ».

«Ισχυροποιείται η Ν.Δ στη Βουλή με μία ακόμη έδρα ασφαλείας, που κέρδισε στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο. Το Εκλογοδικείο με διαφορά τριών ψήφων έδωσε στη Ν.Δ την έδρα στην Κέρκυρα, την οποίαν καταλαμβάνει ο κ. Αλ. Δεσύλλας. Έτσι η δύναμη του κόμματος στο Κοινοβούλιο μεταβάλλεται, αφού η Ν.Δ έχει πλέον 152 έδρες και το ΠΑΣΟΚ που έχασε μία, έχει τώρα 124.Το Α.Ε.Δ που συνεδρίασε ως εκλογοδικείο, ακύρωσε την απόφαση της Ανωτάτης Εφορευτικής επιτροπής, πού παραχώρησε στο ΠΑΣΟΚ μία έδρα της εκλογικής περιφέρειας του νομού Κερκύρας από την Β΄ κατανομή. Ακύρωσε επίσης και την απόφαση κατά την οποίαν το Πρωτοδικείο Κερκύρας είχε ανακηρύξει βουλευτή τον Σπύρο Καλούδη. Το εκλογοδικείο παραχώρησε την έδρα αυτή στη Ν.Δ. και ανακηρύσσει βουλευτή από την Β΄ κατανομή τον κ. Αλ. Δεσύλλα.

Το Α.Ε.Δ έκρινε ότι είναι αντισυνταγματική και αντίθετη με το άρθρο 93 παρ. Δ του Συντάγματος, η διάταξη του άρθρου 89 παρ. 3 του Π.Δ 265/89 του εκλογικού νόμου του ΠΑΣΟΚ που ορίζει στο εδάφιο Γ΄, ότι δεν υπολογίζονται για την Β΄ κατανομή στη μείζονα εκλογική περιφέρεια, τα αχρησιμοποίητα υπόλοιπα των μονοεδρικών περιφερειών Κεφαλλονιάς, Λευκάδος, και Ζακύνθου. Έτσι θεώρησε ότι πρέπει να χρησιμοποιηθούν και τα αδιάθετα υπόλοιπα, οπότε η έδρα περνά στη Ν.Δ.».

Ο Αλέκος Δεσύλλας αμέσως μετά την απόφαση του Α.Ε.Δ δήλωσε στην *«Α»*.

«Ήμουν από την αρχή σχεδόν βέβαιος, ότι θα γινόταν δεκτή η ένσταση μου, γιατί δεν είναι δυνατόν από μία αντισυνταγματική παράγραφο, να αχρηστευθούν 300.000 ψήφοι. Η ένσταση μου δεν είχε προσωπικό χαρακτήρα και τον Σ. Καλούδη τον τιμώ».

Το γραφείο τύπου του ΠΑΣΟΚ αργά χθες το βράδυ υποστήριξε ότι «η απόφαση

του Α.Ε.Δ, προκαλεί αγανάκτηση και βαθύτατη ανησυχία για την λειτουργία των θεσμών στη χώρα μας».

Ο Κυβερνητικός εκπρόσωπος Β. Πολύδωρας απάντησε στο γραφείο τύπου του ΠΑΣΟΚ, «η απόφαση του Δικαστηρίου, πρέπει να είναι σεβαστή από όλους και φυσικά από το ΠΑΣΟΚ. Το πρόσχημα της δήθεν κριτικής δεν το νομιμοποιεί, στην υπονόμευση των θεσμών και της Δικαιοσύνης».

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
48 ΣΕΛΙΔΕΣ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
Αρ. Φύλλου 11.630-Δρχ. 100
ΕΚΛΟΓΕΣ
152 έδρες η ΝΔ
ΒΓΑΖΕΙ ΚΑΙ 2ο ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Σε άλλη στήλη η ίδια εφημερίδα «Α» με τον τίτλο.

«ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΛ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν.Δ.» έγραφε:

«Βουλευτής Κερκύρας από σήμερα ο κ. Αλέκος Δεσύλλας, εισβάλλει στη Βουλή φέρνοντας μία πολύτιμη έδρα για τη Ν.Δ. Ο κ. Δεσύλλας κατόρθωσε να εκτοπίσει τον συνάδελφο του Σπ. Καλούδη (ΠΑΣΟΚ), κερδίζοντας τη μάχη που είχε αρχίσει με την ένσταση του κατά της εκλογής του κ. Καλούδη. Οι πολιτικές προεκτάσεις, που έχει αυτή η δικαστική απόφαση, φόρτισαν το κλίμα αρκετά χθες και με την απόφαση του Α.Ε.Δ, αλλάξουν οι δυνάμεις στη Βουλή.

-Περιμένατε την απόφαση αυτή;

Από την αρχή ήμουνα αρκετά αισιόδοξος, γιατί η ένσταση μου ήταν βάσιμη, δεν ήταν δίκαιο από μια αντισυνταγματική παράγραφο, να χάνονται περισσότερες από 300.000 ψήφοι. Η έδρα είχε χαθεί από τη Ν.Δ. Επειδή μία συγκεκριμένη παράγραφος του εκλογικού νόμου, εξαιρεί τα υπόλοιπα των μονοεδρικών περιφερειών από την Β΄ κατανομή των εδρών, ενώ αυτοί οι ψήφοι προσμετρούνταν στη Α΄ και Γ΄ κατανομή.

-Πιστεύετε ότι ο εκλογικός νόμος του ΠΑΣΟΚ ήταν κομμένος και ραμμένος στα μέτρα του;

Δεν υπάρχει αμφιβολία για αυτό. Είμαι πολιτικός μηχανικός και μού αρέσει η γλώσσα των αριθμών. Στη δική μου περιφέρεια τα Ιόνια Νησιά, η Ν.Δ. συγκέντρωσε το 43, 17% των ψήφων και εξέλεξε ένα μόνο βουλευτή, ενώ το ΠΑΣΟΚ εξέλεξε 5. Σίγουρα αυτό είναι άδικο, για αυτό άλλωστε δικαιώθηκα.

-Τι σημαίνει για την Ν.Δ. αυτή η έδρα;

Σίγουρα δυναμώνει την Κυβέρνηση, πού παύει να έχει οριακή πλειοψηφία στη Βουλή. Μπορούμε να την χαρακτηρίσουμε μία έδρα ασφαλείας, που ισχυροποιεί την θέση της και της ανοίγει ακόμη περισσότερο τον δρόμο, για να υλοποιήσει το πρόγραμμα της.

-Θεωρείτε ότι δικαιωθήκατε με την απόφαση αυτή του Α.Ε.Δ:

Απόλυτα. Ήμουν ο πρώτος σε σταυρούς προτίμησης υποψήφιος της Ν.Δ. στην

Κέρκυρα και παρόλο αυτό, δεν ήμουνα βουλευτής. Από την περιφέρεια μου βουλευτής ήταν ο Γ. Ράλλης, ο οποίος ως πρώην Πρωθυπουργός δεν χρειάζονταν σταυρό προτίμησης.

-Η ένσταση που κάματε είχε προσωπικό χαρακτήρα;

Σε καμία περίπτωση. Ο Σπύρος Καλούδης είναι φίλος μου, τον τιμώ και τον θεωρώ έντιμο άνθρωπο και συνεπή Κερκυραίο. Όμως θεώρησα ότι η εκλογή του δεν ήταν σύννομη, για αυτό προσέφυγα στο Εκλογοδικείο, το οποίο άλλωστε με δικαίωσε.

Επίσης η εφημερίδα ***«Ελεύθερος Τύπος»*** αρ. φύλλου 2.296/15.11.1990 είχε πρωτοσέλιδο τίτλο. **«151+1 ΚΑΙ ΝΑ... ΚΑΙΕΙ!»** *«Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την ένσταση του κ. Αλέκου Δεσύλλα και έτσι η Ν.Δ. κέρδισε την βουλευτική έδρα της Κέρκυρας».*

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

151 + 1 ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΙΕΙ!

Κέρδισε και την έδρα της Κέρκυρας η Ν.Δ.

Ε.Δ.: ΣΤΗ Ν.Δ. ΚΑΙ Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

151+1 και να... καΐει!

Η ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΠΑΝΙΚΟΒΑΛΛΕΙ ΤΟ ΠΑΣΟΚ

Η

Η Ρηγίλλης παρέπεμπε για το θέμα που δημιουργήθηκε σε μένα, ο οποίος είχα παρακολουθήσει την εξέλιξη του και είχα φροντίσει να είμαι απόλυτα ενήμερος.

Την επομένη το πρωί με πήρε στο τηλέφωνο ο Διευθυντής Ειδήσεων της ΕΤ1 Μιχάλης Οικονόμου και με κάλεσε το μεσημέρι στο γραφείο του για να κάνω δηλώσεις. Μου συνέστησε να είμαι προσεκτικός, γιατί η δημοσιογράφος υπηρεσίας, ήταν συνδικαλιστικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ.

Του είπα να μην ανησυχεί, γιατί ασχολούμαι χρόνια με τα κοινά.

Μόλις η δημοσιογράφος μου υπέβαλε την ερώτηση, η ανησυχία του εντάθηκε. *«Κύριε Δεσύλλα με την δική σας εκλογή η Νέα Δημοκρατία, απαλλάσσεται πλέον από το σύνδρομο Κατσίκη»;*

Η απάντηση μου τον ηρέμησε. *«Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Νέα Δημοκρατία με την δική μου εκλογή, αποκτά μια μεγαλύτερη Κοινοβουλευτική δυνατότητα, για να εφαρμόσει το πρόγραμμα της».*

Η δημοσιογράφος έδειξε αιφνιδιασμένη και δεν προχώρησε σε άλλη ερώτηση.

Την επόμενη Δευτέρα 19.11.1990 ορκίστηκα βουλευτής.

Η *«Απογευματινή»* στο αρ. 11643/20 Νοεμβρίου φύλλο της με τον τίτλο **«Αλλαγή .... εδράνων»** έγραφε:

«Αλλαγή εδράνων έγινε χθες στο Κοινοβούλιο. Ο Αλέκος Δεσύλλας, ορκίστηκε λίγο πριν αρχίσει η χθεσινή συνεδρίαση. Ήταν ένα σύντομο τελετουργικό, στο τέλος του οποίου οι βουλευτές της Ν.Δ. φώναξαν «Άξιος-άξιος», ενώ οι συνάδελφοι τους του ΠΑΣΟΚ, είχαν εξαφανιστεί από την αίθουσα».

Μετά τις πρώτες εκλογές του Ιουνίου 1989, τοποθετήθηκα ειδικός σύμβουλος επί θεμάτων τουρισμού στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Τουρισμού Γιώργο Κοντογεώργη πρώην επίτροπο της Ε.Ο.Κ.

Από την θέση αυτή παραιτήθηκα τρεις μήνες πριν από τις εκλογές του Απριλίου του 1990, με υπόδειξη του καθηγητή συνταγματικού δικαίου και διαπρεπούς εκλογολόγου Αθανάσιου Ράικου.

Ένας παλαιός και καλός μου φίλος ο Θεόδωρος Χριστοδουλίδης, τακτικός καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, μου είχε επιστήσει την προσοχή μήπως η θέση του συμβούλου μού δημιουργήσει πρόβλημα εκλογιμότητας στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση και ανέλαβε να ζητήσει την γνώμη του φίλου του καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου Αθανάσιου Ράικου.

Τελικά η πρωτοβουλία του φίλου μου, με έσωσε στην κυριολεξία από περιπέτειες.

Λίγες μόνο ημέρες μετά την ανάδειξη μου στην πρώτη θέση του συνδυασμού, ο συνυποψήφιος μου πρώην βουλευτής Σωτήρης Γκίκας, επισκέφτηκε την υπεύθυνη διοικητικού του Υπουργείου Τουρισμού Ευγενία Παπαδοπούλου και την ρώτησε αν είχα παραιτηθεί από την θέση του ειδικού συμβούλου.

Η επιστροφή μου στην Κέρκυρα μετά την απόφαση του εκλογοδικείου υπήρξε θριαμβευτική. Εκατοντάδες φίλοι και ψηφοφόροι της Ν.Δ., παρά την καταρρακτώδη βροχή που προηγήθηκε, μου επεφύλαξαν στο αεροδρόμιο θερμή υποδοχή.

Η οριακή αλλά καθοριστική πλέον πλειοψηφία των 152 εδρών, έδωσε στην Κυβέρνηση της Ν.Δ. την δυνατότητα να προχωρήσει με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στο έργο της.

Με τον πολυαγαπημένο μου πατέρα,
μετά την επιστροφή μου ως βουλευτής στην Κέρκυρα.

Εμένα βέβαια μου δημιούργησε πρόσθετες δυσκολίες στα πρώτα βήματα μου ως βουλευτής. Οι οπαδοί και ψηφοφόροι της Ν.Δ., στα χρόνια της κυριαρχίας του ΠΑΣΟΚ, είχαν μείνει στο περιθώριο της εξουσίας και αυτονόητο ήταν να έχουν απαιτήσεις από τον βουλευτή τους, που αποκαλείτο τότε ο *«151»*.

Μάταια προσπαθούσα να τους εξηγήσω, ότι όλοι οι βουλευτές της Ν.Δ. είμαστε στην ουσία ο *«151»*, με την έννοια ότι αν κάποιος αποχωρούσε, αυτόματα η Κυβέρνηση θα έχανε την κοινοβουλευτική της πλειοψηφία.

Όλοι επέμεναν ότι αν μετέφερα στον Μητσοτάκη κάποιο προσωπικό τους θέμα, δεν θα μπορούσε να μου αρνηθεί την επίλυση του.

Με την έναρξη των εργασιών της Βουλής στις αρχές του 1991, βουλευτής 2-3μηνών, παρακολουθούσα την συζήτηση ενός νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών.

Διαπίστωσα ότι ήμουν σε θέση να συμμετάσχω στην συζήτηση. Γράφτηκα στην λίστα των ομιλητών και περίμενα την σειρά μου. Καθόμουνα στην τελευταία σειρά των εδράνων του πρώτου διαζώματος και κρατούσα σημειώσεις προετοιμαζόμενος για την ομιλία μου.

Αισθάνθηκα στοργικά να με αγκαλιάζει από πίσω, ο παλαιός βουλευτής Ιωαννίνων της Ν.Δ. Θεόδωρος Γεωργιάδης, με τον οποίον διατηρούσα από μερικά χρόνια μια καλή προσωπική σχέση.

Ήταν από χρόνια υπεύθυνος του κόμματος για την τοπική αυτοδιοίκηση, όταν μαζί με τον αξιόλογο στενό οικογενειακό μου φίλο και έντιμο σταθερό υποστηρικτή μου φαρμακοποιό Ηλία Μπουζούκη, όταν είμαστε δημοτικοί σύμβουλοι της μειοψηφίας στον Δήμο Κερκυραίων, είχαμε ιδρύσει στην Κέρκυρα παράρτημα της Κεντρικής Επιτροπής Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Κ.Ε.Τ.Α) της Ν.Δ.

Με συμβούλευσε «*Αλέκο δεν πιστεύω να θέλεις να μιλήσεις. Άφησε να περάσουν 1-2 χρόνια γιατί μπορεί να κάνεις κακή εμφάνιση και να αποτύχεις οριστικά ως*

βουλευτής». Είναι αλήθεια ότι με προβλημάτισε, όμως στην εξέλιξη της συζήτησης πείστηκα, ότι θα μπορούσα να πάω καλά στην παρθενική αυτή ομιλία μου στη Βουλή.

Από τα εν συνεχεία θετικά σχόλια των παρισταμένων βουλευτών και των δημοσιογράφων που την παρακολούθησαν, είχα ήδη κάνει ένα καλό και γρήγορο ξεκίνημα.

Ένα νομοσχέδιο πριν να εισαχτεί για συζήτηση και ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής, εισάγεται στην αρμόδια διαρκή επιτροπή.

Η Βουλή έχει έξη διαρκείς επιτροπές που λειτουργούν με τον ίδιο κανονισμό και με τις ίδιες διαδικασίες της ολομέλειας, αλλά με σύνθεση το 1/8 έως 1/6 των 300 βουλευτών.

Τοποθετήθηκα από τον γραμματέα της Κ.Ο στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση σχεδίων και προτάσεων νόμων που υποβάλλονται στη Βουλή, αρμοδιότητος των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και Τουρισμού.

Στην επιτροπή αυτή εκλέχτηκα με ψηφοφορία μεταξύ των μελών της, στη θέση του γραμματέα για τα έτη 1992 και 1993.

Με την ιδιότητα μου αυτή συμμετείχα σε ενημερωτικές συσκέψεις στην Τράπεζα της Ελλάδος, όπου ο τότε διοικητής της Τίμος Χριστοδούλου με την συνδρομή των δυο άμεσων συνεργατών του Λουκά Παπαδήμου και Γιώργου Προβόπουλου, μας ενημέρωνε για την εξέλιξη των μακροοικονομικών δεικτών της Οικονομίας μας.

Τα στοιχεία αυτά όπως και τα αντίστοιχα της ετήσιας έκθεσης της Τράπεζας της Ελλάδος χρησιμοποιούσα αυτούσια, σε όλες τις ομιλίες μου οικονομικού περιεχομένου.

Όλοι μας γνωρίζαμε λοιπόν που πήγαινε η Οικονομία μας, το πρόβλημα ήταν ότι κανείς δεν μας άκουγε.

Δυστυχώς ο λαϊκισμός και η ανεύθυνη ισοπεδωτική πολιτική των συνδικάτων και κυρίως των κομμάτων της αριστεράς, δεν επέτρεπαν στον λαό να δει κατάματα την καταιγίδα που μας πλησίαζε.

Με πρωτοβουλία μου και ύστερα από σχετική έγκριση του Κώστα Σημαιοφορίδη γραμματέα της Κ.Ο και του Υπουργού Τουρισμού Γιάννη Κεφαλογιάννη, συγκροτήθηκε για πρώτη φορά ομάδα κοινοβουλευτικού έργου της Ν.Δ. για τον τουρισμό, με πρόεδρο τον Θεόδωρο Κασσίμη και με εμένα αντιπρόεδρο.

Από τότε ο Τουρισμός άρχισε να μπαίνει με κάποια συχνότητα, στην ατζέντα των θεμάτων της Βουλής.

Παράλληλα με την ανελλιπή κοινοβουλευτική μου παρουσία, προσπάθησα από την πρώτη στιγμή να προωθήσω Κερκυραϊκά προβλήματα, που από πολλά χρόνια αποτελούσαν όραμα όλων των συμπατριωτών μου.

Στα περισσότερα από αυτά μπόρεσα να φανώ χρήσιμος και να βοηθήσω ουσιαστικά στην επίλυση τους.

Αναπολώντας σήμερα τα αποτελέσματα της πρώτης θητείας μου στη Βουλή ως Κυβερνητικός βουλευτής, διακατέχομαι από ανάμικτα αισθήματα απόλυτης ικανοποίησης, αλλά και πικρίας.

Ικανοποίησης γιατί στο σύντομο χρονικό διάστημα των τριών περίπου χρόνων που ήμουνα Κυβερνητικός βουλευτής, μπόρεσα να φανώ χρήσιμος στο νομό μου, αλλά και αντάξιος της εμπιστοσύνης των συμπολιτών μου, που με έστειλαν να τους εκπροσωπήσω στη Βουλή.

Αλλά και συνάμα πικρίας για μια άλλη σημαντική μερίδα, που ηθελημένα η αθέλητα λόγω κακής ενδεχομένως ενημέρωσης, δεν ανεγνώρισαν ένα σημαντικό έργο, που έγινε στον νομό μας εκείνη την περίοδο.

Στο σημείο αυτό οφείλω να αναφερθώ σε μια σημαντική για μένα, ειλικρινή συζήτηση που είχα στο αεροπλάνο για την Αθήνα τον Νοέμβρη του 1993 με τον βουλευτή Κερκύρας του ΠΑΣΟΚ Γιώργο Δρύ.

Στην ερώτηση μου Γιώργο σε ποιά θέματα θα δώσεις προτεραιότητα τώρα που έγινες Κυβερνητικός βουλευτής, ο Γιώργος με απόλυτη και αφοπλιστική ειλικρίνεια που με κατέπληξε, μου είπε.

«Το δικό σου το παράδειγμα θα το λάβω σοβαρά υπόψη μου. Εσύ ομολογουμένως ως καινούργιος βουλευτής είχες καλή παρουσία στη Βουλή και μπόρεσες να επιλύσεις σημαντικά προβλήματα του νομού μας. Όχι μόνο εγώ αλλά και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ περιμέναμε ότι θα ξεπεράσεις τουλάχιστον 5.000 σταυρούς τον Σωτήρη Γκίκα. Όταν είδα την μικρή διαφορά των 292 ψήφων που προηγήθηκες, κατάλαβα ότι οι συμπατριώτες μας, δεν ενδιαφέρονται για τα γενικά θέματα αλλά μόνο για τα προσωπικά».

ΙΔΡΥΣΗ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ένα από τα πρώτα θέματα που ασχολήθηκα στο ξεκίνημα της βουλευτικής μου θητείας, ήταν η ίδρυση Μουσικού Γυμνασίου στη Κέρκυρα.

Η βάσιμη και θεμελιωμένη απαίτηση του Κερκυραϊκού λαού για ίδρυση Μουσικού Γυμνασίου, βρήκε εκφραστή τον Νομάρχη Κέρκυρας Θεόφιλο Βασιλείου, με την υποβολή του σχετικού αιτήματος προς το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, πριν από την δική μου εκλογή ως βουλευτή.

Η αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Παιδείας με το αριθ. Γ2/4067/23.10.1990 έγγραφο της προς την Νομαρχία Κερκύρας, ζήτησε βάσει του άρθρου 49 του ν. 15566/1985 την σχετική εισήγηση της Νομαρχιακής Επιτροπής Παιδείας.

Στη συνέχεια η Νομαρχία Κέρκυρας με τα αρ. 51111/14.11.90 και 474/22.2.91 έγγραφα της, διαβίβασε στο Υπουργείο τα πρακτικά της Νομαρχιακής Επιτροπής Παιδείας (συνεδρίαση 2.11.1990) και του Νομαρχιακού Συμβουλίου, που ομόφωνα είχαν γνωμοδοτήσει υπέρ της ίδρυσης στην Κέρκυρα Μουσικού Γυμνασίου.

Παράλληλα ο προϊστάμενος της Β΄θμιας εκπαίδευσης με τέλεξ προς την αρμόδια Δ/νση του Υπουργείου, την πληροφόρησε ότι υπάρχει κατάλληλος χώρος για την στέγαση του Μουσικού Γυμνασίου.

Σε συνάντηση μου με τον Νομάρχη, με προέτρεψε να συνεχίσω το θέμα.

«Εγώ το προχώρησα μέχρι εκεί που μπόρεσα, τα παρακάτω μπορείς να τα αναλάβεις μόνο εσύ, αφού η ίδρυση Μουσικού Γυμνασίου είναι καθαρά πολιτική απόφαση».

Είχε δίκιο, γιατί σύμφωνα με τους τότε υπολογισμούς του Υπουργείου Παιδείας, το ετήσιο κόστος ανά μαθητή του Μουσικού Γυμνασίου ήταν γύρω στα 2.000.0000 δρχ, ενώ το αντίστοιχο κόστος για το Γενικό Γυμνάσιο, ήταν περίπου 100.000 δρχ.

Σκοπός του Μουσικού Γυμνασίου είναι η προετοιμασία και κατάρτιση των νέων που επιθυμούν την επαγγελματική κατεύθυνση της μουσικής, χωρίς φυσικά να υστερούν σε γενική παιδεία.

Κόστος απόλυτα φυσιολογικό αφού στο Μουσικό Γυμνάσιο μαζί με τα εγκύκλια μαθήματα, υπήρχαν τα μαθήματα και τα απαιτούμενα όργανα των μουσικών σπουδών. Επιπλέον στους μαθητές του Μουσικού Γυμνασίου προσφέρεται μεσημεριανό γεύμα, το δε κόστος μεταφοράς των μαθητών ήταν κατά πολύ υψηλότερο, γιατί απαιτείτο η μεταφορά τους από ολόκληρο τον νομό. Ειδικότερα το Μουσικό Γυμνάσιο δεν διαφέρει ως προς την θεωρητική μόρφωση από το Γενικό Γυμνάσιο. Θα λειτουργεί με δύο κύκλους σπουδών.

Στον πρώτο κύκλο διδάσκονται τα μαθήματα των Γενικών Γυμνασίων, με την διαφορά ότι θα έχουν υποχρεωτικά δύο ξένες γλώσσες. Η μία θα είναι οπωσδήποτε η Αγγλική και η δεύτερη κατά επιλογή Γαλλικά η Γερμανικά.

Ο δεύτερος κύκλος σπουδών που θα απασχολεί τους μαθητές του Μουσικού Γυμνασίου, είναι όπως λέγεται ο μεσημβρινός, που θα περιέχει τα μαθήματα της μουσικής παιδείας, επιπλέον πρακτική εξάσκηση σε διάφορα όργανα και θεωρητική αγωγή με την ιστορία της τέχνης, την αισθητική κ.λ.π.

Φρόντισα να ενημερωθώ και να αναζητήσω στο Υπουργείο, σε ποιό στάδιο βρισκόταν το θέμα.

Αφού ολοκλήρωσα κάποια διαδικαστικά θέματα στις αρμόδιες Δ/νσεις του Υπουργείου, επισκέφτηκα στις 6 Μαρτίου του 1991 τον αρμόδιο για τη Μέση Εκπαίδευση Υφυπουργό Παιδείας Βασίλη Μπεκίρη.

Στην επίσκεψη αυτή συνοδευόμουν από τον Σπύρο Λυκούρη που βρισκόταν εκείνες τις ημέρες στην Αθήνα και από τον φίλο και συμπατριώτη μου συνδικαλιστή καθηγητή μέλος του Δ.Σ της Ο.Λ.Μ.Ε Διονύση Χρυσοφώτη, που τον συναντήσαμε τυχαία στο Υπουργείο Παιδείας.

Ο Υφυπουργός εξέφρασε στην αρχή τις επιφυλάξεις του λέγοντας μου *«Αλέκο έχε λίγο υπομονή, να καταφέρουμε πρώτα να λειτουργήσουμε τα τρία ήδη υπάρχοντα Μουσικά Γυμνάσια που υπολειτουργούν και μετά θα πάρει σειρά η Κέρκυρα».*

Συνέχισα να επιμένω παραθέτοντας σειρά επιχειρημάτων και τελικά μου υποσχέθηκε την ίδρυση του.

Τον ευχαρίστησα και φεύγοντας του είπα. Θα σου υποβάλλω σήμερα σχετική ερώτηση μέσω της Βουλής, προκειμένου να μου απαντήσεις και εγγράφως. Μου απάντησε *«εντάξει Αλέκο».*

Εν τω μεταξύ συναντήθηκα στο καφέ «Σεράνο» με τον Γιώργο Κατσαρό, ο οποίος ήταν πρόεδρος της καλλιτεχνικής επιτροπής Μουσικών Γυμνασίων του Υπουργείου Παιδείας, που ήδη ασχολείτο και αυτός με το ίδιο θέμα.

Η επιτροπή αυτή ήταν αρμόδια για να γνωμοδοτεί για την καταλληλότητα των κτηρίων στέγασης των Μουσικών Γυμνασίων, να συντάσσει τα προγράμματα των μουσικών σπουδών, να προτείνει τα απαιτούμενα μουσικά όργανα κ.α.

Συζητήσαμε για την ενδεχόμενη καταλληλότητα των κτηρίων που παλιότερα λειτουργούσαν οι παιδικές κατασκηνώσεις του ΠΙΠΚΑ στη περιοχή *«Τζάβρου»* σε μια έκταση 32 στρεμμάτων, που την περίοδο αυτή στεγάζετο το ΤΕΛ «Κάτω Κορακιάνας».

Ζήτησα από τον πρόεδρο της κοινότητος Μιχάλη Κάρρα να αποχωρήσει το Τ.Ε.Λ για να εγκατασταθεί το υπό ίδρυση Μουσικό Γυμνάσιο, ο οποίος με μεγάλη ευχαρίστηση το αποδέχτηκε και σε ελάχιστο χρόνο μας παρέδωσε την σχετική απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου.

Τελικά εγκρίθηκε η καταλληλότητα των κτηρίων αυτών, για να στεγαστεί το Μουσικό Γυμνάσιο.

Σε λιγότερο από ένα μήνα συγκεκριμένα το μεσημέρι της πρώτης Απριλίου 1991, μπαίνοντας στο σπίτι μου στο «Κοντόκαλι», με ζήτησε στο τηλέφωνο ο Βασίλης Μπεκίρης.

Μου είπε: *«Τρέξε Αλέκο να ανακοινώσεις την ίδρυση του Μουσικού Γυμνασίου, γιατί σε λίγο θα υπογραφεί το σχετικό Προεδρικό Διάταγμα».*

Έφυγα αμέσως για το γραφείο μου και άρχισα να συντάσσω το σχετικό δελτίο τύπου. Προκειμένου να προλάβω την έκδοση της εφημερίδας *«Ελευθερία»*, πήρα στο τηλέφωνο τον εκδότη της Κώστα Τζεβελίκα, να μού κρατήσει θέση για την δημοσίευση του.

Μετά από λίγο με κάλεσε στο τηλέφωνο ο Τζεβελίκας και μου είπε: *«Αλέκο σού κάνουν πλάκα, ξέχασες ότι σήμερα έχουμε πρωταπριλιά».*

Δεν μπορούσα βέβαια να φανταστώ ότι ο Υπουργός θα μού είχε πει λόγω του σχετικού εθίμου ψέματα, αλλά καλού κακού και θολωμένος όπως ήμουν από την πρώτη αυτή αποτελεσματική μου ενέργεια, τον ξαναπήρα στο τηλέφωνο, η απάντηση του άμεση: *«Αλέκο δεν γίνονται τέτοια αστεία»*, ανακοίνωσέ το.

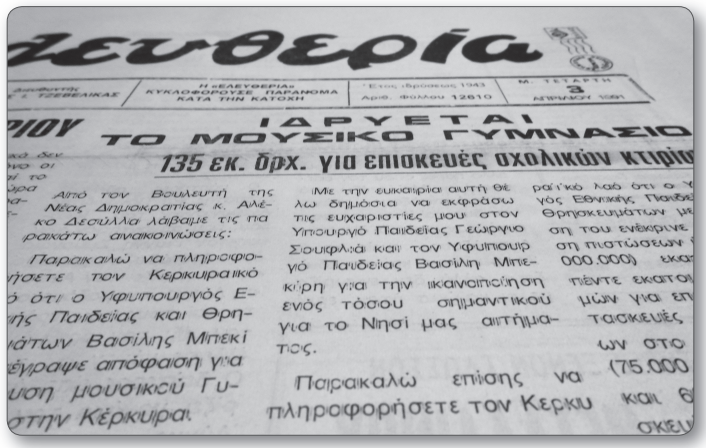
ελευθερία

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

135 εκ. δρχ. για επισκευές σχολικών κτιρίω

Από τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλέκο Δεσύλλα λάβαμε τις παρακάτω ανακοινώσεις:

Παρακαλώ να πληροφορήσετε τον Κερκυραϊκό ... ότι ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Βασίλης Μπεκίρης έγραψε απόφαση για ίδρυση μουσικού Γυμνασίου στην Κέρκυρα.

Με την ευκαιρία αυτή θέλω δημόσια να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στον Υπουργό Παιδείας Γεώργιο Σιουφλιά και τον Υφυπουργό Παιδείας Βασίλη Μπεκίρη για την ικανοποίηση ενός τόσου σημαντικού για το Νησί μας αιτήματος.

Παρακαλώ επίσης να πληροφορήσετε τον Κερκυ...

Μετά από λίγες ημέρες όταν έφτασε στη Νομαρχία Κερκύρας η Υπουργική Απόφαση και δημοσιοποιήθηκε η α.π ΙΗ/188/2 Απριλίου 1991 απάντηση προς τη Βουλή του Υφυπουργού Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων Βασίλη Μπεκίρη, *«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αλεξ. Δεσύλλας, σχετικά με την ίδρυση Μουσικού Γυμνασίου στην Κέρκυρα, σας γνωρίζουμε ότι, με σχέδιο Π.Δ, που υπεγράφη και προωθείται, ιδρύεται το Μουσικό Γυμνάσιο Κερκύρας, ικανοποιώντας έτσι σχετικό αίτημα»*, με πήρε στο τηλέφωνο αργά το βράδυ στο σπίτι μου στην Αθήνα, η συνεργάτης του Νομάρχη Βαρβάρα Βλάσση, για να μου μεταφέρει εκ μέρους του Νομάρχη: *«Έφτασε η απόφαση, αλλά δεν υπάρχουν χρήματα για την απαιτούμενη ανακαίνιση των κτηρίων, χρειάζονται 15.000.000 δρχ».*

Η ίδρυση του μουσικού γυμνασίου στην Κέρκυρα ήταν ήδη πραγματικότητα και η έναρξη της λειτουργίας του είχε καθοριστεί για την επόμενη σχολική χρονιά 1991-1992.

Πήγα την επομένη το πρωί στον Υπουργό Γιώργο Σουφλιά και του έθεσα το θέμα της χρηματοδότησης, ο οποίος μου υποσχέθηκε την χορήγηση του απαιτούμενου ποσού.

Πράγματι μετά από λίγες ημέρες πέρασα από το Υπουργείο Παιδείας και πήρα την απόφαση για την επιχορήγηση των 15.000.000 δρχ.

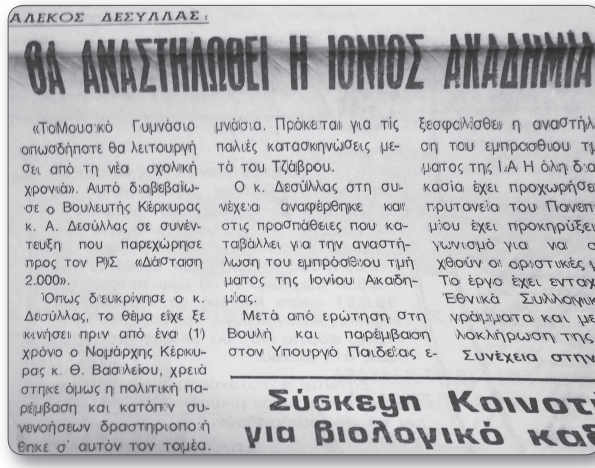

ΑΛΕΚΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ:

ΘΑ ΑΝΑΣΤΗΛΩΘΕΙ Η ΙΟΝΙΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

«ΤοΜουσικό Γυμνάσιο οπωσδήποτε θα λειτουργή σει από τη νέα σχολική χρονιά». Αυτό διαβεβαίωσε ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. Α. Δεσύλλας σε συνέντευξη που παρεχώρησε προς τον ΡΙΣ «Δάσταση 2.000».

Όπως διευκρίνησε ο κ. Δεσύλλας, το θέμα είχε ξε κινήσει πριν από ένα (1) χρόνο ο Νομάρχης Κέρκυρας κ. Θ. Βασιλείου, χρειά στηκε όμως η πολιτική παρέμβαση και κατόπιν συνενοήσεων δραστηριοποιή θηκε σ' αυτόν τον τομέα.

μνάσια. Πρόκειται για τίς παλιές κατασκηνώσεις μετά του Τζάβρου.

Ο κ. Δεσύλλας στη συνέχεια αναφέρθηκε και στις προσπάθειες που καταβάλλει για την αναστήλωση του εμπρόσθιου τμή ματος της Ιονίου Ακαδημίας.

Μετά από ερώτηση στη Βουλή και παρέμβαση στον Υπουργό Παιδείας ε-

ξεσφαλίσθει η αναστήλω
ση του εμπροσθιου τμ
ματος της ΙΑΗ όλη δια
κασία έχει προχωρήσει
πρυτανεία του Πανεπι
μίου έχει προκηρύξει
γωνισμό για να σ
χθούν οι οριστικές μ
Το έργο έχει ενταχ
Έθνικά Συλλογικ
γράμματα και με
λοκλήρωση της
Συνέχεια στην

Σύσκεψη Κοινοτ
για βιολογικό καθ

Ήταν αναμενόμενο ένα τόσο σημαντικό για την Κέρκυρα έργο, να θελήσουν πολλοί να το οικειοποιηθούν.

Θα περιοριστώ για ιστορικούς και μόνο λόγους, να περιγράψω δύο τέτοιες προσπάθειες.

Λίγες μόνο ημέρες μετά την δημοσίευση της είδησης για την ίδρυση του Μουσικού Γυμνασίου, επισκέφτηκε τον Πρόεδρο Γεώργιο Ράλλη στο γραφείο του στην οδό Μουστοξύδη με την εφημερίδα *«Ελευθερία» «υπό μάλης»*, ο πρώην βουλευτής Σωτήρης Γκίκας. Τού έδειξε το πρωτοσέλιδο και του είπε: «κ. Πρόεδρε τα δικά σας έργα άλλοι τα εκμεταλλεύονται». Δύσθυμος ο Ράλλης του απάντησε. *«Τι να κάνουμε Στρατηγέ, αυτά γίνονται στην πολιτική».*

Την επόμενη ημέρα με συνάντησε ο πρόεδρος της Νομαρχιακής Επιτροπής της Ν.Δ. Ελευθέριος Μέριανος, ο οποίος βρισκόταν εκείνη την στιγμή στο γραφείο του Ράλλη. Μού μετέφερε την σχετική συζήτηση και μού ζήτησε διευκρινήσεις. Την ενημέρωση που του έκανα την μετέφερε στον Ράλλη, ο οποίος του απάντησε: *«έκανα λάθος».*

Στα εγκαίνια της ίδρυσης του Μουσικού Γυμνασίου, ζήτησα να έλθει στην Κέρκυρα ο Υφυπουργός Βασίλης Μπεκίρης.

Στις 7 Νοεμβρίου ημέρα Πέμπτη είχα συνεργασία στο Υπουργείο Παιδείας με τον Μπεκίρη για θέματα Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και ειδικότερα για την λειτουργία του νεοϊδρυθέντος Μουσικού Γυμνασίου.

Ηδη είχαν ολοκληρωθεί από το Υπουργείο Παιδείας οι προμήθειες των μουσικών οργάνων για τις ανάγκες των Μουσικών Γυμνασίων και δόθηκε εντολή από τον Υφυπουργό να συνέλθει στην αρχή της προσεχούς εβδομάδος, η καλλιτεχνική επιτροπή για να τα κατανείμει.

Στη συνέχεια την Τετάρτη 13 Νοεμβρίου έγιναν με την παρουσία του Υφυπουργού τα εγκαίνια του Μουσικού Γυμνασίου, όπου παρέστη και ο πρόεδρος της καλλιτεχνικής επιτροπής του Υπουργείου Παιδείας εκλεχτός Κερκυραίος μουσικοσυνθέτης Γιώργος Κατσαρός, ο οποίος ζήτησε να μιλήσει προτελευταίος πριν από τον Μπεκίρη. Από λόγους αβροφροσύνης αλλά και εκτίμησης προς τον Γιώργο Κατσαρό, αποδέχτηκα την επιθυμία του, αλλά και τοποθετήθηκα αρκετά χαλαρά για την δική μου συμμετοχή στην δημιουργία του Μουσικού Γυμνασίου.

Κατά την προσέλευση στα εγκαίνια, από αριστερά διακρίνονται οι Θ. Στάικος, Α. Δεσύλλας, Β. Μπεκίρης και Θ. Βασιλείου.

Ήταν επόμενο να αιφνιδιαστώ όταν άκουσα στον χαιρετισμό του στην εκδήλωση να λέει, *«ευχαριστώ τους Γιώργο Σουφλιά και Βασίλη Μπεκίρη που αποδέχτηκαν την πρόταση μου, να ιδρύσουμε Μουσικό Γυμνάσιο στην Κέρκυρα».*

Δεν υπάρχει βέβαια αμφιβολία, ότι αντίστοιχο αίτημα είχε υποβάλλει και ο Γιώργος Κατσαρός, ίσως και πριν από μένα στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και με αυτό το δεδομένο ευχαριστούσε τους Υπουργούς. Όμως με την διατύπωση αυτή, σε συσχετισμό και με την δική μου χαλαρή τοποθέτηση, είχαν δημιουργηθεί εσφαλμένες σε βάρος μου εντυπώσεις.

Ο Μπεκίρης που καθόταν δίπλα μου κατάλαβε τον εκνευρισμό μου και με διαβεβαίωσε, ότι στον χαιρετισμό του θα διόρθωνε τα πράγματα.

Πράγματι αναφέρθηκε στο έργο και στην συμβολή του Γιώργου Κατσαρού, αλλά πρόσθεσε ότι «ο Δεσύλλας, δεν έφευγε από το Υπουργείο, αν δεν υπογράφαμε την ίδρυση του Μουσικού Γυμνασίου».

Κλείνοντας το θέμα θα πρέπει να αναγνωριστεί η μεγάλη συμβολή του πρόσφατα αδικοχαμένου συμμαθητή μου Καθηγητή Κώστα Καραμούτσου, ο οποίος ως πρώτος διευθυντής του, σε μικρό σχετικά χρονικό διάστημα, όπως με διαβεβαίωναν από το Υπουργείο Παιδείας μπόρεσε να το λειτουργήσει με απόλυτη επιτυχία, ώστε βάσιμα να θεωρείτο το πρώτο Μουσικό Γυμνάσιο της χώρας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΟ ΙΚΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Το υποκατάστημα του Ι.Κ.Α Κέρκυρας υπάγετο στο περιφερειακό κατάστημα των Ιωαννίνων. Με επακόλουθο οι συντάξεις του Ι.Κ.Α να εκδίδονται από τα Γιάννενα και οι Β΄θμιες υγειονομικές επιτροπές του Ι.Κ.Α και του Ο.Γ.Α να συνεδριάζουν επίσης στα Γιάννενα.

Οι συνθήκες αυτές επιβάρυναν υπέρμετρα τους Κερκυραίους ασφαλισμένους. Πού έπρεπε να κάνουν πολλαπλά ταξίδια στα Γιάννενα, για να παρακολουθούν την εξέλιξη των θεμάτων τους.

Ιδιαίτερα επιβαρύνοντο όσοι παραπέμποντο στη Β΄θμιες υγειονομικές επιτροπές, οι οποίοι έπρεπε να πηγαίνουν από το προηγούμενο βράδυ στα Γιάννενα, ανεξαρτήτως υγείας και ηλικίας.

Υπήρχαν όμως και γενικότερα προβλήματα στην λειτουργία του Ι.Κ.Α.

Ενημερώθηκα για το σύνολο των προβλημάτων και κατέθεσα την αριθμός 2905/16.1.1991 σχετική ερώτηση μέσω της Βουλής προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. (Δελτίο τύπου που δημοσιεύτηκε στο αρ. 12563/24.1.1991 φύλλο της «Ελευθερίας» που βρίσκεται στη Δημόσια Βιβλιοθήκη Κέρκυρας).

Συγκεκριμένα χαρακτήριζα, *«απελπιστική την κατάσταση αφού το Ι.Κ.Α καλείται να εξυπηρετήσει 40.000 άμεσα ασφαλισμένους, στους οποίους προστίθενται 10.000 έως 20.000 αλλοδαποί και ημεδαποί τουρίστες στους καλοκαιρινούς μήνες, 5.100 συνταξιούχους, 19.300 οικοδομικές και τεχνικές υποθέσεις, 4.500 κοινές επιχειρήσεις, χωρίς να έχει την αναγκαία στελέχωση σε διοικητικό, υγειονομικό και βοηθητικό προσωπικό, χωρίς να έχει επίσης την αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή και χωρίς να διαθέτει τους προβλεπόμενους χώρους εργασίας, αφού δεν έχει γίνει ακόμη η μεταστέγαση των υπηρεσιών του, στα δύο νεόδμητα κτήρια του.*

Επίσης είναι προδήλως απάνθρωπο να μεταφέρονται υπερήλικες και ασθενείς στα Γιάννενα, για να περάσουν από τις δευτεροβάθμιες υγειονομικές επιτροπές και οι συντάξεις γήρατος και αναπηρίας να κάνουν 6-8 μήνες για να εκδοθούν.

Ύστερα από τα εκτεθέντα ερωτάται η κυρία Υπουργός, τι μέτρα προτίθεται να πάρει προκειμένου:

1. *Το υποκατάστημα ΙΚΑ Κέρκυρας να γίνει περιφερειακό κατάστημα, αφού εκτός άλλων η Κέρκυρα είναι έδρα της διοικητικής περιφέρειας Ιονίων Νήσων.*
2. *Να μεταφερθούν οι υπηρεσίες του ΙΚΑ στα καινούργια κτήρια.*
3. *Να στελεχωθούν οι υπηρεσίες του με το απαραίτητο διοικητικό, υγειονομικό προσωπικό και να εξασφαλιστεί η αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή».*

Για του μη γνωρίζοντες την λειτουργία της τότε Δημόσιας Διοίκησης, ίσως να θεωρούσαν ότι με την κατάθεση της σχετικής μέσω της Βουλής ερώτησης μου, θα επιλύονταν αυτόματα όλα τα εκτεθέντα προβλήματα.

Για μένα όμως ήταν μόνο η τυπική αρχή της εκάστοτε και για όλα τα θέματα προσπάθειας μου.

Επισκεφτήκαμε αρχικά μαζί με τον πρόεδρο των υπαλλήλων του ΙΚΑ Κέρκυρας Νίκο Χονδρογιάννη τον Διοικητή του ΙΚΑ Καθηγητή Γ. Χιώτη στην Αθήνα και του περιγράψαμε δια ζώσης τα προβλήματα. Τα άκουσε με προσοχή και κατανόηση και με ιδιαίτερο μπορώ να πω ενδιαφέρον για την Κέρκυρα, λόγω και της εξαγχειστίας συγγένειας του με τον Δημήτρη Βλαστό σημερινό Πρόεδρο του Ιδρύματος Μποδοσάκη, παλιό οικογενειακό μου φίλο.

Ξανασυζητήσαμε το θέμα λίγες ημέρες αργότερα στις 9.4.91 στο γραφείο του Νομάρχη Κέρκυρας, όταν βρέθηκε στο νησί μας λόγω των εορτών του Πάσχα.

Οι προσπάθειες μου εντάθηκαν, όταν υποδιοικητής του Ι.Κ.Α ανέλαβε ο φίλος μου Γεράσιμος Γιακουμάτος, Επτανήσιος και λάτρης της Κέρκυρας. Το εγχείρημα της μεταφοράς αρμοδιοτήτων από τα Γιάννενα στη Κέρκυρα, ήταν επόμενο να βρει στο δρόμο του πολλά εμπόδια. Τα Γιάννενα ήταν ισχυρότερο κέντρο πολιτικής εξουσίας από την Κέρκυρα. Είχαμε από ανέκαθεν την πικρία ότι η Κέρκυρα χάνει συνεχώς αρμοδιότητες, ενώ αντίθετα τα Γιάννενα παίρνουν.

Το θέμα όμως του περιφερειακού καταστήματος και της μεταφοράς των δευτεροβάθμιων υγειονομικών επιτροπών Ι.Κ.Α και Ο.Γ.Α στην Κέρκυρα, παρουσίαζε ως εκ τούτου πρόσθετες μεγάλες δυσκολίες.

Οι Γιαννιώτες ήταν μέχρι τότε συνηθισμένοι να μεταφέρουν αρμοδιότητες στην περιοχή τους, ενώ αντίθετα εμείς στην Κέρκυρα, είχαμε συνηθίσει να χάνουμε.

Χρειάστηκαν πολλές προσπάθειες και συνεχείς πιέσεις για μεγάλο χρονικό διάστημα, για να μπορέσουμε να αντιστρέψουμε αυτήν την πορεία. Στο φύλλο 12.638 της εφημερίδας «Ελευθερία» αποτυπώθηκε συνέντευξη, που παρεχώρησα τα μέσα Μαΐου του 1991 στον ραδιοφωνικό σταθμό «διάσταση 2000». Στην εν λόγο συνέντευξη μεταξύ άλλων αναφέρθηκα και στο Ι.Κ.Α. Συγκεκριμένα, *«ο κ. Δεσύλλας τόνισε ότι η λειτουργία των νέων κτηρίων του Ι.Κ.Α θα αποτελέσει όχι μόνο κόσμημα, αλλά και κάτι πολύ σημαντικό, αφού το υποκατάστημα της Κέρκυρας θα γίνει περιφερειακό, γεγονός που σημαίνει ότι οι συντάξεις δεν θα δίνονται πλέον από τα Γιάννενα αλλά από την Κέρκυρα.*

Τέλος ο κ. Δεσύλλας ενημέρωσε για τις εξελίξεις που υπάρχουν στο μείζον θέμα της λειτουργίας των νέων γραφείων του Ι.Κ.Α. Όπως είπε εντός των ημερών μεταφέρονται οι διοικητικές υπηρεσίες, επίσης θα προσληφθούν γιατροί, επισημαίνοντας και το πρόβλημα που υπάρχει με τον περιορισμό των προσλήψεων. Πάντως πρόκειται οι υγειονομικές υπηρεσίες να λειτουργήσουν συγχρόνως με τις διοικητικές».

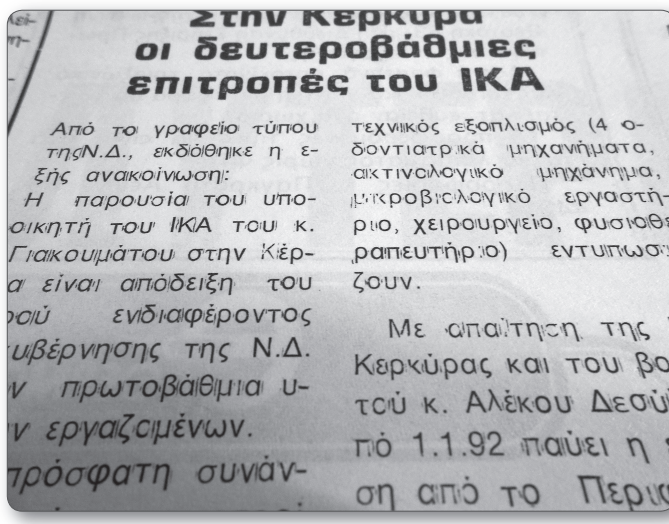

Στην Κέρκυρα
οι δευτεροβάθμιες
επιτροπές του ΙΚΑ

Από το γραφείο τύπου
της Ν.Δ., εκδόθηκε η ε-
ξής ανακοίνωση:
Η παρουσία του υπο-
οικητή του ΙΚΑ του κ.
Γιακουμάτου στην Κέρ-
α είναι απόδειξη του
ού ενδιαφέροντος
υβέρνησης της Ν.Δ.
ν πρωτοβάθμια υ-
ν εργαζομένων.
πρόσφατη συνάν-

τεχνικός εξοπλισμός (4 ο-
δοντιατρικά μηχανήματα,
ακτινολογικό μηχάνημα,
μικροβιολογικό εργαστή-
ριο, χειρουργείο, φυσιοθε
ραπευτήριο) εντυπωσι
ζουν.

Με απαίτηση της Ν
Κερκύρας και του βο
τού κ. Αλέκου Δεσύλ
πό 1.1.92 παύει η ε
ση από το Περιφ

Μετά από πρόταση μου ήρθε στην Κέρκυρα ο υποδιοικητής του ΙΚΑ Γεράσιμος Γιακουμάτος,

Σε συνάντηση που είχε με τους γιατρούς του Ι.Κ.Α, αποφασίστηκε οι υγειονομικές υπηρεσίες του να λειτουργήσουν από 1.12.1991 και ως πολυιατρείο. Η αρτιότητα του νέου κτηρίου και ο τεχνικός του εξοπλισμός

(4 οδοντιατρικά μηχανήματα, ακτινολογικό μηχάνημα, μικροβιολογικό εργαστήριο, χειρουργείο, φυσιοθεραπευτήριο), εντυπωσίαζαν.

Τελικά μετά από προσπάθειες περίπου ενός χρόνου από 1.12.1991 παύει η εξάρτηση από το Περιφερειακό Κατάστημα Ιωαννίνων και αποφασίστηκε όλες οι δευτεροβάθμιες επιτροπές να γίνονται πλέον στην Κέρκυρα. Δόθηκε επιπλέον για μια ακόμη φορά η υπόσχεση ότι σύντομα το κατάστημα Κέρκυρας θα γίνει περιφερειακό και οι συντάξεις θα εκδίδονται πλέον στην Κέρκυρα.

(«Ελευθερία» 12758/14.11.1991 Δ.Β).

Μετά από μικρές ακόμη καθυστερήσεις, από την διοίκηση του Ι.Κ.Α. και την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ελήφθησαν και τυπικά οι οριστικές πλέον αποφάσεις.

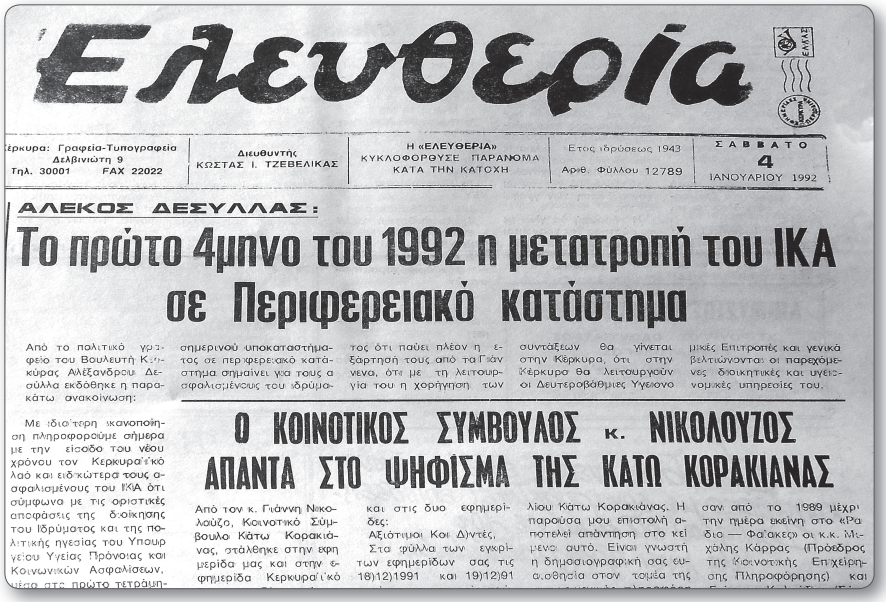

Ελευθερία

Κέρκυρα: Γραφεία-Τυπογραφεία Δελβινιώτη 9 Τηλ. 30001 FAX 22022 | Διευθυντής ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΤΖΕΒΕΛΙΚΑΣ | Η «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΣΕ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ | Ετος ιδρύσεως 1943 Αριθ. Φύλλου 12789 | ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1992

ΑΛΕΚΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ:

Το πρώτο 4μηνο του 1992 η μετατροπή του ΙΚΑ σε Περιφερειακό κατάστημα

Από το πολιτικό γρα-φείο του Βουλευτή Κ-κύρας Αλέξανδρου Δε-σύλλα εκδόθηκε η παρα-κάτω ανακοίνωση:

Με ιδιαίτερη ικανοποίη-ση πληροφορούμε σήμερα με την είσοδο του νέου χρόνου τον Κερκυραϊκό λαό και ειδικώτερα τους α-σφαλισμένους του ΙΚΑ ότι σύμφωνα με τις οριστικές αποφάσεις της διοίκησης του Ιδρύματος και της πο-λιτικής ηγεσίας του Υπουρ γείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μέσα στο πρώτο τετράμη-σημερινού υποκαταστήμα-τος σε περιφερειακό κατά-στημα σημαίνει για τους α σφαλισμένους του ιδρύμα-τος ότι παύει πλέον η ε-ξάρτησή τους από τα Γιάν νενα, ότι με τη λειτουρ-γία του η χορήγηση των συντάξεων θα γίνεται στην Κέρκυρα, ότι στην Κέρκυρα θα λειτουργούν οι Δευτεροβάθμιες Υγειονο μικές Επιτροπές και γενικά βελτιώνονται οι παρεχόμε-νες διοικητικές και υγεία-νομικές υπηρεσίες του.

Ο ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΖΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΚΟΡΑΚΙΑΝΑΣ

Από τον κ. Γιάννη Νικο-λούζο, Κοινοτικό Σύμ-βουλο Κάτω Κορακιά-νας, στάλθηκε στην εφη μερίδα μας και στην ε-φημερίδα Κερκυραϊ'κό και στις δυο εφημερί-δες:

Αξιότιμοι Κοι Δ)ντές,

Στα φύλλα των εγκρί-των εφημερίδων σας τις 18)12)1991 και 19)12)91 λίου Κάτω Κορακιάνας. Η παρούσα μου επιστολή α-ποτελεί απάντηση στο κεί μενο αυτό. Είναι γνωστή η δημοσιογραφική σας ευ-αισθησία στον τομέα της σαν από το 1989 μέχρι την ημέρα εκείνη στο «Πα δια — Φαΐακες» οι κ.κ. Μι-χάλης Κάρρας (Πρόεδρος της Κοινοτικής Επιχείρη-σης Πληροφόρησης) και

Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστική του κλίματος ικανοποίησης που δημιούργησε, η ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στο αρ. 12.789/4.1.1992 φύλλο της τοπικής εφημερίδας «Ελευθερία» με τον τίτλο*: «Στο πρώτο τετράμηνο του 1992 η μετατροπή του ΙΚΑ σε Περιφερειακό Κατάστημα».*

Συγκεκριμένα ανακοίνωσα:

«Με ιδιαίτερη ικανοποίηση πληροφορούμε σήμερα, με την είσοδο του νέου χρόνου τον Κερκυραϊκό λαό και ειδικότερα τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ, ότι σύμφωνα

με τις οριστικές αποφάσεις της Διοίκησης του Ιδρύματος και της Πολιτικής Ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μέσα στο πρώτο τετράμηνο του 1992, θα έχουν ολοκληρωθεί οι απαραίτητες διαδικασίες για την μετατροπή, του σημερινού καταστήματος του ΙΚΑ σε περιφερειακό κατάστημα.

Το σημαντικό αυτό για την Κέρκυρα γεγονός, που αποτελούσε πάγιο αίτημα των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α, για την ικανοποίηση του οποίου κατέβαλα επί ένα ολόκληρο χρόνο συνεχείς προσπάθειες, που τυπικά ξεκίνησαν με την κατάθεση στη Βουλή των Ελλήνων της αριθμός 2.905/16.1.1991 ερώτησης μου προς τον Υπουργό Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, γίνεται πραγματικότητα.

Η αναβάθμιση του σημερινού καταστήματος σε περιφερειακό, σημαίνει για τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ ότι παύει πλέον η εξάρτηση τους από τα Γιάννενα, ότι με την λειτουργία του η χορήγηση των συντάξεων θα γίνεται στην Κέρκυρα, ότι στην Κέρκυρα θα λειτουργούν οι δευτεροβάθμιες υγειονομικές επιτροπές του ΙΚΑ (και του ΟΓΑ) και γενικά βελτιώνονται οι παρεχόμενες Διοικητικές και Υγειονομικές του Υπηρεσίες».

Τα εγκαίνια του νέου υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α έγιναν στις 28.4.1992 από τον Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων Δημήτρη Σιούφα. Στην τελετή των εγκαινίων παραβρέθηκαν: Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας Παξών και Διαποντίων Νήσων Τιμόθεος, ο Γ.Γ της Π.Ι.Ν Θ. Στάικος, ο Νομάρχης Κέρκυρας Θ. Βασιλείου, οι βουλευτές του νομού Αλέκος Δεσύλλας και Γιώργος Δρύς, ο Διοικητής του Ι.Κ.Α Γ. Χιώτης και πλήθος κόσμου.

Το νέο κτήριο θα καλύπτει τις ανάγκες 50.000 ασφαλισμένων τον χειμώνα και περίπου 80.000 το καλοκαίρι, λόγω της αυξημένης τουριστικής κίνησης.

Οι συνολικοί χώροι του κτιρίου είναι 3.831 τ.μ και η δαπάνη κατασκευής του 330.000.000 δρχ. Το έργο δημοπρατήθηκε 16.11.1988, μέ ημερομηνία εγκατάστασης του αναδόχου 12.6.1989 και ολοκληρώθηκε από όταν άρχισαν οι εργασίες ανέγερσης του, μέσα σε χρόνο ρεκόρ των 14 μηνών. Σύμφωνα δε με τις δηλώσεις του κ. Γ. Χιώτη *«το ίδρυμα έχει κατασκευάσει τα τελευταία 2 χρόνια ανάλογα κτήρια σέ επιλεγμένα σημεία της χώρας, περισσότερα από όσα είχαν κατασκευασθεί τα τελευταία πενήντα χρόνια».*

Όμως ήδη από τις αρχές Φεβρουαρίου 1992 είχαν αρχίσει να λειτουργούν σχεδόν όλα τα τμήματα του νέου Πολυατρείου του Ι.Κ.Α στο νέο κτήριο (Παθολογικό, Χειρουργικό, Ορθοπεδικό, Πνευμονολογικό, Καρδιολογικό, Παιδιατρικό, Δερματολογικό, Νευρολογικό και Ουρολογικό). Όλα δε τα ιατρεία ήταν πλήρως εξοπλισμένα, ενώ αναμένετο μέχρι τα τέλη Απριλίου να λειτουργήσουν με πλήρη τεχνικό εξοπλισμό 2 Οφθαλμιατρεία και 1 Φυσιοθεραπευτήριο. Επίσης ο διορισμός ιατρών για τα 4 Οδοντιατρεία πού ήταν ήδη με πλήρη εξοπλισμό, καθώς και ο εξοπλισμός, για τα τμήματα Γυναικολογικό-Μαιευτικό πού υπήρχαν γιατροί, και τού Μικροβιολογικού.

Επίσης ανέλαβε μετά την συνταξιοδότηση του Σπύρου Δραζίνου, νέος Προϊστάμενος των Υγειονομικών του Υπηρεσιών ο εξαίρετος γιατρός και ιδιαίτερα προσηνής και φιλικός προς τους ασφαλισμένους του Ιδρύματος συμπολίτης μας Γιάννης Τριβυζάς.

Με ανακοίνωσή μου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ελευθερία» φύλλο 12.999/10.11.1992, πληροφορούσα τους Κερκυραίους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α και

του Ο.Γ.Α ότι *«από την πρώτη του προσεχούς Δεκεμβρίου 1992, αρχίζει στην Κέρκυρα η λειτουργία των Δευτεροβάθμιων Υγειονομικών Επιτροπών».*

Έτσι μετά την παροχή των συντάξεων, ολοκληρώνεται η λειτουργία του Περιφερειακού Καταστήματος της Κέρκυρας, όπως είχαμε προαναγγείλει με σειρά ανακοινώσεών μας από την περασμένη χρονιά 1991.Η εξάρτηση των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α από τα Γιάννενα ανήκει πλέον στο παρελθόν!

Όμως λόγω .... υπηρεσιακών προβλημάτων η καθορισθείσα αρχικά ημερομηνία (πρώτη Δεκεμβρίου 1992) για την συνεδρίαση πήρε και νέα αναβολή. Συνέχισα με ακόμη μεγαλύτερη ένταση τις πιέσεις μου και με νεώτερη ανακοίνωσή μου πού δημοσιεύτηκε στο φύλλο 13.069/27.2.1993 της εφημερίδας *«Ελευθερία»*, ενημέρωσα τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. *«Σε συνέχεια προηγουμένων ανακοινώσεων μου, μπορούμε σήμερα να αναγγείλουμε ότι ύστερα από γραπτή εντολή της Διοίκησης του Ι.Κ.Α, αρχίζει στην Κέρκυρα η λειτουργία των Β΄θμιων Υγειονομικών Επιτροπών του Ιδρύματος. Θα συνεδριάζουν στην Κέρκυρα ανά δίμηνο και ήδη η πρώτη συνεδρίαση καθορίσθηκε για τις 30 Απριλίου 1993».* Είναι και αυτή μία απάντηση σε εκείνους τους «αχάριστους» τακτικούς σχολιαστές, ότι τα μεγάλα τουλάχιστον θέματα λύνονται με τον αυτόματο πιλότο.

Αρχίζει στην Κέρκυρα

Η ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΙΚΑ

Από το πολιτικό γραφείο του βουλευτή Κέρκύρας της Νέας Δημοκρατίας Αλέκου Δεσύλλα εκδόθηκε η παρακάτω ανακοίνωση αναφορικά μέ την λειτουργία της Δευτεροβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής τρυ ΙΚΑ στη Κέρκυρα.

ματος.

Η Δευτεροβάθμιος υγειονομική επιτροπή θα συνεδριάζει στην Κέρκυρα ανά 2μηνο και ήδη καθορίστηκε η πρώτη συνεδρίαση για τις 30 Απριλίου.

Ολοκληρώνεται έτσι μετά από προσπάθειες ενός Δεσύλλα, η μετατροπή του Υποκαταστήματος Κερκύρας του ΙΚΑ σε περιφερειακό κατάστημα καιί η ανεξαρτοποίησή του από το ΙΚΑ των Ιωαννίνων.

Όπως είναι ήδη γνωστόν από 1)7)92 συντάξεις στους Κερκυραίους ασφαλισμένους του ΙΚΑ παρέ

ΑΝΑΣΤΥΛΩΣΗ ΙΟΝΙΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Μετά από 50 χρόνια το πρώτο Ελληνικό Πανεπιστήμιο η *«Ιόνιος Ακαδημία»*, εξακολουθούσε να παραμένει ερείπιο στο κέντρο της ιστορικής μας πόλης.

Το ερείπιο αυτό απείχε πενήντα περίπου μέτρα από το σπίτι, όπου πέρασα τα παιδικά και τα εφηβικά μου χρόνια.

Ήταν λοιπόν φυσικό να έχω μία πρόσθετη ευαισθησία για το θέμα αυτό.

Είχαν γίνει πολλές προσπάθειες τα τελευταία χρόνια μετά την λειτουργία του Ιονίου Πανεπιστημίου, για την αναστήλωση του εμπρόσθιου τουλάχιστον τμήματός της.

Το 1988 στις Σ.Α.Ε και Σ.Α.Μ του Υπουργείου Οικονομίας, είχαν ενταχθεί η *«Μελέτη επισκευής και συντήρησης Ιονίου Ακαδημίας»*. Όμως τίποτε ουσιαστικό δεν είχε γίνει, εκτός από την χορήγηση ενός ποσού στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου (Κ.Ε.Δ) για την εκπόνηση της σχετικής μελέτης, η οποία όμως ουδέποτε άρχισε.

Σε σχετική έγγραφη πρωτοβουλία της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων στα τέλη του Νοέμβρη 1990 (αρ. 2335/22.11.1990), η Διοικούσα Επιτροπή του Ιονίου Πανεπιστημίου απάντησε με το αρ. 1.055/5.12.1990 έγγραφο της.

«Ότι από την πλευρά της είναι έτοιμη να προχωρήσει με τους ταχύτερους δυνατούς ρυθμούς, στην προώθηση των οριστικών μελετών και στις λοιπές εργασίες για την ανάθεση των οικοδομικών εργασιών.....μόλις θα εξασφαλιστούν οι σχετικές πιστώσεις...».

Στις αρχές του νέου χρόνου 1991, δύο περίπου μήνες μετά την ορκωμοσία μου ως βουλευτής, ο επιχειρηματίας Αναστάσιος Ρίζος πρόεδρος της *«Ένωσης Ξενοδοχείων Κέρκυρας»*, ζήτησε να έχει μία συνάντηση με Περιφερειάρχη, Νομάρχη και βουλευτή, με αντικείμενο την Αναστήλωση της Ιονίου Ακαδημίας.

Στη συνάντηση αυτή που έγινε στην αίθουσα συσκέψεων της Νομαρχίας, μας γνωστοποίησε ότι ο Τουριστικός Οργανισμός *«Thomson»*, προτίθεται να αναλάβει με δικές του δαπάνες την αναστήλωση του εμπρόσθιου τμήματος της Ιονίου Ακαδημίας, με την προϋπόθεση ότι η εν λόγω εταιρία θα αναρτούσε στην πρόσοψη του κτηρίου πινακίδα, όπου θα αναγράφετο η προσφορά της. Αίτημα βέβαια που δεν έγινε δεκτό για προφανείς λόγους.

Μετά την συνάντηση ο Περιφερειάρχης Θεόδωρος Στάικος και ο Νομάρχης Θεόφιλος Βασιλείου μου ζήτησαν, να αναλάβω την εξεύρεση των απαραιτήτων πιστώσεων, *«για να μη γελοιοποιηθούμε»*.

Επισκέφτηκα τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας Γιώργο Σουφλιά και του έθεσα το όλο θέμα, ενώ παράλληλα του υπέβαλα μέσω της Βουλής σχετικό αίτημα.

(Εφ. «Ελευθερία» αρ. φύλλου 12576/12 Φεβρ. 1991, Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Μετά από περίπου ένα μήνα η εφημερίδα *«Ελευθερία»* στο φύλλο της αρ. 12.595/12 Μαρτίου του 1991 έγραψε.

«ΑΝΑΣΤΗΛΩΝΕΤΑΙ Η ΙΟΝΙΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ»

«Σύμφωνα με πληροφορίες μας ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Γεώργιος Σουφλιάς απαντώντας στη Βουλή σε ερώτηση του βουλευτή Κερκύρας Αλέξανδρου Δεσύλλα, σχετικά με την αναστήλωση της Ιονίου Ακαδημίας, ανακοίνωσε ότι στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας, εντάσσεται το έργο της Αναστήλωσης της Ιονίου Ακαδημίας. Υστερα από την εξαγγελία αυτή του Υπουργείου Παιδείας μπαίνει οριστικά στο δρόμο της επίλυσης από την Κυβέρνηση της Ν.Δ., η αναστήλωση του κτηρίου που στεγάζετο το πρώτο Ελληνικό Πανεπιστήμιο και εκπληρώνεται έτσι μια δίκαιη απαίτηση του Κερκυραϊκού λαού».

Στη συνέχεια για το ίδιο θέμα με σχετικό δελτίο τύπου έδωσα περισσότερες λεπτομέρειες, από την έγγραφη πλέον απάντηση του Σουφλιά που δημοσιεύτηκε στο αρ. 12.600/19 Μαρτίου 1991 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»*, που βρίσκεται στη Δημόσια Βιβλιοθήκη.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

«Απαντώντας το Υπουργείο Παιδείας στην ερώτηση με αριθμό 3.297/8.2.91 που κατέθεσε ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας, μας πληροφορεί τα ακόλουθα.

Στην ΣΑΕ 046 και 46/2 (Σ.Π.Α) του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, έχουν ενταχτεί αντίστοιχα έργο και μελέτη με γενικό τίτλο, για την χρηματοδότηση των εκτελουμένων διαρρυθμίσεων και επισκευών σε κτήρια που έχουν παραχωρηθεί στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, για την κάλυψη των στεγαστικών του αναγκών.

Στο πρόγραμμα αυτό θα ενταχτεί μεν το έργο της αναστήλωσης της Ιονίου Ακαδημίας, όμως οι πιστώσεις που θα διατεθούν, θα είναι ανάλογες με την πορεία εκτέλεσης των εργασιών και τις οικονομικές δυνατότητες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, όπως καθορίζονται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας».

Με επιστολή μου διαβίβασα στην Πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής του Ι.Π Μαραγκοπούλου Γιώτα –Σισιλιάνου, τούς κωδικούς της χρηματοδότησης του έργου και των μελετών που είχε ζητήσει με την απαντητική επιστολή της στον Περιφερειάρχη Θεόδωρο Στάικο, η οποία άμεσα κίνησε της σχετικές διαδικασίες για την αναστήλωση της Ιονίου Ακαδημίας.

Σε ενημερωτική ανακοίνωση μου, πού δημοσιεύτηκε στο αριθ. 12.638/3.5.1991 φύλλο της εφημερίδας «Ελευθερία», πληροφορούσα μεταξύ άλλων θεμάτων και για την Ιόνιο Ακαδημία. *«Ο κ. Δεσύλλας στη συνέχεια αναφέρθηκε και στις προσπάθειες πού καταβάλλει για την αναστήλωση του εμπροσθίου τμήματος της Ιονίου Ακαδημίας. Μετά από ερώτηση του στη Βουλή και παρέμβαση του στον Υπουργό Παιδείας, εξασφαλίστηκε η αναστήλωση του εμπροσθίου τμήματος της. Η όλη διαδικασία έχει προχωρήσει, η Πρυτανεία του Ι.Π έχει ήδη προκηρύξει διαγωνισμό, για να συνταχθούν οι οριστικές μελέτες. Το έργο έχει ήδη ενταχτεί στις Εθνικές Συλλογικές Αποφάσεις του Υπουργείου Παιδείας και μετά την ολοκλήρωση των μελετών, θα ξεκινήσουν οι εργασίες αναστήλωσης».*

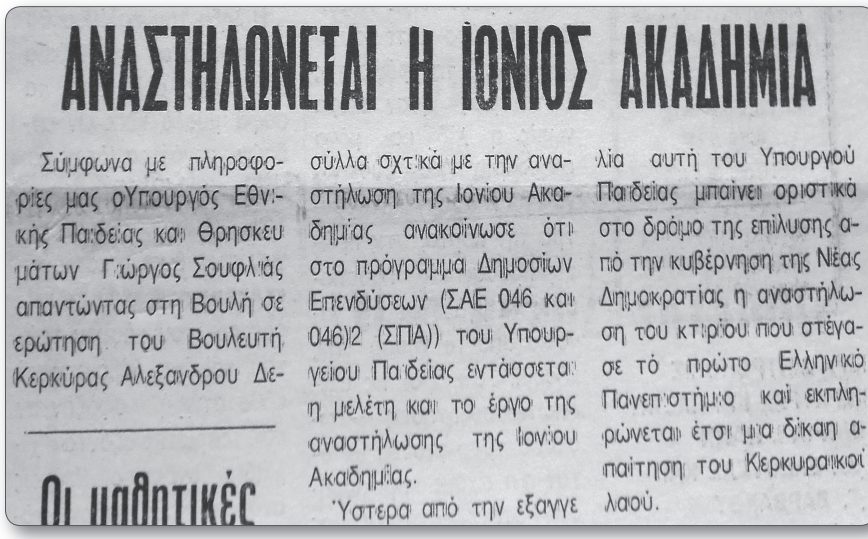

ΑΝΑΣΤΗΛΩΝΕΤΑΙ Η ΙΟΝΙΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σύμφωνα με πληροφορίες μας οΥπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Γιώργος Σουφλιάς απαντώντας στη Βουλή σε ερώτηση του Βουλευτή Κερκύρας Αλεξάνδρου Δεσύλλα σχετικά με την αναστήλωση της Ιονίου Ακαδημίας ανακοίνωσε ότι στο πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΣΑΕ 046 και 046)2 (ΣΠΑ)) του Υπουργείου Παιδείας εντάσσεται η μελέτη και το έργο της αναστήλωσης της Ιονίου Ακαδημίας.

Υστερα από την εξαγγελία αυτή του Υπουργού Παιδείας μπαίνει οριστικά στο δρόμο της επίλυσης από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας η αναστήλωση του κτιρίου που στέγασε το πρώτο Ελληνικό Πανεπιστήμιο και εκπληρώνεται έτσι μια δίκαιη απαίτηση του Κερκυραϊκού λαού.

Οι μαθητικές

Με νεώτερο δημοσίευμα της *«Ελευθερίας»* αριθ. φύλλου 12767/27.11.1991 ενημέρωνα για το στάδιο της εξέλιξης του θέματος.

«Η αναστήλωση της Ιονίου Ακαδημίας έργο Πανιόνιας σημασίας πού συμβάλλει στην αναβίωση του Επτανησιακού Πνεύματος, το όραμα του κάθε Κερκυραίου και Επτανήσιου πολίτη, βρίσκεται στο στάδιο της υλοποίησης. Αυτές τις ημέρες στα πλαίσια της ολοκλήρωσης της σχετικής μελέτης, διενεργείται από ειδικό συνεργείο 5 ατόμων εδαφολογική έρευνα του χώρου του κτηρίου και έρευνα στατικής επάρκειας του υπάρχοντος ερειπωμένου κτίσματος».

Λίγες ημέρες αργότερα με νεώτερη ανακοίνωση μου, που δημοσιεύτηκε επίσης στην *«Ελευθερία»* αριθ. φύλλου 12.773/5.12.1991, ενημέρωνα περισσότερο αναλυτικά για το ίδιο θέμα.

«Όπως είναι γνωστό από προηγούμενες ανακοινώσεις μας, ο Υπουργός Παιδείας Γιώργος Σουφλιάς με την υπ' αριθμό ΙΗ/117/25.2.1991 έγγραφη απάντησή του στη Βουλή των Ελλήνων, ύστερα από την υπ' αριθμό 3.297/8.2.1991 σχετική ερώτηση μου, δέχθηκε η χρηματοδότηση του έργου της αναστήλωσης του παλαιού κτιρίου της Ιονίου Ακαδημίας, να ενταχθεί στη Σ.Α.Ε 046 του Υπουργείου Παιδείας.

Στη συνέχεια στις 13 Μαΐου 1991, δημοσιεύτηκε από την Δ.Ε του Ι.Π, η σχετική πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την επιλογή του μελετητή του έργου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του νόμου 716 με τις γνωστές διαδικασίες (εκδήλωση ενδιαφέροντος –αξιολόγηση –προεπιλογή – εκπόνηση προκαταρκτικής μελέτης – τελική επιλογή μελετητή).

'Ηδη έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες για την επιλογή του μελετητή του έργου και αναμένεται μέσα στο μήνα από την Δ,Ε του Ι.Π και η υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Παράλληλα για την επιτάχυνση του όλου έργου, έχει ήδη ανατεθεί από τις 13 Νοεμβρίου 1991 με προθεσμία 2 μηνών στην Ο.Ε «εδαφοτεχνική», η εδαφολογική έρευνα του υπεδάφους και η εξέταση της αντοχής των τοίχων του κτηρίου και μετά την γενομένη ήδη λήψη των σχετικών δειγμάτων, αναμένονται τα σχετικά πορίσματα.

Δυστυχώς οι πρώτες ενδείξεις απεικονίζουν την γνωστή σκληρή πραγματικότητα, την επί 50 περίπου χρόνια εγκατάλειψη του κτιρίου, με έκδηλα πλέον τα συμπτώματα ετοιμορροπίας που οφείλονται εν πολλοίς στα αποσαρθρωμένα φυτά, με συνέπεια να απαιτείται πλέον πριν από κάθε άλλη επέμβαση, ειδική ενίσχυση του φέροντα οργανισμού του κτηρίου.

Τέλος πρέπει να σημειωθεί, ότι καταβάλλεται ιδιαίτερη προσπάθεια, η οριστική μελέτη να ολοκληρωθεί το πρώτο εξάμηνο του 1992, ώστε το έργο της αναστήλωσης να αρχίσει το δεύτερο εξάμηνο του 1992, προκειμένου να αποφευχθούν και πρόσθετα προβλήματα με την χρηματοδότηση του έργου».

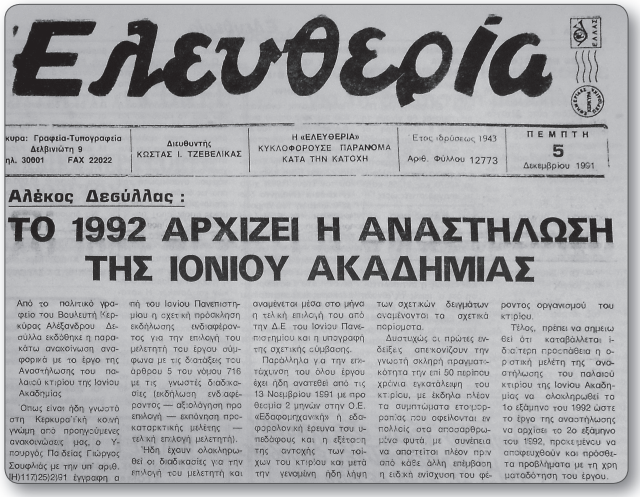

Ελευθερία

κυρα: Γραφεία-Τυπογραφεία Δελβινιώτη 9 ηλ. 30001 FAX 22022 | Διευθυντής ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΤΖΕΒΕΛΙΚΑΣ | Η «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΣΕ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ | Έτος ιδρύσεως 1943 Αριθ. Φύλλου 12773 | ΠΕΜΠΤΗ 5 Δεκεμβρίου 1991

Αλέκος Δεσύλλας :

ΤΟ 1992 ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Από το πολιτικό γραφείο του Βουλευτή Κερκύρας Αλέξανδρου Δεσύλλα εκδόθηκε η παρακάτω ανακοίνωση αναφορικά με το έργο της Αναστήλωσης του παλαιού κτιρίου της Ιονίου Ακαδημίας

Όπως είναι ήδη γνωστό στη Κερκυραϊκή κοινή γνώμη από προηγούμενες ανακοινώσεις μας, ο Υπουργός Παιδείας Γιώργος Σουφλιάς με την υπ' αριθ. (Η)117)25)2)91 έγγραφη απή του Ιονίου Πανεπιστημίου η σχετική πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την επιλογή του μελετητή του έργου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του νόμου 716 με τις γνωστές διαδικασίες (εκδήλωση ενδιαφέροντος — αξιολόγηση προ επιλογή — εκπόνηση προκαταρκτικής μελέτης — τελική επιλογή μελετητή).

'Ηδη έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες για την επιλογή του μελετητή και αναμένεται μέσα στο μήνα η τελική επιλογή του από την Δ.Ε του Ιονίου Πανεπιστημίου και η υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Παράλληλα για την επιτάχυνση του όλου έργου έχει ήδη ανατεθεί από τις 13 Νοεμβρίου 1991 με προθεσμία 2 μηνών στην Ο.Ε. «Εδαφομηχανική» ή εδαφορολογική έρευνα του υπεδάφους και η εξέταση της αντοχής των τοίχων του κτιρίου και μετά την γενομένη ήδη λήψη των σχετικών δειγμάτων αναμένονται τα σχετικά πορίσματα.

Δυστυχώς οι πρώτες ενδείξεις απεικονίζουν την γνωστή σκληρή πραγματικότητα την επί 50 περίπου χρόνια εγκατάλειψη του κτιρίου, με έκδηλα πλέον τα συμπτώματα ετοιμορροπίας που οφείλονται εν πολλοίς στα αποσαρθρωμένα φυτά, με συνέπεια να απαιτείται πλέον πριν από κάθε άλλη επέμβαση η ειδική ενίσχυση του φέροντος οργανισμού του κτιρίου.

Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι καταβάλλεται ιδιαίτερη προσπάθεια η οριστική μελέτη της αναστήλωσης του παλαιού κτιρίου της Ιονίου Ακαδημίας να ολοκληρωθεί το 1ο εξάμηνο του 1992 ώστε το έργο της αναστήλωσης να αρχίσει το 2ο εξάμηνο του 1992, προκειμένου να αποφευχθούν και πρόσθετα προβλήματα με τη χρηματοδότηση του έργου.

Πριν από την επίσκεψη του Πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στην Κέρκυρα τις 21 Μαΐου 1993, μού ζητήθηκε από το γραφείο του να στείλω fax με τις ανάγκες χρηματοδοτήσεων σημαντικών έργων του νομού.

Στο σχετικό fax που πρωτοκολλήθηκε στο επίσημο πρωτόκολλο του γραφείου του Πρωθυπουργού, μεταξύ άλλων συμπεριέλαβα την ανάγκη πρόσθετης χρηματοδότησης 150.000.000 δρχ, για την ταχύτερη αποπεράτωση της Ιονίου Ακαδημίας.

Μάλιστα σταματήσαμε μαζί με τον Πρωθυπουργό, κάτω από το κτήριο και του επανέλαβα τον επείγοντα χαρακτήρα της χρηματοδότησης. Μετά την επιστροφή του Πρωθυπουργού στην Αθήνα σε συνεργασία με την Σάκη Κυπραίου διευθύντρια του ιδιαίτερου γραφείου του και ύστερα από παρέμβαση του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης Τζαννή Τζανετάκη στον Υπουργό ΥΠ.ΕΘ.Ο, κατορθώσαμε να εξασφαλίσουμε την παραπάνω πρόσθετη πίστωση των 150.000.000 δρχ.

(Ανακοίνωση μου στην εφημερίδα «Ελευθερία» φύλλο 13.134/19.6.1993).

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΝΑΥΑΓΙΩΝ ΑΠΟ ΕΙΣΟΔΟ ΛΙΜΕΝΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Στην Β.Δ πλευρά της εισόδου του νέου λιμένα Κέρκυρας υπήρχε από πολλά χρόνια ένας στολίσκος βυθισμένων, καμένων, δεσμευμένων από διάφορους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς πλοίων.

Θέαμα που αμαύρωνε τις πρώτες και τελευταίες εντυπώσεις των επισκεπτών της Κέρκυρας, που διακινούντο από το λιμάνι.

Με την εκλογή μου στην βουλευτική έδρα της Κέρκυρας, επωφελούμενος και της παρουσίας στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας του Αριστοτέλη Παυλίδη, γνωστού μου από τις συμμετοχές μας σε κοινές αποστολές της Ν.Δ. στο εξωτερικό πριν από την εκλογή μου σε βουλευτή, προσπάθησα να επιλύσω σημαντικά προβλήματα της Κέρκυρας, αρμοδιότητος του Υπουργείου του.

Στα πλαίσια αυτά εντάσσεται η επίσκεψη του στην Κέρκυρα στις 11 Γενάρη 1991, σε λιγότερο από δύο μήνες από την ορκωμοσία μου σε βουλευτή.

Σε σύσκεψη που έγινε στα γραφεία του Λιμενικού Ταμείου Κέρκυρας την επομένη ημέρα της άφιξης του, συζητήθηκαν θέματα όπως η πρόοδος των εργασιών της προβλήτας εξωτερικού κ.α.

Στη σύσκεψη αυτή έθεσα τα θέματα, της απομάκρυνσης των «σαπιοκάραβων του λιμανιού», του εκσυγχρονισμού της γραμμής Κέρκυρας -Ηγουμενίτσας με την δρομολόγηση κλειστών πορθμείων κ.α.

Ναυάγια υπήρχαν από πάρα πολλά χρόνια σε πολλά λιμάνια της χώρας μας και υπάρχουν ακόμη και σήμερα, είκοσι και πλέον χρόνια από όταν απομακρύνθηκαν από το λιμάνι της Κέρκυρας.

Το θέμα της απομάκρυνσης των ναυαγίων με απασχόλησε, ίσως περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο θέμα στην διάρκεια της βουλευτικής μου θητείας.

Το πρόβλημα της απομάκρυνσης των *«σαπιοκάραβων»*, το επανέφερα με την α.π 5558/6.2.1992 ερώτηση πού κατέθεσα στη Βουλή για τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, που δημοσιεύτηκε στο φύλλο αριθ. 12.814/11.2.1992 της εφημερίδας *«Ελευθερία»*. Ζητούσα από τον Υπουργό, *«να προωθηθεί το ταχύτερο στη Βουλή, η αναγκαία νομοθετική ρύθμιση, που θα δώσει την δυνατότητα, απομάκρυνσης των επί χρόνια εγκαταλειμμένων σκαφών από το λιμάνι της Κέρκυρας»*. Ο Υπουργός απάντησε στη Βουλή με το α.π 66/ 2 Μαρτίου 1992 έγγραφο του: *«Αναφορικά με τα εγκαταλελειμμένα στο λιμάνι της Κέρκυρας πλοία, το Υ.Ε.Ν εξετάζει την τροποποίηση της σχετικής με τα ναυάγια νομοθεσίας που ισχύει σήμερα, ώστε να δίνεται η δυνατότητα στις Λιμενικές Αρχές να αναθέτουν την ανέλκυση και απομάκρυνση των πλοίων στους ενδιαφερόμενους Οργανισμούς και ιδιώτες»*.

Συνεχείς επί μήνες επισκέψεις στον Πειραιά στην έδρα του Υ.Ε.Ν, αμέτρητες συζητήσεις με τον Υπουργό, τον Αρχηγό του Λιμενικού Σώματος, τον γενικό γραμματέα αείμνηστο Φώτη Χρηματόπουλο και υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου, προκειμένου να βρεθεί διάταξη, για να εκδοθεί η σχετική Υπουργική Απόφαση απομάκρυνσης των ναυαγίων.

Είχα φτάσει στο σημείο να μελετάω τον κανονισμό του λιμένος και κάθε συναφή νομοθεσία.

Τελικά βρέθηκε ο συνδυασμός διατάξεων και μάλιστα με διασταλτική ερμηνεία, για να στηριχτεί η έκδοση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης.

Ο πρόεδρος της Λιμενικής Επιτροπής Γιάννης Κεφαλλωνίτης συμμετείχε ενεργά στη προσπάθεια αυτή και μάλιστα το Λιμενικό Ταμείο θα ανελάμβανε να διενεργήσει τον σχετικό διαγωνισμό, με κάλυψη της σχετικής δαπάνης αποκλειστικά από δικούς του πόρους.

Στον πρώτο διαγωνισμό δεν έλαβε κανείς μέρος, γιατί θεώρησαν ότι ο προϋπολογισμός του έργου ήταν πάρα πολύ χαμηλός.

Εκδηλώθηκε ενδιαφέρον να δοθεί το έργο με απευθείας ανάθεση, με κατά πολύ μεγαλύτερο προϋπολογισμό, προτάσεις που άμεσα αποκρούστηκαν από τον πρόεδρο και εν συνεχεία από εμένα, που απευθύνθηκαν λόγω της γνωστής μου φιλίας μαζί του.

Είναι γεγονός ότι η απομάκρυνση ήταν ένα ιδιαίτερα δυσχερές έργο. Τα πλοία σύμφωνα με την νομοθεσία του Ο.Δ.Δ.Υ έπρεπε να κοπούν σε τεμάχια συγκεκριμένων διαστάσεων και βάρους, να αποθηκευτούν και να εκποιηθούν υπέρ του Δημοσίου.

Η καλή μου γνωριμία με τον πρόεδρο του Ο.Δ.Δ.Υ Χατζή πολιτευτή της Ν.Δ, βοήθησε να πάρουμε την απαλλαγή από αυτήν την υποχρέωση. Παράλληλα είχα εξασφαλίσει και άλλες απαλλαγές από Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, όπως του Ν.Α.Τ, που τα πλοία αυτά είχαν οφειλές και ήταν κατασχεμένα.

Έμενε πάντα το πρόβλημα της μεγάλης δαπάνης που χρειαζόταν, αφού έπρεπε να εγκατασταθεί διαλυτήριο πλοίων στην Κέρκυρα, να απομακρυνθούν τα άχρηστα προϊόντα της διάλυσης κ.α.

Στη πρώτη δημοπρασία με προβλεπόμενη αμοιβή 20 εκ. δρχ, δεν παρουσιάστηκε κανείς.

Στη δεύτερη δημοπρασία με αμοιβή 40 εκ. δρχ, δεν υπήρξε και πάλι συμμετοχή.

Στην τρίτη δημοπράτηση με το ίδιο ποσόν παρουσιάστηκε ένας μόνο ενδιαφερόμενος. Η επιτροπή όμως του διαγωνισμού τον απέρριψε, γιατί δεν είχε την εμπειρία που προέβλεπε ο σχετικός όρος του διαγωνισμού.

Ενώ το όλο εγχείρημα οδηγείτο σε αποτυχία, βρέθηκε ενδιαφερόμενος, να τα απομακρύνει με την αμοιβή του διαγωνισμού.

Επινόησε την μέθοδο, εκμεταλλευόμενος και τα αβαθή νερά, να αντλήσει το νερό με ισχυρές αντλίες και να επισκευάσει τα ρήγματα, ώστε να επιπλεύσουν και να μεταφερθούν με ρυμουλκό στην Αθήνα, όπου υπήρχαν διαλυτήρια.

Ενώ λοιπόν ήταν τα πάντα έτοιμα για να αποπλεύσουν για Αθήνα, την τελευταία εβδομάδα των εκλογών του 1993, προέκυψε και νέο μεγάλο πρόβλημα.

Κερκυραίος επιχειρηματίας του Ναυτιλιακού χώρου περίμενε να φύγει το μεσημέρι η Πολιτική και Λιμενική ηγεσία του Υ.Ε.Ν και έκαμε καταγγελία στον αξιωματικό Υπηρεσίας, ότι τα πλοία αυτά δεν διέθεταν πιστοποιητικό αξιοπλοΐας.

Ο αξιωματικός αυτός πήρε αργά το μεσημέρι στο τηλέφωνο τον πρόεδρο του Λιμενικού Ταμείου και τον ενημέρωσε να σταματήσει κάθε ενέργεια για την απομάκρυνση τους και ότι θα έστελνε αμέσως σχετικό σήμα στο Λιμεναρχείο Κέρκυρας.

Μάταια ο Γιάννης Κεφαλλωνίτης προσπάθησε να τον πείσει να περιμένει λίγο, προκειμένου το ρυμουλκό που ήδη ολοκλήρωνε την διαδικασία πρόσδεσης τους, να τα βγάλει έξω από το λιμάνι της Κέρκυρας.

Πανικόβλητος ο Γιάννης με πήρε στο τηλέφωνο και με ενημέρωσε. Κατευθυνθήκαμε άμεσα στο γραφείο μου, όπου κάλεσα τον αξιωματικό υπηρεσίας του Υ.Ε.Ν στο τηλέφωνο και του ζήτησα να σταματήσει για λίγο την αποστολή του σχετικού σήματος. Για πολλά λεπτά της ώρας όμως ήταν ανένδοτος. Συνέχιζα να του ασκώ αφόρητες πιέσεις, οπότε κάποια στιγμή το ξανασκέφτηκε και με ρώτησε πόσο χρόνο έπρεπε να περιμένει για την αποστολή του σήματος. Του είπα μία έως μιάμιση ώρα και με μεγάλη ανακούφιση άκουσα το «εντάξει κύριε βουλευτά».

Φύγαμε αμέσως με τον Γιάννη για το λιμανάκι των αλιέων στο Μαντούκι, προκειμένου να προλάβουμε τυχόν νέα εμπλοκή.

Μόλις είδαμε τα πλοία να απομακρύνονται από το λιμάνι, αναπνεύσαμε ήρεμα.

Το θέμα όμως δεν τελείωσε εκεί. Μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, παρουσιάστηκε εισήγηση στο γραφείο του νέου Υπουργού Υ.Ε.Ν Γιώργου Κατσιφάρα, για παραπομπή του Γιάννη Κεφαλλωνίτη στη Δικαιοσύνη, επειδή δαπάνησε χρήματα για έργο εκτός της Λιμενικής Ζώνης.

Ο Υπουργός όμως ευτυχώς δεν αποδέχτηκε την εισήγηση.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΡΘΜΕΙΑΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ - ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ

Πάγιο από πολλά χρόνια το αίτημα του Κερκυραϊκού λαού για την δρομολόγηση κλειστών πορθμείων στη γραμμή Κέρκυρα –Ηγουμενίτσα.

Με ανέμους πάνω από πέντε μποφόρ υπήρχε απαγόρευση απόπλου, με συνέπεια ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες, η Κέρκυρα να αποκλείεται συχνά από την απέναντι Ηπειρωτική ακτή.

Χρόνια αιτήματα θεσμικών φορέων της Κέρκυρας για άνοιγμα της πορθμειακής γραμμής και σε κλειστά πλοία, απορρίπτοντο από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

Στη σύσκεψη που έγινε στις 12/1/1991 στο Λιμενικό Ταμείο Κέρκυρας υπό την προεδρία του Υπουργού Υ.Ε.Ν Αριστοτέλη Παυλίδη, έβαλα και αυτό το θέμα.

Προφητική μετά τη σύσκεψη η *«ατάκα»* έγκριτης δημοσιογράφου. *«Το σκεφθήκατε καλά αυτό που προτείνατε κ. Δεσύλλα»;* προφανώς υπονοώντας τις αναμενόμενες αντιδράσεις, από τα εγκατεστημένα επί χρόνια συμφέροντα στην πορθμειακή αυτή γραμμή.

Ο Υπουργός Νησιώτης και αυτός έδειξε να βλέπει θετικά την πρόταση μου.

Υπολόγιζε όμως και τις αντιδράσεις, που θα δημιουργούντο από την κοινοπραξία των ανοικτών πορθμείων και ήθελε να κυλίσει συναινετικά το θέμα.

Τον ανησυχούσε, όπως μου εκμυστηρεύτηκε μετά την σύσκεψη, η ενδεχόμενη αποχώρηση των ανοικτών πορθμείων, που αναμφίβολα θα υποβάθμιζε ακόμη περισσότερο το επίπεδο της υπάρχουσας τότε εξυπηρέτησης του Κερκυραϊκού λαού.

Επιπρόσθετα θα μπορούσαν να δημιουργηθούν μονοπωλιακές καταστάσεις, που θα οδηγούσαν σε ενδεχόμενη αύξηση των κομίστρων και σε περαιτέρω υποβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών στους χρήστες της συγκοινωνιακής αυτής γραμμής.

Για να ξεκινήσει όμως οποιαδήποτε συζήτηση, έπρεπε να υπάρξουν σχετικά αιτήματα για την χορήγηση αδειών σκοπιμότητας, για την δρομολόγηση κλειστών πλοίων. Αντίστοιχες όμως αιτήσεις δεν υπήρχαν στο Υπουργείο.

Στις ομιλίες μου στα Μ.Μ.Ε αλλά και στις διάφορες συζητήσεις, αναφερόμουν συχνά σε αυτό το πρόβλημα και ζητούσα να προσπαθήσουμε να βρεθεί ενδιαφερόμενος επενδυτής, που θα υπέβαλε στο Υ.Ε.Ν σχετικό αίτημα.

Περνούσε όμως ο καιρός και δεν ανευρίσκετο ενδιαφερόμενος.

Στην αναζήτηση ενδιαφερόμενου επενδυτή, είχε δραστηριοποιηθεί ιδιαίτερα ο πρόεδρος της Λιμενικής Επιτροπής Γιάννης Κεφαλλωνίτης, λόγω των υπηρεσιακών επαφών του, με επιχειρηματίες του κλάδου των θαλάσσιων μεταφορών.

Οφείλω να ομολογήσω ότι όλα τα χρόνια που συνυπήρξαμε, αυτός ως πρόεδρος του Λ.Τ.Κ και εγώ ως βουλευτής, σε θέματα της αρμοδιότητος του υπήρξε απόλυτη συνεργασία.

Δυστυχώς όμως λόγω της συνεργασίας μας αυτής, γίναμε αντικείμενο συνεχούς σχολιασμού από τον πρώην βουλευτή Σωτήρη Γκίκα.

Στις συζητήσεις του με κομματικά και πολιτικά στελέχη στην Κέρκυρα και στην Αθήνα, σχολίαζε δυσμενώς, ότι τοποθέτησα ένα *«γκρουπιέ»* του Καζίνο πρόεδρο της Λιμενικής Επιτροπής.

Θα αναφερθώ χαρακτηριστικά σε μία συνομιλία, που είχα με τον πρώην Υπουργό

Γιάννη Βαρβιτσιώτη στο καφενείο του *«Ζήσιμου»* στην κεντρική πλατεία της πόλης, μετά από μήνες που δεν ήμουνα πλέον βουλευτής.

Σε μια στιγμή ο Βαρβιτσιώτης μου είπε, *«εσύ ήσουνα καλός βουλευτής, αλλά έκανες και λάθη».*

Τον ρώτησα σε ποιά λάθη κ. Πρόεδρε αναφέρεσθε;

Μου απάντησε ευθέως. *«Έκανες λάθος να τοποθετήσεις ένα «γκρουπιέ» του Καζίνο πρόεδρο του Λιμενικού Ταμείου».*

Τον διαβεβαίωσα ότι τα πεπραγμένα της θητείας του, δικαίωσαν πλήρως, την επιλογή του στην θέση του προέδρου της Λιμενικής Επιτροπής.

Πρόσθεσα όμως, ότι η ενημέρωση που έχετε κ. Πρόεδρε δεν είναι ακριβής.

Η πρόταση στον Κεφαλλωνίτη έγινε από τον Πρόεδρο Γιώργο Ράλλη. Τον ρώτησε ο Ράλλης: *«Γιάννη θέλεις να πας πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου»;* Μετά την αποδοχή της πρότασης του, ο Πρόεδρος συμπλήρωσε: *«Πέστο και του Δεσύλλα».* Ο Γιάννης Βαρβιτσιώτης άμεσα ολοκλήρωσε την συζήτηση. *«Καλά έκανες».*

Είχαν περάσει από την τοποθέτηση του Κεφαλλωνίτη επτά χρόνια και η αναφορά του Προέδρου Γιάννη Βαρβιτσιώτη σε αυτή την περίπτωση, δείχνει συγχρόνως και την επιμονή του Σ.Γ να με σχολιάζει και να με επικρίνει σε μόνιμη βάση. Ίσως μού ανταπέδιδε μέ αυτό τον τρόπο, τα όσα του είχα προσφέρει για να γίνει βουλευτής.

Για να διατηρηθεί το θέμα των κλειστών πορθμείων σε επικαιρότητα, πέραν των συνεχών προφορικών μου παρεμβάσεων, κατέθεσα μέσω της διαδικασίας του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου τη; Βουλής, την α.π 4.015/26.11.1991 ερώτηση προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας.

«Ασφαλώς δεν διαφεύγουν της προσοχής σας, τα προβλήματα που δημιουργούνται κυρίως κατά τους χειμερινούς μήνες, στη θαλάσσια συγκοινωνία της Κέρκυρας με το Νησί Παξοί και την Ηγουμενίτσα.

Θεωρείται τουλάχιστον απαράδεκτο το γεγονός, να συνεχίζει να συνδέεται η Κέρκυρα ακόμη και σήμερα στα κατώφλι του 2.000, με την απέναντι Ηπειρωτική ακτή, με «FERRY BOATS» ανοικτού τύπου, με συνέπεια εκτός άλλων, να διακόπτεται η λειτουργία της πορθμειακής γραμμής ακόμη και με ελάχιστα δύσκολες καιρικές συνθήκες.

Η δρομολόγηση, στη θέση τους τις ημέρες αυτές που διακόπτεται η συγκοινωνία, ενός και μόνο μη σύγχρονου κλειστού πορθμείου, δεν μπορεί να καλύψει τις εμπορικές και επιβατικές ανάγκες του νησιού, με αποτέλεσμα την έντονη αγανάκτηση των διακινουμένων επιβατών, που παραμένουν επί ώρες αποκλεισμένοι στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΌΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Να πληροφορήσει την Εθνική Αντιπροσωπεία, αν προτίθεται να απελευθερώσει την πορθμειακή γραμμή Κέρκυρας – Ηγουμενίτσας, χορηγώντας νέες άδειες σκοπιμότητας, που είναι ο μόνος τρόπος για τον εκσυγχρονισμό της».

Ερώτηση που δημοσιεύτηκε στο αριθ. 12.679/29.11.1991 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία».*

Ο Υπουργός Υ.Ε.Ν στη α.π 465/13.12.1991 απάντηση του δεσμεύτηκε:

«Τα υποβληθέντα στην Υπηρεσία μας αιτήματα για δρομολόγηση πλοίων στην ίδια γραμμή η και σε γραμμές της ευρύτερης περιοχής Κερκύρας (π.χ. Λευκίμμη, Παξοί κ.τ.λ.), πρόκειται να εξετασθούν σε προσεχή συνεδρίαση της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Γ.Ε.Α.Σ), σε συνδυασμό με τις υπάρχουσες

συγκοινωνιακές ανάγκες, αλλά και τις επιπτώσεις στα ήδη δρομολογημένα πλοία». Επιτέλους μετά από πολλές προσπάθειες, υπήρξε ενδιαφέρον και μάλιστα από Κερκυραίους, για να υποβάλουν σχετικό αίτημα στο Υ.Ε.Ν.

Είχαν αναθέσει σε Υφηγητή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, να τους συντάξει την απαιτούμενη οικονομοτεχνική μελέτη, που έπρεπε να υποβληθεί στο ΥΕΝ, μαζί με τη σχετική αίτηση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

Την ίδια περίοδο αντίστοιχο ενδιαφέρον εκδηλώθηκε και από τον Δήμο Κερκυραίων, με χειριστή του θέματος τον Αντιδήμαρχο Ανδρέα Παγκράτη.

Η κοινοπραξία των ανοικτών πορθμείων συνέχιζε, όχι μόνο να αρνείται τις προτάσεις που συνεχώς τις κάναμε, αλλά χρησιμοποιούσε κάθε μέσο για να σταματήσει, τις διαδικασίες για την απελευθέρωση της πορθμειακής γραμμής.

Συζητούσαμε συνεχώς με τον Υπουργό, τι δρόμο έπρεπε να ακολουθήσουμε, όμως ο Παυλίδης συνέχιζε να διατηρεί τις επιφυλάξεις του. Τον ανησυχούσε πάντα η ενδεχόμενη αποχώρηση από την γραμμή των ανοικτών πορθμείων.

Καταλήξαμε να έλθει εκ νέου ο Υπουργός στην Κέρκυρα και να γίνει σχετική σύσκεψη στην Νομαρχία.

Στην σύσκεψη αυτή ο Ανδρέας Παγκράτης ζήτησε προνομιακούς όρους για τον Δήμο Κερκυραίων. Όταν ο Υπουργός απέκλεισε το αίτημα αυτό, επειδή ήταν αντίθετο με την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία, ο Αντιδήμαρχος απέσυρε το ενδιαφέρον του Δήμου Κερκυραίων.

Στην σύσκεψη αυτή συμμετείχαν επίσης από τον σύνδεσμο Τουριστικών και Ναυτικών Πρακτόρων, οι Βασίλης Κοντός και Δημήτρης Χαρίτος.

Προσπαθήσαμε με τον Υπουργό να τους πείσουμε, να εκδηλώσει ο σύνδεσμος τους ενδιαφέρον.

Επιφυλάχτηκαν να συζητήσουν το θέμα και με τα υπόλοιπα μέλη του συνδέσμου τους. Ο σύνδεσμος τους είχε ήδη δημιουργήσει μια ναυτιλιακή εταιρεία, με σκοπό την δρομολόγηση επιβατηγού πλοίου στην γραμμή Κέρκυρα-Μπρίντιζι.

Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα γνωστοποίησαν το ενδιαφέρον τους, να συμμετάσχουν στις σχετικές διαδικασίες χορήγησης των νέων αδειών για κλειστά πορθμεία.

Στο μεταξύ άλλαξε η Πολιτική Ηγεσία του Υ.Ε.Ν και τη θέση του Αριστοτέλη Παυλίδη, ανέλαβε ο Αλέκος Παπαδόγγονας, γνώριμος μου από πολλά χρόνια πριν, λόγω του κοινού μας φίλου Χρήστου Κοτσαρίδα.

Τον επισκέφτηκα στον Πειραιά και τον ενημέρωσα για όλες τις πτυχές του θέματος, μου υποσχέθηκε ότι θα προχωρήσει γρήγορα στην απελευθέρωση της γραμμής. Μάλιστα όταν τον πληροφόρησα για τις υπάρχουσες αντιδράσεις, μου απάντησε. *«Ο εκσυγχρονισμός δεν έχει κόστος».*

Με σχετική ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στο αριθ. 13.103/29.4.1993 φύλλο της εφημερίδας «Ελευθερία», ενημέρωνα τους συμπατριώτες μου, ότι «μετά από έντονες προσπάθειες δύο και πλέον ετών, το πρόβλημα του εκσυγχρονισμού της πορθμειακής γραμμής Κέρκυρας- Ηγουμενίτσας οδηγείται σε λύση».

Με εντολή του Υπουργού Αλέξανδρου Παπαδόγγονα στην προσεχή της συνεδρίαση, η Γνωμοδοτική Επιτροπή Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Γ.Ε.Α.Σ), θα προχωρήσει στην εξέταση των υποβληθεισών ήδη αιτήσεων, για την χορήγηση δύο αδειών σκοπιμότητας, για την δρομολόγηση σύγχρονων κλειστού τύπου πλοίων, στη γραμμή Κέρκυρα-Ηγουμενίτσα.

Ελευθερία

Γραφεία - Τυπογραφεία Δελβινιώτη 9 Κέρκυρα ΤΗΛ. 30001 FAX 22022

Εκδότης - Διευθυντής ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΤΖΕΒΕΛΙΚΑΣ

Η «Ελευθερία» κυκλοφορούσε παρά νόμα κατά την Κατοχή

Έτος ιδρύσεως 1943

Αριθ. φύλλου 13103

ΠΕΜΠΤΗ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1993

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου (5)

Η αλλοπρόσαλη, απρόβλεπτη, ανερμάτιστη εξωτερική πολιτική που ακολούθησε ο Α. Παπανδρέου και οι κυβερνήσεις του δεν εξαντλείται, όπως επεσημάναμε στο κυπριακό και τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Ο «εθνικά υπερήφανος» Α. Παπανδρέου έκανε το «mea culpa» σήμα κατατεθέν του καθώς σε

ΑΛΕΚΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ:

Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΡΘΜΕΙΑΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ - ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ ΣΕ ΛΥΣΗ

Από το πολιτικό γραφείο του Βουλευτή Κερκύρας της Νέας Δημοκρατίας Αλέκου Δεσύλλα, ανακοινώνεται ότι μετά από έντονες προσπάθειές του, δύο και πλέον ετών, το πρόβλημα του εκσυγχρονισμού της πορθμειακής γραμμής Κέρκυρας - Υπουργού Εμπορικής ναυτιλίας Αλέξανδρου Παπαδόγκωνα, στην προσεχή συνεδρίασή της, η γνωμοδοτική επιτροπή ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών (ΓΕΑΣ) θα προχωρήσει στην εξέταση των υποβληθεισών ηδη αιτήσεων για τη χορήγηση δύο τύπου πορθμείων, στην γραμμή Κέρκυρας-Ηγουμενίτσας.

ΔΙΑΛΕΞΗ ΣΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ

Την Τετάρτη 5 Μαΐου και ώρα 8.15 μ.μ. διοργανώνεται διάλεξη στην αίθουσα του Επιμελητηρίου Κέρκυρας με θέμα: «Το δικαστικό λειτούργημα και η σπουδαιότητα της αποστολής του δικαστή». Ομιλητής θα είναι ο δικη-

ΚΚΕ:

Αφερέγγυες οι δηλώσεις του Ανδρέα Παπανδρέου για το Μον Ρεπό

Από το Γραφείο Τύπου της Ν.Ε. Κέρκυρας του ΚΚΕ, εκδόθηκε η ακόλουθη ανακοίνωση:

Η δήλωση του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ κ. Παπανδρέου για το Μον Ρεπό είναι μέρος της ανέξοδης προεκλογικής υποσχεσιολογίας και της προσπάθειας κομματικής αξιοποίησης αυτού του σοβαρού προβλήματος το οποίο δημιουργήθηκε και με ευθύνη των κυβερνήσεών των στελεχών του ΠΑΣΟΚ στον Δήμο της Κέρκυρας να γίνει κλιμάκωση των κινητοποιήσεων του Κερκυραϊκού λαού, οι υποσχέσεις του κ. Παπανδρέου έγιναν για να δράσουν και κατευναστικά στην ανάπτυξη του αγώνα του Κερκυραϊκού Λαού.

Η θχρονη πρακτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, και σ' αυτό το θέμα, εκμηδενίζει κάθε ίχνος φερεγγυότητας των δηλώσεων του Προέδρου του.

Η ένωση των Τουριστικών και Ναυτικών πρακτόρων είχε ήδη προχωρήσει στη σύσταση εταιρίας λαϊκής βάσης, με φερόμενους εκπροσώπους τον ναυτικό πράκτορα Βικέντιο Μάνεση και τον επιχειρηματία Αιμίλιο Μπούα.

Ο Αιμίλιος Μπούας φέρεται ότι είχε ενημερώσει το συμβούλιο της εταιρείας, ότι είχε την δυνατότητα λόγω της γνωριμίας του με τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης Τζαννή Τζανετάκη, να δοθεί μόνο μια άδεια σκοπιμότητας, αντί των δύο που από την αρχή είχα ζητήσει.

Στη συνέχεια του από 29.4.1993 δημοσιεύματος της *«Ελευθερίας»*, που φιλοξένησε την ανακοίνωση μου για την απόφαση του Υπουργού Αλέξανδρου Παπαδόγγονα, στις 12.5.1993 η ίδια εφημερίδα «Ελευθερία» αναδημοσίευσε την είδηση δίχως να με αναφέρει, ενώ φιλοξένησε δηλώσεις του προέδρου της νέας Κερκυραϊκής Ναυτιλιακής Εταιρείας, όπου μεταξύ άλλων αναφέρθηκε, στις επίμονες προσπάθειες των 34 Τουριστικών και Ναυτικών Πρακτόρων, οι οποίοι πιστεύοντας στο μέλλον της Κέρκυρας, ίδρυσαν την Εταιρεία *«ΚΕΡΚΥΡΑΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΚΑΙ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ Ν.Ε»* και κατόρθωσαν να επιτύχουν την χορήγηση αδείας κλειστού φέρρυ μπώτ! Τελικά το όλο θέμα μπήκε στην συνεδρίαση της γνωμοδοτικής επιτροπής ακτοπλοΐας (Γ.Ε.ΑΣ).

Εισάγοντας το θέμα ο πρόεδρος της Γενικός Γραμματέας του Υ.Ε.Ν Φώτης Χρηματόπουλος είπε: *«Το θέμα εισάγεται μετά από επίμονα αιτήματα δύο ετών του βουλευτή Κερκύρας Αλέξανδρου Δεσύλλα»*.

Μετά από λίγες ημέρες με την Υπουργική πλέον απόφαση στα χέρια, στο αεροδρόμιο του Ελληνικού στην Αθήνα συνάντησα τον Έμυ Μπούα, πού μόλις είχε γυρίσει από ταξίδι αρκετών ημερών στο Λονδίνο.

Όταν του ανακοίνωσα ότι επιτέλους είχα στα χέρια μου την Υπουργική Από-

φαση για την χορήγηση ΔΥΟ αδειών σκοπιμότητας για την δρομολόγηση κλειστών πορθμείων στη γραμμή Κέρκυρας –Ηγουμενίτσας, η αντίδραση του ήταν ... παρά το γεγονός, που από πολλά χρόνια είχαμε μία καλή προσωπική και οικογενειακή γνωριμία.

Στα πλαίσια των προσπαθειών της η Ναυτιλιακή Εταιρεία για την διάθεση μετοχών, οργάνωσε στο «χωριό» του Μπούα στα «Δανίλια» εκδήλωση. Στον χαιρετισμό μου έκαμα μία σύντομη αναφορά στις προσπάθειες μου για την χορήγηση των δύο αδειών σκοπιμότητας και εξέφρασα την πεποίθησή μου, ότι η πρωτοβουλία αυτή των Κερκυραίων επιχειρηματιών, θα είχε θετικό αποτέλεσμα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. φύλλου 54/24.9.1993).

Τελικά η ναυτιλιακή εταιρία λαϊκής βάσης έφερε στην Κέρκυρα το οχηματαγωγό *«Άγιος Σπυρίδων».*

Στα εγκαίνια του πλοίου είχα προσκληθεί ως βουλευτής πλέον της αντιπολίτευσης. Είχαν προηγηθεί οι εκλογές του 1993 και η άνοδος του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία.

Φανταστείτε την έκπληξη μου αλλά και συνάμα την απογοήτευση μου, όταν παρέλειψαν τελείως να με αναφέρουν μεταξύ των πολλών που ονομαστικά μνημόνευσαν, ως συντελεστές της απελευθέρωσης της πορθμειακής γραμμής!

Είχαν την απαίτηση για προφανείς λόγους που βέβαια φάνηκαν εκ των υστέρων... να είχε δοθεί μόνο μία άδεια σκοπιμότητας.

Δηλαδή να αποκλεισθούν από την χορήγηση της αδείας, εκείνοι που με δικά τους χρήματα, ξοδεύτηκαν για να δρομολογηθεί η όλη διαδικασία και να ωριμάσει το θέμα των κλειστών πορθμείων στην γραμμή Κέρκυρα- Ηγουμενίτσα.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΑΞΩΝ

Για πολλά χρόνια η σύνδεση των Παξών με την Κέρκυρα γινόταν με το παλαιό πλοιάριο *«Καμέλια»*, σε περίπου 3.30 ώρες.

Σε σχετική συζήτηση που είχα στους Παξούς με τον κοινοτάρχη Γαίου Δημήτρη Ζερμπά, με ενημέρωσε ότι το αίτημα τους για αντικατάσταση του *«Καμέλια»* με το *«Ζέφυρος»*, είχε απορριφτεί από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

Το *«Ζέφυρος»* ήταν νεότερο και κατά πολύ ταχύτερο, θα κάλυπτε δε την απόσταση Κέρκυρα - Παξοί στο μισό περίπου χρόνο από το «Καμέλια», από 3.30 ώρες σε 1.45.

Στην ερώτηση μου γιατί δεν με είχε ενημερώσει όταν υπέβαλλε το αίτημα της αντικατάστασης στο Υ.Ε.Ν, μου είπε: *«Τι θα μπορούσες εσύ Αλέκο να κάνεις»;*

Ανέλαβα το θέμα και όταν μετά από μικρό χρονικό διάστημα, τον πήρα από την Αθήνα τηλέφωνο και τον ενημέρωσα, ότι έχω στα χέρια μου την άδεια δρομολόγησης του *«Ζέφυρος»,* δεν το πίστεψε.

Μετά από λίγες ημέρες που επισκέφτηκα τους Παξούς του έδωσα την Υπουργική απόφαση δρομολόγησης του *«Ζέφυρος»* και ο καλός μου φίλος Μίμης ξεκίνησε την δρομολόγηση του, που όσο χρονικό διάστημα διατηρήθηκε στη γραμμή εξυπηρέτησε τους κατοίκους των Παξών και τούς επισκέπτες του Νησιού.

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ιδιαίτερα συχνές ήταν οι επισκέψεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή στο Νησί μας.

Μετά την αποκατάσταση της Δημοκρατίας ως Πρωθυπουργός πλέον στις επισκέψεις του στο Νησί μας, συνοδευόταν από Υπουργούς του στενού του περιβάλλοντος.

Σε αυτούς συμπεριλαμβάνονταν σχεδόν πάντα ο Γεώργιος Ράλλης και συχνά ο Χριστόφορος Στράτος.

Ο Νομάρχης Ράπτης ένας συνετός και καλοπροαίρετος άνθρωπος με καταγωγή από τις Σέρρες, βρισκόταν όλες τις ημέρες της παραμονής του Πρωθυπουργού στο Ξενοδοχείο *«Corfu Palace»*, όπου συνήθως τότε κατέλυε ο Καραμανλής με τη συνοδεία του.

Επειδή ανησυχούσε μη τυχόν ο Καραμανλής ήθελε να ενημερωθεί για κάποιο Κερκυραϊκό πρόβλημα, αναφορικά με τις υποδομές του Νησιού, με ήθελε πάντα κοντά του.

Βεβαίως ο Καραμανλής και ο Ράλλης ήταν απλησίαστοι, ο Χριστόφορος Στράτος όμως συχνά καθόταν στην αίθουσα αναμονής του ξενοδοχείου μαζί μας και συζητούσαμε διάφορα θέματα.

Ένα από τα θέματα που ο Στράτος μας εκμυστηρεύτηκε, είναι απόλυτα χαρακτηριστικό της απόστασης που κρατούσε ο Καραμανλής από τους Υπουργούς του, ακόμη και του στενού του περιβάλλοντος.

Είχε ανάγκη ο Υπουργός Δημοσίων Έργων Χριστόφορος Στράτος, το επόμενο Σαββατοκύριακο να πάει στην Αμφιλοχία, την ιδιαίτερη εκλογική του περιφέρεια. Δίσταζε να το ζητήσει απευθείας ο ίδιος από τον Καραμανλή και έβαλε μεσάζοντα τον Ράλλη!

Στο τέλος της 10ετίας του 1980, αν ενθυμούμαι καλά τον Ιούνιο του 1989, μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω τον Καραμανλή από κοντά, όταν ήταν εκτός κάθε αξιώματος, σε στενό γεύμα στο σπίτι του φίλου και συμμαθητή μου Σέργιου Βούλγαρη.

Η σύζυγος του Σέργιου Μαρία Τσαούσογλου γνώριζε τον Καραμανλή από μικρή κοπέλα, λόγω της γνωστής προσωπικής φιλίας του Καραμανλή με τον πατέρα της αείμνηστο *«Μπάμπη»*. Κάθε φορά που ερχόταν ο Πρόεδρος στην Κέρκυρα, ο Μπάμπης μου τηλεφωνούσε να συμμετάσχω στην υποδοχή του στο αεροδρόμιο. Το 1990 μετά τις βουλευτικές εκλογές του Απριλίου, ευρισκόμενος στην Αθήνα για το θέμα της ένστασης πού είχα υποβάλει στο Εκλογοδικείο, μου τηλεφώνησε και κανονίσαμε να επιστρέψω στην Κέρκυρα με την ίδια πτήση της Ολυμπιακής με τον Πρόεδρο.

Ήταν η περίοδος που ο Πρωθυπουργός Μητσοτάκης είχε αποφασίσει, να προτείνει για Πρόεδρο Δημοκρατίας τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Υπήρχε όμως η αμφιβολία, αν ο Καραμανλής θα αποδέχετο την πρόταση. Στη περίπτωση της μη αποδοχής της, υπήρχε η πληροφορία από το στενό περιβάλλον του Γεωργίου Ράλλη, ότι θα αποτελούσε την εναλλακτική λύση. Γεγονός που θά σήμαινε την αυτόματη ανάδειξη μου σε βουλευτή. Περιμένοντας στην είσοδο του Αιρμπάς τον Καραμανλή, κατάλαβα ότι ο Καραμανλής θα αποδεχόταν την πρόταση επανεκλογής του στην Προεδρία της Δημοκρατίας, από το εξής γεγονός. Μόλις τον αντιλήφτηκαν με την είσοδο του στο αεροπλάνο, οι λιγοστοί επιβάτες της οικονομικής θέσης της πτήσης, πριν στρίψει αριστερά για την πρώτη θέση, ακούστηκαν μερικά χειροκροτήματα. Ο εμφανής ενθουσιασμός του Καραμανλή που ανταπέδωσε άμεσα τον χαιρετισμό, δεν μου άφησε καμία αμφιβολία, ότι θα απαντούσε θετικά στην πρόταση του Πρωθυπουργού. Κλείνοντας την μικρή αυτή παρένθεση επανέρχομαι στην πρόσκληση μου σε γεύμα στο σπίτι του Σέργιου Βούλγαρη.

Η Μαρία είχε η ίδια ετοιμάσει ένα παγωτό για μετά το γεύμα, όταν όμως το έφερε στον Καραμανλή, αυτός αρνήθηκε γιατί είχε το λαιμό του. Η Μαρία επέμενε με τον ξεχωριστό ενθουσιώδη χαρακτήρα της, *«Πρόεδρε το έφτιαξα με τα χέρια μου, θα το βάλω λίγο στον ήλιο και θα το φας»*. Ο Καραμανλής λόγω και της γνωστής μεγάλης αδυναμίας που της είχε, τελικά το έφαγε.

Εκείνη την ημέρα ο Καραμανλής έδειχνε ιδιαίτερα ευδιάθετος και πολύ ομιλητικός. Παρά το γεγονός ότι δεν είχε την περίοδο αυτή θεσμική ιδιότητα, έδειχνε απόλυτα ενήμερος για τις παγκόσμιες εξελίξεις.

Μας εντυπωσίασε η από τότε πρόβλεψη του, για την αναμενόμενη κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού και τις συνέπειες της.

«Ο κίνδυνος από τους οικονομικούς φυγάδες θα είναι μεγάλος για την χώρα μας».

Ένας από τους συνδαιτυμόνες προσπάθησε να επωφεληθεί της καλής διάθεσης που είχε εκείνη την ημέρα ο Καραμανλής και του έκανε ερώτηση σχετική με το εσω-

τερικό πολιτικό σκηνικό. Του έριξε μια γρήγορη αυστηρή ματιά και συνέχισε στην ατζέντα της συζήτησης που αυτός είχε επιλέξει.

Το περιστατικό αυτό μου έφερε στην μνήμη, την απάντηση που μου έδωσε ο παλαιός φίλος μου Νίκος Χατζηνικολάου στα πρώτα βήματα, της κατά κοινή ομολογία μεγάλης δημοσιογραφικής του καριέρας, όταν τον ρώτησα: Σε ποιά συνέντευξη Νίκο αισθανόσουν περισσότερο αμήχανα; Μου απάντησε άμεσα: «Με τον Καραμανλή αισθανόμουν κομμένα τα γόνατα μου».

ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΜΕΤΑΡΥΘΜΙΣΗ

Μετά τον διεθνή διασυρμό από τις φωτογραφίες που κυκλοφόρησαν στον διεθνή τύπο για το Ψυχιατρείο της Λέρου, η Κυβέρνηση της Ν.Δ. διά του Υπουργού Υγείας Γιώργου Σούρλα, κίνησε τις διαδικασίες αξιοποίησης του κανονισμού της ΕΟ.Κ 815/1984 για την αποασυλοποίηση των Ψυχιατρείων της χώρας.

Ο κανονισμός προέβλεπε να πέσουν τα κιγκλιδώματα και να ανοίξουν τα Ψυχιατρεία στην κοινωνία, με την εφαρμογή όλων των κανόνων της σύγχρονης ψυχιατρικής για την θεραπεία των ασθενών.

Επισκέφτηκα τότε άμεσα την υπηρεσιακή και πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και τους επισήμανα προφορικά και εγγράφως, τις αντίστοιχες με την Λέρο απαράδεκτες συνθήκες του Ψυχιατρείου της Κέρκυρας. Συνθήκες βέβαια που ήδη γνώριζε ο Υπουργός, από προηγούμενη επίσκεψη του στην Κέρκυρα.

Στη γραπτή μέσω της Βουλής α.π 5149/22.1.1992 ερώτηση μου προς τον Υπουργό Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Γιώργο Σούρλα, μεταξύ άλλων σημείωνα και τα εξής: ***(Εφημερίδα Ελευθερία αριθ. φύλλου 12.803/25.1.1992).***

«Όπως είναι γνωστό το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας, πού σημειωτέον είναι το παλαιότερο των Βαλκανίων, διαθέτει κτήρια ικανού εμβαδού που με την κατάλληλη ανακαίνιση – διαρρύθμιση και αξιοποίηση, θα μπορούσε να συμβάλλει ουσιαστικά, στη αλλαγή της ασυλιακής νοοτροπίας μεγάλου αριθμού ασθενών.

Ακόμη η απόδοση σε κοινή χρήση καταλλήλου εκτάσεως που υπερβαίνει τα 4.000τ.μ και η μετατροπή της σε χώρο πρασίνου και αθλοπαιδιών, θα βοηθούσε αναμφισβήτητα στην ουσιαστική επανένταξη των ασθενών στο κοινωνικό σύνολον.

Επίσης είναι γνωστές οι τραγικές ανάγκες του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Κέρκυρας σε υπαλληλικό προσωπικό, αφού η σημερινή στελέχωση του υπολείπεται και αυτού ακόμη του 1/3 των προβλεπομένων οργανικών του θέσεων.

Ερωτάται ο Υπουργός Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να πληροφορήσει την Βουλή, για τα μέτρα που πρόκειται να πάρει, για τον εκσυγχρονισμό του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Κέρκυρας και την προσαρμογή των παρεχομένων Ψυχιατρικών Υπηρεσιών, στις απαιτήσεις της σύγχρονης Ψυχιατρικής Επιστήμης».

Με τον Γιώργο Σούρλα είχα αποκτήσει μια οικειότητα, αφού μερικές φορές τα βράδια βρισκόμαστε μαζί με μία παρέα από βουλευτές της Βορείου Ελλάδος, αλλά και με την παρέα του φίλου εκδότη της εφημερίδας *«Απογευματινή»* Πάνου Καραγιάννη.

Με την ευκαιρία του υπενθύμιζα και το θέμα του Ψυχιατρείου.

Οι συχνές αναφορές μου στο θέμα αυτό είχαν γίνει και αντικείμενο «καλαμπουριού» από την παρέα των βουλευτών Νίκου Κάκαλου, Νίκου Αυγερινίδη, Φάνη Δημοσχάκη, Κώστα Ζαχαράκη και Παντελή Κωνσταντινίδη.

Όταν συναντούσαν τον Σούρλα στη Βουλή, του έλεγαν *«σε ψάχνει επειγόντως ο Δεσύλλας για το Ψυχιατρείο»*. Στην αρχή ο Υπουργός το πίστεψε και όταν με συνάντησε μου είπε: «Αλέκο σου έχω πει, ότι μόλις εγκριθεί το πρόγραμμα από την Ε.Ο.Κ, μετά την Λέρο έχει σειρά η Κέρκυρα».

Στο σημείο αυτό ανοίγω μία μικρή παρένθεση για να περιγράψω ένα ενδιαφέρον περιστατικό. Σέ μία νυχτερινή έξοδο με τους Χρήστο Πασαλάρη, Πάνο Καραγιάννη, Θόδωρο Αναγνωστόπουλο κ.α, πήρα μαζί μου και ένα φύλλο μου από την Κέρκυρα. Αργότερα προστέθηκε στην παρέα μας και ο Γιώργος Σούρλας, ο οποίος είχε καθίσει απέναντι από τον φίλο μου. Κάποια στιγμή πρόσεξα τον Υπουργό Υγείας να συνομιλεί με τον συμπολίτη μου κάπως έντονα. Γύρισα προς την πλευρά τους, να ακούσω το αντικείμενο της διαφωνίας τους. Διαπίστωσα την κατηγορηματική άρνηση του Υπουργού, να στείλει «ληγμένα φάρμακα» στην Αλβανία, για να καλυφθεί το μεγάλο έλλειμμα που παρουσιάστηκε, μετά την κατάρρευση του κουμμουνιστικού καθεστώτος!

Τελικά όταν ήλθε η έγκριση από την Ε.Ο.Κ, που το σχετικό ποσόν ανήρχετο μαζί με την Ελληνική συμμετοχή στα 11.5 δις. δρχ, οι επισκέψεις μου στο Υπουργείο Υγείας, ήταν σχεδόν καθημερινές.

Μπόρεσα να πληροφορηθώ τα μέλη της επιτροπής, που θα εισηγούντο την κατανομή των σχετικών πιστώσεων στα διάφορα Ψυχιατρεία της χώρας, μετά την έγκριση του κονδυλίου από την ΕΟΚ. Το αίτημα του Υπουργείου Υγείας αρχικά είχε υποβληθεί στην Κοινότητα επί την βάση ενός ενδεικτικού προϋπολογισμού, αλλά η τελική κατανομή του, θα γινόταν μετά την έγκριση του σχετικού κονδυλίου.

Άρχισα να συζητάω το θέμα απευθείας πλέον με τα μέλη της επιτροπής και ιδιαίτερα με δύο μέλη της, τον ψυχίατρο Σαπουνά, έναν εξαίρετο επιστήμονα και άνθρωπο και τον συνάδελφο πολιτικό μηχανικό Νίκο Μπεχράκη.

Τον Νίκο Μπεχράκη δεν τον γνώριζα, αλλά είχα φροντίσει να με συστήσουν τα δυο αδέλφια του Θόδωρος και αυτός συνάδελφος πολιτικός μηχανικός αναπληρωτής τότε γενικός διευθυντής της Ν.Δ., που από χρόνια διατηρούσα πολύ καλές σχέσεις και ο συνάδελφος βουλευτής Διονύσης που είμαστε την ιδία περίοδο βουλευτές και γνωριζόμαστε επίσης από χρόνια.

Ο Νίκος λοιπόν με ενημέρωνε για τις προσπάθειες του, το Ψυχιατρείο της Κέρκυρας από την σχετική κατανομή να πάρει ένα ποσόν γύρω στα 700 εκατομμύρια δραχμές.

Για τις προσπάθειες μου αυτές, οι συνεργάτες μου που με συνόδευαν στις περιοδείες μου στον νομό, ήταν απόλυτα ενήμεροι.

Φανταστείτε την έκπληξη μου, όταν ο διευθυντής του πολιτικού μου γραφείου στην Κέρκυρα Δημήτρης Μπόρτς, με ενημέρωσε στην Αθήνα που βρισκόμουν, ότι στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας «Ελευθερία» με υπερμεγέθεις τίτλους αναγράφετο: *«Ο Ράλλης 400.000.000 δρχ για το Ψυχιατρείο»*.

Του είπα να μου στείλει το κείμενο στο φάξ και εξέδωσα άμεσα δελτίο τύπου, όπου υποστήριζα ότι η κατανομή των πιστώσεων, δεν έχει γίνει ακόμα και καταβάλω συνεχείς προσπάθειες η Κέρκυρα να πάρει γύρω στα 700.000.000 δρχ.

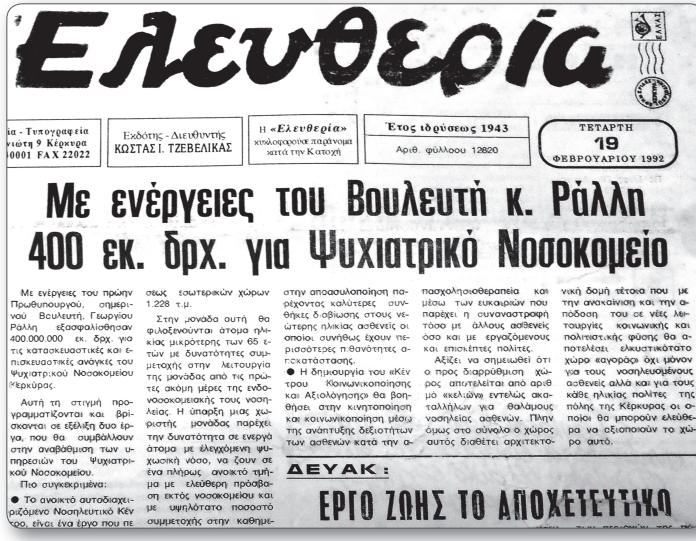

Ελευθερία

ια - Τυπογραφεία
νιώτη 9 Κέρκυρα
0001 FAX 22022

Εκδότης - Διευθυντής
ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΤΖΕΒΕΛΙΚΑΣ

Η «Ελευθερία» κυκλοφορούσε παράνομα κατά την Κατοχή

Έτος ιδρύσεως 1943

Αριθ. φύλλου 12820

ΤΕΤΑΡΤΗ
19
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1992

Με ενέργειες του Βουλευτή κ. Ράλλη 400 εκ. δρχ. για Ψυχιατρικό Νοσοκομείο

Με ενέργειες του πρώην Πρωθυπουργού, σημερινού Βουλευτή, Γεωργίου Ράλλη εξασφαλίσθησαν 400.000.000 εκ. δρχ για τις κατασκευαστικές και επισκευαστικές ανάγκες του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Κέρκύρας.

Αυτή τη στιγμή προγραμματίζονται και βρίσκονται σε εξέλιξη δυο έργα, που θα συμβάλλουν στην αναβάθμιση των υπηρεσιών του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου.

Πιο συγκεκριμένα:

● Το ανοικτό αυτοδιαχειριζόμενο Νοσηλευτικό Κέντρο, είναι ένα έργο που περιλαμβάνει τη δημιουργία 6 οικιών εντός του χώρου του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου, συνολικής δυναμικότητας 36 κλινών, για τη φιλοξενία ατόμων με ψυχικές διαταραχές, που θα μπορούν να ζουν σε ένα πλήρως ανοικτό τμήμα με ελεύθερη πρόσβαση εκτός νοσοκομείου και με υψηλότατο ποσοστό συμμετοχής στην καθημερινή ζωή. Η μονάδα αυτή θα φιλοξενούνται άτομα ηλικίας μικρότερης των 65 ετών με δυνατότητες συμμετοχής στην λειτουργία της μονάδας από τις πρώτες ακόμη μέρες της ενδονοσοκομειακής τους νοσηλείας. Η ύπαρξη μιας χωριστής μονάδας παρέχει την δυνατότητα σε ενεργά άτομα με ελεγχόμενη ψυχωσική νόσο, να ζουν σε ένα πλήρως ανοικτό τμήμα με ελεύθερη πρόσβαση εκτός νοσοκομείου και με υψηλότατο ποσοστό συμμετοχής στην καθημερινή ζωή. Η μονάδα αυτή θα φιλοξενούνται άτομα ηλικίας μικρότερης των 65 ετών με δυνατότητες συμμετοχής στην λειτουργία της μονάδας από τις πρώτες ακόμη μέρες της ενδονοσοκομειακής τους νοσηλείας. Η ύπαρξη μιας χωριστής μονάδας παρέχει την δυνατότητα σε ενεργά άτομα με ελεγχόμενη ψυχωσική νόσο, να ζουν σε ένα πλήρως ανοικτό τμήμα με ελεύθερη πρόσβαση εκτός νοσοκομείου και με υψηλότατο ποσοστό συμμετοχής στην καθημερινή ζωή τέτοια που με την απασχόληση και την απόδοση του σε νέες λειτουργίες κοινωνικής και πολιτιστικής φύσης θα αποτελέσει ελκυστικότατο χώρο «αγοράς» όχι μόνον για τους νοσηλευομένους ασθενείς αλλά και για τους κάθε ηλικίας πολίτες της πόλης της Κέρκυρας οι οποίοι θα μπορούν ελεύθερα να εξισοποιούν το χώρο αυτό.

● Η δημιουργία του «Κέντρου Κοινωνικοποίησης και Αξιολόγησης» θα βοηθάει στην κινητοποίηση και κοινωνικοποίηση μέσω της ανάπτυξης δεξιοτήτων των ασθενών κατά την αποκατάστασης.

Πράγματι 8 π.μ ακριβώς κτυπούσα την πόρτα της οικίας του Προέδρου Ράλλη. Μου άνοιξε η σύζυγος του Λένα και μου είπε, μέσα είναι ο Πρόεδρος και σε περιμένει.

Λυπάμαι ειλικρινά που θα μεταφέρω μια συζήτηση σήμερα που ο Πρόεδρος δεν βρίσκεται πλέον στη ζωή, το περιεχόμενο όμως της συζήτησης, το γνωρίζουν από τότε πάρα πολύ καλά, οι άμεσοι συνεργάτες μου και αρκετοί μου φίλοι.

Ο Πρόεδρος καθόταν στη πολυθρόνα του στο καθιστικό και μου έδειξε να καθίσω στον καναπέ που βρισκόταν στα αριστερά του. Γύρισε απότομα προς εμένα, με προτεταμένο το δάκτυλο και μου είπε: *«Εσύ αντιπαράθεση δεν μπορείς να κάνεις μαζί μου».* Του απάντησα κ. Πρόεδρε με γνωρίζετε πολύ καλά και σίγουρα δεν με έχετε κατατάξει στους αφελείς. Ασφαλώς και δεν μπορώ να κάνω αντιπαράθεση μαζί σας. Πως θα μπορούσα να κάνω αντιπαράθεση εγώ ένας καινούργιος βουλευτής, με εσάς πρώην Πρωθυπουργό και αρχηγό του κόμματος. Θα περίμενα όμως με όλη την ειλικρίνεια και την ευθυκρισία που ασφαλώς σας διακατέχει, να μου πείτε πρώτα, σε ποιό θέμα έκαμα εγώ αντιπαράθεση μαζί σας.

Ο Πρόεδρος κατέβασε τότε τον τόνο της φωνής του και συνέχισε. *«Σου έχω πεί και άλλες φορές, ότι εγώ δεν θα πολιτευτώ στις επόμενες εκλογές και το μόνο που με ενδιαφέρει είναι η υστεροφημία μου».* Του απάντησα σας πιστεύω κ. Πρόεδρε και εκτιμώ απόλυτα αυτή σας την επιθυμία, αλλά εγώ θα πολιτευτώ στις επόμενες εκλογές.

Στη φωτογραφία διακρίνονται από αριστερά, ο βουλευτής Ιωαννίνων της Ν.Δ. Ελευθέριος Καλογιάννης, ο Νομάρχης Κέρκυρας Θεόφιλος Βασιλείου, ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας και ο Υπουργός Υγείας Γιώργος Σούρλας.

Τότε ο Πρόεδρος άλλαξε το θέμα της συζήτησης, λέγοντας μου: *«Να χωρίσουμε την παρακολούθηση των έργων προετοιμασίας της Διάσκεψης Κορυφής».* Του απάντησα ότι θέλετε κ. Πρόεδρε. Συνέχισε λέγοντας μου: *«Επειδή έχω ασφαλείς πληροφορίες, ότι είσαι πολύ καλός μηχανικός, θα αναλάβεις να παρακολουθείς το*

υπόγειο πάρκινγκ της Κάτω Πλατείας». Η απάντηση μου ήταν και πάλι άμεση. Σας ευχαριστώ κ. Πρόεδρε για την εκτίμηση που έχετε στις ικανότητες μου ως μηχανικού, αλλά όπως σας είπα και προηγούμενα είμαι καινούργιος βουλευτής και μου είναι πολύ δύσκολο, να αναλάβω ένα τόσο μεγαλεπήβολο έργο. Μόνο εσείς θα μπορούσατε να το προωθήσετε. Τότε ο Πρόεδρος πρότεινε μια περισσότερο ρεαλιστική κατανομή των έργων, που ο καθένας μας θα αναλάμβανε να παρακολουθεί και η συζήτηση πήρε τέλος.

Τελικά η κατανομή των πιστώσεων για την Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση επιβεβαίωσε την δική μου ανακοίνωση.

Το Σάββατο 24 Οκτωβρίου 1992 ήλθε στην Κέρκυρα ο Υπουργός Υγείας Γιώργος Σούρλας και στα πλαίσια της Ψυχιατρικής Μεταρρύθμισης εγκαινίασε στην διασταύρωση των οδών Μητροπολίτου Μεθοδίου καί Κολοκοτρώνη στα νεόδμητα κτήρια εκτός του χώρου του κυρίως Ψυχιατρείου, τρία νέα προγράμματα του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου της Κέρκυρας.

1. Το κέντρο Πρό και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης.
2. Το Νοσοκομείο Ημέρας.
3. Τον Ξενώνα.

Στο κέντρο Πρό και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, θα εκπαιδεύονται ασθενείς σε διάφορες τέχνες, όπως σε εργασίες εκδόσεων βιβλίων και περιοδικών με σύγχρονο μηχανολογικό εξοπλισμό, λιθογραφία, ξυλογλυπτική, ξυλουργικές εργασίες, κηπουρική και άλλες.

Στο Νοσοκομείο ημέρας με την εποπτεία Ψυχιάτρων, Ψυχολόγων και Εργασιοθεραπευτών θα νοσηλεύονται κατά την διάρκεια της ημέρας, ασθενείς που έχουν ολοκληρώσει την ενδονοσοκομειακή τους θεραπεία.

Στον Ξενώνα θα φιλοξενούνται ασθενείς μετά την θεραπεία τους και πριν καταλήξουν στο οικογενειακό τους περιβάλλον.

Την εκδήλωση προλόγησε ο πρόεδρος του Ιδρύματος Διονύσης Μάμαλος, ο οποίος μεταξύ άλλων επισήμανε. *«Οι καιροί άλλαξαν και η Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση, έχει αρχίσει την επίπονη πορεία της. Εδώ στα νέα προγράμματα οι ασθενείς με την βοήθεια των θεραπευτών στην αρχή θα προσπαθήσουν να αποκατασταθούν επαγγελματικά, να επανενταχθούν κοινωνικά και να ζήσουν φυσιολογικά, όσο αυτό είναι δυνατό».*

Με ανακοίνωση μου πού δημοσιεύτηκε στην Έφημερίδα «Ελευθερία» αριθ. φύλλου13043/21.1.1993 ύστερα από σχετικές επαφές με την πολιτική ηγεσία, ανακοίνωνα την άφιξη στις επόμενες ημέρες κλιμακίου του Υπουργείου Υγείας, με επικεφαλή τον γ.γ Γιάννη Πιερουτσάκο, προκειμένου να εξετάσει θέματα της αρμοδιότητος του.

«Τις προσεχείς ημέρες πρόκειται να έλθει στην Κέρκυρα κλιμάκιο του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προκειμένου να εξετάσει την κατάσταση του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Κέρκυρας. Για να επιλύσει τα υπάρχοντα προβλήματα, ώστε να προχωρήσουν με ταχείς ρυθμούς, οι εργασίες εκσυγχρονισμού του Ψυχιατρείου και προσαρμογής του στα καινούργια δεδομένα της Ψυχιατρικής Μεταρρύθμισης.

Ο Υπουργός Υγείας Δημήτρης Σιούφας διαβεβαίωσε στη χθεσινή τους συνάντηση, τον βουλευτή Κέρκυρας Αλέκο Δεσύλλα, ότι πέραν του ήδη εγκεκριμένου κονδυλίου των 750 εκ. δρχ, η Κυβέρνηση θα διαθέσει για το σκοπό αυτό, όλες τις ανα-

γκαίες πιστώσεις πού θα απαιτηθούν, για την ταχεία ολοκλήρωση των εργασιών εκσυγχρονισμού του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου της Κέρκυρας».

Την ολοκλήρωση και την παράδοση των εργασιών του Ψ.Ν.Κ για τις 30.11.1994, ανακοίνωσε πλέον ο νέος πρόεδρος του Ιδρύματος τ. Υπουργός Σπύρος Ράλλης, που μετά την Κυβερνητική αλλαγή του Οκτωβρίου του 1993, είχε αντικαταστήσει τον Διονύση Μάμαλο.

(Εφημερίδα «Ελευθερία» αριθ. φύλλου 13.470/5.11.1994).

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΛΥΜΜΑΤΩΝ ΠΟΛΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Στην αρχή της 10ετιας του 1990 όταν στην Κυβέρνηση ανέβηκε η Ν.Δ, ο Δήμος Κερκυραίων διέθετε ώριμη μελέτη για το έργο του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της πόλης Κέρκυρας.

Οι εγκαταστάσεις του βιολογικού καθαρισμού προβλέπετο να κατασκευαστούν στη θέση *«Πλάντραφος»* Ποταμού.

Όμως από την απόκτηση του γηπέδου πού σταδιακά είχε αγοραστεί από την Δ.Ε.ΥΑ.Κ και τον Δήμο Κερκυραίων και τον σχεδιασμό των εγκαταστάσεων του βιολογικού καθαρισμού, είχαν περάσει πολλά χρόνια, με συνέπεια πλησίον του να έχουν ανεγερθεί αρκετές οικοδομές.

Ήταν λοιπόν αναμενόμενο να υπάρξουν αντιδράσεις, όταν μετά την εξασφάλιση της χρηματοδότησης του έργου, ξεκίνησαν οι διαδικασίες δημοπράτησης του. Στο ίδιο αυτό χώρο θα κατασκευάζονταν και οι εγκαταστάσεις για την παραλαβή και επεξεργασία των βοθρολυμμάτων από το σύνολο του νομού Κέρκυρας. Για την σύνταξη της μελέτης των βοθρολυμμάτων της Νήσου Κέρκυρας, είχε διατεθεί πίστωση 30.000.000 δρχ με την Σ.Α.Ε 032/2 του Υπουργείου των Εσωτερικών, όπως προκύπτει από την ανακοίνωση μου, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα «Ελευθερία» αριθ. φύλλου 12735/8.10.1991.

Με δηλώσεις του ο πρόεδρος της ΔΕΥΑΚ Ελισσαίος Παπαντωνάτος (*«Ελευθερία»* αρ. φύλλου 12807/31.1.1992) επισήμανε τις συνέπειες, αν υπάρξει αλλαγή του χώρου των εγκαταστάσεων. *«Καταστροφή αν αλλάξει ο τόπος εγκατάστασης του βιολογικού καθαρισμού, θα τιναχτεί στον αέρα όλο το πρόγραμμα χρηματοδότησης από την Ε.Ο.Κ στη Δ.Ε.Υ.Α.Κ, αν καθυστερήσει η υλοποίηση του».*

Στο θέμα παρενέβη με απόφαση του το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ζακύνθου, που ζητούσε εξαιτίας των προβλημάτων που προκύπτουν από τις αντιδράσεις των *κατοίκων του Ποταμού, έγκαιρα να μεταφερθούν τα χρήματα στο βιολογικό της Ζακύνθου.*

Πρόταση που κατέθεσε στη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Ιονίων Νήσων, ο Νομάρχης Ζακύνθου Π. Μαρκάτος.

(«Ελευθερία» αρ. φύλλου 12827/28.2.1992).

Στο θέμα που δημιουργήθηκε από τις αντιδράσεις των κατοίκων του Ποταμού, παρενέβη με δηλώσεις του στο τηλεοπτικό σταθμό «Corfu Channel» ο Πρόεδρος Ράλλης, ο οποίος αφού τόνισε την σημασία του έργου αυτού για την Κέρκυρα, διευκρίνισε ότι «αν αποφασιστεί τελικά η μεταφορά του εργοστασίου από τις τεχνι-

κές υπηρεσίες, έχει την διαβεβαίωση του προέδρου της Κτηματικής Εταιρίας του Δημοσίου (Κ.Ε.Δ) Βίκτωρ Αμπακούμκιν, για δωρεάν παραχώρηση οικοπέδων στη Δ.Ε.Υ.Α.Κ στη νέα θέση που θα επιλέξει».

(«Ελευθερία» αριθ. φύλλου 12931/6.8.1992).

Στη συνέχεια οι κάτοικοι του Ποταμού προχώρησαν σε ανοικτή συγκέντρωση και εν συνεχεία πορεία κατάληψης του χώρου στον «Πλάντραφο», στην οποίαν συμμετείχαν ο βουλευτής Γεώργιος Δρύς, ο δημοτικός σύμβουλος Δημήτρης Πουλιέζος, ο πάρεδρος Ποταμού Μάρτης και πλήθος κατοίκων του Ποταμού.

(«Ελευθερία» αρ. φύλλου 12936/14.8.1992).

Επισκέφτηκα τον χώρο και από την συζήτηση που είχα με τους αντιδρώντες κατοίκους, διαπίστωσα και προσωπικά, ότι ήταν αδύνατο να γίνουν πλέον εκεί οι εγκαταστάσεις.

Τότε ως εναλλακτική λύση προτάθηκε, οι εγκαταστάσεις να γίνουν στο παραθαλάσσιο οικόπεδο στη «Μπούκα» Ποταμού, το οποίο όμως είχε παραχωρηθεί για πολλά χρόνια στην εταιρία «Καζαντζή» και ήταν χαρακτηρισμένο ως Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα.

Ένα τμήμα του εν λόγω οικοπέδου από την πλευρά της οδού του εμπορικού κέντρου, είχε πρόσφατα παραχωρηθεί από την Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου, με σχετική απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου, μετά από παρέμβαση του Προέδρου Γεωργίου Ράλλη, στον Γυμναστικό Σύλλογο για την ανέγερση Κλειστού Γυμναστηρίου.

Με την προοπτική της αλλαγής της θέσης του οικοπέδου, οι κάτοικοι του Ποταμού ανέστειλαν προσωρινά τις κινητοποιήσεις τους, μέχρι να υλοποιηθεί η αλλαγή θέσης των εγκαταστάσεων.

(«Ελευθερία» αρ. φύλλου 12938/18.8.1992).

Τελικά σε κατεπείγουσα συνεδρίαση του, το Δημοτικού Συμβούλιο στις 21.8.1992 αποφάσισε: Την αλλαγή της θέσης εγκατάστασης του εργοστασίου του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων πόλεως Κέρκυρας, από την θέση «Πλάντραφος» Ποταμού στη θέση «Μπούκα» Αλυκών Ποταμού. Την υποβολή αιτήματος του Δήμου για παραχώρηση από την Κ.Ε.Δ του νέου αυτού οικοπέδου. («Ελευθερία» αρ. φύλλου 12947/21.8.1992). Οι αντιδράσεις όμως συνεχίστηκαν από τους κατοίκους αυτή τη φορά της ευρύτερης περιοχής των Αλυκών.

Η προηγούμενη όμως παραχώρηση της χρήσης στον Κ.Γ.Σ με μια απλή απόφαση του Δ.Σ της ΚΕΔ, ήταν άνευ εννόμου αποτελέσματος. Το σύνολο του χώρου στη «Μπούκα» Αλυκών είχε χαρακτηριστεί Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα με Προεδρικό Διάταγμα. Μετά τον χαρακτηρισμό του, από το 1969 είχε μισθωθεί ο χώρος αυτός από τον ΕΟΤ στον *«Καζαντζή»*, με ιδιαίτερο χαμηλό μίσθωμα, προκειμένου να κατασκευάσει λουτρικές εγκαταστάσεις και γήπεδα γκόλφς 9 οπών, υποχρέωση που όμως ουδέποτε εκπλήρωσε.

Άρχισαν τότε οι συζητήσεις μεταξύ της Δ.Ε.Υ.Α.Κ και της εταιρίας «Καζαντζή», για παραίτηση της από κάθε διεκδίκηση.

Τον χειρισμό του όλου θέματος τον είχε προσωπικά αναλάβει ο πρόεδρος της Δ.Ε.Υ.Α.Κ Έντυ Παπαντωνάτος.

Έπρεπε να πειστεί η εταιρία να αποχωρήσει οικειοθελώς από τον χώρο, αφού η όποια τυχόν χρονοβόρα δικαστική εμπλοκή, θα σήμαινε και τη οριστική απώλεια της χρηματοδότησης.

Τα εμπόδια όμως πολλά και αμέτρητες οι γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Έπρεπε πρωτίστως ο χώρος να αποχαρακτηριστεί από Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα και στη συνέχεια να παραχωρηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο δωρεάν η έναντι ανταλλάγματος στην Δ.Ε.Υ.Α.Κ.

Ο χρόνος όμως απώλειας της χρηματοδότησης πλησίαζε επικίνδυνα.

Τότε ήταν που ξεκινήσαμε μαζί με τον Έντυ Παπαντωνάτο και τον γενικό δ/ντή της Δ.Ε.Υ.Α.Κ. Σπύρο Μπουχάγιαρ, ένα μαραθώνιο αγώνα, πού δεν έχει προηγούμενο.

Με τον Έντυ είχαμε από παλιά προσωπική και οικογενειακή φιλία από τα *«πέτρινα χρόνια»* της Ένωσης Κέντρου.

Πρώτο βήμα η επίσκεψη μου στον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας Πέτρο Δούκα αρμόδιο για την διαχείριση της Δημόσιας Περιουσίας και του Δημοσίου Χρέους της χώρας. Όταν μπήκα στο γραφείο του τον βρήκα κάθιδρο, να αγωνιά για την εξέλιξη ενός σημαντικού οικονομικού προβλήματος.

Με παρακάλεσε να επιστρέψω μία άλλη φορά.

Όπως μου εξήγησε τις αμέσως επόμενες ημέρες που συναντηθήκαμε, εκείνη την ημέρα *«στράγγιζαν»* στην κυριολεξία όλα τα Δημόσια Ταμεία της χώρας, για να καλυφτεί μια εγγύηση που είχε απροειδοποίητα καταπέσει.

Την 8ετία της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ, παρείχοντο αφειδώς εγγυήσεις για δανεισμούς από το εξωτερικό και το εσωτερικό σε Δημόσιους Οργανισμούς, χωρίς να καταγράφονται πουθενά οι παρεχόμενες εγγυητικές επιστολές.

Επειδή κατά κανόνα οι Οργανισμοί αυτοί, λόγω της οικονομικής αδυναμίας των να τηρούν τις τοκοχρεωλυτικές τους υποχρεώσεις, οι εγγυήσεις κατέπιπταν σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίον άμεσα έπρεπε να τις καλύπτει.

Τελικά η διαδικασία για τον αποχαρακτηρισμό ξεκίνησε από την Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων του Υπουργείου των Οικονομικών και εστάλει στον Ε.Ο.Τ για την απαραίτητη συνηγορία του, στον αποχαρακτηρισμό του Τουριστικού Δημοσίου Κτήματος στη *«Μπούκα»* Ποταμού.

Για να εκδοθεί όμως η σχετική απόφαση του Ε.Ο.Τ, έπρεπε προηγούμενα να γνωμοδοτήσουν μια σειρά υπηρεσιών και διευθύνσεων του.

Η συνεχής πίεση και οι γνωριμίες μου από την προηγούμενη θητεία μου στο Υπουργείο Τουρισμού, ως ειδικός σύμβουλος του Υπουργού Τουρισμού, διευκόλυναν να εκδοθεί σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα η θετική απόφαση.

Ήταν τόσο μεγάλη και συνεχής η προσπάθεια, που για να μη επιβαρυνθώ περισσότερο, είχε ανέβει στην Αθήνα ο Σπύρος ο Μπουχάγιαρ για να παραλάβει την απόφαση του Ε.Ο.Τ. Κατακαλόκαιρο συναντηθήκαμε στους διαδρόμους του Ε.Ο.Τ και όταν μου είπε τι έψαχνε, έβγαλα από την τσέπη μου την απόφαση που μόλις προηγούμενα είχα πάρει και του την έδωσα.

Με ρώτησαν πρόσφατα κάτι φίλοι μου, αν θα ήθελα να ξαναγύριζα στην περίοδο που ήμουν βουλευτής, τους απάντησα καταφατικά, με την προϋπόθεση βέβαια, που θα είχα τις σημερινές μου εμπειρίες.

Από φυσικές δυνάμεις και διάθεση προσφοράς μέχρι στιγμής τουλάχιστον αισθάνομαι πολύ καλά.

Βρισκόμαστε στο τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου 2012, όταν γράφονται αυτές οι γραμμές.

Μετά την Υπουργική απόφαση αποχαρακτηρισμού του οικοπέδου στη θέση «Μπούκα» από Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα, έπρεπε να επακολουθήσει και η σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και εν συνεχεία η δημοσίευση της στην εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Για την ταχύτερη δυνατή ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας, υπήρξε συνεννόηση μου, με τον γραμματέα του Υπουργικού Συμβούλιου Καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Αθηνών Βαγγέλη Βολουδάκη. Η συνεννόηση έγινε, με την μεσολάβηση του συμπατριώτη αγαπητού μου παιδικού φίλου και σταθερού πολιτικού υποστηρικτή μου, επίσης καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Γιώργου Δονάτου.

Αναμένοντας έξω από την αίθουσα του Υπουργικού Συμβουλίου στη Βουλή την απόφαση, σταμάτησαν αρκετοί Υπουργοί και ο Πρωθυπουργός Μητσοτάκης, να με ρωτήσουν για ποιό λόγο βρισκόμουν εκεί.

Μόλις πέρασε κατά προτεραιότητα το θέμα του αποχαρακτηρισμού του οικοπέδου, βγήκε για λίγο από την αίθουσα του Υπουργικού Συμβουλίου ο Β. Βολουδάκης και διεκπεραίωσε την απόφαση που ήδη είχε έτοιμη, μου την παρέδωσε, για να την πάρω για δημοσίευση στο Εθνικό Τυπογραφείο.

Την πήρα κατευθείαν στο Εθνικό Τυπογραφείο για να το προλάβω ανοικτό και την παρέδωσα σε άτομο που προηγούμενα είχα συνεννοηθεί, για την ταχύτερη δυνατή δημοσίευση σε Φ.Ε.Κ.

Το θέμα βέβαια δεν τελείωσε με την δημοσίευση στο ΦΕΚ. Απλά άνοιξε ο δρόμος για την παραχώρηση του οικοπέδου από την Κ.Ε.Δ στην Δ.Ε.Υ.Α.Κ.

Έπρεπε όμως προηγούμενα να καθορισθεί το σχετικό τίμημα για την παραχώρηση του οικοπέδου. Ήταν η περίοδος της μεγάλης οικονομικής στενότητας, με τον Υπουργό των Οικονομικών Γιάννη Παλαιοκρασσά να θέλει να «πουλήσει», για εισπρακτικούς βέβαια λόγους, τις βραχονησίδες του Αιγαίου.

Οι σχετικές συνεννοήσεις του προέδρου της Κ.Ε.Δ Βίκτωρ Αμπακούμκιν με το Υπουργείο των Οικονομικών, ανέβαζαν το ελάχιστο τίμημα που έπρεπε να πληρώσει η Δ.Ε.Υ.Α.Κ στα 400.000.000 δρχ, χρήματα που βέβαια δεν υπήρχαν.

Ζήτησα την μεσολάβηση του φίλου και συνάδελφου πολιτικού μηχανικού Κυριάκου Γριβέα, γενικού διευθυντή του γραφείου του Πρωθυπουργού, προς τον πρόεδρο της Κ.Ε.Δ, τον οποίον σύμφωνα με πληροφορίες, είχε προτείνει ο Γριβέας για την θέση αυτή. Στη σχετική συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου πού έγινε στα γραφεία της Κ.Ε.Δ στις 25 Νοεμβρίου 1992 το απόγευμα ύστερα από δικό μου αίτημα, κλήθηκαν να παραστούν οι εκπρόσωποι της Δ.Ε.Υ.Α.Κ.

Είχα φροντίσει πριν από την σύσκεψη να πάρω κάποια χρήσιμα, από συναφείς περιπτώσεις, στοιχεία από το στέλεχος της Κ.Ε.Δ συμπατριώτη μου Σπύρο Ποταμίτη, με καταγωγή από το προάστιο Ποταμός της πόλης Κέρκυρας.

Η αγωνία του Παπαντωνάτου μην ξεχάσω την συνάντηση με την Κ.Ε.Δ στο κατακόρυφο. Τα τηλεφωνήματα του ανά 5 πρώτα λεπτά. Στο γραφείο μου στη Χαριλάου Τρικούπη βρίσκονταν οι φίλοι μου Γιώργος Μάμαλος και Κώστας Ρίγγας, οι οποίοι με συνόδευσαν στην σύσκεψη. Με περίμεναν με αγωνία ο Έντυ και ο Σπύρος Μπουχάγιαρ. Άρχισε η διαπραγμάτευση για το τίμημα. Δεν μπορώ να αποτυπώσω με λεπτομέρεια τι συνέβη.

Απλά θα επαναλάβω αυτό μου είπαν αμέσως μετά οι Ρίγγας και Μάμαλος που περίμεναν έξω από την αίθουσα. «Κάποια στιγμή νομίσαμε ότι μέσα παίζατε τις γροθιές και παρά λίγο θα μπαίναμε στην αίθουσα να βοηθήσουμε»! Στενοχωριόμουν πραγματικά να συμπεριφέρομαι έτσι σε ένα καθόλα ευγενή και ευπρεπή άνθρωπο τον πρόεδρο της Κ.Ε.Δ, που θεωρείτο τότε ο μακρά καλύτερος στατικός πολιτικός μηχανικός στη Ελλάδα. Αλλά ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Όταν από τα 400.000.000 είχαμε κατέβει με πολλές προσπάθειες σταδιακά στα 80.000.000 δρχ, ο Παπαντωνάτος άρχισε να κάμπτετε, ίσως πιστεύοντας ότι δεν είχαμε άλλα περιθώρια διαπραγμάτευσης.

Σηκώθηκα τότε επάνω και τους είπα: «Δεν φθάνει που με την Ένωση της Επτανήσου η Δημοτική Περιουσία πέρασε στην ιδιοκτησία του κράτους, τώρα καλείται στην ουσία ο Δήμος Κερκυραίων, να πληρώσει ένα μεγάλο τίμημα για να πάρει πίσω ένα μικρό κομμάτι της δικής του περιουσίας, για να κάνει ένα μεγάλο κοινωφελές έργο. Φεύγουμε Πρόεδρε και με μένα επικεφαλής θα κάνουμε κατάληψη του οικοπέδου και όποιος θέλει να έλθει να μας βγάλει». Το κλίμα τότε ανετράπη υπέρ της Δ.Ε.Υ.Α.Κ και φτάσαμε αισίως στα 20.000.000 δρχ. Ο Έντυ ήταν ήδη ενθουσιασμένος, για μένα όμως η διαπραγμάτευση δεν είχε ακόμη τελειώσει. Ο Παπαντωνάτος μου ψιθύριζε και μου έδινε τσιμπισιές στο πόδι, εντάξει θα τα βρούμε τα χρήματα, μη συνεχίζεις και τα χάσουμε όλα. Καταφέραμε τελικά να πάρουμε αναβολή πληρωμής των είκοσι εκατομμυρίων δρχ για δύο χρόνια.

Με ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στο φύλλο 13.012 /27.11.1992 της εφημερίδας *«Ελευθερία»* με τον τίτλο: **«ΠΑΡΑΧΩΡΟΥΝΤΑΙ 44 ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΑΛΥΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ»,** ενημέρωνα για την σημαντική αυτή εξέλιξη την κοινή γνώμη της Κέρκυρας.

«Σήμερα 25 Νοεμβρίου 1992 πραγματοποιήθηκε ύστερα από πρωτοβουλία του βουλευτή Κέρκυρας της Ν.Δ., σύσκεψη στα γραφεία της Κ.Ε.Δ, με αντικείμενο το αίτημα του Δήμου Κερκυραίων για παραχώρηση από την Κ.Ε.Δ οικοπέδου στη θέση «Πλάντραφος» Αλυκών Ποταμού.

Προκειμένου να κατασκευασθούν οι εγκαταστάσεις του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της πόλης Κέρκυρας.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν: 1. Ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας. 2. Ο Πρόεδρος της Κ.Ε.Δ Βίκτωρ Αμπακούμκιν. 3. Ο πρόεδρος της Δ.Ε.Υ.Α.Κ. Ε. Παπαντωνάτος. 4. Ο γενικός δ/ντής της Δ.Ε.Υ.Α.Κ Σπύρος Μπουχάγιαρ και άλλοι υπηρεσιακοί παράγοντες της Κ.Ε.Δ. Στη σύσκεψη αυτή αποφασίστηκε, να δοθεί κατά χρήση στη Δ.Ε.Υ.Α.Κ έκταση 44 στρεμμάτων έναντι του συμβολικού τιμήματος των είκοσι εκατομμυρίων δραχμών. Το ποσόν αυτό θα καταβληθεί στη Κ.Ε.Δ. από την Δ.Ε.Υ.Α.Κ εντός της διετίας 1992-1993. Έτσι αίρεται και το σημαντικότερο εμπόδιο, για να αρχίσουν άμεσα οι εργασίες για τις εγκαταστάσεις του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της Κέρκυρας».

Προηγούμενα όμως είχαν ξεκινήσει αντιδράσεις από τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής του *«Κεφαλομάντουκο»,* που θα κατασκευάζονταν οι εγκαταστάσεις του βιολογικού καθαρισμού, οι οποίοι τελικά προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, διαμαρτυρόμενοι ότι θίγονται τα συμφέροντα τους και επίσης ο μικρός υγρότοπος στις εκβολές του Ποταμού.

Στην τελική δίκη στους διαδρόμους του Συμβουλίου Επικρατείας προσπαθούσα να μετριάζω την αγωνία και την ανησυχία του φίλου μου Έντυ, που έδειχνε φοβερά

αγχωμένος. Μετά την σχετική τυπική διαδικασία μπόρεσα για λίγο, να μεταφέρω στον Πρόεδρο του αρμόδιου πέμπτου τμήματος Φαίδωνα Βεγλερή, τις επί του θέματος αυτού σκέψεις μου.

Με είχε συστήσει στον Βεγλερή πριν από λίγο καιρό σε εκδήλωση στο Ξενοδοχείο «Χίλτον», ο καθηγητής Γιώργος Δονάτος και είχαμε ανταλλάξει κάποιες σκέψεις για θέματα περιβάλλοντος. Τελικά η Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας απέρριψε την προσφυγή των κατοίκων του *«Κεφαλομάντουκο»*, με το σκεπτικό ότι *«οι προβαλλόμενοι λόγοι περί υποβαθμίσεως του οικιστικού περιβάλλοντος της περιοχής και περί θέσεως εις κίνδυνο της οικονομικής βιωσιμότητας των επιχειρήσεων των αιτούντων είναι απορριπτέων»*. Σχετικά με τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο από την πλευρά των κατοίκων έκρινε ότι: *«δεν απειλείται ο υγρότοπος με ανεπανόρθωτη καταστροφή, αλλά πιθανολογείται διατάραξη αυτού δυναμένη να περιοριστεί με την λήψη κατάλληλων μέτρων»*. Στο σκεπτικό της απόφασης υπάρχει η σαφή διατύπωση ότι: *«επιβάλλεται η κατασκευή του βιολογικού καθαρισμού, πρωτίστως χάριν της προστασίας της ανθρώπινης υγείας»*.

Η Δ.Ε.Υ.Α.Κ με συνεχείς ανακοινώσεις της προσπαθούσε να πείσει τους αντιδρώντες κατοίκους, ότι οι εγκαταστάσεις του βιολογικού καθαρισμού θα είναι σύγχρονες και οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής των Αλυκών Ποταμού, δεν είχαν κανένα λόγο να ανησυχούν.

Η νέα λύση θά προβλέπει επίσης, παρόλο που δεν αποτελούσε συμβατική υποχρέωση, κτήριο υποδοχής και επεξεργασίας βοθρολυμάτων. Τα βυτιοφόρα θα εισέρχονται εντός του κτηρίου μέσω αεροστεγών θυρών ρολό, θα αδειάζουν τα βοθρολύματα σε 2-3 κατάλληλες θέσεις και θα εξέρχονται από όμοιες πόρτες στην άλλη πλευρά του κτηρίου. Το κτήριο θα εξυπηρετείται από σύστημα απόσμησης των μονάδων επεξεργασίας.

Όμως τα προβλήματα της Δ.Ε.Υ.Α.Κ δεν είχαν τελειώσει.

Όταν τα μηχανήματα της αναδόχου του έργου εταιρίας ξεκίνησαν την διαμόρφωση του χώρου του εργοταξίου, ο επιχειρηματίας Καζαντζής κατέθεσε προσφυγή με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι ο χώρος του ανήκει κατά χρήση.

Ενώ ήταν ήδη γνωστό, ότι μετά τις πολύπλοκες διαδικασίες που είχαν προηγηθεί, τμήμα της έκτασης είχε παραχωρηθεί στην ΔΕΥΑΚ για τον βιολογικό καθαρισμό και το υπόλοιπο στον Κ.Γ.Σ για να κατασκευάσει κλειστό Γυμναστήριο.

Επέτυχε ο *«Καζαντζής»* το δικαστήριο να κάνει δεκτή την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και σταμάτησε τις σχετικές εργασίες εκτέλεσης του έργου, αναγνωρίζοντας ότι είχε ακόμα το δικαίωμα χρήσης του χώρου, σύμφωνα με την σύμβαση του 1969.

Τελικά το Εφετείο δικαίωσε την ΔΕΥΑΚ, αφού βέβαια είχαν χαθεί με την άσκηση των ασφαλιστικών μέτρων πέντε μήνες!

Το δικαστήριο έκρινε:

1. Αβάσιμη την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων από τον «Καζαντζή» και δέχτηκε την κατοχή επί σειρά ετών του Δήμου Κερκυραίων.
2. Έκανε δεκτή την ένσταση της ΔΕΥΑΚ, περί παραγραφής του δικαιώματος του Καζαντζή, να ζητήσει προστασία με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.
3. Έκανε δεκτή την επικουρική ένσταση της ΔΕΥΑΚ, περί καταχρηστικής άσκη-

σης του δικαιώματος προστασίας της κατοχής του χώρου από τον επιχειρηματία (αν εθεωρείτο ότι υπήρξε κατοχή). Το κτήμα είναι δημόσιο ανήκει στη Κ.Ε.Δ, από την οποίαν παραχωρείται στο Δήμο και την ΔΕΥΑΚ, για την εγκατάσταση του βιολογικού καθαρισμού της πόλης.

Οφείλω όμως μέσα από αυτές τις σημειώσεις μου, που δεν ξέρω αν θα μπορέσω να τις ολοκληρώσω και να τις δημοσιεύσω, να ευχαριστήσω τον Δήμαρχο Χρύσανθο Σαρλή, τον πρόεδρο της Δ.Ε.Υ.Α.Κ Εντυ Παπαντωνάτο και τον γενικό δ/ντή Σπύρο Μπουχάγιαρ, οι οποίοι ανήκουν στους ελάχιστους ανθρώπους που συνάντησα στην Κοινοβουλευτική μου θητεία, που πάντοτε δημόσια στο Δημοτικό Συμβούλιο η σε σχετικές κατά ιδίαν συζητήσεις τους, αναγνωρίζουν την μικρή η μεγάλη συμβολή μου, στην υλοποίηση του έργου του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της πόλης μας και της εγκατάστασης υποδοχής και επεξεργασίας των βοθρολυμμάτων από το σύνολο του νομού.

Τελικά με τα εγκαίνια των εγκαταστάσεων του βιολογικού καθαρισμού τον Σεπτέμβρη του 1997, το σημαντικότερο και χρησιμότερο έργο του Δήμου Κερκυραίων, αποτελούσε πλέον γεγονός.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙ

Α. Βιολογικός καθαρισμός Αγίου Μάρκου.

Με επισκέφτηκε στο γραφείο μου στην Αθήνα ο πρόεδρος της κοινότητας Αγίου Μάρκου Σπύρος Ζερβός. Με δική του πρωτοβουλία και με δαπάνες της κοινότητος είχε προχωρήσει στη σύνταξη της μελέτης του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της κοινότητος του.

Μου ζήτησε την βοήθεια μου, για την διεκπεραίωση των απαιτουμένων διαδικασιών για την έγκριση της. Συνεργαστήκαμε και ξεπεράσαμε όλα τα προβλήματα και τελικά η μελέτη εγκρίθηκε με προϋπολογισμό 60.000.000 δρχ. Απέμενε πλέον η εξασφάλιση της απαιτουμένης πίστωσης για την δημοπράτηση του έργου.

Μετά από αίτημα μου στον Υπουργό Εσωτερικών επιτύχαμε το έργο του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της κοινότητος του Αγίου Μάρκου να ενταχτεί στην ΣΑΕ 032/2 τροποποίηση του Υπουργείου των Εσωτερικών, έργο που ολοκληρώθηκε σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα.

Σχετική ενημέρωσή μου δημοσιεύτηκε στο αρ. 12735/8.10.91 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»*.

Ο Σπύρος Ζερβός ένα υπεύθυνο και σοβαρό άτομο, δημόσια αναγνώριζε την συμβολή μου στο σημαντικό για την κοινότητα του έργο, γεγονός που με βοήθησε στη κοινότητα του Άγίου Μάρκου, σε όλες τις μετέπειτα εκλογικές αναμετρήσεις που συμμετείχα.

Β. Βιολογικός καθαρισμός Λευκίμμης.

Όσο αθόρυβη και γρήγορη ήταν η έγκριση του έργου του βιολογικού καθαρισμού του Αγίου Μάρκου, άλλο τόσο περιπετειώδης και προβληματική ήταν η προώθηση του έργου του βιολογικού καθαρισμού της Λευκίμμης.

Ο Δήμαρχος Λευκιμμαίων Νίκος Κουλούρης πού είχε εκλεγεί με την σημαία του

ΚΚΕ, μου ζήτησε με επιστολή του να κλείσω μια συνάντηση με τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας Αριστείδη Τσιπλάκο αρμόδιο για τα Ευρωπαϊκά προγράμματα.

Θα ζητούσαμε στο πρόγραμμα του *«Envireg»*, να υπαχτεί και ο βιολογικός καθαρισμός της Λευκίμμης.

Στην συνάντηση με τον Τσιπλάκο εκτός από τον Δήμαρχο και εμένα, συμμετείχε και ο συνάδελφος Γιώργος Δρύς, στον οποίον είχε κοινοποιηθεί η επιστολή του Δημάρχου.

Ανέπτυξα στον Υφυπουργό το αίτημα μας, αλλά φάνηκε αρχικά αρνητικός. Συγκεκριμένα υποστήριζε ότι υπήρχαν άλλες προτεραιότητες, που θα έπρεπε να καλυφτούν από το πρόγραμμα. Μάλιστα μας είπε χαρακτηριστικά: *«Εσείς στην Κέρκυρα έχετε και ένα υποβρύχιο αγωγό αποχέτευσης στην θάλασσα με τα λύματα του Δήμου Κερκυραίων, ενώ άλλες Ελληνικές πόλεις τα ρίχνουν στα ρέματα».*

Φυσικά επέμεινα στο αίτημα μας και του παρέθεσα μια σειρά επιχειρημάτων, που καθιστούσαν αυτό το έργο απολύτως αναγκαίο.

Τελικά μας είπε: *«Όλες τις προτάσεις που μου έχουν υποβληθεί θα τις στείλω για αξιολόγηση στο Υπουργείο των Εσωτερικών. Αν το ΥΠ.ΕΣ το προκρίνει, θα ενταχτεί και θα χρηματοδοτηθεί από το πρόγραμμα».*

Αφού τον ευχαριστήσαμε, ο Δρύς αποχώρησε για να πάει στη Βουλή και μαζί με τον Δήμαρχο πήγαμε στο ΥΠ.ΕΣ, για να συναντήσουμε τον συνάδελφο και φίλο Υπουργό Σωτήρη Κούβελα.

Δεν βρισκόταν στο Υπουργείο και συζητήσαμε το θέμα με τον σύμβουλο του καθηγητή Τζιβανίδη, ο οποίος μας υποσχέθηκε την στήριξη του.

Στη συνέχεια συναντήθηκα με τον Υπουργό, του έθεσα το θέμα και συνέχισα βέβαια να παρακολουθώ την εξέλιξη του.

Από την επίσκεψη στην Κέρκυρα στις 5 Νοεμβρίου 1992 του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης Μητσοτάκη Σωτήρη Κούβελα, για να μιλήσει στους Δημοσίους υπαλλήλους του Νομού Κερκύρας στο Δημοτικό Θέατρο.

Πράγματι μετά από μικρό χρονικό διάστημα η αξιολόγηση του ΥΠ.ΕΣ ολοκληρώθηκε και ο Τζιβανίδης μου έστειλε, το αντίγραφο του σχετικού εγγράφου της αξιολόγησης προς τον Υφυπουργό Οικονομίας Αριστείδη Τσιπλάκο.

Κοινοποίησα άμεσα το έγγραφο αυτό στον Δήμαρχο και στους φίλους μου στη Λευκίμμη και βέβαια στα Μ.Μ.Ε.

Στη συνέχεια ο Νίκος Κουλούρης πέρασε 2-3 φορές από το γραφείο μου και μου μετέφερε την ανησυχία του για την τελική έκβαση του θέματος.

Την τελευταία μάλιστα φορά, με ενημέρωσε ότι είχε την πληροφορία, ότι το έργο του βιολογικού καθαρισμού είχε τελικά κοπεί από το πρόγραμμα.

Ανοίγω παρένθεση για να αναφερθώ στην Πινακοθήκη του Καστέλο, αποκλειστική πρωτοβουλία του Προέδρου Ράλλη, που είχε δηλώσει από την αρχή ότι εκτός της προσφοράς των πινάκων, το ίδρυμα Κουτλίδη θα δώσει και όλα τα απαιτούμενα χρήματα, που θα προέρχονταν αποκλειστικά από την εκποίηση των περιουσιακών του στοιχείων, για την ανακαίνιση των δύο μικρότερων κτηρίων της έπαυλης Μιμπέλι.

Με την πρόοδο όμως των εργασιών ανακαίνισης των δυο μικρότερων κτηρίων του Καστέλο Μιμπέλι χρειάστηκαν χρήματα και ο Περιφερειάρχης Θ. Στάικος διέθεσε για την συνέχιση των εργασιών 150.000.000 δρχ, που όμως προορίζονταν για την συνέχιση των εργασιών κατασκευής της μεγάλης προβλήτας στο Νέο Λιμάνι.

Με ενημέρωσε ο πρόεδρος της Λιμενικής Επιτροπής Γιάννης Κεφαλλωνίτης, ο οποίος είχε ήδη διαμαρτυρηθεί στον Ράλλη.

Στη συνέχεια ζήτησα και εγώ από τον Πρόεδρο να φροντίσει τα χρήματα αυτά να επανέλθουν στον αρχικό προορισμό τους.

Πράγματι πήγαν στον Υφυπουργό Οικονομίας Αριστείδη Τσιπλάκο ο Ράλλης, ο Περιφερειάρχης Μιχάλης Ζωγράφος που είχε μετά από παρέμβαση μου στον Πρωθυπουργό αντικαταστήσει τον Θ.Σ και ο Γιάννης Κεφαλλωνίτης, να ζητήσουν την πρόσθετη χρηματοδότηση των 150.000.000 δρχ για το έργο του λιμένος.

Από την σύσκεψη αυτή προέκυψαν και οι λόγοι του αποκλεισμού του βιολογικού καθαρισμού της Λευκίμμης από το Κοινοτικό Πρόγραμμα *«Envireg»*.

Κάλεσα άμεσα από την Κέρκυρα που ευρισκόμουνα τον Τσιπλάκο και του ζήτησα εξηγήσεις, σε πολύ έντονο ύφος.

Η απάντηση του μετά από κάποιους δισταγμούς, *«κανονίστε τα με τον Ράλλη»*.

Από το γραφείο μου έντονα εκνευρισμένος ανηφόρισα για το γραφείο του Προέδρου Ράλλη στον οδό Μουστοξύδη.

Μπαίνοντας κατευθείαν στο γραφείο τού είπα: *«Δεν μου λέτε κ. Πρόεδρε, εσείς είπατε στον Τσιπλάκο να κόψει το έργο του βιολογικού καθαρισμού της Λευκίμμης»;*

Η απάντηση του Προέδρου: *«Θέλεις να δώσουμε χρήματα στους κομμουνιστές»;*

Η ανταπάντηση η δική μου: *«Και το λέτε εσείς κ. Πρόεδρε αυτό»;*

Τότε ο Ράλλης κοντοστάθηκε για λίγο και μου είπε*: «Κανονίστε τα με τον Τσιπλάκο»*.

Επέστρεψα στο γραφείο μου, που σημειωτέον ήταν γεμάτο κόσμο που διαμαρτύρετο για την μεγάλη αναμονή, πήρα ξανά στο τηλέφωνο τον Τσιπλάκο και του είπα την νέα θέση του Ράλλη.

Εμβρόντητος άκουσα τον Υφυπουργό να μου λέει: *«Τα χρήματα πλέον δεν τα έχω, τα έχω ήδη διαθέσει σε άλλα έργα»*.

Εξοργισμένος από αυτή την συμπαιγνία, του είπα επί λέξει: *«Αριστείδη δεν ξέρω αν αύριο το πρωί που θα επιστρέψω με το πρώτο αεροπλάνο στην Αθήνα, ο Πρωθυπουργός θα βρίσκεται στο γραφείο του στου Μαξίμου η στο γραφείο του στο κτήριο της Βουλής, είναι όμως σίγουρο ότι όπου και αν βρίσκεται θα μας ακούσει».*

Στη συνέχεια ειδοποίησα τον εξάδελφο μου Σπύρο Βάγια, να με περιμένει στο αεροδρόμιο, για να με πάρει κατευθείαν στο Σύνταγμα που ήταν το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Μόλις μπήκα στον προθάλαμο του γραφείου του Τσιπλάκου, με περίμενε το πλατύ χαμόγελο της ιδιαιτέρας του. «κ. βουλευτά ο υφυπουργός σας περιμένει στο γραφείο του». Ανοίγοντας την πόρτα και πριν προλάβω να μιλήσω ο Τσιπλάκος μου ανακοίνωσε: *«Το έργο θα συμπεριληφθεί στο πρόγραμμα, όχι βέβαια με το ποσόν της αρχικής κατανομής, αλλά το υπόλοιπο θα καλυφτεί πολύ σύντομα».*

Με αυτό τον τρόπο διασώθηκε το έργο του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της Λευκίμμης. .

«Ελευθερία» αριθ. φύλλου 12735/5 Οκτωβρίου 1991 Δημ. Βιβλιοθήκη.

Στη συνέχεια νεώτερο δημοσίευμα της εφημερίδας *«Ελευθερία»* αριθ. φύλλου 12900/20.6.1992 αναφέρετο: *«Στην εξέλιξη των διαδικασιών της δημοπράτησης του βιολογικού καθαρισμού Λευκιμμαίων προϋπολογισμού 250 εκατ. δρχ, που εντάχθηκε από το Υπουργείο των Εσωτερικών στο Κοινοτικό πρόγραμμα «Envireg».*

Τελικά η δημοπράτηση του έργου έγινε στις 12 Αυγούστου 1992, με θέση των εγκαταστάσεων του βιολογικού καθαρισμού στις *«Ποταμιές»* εντός των διοικητικών ορίων του Δήμου Λευκιμμαίων.

Με ερώτηση μου που κατέθεσα στη Βουλή για τους Υπουργούς Εσωτερικών και Εθνικής Οικονομίας, διαμαρτυρήθηκα γιατί στην πρόταση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Κέρκυρας, για την κατάρτιση του Π.Ε.Π 1994-1996 δεν είχε συμπεριληφθεί η ολοκλήρωση του έργου *«Αποχέτευση Δήμου Λευκιμμαίων».* Σημείωνα δε χαρακτηριστικά: *«Η απόφαση αυτή του Ν.Σ.Κ, πέραν της δικαιολογημένης πικρίας που δημιούργησε στους κατοίκους της Νότιας Κέρκυρας, προφανώς δημιουργεί και τις προϋποθέσεις να καταστραφεί το ήδη εκτελεσθέν έργο που αποτιμάται σε ένα δις δρχ, αφού ο μηχανολογικός εξοπλισμός του βιολογικού καθαρισμού, θα παραμείνει για μεγάλο διάστημα εκτός λειτουργίας ..... . και ζητούσα από τους Υπουργούς να με πληροφορήσουν αν προτίθενται να παρέμβουν, προκειμένου να ολοκληρωθεί το ταχύτερο το έργο της αποχέτευσης του Δήμου Λευκιμμαίων».*

(«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. φύλλου 222/13.5.1994).

Έργο βέβαια πού ουδέποτε μέχρι σήμερα έχει λειτουργήσει.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Με ανακοίνωσή μου στις 12 Ιουλίου 1991, πού δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *«Ελευθερία»* στο φύλλο της 12.680/18 Ιουλίου 1991 σέ απάντηση σχετικών σχολίων, για *«έλλειψη σοβαρού ενδιαφέροντος και αποφασιστικότητας των αρμοδίων Υπουργών της Κυβέρνησης για την ανέγερση του Κτηνιατρικού Εργαστηρίου Κέρκυρας».*

«Το κτηνιατρικό εργαστήριο Κέρκυρας ιδρύθηκε για πρώτη φορά στα χαρτιά με το Π.Δ/γμα 433/1977.Σκοπός του ήταν ο έλεγχος των κρεάτων και των τροφίμων ζωικής προέλευσης. Ειδικότερα θα είχε ως σκοπό, την εργαστηριακή επικούρηση των περιφερειακών κτηνιατρικών υπηρεσιών στον τομέα της διάγνωσης των ασθενειών των ζώων, της εφαρμογής των Εθνικών και Κοινοτικών Προγραμμάτων του ζωικού κεφαλαίου και της εξέτασης των τροφίμων ζωικής προέλευσης.

Επανιδρύθηκε και πάλι στα χαρτιά το 1985 με το Π.Δ/γμα 433. Χωρίς έκτοτε να γίνει η παραμικρή ενέργεια για την εξεύρεση του οικοπέδου και την εξασφάλιση της απαραίτητης πίστωσης για την ανέγερση του.

Το όλο θέμα το επαναφέραμε από το χρονοντούλαπο της Ιστορίας μετά από επαφές μου στο τέλος της περασμένης χρονιάς 1990, με υπηρεσιακούς παράγοντες και την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας.

Με ενέργειες του Υπουργείου Γεωργίας και του Γενικού γραμματέα της Π.Ι.Ν Θεόδωρου Στάικου εξασφαλίσθηκε η χρηματοδότηση του έργου, με την Σ.Α.Ε /1991 του Υπουργείου Γεωργίας και την ένταξη του στα Μ.Ο.Π που οριστικοποιήθηκε τον Ιούλιο του 1991.

Παράλληλα με την πολύτιμη συνεργασία με τον Σύλλογο Περιβάλλοντος Κέρκυρας, ξεκινήσαμε τις προσπάθειες για την ανεύρεση του κατάλληλου οικοπέδου για την ανέγερσή του.

Τελικά βρέθηκε οικόπεδο στην περιοχή του Αγίου Ιωάννη, συγκεκριμένα στο πεδίο βολής, που ανήκε στην ιδιοκτησία του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης.

Ξεκινήσαμε άμεσα τις απαιτούμενες διαδικασίες με τον Νομάρχη, για την παραχώρηση του.

Επίσης η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Νομού Κερκύρας, αναπροσαρμόζει τις τιμές της μελέτης και συντάσσει τα σχετικά τεύχη δημοπράτησης του έργου.

Συγχρόνως το Υπουργείο Γεωργίας ορίζει τον προϊστάμενο του κτηνιατρικού εργαστηρίου και εκδίδει απόφαση για την έναρξη λειτουργίας του σε προσωρινό οίκημα. Ύστερα από τα παραπάνω, όχι μόνο δεν έχουν βασιμότητα οι ισχυρισμοί, «περί έλλειψης σοβαρού ενδιαφέροντος και αποφασιστικότητας των αρμοδίων Υπουργών της Κυβέρνησης», αλλά αντίθετα είναι πασιφανές, ότι υπήρξε έντονο το ενδιαφέρον της Πολιτικής Ηγεσίας τού αρμοδίου Υπουργείου Γεωργίας και των Κυβερνητικών εκπροσώπων του νομού μας». Σε εκτενή ανακοίνωση του ο Σύλλογος Περιβάλλοντος Κέρκυρας δια του προέδρου του Αλέκου Σγούρου και του γενικού γραμματέα του Κώστα Καραμούτσου, αναφέρεται στις προσπάθειες που έγιναν για την ίδρυση του και μεταξύ άλλων αναφέρεται και στη δική μου συμβολή για την εξεύρεση του οικοπέδου.

(Εφημερίδα Ελευθερία αρ. φύλλου 12686/27 Ιουλίου 1991).

Με νεώτερη ανακοίνωση μου ενημέρωσα την κοινή γνώμη της Κέρκυρας, όπως είχα ήδη προαναγγείλει από τις 12 Ιουλίου, ότι η δημοπράτηση του έργου ανέγερσης του κτηνιατρικού εργαστηρίου ορίστηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1991.

«Όπως είχαμε προαναγγείλει με την ανακοίνωση μας στις 12 Ιουλίου 1991, ο Υπουργός Γεωργίας με την αριθ. πρωτ. 323935/23.7.1991 απόφαση του θέτει σε λειτουργία το Κτηνιατρικό Εργαστήριο Κέρκυρας. Σκοπός του οποίου είναι η εργαστηριακή επικούρηση των περιφερειακών κτηνιατρικών υπηρεσιών, στον τομέα της διάγνωσης των ασθενειών των ζώων της εφαρμογής των Εθνικών και Κοινοτικών

Προγραμμάτων εξυγίανσης του ζωικού κεφαλαίου και της εξέτασης των τροφίμων ζωικής προέλευσης.

Επίσης με την παραπάνω απόφαση, μέχρι την οριστική στέγαση του, προσωρινά θα στεγάζεται στο αγροτικό κτηνιατρείο Κέρκυρας.

Ακόμη πληροφορούμε την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, ότι ήδη δημοπρατείται για τις 2 Σεπτεμβρίου 1991, η ανέγερση του νέου κτηρίου, πού θα στεγάσει το Κτηνιατρικό Εργαστήριο».

Επίσης με άλλη ανακοίνωση μου, που δημοσιεύτηκε στη εφημερίδα «Ελευθερία» στο φύλλο αριθ. 12762/20.11.1991, ενημέρωνα για την πορεία του έργου του κτηνιατρικού εργαστηρίου.

«Με παρέμβαση του βουλευτή Κερκύρας Αλέξανδρου Δεσύλλα ξεπεράστηκαν και τα τελευταία εμπόδια πού υπήρχαν, για την ανέγερση του κτηρίου που θα στεγάσει το Περιφερειακό Κτηνιατρικό Εργαστήριο Κέρκυρας.

Ήδη άρχισαν οι εργασίες ανέγερσης του, στη περιοχή «Τζάβρου» της Κοινότητας Κάτω Κορακιάνας Κερκύρας σε οικόπεδο πού ανήκει στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε του Υπουργείου Γεωργίας, αντί του οικοπέδου στον Άγιο Ιωάννη, πού η παραχώρηση του από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας καθυστερούσε.

Το έργο θα στοιχίσει 99.000.000 δρχ και έχει ήδη διατεθεί για το 1991 πίστωση 25.000.000 δρχ με την Σ.Α.Ε 91082/2.

Στο εργαστήριο αυτό θα γίνονται εργαστηριακές εξετάσεις που αφορούν ασθένειες ζώων, κοινές εξετάσεις ανθρώπων και ζώων, γαλακτοκομικών προϊόντων, κρέας, ψάρια, κονσέρβες αλλαντικών κ.λ.π.

Εξετάσεις που μέχρι σήμερα είτε δεν γινόταν καθόλου, είτε στέλνοντο στα Γιάννενα η στη Αθήνα.

Ακόμη στο εργαστήριο αυτό, θα υπάρχει η δυνατότητα, να γίνονται εξετάσεις ελέγχου νερών, ποταμιών και του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Συμπληρωματικά εξασφαλίστηκε πρόσθετη χρηματοδότηση 16.000.000 δρχ, για την κατασκευή κατοικίας φύλακα-συντηρητή του Περιφερειακού Κτηνιατρικού Εργαστηρίου και ήδη ετοιμάζεται από την Δ.Τ.Υ.Ν.Κ, η σχετική μελέτη για τη δημοπράτηση και αυτού του έργου».

Οι εργασίες ανέγερσης των δύο κτηρίων ολοκληρώθηκαν σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα και το εργαστήριο εξοπλίστηκε, με τα πλέον σύγχρονα μηχανήματα που υπήρχαν τότε.

Όταν το επισκέφτηκα αποπερατωμένο και με εγκατεστημένο όλο το σύγχρονο εξοπλισμό του, ειλικρινά εξεπλάγην.

Μου δόθηκε η εικόνα ενός μικρού διαστημικού κέντρου.

Δυστυχώς το εργαστήριο αυτό που είχε την δυνατότητα ανίχνευσης ουσιών απειροελάχιστης περιεκτικότητας σε όλα τα ζωικής προέλευσης τρόφιμα, στα νερά και στα θαλάσσια ύδατα, αφέθηκε από πλευράς στελέχωσης του στην τύχη του.

Ένας μόνο επιστήμιονας υπάλληλος ο Μαυροειδής, αρίστης επιστημονικής κατάρτισης, σοβαρός, υπεύθυνος, με απεριόριστη διάθεση προσφοράς.

Οι προσπάθειες μου να ανταποκριθώ στα αγωνιώδη αιτήματα του, για στοιχειώδη έστω στελέχωση του εργαστηρίου, απέβησαν άκαρπες.

Αναφορές, ερωτήσεις και προσωπικές παραστάσεις στον Υπουργό Γεωργίας της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που διαδέχτηκε την Κυβέρνηση της Ν.Δ., δεν βρήκαν ανταπόκριση.

Ίσως στη λογική των πολιτικών υπευθύνων της περιόδου αυτής, δεν θα έπρεπε να αναδειχτεί ένα έργο της προηγούμενης Κυβέρνησης της Ν.Δ., τόσο σημαντικό για την υγεία των κατοίκων της Περιφέρειας των Ιονίων Νήσων και των πλέον του ενός εκατομμυρίου τουριστών που τότε επισκέπτονταν τα Ιόνια Νησιά.

(Εφημερίδα Ελευθερία αρ. φύλλου 12762/15/11/1991 Δ.Β).

ΕΙΔΙΚΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

Σε μία από τις συχνές τότε επισκέψεις μου στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, πληροφορήθηκα για τις ειδικές Κοινοτικές ενισχύσεις που είχαν δοθεί με βάση την Κοινοτική Νομοθεσία στα Υπερπόντια Νησιά της Γαλλίας κ.α.

Πληροφορίες για τις εν συνεχεία ενέργειες μου, δημοσίευσε η εφημερίδα *«Ελευθερία»* με τον τίτλο *«ενέργειες του βουλευτή Αλέκου Δεσύλλα»* στο αριθ. 12.724/21.9.1991 φύλλο της.

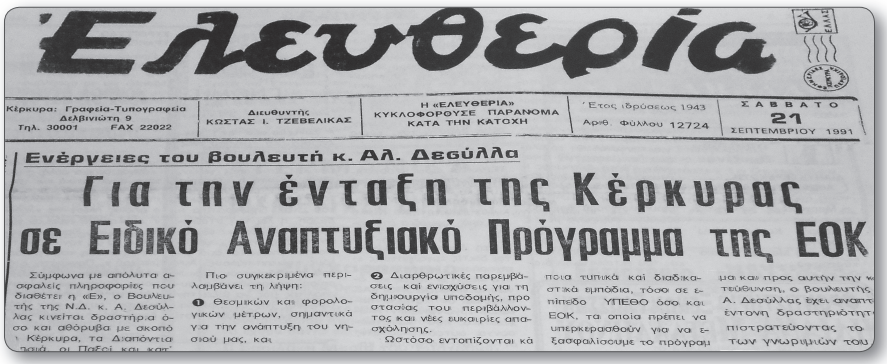

Ελευθερία

Κέρκυρα: Γραφεία-Τυπογραφεία Δελβινιώτη 9 Τηλ. 30001 FAX 22222 | Διευθυντής ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΤΖΕΒΕΛΙΚΑΣ | Η «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΣΕ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ | Έτος ιδρύσεως 1943 Αριθ. Φύλλου 12724 | ΣΑΒΒΑΤΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1991

Ενέργειες του βουλευτή κ. Αλ. Δεσύλλα

Για την ένταξη της Κέρκυρας σε Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα της ΕΟΚ

Σύμφωνα με απόλυτα α-σφαλείς πληροφορίες που διαθέτει η «Ε», ο Βουλευ-τής της Ν.Δ. κ. Α. Δεσύλ-λας κινείται δραστήρια ό-σο και αθόρυβα με σκοπό η Κέρκυρα, τα Διαπόντια νησιά, οι Παξοί και κατ'

Πιο συγκεκριμένα περι-λαμβάνει τη λήψη:

❶ Θεσμικών και φορολο-γικών μέτρων, σημαντικά για την ανάπτυξη του νη-σιού μας, και

❷ Διαρθρωτικές παρεμβά-σεις και ενισχύσεις για τη δημιουργία υποδομής, προ στασίας του περιβάλλον-τος και νέες ευκαιρίες απα-σχόλησης.

Ωστόσο εντοπίζονται κά ποια τυπικά και διαδικα-στικά εμπόδια, τόσο σε ε-πίπεδο ΥΠΕΘΟ όσο και ΕΟΚ, τα οποία πρέπει να υπέρκερασθούν για να ε-ξασφαλίσουμε το πρόγραμ μα και προς αυτήν την κ τεύθυνση, ο βουλευτής Α. Δεσύλλας έχει αναπτ έντονη δραστηριότητ πιστρατεύοντας το των γνωριμιών του

«Σύμφωνα με απόλυτα ασφαλείς πληροφορίες που διαθέτει η «Ε» ο βουλευτής της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας, κινείται δραστήρια όσο και αθόρυβα, η Κέρκυρα, τα Διαπόντια Νησιά, οι Παξοί και κατ' επέκταση τα Νησιά του Ιονίου, να ενταχθούν σε ένα Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα της Ε.Ο.Κ, παρόμοιο με αυτό πού έχουν ενταχθεί Γαλλικά, Ισπανικά και Πορτογαλικά Νησιά.

Το πρόγραμμα που συντάχθηκε από τον βουλευτή και τους συνεργάτες του, θεωρείται σημαντικό γιατί προβλέπει, την δημιουργία υποδομών και την ενίσχυση της ανάπτυξης των περιοχών αυτών.

Ποιό συγκεκριμένα περιλαμβάνει την λήψη:

1. Θεσμικών και φορολογικών μέτρων, σημαντικών για την ανάπτυξη του Νησιού μας.

2. Διαρθρωτικές παρεμβάσεις και ενισχύσεις για την δημιουργία υποδομών προστασίας του περιβάλλοντος και νέες ευκαιρίες απασχόλησης.

Ωστόσο εντοπίζονται κάποια τυπικά και διαδικαστικά εμπόδια, τόσο σε ΥΠ.ΕΘ.Ο και Ε.Ο.Κ, τα οποία πρέπει να υπερκερασθούν για να εξασφαλίσουμε το πρόγραμμα και προς αυτήν την κατεύθυνση ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας έχει αναπτύξει δραστηριότητα, επιστρατεύοντας το εύρος των γνωριμιών του».

Ελευθερία

Εκδοτικός Οργανισμός Ελευθερία Α.Ε. — Διεύθυνση: Κωστής Ι. Τζεβελάκας — Η «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» κυκλοφορούσε παρανόμα κατά την κατοχή — Έτος ιδρύσεως 1943 — Αριθ. φύλλου 12737 — Παρασκευή 11 Οκτωβρίου 1991

Σημαντικό αναπτυξιακό πρόγραμμα Δεσύλλα

Επιβεβαιώθηκαν οι πληροφορίες της «Ελευθερίας» για τις προθέσεις και τις προσπάθειες του Βουλευτή της Ν.Δ. κ. Α. Δεσύλλα, να ενταχθεί η Κέρκυρα και κατ' επέκταση τα Ιόνια Νησιά, σε ένα ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα, το οποίο συντάχθηκε από τον ίδιο και τους συνεργάτες του, σύμφωνα με τα πρόστον τουριστικό τομέα (τροποποίηση του Ν 1262 με ευνοϊκότερες προϋποθέσεις)

γ) Επιδότηση μεταφορών — άγονες γραμμές — επιδότηση κόστους μεταφοράς προϊόντων.

δ) Ειδικές ρυθμίσεις για το ΦΠΑ — διάφορες τελωνειακές και δασμολογικές ρυθμίσεις.

ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

α. Υποδομή για μεταφορά και αποθήκευση καυσίμων

β. Υποδομή για μεταφορά και Επικοινωνίες

γ. Υδάτινο δυναμικό εξεύρεση — αποθήκευση — μεταφορά

δ. Περιβάλλον — διαχείριση απορριμμάτων.

ε. Πρωτογενής τομέας — αλιεία — τυποποίηση — παράδοση

ζ. Μέτρα ενισχυσης και προστασίας εναλίου πλούτου.

η. Διοίκηση και υπηρεσίες

θ. Κοινωνικός εξοπλισμός — Υγεία — Πρόνοια — εκπαίδευση

Εάν τελικά εγκριθεί το πρόγραμμα, όπως πιστεύεται ή εάν υιοθετηθούν κάποια από τα προτεινόμενα μέτρα, είναι σίγουρο ότι θα συμβάλει καταλυτικά στη δημιουργία υποδομών στους τομείς που αναφέρεται και θα αποτελέσει μία τονωτική ένεση για την οικονομική ανάπτυξη της νησιού.

Στη συνέχεια η ίδια εφημερίδα με νεώτερο δημοσίευμα της στις 11.10.1991 (φύλλο 12.737) με τον τίτλο, *«Σημαντικό αναπτυξιακό πρόγραμμα Δεσύλλα».*

«Επιβεβαιώθηκαν οι πληροφορίες της «Ελευθερίας» για τις προθέσεις και τις προσπάθειες του Βουλευτή Αλέκου Δεσύλλα.....

Το πρόγραμμα συγκεκριμένα περιλαμβάνει:

1. ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ.

α. Ελεύθερες ζώνες για διαμετακομιστικό εμπόριο.

β. Κίνητρα για επενδύσεις στον τουριστικό τομέα. (τροποποίηση του ν. 1282 με ευνοϊκότερες προϋποθέσεις).

γ. Επιδότηση μεταφορών-άγονες γραμμές, επιδότηση κόστους μεταφοράς προϊόντων.

δ. Ειδικές ρυθμίσεις για το Φ.Π.Α –διάφορες τελωνειακές και δασμολογικές ρυθμίσεις.

2. ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ.

υποδομές για μεταφορές και επικοινωνίες.

υποδομές για μεταφορά και αποθήκευση καυσίμων.

γ. Υδάτινο δυναμικό εξεύρεση-αποθήκευση-μεταφορά.

δ. Περιβάλλον –διαχείριση απορριμμάτων.

ε. Πρωτογενής τομέας-αλιεία-τυποποίηση- παράδοση.

ζ. Μέτρα ενίσχυσης και προστασίας εναλίου πλούτου.

η. Διοίκηση και υπηρεσίες.

θ. Κοινωνικός εξοπλισμός-υγεία-πρόνοια-εκπαίδευση.

Στις σχετικές συζητήσεις σε υπηρεσιακό και πολιτικό επίπεδο στο Υπουργείο Οικονομίας, υποστήριζα την αναγκαιότητα να δοθούν ειδικές ενισχύσεις στα Ιόνια Νησιά, που παρουσιάζουν ιδιαίτερα προβλήματα ανάπτυξης και διαβίωσης, με άμεση συνέπεια την έντονη δημογραφική τους μείωση.

Επειδή συνάντησα δυσκολίες στην προώθηση του υπομνήματος μου, αποτάθηκα με την αρ. πρωτοκόλλου 18.729 /5.9.1991 επιστολή μου στον Πρωθυπουργό Κώστα Μητσοτάκη και ζήτησα την παρέμβαση του.

Πράγματι εκδηλώθηκε το άμεσο ενδιαφέρον του Πρωθυπουργού, με συνέπεια το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας να προχωρήσει με Υπουργική Απόφαση, στη σύσταση συντονιστικής ομάδος, για την πληρέστερη κατάρτιση του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος, που είχα υποβάλει και την επεξεργασία των σχετικών μελετών.

Με ανακοίνωση του το γραφείο τύπου της Π.Ι.Ν που δημοσιεύτηκε στο φύλλο αριθ. 12843/24.3.1992 της εφημερίδας «Ελευθερία», με τον τίτλο: *«ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΙΟΝΙΑ ΝΗΣΙΑ»*, ανακοίνωσε την από 18.3.1992 αριθ. πρωτ. 13459/ΠΠ822 απόφαση του Υφυπουργού ΥΠ.ΕΘ.Ο για την σύσταση εννεαμελούς συντονιστικής επιτροπής, για την κατάρτιση ειδικού προγράμματος για τα Ιόνια Νησιά. Μέ την ίδια απόφαση ορίσθηκε πρόεδρος της ο Γ.Γ της Π.Ι.Ν Θεόδωρος Στάικος, με αναπληρώτρια την κυρία Αλεξάνδρα Βλάχου διευθύντρια της Δ/νσης Περιφερειακής Πολιτικής και Συντονισμού Κοινοτικών Προγραμμάτων του ΥΠ.ΕΘ.Ο. Με την ίδια επίσης απόφαση καθορίστηκαν και οι αρμοδιότητες της επιτροπής.

Μετά από 10 ημέρες από την ανακοίνωση του γραφείου τύπου της Π.Ι.Ν, εξέδωσα νέα ανακοίνωση σε συνέχεια της από 9 Οκτωβρίου 1991 (*«Ελευθερία»* 11.10.1991) σχετικής προηγούμενης μου, που δημοσιεύτηκε και αυτή στην «Ελευθερία» με αριθ. φύλλου 12846/28.3.1992 με τον τίτλο: *«ΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ».*

«Όπως είναι ήδη γνωστόν από την 9 Οκτωβρίου 1991 ανακοίνωσή μου που δημοσιεύτηκε στον Κερκυραϊκό τύπο, αλλά και από ομιλίες μου στα Μ.Μ.Ε:

Α. Με την αριθ. Πρωτ. Γραφ. Πρωθυπ. 18.729/5 Σεπτεμβρίου 1991 επιστολή μου προς τον Πρωθυπουργό Κώστα Μητσοτάκη, ζήτησα το σχέδιο του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος των Νησιών του Ιονίου .... . να υποβληθεί για έγκριση στην Ε.Ο.Κ, όπως έγινε με το Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα των Νησιών του Αιγαίου, (που είχε υποβληθεί στην Ε.Ο.Κ από την προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ).

Β. Το πολιτικό γραφείο του Πρωθυπουργού με το αριθ. Πρωτ. 18729/8.9.1991 ταυτάριθμο έγγραφο του, το διαβίβασε στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας με την ένδειξη να προταθεί στην Ε.Ο.Κ.

Γ. Μέ προσωπική μου παρέμβαση αλλά και με την αριθ. πρωτ. 288/3.2.1992 επιστολή μου προς το ΥΠ.ΕΘ.Ο, ζητούσα επίσης την προώθηση του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος Ιονίων Νήσων, που είχα ήδη υποβάλει στο Υπουργείο.

Σήμερα είμαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω, ότι στη συνέχεια των παραπάνω ενεργειών μου, ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας Αριστείδης Τσιπλάκος, με την αριθ. πρωτ. 13.459/18 Μαρτίου απόφαση του, προέβη στη σύσταση συντονιστικής ομάδος για το Ε.Α.Π.Ι.Ν, με αντικείμενο την συγκέντρωση και επεξεργασία των σχετικών μελετών, την επεξεργασία των προτάσεων των ενδιαφερομένων φορέων, την σύνταξη χρονοδιαγράμματος δράσεων και χρηματοδοτικού πλαισίου, με συνολικό χρόνο κατάρτισης του προγράμματος το τέλος Ιουλίου 1992.

Με αυτόν τον τρόπο προωθείται ένα σημαντικό πρόγραμμα, που η τελική του έγκριση, θα σηματοδοτήσει μεγάλες προοπτικές ανάπτυξης και αναβάθμισης της Κέρκυρας και ακόμη περισσότερο των προβληματικών και ξεχασμένων Νησιών Οθωνοί, Ερείκουσα και Μαθράκι».

Στη συνέχεια υπήρξε δημοσίευμα της εφημερίδας *«Ελευθερία»* στις 31 Μαρτίου 1992 αριθ. φύλλου 12.847 με τον τίτλο: *«Εμφύλιος Περιφερειάρχη και Βουλευτή για το Ε.Α.Π.Ι.Ν».*

Στο οποίο μεταξύ άλλων αναφέρετο ότι, *«μετά την απόφαση του ΥΠ.ΕΘ.Ο τις 18 Μαρτίου 1992 για την σύσταση της συντονιστικής επιτροπής για την κατάρτιση του προγράμματος, πρώτος ο Γ.Γ της Π.Ι.Ν με δελτίο τύπου έκανε γνωστή την έγκριση του. Εν συνεχεία στους τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς και στο τηλεοπτικό*

«διηγούνταν», τις προσπάθειες που καταβάλει για να εγκριθεί το πρόγραμμα.

Αυτό το χρονικό διάστημα ο Βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας βρισκόταν στο εξωτερικό, ως παρατηρητής εκ μέρους της Ελληνικής Βουλής των Αλβανικών εκλογών. Με την επιστροφή του, πληροφορήθηκε για τις ενέργειες και τις δηλώσεις του Γ.Γ. της Π.Ι.Ν. Τελικά σε συνέντευξη του, πού παραχώρησε στο τοπικό τηλεοπτικό Κανάλι, ισχυρίσθηκε ότι η πατρότητα της ιδέας ήταν δική του, καταθέτοντας και στοιχεία .....».

Στις 31.8.1992 κατέθεσα στη Βουλή μέσω της διαδικασίας του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, την α.π 1499 ερώτηση μου, προς τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

«Όπως είναι γνωστόν τον Σεπτέμβριο του 1991 υπέβαλα στο Πολιτικό Γραφείο Πρωθυπουργού σχέδιο ειδικού αναπτυξιακού προγράμματος για τα Ιόνια Νησιά με φορολογικά και θεσμικά μέτρα και διαρθρωτικές παρεμβάσεις και ενισχύσεις.

Το Μάρτιο του 92 το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας με την υπ. αριθ. 13459/ΠΠ 822/18 Μαρτίου 92 Απόφαση του Υφυπουργού Αριστείδη Τσιπλάκου, αναγνωρίζοντας την ιδιαιτερότητα των Ιονίων Νήσων, συνέστησε συντονιστική ομάδα για την κατάρτιση χρονοδιαγράμματος δράσεως και χρηματοδοτικού πλαισίου με συνολικό χρόνο κατάρτισης του προγράμματος το τέλος Ιουλίου 1992.

Από σχετικές πληροφορίες το όλο θέμα δεν προωθείται, λόγω αδυναμίας (έλλειψη προσωπικού) της Γ. Γραμματείας της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων να ανταποκριθεί στο έργο που ανέλαβε.

Πρόσφατα το Συμβούλιο ΕΚΟΓΙΝ της Ε.Ο.Κ αποδέχθηκε αίτημα της Ελληνικής Κυβέρνησης για τα Νησιά του Αιγαίου που περιελάμβανε: Μείωση κατά 30% των συντελεστών του ΦΠΑ που ήδη ίσχυε στα Νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, σε σχέση με τους συντελεστές που ισχύουν για την υπόλοιπη Ελλάδα και την επέκταση του πεδίου της εφαρμογής τους και σε άλλα Νησιά του Αιγαίου.

Την εφαρμογή στα Νησιά του Αιγαίου μειωμένου συντελεστή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη. Η εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης για την βενζίνη και το πετρέλαιο ντίζελ, που καταναλώνονται στο Αιγαίο.

Επιπλέον είναι γνωστό, ότι τα Ιόνια Νησιά υπάγονται σύμφωνα με τις θέσεις της Ε.Ο.Κ, στα μικρά Νησιά, που αντιμετωπίζουν «ειδικά προβλήματα», των οποίων την αντιμετώπιση δικαιούται να ζητήσει η χώρα μας, βάσει του πρωτοκόλλου αριθ. 7 της πράξης προσχώρησης της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

Ερωτώνται οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών να πληροφορήσουν την Εθνική Αντιπροσωπεία:

1. Για την πορεία σύνταξης του Αναπτυξιακού Προγράμματος Ιονίων Νήσων.

2. Αν προτίθεται να υποβάλλουν στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ανάλογο αίτημα για μείωση του ΦΠΑ και των Ε.Φ.Κ για τα αλκοολούχα ποτά, την αλκοόλη, την βενζίνη και το πετρέλαιο ντίζελ που υπέβαλαν για τα Νησιά του Αιγαίου».

Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας Αριστείδης Τσιπλάκος απάντησε σε αυτή την ερώτηση μου, με το αριθ. πρωτ. 67656/ΗΠ2542/30 Οκτωβρίου 1992 έγγραφο του προς τη Βουλή. «1.Σε απάντηση της αριθ. 1499/31.8.1992 ερώτησης του Βουλευτή Κερκύρας Αλ. Δεσύλλα σχετικά με τη σύνταξη Αναπτυξιακού Προγράμματος για τα Ιόνια Νησιά, σας πληροφορούμε ότι το ΥΠ.ΕΘ.Ο σε συνεννόηση με τη Γραμματεία της Π.Ι.Ν έχει ξεκινήσει τις διαδικασίες και την επεξεργασία των στοιχείων, για την

κατάρτιση ενός Αναπτυξιακού Προγράμματος για τα Νησιά του Ιονίου Πελάγους. 2.Όσον αφορά τα θεσμικά μέτρα που αναφέρει η παραπάνω ερώτηση, σας πληροφορούμε ότι έχουν περιληφθεί στις προβλέψεις του προγράμματος, η συγκεκριμενοποίηση τους όμως θα γίνει στη φάση της διαπραγμάτευσης του προγράμματος με την Επιτροπή των Ε.Κ».

Ενώ παράλληλα ο Υφυπουργός Οικονομικών Κ. Γιατράκος με το αριθ. Δ.1255/747/0017/21 Σεπτεμβρίου 1992 έγγραφο του ενημέρωνε τη Βουλή αναφορικά με την αριθ. πρωτ. 1499/92 ερώτησή μου.

«Απαντώντας στο από 31.8.92 έγγραφο σας, με το οποίο διαβιβάστηκε στην Υπηρεσία μας η αριθ. 1499/92 ερώτηση του Βουλευτή Κερκύρας κ. Αλέκου Δεσύλλα που αναφέρεται μεταξύ άλλων, στην εφαρμογή μειωμένου συντελεστή Ε.Φ.Κ στα πετρελαιοειδή τα οποία καταναλώνονται στα νησιά του Ιονίου, σας πληροφορούμε ότι, καθόσον αφορά την δυνατότητα εφαρμογής μειωμένων φόρων κατανάλωσης σε ορισμένες περιοχές της χώρας, εκτός των νησιών του Αιγαίου, για τα οποία υπάρχει έγκριση από την Κοινότητα, τα σχετικά σχέδια των Κοινοτικών οδηγιών παρέχουν την δυνατότητα καθιέρωσης, ευνοϊκότερων συντελεστών σε ορισμένες περιοχές για λόγους ειδικής πολιτικής, ύστερα από σχετική έγκριση.

Επί του παρόντος, όμως τουλάχιστον, δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί παρόμοιο ενδεχόμενο, αφού πέραν των γνωστών δημοσιονομικών αναγκών, δεν έχουν επισημοποιηθεί οι σχετικές Κοινοτικές Διατάξεις και φυσικά, δεν μπορεί να γίνει ακόμη λόγος για διαβουλεύσεις με την Κοινότητα στα πλαίσια αυτών των διατάξεων».

Με μεταγενέστερη ανακοίνωση μου, πού δημοσιεύτηκε στο αριθ. 13.001/12.11.1992 φύλλο της «Ελευθερίας», δημοσιοποίησα την απάντηση του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας Αριστείδη Τσιπλάκου, σε ερώτηση μου:

«Για τη πορεία σύνταξης του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος για τα Ιόνια Νησιά».

«Αν προτίθεται η Κυβέρνηση να υποβάλλει στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ανάλογο αίτημα για μείωση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α) και του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ), για τα αλκοολούχα ποτά, την βενζίνη και το πετρέλαιο Ντίζελ πού είχε υποβάλει η Κυβέρνηση για τα Νησιά του Αιγαίου.

Αιτήματα που ως γνωστόν από προηγούμενες ανακοινώσεις μου, περιέχονται και στο σχέδιο του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος που έχω υποβάλει προς την Κυβέρνηση, μέσω του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού και για τα οποία δύο αυτά θέματα, υπηρεσιακά μέλη της επιτροπής που είχε συσταθεί για το σκοπό αυτόν, είχαν εκφράσει αντιρρήσεις.

Παράλληλα το θέμα της πορείας συνέχισης του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος Ιονίων Νήσων αποτέλεσε και αντικείμενο της σύσκεψης της 3 Νοεμβρίου 1992 στην Αθήνα στο γραφείο του Υφυπουργού Αριστείδη Τσιπλάκου.

Η σύσκεψη αυτή πραγματοποιήθηκε, ύστερα από αίτημα μου, προκειμένου να εξετασθεί η πορεία χρηματοδότησης των έργων του νέου λιμένος Κερκύρας.

Στη σύσκεψη αυτή συμμετείχαν εκτός από εμένα, ο γ.γ της Π.Ι.Ν Μιχάλης Ζωγράφος και ο πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου Γιάννης Κεφαλλωνίτης, που ήδη είναι γνωστόν από την ανακοίνωση του.

Ο Υφυπουργός υποσχέθηκε την χορήγηση κατά το 1993, των απαραιτήτων πιστώσεων για την ολοκλήρωση των Έργων του νέου Λιμένος Κέρκυρας». Δυστυχώς

μετά την σύνταξη της σχετικής έκθεσης από την επιτροπή που είχε συσταθεί στο ΥΠ.ΕΘ.Ο, δεν υπήρξε συνέχεια.

Γιατί εν τω μεταξύ είχε αποφασιστεί να γίνει τον Ιούνιο του 1994 στην Κέρκυρα η Διάσκεψη Κορυφής των Ηγετών της Ε.Ο.Κ και η Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, «λόγω έλλειψης προσωπικού και φόρτου εργασίας», δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στα αιτήματα της επιτροπής, για συγκέντρωση και παροχή των απαραιτήτων στοιχείων, για να συνεχίσει το έργο της.

Στα αίτια βέβαια της μη ολοκλήρωσης του έργου της επιτροπής, θα πρέπει να προστεθεί και η πρόωρη τότε πτώση της Κυβέρνησης της Ν.Δ.

Την όλη αυτή εξέλιξη επιβεβαίωσε σε συνεδρίαση της Βουλής μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 1993, ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Οικονομίας της νέας Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ εκλεκτός Κερκυραίος και φίλος Γιώργος Ρωμαίος.

Ο οποίος απαντώντας στη Βουλή στη αριθμό 22/29.11.1993 επίκαιρη ερώτηση μου παραδέχτηκε, όπως προκύπτει από τα επίσημα πρακτικά της Βουλής (συνεδρίαση ΚΓ-7 Δεκέμβριος 1993).

«Γιώργος Ρωμαίος. Κύριε Πρόεδρε η διαδικασία που επικαλείται ο κ. Δεσύλλας, διεκόπη σε κάποια φάση. Πράγματι είχε συγκροτηθεί με τις δικές του προτάσεις μια ομάδα εργασίας..... . ».

Σε άλλο σημείο της τοποθέτησης του ο Υπουργός αναφέρθηκε σε παλαιότερη ανάλογη προσπάθεια που είχε γίνει για το Αιγαίο.

«Ειδικό Πρόγραμμα του Αιγαίου με περιορισμένη θα έλεγα επιτυχία και που έκλεισε αυτή την εβδομάδα. Είναι αδύνατο σχεδόν να υπάρξει χρηματοδότηση για Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα για τα Ιόνια Νησιά, διότι τα Ιόνια Νησιά δεν είναι σύνορα της Κοινότητας με τρίτες χώρες».

Σε απάντηση των λεχθέντων από τον Υπουργό υποστήριξα μεταξύ άλλων, όπως προκύπτει επίσης από τα επίσημα πρακτικά της Βουλής.

«..... τα Διαπόντια Νησιά, τα οποία βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση από την Κέρκυρα και μπορούν να θεωρηθούν και αυτά παραμεθόριος περιοχή, διότι Ανατολικά των Διαποντίων Νήσων ως και ενός τμήματος της Κέρκυρας, δεν υπάρχουν Κοινοτικά σύνορα. Είμαστε απέναντι από την Αλβανία. Γενικότερα όμως βάσει του Κοινοτικού Κανονισμού που προηγούμενα ανέφερα, υπάρχει δυνατότητα χρηματοδότησης με Κοινοτική συμμετοχή που μπορεί να φτάσει το 85% για τα Ελληνικά Περιφερειακά Νησιά. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι υπάρχουν προβλήματα, όπως το μεγάλο κόστος μεταφοράς των προϊόντων.

Θα πρέπει να προσθέσω ότι τα Νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, μπορεί να βρίσκονται σε μεγαλύτερη απόσταση από την ξηρά, τα Νησιά όμως του Ιονίου απέχουν συνολικά μεγαλύτερη απόσταση από το διοικητικό κέντρο, που εξακολουθεί σήμερα να είναι η Αθήνα, όπως επίσης από τις βιομηχανικές ζώνες και τα κέντρα παραγωγής αγροτικών προϊόντων».

Αναφερόμενος ειδικότερα στο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα του Αιγαίου, υποστήριξα μεταξύ άλλων: *«..... για το Αιγαίο έχουν εγκριθεί εκτός από τις υποδομές, θεσμικά και φορολογικά μέτρα, όπως η επέκταση του μειωμένου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας που ίσχυε για το Ανατολικό Αιγαίο, σε ολόκληρο πλέον το Αιγαίο, όπως και οι μειώσεις των Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης».*

Ολοκληρώνοντας την απάντηση μου πρόσθεσα.

«Στην εποχή της Ένωσης της Επτανήσου με την μητέρα Πατρίδα, εμείς οι Επτανή-

σιοι δεν θέσαμε όρους, μάλιστα υποστήκαμε και θυσίες, η Κέρκυρα ήταν Πρωτεύουσα Κράτους και έγινε για πολλές δεκαετίες η τελευταία επαρχία της Ελλάδος.

Επίσης δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε, ότι καταργήσαμε το πρώτο Ελληνικό Πανεπιστήμιο (Ιόνιος Ακαδημία), για να στελεχωθεί και να λειτουργήσει το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο».

Οι μεγάλες διεκδικήσεις όπως και η επίλυση μεγάλων προβλημάτων του τόπου, απαιτούν στις περισσότερες των περιπτώσεων, υπομονή, επιμονή και πάνω από όλα διαχρονικότητα.

Δυστυχώς όμως για τον τόπο μας δεν υπήρξαν ποτέ και δεν υπάρχουν ούτε και σήμερα αυτές οι απαραίτητες προϋποθέσεις.

Υπήρχαν και συνεχίζουν να υπάρχουν ακόμη και σήμερα στην πολύ δύσκολη για τη χώρα μας και τον λαό μας συγκυρία, προσωπικές στρατηγικές και επιλογές, σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος.

Το χειρότερο όμως είναι που ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας μας, λόγω της έλλειψης αντικειμενικής πληροφόρησης η αδυναμίας κατανόησης των αναγκών και των προτεραιοτήτων ενός τόπου, είτε μένει απαθές, είτε δεν αντιλαμβάνεται την υποκρισία και τον φαρισαϊσμό που κυριαρχεί γύρω μας.

Τα τελευταία χρόνια ακούγονται όλο και περισσότερα σχόλια σε βάρος της Βουλής και των πολιτικών.

Είμαι ο τελευταίος άνθρωπος που θα προσπαθούσε να δικαιολογήσει τα όποια τραγικά αν θέλετε λάθη, εσκεμμένες παραλείψεις, προσωπικές προτεραιότητες μιας μερίδας τουλάχιστον των πολιτικών.

Όμως το να αποδίδουμε αποκλειστικά στους πολιτικούς, όλες τις ευθύνες είναι μεγάλο λάθος και σε κάθε περίπτωση δεν δημιουργούμε τις προϋποθέσεις, για την ταχύτερη κατά τον δυνατόν έξοδο από την κρίση που μαστίζει την χώρα μας. Ο Πλάτων έλεγε «για να αλλάξουμε τον κόσμο, πρέπει πρώτα να αλλάξουμε εμείς».

Η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού. Ασκείται και αναπτύσσεται μέσα σε υπαρκτά και δεδομένα οικονομικά και κοινωνικά πλαίσια.

Στην διαμόρφωση αυτών των πλαισίων, είναι μεγάλο λάθος να μην συνυπολογίσουμε την νοοτροπία μας και τις καταβολές μας και βέβαια ίσως πάνω από όλα την υπάρχουσα διαφθορά και την υποκρισία σε όλες τις βαθμίδες της κοινωνίας μας.

Σε καμία περίπτωση έξω από το κάδρο των υπευθύνων δεν θα πρέπει να παραλείψουμε, όλους εκείνους που από θέσεις οικονομικής και επικοινωνιακής ισχύος, συνέβαλαν και συνεχίζουν δυστυχώς να συμβάλλουν ακόμη και σήμερα, ουσιαστικά στην διαμόρφωση των κατάλληλων συνθηκών, που αναπτύσσεται και μεγαλουργεί η διαφθορά.

Διαφορετικά με μια ριζική και ολοκληρωτική αντικατάσταση του πολιτικού κόσμου, θα μπορούσαμε σε σύντομο χρονικό διάστημα, να διορθώσουμε τα υπάρχοντα κακώς κείμενα.

Όπως και στην κοινωνία μας υπάρχουν και στο χώρο της πολιτικής ικανοί και έντιμοι πολιτικοί.

Οι ισοπεδωτικές όμως τάσεις που υπάρχουν σήμερα στην κοινωνία μας, δεν οδηγούν πουθενά.

Αντίθετα πιστεύω ότι αποθαρρύνουν ακόμη και εκείνους, που και έντιμοι υπήρξαν και πάντοτε έβαλαν μπροστά το Δημόσιο Συμφέρον, σε βάρος πολλές φορές του προσωπικού και του οικογενειακού τους συμφέροντος.

Προσωπική μας υποχρέωση είναι να επιλέγουμε πάντοτε τους έντιμους, τους ικανούς και αυτούς που έχουν να επιδείξουν χρήσιμα για το σύνολο της κοινωνίας έργα.

Αφήνοντας στο περιθώριο τους υποκριτές και όσους χρησιμοποιούν την πολιτική για προσωπικά και οικογενειακά οφέλη και επιδιώξεις.

Στην επίκαιρη ερώτηση που υπέβαλλα στις 29.11.1993 προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας για το Ε.Α.Π.Ι.Ν ο Γιώργος Ρωμαίος υποσχέθηκε: (Εφημερίδα *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* φύλλο αριθ. 107/9.12.1993).

«Την δέσμευση της Κυβέρνησης, ότι θα προχωρήσει γρήγορα η μελέτη όσον αφορά τα Διαπόντια Νησιά, έτσι ώστε να χρηματοδοτηθούν υποδομές και άλλα μέτρα για την ανάπτυξη τους.

Σύμφωνα δε με χθεσινές δηλώσεις του κ. Δεσύλλα στο κοινοτικό ραδιοσταθμό «ΔΙΑΣΤΑΣΗ» ο κ. Ρωμαίος επιφυλάχτηκε να δώσει συγκεκριμένη απάντηση για το υπόλοιπο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα, καθόσον η Κυβέρνηση δεν κρίνει, ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις και οι αναγκαιότητες, για να προχωρήσει στα υπόλοιπα Ιόνια Νησιά και στην Κέρκυρα.

Εκείνο που θα εξετασθεί από την Κυβέρνηση, είναι η δυνατότητα σύνδεσης κυρίως αεροπορικής μεταξύ των Ιονίων Νήσων στα πλαίσια του προγράμματος».

Η ίδια εφημερίδα *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* στο φύλλο της αριθ. 108/10.12.1993 με τον τίτλο *«Επιβεβαίωση Ρωμαίου»* σχολίασε την παλαιότερη *«κόντρα μου»* με τον Γ.Γ της Π.Ι.Ν Θεόδωρο Στάικο για την πατρότητα του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος για τα Ιόνια Νησιά.

«Δίχασε την κοινή γνώμη του Νησιού μας. Η συζήτηση όμως της επίκαιρης ερώτησης του κ. Δεσύλλα στη Βουλή την περασμένη Τρίτη και ειδικότερα η απάντηση του Υφυπουργού κ. Γιώργου Ρωμαίου, ξεκαθάρισε τα πράγματα.

Ιδού το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά τής Βουλής.

Γιώργος Ρωμαίος: «Κύριε Πρόεδρε, η διαδικασία που επικαλείται ο κ. Δεσύλλας, διεκόπη σε κάποια φάση. Πράγματι είχε συγκροτηθεί με τις δικές του προτάσεις μία ομάδα εργασίας η οποία συνέταξε αυτό το κείμενο.... . »

Το σημειώνουμε έτσι.... . για την «Ιστορία και την αλήθεια».

ΕΛΙΚΟΔΡΟΜΙΑ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΝΟΜΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ο αρχικός προγραμματισμός της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α) και του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ. Ε για την κατασκευή ελικοδρομίων σε νησιά του νομού Κερκύρας, περιελάμβανε την κατασκευή δύο ελικοδρομίων, ένα στους Παξούς και ένα στους Οθωνούς.

Σύμφωνα με ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ελευθερία» φύλλο 12.740/16.10.1991 με τον τίτλο: «Η αλήθεια για τα Ελικοδρόμια».

«Είναι γεγονός ότι ο αρχικός προγραμματισμός της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α) και του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε για την κατασκευή ελικοδρομίων στο νομό Κερκύρας, περιελάμβανε την κατασκευή δύο ελικοδρομίων, ένα στο Νησί Παξοί και ένα στους Οθωνούς.

Από τον πρόεδρο της κοινότητας Ερείκουσας υπεβλήθει αίτημα στην Υ.Π.Α για την κατασκευή ελικοδρομίου στο νησί του.... . Μετά από αυτοψία στα Νησιά Οθω-

νοί και Ερείκουσα από αρμόδιο μηχανικό της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, διαπιστώθηκε η καταλληλότητα του προσφερομένου από την Ερείκουσα οικοπέδου, ενώ αντίθετα το οικόπεδο των Οθωνών κρίθηκε ακατάλληλο.

Την εξέλιξη του θέματος παρακολουθούσα από τριμήνου με επιτόπιες μεταβάσεις στα δύο αυτά Διαπόντια Νησιά και στους Παξούς, σε συνεργασία με τους προέδρους των κοινοτήτων και με τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και της Υ.Π.Α.

Ηδη είχε ολοκληρωθεί η μελέτη του ελικοδρομίου στην Ερείκουσα και μετά την τυπική παραχώρηση από την κοινότητα του οικοπέδου, η μελέτη θα διαβιβάζετο στο Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε για την δημοπράτηση πλέον της κατασκευής του».

Με επίσκεψη μου στην Πολιτική Αεροπορία, ενημερώθηκα για τις προδιαγραφές που έπρεπε να πληρούν τα προσφερόμενα από τις άλλες δύο κοινότητες των Παξών και των Οθωνών οικόπεδα, για να κριθούν κατάλληλα για την κατασκευή ελικοδρομίων και βέβαια να εγκριθεί και το τρίτο ελικοδρόμιο των Οθωνών, που υπήρχε βέβαια στον αρχικό σχεδιασμό, στη συνέχεια όμως παραχωρήθηκε στην Ερείκουσα.

Ενημερωμένος για τις διαστάσεις και τις άλλες προδιαγραφές που έπρεπε να πληρούν τα οικόπεδα των ελικοδρομίων και έχοντας εξασφαλίσει την συμπλήρωση του αρχικού προγραμματισμού με την προσθήκη και τρίτου ελικοδρομίου στον νομό μας για τους Οθωνούς, επισκέφτηκα τα δυο αυτά Νησιά.

Σε συνεργασία με τον πρόεδρο των Παξών Δημήτρη Ζερμπά αναζητήσαμε το κατάλληλο οικόπεδο και φροντίσαμε να συνταχθεί το σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα.

Για του Οθωνούς συνεργάστηκα επί τόπου με τον αείμνηστο, μετέπειτα Δήμαρχο Κερκυραίων Αλέξανδρο Μάστορα.

Με τον Αλέκο και την εξαίρετη και πιστή σύζυγο του Ευγενία, είχαμε γνωριστεί στην Ιταλία στην διάρκεια των σπουδών μας.

Όταν τον ενημέρωσα για την ακαταλληλότητα του προσφερόμενου από την κοινότητα των Οθωνών οικοπέδου, με ρώτησε *«τι δεν έχει»;*

Του εξήγησα ότι δεν έχει τις απαιτούμενες διαστάσεις, οπότε μου απάντησε: *«Κανένα πρόβλημα, πες μου ακριβώς τι του λείπει και το αγοράζω άμεσα από τα διπλανά οικόπεδα».*

Η αγάπη και το ενδιαφέρον του Αλέκου για το Νησί του, ήταν από ανέκαθεν πολύ μεγάλο.

Ο Αλέξανδρος Μάστορας είχε δυο μεγάλα προτερήματα. Ήταν πάντα καλοπροαίρετος και ήξερε να δίνει άμεσες λύσεις σε δύσκολα προβλήματα.

Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι η Κέρκυρα έχασε από την πρόωρη απώλεια του. Ας είναι αιωνία η μνήμη του φίλου μου Αλέκου.

Με τα τοπογραφικά διαγράμματα στα χέρια ξαναεπισκέφθηκα εκ νέου την Υ.Π.Α και ζήτησα να γίνει το ταχύτερο η αυτοψία από αρμόδιο μηχανικό.

Από την προηγούμενη μετάβαση μου είχα πληροφορηθεί, ότι είχε διαπιστωθεί ότι δεν υπήρχαν τα απαιτούμενα χρήματα για τον αρχικό προγραμματισμό και με την αναθεώρηση του θα περιορίζονταν κατά πολύ ο αριθμός των ελικοδρομίων στο σύνολο της χώρας.

Πράγματι μετά από συνεχείς πιέσεις και αναβολές, έγινε η σχετική αυτοψία και άνοιξε ο δρόμος για την κατασκευή του. Με ανακοίνωση μου στη εφημερίδα *«Ελευθερία»* φύλλο 13.023/18.12.1993: *«Πληροφορούσα την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη,*

ότι μετά τα ελικοδρόμια στα Νησιά Παξοί και Ερείκουσα, των οποίων ήδη είχε αρχίσει η κατασκευή, εξασφαλίσθηκε επίσης η κατασκευή και του τρίτου Ελικοδρομίου στους Οθωνούς. Η σχετική δημοπράτηση των εργασιών, προϋπολογισμού 90.000.000 δρχ, έχει καθοριστεί για τις 11.1.1993».

Η μεγάλη σημασία των ελικοδρομίων στα απομεμακρυσμένα αυτά Νησιά, δεν είχε γίνει απόλυτα κατανοητή από τους κατοίκους τους.

Είναι χαρακτηριστική η συζήτηση που είχα τότε στο Μαθράκι με τον αείμνηστο *«ΓΕΗΣ»*, όταν εξέταζα επί τόπου την δυνατότητα να κατασκευαστεί ελικοδρόμιο και στο νησί αυτό.

Μου είχε πει: *«Τι να το κάνουμε το ελικοδρόμιο, ας έρχεται σε μια ανάγκη ελικόπτερο και απλώνουμε μερικές κουβέρτες για να δει ο πιλότος που πρέπει να προσγειωθεί».*

Χρειάστηκε πολύ προσπάθεια για να πειστούν οι κάτοικοι, ότι τα ελικοδρόμια θα έδιναν την δυνατότητα σε πτήσεις προσέγγισης δια οργάνων, όταν θα υπήρχε επείγουσα ανάγκη.

Που σημαίνει με οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες, ημέρα η νύχτα.

Προβλέπετο επίσης, ότι το ελικόπτερο θα μπορούσε αυτόματα από τον αέρα να ανάψει τα φώτα του ελικοδρομίου.

Συνεπεία αυτών των αντιλήψεων τα επόμενα χρόνια η μετέπειτα Κυβέρνηση δεν ασχολήθηκε με την ολοκλήρωση των εργασιών κατασκευής τους και επιπρόσθετα αφέθησαν να υποστούν αρκετές ζημιές οι εγκαταστάσεις τους.

Δυστυχώς αντίστοιχες ίσως αντιλήψεις να υπήρχαν και στους μεταγενέστερους πολιτικούς μας εκπροσώπους, με συνέπεια να παραμείνουν για αρκετά χρόνια αναξιοποίητα.

Μετά από ένα περίπου χρόνο από την Κυβερνητική μεταβολή του Οκτωβρίου 1993, οι Κυβερνητικοί βουλευτές Κερκύρας, αναγκάστηκαν να παρέμβουν με σχετική ερώτηση τους στη Βουλή, παραδεχόμενοι ότι: *«Δυστυχώς αν και έχουν παρέλθει 3 χρόνια τα ελικοδρόμια Παξών, Οθωνών και Ερείκουσας δεν λειτουργούν, παρότι έχουν δαπανηθεί εκατοντάδες εκατομμύρια δρχ».*

ΠΑΛΑΙΟΣ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ

Από τα μέσα της 10ετιας του 1980, συνήθιζα το πρωί να πίνω τον καφέ μου, μαζί με τους φίλους μου στον παλαιό επιβατικό σταθμό του λιμένος.

Η κατάσταση του επιβατικού σταθμού και ιδιαίτερα της αίθουσας αφίξεων - αναχωρήσεων ήταν σε τραγική κατάσταση, με συνεχή επιδείνωση.

Την συνήθεια αυτή του πρωινού καφέ την συνέχισα και όταν έγινα βουλευτής. Άφηνα το αυτοκίνητο μου στο λιμάνι και ανέβαινα στο γραφείο μου με τα πόδια.

Είχα έτσι την ευκαιρία να συνομιλώ στο δρόμο με κόσμο, που δεν σύχναζε σε πολιτικά γραφεία.

Ο επιβατικός σταθμός ανήκε στο Δημόσιο και την διαχείριση του την είχε το παράρτημα Άρτας της Κτηματικής Εταιρίας του Δημοσίου *«Κ.Ε.Δ»*.

Ο τότε προϊστάμενος της υπηρεσίας αλλοδαπών αστυνόμος Γιώργος Δημητριάδης και μετέπειτα Αστυνομικός Διευθυντής Κερκύρας, που είχε έδρα το λιμάνι, μου

έλεγε σε κάθε ευκαιρία: «Αλέκο κάνε κάτι γιατί τα πάντα καταρρέουν, η χρήση τουλάχιστον του επιβατικού σταθμού να δοθεί στο Λιμενικό Ταμείο, μήπως και κάνει έστω μία περιορισμένη ανακαίνιση».

Ζήτησα τότε από τον πρόεδρο της Λιμενικής Επιτροπής Γιάννη Κεφαλλωνίτη να στείλει σχετικό αίτημα, στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου (Κ.Ε.Δ). Πράγματι το Λιμενικό Ταμείο Κερκύρας, απέστειλε την από 28.3.1992 σχετική επιστολή προς την Κ.Ε.Δ που κατέληγε: *«Για αυτό σας παρακαλούμε όσον το δυνατόν γρηγορότερα και πάντως πριν από τους θερινούς μήνες, να προβείτε στην ριζική ανακαίνιση του κτιρίου του Επιβατικού Σταθμού η αν η νομοθεσία το επιτρέπει την παραχώρηση του στο Λιμενικό Ταμείο Κερκύρας για να μπορούμε να το συντηρούμε».*

Στη συνέχεια τις 2.4.1992 κατέθεσα προς τη Βουλή την αριθ. πρωτ. 7094/2.4.92 ερώτηση μου προς τον Υπουργό των Οικονομικών, που αφού έκανα αναφορά στην πρόταση του Λ.Τ.Κ κατέληγα: *«Ερωτάται ο Υπουργός Οικονομικών να πληροφορήσει την Εθνική Αντιπροσωπεία τι μέτρα πρόκειται να λάβει, προκειμένου να συντηρηθεί ο Επιβατικός Σταθμός και τα υπόλοιπα κτίρια του Νέου Λιμένα Κέρκυρας, των οποίων η σημερινή εικόνα δυσφημεί τον Κερκυραϊκό Τουρισμό».*

Ο Υπουργός Οικονομικών Γιάννης Παλαιοκρασσάς απάντησε στη Βουλή με το αριθ. πρωτ. 1037287/2393/Ε0010/17.4.1992 έγγραφο του, στο οποίο μεταξύ άλλων σημείωνε: *«Όσον αφορά στη συντήρηση του Επιβατικού Σταθμού, σας ενημερώνουμε ότι, στο μέτρο, που αυτή αφορά την Κ.Ε.Δ, θα αξιολογηθεί το όλο κόστος συντήρησης του κτίσματος και θα γίνουν οι σχετικές διαδικασίες».* Συνέχισα τις προσπάθειες μου και προς την Κ.Ε.Δ, οπότε με την τελική θετική κατάληξη του θέματος, με ανακοίνωση μου που μεταξύ άλλων εφημερίδων δημοσιεύτηκε στο φύλλο 12919/17.7.1992 της εφημερίδας *«Ελευθερία»*, ενημέρωσα την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη.

«Με την αριθ. 7094/2.4.1992 μέσω της Βουλής ερώτηση μου, προς τον Υπουργό Οικονομικών Γιάννη Παλαιοκρασσά, είχα ζητήσει την ανακαίνιση του κτηρίου του Επιβατικού Σταθμού Κερκύρας στο νέο Λιμάνι.

Ο σταθμός αυτός παρουσίαζε εικόνα εγκατάλειψης, αφού είχε να συντηρηθεί από πάρα πολλά χρόνια.

Ζήτησα επίσης να γίνει δεκτό το αίτημα του Λιμενικού Ταμείου Κερκύρας, για την κατά χρήση παραχώρηση του από την Κ.Ε.Δ στο Λ.Τ.Κ, προκειμένου με ιδίους πόρους να αναλάμβανε την συντήρηση του.

Τελικά την προηγούμενη Παρασκευή το Διοικητικό Συμβούλιο της Κ.Ε.Δ, αποφάσισε να επιδοτηθεί το Λ.Τ.Κ με το ποσόν των 10.000.000 δρχ, προκειμένου να αναλάβει την επισκευή του.

Ελευθερία

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΤΖΕΒΕΛΙΚΑΣ

Έτος ιδρύσεως 1943 — Αριθ. φύλλου 12919

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 1992

Ήταν ώρα

ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΛΙΜΕΝΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΗΝ CERACO

Το ποσό αυτό θα ενισχύετο από το Λ.Τ.Κ και από χρήματα των υπαρχουσών μισθωτικών συμβάσεων ιδιωτών, στον εσωτερικό χώρο του Επιβατικού Σταθμού».

Στη συνέχεια με νέα ανακοίνωση μου πού δημοσιεύτηκε στην *«Ελευθερία»* αριθ. φύλλου 13.024/17.12.1992, παρείχα για το ίδιο θέμα περισσότερες λεπτομέρειες.

«Τον αριθμό πρωτ. 34/Δ5/3.12.1992 της απόφασης του Δ.Σ της Κ.Ε.Δ, τους παραχωρηθέντες στο Λ.Τ.Κ χώρους, καθώς και για τον επιμερισμό των εισπραττομένων ενοικίων μετά την λήξη των υπαρχουσών μισθωτικών συμβάσεων, 60% για το Λ.Τ.Κ και 40% για τη Κ.Ε.Δ».

Απαιτείτο όμως η σύνταξη της μελέτης και των οικονομικών τευχών προκειμένου να δημοπρατηθεί, αυτή η περιορισμένη βέβαια ανακαίνιση.

Επειδή καθυστερούσε υπέρμετρα η σύνταξη από το Λιμενικό Ταμείο της σχετικής μελέτης, επωφελήθηκα της εδώ παρουσίας του αρμοδίου Υφυπουργού Τουρισμού Θεόδωρου Κασσίμη και του Γενικού Γραμματέα του Ε.Ο.Τ Γιάννη Άγγλου, που είχαν έλθει στην Κέρκυρα για τα εγκαίνια της ξενοδοχειακής μονάδας *«Μιραμάρε»* στα Μωραΐτικα, που είχε περάσει στην ιδιοκτησία των αδελφών Σούρλα.

Τους παρακάλεσα η τεχνική υπηρεσία του Ε.Ο.Τ να συντάξει την μικρή αυτή μελέτη. Πράγματι ανταποκρίθηκαν και το μετέφεραν στον διευθυντή της Τεχνικής Υπηρεσίας του ΕΟΤ Δημήτρη Χαλδαίο. Με τον Τάκη ένα καλοπροαίρετο και συνετό πολιτικό μηχανικό, αλλά ιδιαίτερα αγχώδη, είχα αναπτύξει μια καλή επαφή από την περίοδο της παρουσίας μου στον Ε.Ο.Τ, ως ειδικός σύμβουλος του Υπουργού Τουρισμού.

Όταν όμως του είπα τι ήθελα, αντέδρασε λόγω του μεγάλου φόρτου εργασίας που είχε η υπηρεσία του. Με την συνεχή όμως πίεση μου, ο ΕΟΤ συνέταξε μελέτη για την ριζική ανακαίνιση του επιβατικού σταθμού και όχι μόνο για τις μικρές επισκευές, που του είχα αρχικά ζητήσει.

Όταν πήγα να την παραλάβω ο Τάκης με ρώτησε: *«χρειάζονται και τα συμβατικά τεύχη της δημοπράτησης»;* Επωφελήθηκα και του είπα και βεβαίως. Τότε ο Χαλδαίος μου είπε: «μα δεν μου είπε κάτι τέτοιο ο Κασσίμης». Του είπα με πολύ βέβαια θράσος. Μου το είπε Τάκη εμένα. *«Πρόσεξε μην εκτεθώ»*, ήταν η τελευταία κουβέντα του. Η σύνταξη των συμβατικών τευχών σήμαινε συγχρόνως ριζική ανακαίνιση, δημοπράτηση του έργου και ανάληψη του συνόλου της δαπάνης από τον ΕΟΤ, που ήταν σύμφωνα με τον προϋπολογισμό περίπου στα 80.000.000 δρχ.

Ήμουν βέβαια σίγουρος ότι ο Κασσίμης δεν θα έλεγε ποτέ όχι για την Κέρκυρα πού υπεραγαπούσε, στην οποία πέρασε μερικά από τα μαθητικά γυμνασιακά του χρόνια, κοντά στην μητέρα του αείμνηστη Ελένη στέλεχος της τοπικής επιτροπής της Ν.Δ. Τεμπλονίου, με την οποία είχα από χρόνια μια προσωπική και οικογενειακή φιλία. Με τον Θοδωρή είχαμε επίσης αναπτύξει από χρόνια μια προσωπική φιλία και του είμαι πραγματικά ευγνώμων, για τα όσα πολλά μου προσέφερε στα πρώτα βήματα μου στην πολιτική.

Όταν τελικά έφτασε στον Κασσίμη για υπογραφή η προκήρυξη του διαγωνισμού, ρώτησε τον Χαλδαίο «ποιός το είπε»; και όταν ο Τάκης του ανέφερε ο Αλέκος το είπε, ο Θόδωρος συμπλήρωσε *«α καλά»* και υπέγραψε.

Για την ακρίβεια των λεγομένων μου, θα πρέπει να προσθέσω, ότι όταν του είχα ζητήσει καθ' οδό για τα Μωραΐτικα την συνδρομή του ΕΟΤ για την σύνταξη της μικρομελέτης και τον ενημέρωσα για τα χάλια του Επιβατικού Σταθμού του Λιμένος, μου είχε κάνει νύξη για την πιθανότητα να δοθούν στον ΕΟΤ κάποια χρήματα, για

τον εξωραϊσμό των πυλών εισόδου στη χώρα μας. Όμως δεν είμαι σίγουρος ότι το θυμήθηκε την στιγμή της υπογραφής.

Με ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ελευθερία» φύλλο αριθ. 13078/16 Μαρτίου 1993 ενημέρωνα:

«Με εντατικούς ρυθμούς συνεχίζει η Τεχνική Υπηρεσία του Ε.Ο.Τ την σύνταξη της μελέτης, για τον εκσυγχρονισμό του Επιβατικού Σταθμού στο νέο Λιμάνι.

Σήμερα βρίσκονται στην Κέρκυρα Μηχανικοί του Ε.Ο.Τ, για την λήψη συμπληρωματικών στοιχείων και θα έχουν συνεργασία με τους Δεσύλλα και Κεφαλλωνίτη».

Με μία ακόμη ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στο αριθ. 13.088/1.4.1993 φύλλο της *«Ελευθερίας»* ενημέρωνα:

«Υστερα από συνεργασία μου με τον Υφυπουργό Θ. Κασσίμη και τον Γ. Αγγλο, ο Ε.Ο.Τ αναλαμβάνει εξολοκλήρου την δαπάνη για την ριζική ανακαίνιση του Επιβατικού Σταθμού του νέου Λιμένα Κέρκυρας. Η μελέτη υπολογίζεται να είναι έτοιμη το πρώτο 10ήμερο του Απριλίου, οπότε θα γίνει άμεσα και η δημοπράτηση των σχετικών εργασιών».

Τελικά υπήρξε ανακοίνωση μου, που δημοσιεύτηκε στο αριθ. 13.110/11.5.1993 φύλλο της *«Ελευθερίας»* με τον τίτλο *«ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΔΗΜΟΠΡΑΤΕΙΤΑΙ Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ».*

«Σε συνέχεια προηγουμένων ανακοινώσεων μου στις 12 και 29 Μαρτίου 1993, αναφορικά με την ανακαίνιση του Επιβατικού Σταθμού στο νέο Λιμάνι, πληροφορούμε την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, ότι στις 6 Μαΐου 1993 ο Γ.Γ του Ε.Ο.Τ Γιάννης Άγγλος υπέγραψε την αριθμό πρωτ. 512.762 απόφαση έγκρισης της μελέτης «Ανακαίνιση του συνοριακού Σταθμού Λιμένος Κέρκυρας, προϋπολογισμού 105.000.000 δρχ και τη σχετική διακήρυξη της δημοπρασίας για τις 3 Ιουλίου 1993».

Με μία ακόμη ανακοίνωση μου (*«Ελευθερία»* 13184/8.9.1993), παρείχα πληροφορίες για την υπογραφή του σχετικού συμφωνητικού με την ανάδοχο κοινοπραξία και την προβλεπόμενη ημερομηνία περαίωσης των σχετικών εργασιών στις 24 Δεκεμβρίου 1993 και κατέληγα:

«Συνεπώς αναμένεται μέσα στις επόμενες ημέρες, να αρχίσουν οι εργασίες ανακαίνισης και εκσυγχρονισμού του Επιβατικού Σταθμού στο νέο Λιμάνι, του οποίου η επί χρόνια απαράδεκτη κατάσταση, αποτελούσε την αρνητική βιτρίνα του Κερκυραϊκού Τουρισμού».

Μετά από λίγο καιρό και συγκεκριμένα την τελευταία εβδομάδα πριν από τις Βουλευτικές εκλογές του Οκτωβρίου του 1993, άρχισε η πλήρης κατεδάφιση του εμπρόσθιου τμήματος του κάτω από το κέλυφος Επιβατικού Σταθμού του Λιμένος. Είναι χαρακτηριστικός της μεγάλης για την Κέρκυρα σημασίας του έργου, ο τίτλος της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στο φύλλο της αριθ. 56/28.9.1993.***«ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ».***

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΑ ΑΦΗ PZL ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Μεγάλο και σημαντικό το πρόβλημα της δασοπυρόσβεσης για την χώρα μας. Κάθε χρόνο κατά την διάρκεια της θερινής περιόδου, οι ζημιές από τις πυρκαγιές ανεπανόρθωτες.

Τον μήνα Απρίλη του 1992 πήγαμε μαζί με τον Νίκο Βασιλάκη, νεοεκλεγέντα τότε πρόεδρο του Κυνηγετικού Συλλόγου Κέρκυρας στο Υπουργείο Γεωργίας, για θέμα που απασχολούσε τον σύλλογο του.

Με την ευκαιρία αυτή επισκέφτηκα τον Γενικό Γραμματέα Δασών Κατσούδα, για να συζητήσω μαζί του το πρόβλημα της δασοπυρόσβεσης του νομού Κερκύρας.

Συγκεκριμένα συζητήσαμε τις δυνατότητες, να συντομευθούν κατά το δυνατόν οι χρόνοι παρέμβασης των δυνάμεων πυρόσβεσης και ειδικά των πυροσβεστικών αεροσκαφών.

Στα πλαίσια αυτά και λόγω της σχετικής εμπειρίας που είχα, αφού επί πολλά χρόνια με διάφορες ιδιότητες είχα συμμετάσχει σε κατασβέσεις πυρκαγιών, του ζήτησα να σταθμεύουν τους θερινούς μήνες *«Kananter»* σε κατάλληλα περιφερειακά αεροδρόμια της χώρας.

Μου απέκλεισε αυτήν την δυνατότητα, γιατί όπως μου είπε, τα αεροπλάνα αυτά λόγω των έντονων αναταράξεων τόσο κατά την τροφοδοσία τους με νερό από την θάλασσα, όσο και κατά την διάρκεια της πυρόσβεσης όταν βρίσκονται πάνω από τις εστίες της φωτιάς, δέχονται ισχυρά ανοδικά ρεύματα και πρέπει να συντηρούνται συνεχώς.

Συγκεκριμένα αυτά τα αεροσκάφη για αυτούς τους λόγους δεν διαθέτουν υδραυλικά συστήματα και χρησιμοποιούν συρματόσκοινα.

Εξέταζε όμως την δυνατότητα αντί των *«Καναντέρ»* να κατανείμει σε διάφορα αεροδρόμια τα *«Πετζετέλ»*, που είχαν αποδειχτεί ακατάλληλα για μεγάλες φωτιές και χρησιμοποιούντο μέχρι τότε μόνο για εναέριους ψεκασμούς.

Βρήκα πολύ καλή την σκέψη του και του ζήτησα άμεσα να μας διαθέσει μερικά για την Κέρκυρα. Οι φωτιές κατά κανόνα ξεκινάνε από μικρές μεμονωμένες εστίες και με την γρήγορη επέμβαση, θα μπορούσε να σταματήσει η εξάπλωση της φωτιάς. Επιπρόσθετα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και ως εναέριο μέσο επιτήρησης πού θα ενίσχυε και τον τομέα της πρόληψης των πυρκαγιών.

Τα ΑΦΗ PZL διέθεταν δεξαμενή νερού 1,5 κυβικών αλλά λόγο παλαιότητας, προληπτικά θα μπορούσαν να μεταφέρουν μέχρι 900 κιλά επιβραδυντικό υλικό.

Θα είχαν τους θερινούς μήνες ετοιμότητα 100%, με προβλεπόμενο χρόνο απογείωσης 10 πρώτα λεπτά.

Στο αίτημα μου για το αεροδρόμιο της Κέρκυρας δεν εξέφρασε βασικές αντιρρήσεις, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα διέθετε τον απαραίτητο χώρο για την στάθμευση τους η Υπηρεσία Πολιτική Αεροπορίας (Υ.Π.Α) και θα εξασφαλίζαμε την επαρκή υδροδότηση της εγκατάστασης.

Του είπα ότι αναλαμβάνω να εξασφαλίσω και τις δυο αυτές προϋποθέσεις. Πράγματι χωρίς δυσκολία η Υ.Π.Α έδωσε τον απαιτούμενο χώρο, όπως και η ΔΕΥΑΚ ανέλαβε την υδροδότηση της εγκατάστασης. Ο τότε πρόεδρος της ΔΕΥΑΚ Έντυ Παπαντωνάτος αποδέχτηκε με ευχαρίστηση το αίτημα και πήγαμε μαζί στο αεροδρόμιο για να εξετάσει τις δυνατότητες που υπήρχαν.

Σε πρώτη φάση δοκιμαστικά διατέθηκαν δύο αεροσκάφη, τα οποία στην συνέχεια έγιναν επτά.

(Εφημερίδα Ελευθερία αρ. φύλλου 12866/30.4.1992 Δημ. Βιβλιοθήκη).

Από το πολιτικό γραφείο του βουλευτή Κέρκυρας της Ν.Δ. Αλέκου Δεσύλλα εκδόθηκε η παρακάτω ανακοίνωση, αναφορικά με την άμεση αντιμετώπιση, ενδεχόμενων κινδύνων πυρκαγιών κατά την θερινή περίοδο.

«Πληροφορούμε την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, ότι η Κυβέρνηση της Ν.Δ. στα πλαίσια του ενδιαφέροντος της, για το κατά το δυνατόν περιορισμό των ζημιών από ενδεχόμενες πυρκαγιές την θερινή περίοδο, πρόκειται πολύ σύντομα να εγκαταστήσει στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας δύο αεροσκάφη «ΑΦΗ pzl». Θά σταθμεύουν στο Νησί μας κατά τη θερινή περίοδο μέχρι 10 Σεπτεμβρίου, θα είναι σε ετοιμότητα 100% και με προβλεπόμενο χρόνο απογείωσης 10 πρώτα λεπτά. Θά είναι δε το καθένα εφοδιασμένο με επιβραδυντικό υγρό 900 κιλών».

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Τα τελευταία 4 χρόνια που άρχισε να ξεδιπλώνεται η οικονομική κρίση στη χώρα μας, πολλοί είναι εκείνοι οι οποίοι προσπαθούν να κατανοήσουν, ποιά είναι τα πραγματικά αίτια που μας οδήγησαν στην σημερινή οικονομική ύφεση.

Όλα αυτά τα χρόνια έχουν γραφτεί πολλά και έχουν ειπωθεί πολύ περισσότερα. Θα προσπαθήσω μέσα από λίγες γραμμές και επιγραμματικά, να αποτυπώσω μερικές αλήθειες, όπως τουλάχιστον τις βίωσα στα χρόνια της κοινοβουλευτικής μου θητείας.

Η μετά το 1981 απότομη άνοδος του μέσου εισοδήματος του Έλληνα, χωρίς την παράλληλη προσαρμογή των θεσμικών και διοικητικών δομών της χώρας μας, δημιούργησε συνθήκες ευδαιμονίας στο λαό και ειδικότερα στους πολιτικούς και στους κρατικούς λειτουργούς.

Η έννοια του Δημοσίου Συμφέροντος, άρχισε κάθε ημέρα και περισσότερο να εξαφανίζεται και να αντικαθίσταται από την έννοια του ατομικού συμφέροντος.

Την ξέφρενη αυτή πορεία προς το άγνωστο, καμία ψύχραιμη και συνετή φωνή δεν μπορούσε να την σταματήσει.

Ο λαϊκισμός, η δημαγωγία και η διαφθορά, υπέσκαπταν καθημερινά τις όποιες αδύναμες δομές, είχε τότε η χώρα μας.

Μεγάλη μερίδα των πολιτικών μας, προσπάθησε να εκμεταλλευτεί τις συνθήκες αυτές, εξασφαλίζοντας την μακρόχρονη πολιτική της επιβίωση.

Επίδοξοι πολιτικοί έκτισαν πολιτικές καριέρες, με χρήματα του Ελληνικού Δημοσίου, εκμεταλλευόμενοι είτε το λειτούργημα τους, είτε την θέση τους στην εκτελεστική εξουσία και στον κρατικό μηχανισμό.

Υπόβαθρο βέβαια των συνθηκών αυτών, ήταν οι υπέρμετροι εξωτερικοί και εσωτερικοί δανεισμοί και βέβαια τα χρήματα των Κοινοτικών Προγραμμάτων.

Σήμερα ακούγεται όλο και περισσότερο ότι *«ο Μητσοτάκης τα έλεγε τότε, αλλά ποιός τον άκουγε».*

Εκλέχτηκα δυο φορές βουλευτής με Πρόεδρο της Ν.Δ. τον Μητσοτάκη και στήρι-

ξα πάντοτε τις δίκες του επιλογές και τις Κυβερνητικές κατευθυντήριες γραμμές, που με πολύ απλότητα και σύνεση συνεχώς μας παρουσίαζε.

Είχα δραστηριοποιηθεί ιδιαίτερα στον οικονομικό τομέα και στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων. Εισηγητής σε βασικά νομοσχέδια στη Βουλή και με πληθώρα άρθρων μου, σε οικονομικές και πολιτικές εφημερίδες των Αθηνών, αλλά και στα ΜΜΕ της εκλογικής μου περιφέρειας, στήριζα πάντα σταθερά και με όλες μου τις δυνάμεις τις πολιτικές, που σήμερα κατά τρόπο καταπιεστικό και υπέρμετρα σωρευτικό, μας έχουν ανελέητα επιβάλλει οι δανειστές μας.

Θα περιοριστώ νά αναφέρω ορισμένες περικοπές από τις δηλώσεις μου, που ακολούθησαν την εκλογική αποτυχία της Ν.Δ. στις Εθνικές εκλογές του Οκτωβρίου του 1993, όπως αυτές αποτυπώθηκαν στο αρ. 13212/13 Οκτωβρίου του 1993 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»*.

«Η ήττα της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, είναι συνέπεια της Οικονομικής της Πολιτικής και των Οικονομικών μέτρων λιτότητας, τα οποία τόλμησε να λάβει αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος, τα οποία όμως ήταν απαραίτητα για την ανάκαμψη της Ελληνικής Οικονομίας και την σύγκλιση της με τις Οικονομίες των άλλων Ευρωπαϊκών Κρατών». Θα παραθέσω το τότε σκίτσο του Ηλία Σκουλά που απηχούσε την αδήριτη αυτή πραγματικότητα.

Του Ηλία Σκουλά (Από την Μεσημβρινή)

«Τέλος θέλω να διαβεβαιώσω τους οπαδούς και φίλους της Ν.Δ., ότι ο Ελληνικός λαός θα διαπιστώσει την ορθότητα της πολιτικής που ακολουθήσαμε και γρήγορα θα επαναφέρει την Δημοκρατική μας Παράταξη στη Διακυβέρνηση της χώρας». Βέβαια η περίοδος αυτή παρετάθη για μία περίπου δεκαετία με συνέπεια, η κατηφορική πορεία δεν μπορούσε πλέον να αντιστραφεί, χωρίς την λήψη επώδυνων μέτρων, που όμως ο διάχυτος λαϊκισμός και η δημαγωγία της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτικών κομμάτων, δεν δημιουργούσαν στον λαό τις απαραίτητες συνθήκες, για να τα δεχτεί η τουλάχιστον να τα ανεχτεί. Με αυτές τις συνθήκες η επιλογή του Κώστα Καραμανλή για ήπια οικονομική προσαρμογή, δεν ήταν δυνατόν να αντέξει στις συνθήκες της Παγκόσμιας Οικονομικής ύφεσης του 1998.

Επανερχόμενος στη περίοδο μετά τον Οκτώβρη του 1993 και την επαναφορά του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, παραθέτω αποσπάσματα από την ομιλία μου επί του Προϋ-

πολογισμού του 1994, στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, δύο μήνες μετά την επάνοδο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, όπως αυτά αποτυπώθηκαν στο αρ. 108/10.12.1993 φύλλο της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ».***

«Η ανάγκη για φαινομενική δημοσιονομική εξυγίανση στο προϋπολογισμό του 1994, οδήγησε σε πολλές αλχημείες και θα έχουμε πολύ πιθανόν αύξηση των δαπανών και μείωση των εσόδων, άρα απόκλιση από τους στόχους του προϋπολογισμού, που θα καταστήσουν αναγκαία την επιβολή μετά από λίγους μήνες και νέας φορολογίας». Τα επακολουθήσαντα *«ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ»*, δυστυχώς επιβεβαίωσαν απολύτως αυτή μου την πρόβλεψη.

Πράγματι στο αρ. 197/21.4.1994 φύλλο της εφημερίδας *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* περιέχονται αποσπάσματα από την ομιλία μου επί της αρχής του νομοσχεδίου για τα αντικειμενικά κριτήρια, όπου μεταξύ άλλων τόνισα και τα εξής.

«Ότι με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο προστίθενται νέοι φόροι στα οικονομικά ασθενέστερα τμήματα του λαού μας. Με τον τρόπο αυτό υπολογισμού του εισοδήματος των φορολογούμενων, προσεγγίζεται μόνο το μέσο εισόδημα τους, γεγονός που σημαίνει ότι τα υψηλά εισοδήματα θα συνεχίσουν να φοροδιαφεύγουν, ενώ τα χαμηλά θα φορολογούνται για εισοδήματα μεγαλύτερα από τα πραγματικά. Στην ουσία θα έχουμε, παρά τις προεκλογικές και μετεκλογικές δεσμεύσεις του ΠΑΣΟΚ και του ιδίου του Παπανδρέου, νέα φορολογικά βάρη στις πλάτες των μη προνομιούχων.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία μου τόνισα, ότι δεν είναι δυνατόν να ψηφίσω ένα νομοσχέδιο, που δεν εκσυγχρονίζει το φορολογικό σύστημα και δεν είναι αποτέλεσμα διαλόγου με όλες τις τάξεις των φορολογουμένων». Όπως γράφω και σε άλλο σημείο του βιβλίου μου, παρά την ξεκάθαρη από την πρώτη μάλιστα στιγμή θέση μου για τα *«ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ»*, την όποιαν έγκαιρα είχα φροντίσει να δημοσιοποιήσω μέσα από τις τοπικές εφημερίδες, όσο και από τα δύο τοπικά τηλεοπτικά Κανάλια της Κέρκυρας, εντούτοις η άγνοια και οι ισοπεδωτικές αντιλήψεις που κυριαρχούσαν τότε στον λαό, όταν ήρθε η ώρα της αναζήτησης ευθυνών για την επιβολή των φορολογικών μέτρων, θεωρηθήκαμε όλοι αδιακρίτως ένοχοι. Ψηφίσαντες και μη ψηφίσαντες βουλευτές το νομοσχέδιο, έπρεπε όλοι να οδηγηθούμε στο εδώλιο του κατηγορουμένου. Όμως και σε αυτή την περίπτωση τα ψέματα και οι διαβολές, αποδείχθηκαν ότι έχουν κοντά ποδάρια.

Η παραπληροφόρηση την περίοδο της βουλευτικής μου θητείας, αποτελούσε πάντοτε την μόνιμα προτεταμένη ξιφολόγχη των εσωκομματικών μου αντιπάλων. Υπήρχαν λίγες ειλικρινείς και ξεκάθαρες τοποθετήσεις που έλεγαν τα πράγματα με το όνομα τους. Θα μεταφέρω σχετικά σχόλια που δημοσίευσε η εφημερίδα *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* στο φύλλο αρ. 64/8.10.1993.

«Ευρύτατη συζήτηση γίνεται στο εσωτερικό της τοπικής Ν.Δ., για το αν είναι σκόπιμη και θεμιτή η προβολή του έργου της βουλευτικής θητείας των υποψηφίων βουλευτών σε νέα εκλογική αναμέτρηση. Το θέμα αυτό κατέληξε να είναι αιτία τριβών, που πολλές φορές παίρνουν διαστάσεις εκρηκτικές.

Στην Κέρκυρα η προβολή του έργου της βουλευτικής θητείας του Αλέκου Δεσύλλα, συνάντησε την σφοδρή αντίδραση συνυποψήφιων του, που τον κατηγορούν, ότι επιχειρεί να οικειοποιηθεί το πλούσιο Κυβερνητικό έργο στο νομό.

Ο ίδιος απαντά με στοιχεία που αποδεικνύουν, ότι για την προώθηση και επί-

λυση πολλών Κερκυραϊκών προβλημάτων, προσπάθησε, έτρεξε, αγωνίσθηκε και πέτυχε πολλά.

Ο απολογισμός και η προβολή του έργου των πολιτευόμενων, είναι μέσα στο πολιτικό παιχνίδι. Με τον κατάλληλο τρόπο και στην ώρα που ταιριάζει.

Εκτός πραγματικότητας είναι όποιος νομίζει ότι το Κυβερνητικό έργο σε ένα τόπο, είναι υπόθεση που υλοποιείται αυτόματα.

Γιατί είναι γνωστό ότι το κράτος μας, είναι ένας δυσκίνητος γραφειοκρατικός μηχανισμός και για να προχωρήσει μια υπόθεση, να λυθεί ένα πρόβλημα, χρειάζεται προσπάθεια, τρέξιμο, αγώνας και πολλές φόρες πυγμή. Θα ήταν άδικο να μην αναγνωρίσει κανείς, ότι για πολλά από τα προβλήματα της Κέρκυρας, που έλυσε τα τελευταία χρόνια η Κυβέρνηση της Ν.Δ., η συμβολή του Αλέκου Δεσύλλα ήταν μεγάλη. Δεν το σημειώνουμε για να κολακεύσουμε, αλλά γιατί αυτή είναι η αλήθεια και η αλήθεια πρέπει να λέγεται. Άλλωστε οι πολιτικοί όπως και ο καθένας από εμάς που ασχολείται με τα κοινά, έχουν ανάγκη από δυο πράγματα, την κριτική και την αναγνώριση. Τώρα είναι η ώρα της αναγνώρισης μέσα από την κριτική».

Επίσης ένα από τα πλέον γνωστά στελέχη της Ν.Δ. ο τραπεζικός υπάλληλος Σωκράτης Ανδριώτης, πού πάντοτε ξεχωρίζει για την ομιλούσα σκέψη του, δέκτης και αυτός της άδικης κριτικής που γινόνταν σε βάρος μου, απέστειλε στα Μ.Μ.Ε επιστολή, που δημοσιεύτηκε στο αρ. 239/24.6.1994 φύλλο της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** με τον τίτλο: «Να αναγνωρίζουμε αυτούς που ευεργέτησαν το Νησί μας».

«Αυτές τις ιστορικές ημέρες που το Νησί μας υποδέχεται τους Ευρωπαίους Ηγέτες, που η Κέρκυρα ξαναβρήκε την ομορφιά, την αίγλη και τη δόξα του παρελθόντος, κανείς Κερκυραίος δεν πρέπει να ξεχνά, τους βασικούς συντελεστές της επιτυχίας αυτής. Που δεν είναι άλλοι, από τον πρώην Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Μητσοτάκη και τον βουλευτή Κέρκυρας Αλέκο Δεσύλλα, που οι φιλικές τους σχέσεις είναι γνωστές. Τα στοιχεία υπάρχουν είναι συγκεκριμένα και έχουν από το 1992 δημοσιευτεί στις Κερκυραϊκές εφημερίδες (Ελευθερία, Σημερινή κ.α.). Εκείνο που λείπει είναι να μάθουμε να αναγνωρίζουμε αυτούς που ευεργέτησαν το Νησί μας, για να βρίσκονται πάντα πρόθυμοι για τέτοια μεγάλα έργα. Οι Κερκυραίοι λοιπόν εκφράζουμε τις οφειλόμενες ευχαριστίες και προς τους δυο συντελεστές αυτής της Ιστορίας για την Κέρκυρα. Προς τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη και προς τον βουλευτή μας Αλέκο Δεσύλλα».

Επίσης στο ίδιο φύλλο της εφημερίδας είναι δημοσιευμένο σχόλιο συνεργάτη της με τον τίτλο, ***«χωρίς στρεβλώσεις η αλήθεια.... . ».***

«Στην στήλη δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε, την τεράστια προσπάθεια που κατέβαλε ο Γ.Γ της περιφέρειας Α. Παγκράτης για την ολοκλήρωση του έργου που εκτελείται για την Σύνοδο Κορυφής. Κατανοούμε ακόμη και τις πολιτικές διαστάσεις, που έδωσε σε συνέντευξη που παραχώρησε στα τοπικά ΜΜΕ.

Επισημαίνοντας όμως ότι για να γίνεται αξιόπιστος ένας πολιτικός λόγος, πρέπει νά περιέχει και τα στοιχεία της αναγνώρισης της προσφοράς των πολιτικών αντιπάλων.

Δεν είναι δυνατόν να διεκδικεί τίτλους αξιοπιστίας ένας πολιτικός λόγος, όταν αγνοεί η υποβαθμίζει τα μέγιστα, (πολιτική απόφαση για τη Σύνοδο Κορυφής, χρηματοδότηση και δημοπράτηση μεγάλων έργων) και μεγιστοποιεί τα σημαντικά μεν αλλά δευτερεύοντα (την ολοκλήρωση και συμπλήρωση των έργων).

Η αλήθεια πρέπει να λέγεται και να γράφεται έστω και αν είναι πικρή».

Στην ομιλία μου επί προϋπολογισμού του 1994, μεταξύ άλλων είχα επισημάνει.

«Σε κάθε περίπτωση η εκτέλεση του προϋπολογισμού χρειάζεται όπως και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας τόνισε τις απαραίτητες συγκλίσεις, που όμως εμποδίζονται από τα όσα συμβαίνουν σήμερα, με τις γνωστές διώξεις στη Δημόσια Διοίκηση, στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας. Συνεχίζοντας χαρακτήρισα την οικονομική πολιτική τύπους σταθεροποίηση και ανάπτυξη, ενώ στην ουσία πρόκειται για σκληρή λιτότητα χωρίς ανάπτυξη.

Δηλαδή επανάληψη των λαθών του παρελθόντος, που μας οδήγησαν, στη μείωση των αποδοχών των εργαζομένων, στη συρρίκνωση της οικονομικής δραστηριότητας και στην πτώση της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής Οικονομίας».

Έπρεπε δηλαδή η Ελλάδα να πέσει στο γκρεμό για να αντιληφθούν οι πολιτικοί μας ταγοί, ότι χωρίς τις απαραίτητες πολιτικές συγκλίσεις, δεν μπορούσε πλέον να Κυβερνηθεί αυτή η χώρα.

Συνεπής σε αυτή την πολιτική των συγκλίσεων δημοσίευσα το παρακάτω άρθρο μου. *«ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ»* στις 6 Ιουνίου 2011.

«Σε σειρά άρθρων μου και σε δημόσιες τοποθετήσεις μου ήδη από την περασμένη χρονιά 2010, ζητούσα να υπάρξουν ευρύτερες συνεργασίες, σε Αυτοδιοικητικό και σε Εθνικό επίπεδο, για να μπορέσουμε περισσότερο αποτελεσματικά, να αντιμετωπίσουμε την πολύ σοβαρή οικονομική κρίση που διέρχεται η χώρα μας.

Ειδικότερα σε άρθρο μου στις 2 Γενάρη 2011 με τον τίτλο ***«ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ»****, μεταξύ άλλων σημείωνα και τα εξής. «Η υπέρβαση των κομματικών και αυτοδιοικητικών σχηματισμών, να αποτελεί πλέον την μοναδική, προσωρινή έστω παρένθεση, στο πολύ θολό τοπίο που έχουμε μπροστά μας. Αντίστοιχες πρωτοβουλίες επιβάλλεται να εκδηλωθούν το ταχύτερο δυνατόν και σε Εθνικό επίπεδο».*

Στα πλαίσια του άρθρου αυτού, θα περιοριστώ μόνο στο Εθνικό επίπεδο.

Το πρώτο ερώτημα που κυριαρχεί αυτήν την περίοδο σε όλους μας, είναι πως οδηγηθήκαμε στην αποτυχία των στόχων του μνημονίου και το δεύτερο επίσης ερώτημα που αυτόματα πλέον τίθεται, είναι γιατί αργήσαμε τόσο πολύ να συζητήσουμε το θέμα της συναίνεσης των πολιτικών δυνάμεων του τόπου μας και του σχηματισμού ευρείας κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, για την εφαρμογή των προβλεπομένων επίσης από το μνημόνιο διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στην οικονομία μας.

Η βάση της απάντησης κατά την άποψη μου είναι κοινή και για τα δυο ερωτήματα και εστιάζεται στην πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης να προχωρήσει στην εφαρμογή των όρων του μνημονίου αποσπασματικά, αντίστροφα και με μεγάλη χρονική υστέρηση.

Δηλαδή προτίμησε να ξεκινήσει την δημοσιονομική εξυγίανση, περιορίζοντας τις δαπάνες, με περικοπές μισθών και συντάξεων και με πάγωμα των Δημοσίων Επενδύσεων, ενώ παράλληλα επεδίωξε την αύξηση των εσόδων με νέους φόρους και άφησε για μεταγενέστερο στάδιο τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Το αποτέλεσμα ήταν να βαθύνει περισσότερο η οικονομική ύφεση, η οποία αναπόφευκτα οδήγησε στην απόκλιση από τους τεθέντες με το μνημόνιο δημοσιονομικούς στόχους.

Επί του προκειμένου είναι απόλυτα χαρακτηριστική η δήλωση του εκτελούντα χρέη γενικού διευθυντή του Δ.Ν.Τ «Τζον Λιπσκι», που διερωτήθηκε πως είναι δυ-

νατόν να ξεκινήσουμε την δημοσιονομική εξυγίανση, κόβοντας μισθούς και συντάξεις και όχι με τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Η επιλογή αυτή της Κυβέρνησης σίγουρα δεν ήταν τυχαία.

Ο κομματισμός και ο λαϊκισμός προηγουμένων Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ που ακύρωσαν αμέσως μετά την εκλογή τους, τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που είχαν προωθήσει Μητσοτάκης-Μάνος, σε συνδυασμό βέβαια με την γιγάντωση του κομματικού συνδικαλισμού την 10ετια του 1980, αποτελούν ακόμα και σήμερα βαρίδια στα πόδια της Κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου.

Αναφέρω χαρακτηριστικά την περίπτωση της μερικής αποκρατικοποίησης της παράγωγης ηλεκτρικής ενέργειας, του οποίου νομοσχεδίου υπήρξα εισηγητής της τότε Κυβερνητικής πλειοψηφίας στη Βουλή.

Με το νομοσχέδιο αυτό παρείχετο η δυνατότητα σε ιδιώτες μετά από σχετικό διαγωνισμό, να παράγουν ηλεκτρική ενέργεια και να την πωλούν στη ΔΕΗ, σε τιμές μικρότερες από το κοστολόγιο παραγωγής της. Το δε δίκτυο μεταφοράς και διανομής της, θα παρέμενε πάντα στη ιδιοκτησία της ΔΕΗ.

Δυστυχώς το πρώτο μέλημα της επόμενης Κυβέρνησης ήταν να καταργήσει αυτόν τον νόμο. Όπως βέβαια ακύρωσε και τον νόμο για τον ΟΤΕ, του οποίου υπήρξα επίσης εισηγητής στη Βουλή.

Διαισθανόμενη πλέον η σημερινή Κυβέρνηση τις αντιδράσεις που θα συναντήσει στο εσωτερικό της από την προώθηση αντίστοιχων μεταρρυθμίσεων, αλλά και από το προσκείμενο συνδικαλιστικό της κίνημα, έθεσε πλέον στο τραπέζι την συναίνεση και τον σχηματισμό ευρύτερης κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας.

Παραθέτοντας εκ νέου τα γνωστά εκβιαστικά διλήμματα, τα οποία ήδη κόστισαν σοβαρά στην ρευστότητα του τραπεζικού μας συστήματος.

Η συναίνεση όμως δεν είναι μόνο μια απλή διατύπωση ενός αιτήματος.

Είναι μια πολύ σοβαρή και σύνθετη πρόταση, που απαιτεί πρωτίστως καλή και εμπεριστατωμένη επεξεργασία και νηφάλια προσέγγιση.

Οι σημερινές συνθήκες απαιτούν να υπάρξει το ταχύτερο δυνατόν αυτή η προσέγγιση και συνεργασία των πολιτικών δυνάμεων του τόπου μας.

Μένει όμως να δημιουργηθούν και οι κατάλληλες προϋποθέσεις με απευθείας διάλογο των πολιτικών δυνάμεων και όχι μέσω ανακοινώσεων και αντιπαραθέσεων σε τηλεοπτικά παράθυρα. Ούτε βέβαια με επικοινωνιακές συσκέψεις, που ως γνωστόν δεν φέρουν κανένα αποτέλεσμα».

Επίσης στο φύλλο αρ. 134/20 Γενάρη 1994 η εφημερίδα *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* δημοσίευσε αποσπάσματα από την ομιλία μου στη Βουλή επί της αρχής του νομοσχεδίου, *«Ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τη σύναψη και διαχείριση δανείων του Ελληνικού Δημοσίου από το εσωτερικό και το εξωτερικό και άλλες διατάξεις»*, (τόμος Β' σ. 1605 πρακτικών Βουλής), όπου μεταξύ άλλων διετύπωσα και τα εξής.

«Αναφέρθηκε ακόμη ο κ. Δεσύλλας στην επάνοδο του ΠΑΣΟΚ στην προσφιλή του τακτική του εξωτερικού δανεισμού, που οδήγησε ο συνολικός καθαρός δανεισμός του διμήνου Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 1993, να είναι διπλάσιος του αντίστοιχου δανεισμού του δεκάμηνου Ιανουαρίου –Οκτωβρίου του 1993.Τελειώνοντας ο κ. Δεσύλλας, έκανε έκκληση στη Κυβέρνηση, να εγκαταλείψει την διχαστική πολιτική και να επιδιώξει την πολιτική της συνεννόησης και συναίνεσης και της κοινής αντιμετώπισης με την αξιωματική αντιπολίτευση των δυσχερών οικονομικών μας προβλημάτων, γιατί μόνο έτσι μπορεί να δοθεί ένα όραμα και μια ελπίδα στον Ελληνικό λαό, ότι οι θυσίες του δεν θα πάνε χαμένες».

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΑΠΟ 7/10/1991 ΕΩΣ 28/09/1995 ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ 1992, 1993, 1994, 1995, 1996.

Η συζήτηση του προϋπολογισμού στη Βουλή, αποτελεί την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία.

Με τον προϋπολογισμό που συζητείται στο τέλος της κάθε χρονιάς, παρουσιάζονται οι πολιτικές και οι θέσεις της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης για το επόμενο οικονομικό έτος.

Συγχρόνως βέβαια γίνεται και ο απολογισμός της Κυβερνητικής Πολιτικής για τα πεπραγμένα της θητείας της και η Αντιπολίτευση ασκεί τον επιβαλλόμενο έλεγχο.

Συμμετείχα ανελλιπώς στις συζητήσεις των προϋπολογισμών, σε όλα τα χρόνια της κοινοβουλευτικής μου θητείας, εκτός φυσικά βέβαια του προϋπολογισμού του 1991, που είχα ορκιστεί βουλευτής, λίγες μόνο ημέρες πριν από την έναρξη της σχετικής συζήτησης.

Από το 1991 σε όλα τα χρόνια της κοινοβουλευτικής μου θητείας, είχα οριστεί από την γραμματεία της κοινοβουλευτικής ομάδος της Ν.Δ. μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, που στις αρμοδιότητες της ανήκε η επεξεργασία των νομοσχεδίων των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και Τουρισμού, πριν την εισαγωγή τους στην ολομέλεια της Βουλής. Της επιτροπής αυτής υπήρξα γραμματέας για την περίοδο 1992-1993, μετά από σχετική μεταξύ των μελών της ψηφοφορία.

Επειδή οι πάντες τα τελευταία χρόνια αποδίδουν αποκλειστικά στους βουλευτές την ευθύνη, ότι δεν ενημέρωσαν έγκαιρα τον λαό για τον επερχόμενο κίνδυνο κατάρρευσης της Ελληνικής Οικονομίας, να μου επιτραπεί ο πειρασμός να κάνω ένα ρητορικό ερώτημα.

Όσοι από τους βουλευτές επισημαίναμε τον επερχόμενο κίνδυνο, πόσοι μας πίστευαν; Ελάχιστοι βέβαια και ακόμα λιγότεροι μας αξιολόγησαν με την ψήφο τους, για το εν γένει κοινοβουλευτικό μας έργο.

Για τους λόγους αυτούς να μου επιτραπεί να παραθέσω χαρακτηριστικά αποσπάσματα, από τις συγκεκριμένες τοποθετήσεις, που έκαμα στις ομιλίες μου στη Βουλή επί των προϋπολογισμών.

Τις οποίες με συνέπεια μετέφερα στην εκλογική μου περιφέρεια και όχι μόνο, μέσα από δελτία τύπου, συζητήσεις, ομιλίες, αλλά και γενικά με όλα τα μέσα μαζικής επικοινωνίας που είχα στην διάθεση μου.

Είναι απόλυτα χαρακτηριστική η περίπτωση της νομοθέτησης το 1994 επί Κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ των αντικειμενικών κριτηρίων.

Ενώ ήμουν από τους ελάχιστους βουλευτές που εναντιωθήκαμε από την πρώτη στιγμή στην ψήφιση του σχετικού νομού 2214/1994, που επέβαλε τα αντικειμενικά κριτήρια, κανείς όμως δεν το ήξερε.

Αν και είχα φροντίσει άμεσα να ενημερώσω την κοινή γνώμη της Κέρκυρας, με σχετικό δελτίο τύπου, που δημοσιεύτηκε στις τοπικές εφημερίδες, καθώς και με την τηλεοπτική κασέτα της ομιλίας μου στη Βουλή, που μεταδόθηκε αυτούσια στο σύνολο της από το *«Τηλεκέρκυρα»*.

Με τα αντικειμενικά κριτήρια καθορίζετο ένα όριο εισοδήματος κατά περιοχή και επαγγελματική δραστηριότητα.

Με συνέπεια όσοι είχαν πραγματικά εισοδήματα πάνω από το όριο αυτό, να φοροδιαφεύγουν για τα επιπλέον του ορίου εισοδήματά τους, ενώ αντίθετα όσοι είχαν πραγματικά εισοδήματα κάτω του ορίου, να φορολογούνται για εισοδήματα που δεν απέκτησαν ποτέ.

Λόγω της δεδομένης αδυναμίας του φοροεισπρακτικού μηχανισμού του κράτους να εντοπίσει την φοροδιαφυγή, ακόμη και η ηγεσία της Ν.Δ. αμφιταλαντεύτηκε στην αρχή, για ποια στάση έπρεπε να κρατήσει στην ψήφιση του νομοσχεδίου.

Χρειάστηκε να παρέμβουμε, όσοι είχαμε πάρει ήδη θέση εναντίον του νομοσχεδίου στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, σε συνεργασία με άλλα κομματικά εξωκοινοβουλευτικά στελέχη, όπως με τον πρώην γενικό γραμματέα του Υπουργείου των Οικονομικών Γιώργο Κουρή.

Μετά από κάποιες ημέρες, άρχισαν να γίνονται στη Κέρκυρα μεγάλες κινητοποιήσεις εναντίον του νομοσχεδίου, όταν είχε ήδη γίνει νόμος του Κράτους.

Εκπρόσωποι θεσμικών και μη φορέων με δημόσιες δηλώσεις τους καταφέροντο εναντίον του νομοσχεδίου και εναντίον προσωπικά όλων των Κερκυραίων βουλευτών.

Ένας δε από αυτούς που ήταν παλαιός φίλος αλλά και με στήριξε πολιτικά, υποστήριξε ανοιχτά στα ραδιοτηλεοπτικά τοπικά μέσα, *«το ψήφισε και ο Δεσύλλας»*.

Τον πήρα στο τηλέφωνο και τον ενημέρωσα. Η απάντηση του: *«Το ξέρω ότι εσύ δεν το ψήφισες, τι ήθελες όμως να κάνω, ως εκπρόσωπος επαγγελματικού φορέα, δεν μπορούσα να καταφέρομαι μόνο εναντίον του Δρύ»!*

Προσπάθησα να κινητοποιήσω και άλλους βουλευτές της Ν.Δ., κυρίως από τουριστικές περιοχές, όπως της Δωδεκανήσου, αλλά δεν ανταποκρίθηκαν, διότι στις περιφέρειες τους δεν υπήρχαν, όπως μου ισχυρίστηκαν αντιδράσεις.

Συστάθηκε επιτροπή αγώνα και προγραμμάτισε εκδήλωση στο κινηματοθέατρο «Παλλάς» και εν συνεχεία κατάληψη της Νομαρχίας.

Κληθήκαμε και οι τρεις βουλευτές του νομού και τελικά συμμετείχαμε με τον Δρύ.

Μόλις μπήκαμε στην αίθουσα ακούστηκαν πολλές αποδοκιμασίες. Ζήτησα να μιλήσω πρώτος, γιατί είχα την εκτίμηση ότι αν μιλούσε πρώτος ο Δρύς, ίσως η εκδήλωση να ξέφευγε τελείως.

Με το δελτίο τύπου, τις εφημερίδες που έγκαιρα πριν από την ψήφιση του νομοσχεδίου το είχαν δημοσιεύσει και με την τηλεοπτική κασέτα της ομιλίας μου στα χέρια, ανέβηκα στο βήμα.

Αφού έδωσα τις επιβαλλόμενες εξηγήσεις, σηκώθηκε ένας εκ των παρισταμένων και μου φώναξε, *«ότι είπες είναι όλα ψέματα»*.

Επωφελήθηκα της ευκαιρίας και του είπα. Παραδίδω αυτή την στιγμή τα στοιχεία που έχω στα χέρια μου στην επιτροπή αγώνα και αν πουν ότι δεν είναι αληθινά, εγώ τώρα αυτήν την στιγμή παραιτούμαι από βουλευτής και θα βγούμε όλοι από αυτή την αίθουσα απλοί πολίτες.

Με το πυκνό χειροκρότημα του ακροατηρίου που ακολούθησε, κατέρρευσε και ο μύθος, ότι δήθεν είχα ψηφίσει και εγώ το νομοσχέδιο για τα αντικειμενικά κριτήρια φορολόγησης.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1992 (Συνεδρίαση ΝΑ-20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991).

«Κύριε Πρόεδρε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, είναι ο βασικός μοχλός ανάπτυξης της οικονομίας και μέσω αυτού υλοποιούνται οι αναπτυξιακοί στόχοι του κράτους.

Το Π.Δ.Ε του 1992 κινείται προς δύο βασικές κατευθύνσεις.

Πρώτη κατεύθυνση η σταθεροποίηση της οικονομίας, σύμφωνα με τους γενικότερους όρους σταθεροποίησης, δηλαδή της εξυγίανσης των δημοσίων δαπανών και της μείωσης των ελλειμμάτων.

Δεύτερη κατεύθυνση η αξιοποίηση των πόρων των Κοινοτικών Ταμείων, που μαζί με την συμβολή τους στην εκτέλεση βασικών αναπτυξιακών έργων υποδομής στη χώρα μας, βελτιώνουν το ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών.

Το συνολικό ύψος του ορίου πληρωμών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του 1992, ανέρχεται στο ποσόν των 710 δις. δρχ, το οποίο βέβαια προβλέπεται να αυξηθεί κατά την διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος, με την προσθήκη των ποσών της ιδίας συμμετοχής φορέων, όπως των Δ.Ε.Υ.Α και του Τ.Ε.Ο για την εκτέλεση έργων ύδρευσης, αποχέτευσης και Εθνικής Οδοποιίας αντίστοιχα.

Ειπώθηκε κατά τις ημέρες αυτές στη συζήτηση του προϋπολογισμού, ότι η αύξηση του συνόλου του Π.Δ.Ε του 1992, είναι μικρότερη από εκείνη του 1991.

Είναι βέβαια γεγονός ότι το συνολικό ύψος πληρωμών του Π.Δ.Ε του 1991, προβλέπεται να φτάσει τα 605 δις δρχ έναντι 465, 1 δις δρχ του 1990, δηλαδή να παρουσιάσει τελική αύξηση περίπου 30% έναντι της προϋπολογισθείσης 22, 1%. Αύξηση που βασικά οφείλεται στην ένταξη για τεχνικούς λόγους -μείωση διοικητικών δαπανών- στο Π.Δ.Ε, ορισμένων δαπανών όπως του Ο.Α.Ε.Δ, του ΟΑΕ, της ΕΒΟ και άλλων που αρχικά προεβλέπετο να πληρωθούν από το έκτακτο αποθεματικό των 100 δις δραχμών του Τακτικού Προϋπολογισμού, με αντίστοιχη μεταφορά στο Π.Δ.Ε του προβλεπόμενου κονδυλίου των 24 δις δρχ και με την προσθήκη του κονδυλίου των 11 δις δραχμών, που προέρχονται από τις εισφορές.

Χωρίς την προσθήκη των δυο αυτών κονδυλίων που αθροιστικά ανέρχονται στα 35 δις, η αύξηση του Π.Δ.Ε 1991 έναντι του 1990 ανέρχεται στο 24.4%, αν βέβαια αφαιρέσουμε και εδώ από τις συνολικές δαπάνες του Π.Δ.Ε του 1990, δηλαδή από τα 465, 1 δις δρχ, τις συνεισφορές που ανήλθαν σε 7 δις.

Κατά συνέπεια για να μιλάμε για σύγκριση της αύξησης του Π.Δ.Ε του 1992 έναντι εκείνης του 1991, θα πρέπει προηγούμενα να γίνει αναγωγή στην ίδια βάση, χωρίς την προσθήκη του έκτακτου κονδυλίου των 24 δις δρχ και των 11 δις των συνεισφορών, δηλαδή να γίνει σύγκριση των 570 εκατ. του 1991 με τα 710 δις του 1992, που και αυτά δεν περιέχουν τις συνεισφορές, οπότε η αύξηση του Π.Δ.Ε του 1992 έναντι εκείνης του 1991 είναι 140 δις και όχι 105 και σε ποσοστά επί τις εκατό 24, 5% και όχι 17, 4%.

Ελάχιστη βέβαια η αύξηση του Π.Δ.Ε του 1992 έναντι εκείνης του 1991, αλλά σε κάθε περίπτωση δεν είναι μείωση όπως ειπώθηκε, που βέβαια στον τομέα των δαπανών έργων και μελετών είναι ακόμη μεγαλύτερη, αν λάβουμε υπόψη ότι στον προϋπολογισμό του 1992, προβλέπεται μείωση των διοικητικών δαπανών κατά 40%, ενώ στον προϋπολογισμό του 1991 είχαμε αντίστοιχη αύξηση 25%.

Ακόμη η σύγκριση αυτή ενισχύεται και από το γεγονός του μικρότερου ρυθμού αύξησης του πληθωρισμού, που θα σημειωθεί το 1992 έναντι του 1991.

Βέβαια πρέπει να προστεθεί ότι στο Π.Δ.Ε του 1992 έχουν περιοριστεί ιδιαίτερα οι δαπάνες, που δεν έχουν άμεση σχέση με την βελτίωση της ποιότητας και της ποσότητας του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού της χώρας.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει επίσης να ειπωθεί ότι κατά την διάρκεια της 8ετιας του ΠΑΣΟΚ, ο προγραμματισμός των έργων γινόταν με κομματικά και ψηφοθηρικά

κριτήρια, με συνέπεια να ξεκινούν πολλά μικρά έργα –με προϋπολογισμούς κατά πολύ μικρότερους των πραγματικών – δευτερευούσης κυρίως σημασίας- και χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια τα ξεχασμένα και αραχνιασμένα αυτά έργα, να ολοκληρωθούν και να αποδοθούν στην εκμετάλλευση.

Για αυτόν τον λόγο είναι παρά πολύ φτωχός ο απολογισμός του ΠΑΣΟΚ σε αποπερατωμένα έργα μετά από δυο τετραετίες. Επομένως έχει δίκιο ο συνάδελφος κ. Τσοβόλας, όταν λέει ότι τα έργα που εκτελούνται σήμερα στα Μ.Ο.Π και στα Σ.Π.Α, είναι έργα που έχουν ενταχτεί στα προγράμματα αυτά επί ΠΑΣΟΚ. Εάν εννοεί ο κ. Τσοβόλας αυτά τα έργα, νομίζω ότι ο ισχυρισμός του δεν είναι προς τιμή των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Εν κατακλείδι θα μπορούσε να λεχτεί ότι πέραν της συμβολής του συνολικού ορίου πληρωμών του Π.Δ.Ε στην αναπτυξιακή διαδικασία και την δημιουργία κοινωνικής υποδομής, σημαντικό ρόλο παίζει η προτεραιότητα, η έντεχνη εκτέλεση των έργων, αλλά και η ταχύτερη ολοκλήρωση και απόδοση τους στη εκμετάλλευση.

Επίσης ο βασικός στόχος της Κυβέρνησης για την καλύτερη αξιοποίηση των πόρων των Κοινοτικών Ταμείων της Ε.Ο.Κ, διευκολύνεται από τον διαχωρισμό του Π.Δ.Ε σε συλλογικές αποφάσεις έργων, διαφορετικές για έργα που χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από Εθνικούς πόρους και για έργα που συγχρηματοδοτούνται από Κοινοτικά Προγράμματα και Εθνικούς πόρους. Με αυτόν τον διαχωρισμό διευκολύνεται κατά αρχήν η παρακολούθηση των έργων που εντάσσονται στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά και σε Κοινοτικά Προγράμματα, που έχουν συγκεκριμένη ημερομηνία λήξης, ενώ συγχρόνως δεν είναι δυνατή η μεταβίβαση πιστώσεων σε άλλες δραστηριότητες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Συνέπεια αυτής της πολιτικής και της χρησιμοποίησης του Κοινοτικού δανείου αποκλειστικά για την εξασφάλιση της Εθνικής συμμετοχής στα συγχρηματοδοτούμενα με την Ε.Ο.Κ έργα, είναι η σημαντική αύξηση των Κονδυλίων από την Κοινότητα του Π.Δ.Ε.

Συγκρίνοντας λοιπόν, τις συνολικές επιχορηγήσεις των ταμείων της Ε.Ο.Κ στο Π.Δ.Ε τα τελευταία τρία χρόνια, θα διαπιστώσουμε κατακόρυφη άνοδο των αντιστοίχων ποσών. Το 1989 48, 1 δις δρχ, το 1990 80, 45 δις δρχ, δηλαδή αύξηση 67%, το 1991 106 δις δρχ, δηλαδή αύξηση 31% σε σχέση με το 1990 και η πρόβλεψη του 1992 160 δις δρχ δηλαδή αύξηση 50, 1%.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να ειπωθεί ότι η προτεραιότητα που δίνεται στα έργα που είναι επιλέξιμα στα διάφορα Κοινοτικά Προγράμματα, σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει αυτό που μερικοί επιμένουν να ισχυρίζονται, ότι οι Βρυξέλλες καθορίζουν τα έργα, που πρέπει να εκτελεστούν. Είναι γεγονός όμως ότι τα έργα που εντάσσονται στα ΕΟΚικά Προγράμματα, προηγούμενα συζητούνται με τους τεχνοκράτες της Ε.Ο.Κ, στο γενικότερο όμως πλαίσιο της ένταξης τους στους στόχους της Ε.Ο.Κ για σύγκλιση των οικονομιών και της εξάλειψης των περιφερειακών ανισοτήτων.

Στο σημείο αυτό θέλω επίσης να επισημάνω ότι η ραγδαία αύξηση των Κοινοτικών Κονδυλίων στο Π.Δ.Ε, που αναμένεται να ενταθεί ακόμη περισσότερο τα επόμενα χρόνια, ιδιαίτερα μετά τις πρόσφατες συμφωνίες του «Μάαστριχτ», επιβάλει το ταχύτερο να βελτιώσουμε την υποδομή σε έμψυχο υλικό των αρμοδίων για την εκτέλεση των έργων τεχνικών υπηρεσιών.

Διαφορετικά θα επαναληφτεί ότι έγινε τα πρώτα τρία χρόνια της Κυβέρνησης της Χώρας από το ΠΑΣΟΚ, με την αλόγιστη μετατόπιση της εκτέλεσης έργων στους Δήμους, δηλαδή των έργων που μέχρι εκείνη την περίοδο εκτελούντο για λογαριασμό των Δήμων από τις Τεχνικές Υπηρεσίες των κατά τόπους Νομαρχιών. Είχε ανατεθεί η εκτέλεσης των –προφανώς για να μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι ενισχύουμε την Τοπική Αυτοδιοίκηση-στις τεχνικές υπηρεσίες των Δήμων- χωρίς να διαθέτουν την κατάλληλη υποδομή, με συνέπεια δικαίως αυτή η περίοδος να χαρακτηριστεί, η χρυσή περίοδος των εργολάβων δημοτικών έργων και συγχρόνως η πολύ κακή περίοδος από άποψη έντεχνης εκτέλεσης των. Κάτι ανάλογο θα μπορούσε να ειπωθεί, αν υπήρχε βέβαια χρόνος για τα κοινοτικά έργα.

Ειπώθηκε επίσης από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ τον κ. Τσοβόλα ότι τα Μ.Ο.Π και τα Σ.Π.Α είναι αποτέλεσμα της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ.

Χωρίς βέβαια διάθεση παρελθοντολογίας, θα πρέπει να ειπωθούν ορισμένες αναμφισβήτητες αλήθειες. Στο πρωτόκολλο 7 που περιέχεται στην συμφωνία ένταξης της χώρας μας, υπάρχει πρόβλεψη η Ε.Ο.Κ να πάρει συμπληρωματικά μέτρα για να εξασφαλιστεί η ισόρροπη ανάπτυξη και η άμβλυνση των περιφερειακών διαφορών επιπέδου ανάπτυξης. Με βάση αυτές της δεσμεύσεις της Ε.Ο.Κ υποβλήθηκε τον Αύγουστο του 1981 από την τότε Κυβέρνηση της Ν.Δ. στον Πρόεδρο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το γνωστό υπόμνημα που στην παρ. 3 αναφέρει επιλέξει: «Εντούτοις για να διευκολυνθούν οι ποιό φτωχές χώρες στην απορρόφηση των αυξημένων ποσών βοηθείας των Κοινοτικών Ταμείων, το ποσοστό συμμετοχής του Περιφερειακού Ταμείου στην Εθνική δαπάνη για την χρηματοδότηση έργων ανάπτυξης, πρέπει να αυξηθεί για τις χώρες μέλη των οποίων το κατά κεφαλήν εισόδημα, είναι χαμηλότερο του μέσου κοινοτικού εισοδήματος.

Στο πρωτόκολλο 7 που αποτελούσε επαναλαμβάνω κ. Πρόεδρε, πρόβλεψη της Κυβέρνησης της Ν.Δ., στηρίχτηκε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 82 και υπέβαλλε το δικό της μνημόνιο, που όμως δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μια θεωρητικότερη και βέβαια αναλυτικότερη επανάληψη των θέσεων που είχαν ήδη προταθεί από την ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ στην Κοινότητα.

Αυτά και μόνο κ. Πρόεδρε για την αποκατάσταση της αλήθειας και για την αναγνώριση της ουσιαστικής πατρότητας των διαφόρων προγραμμάτων της Ε.Ο.Κ.

Επίσης θέλω ακόμη συνοπτικά βέβαια λόγω του χρόνου, να αναφερθώ και σε ορισμένες θέσεις του εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, σε γεωργικά θέματα όπως στο θέμα της τιμής των λιπασμάτων.

Είπε ο κ. Τσοβόλας: «Οι τιμές των λιπασμάτων θα ανέβουν στα ύψη το 92 με την κατάργηση των επιδοτήσεων και με την απελευθέρωση της τιμής των».

Γεννάτε όμως αμέσως το ερώτημα. Αυτό είναι κάτι καινούργιο; Μήπως φταίει η Ν.Δ. ότι κάτι τέτοιο θα συνέβαινε το 92;

Μήπως φταίει η Ν.Δ ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν ενημέρωσε ως όφειλε τον Ελληνικό λαό και ιδιαίτερα τον αγροτικό κόσμο το 86, όταν πήρε από την ΕΟΚ 5ετή μεταβατική περίοδο με τη δέσμευση μετά την λήξη της τις 31.12.91, να σταματήσουν οι επιδοτήσεις των λιπασμάτων;

Μήπως φταίει η Ν.Δ. ότι μετά το 92 θα εφαρμοστεί η απελευθέρωσης της τιμής των λιπασμάτων, πολιτική που δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, ότι είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε;

Γενικότερα κ. Πρόεδρε η συμμετοχή της χώρας μας στην Ενωμένη Ευρώπη, απαι-

τεί την προσαρμογή διαμόρφωσης των τιμών των προϊόντων στα ισχύοντα στην ΕΟΚ.

Η προσφορά και η ζήτηση θα είναι πλέον, ο μόνος μηχανισμός για την διαμόρφωση των τιμών. Τον μηχανισμό αυτόν κανένα κόμμα και καμία Κυβέρνηση δεν μπορεί να τον ανατρέψει, παρά μόνον όποιος αποφασίσει να βγάλει την χώρα από την Ενωμένη Ευρώπη.

Το μόνο που μένει είναι η απόκρυψη και η διαστρέβλωση της αλήθειας από τον Ελληνικό λαό. Πραγματικά είναι να διερωτάται κανείς με ποιες πλέον πιθανότητες επιτυχίας;»

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1993 (Συνεδρίαση ΝΑ-20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1992).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι με τον Προϋπολογισμό του 1993, συνεχίζονται αλλά και ενισχύονται οι προσπάθειες εξυγίανσης και προσαρμογής της οικονομίας μας, στις οικονομίες των Κοινοτικών μας Εταίρων.*

Πρέπει να ειπωθεί ότι για πρώτη φορά, μετά από πάρα πολλά χρόνια, ο Προϋπολογισμός του 1993 έχει πλέον το τεκμήριο της αξιοπιστίας και της φερεγγυότητας. για δύο κυρίως λόγους.

Πρώτον γιατί οι βασικές του κατευθύνσεις περιλαμβάνονται αυτούσιες στο Πρόγραμμα Σύγκλισης της Ελληνικής Οικονομίας 1993-1998, που υποβάλλεται στην Ε.Ο.Κ.

Δεύτερον γιατί υπάρχει πλέον το προηγούμενο του προϋπολογισμού του 1992, που για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, δεν σημειώθηκαν ουσιαστικές αποκλίσεις.

Το επιχείρημα που προβάλλεται από πολλές πλευρές, ότι αυτό οφείλεται στα μέτρα του Αυγούστου και ότι η Κυβέρνηση δεν είχε το δικαίωμα να κάνει παρεμβάσεις, δεν αντέχει σε κριτική. Γιατί η πιστή εκτέλεση ενός προϋπολογισμού εξαρτάται από πολλούς αστάθμητους παράγοντες, με συνέπεια σε τελική ανάλυση εκείνο που ενδιαφέρει, είναι το τελικό αποτέλεσμα και για το οποίο βέβαια όλοι μας συμφωνούμε.

Πιστεύω μάλιστα, ότι όχι μόνο δεν θα έπρεπε να γίνεται κριτική, αλλά αντίθετα έπρεπε να δοθούν από όλες τις πλευρές συγχαρητήρια στην Κυβέρνηση και στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας για τις διορθωτικές παρεμβάσεις, προκειμένου να γίνει πραγματικότητα εκείνο που είχε προϋπολογιστεί και αποφασιστεί στην αρχή του χρόνου.

Έτσι έχουμε λοιπόν, μετά από πολλά χρόνια απόδοση των προσπαθειών για εξυγίανση της Οικονομίας μας, μέσω της μείωσης των ελλειμμάτων του Δημόσιου Τομέα, με την δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος. Γεγονός που σημαίνει ότι από το 1992 το Ελληνικό Δημόσιο έπαψε πλέον να δανείζεται για τις λειτουργικές του δαπάνες και ότι όσοι νέοι δανεισμοί γίνονται, καλύπτουν μόνο ένα μέρος των τοκοχρεολυσίων από χρέη του παρελθόντος, ενώ το εναπομένον τμήμα των τοκοχρεολυσίων, καλύπτεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Εκτός βέβαια των δανεισμών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που όμως είναι απαραίτητος για την βελτίωση της ποιότητας και την αύξηση της ποσότητας του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού της χώρας και κανείς βέβαια δεν διαφωνεί.

Αναλυτικότερα οι ακαθάριστες δανειακές ανάγκες της Ελληνικής Οικονομίας

το 1992, ανέρχονται σε 3.057 δις δραχμές, ενώ οι πληρωμές για τόκους και χρεολύσια σε 3.363 δις δραχμές. Δηλαδή τα τοκοχρεολύσια που πληρώνουμε για το 1992, υπερβαίνουν κατά 306 δις δρχ τα τοκοχρεολύσια πού πληρώνονται από τα φορολογικά έσοδα, για τα «βερεσέδια» που άφησαν οι προηγούμενες Κυβερνήσεις. Όλοι μας όμως καταλαβαίνουμε τι προβλήματα θα μπορούσαμε να λύσουμε με τα 306 δις δρχ, αν δεν είχε προηγηθεί ο απρογραμμάτιστος, ασύμφορος, καταναλωτικός και υπέρμετρος δανεισμός των προηγουμένων Κυβερνήσεων.

Ασφαλώς δεν χρειάζεται εμείς να επαναλαμβάνουμε, τα δεινά που συσσώρευσε στη χώρα μας αυτή η πολιτική. Τα θυμίζουν σε όλους μας τα δικά τους λόγια. Ρουμελιώτης Υπουργός Εθνικής Οικονομίας του ΠΑΣΟΚ, επίσημα πρακτικά του ΚΥΣΥΜ 11-1-1989: «Χωρίς μέτρα είναι βέβαιο ότι πάμε για έλλειμμα 18%, δηλαδή για τίναγμα της Οικονομίας στον αέρα».

Πέραν όμως αυτών των δηλώσεων του τότε Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, είχαμε προηγούμενα και τις τέσσερις προειδοποιήσεις

1985, 1986, 1987, 1988, του προηγούμενου Υπουργού Κώστα Σημίτη, που και αυτές δεν εισακούστηκαν από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Δυστυχώς η διαπίστωση των τραγικών αποτελεσμάτων της λαθεμένης αυτής πολιτικής των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, άρχισε να παρουσιάζεται αργότερα το 1989, από την ίδια την ΕΟΚ.

Η Ελληνική Οικονομία έχει περιέλθει σε πολύ δυσάρεστη θέση και οδηγείται σε ένα επικίνδυνο κατήφορο. (Οικονομική έκθεση της Ε.Ο.Κ Φεβρουάριος 1989).

«Το έλλειμμα του Δημόσιου Τομέα αναμένεται να φτάσει στην Ελλάδα στο τέλος του 1989 στο 14, 5 του Α.Ε.Π με στοιχεία Απρίλιου», από την συνέντευξη τύπου του αρμόδιου επιτρόπου της Ε.Ο.Κ «Χενινγκ Κριστοφερσεν» στις 28 Ιουνίου 1989.

Βέβαια στις διαπιστώσεις και εκτιμήσεις αυτές δεν είχαν τότε συνυπολογιστεί τα αποτελέσματα της προεκλογικής πολιτικής των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ που είχαν συνοψιστεί, όπως τουλάχιστον εγγράφετο τότε στις εφημερίδες, στο «Τσοβόλα δώστα όλα».

Προς την ίδια κατεύθυνση, δηλαδή της μείωσης του δημοσίου χρέους, κινείται και ο προϋπολογισμός του 1993.Όπου για πρώτη φορά προβλέπεται να μειωθεί ο ακαθάριστος δανεισμός στα 2904 δις δρχ, από τα 3.057 δις δρχ που είναι το 1992, δηλαδή στο 16, 8% του ΑΕΠ από 20, 2% του ΑΕΠ το 1992.

Το ανάλογο δεν μπορεί να ειπωθεί για τον καθαρό δανεισμό που το 1993 θα παρουσιάσει μια μικρή αύξηση, δηλαδή από 1192 δις δρχ το 1992 σε 1.371 δις δρχ το 1993.Αυτό οφείλεται σε πληρωμές τόκων, πού έπρεπε να γίνουν το 1991 και το 1992 και που τελικά θα γίνουν το 1993.

Θα έχουμε λοιπόν το 1993 αύξηση του πρωτογενούς πλεονάσματος στο 5% του ΑΕΠ, που φανερώνει όχι μόνον την αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης στη μάχη για την μείωση του Δημοσίου Χρέους, αλλά και ότι παρά τις μεγάλες δυσκολίες, η έξοδος από την κρίση είναι πλέον ορατή.

Τα υποστηριζόμενα ότι το πλεόνασμα αυτό οφείλεται στα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Αυτό γιατί από τα 879 δις δρχ του προβλεπομένου πρωτογενούς πλεονάσματος του 1993, μόνο τα 330 δις δρχ προβλέπεται να περιέλθουν από τις αποκρατικοποιήσεις, δηλαδή 310 δις δρχ από τις αποκρατικοποιήσεις μετοχών των ΔΕΚΟ και 20 δις δρχ από την εξόφληση της παραχώρησης του δικαιώματος εκμετάλλευσης της κινητής τηλεφωνίας. Το υπό-

λοιπο δε του πρωτογενούς πλεονάσματος, από την μείωση των δαπανών και την αύξηση των εσόδων.

Ειδικότερα η αύξηση των εσόδων του προϋπολογισμού πραγματοποιείται χωρίς να επιβληθούν νέοι φόροι, παρά μόνο μέσω των διαρθρωτικών αλλαγών που έγιναν το 1992 στην Οικονομία και στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποίησης.

Με τα μέτρα του Αυγούστου για την έμμεση φορολογία και με τον ασφαλιστικό νόμο, προβλέπεται να εξοικονομηθούν 4 ποσοστιαίες μονάδες του Α.Ε.Π, οι οποίες βασικά θα συνθέσουν το πρωτογενές πλεόνασμα του 1993.

Αναλυτικότερα πρέπει να ειπωθεί ότι η προβλεπόμενη αύξηση των φορολογικών εσόδων είναι 923 δις δρχ, ήτοι 22% η οποία αναλύεται σε 14, 6% που προέρχεται από την αύξηση του Α.Ε.Π και σε 7, 4% από το αποτέλεσμα της αλλαγής του φορολογικού συστήματος και των πρόσθετων μέτρων του Αυγούστου. Θα πρέπει επίσης να προστεθεί ότι σε αυτά, δεν περιλαμβάνονται τα έσοδα από την πάταξη της φοροδιαφυγής, παρά το γεγονός ότι είναι γνωστές οι προσπάθειες που καταβάλλει το Υπουργείο των Οικονομικών προς αυτή την κατεύθυνση.

Στο τομέα των δαπανών είχαμε μια συγκρατημένη αύξηση 23.6% σε σχέση με το 1992, παρά το γεγονός ότι το 1/3 των δαπανών πηγαίνει στην εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, που φανερώνει το μεγάλο πρόβλημα της Εθνικής μας Οικονομίας.

Από την συγκράτηση αυτή των δαπανών εξαιρούνται οι δαπάνες για τις Δημόσιες Επενδύσεις, την Παιδεία και τη Δημόσια Διοίκηση, που είναι απαραίτητες για τον εκσυγχρονισμό της Οικονομίας μας και την περαιτέρω δυναμική της ανάπτυξη.

Συγκρατημένες ειδικότερα εμφανίζονται οι δαπάνες στον τομέα της Υγείας, παρά το γεγονός ότι ο εμφανιζόμενος αρνητικός ρυθμός αύξησης είναι πλασματικός. Αυτό συμβαίνει γιατί στις επιχορηγήσεις προς τα νοσηλευτικά ιδρύματα, θα πρέπει να προστεθούν τα έσοδα που θα έχουν από τα νέα αυξημένα νοσήλια, ενώ στον τομέα των εξόδων θα έχουμε τον περιορισμό που προκύπτει από την μεταφορά του κόστους λειτουργίας των Κέντρων Υγείας και των Υγειονομικών Σταθμών στο Κρατικό Προϋπολογισμό.

Στον τομέα της Παιδείας έχουμε αύξηση των δαπανών κατά 14%, που αναλύεται σε αύξηση 23% για τις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που οφείλονται στις νέες πολιτικές, στην μεταλυκειακή επαγγελματική κατάρτιση, στη δημοτική, μέση και ανωτάτη εκπαίδευση.

Επιπρόσθετα θα πρέπει να ειπωθεί ότι ο Προϋπολογισμός του 93 στον τομέα των δαπανών είναι πρωτοποριακός, αφού έχει εξυγιαντικό χαρακτήρα, με την μεταφορά 35 δις δρχ καταναλωτικών δαπανών από το Π.Δ.Ε στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Μεγαλύτερη όμως είναι η καινοτομία του προϋπολογισμού στον τρόπο δανεισμού των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών, δηλαδή των Δ.Ε.Κ.Ο.

Είναι γνωστή η τακτική που ακολουθείτο στο παρελθόν, της χρηματοδότησης από τον Κρατικό Προϋπολογισμό μόνο μέρους των ελλειμμάτων, ενώ το υπόλοιπο έλλειμμα κάλυπταν οι ίδιοι Οργανισμοί με απευθείας δανεισμούς, αλλά με εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου. Με αυτήν την τακτική των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ οι ανάγκες δανεισμού του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα εμφανίζοντο μειωμένες, αφού λόγω της αδυναμίας αποπληρωμής των δανείων, οι σχετικές οφειλές βάρυναν τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Με αυτόν τον τρόπο οι απαιτούμενες επιδοτήσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο καθορίζονται

από το ΥΠ. ΕΘ. Ο, στο βαθμό που το ίδιο επιλέγει την κοινωνική πολιτική, που θα ακολουθήσει στο συγκεκριμένο τομέα.

Ακόμα κατά αυτόν τον τρόπο το κράτος γνωρίζει τις υποχρεώσεις του και την δυνατότητα να δανείζεται με ευνοϊκότερους όρους από τις Δ.Ε.Κ.Ο, που στη μεγάλη τους πλειοψηφία είναι χρεοκοπημένες.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αποτελεί το βασικό μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας και μέσα από αυτό πραγματοποιούνται οι αναπτυξιακοί στόχοι του Κράτους. Στο Π.Δ.Ε του 1993 όπως εξάλλου και σε εκείνο του 1992, βασικός στόχος είναι η απορρόφηση όσον το δυνατόν περισσότερων Κοινοτικών Κονδυλίων, γεγονός που το μαρτυρούν τα συνεχώς αυξανόμενα ποσοστά απορρόφησης των.

Το 1992 είχαμε αύξηση 53,5%, το 1993 η προβλεπόμενη αύξηση είναι 63,4%, με αντίστοιχη μείωση των πιστωτικών εσόδων επί του συνολικού ορίου πληρωμών του Π.Δ.Ε. Τα πιστωτικά έσοδα προβλέπεται από 73.9% το 1992, να φθάσουν τα 70,1% το 1993.

Η αύξηση των Κοινοτικών κονδυλίων ενισχύεται με τον διαχωρισμό των έργων του Π.Δ.Ε, σε δύο κατηγορίες με ξεχωριστά όρια πληρωμών για κάθε μία. Δηλαδή μία κατηγορία αποκλειστικά με έργα που χρηματοδοτούνται από Εθνικούς πόρους και μια δεύτερη κατηγορία από έργα που συγχρηματοδοτούνται από Εθνικούς και Κοινοτικούς πόρους.

Στα έργα αυτά της δεύτερης κατηγορίας δίνεται προτεραιότητα στην διάθεση των Εθνικών πόρων, που είναι απαραίτητη για τις εισροές των Κοινοτικών πόρων.

Επίσης το πρόγραμμα του 1993 κατεβλήθη προσπάθεια να απαλλαγεί από άσχετες με το σκοπό του μεταβιβαστικές δαπάνες, δηλαδή από δαπάνες που δεν στοχεύουν στην βελτίωση της ποιότητας και στην αύξηση της ποσότητας του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού της χώρας.

Έτσι το Π.Δ.Ε του 1993 δεν περιέχει δαπάνες ύψους 34 δις δρχ, που αφορούν πληρωμές διοικητικών - λειτουργικών δαπανών, υποτροφίες ΝΑΤΟ, εξοφλήσεις δανείων και άλλες δαπάνες.

Το συνολικό ύψος του Π.Δ.Ε του 1993, ανέρχεται σε 990 δις δρχ, αφού στα 975 δις δρχ του προγράμματος που αποτελούν αύξηση 34% έναντι του 1992, θα πρέπει να προστεθεί το κονδύλι των 15δις δρχ, που αφορά την συμμετοχή διαφόρων φορέων στο κόστος κατασκευής των έργων.

Η πραγματική όμως σύγκριση της αύξησης του Π.Δ.Ε σε σχέση με το 1992, μπορεί να γίνει αν στα 990 δις δρχ προστεθούν και τα 34 δις δρχ που μεταφέρονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό, οπότε το συγκρίσιμο ύψος του Π.Δ.Ε του 1993 έναντι του 1992 είναι 1.024 δις δρχ.

Σε αυτήν την περίπτωση η αύξηση του 1993 έναντι του 1992 ξεπερνά το 40%, κατά συνέπεια το 1993 θα έχουμε αύξηση του Π.Δ.Ε κατά πολύ υψηλότερη του πληθωρισμού, στοιχείο που δείχνει τον αναπτυξιακό χαρακτήρα του προϋπολογισμού. Που μαζί με τον εξυγιαντικό χαρακτήρα λόγω της μεταφοράς στον τακτικό προϋπολογισμό των μη επενδυτικών δαπανών, το Π.Δ.Ε του 1993 θα μπορέσει να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην αναπτυξιακή διαδικασία.

Επίσης σημαντική είναι η πρόβλεψη να κρατηθεί από το Π.Δ.Ε ένα αποθεματικό 20 δις δρχ, για να καλύψει τυχόν υπερβάσεις των προϋπολογισμών των έργων λόγω επικαιροποίησης των τιμών, προκειμένου να ολοκληρωθούν τα έργα τα οποία περιλαμβάνονται στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, του οποίου ως γνωστόν η διάρκεια

του λήγει το 1993.Ακόμη για τον ίδιο λόγο θα χρειαστεί ένα ποσόν 2 δις δρχ. για το Εθνικό Πρόγραμμα.

Ο εισηγητής της Αξιωματικής αντιπολίτευσης κ. Αρσένης μίλησε για κρυφό προεκλογικό αποθεματικό, αμφισβητώντας το δικό μας ισχυρισμό, ότι πρόκειται για κάλυψη ανάγκης ολοκλήρωσης των έργων μέσα στο 1993.Προφανώς γιατί θέλει να ταυτίσει δυο πολιτικές, ο οποίες όμως είναι εκ διαμέτρου αντίθετες.

Τη δική τους πολιτική της οκταετίας 1982-1989 που στηρίζονταν σε εξαγγελίες έργων και που τελικά λίγο τους ενδιέφερε η ολοκλήρωση τους, με την δική μας πολιτική που θέλει να ολοκληρώνει τα έργα, για να τα αποδίδει το ταχύτερο δυνατόν στην εκμετάλλευση.

Επίσης ισχυρίστηκε ο κ. Αρσένης, ότι τα χρήματα που δανείστηκαν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ξοδεύτηκαν σε έργα με τις Δημόσιες Επενδύσεις και όχι σε καταναλωτικές δαπάνες. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πει κανείς πολλά για να ανατρέψει αυτόν τον ισχυρισμό, αρκεί να κοιτάξει γύρω στη δική του περιφέρεια, για να διαπιστώσει την αβασιμότητα του ισχυρισμού του.

Να μου επιτρέψει ο κ. Αρσένης, με όλη την εκτίμηση και τον σεβασμό που του έχω, να χαρακτηρίσω αυτόν τον ισχυρισμό του τελείως ατυχή.

Θα παραθέσω ορισμένα στοιχεία από τον νομό Κερκύρας που το επιβεβαιώνουν. Επί των ημερών των προηγουμένων Κυβερνήσεων ο προγραμματισμός των έργων γινόταν με κομματικά και ψηφοθηρικά κριτήρια, γεγονός που είχε σαν συνέπεια να εντάσσονται έργα στο Π.Δ.Ε με προϋπολογισμούς πολύ μικρότερους των πραγματικών, που είτε παρέμεναν επί χρόνια ημιτελή, είτε δεν ξεκίνησαν ποτέ.

Χαρακτηριστική περίπτωση το Νομαρχιακό Νοσοκομείο της Κέρκυρας, που εντάχτηκε στο περίφημο 5ετές πρόγραμμα με προϋπολογισμό 1.375 εκατ. δρχ και πίστωση για το 1985 100.000 δρχ και έκτοτε αγνοείται η τύχη του.

Αν οι κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ ισχυρίζονται σήμερα, ότι τα έργα που περιλαμβάνονται στα Μ.Ο.Π έχουν προγραμματιστεί επί των ημερών της δικής τους Κυβέρνησης, έχουν εν μέρει βέβαια δίκιο. Με μία όμως διαφορά αλλά σημαντική, ότι άλλο είναι η άσκηση επί χάρτου, όπως αυτή του Νοσοκομείου της Κέρκυρας και άλλο η υλοποίηση ενός έργου. Υπάρχει τεράστια διαφορά.

Ανέφερα μια χαρακτηριστική περίπτωση ασυνέπειας, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι και η μοναδική. Δυστυχώς πάγια τακτική του ΠΑΣΟΚ, που καθιέρωσε από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας, σε κάθε αίτημα για κατασκευή έργου, η απάντηση ήταν, «περιμένετε αυτό περιλαμβάνεται στο 5ετές πρόγραμμα».

Μάλιστα το πρόγραμμα αυτό ψηφίστηκε το 1984, πριν από τις εκλογές του 1985 και το μοίρασε σε όλη την Ελλάδα, δίκη συμβολαίου με τον λαό, κατά την προσφιλή του τακτική, ότι μπορεί να εξαγγέλλει έργα 3 και 4 φορές, χωρίς να τα υλοποιεί. Έτσι ο στόχος της παραπλάνησης του Ελληνικού Λαού θα είχε επιτευχτεί και η αλλαγή της μορφής της χώρας, η ανάπτυξη της Ελληνικής υπαίθρου όπως υπόσχετο, θα μπορούσαν να περιμένουν την επόμενη Κυβέρνηση, όπως και πραγματικά συνέβη.

Πέραν του Νοσοκομείου της Κέρκυρας, που ανέφερα προηγούμενα, υπάρχουν και άλλες περιπτώσεις μικρότερης ενδεχομένως ασυνέπειας, όπως η Μαρίνα των Γουβιών της Κέρκυρας, οι επισκευές του Ανακτόρου στο Αχίλλειο, η στερέωση και αναστύλωση του Παλαιού Φρουρίου κ.α, που θα τα δώσω για τα πρακτικά, ήταν

έργα που είχαν αναγγελθεί, αλλά τελικά η δεν πραγματοποιήθηκαν η είχαν χρηματοδοτήσεις της τάξεως του 4% μέχρι 13%.

Θέλω επίσης να αναφερθώ στον πρόσφατο ισχυρισμό στη Βουλή του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι τα έργα ΜΟΠ, οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στη δική τους πολιτική και στους δικούς τους χειρισμούς στην Ε.Ο.Κ.

Πιστεύω ότι επί του προκειμένου ισχυρισμού, θα πρέπει να επαναληφθούν ορισμένες αναμφισβήτητες αλήθειες.

Στο πρωτόκολλο 7 που περιέχεται στη συμφωνία ένταξης της χώρας στην Ε.Ο.Κ, υπήρχε πρόβλεψη η Ε.Ο.Κ να πάρει συμπληρωματικά μέτρα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη και η άμβλυνση των περιφερειακών διαφορών επιπέδου ανάπτυξης.

Με βάση αυτές τις δεσμεύσεις, υπεβλήθει τον Αύγουστο του 1981 από την τότε Κυβέρνηση της Ν.Δ., το γνωστό υπόμνημα που στην παρ. 3 επί λέξει αναφέρει. «Εντούτοις για να διευκολυνθούν οι ποιο φτωχές χώρες στην απορρόφηση των αυξημένων ποσών βοήθειας των Κοινοτικών Ταμείων, το ποσοστό συμμετοχής του Περιφερειακού Ταμείου στην Εθνική δαπάνη, για την χρηματοδότηση έργων περιφερειακής ανάπτυξης στις χώρες μέλη που το κατά κεφαλή εισόδημα είναι μικρότερο από το μέσο όρο των χωρών της ΕΟΚ.

Στο πρωτόκολλο 7 που αποτελούσε πρόβλεψη της Κυβέρνησης της Ν.Δ. και στα άρθρα 92 και 93 της συνθήκης της ΕΟΚ, στηρίχτηκε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και υπέβαλλε το δικό της μνημόνιο, που αποτελούσε όμως μια αναλυτικότερη επανάληψη προθέσεων της Κυβέρνησης Γεωργίου Ράλλη.

Αυτά και μόνο κύριοι συνάδελφοι για την αποκατάσταση της αλήθειας, που δυστυχώς συνεχίζει να παραποιείται σήμερα σε όλα τα επίπεδα της δημόσιας ζωής».

Οι αναφορές μου στα πεπραγμένα της κοινοβουλευτικής μου παρουσίας, δεν γίνονται βέβαια τώρα για πρώτη φορά. Πάντα φρόντιζα να ενημερώνω την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, με όλα τα μέσα και τις δυνατότητες που είχα στη διάθεση μου.

Επίσης στοιχεία για τα αποτελέσματα των ενεργειών περιέχοντο στα ενημερωτικά μου φυλλάδια μου, που κατά χιλιάδες διανέμονταν σε όλο τον Νομό κατά την διάρκεια κάθε προεκλογικής περιόδου.

Ακούγονταν πάρα πολύ συχνά στις προεκλογικές μας επισκέψεις ιδιαίτερα στα χωριά, δεν μας ενδιαφέρει τι κάματε για την Κέρκυρα, θέλουμε να μας πείτε τι κάματε για το χωριό μας και ιδιαίτερα βέβαια για τους διορισμούς στο Δημόσιο.

Μετά το 1990 που οι προσλήψεις γίνονταν έστω και μετά από μια τυπική, στις περισσότερες βέβαια περιπτώσεις διαγωνιστική διαδικασία, ακούγαμε παράπονα ακόμη και από ανθρώπους που τα παιδιά τους, δεν είχαν ούτε καν υποβάλει αίτηση συμμετοχής.

Μάλλιασε η γλώσσα μου να επικαλούμαι, ένα χαρακτηριστικό περιστατικό συγγενικού μου προσώπου.

Το οποίο όταν άκουγε την κλήρωση ενός λαχείου, έλεγε για κοίταξε ποιός η ποιά το πήρε.

Εμείς παιδιά τότε ρωτούσαμε, εσύ είχες αγοράσει λαχείο και η απάντηση ήταν όχι!

Ειδικότερα στην περίοδο που είμαστε δυο βουλευτές της Ν.Δ., φρόντιζα να ενημερώνω ανελλιπώς για τις ενέργειες μου.

Γιατί με την ενεργό δραστηριοποίηση του εσωκομματικού μετώπου που πάντοτε είχα απέναντι μου, αλλά και με την συνδρομή των άλλων κομματικών σχηματισμών,

που δεν έβλεπαν τον Πρόεδρο Γεώργιο Ράλλη ως εν δυνάμει αντίπαλο για τις επόμενες βουλευτικές εκλογές, είχα μεγάλη δυσκολία να παρουσιάζω και να γίνονται πιστευτές οι δίκες μου ενέργειες για την επίλυση τοπικών προβλημάτων.

Πρόσθετες δυσκολίες μου δημιουργούσε και η παρουσία του Περιφερειάρχη και του Νομάρχη, οι οποίοι ήταν θεσμικά εκπρόσωποι της Κυβέρνησης και προηγούντο του βουλευτή ακόμη και στις εθιμοτυπικές εκδηλώσεις!

Οι οποίοι είχαν κάθε λόγο να παρουσιάζουν ως δικές τους τις ενέργειες, για την επίλυση ορισμένων προβλημάτων του Νομού που δεν είχαν βέβαια την αρμοδιότητα, αλλά διέθεταν την απαραίτητη ισχύ και επιρροή για να γίνονται πιστευτοί.

(Εφημερίδα Ελευθερία αρ. 12847/31.3.1992 Δημ. Βιβλιοθήκη).

Η πραγματικότητα αυτή είναι πλήρως αποτυπωμένη στο αναλυτικό κείμενο της εφημερίδας, αλλά και στο ειδικό κεφάλαιο του βιβλίου μου.

Τις συνθήκες αυτές όπως ήταν επόμενο τις εκμεταλλεύετο το ΠΑΣΟΚ, που είχε κάθε λόγο να διαδίδει ότι τα πάντα τα κάνει ο Ράλλης, ο οποίος τότε δεν θεωρείτο εν δυνάμει πολιτικός αντίπαλος.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1994 (συνεδρίαση ΑΔ-20 Δεκεμβρίου 1993).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΕΣΥΛΛΑΣ: *«Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1994 όπως και αρκετοί προηγούμενοι, είναι ουσιαστικά δέσμιος της εξέλιξης του Δημοσίου Χρέους. Αυτή είναι η πραγματικότητα, την οποία δεν μπορεί κανείς όσο και να θέλει να την αγνοήσει.*

Δυστυχώς όμως οι κομματικές και πολιτικές σκοπιμότητες, οδηγούν πολλές φορές τα κόμματα σε εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις, γεγονός που αποπροσανατολίζει τον λαό, ο οποίος δεν μπορεί έτσι να κατανοήσει το μέγεθος του προβλήματος. Όμως όλοι γνωρίζουμε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να επιτύχει οποιαδήποτε οικονομική πολιτική, πρέπει να δημιουργηθεί το κατάλληλο ψυχολογικό κλίμα.

Επειδή όμως κάτω από τις γνωστές συνθήκες που διαμορφώνονται από τις εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις των κομμάτων, το κατάλληλο ψυχολογικό κλίμα δεν υπάρχει, η κάθε Κυβέρνηση προβαίνει σε αρκετούς εξωραϊσμούς στον εκάστοτε Προϋπολογισμό, ώστε να μπορέσει να εξασφαλίσει, την καλύτερη δυνατή κοινωνική συναίνεση. Ουσιαστικά με τον Προϋπολογισμό του 1994, η Κυβέρνηση ελάχιστα στοχεύει να περιορίσει το σημαντικό αυτό πρόβλημα της Ελληνικής Οικονομίας.

Η οικονομική πολιτική που επιλέγεται πρέπει απαραίτητα να είναι προσαρμοσμένη στο πρόγραμμα σύγκλισης, που έχουμε υποβάλλει και είναι ηδη εγκεκριμένο από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

Προσαρμογή απαραίτητη, αν θέλουμε να μην αποκοπούμε από την Ευρώπη.

Ο εισηγητής της πλειοψηφίας ανέφερε ότι οι χώρες που δεν ακολούθησαν το πρόγραμμα σύγκλισης, υποτίμησαν τα νομίσματα τους.

Πιστεύω -εμείς δεν ξέρουμε κάτι συγκεκριμένο- ότι αυτή ήταν μια ρητορική θέση κ. Υπουργέ που εμείς αγνοούμε. Από την άλλη όμως πλευρά ασφαλώς συμφωνούμε, ότι το κλείσιμο της πράσινης για εμάς τρύπας του προϋπολογισμού, έχει πρώτη προτεραιότητα.

Γιατί διαφορετικά χωρίς την δυνατότητα πληρωμής των μισθών και των συντάξεων και των διεθνών υποχρεώσεων της χώρας, σημαίνει ότι ουσιαστικά έχουμε πτωχεύσει.

Το άμεσο όμως αυτό δημοσιονομικό πρόβλημα, παρά την δεδομένη προτεραιότητα του, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να μας αποπροσανατολίσει από την βασική μας επιδίωξη, της διαμόρφωσης κατάλληλης οικονομικής πολιτικής, η οποία πρέπει να κινείτε σε δύο κατευθύνσεις.

Η πρώτη αφορά την σταθεροποίηση του Δημοσίου Χρέους ως ποσοστού του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (Α.Ε.Π), σε πρώτη φάση βέβαια και την εν συνεχεία μείωση του μέχρι να φτάσουμε το ποσοστό του 60%, που είμαστε υποχρεωμένοι από την συνθήκη του «Μάαστριχτ», η εν πάση περιπτώσει να έχει δυναμική μείωσης προς το 60%.

Η δεύτερη κατεύθυνση αφορά την ανάπτυξη, την αναδιάρθρωση της παραγωγής και την βελτίωση της παραγωγικότητας της Ελληνικής Οικονομίας.

Εξετάζοντας όμως τα πραγματικά δεδομένα του προϋπολογισμού, θα δεχτούμε ότι οι δαπάνες σε πολύ μεγάλο βαθμό είναι ανελαστικές, ενώ τα έσοδα δύσκολα αυξάνονται. Η ουσιαστική όμως αύξηση των εσόδων γίνεται ακόμα δυσκολότερη, χωρίς τις απαραίτητες συγκλίσεις που πολλοί ομιλητές ανέφεραν.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στη διαρκή επιτροπή, αλλά και αυτές τις ημέρες επίσης ο Κοινοβουλευτικός μας εκπρόσωπος, μίλησαν για τις απαραίτητες συγκλίσεις. Το πρόβλημα όμως είναι, ότι για να υπάρξουν αυτές οι συγκλίσεις, χρειάζονται κάποιες προϋποθέσεις, που δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν μόνο για την οικονομική πολιτική.

Απαιτείται η ευρύτερη δημιουργία ενός κλίματος πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης, που η Κυβέρνηση πρέπει να κάνει το πρώτο βήμα, που δυστυχώς δεν το κάνει. Μάλλον μπορούμε να πούμε, ότι πράττει ακριβώς το αντίθετο από εκείνο που απαιτείται.

Επιπλέον μπορούμε να ισχυριστούμε για την οικονομική της πολιτική, ότι τα σκληρά μέτρα που αναμφισβήτητα υπάρχουν μέσα στον προϋπολογισμό, για να μπορούν να περάσουν στο λαό, θα έπρεπε συγχρόνως να πείσει η Κυβέρνηση για την ειλικρίνεια των προθέσεων της, αλλά και όλα τα μεγέθη του προϋπολογισμού να είναι επίσης πειστικά. Ποιά όμως μπορεί να είναι η ειλικρίνεια και η πειστικότητα της Κυβέρνησης, που διαβεβαίωνε προεκλογικά αλλά και μετεκλογικά, ότι δεν θα βάλει καθόλου καινούργιους φόρους και ότι τα ελλείμματα θα τα καλύψει με νέους δανεισμούς. Υπήρξε δε και συγκεκριμένη δήλωση του Κυβερνητικού εκπροσώπου, που όπως είχε πει, είμαι εξουσιοδοτημένος από τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης και τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να διαβεβαιώσω τον Ελληνικό Λαό, ότι ουδείς φόρος θα επιβληθεί. Την συνέχεια βέβαια την γνωρίζουμε όλοι.

Ακόμη πως μπορεί να πείσει τον λαό η Κυβέρνηση για την αναγκαιότητα των μέτρων, όταν από την μια μεριά του ζητά θυσίες και από την άλλη παίρνει αποφάσεις που αναμφισβήτητα επιβαρύνουν τις δαπάνες, όπως την επανακρατικοποίηση των Αστικών Συγκοινωνιών, την επαναπρόσληψη χιλιάδων υπαλλήλων, δήθεν για την αποκατάσταση της νομιμότητας, την διακοπή των αποκρατικοποιήσεων και την επαναλειτουργία άλλων επιχειρήσεων που είχαν σταματήσει να δουλεύουν από αρκετούς μήνες. Μάλιστα σε ένα συγκεκριμένο δημοσίευμα της εφημερίδας το «ΒΗΜΑ της Κυριακής» στις 5/12, υπήρχε ακριβώς η σαφής θέση του δημοσιογράφου, που μίλαγε για ωρολογιακή βόμβα με την επαναλειτουργία αυτών των επιχειρήσεων, οι οποίες όπως είπα είχαν κλείσει πριν από αρκετούς μήνες.

Επίσης με τα συμβαίνοντα σήμερα στη Δημόσια Διοίκηση, στις Ένοπλες Δυνά-

μεις, στα Σώματα Ασφαλείας αλλά και σε τόσους άλλους τομείς, η Κυβέρνηση δείχνει να μη θέλει την συναίνεση. Ίσως πιστεύει ότι είναι αναγκασμένη να αντικαταστήσει την εμφανή αδυναμία της να παράγει θετικό έργο, με την κατεδάφιση του έργου της προηγούμενης Κυβέρνησης, ακόμη και στους τομείς εκείνους που κατά κοινή ομολογία είναι επιτυχημένο.

Ασφαλώς όλα αυτά έγιναν και γίνονται τους δύο και πλέον μήνες που το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται στην Κυβέρνηση, είναι αντίθετα με όσα από αυτό το βήμα είπαν πολλοί ομιλητές και ο εισηγητής της πλειοψηφίας, ο οποίος είπε ότι για τούς δύο αυτούς μήνες το ΠΑΣΟΚ πολιτεύτηκε με σοβαρότητα και ιδιαίτερα με μετριοπάθεια. Δεν ξέρω εάν πράγματι δεν υπήρχαν αυτές οι προϋποθέσεις, τι άλλο θα μπορούσε να γίνει σε αυτόν τον τόπο;

Ειδικότερα θέλω να αναφερθώ στις δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού, που πολύ δύσκολα μπορούν να συμπιεστούν, χωρίς βέβαια η Κυβέρνηση να πάρει δραματικές αποφάσεις. Δεν φαίνεται όμως καθόλου διατεθειμένη, παρά τις πολλές διακηρύξεις που ακούσαμε αυτές τις ημέρες και μάλιστα από τον ίδιο τον εισηγητή της πλειοψηφίας.

Συγκεκριμένα το κονδύλι για μισθούς, συντάξεις, νοσήλια και εξυπηρέτηση του Δημοσίου Χρέους ανέρχεται στο 85% του Τακτικού Προϋπολογισμού. Αν τώρα προσθέσουμε και τις επιχορηγήσεις για κοινωνικούς σκοπούς Ν.Α.Τ, Ο.Γ.Α κ.λ.π και άλλες υποχρεωτικές δαπάνες, όπως είναι οι αποδόσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εκείνο που απομένει για συμπίεση είναι ένα τρις δρχ, ανύπαρκτα δηλαδή περιθώρια. Βέβαια χωρίς να υπολογίζουμε αυτό που πολλές φορές ειπώθηκε σε αυτή την αίθουσα, τα 400 δις δρχ που αφορούν τόκους που έπρεπε να πληρωθούν στις 31.12.1994 και πού λόγω της αργίας περνάνε στη χρήση του 1995.

Ο στόχος της Κυβέρνησης να καλύψει το ένα τρις και πλέον δρχ από καινούργιους φόρους είναι πολύ φιλόδοξος και πιστεύουμε ότι δεν θα τον πετύχει. Θα έχουμε μια υστέρηση κατά 250 δις δρχ, όπως ανέφερε ο κοινοβουλευτικός μας εκπρόσωπος.

Η αναπτυξιακή διάσταση του προϋπολογισμού είναι πολύ περιορισμένη, είναι κάτω από αυτό που προβλέπει το πρόγραμμα σύγκλισης.

Τελειώνοντας κ. Πρόεδρε, ο χρόνος δεν με βγάζει να μπορέσω να αναφερθώ σε όλα τα θέματα που είχα προγραμματίσει, ήθελα μόνο να προσθέσω, ότι οδηγούμεθα σε μια οικονομική πολιτική που τύποις μπορεί να ονομάζεται σταθεροποίηση και ανάπτυξη, ενώ στην ουσία πρόκειται για σκληρή λιτότητα χωρίς ανάπτυξη. Φαίνεται ότι δεν διδαχτήκαμε τίποτε από τα λάθη του παρελθόντος, που μας οδήγησαν στην μείωση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων και στην πτώση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας. Ασφαλώς είναι εύκολες για την Κυβέρνηση οι συγκρίσεις προβλέψεων του 1994 και εκτελέσεων του προϋπολογισμού της προηγούμενης χρονιάς 1993.

Εμείς θα περιμένουμε το τέλος της επόμενης χρονιάς και τότε πράγματι θα μπορέσουμε να κάνουμε τις συγκρίσεις, μεταξύ εκτέλεσης του προϋπολογισμού 1993 και εκτέλεσης του συζητούμενου Προϋπολογισμού του 1994.

Άρα καταλήγω χρειάζεται μια άλλη οικονομική πολιτική, χρειάζεται μια θαρραλέα αναπτυξιακή οικονομική πολιτική.

Γνωρίζετε δε πολύ καλά ότι η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ έχει ήδη καταθέσει σχέδιο νόμου, έχει δηλαδή καταθέσει την δική της αναπτυξιακή πρόταση».

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1995. (Συνεδρίαση ΜΘ-19 Δεκεμβρίου 1994).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *«Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Τσοχατζόπουλος απόψε στην ομιλία του έκανε ορισμένες αναδρομές στο παρελθόν.*

Μέχρι σήμερα όμως δεν γνώριζα, παρά τις αναμφισβήτητες ικανότητες του, την ικανότητα του να μεταπηδά από την σημερινή εποχή, στην δεκαετία του 70 και να παρακάμπτει μια ολόκληρη δεκαετία, την δεκαετία του 1980.Προφανώς θα υπήρχε μια σύγκριση, που δεν θα συνέφερε καθόλου την Κυβερνητική παράταξη. Είναι γεγονός ότι στη διαρκή επιτροπή αλλά και στις ομιλίες στην ολομέλεια, ακούσαμε αυτοκριτική από πάρα πολλούς συνάδελφους της Κυβερνητικής παράταξης. Για αυτό και εγώ θα αρχίσω απόψε την ομιλία μου, κάνοντας μια αναδρομή στη δεκαετία του 80, που χωρίς αμφιβολία μας οδήγησε στη σημερινή τραγική κατάσταση.

Θα ξεκινήσω από το 1985, όταν για πρώτη φορά θεσπίστηκε το Σταθεροποιητικό Οικονομικό Πρόγραμμα. Τότε είχαμε ένα μεγάλο ανέβασμα των επιτοκίων, με αποτέλεσμα να μην υπάρξουν έκτοτε ιδιωτικές επενδύσεις, όπως διαπιστώνεται από ορισμένους δείκτες.

Το 1980 το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων σε σχέση με τις συνολικές επενδύσεις στη χώρα μας, το ήταν 20% του Α.Ε.Π και το 1989 μετά από 9 χρόνια ουσιαστικής στασιμότητας των ιδιωτικών επενδύσεων, ανέβηκε μόνο 4.9%. Η καθήλωση αυτή των συνολικών επενδύσεων σε πάρα πολύ χαμηλά επίπεδα σε σχέση με το Ακαθάριστο Εθνικό Εισόδημα, από το 1980 που ήταν 26%, μέχρι το 1988 που ήταν 19, 6%, είχαμε μια οπισθοδρόμηση 6, 4 εκατοστιαίων μονάδων, ουσιαστικά δείχνει με ποιά αρνητική πρόοδο, οι συνολικές επενδύσεις οδήγησαν την χώρα μας στη σημερινή κατάσταση.

Αυτά είναι τα στοιχεία της δεκαετίας του 1980, αυτή είναι η προσφιλή σας τακτική, που δυστυχώς βλέπουμε ακόμη και σήμερα να την επαναλαμβάνετε.

Δραματική μείωση των επενδύσεων, για να καλύψετε τα αδιέξοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού, που με δική σας ευθύνη και υπαιτιότητα δημιουργήσατε.

Ο κύριος Τσοχατζόπουλος έκανε αναφορά στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και ανέφερε τα 800 δις δρχ, που για εμάς βέβαια δεν είναι 800, αλλά το ανώτερο 700 δις δρχ, για να μην πούμε ότι ένα μέρος του Προγράμματος αυτού των Δημοσίων Επενδύσεων, αφορά πληρωμές του προηγούμενου έτους.

Όταν τον Οκτώβρη του 1993 επανήλθε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, τότε με την περικοπή των 250 δις δρχ, στέρησε την δυνατότητα να πληρωθούν έργα, που είχαν γίνει μέχρι εκείνη τη στιγμή. Αλλά όπως είπα συνεχίζετε ακόμα και σήμερα την πολιτική της δεκαετίας του 1980, την πολιτική της μείωσης των επενδύσεων και της επέκτασης του καταναλωτικού κράτους, αδιαφορώντας για τις συνέπειες στην Εθνική Οικονομία.

Έχουμε αλματώδη αύξηση του Δημοσίου Χρέους με τους τόκους των δανείων, αλλά και του ιδίου του χρέους.

Συγχρόνως οι αυξήσεις αυτές, συμπαρέσυραν τις δαπάνες για την εξυπηρέτηση του και είχαμε ένα μεγάλο ανέβασμα των επιτοκίων, που σταμάτησε τις ιδιωτικές επενδύσεις και αύξησε την ιδιωτική κατανάλωση ως προς το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, από τους τόκους του δημοσίου χρέους, οι όποιοι ως γνωστόν δημιουργούν εισόδημα, χωρίς αντίστοιχη παραγωγή.

Αναφερόμενος στο Π.Δ.Ε θέλω να υπενθυμίσω, ότι από το 1990 μέχρι και το 1992 με Κυβέρνηση την ΝΔ, οι απορροφήσεις ήταν 100% και για την ακρίβεια 99,7%,

99,6% και 99,8%. Μόνο το 1993 με την αφαίρεση, όπως προανέφερα, από την δική σας Κυβέρνηση 250 δις δρχ, η απορρόφηση έφθασε 74,5%. Τώρα το 1994 που για εμάς δεν θα ξεπεράσετε τα 700 δις δρχ, η απορρόφηση δεν θα ξεπεράσει επίσης το 70%.

Αλλά επειδή αυτό είναι στοιχείο που συνδέεται με τις εκτιμήσεις, όσον αφορά την απορρόφηση μέσα στο 1994, αν θέλετε υπάρχουν ήδη τα στοιχεία του πρώτου οκταμήνου του 1990, του 1991, του 1992, του 1993 και του 1994, από όπου φαίνεται ξεκάθαρα, ότι το 1994 είχατε το χαμηλότερο ποσοστό απορρόφησης.

Βέβαια δεν θα πρέπει να παρακάμψετε αυτό που ήδη κάνατε, που αλλοιώσατε, μετατρέψατε την κατανομή των πιστώσεων σε έργα που χρηματοδοτούνται καθαρά από Εθνικούς πόρους, σε έργα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τη δική μας σχέση 70-30, τη μετατρέψατε σε 60-40. Όλοι μέσα σε αυτή την αίθουσα καταλαβαίνουμε τι αυτό σημαίνει, για την εκτέλεση έργων που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παράλληλα θα αναφερθώ και στην υστέρηση εισροών, όπως προβλέπει το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης (Κ.Π.Σ) και το Ταμείο Συνοχής, αλλά και οι άλλες Κοινοτικές Πρωτοβουλίες. Την υστέρηση των 600 δις δρχ, που λέτε ότι θα τα πάρουμε τα επόμενα τέσσερα χρόνια, αλλά με τις μέχρι σήμερα απορροφήσεις που έχετε στα Π.Δ.Ε και με την γνωστή κατάσταση που επικρατεί στη Δημόσια Διοίκηση, πολύ αμφιβάλλουμε ότι θα μπορέσετε τα επόμενα τέσσερα χρόνια να τα απορροφήσετε.

Με αυτόν όμως τον τρόπο μπορούμε να ισχυριστούμε ότι με τις υστερήσεις αυτές, αναστείλατε ακόμη περισσότερο την αναπτυξιακή προσπάθεια, διατηρήσατε την ύφεση και αυξήσατε την ανεργία. Πρόσφατα μάλιστα είχαμε την αγωνιώδη ανακοίνωση της Ένωσης των Βιομηχάνων, που ισχυρίζονται ότι για να τρέξει η Ελληνική Βιομηχανία χρειάζεται το ταχύτερο να γίνουν τα μεγάλα έργα, αλλά και να τρέξει ένα μεγάλο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Εμείς αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι το Π.Δ.Ε πρέπει να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο, αλλά να ενισχυθεί και από τις δύο πηγές. Με έργα αυτοχρηματοδότησης αλλά και από τις αποκρατικοποιήσεις. Γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να έχουμε ένα Π.Δ.Ε, το οποίο θα μας δώσει τέτοιους ρυθμούς ανάπτυξης, ώστε να έχουμε πιθανότητα να προλάβουμε κάποτε το τρένο της Ευρώπης, να γεφυρώσουμε αυτό το χάσμα που μας χωρίζει από τα άλλα Κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αλλά όμως αυτήν την πολιτική, αποδείξατε στην διάρκεια αυτών των 14 μηνών, ότι δεν έχετε την δυνατότητα να την εφαρμόσετε. Διότι αυτή η πολιτική προϋποθέτει πάνω από όλα, ρήξη με τα κατεστημένα συμφέροντα των μεγαλοεργολάβων και των συντεχνιών του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα. Εσείς όμως με την πολιτική σας όλα αυτά τα χρόνια έχετε αποδείξει, ότι δεν έχετε αυτή την δυνατότητα.

Η πολιτική σας χαρακτηρίζεται από έλλειψη συντονισμού, από πειραματισμούς, από αδιαφορία, από ανεπάρκεια. Είναι αυτή η ανεπάρκεια που δεν σας επέτρεψε μέχρι σήμερα να απορροφήσετε τους πόρους του δεύτερου Πακέτου Ντελόρ, του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (Κ.Π.Σ). Είναι αυτή η ανεπάρκεια, η οποία σας οδηγεί στην επέκταση του κράτους, όπως κάνατε στο τομέα των συγκοινωνιών, αλλά και στην επέκταση του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα με τις συνεχείς προσλήψεις.

Δεν είναι όμως δυνατόν να ερχόμαστε μέσα σε αυτήν την αίθουσα και να ακούμε ότι το 1%, όπως εσείς υπολογίζετε την αύξηση του ΑΕΠ, αύξηση του ρυθμού ανά-

πτυξης της χώρας, είναι αρκετό επειδή αναφέρεται στο πρόγραμμα σύγκλισης. Στο πρόγραμμα σύγκλισης μετατοπίσατε την ανάπτυξη της χώρας στα επόμενα χρόνια, ώστε τα πρώτα χρόνια να έχετε την δυνατότητα να λέτε ότι εμείς επιτύχαμε τους στόχους του προγράμματος σύγκλισης. Έγιναν πολλές αναφορές αυτές τις ημέρες, όσον αφορά την συνυπευθυνότητα της αντιπολίτευσης, στην εκτέλεση του προϋπολογισμού του 1995.

Ακούσαμε απόψε τον κύριο Τσοχατζόπουλο να μιλεί για Εθνική προσπάθεια. Αλλά ακούσαμε αυτές τις ημέρες και κυρίως στην διαρκή επιτροπή, συναδέλφους της Κυβερνητικής παράταξης να κάνουν αυτοκριτική, για την πολιτική που ακολουθήσατε μέχρι σήμερα. Δεν θα σταθώ στο παρελθόν, εξάλλου δεν υπάρχει χρόνος.

Θα πώ μόνο και θα τελειώσω με αυτό κύριε Πρόεδρε, ότι η σημερινή προσγείωσης της Κυβερνητικής παράταξης στο μέγεθος των προβλημάτων αυτού του τόπου, δεν σημαίνει αυτόματα ότι είναι σε θέση να υλοποιήσει, αυτή την άλλη πολιτική που ανέφερα προηγούμενα, την οποία όμως έχει απόλυτη ανάγκη ο τόπος.

Κατά συνέπεια θα πρέπει να αναλογιστείτε τις ευθύνες σας, να πράξετε αυτό που ήδη έπρεπε να είχατε πράξη, να εγκαταλείψετε την εξουσία.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1996. (Συνεδρίαση ΝΕ Δεκεμβρίου 1995).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, με τον προϋπολογισμό του 1996 εξανεμίζονται οι όποιες εναπομένουσες ελπίδες, για να ξαναμπεί η χώρα μας σε μια γρήγορη και σταθερή αναπτυξιακή πορεία.*

Πρόκειται για ένα αντιαναπτυξιακό προϋπολογισμό, που θα παρατείνει την ύφεση, θα αυξήσει την ανεργία, θα κάνει τους φτωχούς φτωχότερους, θα αναπαραγάγει τα κοινωνικά αδιέξοδα και θα καθηλώσει κάθε προοπτική αναπτυξιακής διαδικασίας, με αυξήσεις φόρων πολύ μεγαλύτερες του αναμενόμενου για το 1996 πληθωρισμού.

Αυξήσεις που παρά τους Κυβερνητικούς ισχυρισμούς, αναμένεται και πάλι να πλήξουν τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους αγρότες, τους μικρομεσαίους και τους επαγγελματίες.

Επιδιώκεται με την αύξηση των φόρων την σταθεροποίηση της οικονομίας, ενώ από την ίδια τους την φύση τα φορολογικά μέτρα, έχουν καθαρό αντιαναπτυξιακό χαρακτήρα.

Ιδιαίτερα η μακροχρόνια διατήρηση της λιτότητας, δεν μπορεί από μόνη της, να μάς βγάλει από την σημερινή κρίση.

Χρειάζεται να γίνει αναπτυξιακή διαδικασία, που η σημερινή Κυβέρνηση λόγω των γνωστών αγκυλώσεων, δεν μπορεί να ακολουθήσει.

Ειπώθηκαν πολλά σήμερα, όσον αφορά τον πληθωρισμό. Θα ήθελα να δώσω και μια άλλη διάσταση. Οι πολύ περιορισμένες και κάτω του μέσου ετήσιου πληθωρισμού μισθολογικές αυξήσεις, μείωσαν το κόστος παραγωγής και γενικότερα την ζήτηση στην αγορά και σε συνδυασμό με την πολιτική της σκληρής δραχμής, που έκανε τα εισαγόμενα φθηνότερα, μείωσαν περαιτέρω τον πληθωρισμό.

Αυτή όμως η πολιτική της σκληρής δραχμής, οδήγησε συγχρόνως στην αύξηση της ανεργίας και συνέβαλε ουσιαστικά στη φετινή τουριστική κρίση.

Η τελευταία αυτή παράμετρος φαίνεται ότι δεν έχει αξιολογηθεί στο βαθμό που θα έπρεπε να έχει αξιολογηθεί από την Κυβέρνηση, παρά τη μεγάλη συμβολή του Τουρισμού στη διαμόρφωση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (Α.Ε.Π), στους

συνολικούς άδηλους πόρους και στη κάλυψη του εμπορικού ελλείμματος.

Παρά βέβαια το γεγονός ότι σύμφωνα με τα στοιχεία και τις προβλέψεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού, ο Τουρισμός και τα ταξίδια, προβλέπονται μετά από λίγα χρόνια, στις αρχές του επόμενου αιώνα, να γίνουν η μεγαλύτερη εξαγωγική βιομηχανία στο κόσμο. Να γίνουν δηλαδή η πρώτη εξαγωγική βιομηχανία, από την τρίτη θέση που κατέχουν σήμερα, μετά το πετρέλαιο και την αυτοκινητοβιομηχανία, με ιδιαίτερα θετικές επιπτώσεις σε τομείς της οικονομίας και μάλιστα με ύψος πολλαπλασιαστή 1,9 έναντι 1,3 των άλλων υπηρεσιών και 1,6 της Γεωργίας.

Ποιός μπορεί σήμερα από την Κυβέρνηση να ισχυριστεί ότι πρόσεξε ιδιαίτερα τον Τουρισμό;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: *Ο κύριος Σιφουνάκης κύριε συνάδελφε.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Θα έλθει και η σειρά τού κυρίου Σιφουνάκη. Θα τα πούμε αργότερα.*

Τα δύο αυτά χρόνια πού το ΠΑΣΟΚ είναι στην εξουσία, έχει αναγάγει την ίδρυση Καζίνο στη Χώρα, ως κορυφαία και αποκλειστική κρατική τουριστική δραστηριότητα και το Κυβερνητικό αλαλούμ στον τουρισμό, έχει ξεπεράσει προ πολλού τα όρια της επικίνδυνης ανευθυνότητας.

Πως μπορεί πραγματικά κανείς στον Τουρισμό, να περιμένει οτιδήποτε καλό από μία Κυβέρνηση, της οποίας ο Υπουργός πριν από δύο μήνες ισχυρίσθηκε, ότι κορυφαία απόδειξη της ανταπόκρισης της Κυβέρνησης στο Τουρισμό, είναι η ίδρυση διυπουργικού οργάνου για τον Τουρισμό, που υποτίθεται ότι θα συντόνιζε τις αρμοδιότητες και τις δραστηριότητες άλλων Υπουργείων, που έχουν σχέση με το Τουριστικό αντικείμενο. Έκτοτε πέρασε μικρό χρονικό διάστημα για να φανεί ακριβώς, ποιά ήταν η λειτουργία αυτού του συντονιστικού οργάνου. Όπου πραγματικά ορισμένες από τις ενέργειες του, που θα αναφέρω επιγραμματικά λόγο έλλειψης χρόνου, έδωσαν την εντύπωση ότι στον τομέα αυτό η Κυβέρνηση, έχει ξεπεράσει κατά πολύ τα όρια της επιπολαιότητας και της ανευθυνότητας.

Μετά από δύο χρόνια ημιεπισήμων δηλώσεων και μη διαψευσθεισών από την Κυβέρνηση φημών, για ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των κρατικών φορέων τουρισμού, έρχεται η Κυβέρνηση και κυκλοφορεί ένα σχέδιο νόμου, που εκτός από τις γνωστές και αναμφισβήτητες ευθύνες για την φετινή τουριστική κρίση, αποκαλύπτει ότι διατηρεί και την φιλοδοξία να οδηγήσει τον Ελληνικό Τουρισμό σε οριστική αποτελμάτωση, με τα νέα αυτά πρόχειρα, ανεύθυνα, ασυνάρτητα και σαφώς μη εκσυγχρονιστικά πειράματα της.

Απόλυτα δε χαρακτηριστική της έλλειψης συντονισμού στη Κυβέρνηση είναι η διάταξη του νομοσχεδίου, που δίνει την αποκλειστική αρμοδιότητα στον Υπουργό Τουρισμού–κατ'εξαίρεση των διατάξεων περί Δημοσίου Λογιστικού –να διαχειρίζεται σημαντικά κονδύλια. Ρύθμιση πού εκτός ότι είναι όλως διόλου απαράδεκτη, έρχεται σε αντίθεση με το πνεύμα και το περιεχόμενο του πρόσφατα ψηφισθέντος από την Κυβερνητική πλειοψηφία, νομοσχεδίου περί Δημοσίου Λογιστικού και έλεγχου των δαπανών του κράτους. Με τις διατάξεις του οποίου – και πολύ σωστά – συμφωνήσαμε κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου και συμφωνούμε και σήμερα. Σωστά επεκτείνεται ο δημοσιονομικός έλεγχος του Κράτους και στους ΟΤΑ και σε όλα τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και γενικά σε όλους τους φορείς, που επιχορηγούνται είτε από τον κρατικό προϋπολογισμό, είτε από κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τι ψάχνανε κύριε Υπουργέ οι συντάκτες αυτού του νομοσχεδίου; Νομίζω ότι το είπατε χθες στη δική σας ομιλία. Ίσως έψαχναν το άσυλο της δημοσιονομικής καταφυγής. Νομίζω ότι έτσι το είπατε. Δεύτερη ανευθυνότητα: Κατατέθηκε μια τροπολογία του Υπουργείου των Οικονομικών στη διαρκή επιτροπή, η οποία και ψηφίστηκε. Θέλουμε να ελπίζουμε ότι δεν θα ψηφιστεί στην ολομέλεια. Με αυτή την τροπολογία που δεν υπογράφεται από τον αρμόδιο Υπουργό Τουρισμού, καταργούνται οι ατέλειες στα τουριστικά επαγγελματικά σκάφη. Αν αυτό συμβεί θα σημαίνει ταφόπετρα στο Ελληνικό Θαλάσσιο Τουρισμό».

Στο σημείο αυτό θα κάνω μία μια μικρή παρένθεση, για να αναφερθώ σε ανάλογο λάθος της σημερινής τριτοκομματικής Κυβέρνησης (2012), με την καθιέρωση του φόρου πολυτελείας των σκαφών αναψυχής. Ευτυχώς που αντελήφθη έγκαιρα τις επιπτώσεις και την απέσυρε.

Τρίτη ανευθυνότητα: Η θέση των συναρμοδίων Υπουργών Τουρισμού και Μεταφορών - έχει γραφεί στις εφημερίδες συζητήθηκε με εκπροσώπους κλάδων τού Τουρισμού – για μείωση του τέλους εκσυγχρονισμού των αεροδρομίων, ανάλογα με τον αριθμό των Τουριστών που διακινεί κάθε «Tour Operator», που εκτός που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τις διατάξεις περί ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα οδηγούσε σε εικονικές και αφανείς χρηματοδοτήσεις και σε περαιτέρω υποβάθμιση του προς τη χώρα μας τουριστικού ρεύματος.

Δεν θα μιλήσω για τις άλλες περιπτώσεις ανευθυνότητας, απλά θα τις αναφέρω.

Πάμε στην τουριστική έκθεση της Βαρκελώνης την «Fitour 96» και ακόμη δεν δημοσιεύτηκε η προκήρυξη για την κατασκευή του Ελληνικού περιπτέρου!

(στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κύριου βουλευτή).

Γενικότερα ο τουρισμός υπέστη μια σημαντική ζημιά από την μη απορρόφηση Κοινοτικών κονδυλίων. Συνηθίσαμε να μιλάμε σε αυτή την αίθουσα για τους αριθμούς και η δικαιολογία που ειπώθηκε εδώ και ένα χρόνο από την Κυβέρνηση, είναι ότι δεν θα χάσουμε τα κονδύλια. Τα κονδύλια μπορεί να μη τα χάσουμε, αν και η δική μας άποψη είναι ότι κινδυνεύουμε να τα χάσουμε. Αλλά να δεχθούμε την άποψη που εκφράστηκε πολλές φορές από τον Υπουργό Οικονομίας. Το έλλειμμα όμως της υποδομής τα δύο τελευταία χρόνια, το πληρώσαμε ήδη και θα το πληρώνουμε για πολλά χρόνια ακόμη.

Δύο χρόνια δεν έγιναν νέα έργα στο Τουρισμό. Τα μόνα έργα που έκανε ο Ε.Ο.Τ τα δύο τελευταία χρόνια, ήταν το Μουσείο του Λόρδου Βύρωνα στο Μεσολόγγι.

Τα μόνα νέα έργα που έγιναν το 94-95 από τον Ε.Ο.Τ ήταν το Μουσείο του Λόρδου Βύρωνα στο Μεσολόγγι και ο εκσυγχρονισμός των «Πάγκαλοους» στο Λαγονήσι.

Βέβαια το πόσο μας κόστισε το έλλειμμα ειδικής τουριστικής υποδομής αυτά τα τελευταία δύο χρόνια, ειπώθηκε στη πρόσφατη συνέντευξη τύπου, του συνδέσμου ταξιδιωτικών και τουριστικών γραφείων Ελλάδος.

Είπαν ότι οι 18 από τους 44 τουριστικούς προορισμούς της Γαλλίας, έβγαλαν την Ελλάδα από τους καταλόγους τους, λόγω της έλλειψης αυτής της υποδομής.

Τέλος θα αναφερθώ στις αλλαγές που προβλέπονται στο παγκόσμιο τουρισμό στο άμεσο μέλλον, στη δομή, στις μορφές του τουρισμού, στη διακίνηση όσο ο ανταγωνισμός θα εντείνεται και θα υπάρχουν όλο και περισσότερο ενημερωμένοι και απαιτητικοί τουρίστες.

Η παγκόσμια αγορά θα κυριαρχείται από μικρό αριθμό, αλλά τεράστιες σε διαστάσεις πολυεθνικές εταιρείες, με κάθετη οργάνωση που θα παρέχουν κάθε είδους τουριστικές υπηρεσίες, από πρακτορεία ταξιδίων, αεροπορικές μεταφορές, κρουαζιερόπλοια, ξενοδοχεία, υπηρεσίες ψυχαγωγίας, που θα εφαρμόζουν νέα συστήματα εκπαίδευσης για το προσωπικό τους.

Η προσέγγιση και η ενημέρωση των υποψηφίων πελατών τους, θα γίνεται μέσα από τις νέες τεχνολογικές διαδικασίες. .

Δεν είναι μακρά η εποχή, που θα υπάρχει η δυνατότητα κάθε υποψήφιου ταξιδιώτη, μέσω της δικής του τηλεόρασης, να αποφασίζει για τις διακοπές του, βλέποντας στην οθόνη τοπία, φυσικές καλλονές, μεταφορικά μέσα, ξενοδοχεία, τιμές και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο, ώστε να αποφασίζει για τις διακοπές του.

Προσβλέποντας σε αυτές τις τεχνολογικές και ανταγωνιστικές εξελίξεις, η Νέα Δημοκρατία προετοιμάζει τα δικά της σύγχρονα προγράμματα, για την τουριστική ανάπτυξη της χώρας μας, που βέβαια στηρίζονται στη ξεκάθαρη στρατηγική μας επιλογή, να δώσει προτεραιότητα σε τομείς της οικονομίας, όπως ο τομέας των υπηρεσιών, όπου η χώρα μας διαθέτει σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα και όπου ασφαλώς την πρώτη θέση κατέχει ο τουρισμός».

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΑΛΚΟΟΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΚΟΛΟΥΧΩΝ ΠΟΤΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

(Πρακτικά Βουλής τόμος Ε, σ. 4480, τόμος ΣΤ, σ. 4645, 4674, 4716, 4724, 4732, 4739).

Ορίστηκα εισηγητής της Κυβερνητικής Πλειοψηφίας στη Βουλή στο παραπάνω φορολογικό νομοσχέδιο.

Στο νομοσχέδιο αυτό υπήρχε και διάταξη, που έδινε πρόσθετα φορολογικά κίνητρα στα Νησιά του Αιγαίου. Περαιτέρω μειώσεις στο ΦΠΑ, στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης σε αλκοολούχα ποτά κ.α.

Το νομοσχέδιο αυτό μου παραδόθηκε, δύο μόλις εικοσιτετράωρα πριν από την συζήτηση στη Ολομέλεια της Βουλής. Περιείχε πληθώρα άρθρων και διατάξεων, με συνέπεια να μην μπορώ να αρνηθώ την εισήγηση του, όταν διαπίστωσα την περαιτέρω διεύρυνση της υπάρχουσας άνισης μεταχείρισης μεταξύ Ιονίου και Αιγαίου.

Το μόνο που μου έμενε είναι να παρακάμψω την κοινοβουλευτική δεοντολογία, που με επέβαλλε ως εισηγητής, να υποστηρίξω επί της αρχής και επί των άρθρων το νομοσχέδιο.

Ειδικά ζητούσα ανυποχώρητα στις διατάξεις που αφορούσαν το Αιγαίο, να προστεθούν και τα Ιόνια Νησιά.

Βέβαια γνώριζα ότι αυτό δεν ήταν δυνατόν να γίνει, τουλάχιστον εκείνη τη στιγμή, δεδομένου ότι έπρεπε να προηγηθεί και για τα Ιόνια Νησιά, αντίστοιχη με τα Νησιά του Αιγαίου έγκριση της Ε.Ο.Κ.

Προσπάθησα όμως να δημιουργήσω τις προϋποθέσεις, για να γίνει και για τα Νησιά του Ιονίου, αντίστοιχη εισήγηση στην Ε.Ο.Κ.

Η συμπεριφορά μου αυτή ήταν αναμενόμενο να προκαλέσει την αντίδραση των βουλευτών του Αιγαίου.

Παραθέτω μερικά αποσπάσματα από τα πρακτικά της Βουλής.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΜΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΟΔ-ΠΘ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1993-5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1993

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *«Κύριε Υπουργέ παρακαλώ να με προσέξετε. Ασφαλώς θα ενθυμείσθε ότι με την υπ' αριθμό 1.499/ 31.08.92 ερώτηση μου, είχα ζητήσει από την Κυβέρνηση, να μου γνωρίσει αν προτίθεται να υποβάλει στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες για τα Νησιά του Ιονίου, αντίστοιχα αιτήματα που είχαν υποβληθεί για τα Νησιά του Αιγαίου.*

Τα οποία ήδη είχαν γίνει δεκτά από το Συμβούλιο ΕΚΟΦΙΝ της Κοινότητας».

Στην απάντηση σας τον Σεπτέμβριο του 1992 προβάλατε τον ισχυρισμό, ότι δεν έχουν ακόμη επισημοποιηθεί οι σχετικές Κοινοτικές Διατάξεις, για την μείωση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ) στα πετρελαιοειδή και συνεπώς δεν μπορούσαν τότε να γίνουν διαβουλεύσεις με την Κοινότητα για τα Ιόνια Νησιά.

«Κύριε Υπουργέ ως Ιόνια Νησιά ζητάμε, να υπάρξει ανάλογη ρύθμιση με τα Νησιά του Αιγαίου. Θα ήταν κύριε Υπουργέ μεγίστη αδικία, αν δεν αναγνωριστεί ότι και τα Νησιά του Ιονίου, αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα.

Είναι γεγονός και κανείς δεν αντιλέγει, ότι η θαλάσσια απόσταση που χωρίζει τα Νησιά του Αιγαίου από την ηπειρωτική Ελλάδα είναι πράγματι μεγάλη, αλλά είναι επίσης γεγονός ότι βρίσκονται συνολικά πολύ πλησιέστερα στα διοικητικά και βιομηχανικά κέντρα από τα Ιόνια Νησιά».

Για δε την αιτουμένη μείωση του φόρου προστιθεμένης αξίας (Φ.Π.Α) και στα Ιόνια Νησιά, πήρα την απάντηση, ότι δεν είναι εφικτή η νομοθετική ρύθμιση, διότι αντίκειται στο Κοινοτικό Δίκαιο.

Παρά το γεγονός βέβαια, ότι ήδη υπάρχει μειωμένος ΦΠΑ κατά 30%, σε όλες τις συναλλαγές και τα προϊόντα στα Νησιά του Αιγαίου, με εξαίρεση βέβαια τα καπνοβιομηχανικά και τα αυτοκίνητα.

Για δε την επίσης αιτουμένη μείωση του Ε.Φ.Κ για τα αλκοολούχα ποτά των Ιονίων Νήσων μου απαντήσατε, ότι θα είναι σε συνάρτηση με την εξέλιξη του υπό συζήτηση στη Βουλή σχεδίου νόμου, «Διαρρυθμίσεις στην έμμεση φορολογία και άλλες διατάξεις».

«Δεν ξέρω κύριε Υπουργέ, αν παρέλειψαν οι πολιτικοί εκπρόσωποι των Ιονίων Νήσων την περίοδο της ενσωμάτωσης των Νησιών στη Μητέρα Πατρίδα, μαζί με τις θυσίες που έκαναν οι κάτοικοι αυτών των Νησιών, να ζητήσουν και ορισμένα αντίστοιχα προνόμια όπως έκαναν τα Δωδεκάνησα.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι εσαεί το Ελληνικό Κράτος, θα πρέπει να μας αντιμετωπίζει, ως πολίτες β κατηγορίας, συγκριτικά με τους πολίτες των άλλων Νησιών της Ελληνικής Επικράτειας».

Λεπτομέρειες από την συζήτηση αυτή, θα μπορέσει να αντλήσει ο κάθε ενδιαφερόμενος, από την ανάγνωση του συνόλου των σχετικών πρακτικών της Βουλής.

Όμως από τα εκτεθέντα παραπάνω στοιχεία, μπορεί να αντιληφτεί κάθε καλοπροαίρετος ενδιαφερόμενος, ότι ούτε αδιαφορήσαμε, ούτε το θάρρος μας έλειψε και μάλιστα ως νέος τότε βουλευτής, να λέω τα πράγματα με το όνομα τους.

Δυστυχώς δεν υπήρξαν αντίστοιχες παρεμβάσεις από τους προγενέστερους βουλευτές της περιοχής μας, ούτε βέβαια από τους επόμενους.

Είναι κανόνας ότι τα μεγάλα θέματα και οι αντίστοιχες διεκδικήσεις, απαιτούν συνεχή πίεση και δυναμικούς αγώνες, που δυστυχώς δεν υπήρξαν.

Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι μεταξύ των ισχυρισμών του Υπουργού για τις ζητούμενες μειώσεις των Ε.Φ.Κ στα Ιόνια Νησιά, ήταν και ο κίνδυνος της λαθρεμπορίας.

Ο παρακάτω διάλογος είναι χαρακτηριστικός του κλίματος που επικρατούσε στη συζήτηση αυτή στη Βουλή. Αλέξανδρος Δεσύλλας «Αν υπάρχει κύριε Υπουργέ κίνδυνος λαθρεμπορίας, αυτός υπάρχει για μείζονα λόγο στις Νησιωτικές περιοχές του Αιγαίου, λόγω του μεγάλου αριθμού των Νησιών και όχι στα ολιγάριθμα Νησιά του Ιονίου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (βουλευτής Ν.Δ. Δωδεκανήσου): *Δεν υπάρχει κ. συνάδελφε.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Χαίρομαι κύριε Καραμάριε, που λέτε ότι δεν υπάρχει για το Αιγαίο, κατά μείζονα λόγο δεν υπάρχει για τις δικές μας Νησιώτικες περιοχές.*

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: *Όχι ανακρίβειες.*

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): *Κύριε Καραμάριε, όχι ναυμαχία μεταξύ Ιονίου και Αιγαίου.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Επιφυλάσσομαι κύριε Υπουργέ στην επί των άρθρων συζήτηση, να καθορίσω στις συγκεκριμένες αυτές περιπτώσεις την δική μου στάση, η οποία θα στηρίζεται στο έντονο συναίσθημα πικρίας των κατοίκων των Νησιών μας, για την άδικη μέχρι σήμερα αντιμετώπιση μας, από όλες τις Ελληνικές Κυβερνήσεις».*

Όπως ήταν επόμενο η όλη αυτή συζήτηση μεταφέρθηκε στον τύπο.

Την παρέμβαση αυτή του Προέδρου της Βουλής, σχολίασε στο Κυριακάτικο της φύλλο αρ. 12.460(439)/14 Μαρτίου 1993 στην τελευταία της σελίδα η εφημερίδα «Απογευματινή», πού είχε τον τίτλο:

«Ναυμαχία μεταξύ Αιγαίου και Ιονίου».

«ΚΟΝΤΡΑ» προέκυψε ξαφνικά την περασμένη εβδομάδα στη Βουλή, μεταξύ βουλευτών της Ν.Δ., στο νομοσχέδιο για τα πετρελαιοειδή, αλκοολούχα και βιομηχανοποιημένα καπνά, σχετικά με το αν υπάρχει θέμα λαθρεμπορίου στο Ιόνιο και το Αιγαίο. Και θύμισε λίγο τις μάχες στο «ολ-σταρς» του .....ΝΒΑ μεταξύ Ανατολής και Δύσης.

Αλ. Δεσύλλας (Βουλευτής Κέρκυρας Ιόνιο):

«Αν υπάρχει θέμα λαθρεμπορίου, υπάρχει κατά μείζονα λόγο στις νησιωτικές περιοχές του Αιγαίου.....».

Αν. Καραμάριος (βουλευτής Ρόδου ΑΙΓΑΙΟ):

Δεν υπάρχει κ. συνάδελφε.

Αλ. Δεσύλλας. Χαίρομαι κ. Καραμάριε που λέτε ότι δεν υπάρχει, αλλά αν δεν υπάρχει στο Αιγαίο, κατά μείζονα λόγο δεν υπάρχει για τις δικές μας Νησιωτικές περιοχές.

Αν. Καραμάριος: Όχι ανακρίβειες.

Προεδρεύων (Ν. Κατσαρός.) Κύριε Καραμάριε όχι ναυμαχία μεταξύ Ιονίου και Αιγαίου.

Να θυμίσουμε στους βουλευτές, ότι στην Ρόδο πριν από μερικά χρόνια, «ψάρευαν» σαμπρέλες με χασίς, ενώ πάνω ακριβώς από την Κέρκυρα στα Νησιά Οθωνοί, όπου αλωνίζουν τα λαθρεμπορικά τσιγαράδικα.

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ ΤΟ 1994 ΣΤΗ ΚΕΡΚΥΡΑ

Διακρίνονται στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στο Νέο Φρούριο από δεξιά, Δήμητρα Λιάνη Παπανδρέου, Παπαντωνίου, Κρεμαστινός, Δεσύλλας, Μητροπολίτης Τιμόθεος, Βενιζέλος, Ρωμαίος, Σαρλής και Καλούδης.

Η επιλογή της Κέρκυρας για την Διάσκεψη των Ηγετών της ΕΟΚ το 1994, είναι αναμφισβήτητα ένα σημαντικό γεγονός, στην ιστορική πορεία αυτού του Νησιού.

Ιστορική πορεία με έντονα Ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά, που βρίσκονται αποτυπωμένα, στην πολιτιστική και κοινωνική πραγματικότητα της σύγχρονης Κέρκυρας.

Η πολιτιστική και κοινωνική κληρονομιά του Νησιού μας, η τουριστική του υποδομή και το θαυμάσιο φυσικό του περιβάλλον, σε συνδυασμό βέβαια με την ήδη δρομολογημένη από την Κυβέρνηση της ΝΔ, προσπάθεια ενίσχυσης των υποδομών του, ασφαλώς ήταν σημαντικός παράγων στην επιλογή του, για να φιλοξενήσει τους Ευρωπαίους ηγέτες. .

(Ελευθερία αρ. φύλλου 12794/14.1.1992 Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Στις 26 Ιουνίου του 1991 είχε έλθει στη Κέρκυρα ο Υπουργός των Εξωτερικών Αντώνης Σαμαράς, προκειμένου να συναντηθεί με τον Αλβανό ομόλογο του Καπλάνι.

Στο λιμάνι της Κέρκυρας, ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας με τον Υπουργό Εξωτερικών Αντώνη Σαμαρά, για την υποδοχή του Υπουργού Εξωτερικών της Αλβανίας. Πίσω διακρίνεται ο πρόεδρος της Λιμενικής επιτροπής Γιάννης Κεφαλλωνίτης.

Στο περιθώριο της συνάντησης που έγινε στο ξενοδοχείο *«San Stefano»*, ο Σαμαράς εκμυστηρεύτηκε σε τοπικούς θεσμικούς και κομματικούς παράγοντες, την κατά αρχήν πρόθεση της Κυβέρνησης και του ιδίου προσωπικά, να γίνει η Διάσκεψη Κορυφής της Ε.Ο.Κ στην Κέρκυρα.

Σε συνάντηση που είχα τις επόμενες ημέρες στην Αθήνα με τον Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, μου επιβεβαίωσε την πρόθεση της Κυβέρνησης και πρόσθεσε. *«Η Κέρκυρα είναι πολύ ωραία και την αγαπώ».*

Μέχρι εκείνη την στιγμή, ούτε στην Κέρκυρα ούτε στην Αθήνα είχε ακουσθεί οτιδήποτε σχετικό με την Διάσκεψη.

Ο ίδιος ο Πρόεδρος Ράλλης στο βιβλίο του, πού κυκλοφόρησε το 1995, *«Εις ώτα μη ακουόντων»*, αναφέρει τα εξής. «Ως από μηχανής Θεός το Υπουργείο των Εξωτερικών, αποφάσισε να οριστεί η Κέρκυρα έδρα της Συνόδου Κορυφής, όταν θα ήταν η σειρά της Ελλάδας, να ασκήσει την Προεδρία το πρώτο εξάμηνο του 1994».

Στη συνέχεια του βιβλίου του ο Γιώργος Ράλλης, επικαλείται χωρίς να διευκρινίζει τον χρόνο της επίσκεψης του στον Σαμαρά, για να τον πείσει να γίνει η Σύνοδος Κορυφής στην Κέρκυρα αντί της Θεσσαλονίκης, Αθήνας και Ρόδου.

Ο παλιός προσωπικός μου φίλος καθηγητής του διεθνούς δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Θεόδωρος Χριστοδουλίδης, είχε αναλάβει καθήκοντα ειδικού συμβούλου στο Υπουργείο των Εξωτερικών και η μέχρι τότε απλή γνωριμία μου με τον Αντώνη Σαμαρά, απέκτησε μία στενότερη σχέση.

Παρακολουθούσα πλέον από πολύ κοντά την εξέλιξη του όλου θέματος της Διάσκεψης Κορυφής.

Στενότερη επίσης προσωπική σχέση είχα από το 1984 με τον Πρόεδρο Κ. Μητσοτάκη, όταν ο αείμνηστος τότε Πρόεδρος της Ν.Δ. Ευάγγελος Αβέρωφ, με είχε συμπεριλάβει σε ολιγομελής κομματικές αποστολές σε συνέδρια στην Ευρώπη.

Στη φωτογραφία διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά, ο υπεύθυνος διεθνών σχέσεων του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος της Ιταλίας γερουσιαστής G. OPLANTO, Αλέκος Δεσύλλας, ο Μιχάλης Παπακωσταντίνου τ. Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης της Κυβέρνησης Γεωργίου Παπανδρέου και μεταγενέστερα Υπουργός των Εξωτερικών και Δικαιοσύνης των Κυβερνήσεων Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και ο καθηγητής του Πανεπιστημίου της Χαιδελβέργης Χαρίτων Κορυζής.

Σε ένα δε από αυτά και συγκεκριμένα σε συνέδριο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, συμμετείχε και ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης.

Ιδιαίτερα είχα συνδεθεί με τον τότε διευθυντή του γραφείου τύπου της Ν.Δ. Θεό-

δωρο Κασσίμη, στον οποίο οφείλω πολλά για την ανεκτίμητη βοήθεια, που μου προσέφερε στα πρώτα βήματα μου στην πολιτική.

Επίσης από το 1985 όταν απέκτησα για πρώτη φορά την ιδιότητα του πολιτευτή, μέσω του κοινού μας φίλου βουλευτή της Ν.Δ. δικηγόρου Αριστοτέλη Μιμμή, είχα αναπτύξει μια καλή σχέση με τον αείμνηστο Παύλο Μπακογιάννη.

Δυστυχώς, για λίγους μήνες δεν μπόρεσα να βρεθώ μαζί του στα έδρανα της Βουλής, λόγω της άνανδρης δολοφονίας του από την εγκληματική οργάνωση της 17 Νοέμβρη.

Το θέμα της Διάσκεψης Κορυφής προχωρούσε ομαλά για το Νησί μας και σε κάθε ευκαιρία έδειχνα το έντονο ενδιαφέρον μου.

Σε συνάντηση που είχα με τον Αντώνη Σαμαρά στο γραφείο του το φθινόπωρο του 1991, παρουσία του συμβούλου του καθηγητή Θεόδωρου Χριστοδουλίδη, με ενημέρωσε ότι το θέμα της Διάσκεψης Κορυφής, έκλεισε οριστικά με την επιλογή της Κέρκυρας.

Εκείνη την στιγμή μπήκε στο γραφείο του Υπουργού ο διευθυντής του διπλωματικού του γραφείου, ένα άτομο ιδιαίτερα μετρίου αναστήματος, που μου διαφεύγει σήμερα το επώνυμο του, που όταν άκουσε την συζήτηση παρενέβη και μας επέστησε την προσοχή να μην το ανακοινώσουμε, πριν περάσει και τυπικά το θέμα από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Την ανακοίνωση έπρεπε να την κάνει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ως Πρόεδρος τότε της Ε.Ο.Κ, μετά την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου.

Θα απεύθυνε πρόσκληση στους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να συμμετάσχουν στην Διάσκεψη Κορυφής της Κέρκυρας.

Σεβάστηκα το πρωτόκολλο και δεν εξέδωσα ανακοίνωση, αλλά άτυπα συζητούσα με φίλους μου, αλλά και στα τοπικά Μ.Μ.Ε, την οριστικοποίηση της επιλογής της Κέρκυρας.

Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα αρκετών ημερών ίσως και μηνών, ευρισκόμενος στην Κέρκυρα με ενημέρωσαν τηλεφωνικά ότι ο περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων Θ. Στάικος, είχε επίσημα αναγγείλει ότι η Διάσκεψη Κορυφής τον Ιούνιο του 1994, θα γινόταν οριστικά στην Κέρκυρα.

Τον κάλεσα άμεσα στο τηλέφωνο και η εξήγηση που μου έδωσε, ήταν ότι τον πήρε στο τηλέφωνο ο Πρόεδρος Ράλλης και του είπε να ανακοινώσει την μεγάλη αυτή για την Κέρκυρα είδηση.

Συμπλήρωσε, ότι στην αρχή δίστασε να κάνει την ανακοίνωση και με κάλεσε το μεσημέρι στο τηλέφωνο του σπιτιού μου, αλλά το είχα κατεβασμένο και δεν μπόρεσε να επικοινωνήσει μαζί μου.

Πράγματι είναι γεγονός, ότι για μια ώρα το μεσημέρι, κατεβάζαμε με την γυναίκα μου το τηλέφωνο, για να μπορέσουμε να ηρεμήσουμε λίγο.

Διαφορετικά δεν θα σταματούσε να κουδουνίζει και συνήθως σε αυτές τις ώρες, όπως και τις μεταμεσονύκτιες, μπορούσες να ακούσεις τα ποιό απίθανα πράγματα.

Πριν από λίγες ημέρες, με είχε πάρει μεσημεριάτικα ένας οπαδός του κόμματος από χωριό και μου ζητούσε να πώ σε ιδιοκτήτη ξενοδοχείου στη Δασιά, που δούλευε η πεθερά του, να την απειλήσει ότι θα την έδιωχνε από την δουλειά, αν συνέχιζε να αρνείται να νοικιάσουν με την γυναίκα του σπίτι στη πόλη!

Η δημοσιοποίηση όμως της επιλογής της Κέρκυρας άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου.

Άλλες Ελληνικές πόλεις που ήθελαν να γίνει στον τόπο τους η Διάσκεψη Κορυφής της Ε.Ο.Κ, άρχισαν να κινούνται δυναμικά και να την διεκδικούν.

Η Θεσσαλονίκη, η Ρόδος, η Αθήνα, η Κρήτη, πρόβαλλαν τα δικά τους επιχειρήματα.

Η Θεσσαλονίκη με κατάθεση επερώτησης στη Βουλή που υπεγράφετο από το σύνολο σχεδόν των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ της Βορείου Ελλάδος με επικεφαλής τον Άκη Τσοχατζόπουλο, επικαλείτο το «Μακεδονικό», που τότε κυριαρχούσε σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Η Ρόδος επικαλείτο την οικονομική συγκυρία, επειδή είχε φιλοξενήσει την προηγούμενη επί ΠΑΣΟΚ Διάσκεψη του 1998 και τα είχε όλα έτοιμα και συνεπώς δεν θα απαιτούντο νέες δαπάνες.

Η Αθήνα είχε έτοιμη την αναγκαία υποδομή.

Η Κρήτη επικαλείτο την υποστήριξη του Πρωθυπουργού κ.α.

Υποθέτω ότι η επίσκεψη Ράλλη στον Σαμαρά, θα έγινε αυτή την περίοδο. Τα επιχειρήματα που πρόβαλε ο Πρόεδρος Ράλλης, όπως ο ίδιος αναφέρει στο βιβλίο του, στηριζόταν ακριβώς, στην αντίκρουση των επιχειρημάτων, που επικαλούντο οι άλλες διεκδικήτριες πόλεις.

Ο Σαμαράς όμως, όπως περιγράφεται σε προηγούμενες σελίδες, ήδη είχε πάρει σαφή θέση για την επιλογή της Κέρκυρας.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να δοθεί μια διευκρίνιση. Η επιλογή της έδρας της Διάσκεψης, ανήκει αποκλειστικά στη φιλοξενούσα χώρα, η οποία ασκεί αυτή την περίοδο και την Προεδρία της Ε.Ο.Κ.

Υπήρχε όμως προηγούμενα, συνεργασία με την γενική γραμματεία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, για την τήρηση των απαιτούμενων γενικών προδιαγραφών για την οργανωτική επιτυχία της Διάσκεψης. Στη σύσκεψη δε που έγινε τις 30 Μαρτίου 1992 στα γραφεία της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων και συμμετείχε αντιπροσωπεία της παραπάνω γραμματείας, οι ειδικοί αυτοί απεσταλμένοι ξεκαθάρισαν, ότι θα βρίσκονται στη διάθεση των αρμοδίων για την Διάσκεψη οργάνων, για να τους μεταφέρουν την εμπειρία τους και την τεχνογνωσία τους.

(Εφ. «Ελευθερία» αριθμός φύλλου 12848/1.4.1992 Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Ο Πρόεδρος Ράλλης στο βιβλίο του, επικαλείται την επίσκεψη του στις Βρυξέλλες, για να πείσει τους Κοινοτικούς πραγματογνώμονες, οι οποίοι μετά την πρώτη επίσκεψη τους στην Κέρκυρα, είχαν πολλές αντιρρήσεις για την επιλογή της ως έδρας της συνόδου, επειδή δεν διέθετε την απαιτούμενη κτηριακή υποδομή.

Είναι γεγονός ότι η γραμματεία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, είχε συγκεκριμένες προδιαγραφές για τους απαιτούμενους χώρους και γενικά τις αναγκαίες υποδομές, για την διεξαγωγή των Συνόδων Κορυφής.

Από την στιγμή όμως που η Κυβέρνηση αποφάσισε να ορίσει την Κέρκυρα ως έδρα της Συνόδου, είχε στη διάθεση της τρία χρόνια για να μπορέσει να τις συμπληρώσει.

Η Κέρκυρα εξάλλου διέθετε την ασφάλεια, διεθνές αεροδρόμιο, πολύ καλή ξενοδοχειακή υποδομή, δύο ανάκτορα, δύο Φρούρια και βέβαια βρίσκεται πολύ πλησιέστερα στην Ευρώπη.

Κατά συνέπεια ο ρόλος των εκπροσώπων της Γραμματείας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, όπως και οι ίδιοι δήλωναν σε κάθε επίσκεψη τους στην Κέρκυρα, περιορί-

ζετο στο να παρέχουν «την τεχνογνωσία τους και την εμπειρία τους» για να γίνουν όλες οι απαιτούμενες προετοιμασίες για την καλύτερη διεξαγωγή της Συνόδου.

Η διαβεβαίωση δε της Κυβέρνησης, ότι θα διαθέσει τις απαιτούμενες πιστώσεις και θα καλύψει όλες τις ανάγκες, δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να αμφισβητηθεί.

Παρακολουθούσα από κοντά τις εξελίξεις και κατέβαλα κάθε δυνατή προσπάθεια, να μην αλλάξει η επιλογή της Κέρκυρας.

Στις 13 Φεβρουαρίου 1992 ημέρα Πέμπτη, με πήρε τηλέφωνο αργά το βράδυ στο σπίτι – γραφείο που διατηρούσα στη Χαριλάου Τρικούπη, ο Γιώργος Τσολάκογλου διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Αντώνη Σαμαρά και μου είπε, ότι με θέλει ο Υπουργός επειγόντως το πρωί στις 8.15 στο Υπουργείο των Εξωτερικών. Τον ρώτησα αν ξέρει τι με θέλει, μου απάντησε κάποιο πρόβλημα νομίζω ότι υπάρχει με την Διάσκεψη Κορυφής. Στα επίμονα ερωτήματα μου, αν ήξερε κάτι παραπάνω, μου απάντησε αρνητικά.

Τις προηγούμενες ημέρες μου είχαν μεταφέρει κάτι πληροφορίες από την Κέρκυρα, ότι τελικά δεν θα γινόταν στην Κέρκυρα η Διάσκεψη Κορυφής της Ε.Ο.Κ. Δεν έδωσα συνέχεια, γιατί θεώρησα ότι ήταν αντιπολιτευτικές διαβολές, χαρακτηριστικό της πολιτικής πρακτικής που επικρατούσε τότε στο Νησί μας.

Η αγωνία με κυριάρχησε και όλο το βράδυ, μύριες όσες σκέψεις περνούσαν από το μυαλό μου.

Αναλογιζόμουν τι θα συνέβαινε, με τους διθυραμβικούς τόνους που κυριαρχούσαν στην Κέρκυρα μετά την ανακοίνωση του περιφερειάρχη και την εν συνεχεία άμεση εμπλοκή του Προέδρου Ράλλη.

Κατ' ανάγκη είχα ακολουθήσει και εγώ με δηλώσεις και συνεντεύξεις στα τοπικά Μ.Μ.Ε, το πανηγυρικό κλίμα που είχε δημιουργηθεί.

Ο Πρόεδρος Ράλλης είχε προχωρήσει σε συσκέψεις στο γραφείο του και στην έδρα της Π.Ι.Ν, με τον Δήμαρχο Χρύσανθο Σαρλή, τον Αντιδήμαρχο Ανδρέα Παγκράτη και βέβαια με τον Περιφερειάρχη Στάικο κ.α για να οργανώσουν την Διάσκεψη Κορυφής, χωρίς να προσκληθώ αν και βρισκόμουν στην Κέρκυρα.

(Εφημερίδα Ελευθερία αρ. φύλλου 12768/28.11.1991 Δημ. Βιβλιοθήκη).

Το πρωί 8 η ώρα ακριβώς βρισκόμουν στον προθάλαμο του γραφείου του, πίνοντας καφέ και συζητώντας με την γνώριμη μου Αναστασία, σύζυγο του γενικού γραμματέα του Ε.Ο.Τ Γιάννη Άγγλου και αδελφή του μετέπειτα Υπουργού Οικονομίας στη Κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή, Γιάννη Παπαθανασίου, περιμένοντας την άφιξη του Σαμαρά.

Μόλις εμφανίστηκε ο Υπουργός σηκώθηκα και πριν μπει στο γραφείο του μου είπε: *«Αλέκο εγώ έκανα ότι μπορούσα και το ξέρεις, τώρα ότι κάμεις εσύ»*. Τον ρώτησα να μου πει λεπτομέρειες και μου απάντησε: «Κάποιο πρόβλημα υπάρχει με το αεροδρόμιο», αλλά δεν ήξερε κάτι περισσότερο.

Ειλικρινά σάστισα και δεν ήξερα από πού να ξεκινήσω, Τελικά τρέχοντας κατευθύνθηκα στην οδό Ξενοφώντος σε απόσταση 150 περίπου μέτρων από το Υπουργείο των Εξωτερικών, όπου ήταν το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Βρήκα μόνο του τον Υπουργό Νίκο Γκελεστάθη, μη θέλοντας για ευνόητους λόγους να του αποκαλύψω την πραγματικότητα, του ζήτησα επειγόντως να αντιμετωπιστούν προβλήματα του αεροδρομίου της Κέρκυρας, εν όψει της επερχόμενης τουριστικής περιόδου.

Αμέσως όπως συνήθιζε ο Υπουργός, κάλεσε στο τηλέφωνο τον Ε. Λεδάκη διοικητή της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α). Τον ενημέρωσαν ότι λείπει στο Εξωτερικό και θα επιστρέψει την Δευτέρα. Του άφησε παραγγελία να με πάρει επειγόντως όταν επιστρέψει στο τηλέφωνο, για να δούμε προβλήματα του αεροδρομίου της Κέρκυρας.

Την περίοδο αυτή συνήθιζα να επιστρέφω από Κέρκυρα Δευτέρα βράδυ, δεδομένου ότι την ημέρα αυτή η Βουλή δεν είχε νομοθετικό έργο.

Το πρωί της Δευτέρας κατά κανόνα βρισκόμουν στο γραφείο μου στην Κέρκυρα και συναντούσα όσους ήθελαν να με δουν.

Τα δε απογεύματα συχνά μιλούσα στο τμήμα Γυναικών της Ν.Δ. και ενημέρωνα για τις πολιτικές εξελίξεις και την πορεία επίλυσης Κερκυραϊκών προβλημάτων, που προσωπικά παρακολουθούσα.

Αυτή τη φορά όμως ταξίδευσα για Αθήνα Κυριακή βράδυ, για να βρίσκομαι στο γραφείο μου το πρωί της Δευτέρας 17 Φεβρουαρίου, περιμένοντας το τηλεφώνημα του Διοικητή της Υ.Π.Α.

Πράγματι γύρω στις 9.45 το πρωί με πήρε στο τηλέφωνο ο Ε. Λεδάκης και με ρώτησε, όταν λέω επειγόντως τι εννοώ.

Του απάντησα ευθέως τώρα, μου είπε ελάτε στα γραφεία μας, στη οδό Ποσειδώνος μετά το αεροδρόμιο του Ελληνικού.

Μέχρι να φθάσω στα γραφεία της ΥΠΑ, είχε ήδη φροντίσει να οργανώσει σύσκεψη, για να εξετάσουμε γενικά τα προβλήματα του αεροδρομίου της Κέρκυρας.

Στην σύσκεψη αυτή εκτός του ιδίου, συμμετείχαν ο υποδιοικητής Σιέζας, ο διευθυντής της διεύθυνσης αερολιμένων Μουσλίδης, ο διευθυντής τεχνικών υπηρεσιών Μπέλεσης και άλλοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Στη σύσκεψη εξετάστηκε η πρόοδος των εκτελουμένων στο αεροδρόμιο έργων, όπως η επέκταση του επιβατικού σταθμού, η δυνατότητα περαιτέρω βελτίωσης των εγκαταστάσεων του αεροδρομίου, σε συνδυασμό με τις πρόσθετες ανάγκες που θα δημιουργούντο κατά τις ημέρες της Διάσκεψης Κορυφής.

Όπως η ανάγκη στάθμευσης των αεροσκαφών των ηγετών τις Ε.Ο.Κ, που τότε ήταν 12 και ένα του Προέδρου της Κομισιόν Ντελόρ 13.

Το αεροδρόμιο της Κέρκυρας, διέθετε τότε 7 θέσεις στάθμευσης αεροσκαφών, τρεις για μεγάλα, τρεις για ποιό μικρά και μία για πολύ μικρό. Για τον λόγο αυτό είχε γνωματεύσει ο Αερολιμενάρχης της Κέρκυρας, μετά από σχετικό ερώτημα υπηρεσιακών στελεχών της Υ.Π.Α, ότι το αεροδρόμιο δεν μπορούσε να φιλοξενήσει την Διάσκεψη Κορυφής.

Αργότερα σε γινομένη συζήτηση με τον γνωστό έμπορο του Νησιού μας Μάκη Καραγιαννίδη, επιβεβαιώθηκε ότι οι φήμες που είχαν διαρρεύσει, ότι τελικά δεν θα γινόταν στην Κέρκυρα η Διάσκεψη Κορυφής της ΕΟΚ, οφειλόταν στον αερολιμενάρχη της Κέρκυρας, που το είχε ανακοινώσει στο διοικητικό συμβούλιο της αερολέσχης.

Που κανείς από τα μέλη του Δ. Σ, δεν σκέφθηκε να μας ενημερώσει.

Ήδη στην Υ.Π.Α υπήρχε προμελέτη για την δημιουργία 6 μεγάλων θέσεων στάθμευσης αεροσκαφών, καθώς και η αναγκαία πίστωση για την εκπόνηση της οριστικής μελέτης, που προβλέπετο να περατωθεί μέσα στο 1992.

Όμως για την κατασκευή των πρόσθετων αυτών θέσεων στάθμευσης, υπήρχαν δύο μεγάλα προβλήματα.

Το προβλεπόμενο κόστος κατασκευής, που ανεμένετο να ξεπεράσει τα 2, 5 δισεκατομμύρια δρχ και το ενδεχόμενο πρόβλημα με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της μικρής λίμνης «Χαλικιόπουλου», τμήμα της οποίας σύμφωνα με την προμελέτη, προβλέπετο να επιχωθεί για την δημιουργία των πρόσθετων αυτών θέσεων στάθμευσης.

Για τους λόγους αυτούς αναζητήθηκαν εναλλακτικοί τρόποι για την εξασφάλιση των πρόσθετων αναγκών χώρων στάθμευσης, σε συνδυασμό βέβαια με το γεγονός ότι η Διάσκεψη θα γινόταν τον Ιούνιο του 1994, όταν θα είχε ξεκινήσει η τουριστική περίοδος.

Οι Μπέλεσης και Μουσλίδης συνάδελφοι μηχανικοί, που καθόντουσαν απέναντι μου, στην εμφανή προσπάθεια τους να ξεπεραστεί το πρόβλημα, κατέθεσαν διάφορες εναλλακτικές λύσεις, όπως η δημιουργία πρόσθετων θέσεων στάθμευσης αεροσκαφών, εκατέρωθεν του διαδρόμου προσγείωσης σε σχήμα ψαροκόκαλο κ.α. Πρόσθεσα εγώ το στρατιωτικό αεροδρόμιο στο «'Ακτιο» στην Πρέβεζα, που βρίσκεται σε πολύ κοντινή απόσταση και παρείχε την αναγκαία ασφάλεια κ.α.

Αφού ακούστηκαν όλες οι απόψεις, παρενέβη ο πρόεδρος Ε. Λεδάκης, ο οποίος μετέφερε την δική του εμπειρία, από τις μεταβάσεις του με τον Πρωθυπουργό Μητσοτάκη, σε προηγούμενες Διασκέψεις Κορυφής.

«Εχω παρατηρήσει, ότι επειδή τα αεροπλάνα των ηγετών θεωρούνται υψίστης ασφαλείας και πρέπει να συντηρούνται μετά από κάθε ταξίδι, οι ηγέτες των γειτονικών κρατών τα στέλνουν για συντήρηση στα κράτη τους και έρχονται μόνο για να τους πάρουν. Ο Ιταλός π. χ που έχει εργοστάσιο αεροσκαφών στο «Πρίντιζι», είναι σίγουρο ότι θα το στείλει εκεί για συντήρηση».

Με την τοποθέτηση αυτή του διοικητή ξεπεράστηκε οριστικά το πρόβλημα της στάθμευσης των αεροσκαφών, ακόμη και χωρίς την εκτέλεση πρόσθετων έργων.

Στη σύσκεψη αυτή τονίσθηκε επίσης, ότι η πυρασφάλεια του αεροδρομίου και τα υπάρχοντα ραδιοβοηθήματα πληρούσαν τις διεθνείς προδιαγραφές και πιθανώς το 94 θα λειτουργούσε και το σύστημα Ραντάρ ακτίνας 60 μιλίων, που ήδη περιλαμβάνετο στους στόχους της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.

Ακόμη στην ίδια σύσκεψη τονίσθηκε, ότι από την 1.1.1993 με την προβλεπόμενη απελευθέρωση των δρομολογίων, θα υπάρξει σαφώς καλύτερη εξυπηρέτηση στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας, αφού το έργο της εξυπηρέτησης των αεροσκαφών, θα δοθεί και σε άλλη εκτός της «Ολυμπιακής Αεροπορίας» εταιρία.

Το σχετικό δελτίο τύπου που άμεσα εξέδωσα επιστρέφοντας στο γραφείο μου, δημοσιεύτηκε στις τοπικές εφημερίδες.

(Ελευθερία αρ. φύλλου 12.821/20.2.1992 Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Η άμεση ενημέρωση μου από τον Αντώνη Σαμαρά, κατοχύρωσε την Διάσκεψη Κορυφής των Ηγετών της ΕΟΚ στην Κέρκυρα. .

Με την επιστροφή στο γραφείο μου από την Υ.Π.Α, υπήρξε κινητοποίηση όλου του διαθέσιμου προσωπικού.

Η Κάτια Δεληγιάννη αποσπασμένη από τον Ο.Τ.Ε στο πολιτικό μου γραφείο, ανέλαβε να γράψει στη γραφομηχανή το δελτίο τύπου που της υπαγόρευα, αναφορικά με την προηγηθείσα σύσκεψη στην Υ.Π.Α, ο συνεργάτης μου καθηγητής Σπύρος Κωσταντάς, μετέπειτα για αρκετές τετραετίες Δήμαρχος Παλλήνης, ανέλαβε να εντοπίσει που βρισκόταν ο Πρωθυπουργός, στο γραφείο του στη Βουλή η στου Μαξίμου. Νά έχει δε έτοιμο από κάτω αυτοκίνητο, για να με μεταφέρει να συναντήσω τον Πρωθυπουργό, που βρισκόταν τελικά στο γραφείο του στη Βουλή.

Ο σκοπός βέβαια της άμεσης κινητοποίησης μου ήταν προφανής, ήθελα να κλείσει το ταχύτερο το θέμα, πριν οι ανταγωνιστές μας προλάβουν να μας δημιουργήσουν και νέα μέτωπα.

Φθάνοντας στο ιδιαίτερο γραφείο του Μητσοτάκη, η διευθύντρια του γραφείου του, στενή και πολύ αγαπητή μου φίλη Σάκη Κυπραίου, πάντα πρόθυμη σε ότι της ζητούσα για την Κέρκυρα, μου είπε: *«Αλέκο μην περιμένεις, γιατί ο Πρόεδρος έχει σύσκεψη και θα αργήσει πολύ».* Της είπα ότι θα μείνω να τον περιμένω. Μετά από λίγο η Σάκη έφυγε και έμεινε στη θέση της η Γρύλλη, που ποτέ δεν την είχα συναντήσει και δεν την γνώριζα. Μετά από παραπάνω από μια ώρα αναμονής, η σύσκεψη τελείωσε και από μέσα βγήκαν συζητώντας και χαμογελώντας οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Μάνος και Παλαιοκρασάς. Όταν με είδε ο Μάνος, που έπαιζε μια μικρή αλυσιδίτσα στο δάκτυλο του, είπε στον Παλαιοκρασσά: *«Δεν σου είπα Γιάννη ποιόν θα φορολογήσουμε, τον Αλέκο που έχει κτήματα στο Μπαρμπάτι».* Προφανώς η σύσκεψη αφορούσε την εξεύρεση χρημάτων, για να γεμίσουν τα άδεια τότε κρατικά ταμεία.

Σηκώθηκα και μπήκα από την ανοιχτή πόρτα στο γραφείο του Πρωθυπουργού, με την Γρύλλη να προσπαθεί μάταια βέβαια, να με αποτρέψει λέγοντας μου, «όχι τώρα ο Πρόεδρος είναι κουρασμένος». Που τέτοια ώρα τέτοια λόγια. Έχοντας στα χέρια μου το δελτίο τύπου από την πρωινή σύσκεψη στην Υ.Π.Α, το έβαλα στη μέση του γραφείου του. Ο Πρόεδρος εκείνη την στιγμή έβαζε τα γυαλιά του στη θήκη τους. Σήκωσε το κεφάλι του και με ρώτησε τι είναι αυτό; Του είπα ότι είναι το πρακτικό από την πρωινή σύσκεψη στην Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με το αεροδρόμιο της Κέρκυρας και ότι χωρίς να γίνουν πρόσθετα έργα, το αεροδρόμιο πληροί όλες τις προϋποθέσεις για να γίνει η Διάσκεψη Κορυφής. Η απάντηση του άμεση: *«Άμα είναι έτσι, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα».* Με την απάντηση του αυτή ο Μητσοτάκης, έδειξε απόλυτα ενήμερος του προβλήματος του αεροδρομίου και συγχρόνως επιβεβαιώθηκε, πόσο υπαρκτός ήταν ο κίνδυνος που διατρέξαμε να χάσουμε την Διάσκεψη Κορυφής.

Τον ευχαρίστησα και έφυγα ολοταχώς για το Υπουργείο των Εξωτερικών, για να ενημερώσω τον Σαμαρά.

Ανεβαίνοντας τις σκάλες του Υπουργείου των Εξωτερικών, συνάντησα τον νομικό σύμβουλο του Υπουργού Ψαλτάκη, που με ρώτησε που πήγαινα τόσο βιαστικά. Του είπα πάω στον Υπουργό για να τον ενημερώσω για ένα σημαντικό θέμα της Κέρκυρας. Με πληροφόρησε ότι έχει φύγει και ότι ενωρίς το απόγευμα θα πάει στη Βουλή, για να απαντήσει σε ερωτήσεις βουλευτών.

Πριν αρχίσει η απογευματινή συνεδρίαση της Βουλής, είχα πάρει θέση στον πρώτο διάδρομο, απέναντι από τα Υπουργικά έδρανα.

Ο Σαμαράς συνήθιζε να περνάει από αυτό το διάδρομο και όχι από τον προθάλαμο των Υπουργικών θέσεων και έπιανε σύντομες συζητήσεις με τους βουλευτές, πριν καθίσει στη θέση του.

Πράγματι εκείνη την ημέρα ακολούθησε την ίδια διαδρομή. Όμως πριν από μένα σταμάτησε και συζητούσε μέ άλλον βουλευτή και μετά επιτάχυνε το βήμα του, γιατί ήδη ο Πρόεδρος είχε ξεκινήσει την συνεδρίαση.

Αναγκάστηκα να τον πιάσω από το χέρι και πρόλαβα να του πώ, ότι όλα καλά με το αεροδρόμιο.

Μόλις κάθισε στη θέση του, μου έκανε σαφώς ευχαριστημένος με το χοντρό του δάκτυλο το σήμα του Ο.Κ.

Η έδρα της Διάσκεψης Κορυφής της Ε.Ο.Κ του 1994, έμενε πλέον οριστικά στην Κέρκυρα!

Ίσως για μερικούς από τους αναγνώστες, η λεπτομερής περιγραφή μου να τους φανεί ανιαρή και κουραστική. Ενδεχομένως όμως στη συνέχεια της ανάγνωσης, όταν θα πληροφορηθούν, όσοι βέβαια δεν τα γνωρίζουν, τα οφέλη της Κέρκυρας από την Διάσκεψη Κορυφής, να συμμεριστούν την μεγάλη αγωνία μου εκείνων των στιγμών, που βέβαια δεν θα φύγει ποτέ από την μνήμη μου.

Μόλις κατοχυρώθηκε η Διάσκεψη Κορυφής για την Κέρκυρα, με την σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και την επίσημη πλέον εξαγγελία, ο παλιός φίλος μου Τέλης Παυλίδης, μου έδωσε τις πρώτες συμβουλές.

«Πρόσεξε Αλέκο, να επωφεληθείτε της Διάσκεψης, για να μείνει κάτι στην Κέρκυρα. Γιατί σε εμάς στη Ρόδο, δεν έμεινε τίποτα από την Διάσκεψη του 1988».

Με τον Παυλίδη είχαμε γνωριστεί στη Ρώμη το 1985 και μείναμε στο ίδιο δωμάτιο κατά την διάρκεια ενός συνεδρίου του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Μου είχε κάμει την τιμή ο αείμνηστος τότε Πρόεδρος της Ν.Δ. Ευάγγελος Αβέρωφ, να με συμπεριλάβει στην επίσημη αποστολή της Ν.Δ.

Στην αντιπροσωπεία εκτός του Προέδρου Αβέρωφ, συμμετείχαν οι Μητσοτάκης, Μιχάλης Παπακωσταντίνου, Αριστοτέλης Παυλίδης και εγώ.

Η επιλογή μου στην αντιπροσωπεία, ήλθε σε συνέχεια προηγουμένων και μεταγενέστερων εκπροσωπήσεων της Ν.Δ. σε συνέδρια του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος της Ιταλίας και του Ευρωπαϊκού Λαϊκού κόμματος, είτε μόνος μου, είτε μαζί με τον Αθανάσιο Τσαλδάρη, είτε με τον πρώην Υπουργό Δημοσίων Έργων Νίκο Ζαρντινίδη.

Η αποστολή της Ν.Δ. ξεκίνησε αεροπορικώς από την Αθήνα. Γνώριζα ότι ο Πρόεδρος Αβέρωφ ήταν Νομάρχης της Κέρκυρας, κατά την διάρκεια των βομβαρδισμών της από τους Ιταλούς και είχα φροντίσει να προμηθευτώ το βιβλίο του Σπύρου Κατσαρού, που είχε εκτενή περιγραφή εκείνης της περιόδου και αναφαίρετο με κολακευτικά λόγια για την τότε στάση του Αβέρωφ.

Στην διάρκεια της πτήσης όπως κατά κανόνα συμβαίνει, οι πάντες την βρίσκουν ως κατάλληλη ευκαιρία, να έχουν μια ήρεμη και με άνεση χρόνου συνομιλία με τον Πρόεδρο του κόμματος.

Με το βιβλίο του Κατσαρού όμως ο Αβέρωφ, απορροφήθηκε στο διάβασμα του και αγνόησε τους πάντες. Προήρχετο βέβαια και από εγχείρηση ανοιχτής καρδιάς και ίσως ήθελε και να χαλαρώσει.

Εκείνος όμως που έκανε την μεγαλύτερη εντύπωση ήταν βέβαια ο Μητσοτάκης. Ευγενής, απλός, φιλικός, χαλκέντερος και με μεγάλες γνωριμίες στον Ευρωπαϊκό χώρο. Συνομιλούσε άνετα με όλους τους Ευρωπαίους ηγέτες που παρευρίσκοντο στη δεξίωση, πού δόθηκε στα πλαίσια του συνεδρίου. Μου έκανε τρομερή εντύπωση σε εκδήλωση σε ένα κινηματοθέατρο, όταν στο βήμα ανέβηκε ο Πρόεδρος της Βαυαρίας Στράους και μίλαγε στη Βαυαρική διάλεκτο. Η αυτόματη διερμηνέας βρέθηκε μερικές φορές σε δύσκολη θέση, να μεταφράζει τα λεγόμενα του. Παρενέβαινε τότε από τις θέσεις των συνέδρων πού βρισκόμαστε, ο Μητσοτάκης και την διόρθωνε.

Με τον Τέλη τα βράδια κάναμε και καμία βόλτα στη Ρώμη και μας χρειαζόταν ο μεσημβρινός υπνάκος.

Την επομένη ημέρα αργά το μεσημέρι, στο συνέδριο παρέμενε ο Μητσοτάκης και πίσω του εγώ με τον Παυλίδη. Μάταια όμως περιμέναμε, να φύγει ο Μητσοτάκης

για να την κοπανήσουμε για ύπνο. Όταν καταλάβαμε ότι ο Μητσοτάκης δεν έδειχνε πρόθεση να αποχωρήσει, μαζεύαμε με τρόπο τα χαρτιά μας, για να φύγουμε.

Τότε γύρισε ο Μητσοτάκης και μας είπε: *«Δώστε μία μάτια στη τσάντα μου, να πεταχτώ μέχρι τη Ρώμη, να αγοράσω κανένα πουκάμισο».*

Στο συνέδριο του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος στο Μιλάνο αν θυμάμαι καλά το 1987, ειδοποιήθηκα από την Ρηγίλλης την τελευταία στιγμή, ότι μαζί με εμένα θα συμμετείχε και ο αντιπρόσωπος της αυτοκινητοβιομηχανίας FIAT Βορείου Ελλάδος και πρώην Υπουργός Δημοσίων Έργων της Κυβέρνησης Κωνσταντίνου Καραμανλή Νίκος Ζαρντινίδης.

Το απόγευμα της τελευταίας ημέρας του συνεδρίου, με πήρε στο εσωτερικό τηλέφωνο του Ξενοδοχείου, που μας είχε κλείσει το Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα και μου ζήτησε να συναντηθούμε στο σαλόνι του ξενοδοχείου.

Αφού γνωριστήκαμε και του είπα το επώνυμο μου και την ιδιότητα μου του Πολιτικού Μηχανικού και ότι ήμουν πρώην νομομηχανικός Κερκύρας μου είπε: «Πες το ρε παιδί μου, εσύ μού έφαγες την μισή ζωή μου στο Υπουργείο. Μου ζητούσαν επίμονα πολιτικά και κομματικά στελέχη από την Κέρκυρα, να σε μεταθέσω εκτός Κερκύρας».

Του εξήγησα αν και το ήξερε, ότι με είχαν βάλει στόχο, επειδή χειριζόμουν το γραφείο του τότε πολιτευτή της Ν.Δ. και συγγενή μου εξ αγχιστείας Σωτήρη Γκίκα. Εκτοτε γίναμε πολύ καλοί φίλοι και στο επόμενο συνέδριο της Ν.Δ. που έγινε στη Θεσσαλονίκη, με κάλεσε σε μικρή δεξίωση που έδωσε στο σπίτι του, μαζί με τον Αχιλλέα Καραμανλή και μερικά ακόμη πολιτικά και κομματικά στελέχη της Θεσσαλονίκης.

Στις εκλογές του 1977 συμμετείχε για πρώτη φορά στο ψηφοδέλτιο της ΝΔ, ύστερα από δική μου προτροπή και με δική μου εισήγηση στο συμπέθερο και φίλο μου έγκριτο δικηγόρο της Κέρκυρας Σπύρο Παγκράτη, προσωπικό φίλο και έμπιστο του Αχιλλέα Καραμανλή και μάλιστα την τελευταία στιγμή, ο στρατηγός ε.α Σωτήρης Γκίκας, σύζυγος της πρώτης εξαδέλφης μου Ζαίρας το γένος Μπογδάνου.

Παρά το γεγονός, ότι ήταν τελείως άγνωστος μετά από 25 χρόνια απουσίας από την Κέρκυρα και μέσα σε λίγες μόνο ημέρες, με εκλογικό κέντρο ένα τμήμα του εργοληπτικού γραφείου του πατέρα μου στην Πλατεία Γιωργάκη, κατορθώσαμε να πάρει ένα σεβαστό αριθμό σταυρών προτίμησης, που προσέγγιζε τις 4000.

Στη συνέχεια ως πολιτευτής τοποθετήθηκε αρχικά στα Π.Σ.Ε.Α του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και εν συνεχεία στο συντονιστικό επιτελείο, ως έφεδρος εκ μονίμων στρατηγός.

Με τις δυνατότητες που του έδινε η θέση αυτή και με νέο πολιτικό γραφείο πού ιδρύσαμε στην Κέρκυρα, άρχισε να βελτιώνει την εκλογική του επιρροή.

Τότε άρχισαν και τα δικά μου προβλήματα, γιατί θεωρούσαν ότι η βάση της αύξησης της πολιτικής του δύναμης, οφείλετο κατά βάση σε εμένα.

Σχεδόν όλοι οι μετέπειτα Υπουργοί Δημοσίων Έργων, δεχόντουσαν συνεχείς πιέσεις, για να μετατεθώ μακριά από την Κέρκυρα.

Συνεπίκουροι και μεγάλα εργολαβικά γραφεία, επειδή δεν ήμουν του χεριού τους.

Το σύνολο των δυνάμεων αυτών είχε καταφέρει να υπογραφούν αρκετές μεταθέσεις μου, που στη συνέχεια φίλοι μου στην Αθήνα, κατάφερναν να τις ακυρώνουν. Τελικά επί Πρωθυπουργίας Ράλλη, επέτυχαν να μου κοινοποιηθεί μετάθεση στην Πρέβεζα. Όταν υπέβαλλα άμεσα την παραίτηση μου και προκειμένου να απομα-

κρυνθώ πάση θυσία από την Κέρκυρα, βρέθηκε συμβιβαστική φόρμουλα να πάω Ηγουμενίτσα.

Αναγκάστηκα να ταξιδεύω καθημερινά επί πέντε ώρες περίπου, για να βρίσκομαι τα απογεύματα στην Κέρκυρα, για να συντονίζω την πολιτική προσπάθεια του Γκίκα. Μετά τις εκλογές του 1981 και την ανάδειξη του σε βουλευτή, παραιτήθηκα από το Υπουργείο Δημοσίων Έργων και ξαναλειτούργησα στο ίδιο πάντα γραφείο του πατέρα μου, το επάγγελμα μου του πολιτικού μηχανικού.

Στην διάρκεια της παραμονής μου στην Ηγουμενίτσα, μετά από λίγο καιρό μετατέθηκε στη Ηγουμενίτσα και ο Νομάρχης Κερκύρας, που είχε συνεργαστεί με το πολιτικό και κομματικό κατεστημένο της ΝΔ, στην μετάθεση μου.

Προφανώς από τύψεις η από εκδίκηση για την απομάκρυνση του από την Κέρκυρα, με πίεζε να μην έρχομαι καθόλου στην Ηγουμενίτσα και θα με κάλυπτε αυτός για την απουσία από την θέση μου!

Η μεγαλύτερη μου όμως απογοήτευση, ήλθε αργότερα από τον ίδιο τον Γκίκα, που προσπαθούσε με κάθε θεμιτό και μη τρόπο, να με εμποδίσει να προχωρήσω στην πολιτική!

Θα περιοριστώ μόνο σε ένα καθαρά πολιτικό περιστατικό.

Επιστρέφοντας στις αρχές του 1986 πρωί Σαββάτου, μαζί με τον Αθανάσιο Τσαλδάρη από ένα συνέδριο του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος στη Ρώμη, προθυμοποιήθηκε να με συνοδεύσει με το αυτοκίνητο του που τον περίμενε στο αεροδρόμιο, στο Ξενοδοχείο που θα έμενα. Επειδή δεν ήθελα να αλλάξει διαδρομή για το σπίτι του στο Λυκαβηττό, αποφάσισα να μείνω σε ξενοδοχείο πλησίον στο σπίτι του το *«St. George Licabetous»*. Θα έμενα στην Αθήνα και την Δευτέρα, προκειμένου να προωθήσω την υποψηφιότητα μου για τις Δημοτικές εκλογές του 1986.Το απόγευμα του Σαββάτου, μη έχοντας να κάνω κάτι συγκεκριμένο, κατηφόρισα για την Ρηγίλλης, μη τυχόν και βρω κανένα στέλεχος της Ν.Δ. Στην είσοδο με πληροφόρησαν ότι μόνο η Ντόρα είναι στο γραφείο της, που βρισκόταν στο δεύτερο όροφο. Βρήκα την Ντόρα μόνη της και προσπαθούσα να την πείσω, να υποστηρίξει την υποψηφιότητα μου.

Σε μια στιγμή μου λέει, γιατί μου τα λες εμένα, πέστα στον Πρόεδρο. Γυρίζω πίσω και βλέπω όρθιο και χαμογελαστό στην πόρτα τον Μητσοτάκη. Μόλις σηκώθηκα, μου λέει έλα μέσα στο γραφείο μου, που ήταν ακριβώς δίπλα από το μικρό γραφείο της Ντόρας. Μόλις καθίσαμε με ρώτησε, καλά εσύ με τον Γκίκα δεν είσαστε συγγενείς, γιατί δεν σε θέλει για υποψήφιο Δήμαρχο;

Του εξήγησα ότι πιθανόν, να με υπολογίζει για επικίνδυνο μελλοντικό του αντίπαλο στην πολιτική.

Ο Πρόεδρος όπως και ο εισηγητής για την Κέρκυρα βουλευτής και μετέπειτα Υπουργός Θόδωρος Αναγνωστόπουλος, ήταν σαφώς υπέρ της δικής μου υποψηφιότητας, αλλά ο Μητσοτάκης δεν ήθελε να διαρρήξει και τις σχέσεις με τον βουλευτή του.

Γινόταν τότε μια πραγματική μάχη με την Ντόρα, τον Αναγνωστόπουλο, τον Παύλο Μπακογιάννη και τον Θόδωρο Κασσίμη, σταθερά να υποστηρίζουν την δική μου υποψηφιότητα.

Ο χρόνος όμως περνούσε και το κόμμα δεν αποφάσιζε.

Τελικά αφού πέρασε αρκετός χρόνος, ο Πρόεδρος αποφάσισε να γίνει ευρεία σύσκεψη στο γραφείο του, για να παρθεί η τελική απόφαση.

Βρισκόμουν στο γραφείο μου μαζί με τον δημοσιογράφο Τρύφωνα Βέργη και περίμενα να με ενημερώσει ο Θοδωρής Κασσίμης, για το τελικό αποτέλεσμα.

Τελικά προκρίθηκε η δική μου υποψηφιότητα και ο Πρόεδρος ανέλαβε ο ίδιος να ενημερώσει τηλεφωνικά τον Γκίκα για την τελική του απόφαση. Οπότε έκπληκτος άκουσε τον βουλευτή του, να αυτοπροτείνεται ως υποψήφιος Δήμαρχος!

Έπρεπε δηλαδή πάση θυσία να κόψει την δική μου υποψηφιότητα. Όπως ήταν επόμενο μετά από λίγο, ο Θοδωρής με ενημέρωσε για τη αίσια έκβαση του θέματος.

Όμως η προσπάθεια να μη προχωρήσω στη πολιτική, συνεχίστηκε, με την εμφανή επιδίωξη του εξ'ανχιστείας συγγενή μου Σωτήρη Γκίκα, να χαθούν οι Δημοτικές εκλογές του 1986, όπως αναλυτικά θα περιγράψω σε άλλο τμήμα του βιβλίου μου, προκειμένου να «δικαιωθεί» για την θέση του στην υποψηφιότητα μου!

Επανερχόμενος στο θέμα τις Διάσκεψης Κορυφής, έπρεπε να γίνουν πολλά και σημαντικά πράγματα σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα.

Να βρεθούν κατά αρχήν τα κατάλληλα κτήρια, να επισκευαστούν για να μπορούν να μεταφερθούν σε αυτά οι υπηρεσίες και τα αρχεία των βασικών κτηρίων της Διάσκεψης, ώστε με τη σειρά τους να ανακαινιστούν.

Το Ανάκτορο του Αχίλλειου όπου θα δινόταν το επίσημο γεύμα από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στους ηγέτες της ΕΟΚ, είχε προ πολλού αρχίσει να επισκευάζεται από τον ΕΟΤ, από το 1984 όμως οι εργασίες είχαν διακοπεί. Είχαν ξεκινήσει τις εργασίες, μετά από απεργία των εργαζομένων στον Ε.Ο.Τ, είχαν τοποθετηθεί οι σκαλωσιές, αλλά η ανακαίνιση σταμάτησε εκεί.

Ξεκίνησα συνεχείς επαφές με τον γ.γ του ΕΟΤ Κώστα Πυλαρινό, με τις αρμόδιες τεχνικές του υπηρεσίες, με τους αρμοδίους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και ιδιαίτερα με τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας Αριστείδη Τσιπλάκο, προκειμένου να ενημερωθώ για την πρόοδο των εργασιών των ήδη εγκατεστημένων στο κτήριο του Ανακτόρου εργολαβιών και για τις υπάρχουσες οικονομικές δυνατότητες, απρόσκοπτης συνέχισης των εργασιών.

Το θέμα είχα αρχίσει να το παρακολουθώ από την περίοδο του 1989 που ήμουν ειδικός σύμβουλος του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Τουρισμού, του πρώτου Έλληνα επιτρόπου της ΕΟΚ (1981-1985) Γιώργου Κοντογεώργη, πριν να εκλεγώ βουλευτής. Υπήρχαν τότε δυο εγκατεστημένες εργολαβίες.

Η πρώτη είχε ως αντικείμενο τις *«επισκευές στο κτήριο»*, προϋπολογισμένης δαπάνης 210 εκατομμύρια δραχμές, με προβλεπόμενη πιθανή ημερομηνία περαίωσης το καλοκαίρι του 1993.

Παράλληλα εκτελούντο εργασίες αναστήλωσης των εξωστών και καθαρισμού των αγαλμάτων, βάσει της ήδη εγκεκριμένης μελέτης, είχαν ταξινομηθεί τα 40 περίπου ανάγλυφα των όψεων του κτηρίου, είχαν γίνει τα σχετικά καλούπια και μερικά εκμαγεία και γινόταν δοκιμές για την σύνθεση του υλικού, από το οποίο θα κατασκευάζονταν τα ανάγλυφα.

Συντάσσετο ακόμη η μελέτη εφαρμογής για την ανακαίνιση των όψεων του κτηρίου και προβλέπετο να τελειώσει σε 45 ημέρες και στη συνέχεια να υποβληθεί για σχετική έγκριση στο ΥΠ. ΠΟ, με πιθανή ημερομηνία έγκριση της τον Μάιο του 92.

Η δεύτερη εργολαβία αφορούσε την αναστήλωση του περιστυλίου και την στήριξη του αγάλματος της Ελισάβετ, που ως γνωστόν είχε υποστεί κλίση, λόγω καθίζησης του εδάφους, προϋπολογισμού 30 εκ. δρχ.

Ηδη είχε συνταχτεί η σχετική μελέτη εφαρμογής και αναμένετο η έγκρισή της από

το ΥΠ.ΠΟ, με πιθανή ημερομηνία το τέλος του καλοκαιριού του 1992.

Τα παραπάνω αναφερόμενα περιέχοντο σε δελτίο τύπου του γραφείου μου, που δημοσιεύτηκε στο αρ. 12.826 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»* στις 27 Φεβρουαρίου του 1992.Είναι γεγονός όταν υπάρχουν σημαντικά τοπικά θέματα, στον περίγυρο των ανθρώπων της εξουσίας, υπάρχουν οι αυλοκόλακες που προσπαθούν να αποκομίσουν δικά τους οφέλη, είτε αυτά έχουν να κάνουν με τις πολιτικές τους φιλοδοξίες, είτε με προσωπικά και οικογενειακά οφέλη, είτε με συνδυασμό των δυο αυτών περιπτώσεων.

Αναλίσκονται ακόμη σε διασπορά ψευδών ειδήσεων και αβάσιμων σχολίων, πολλές δε φορές από φθόνο προκειμένου, να μειώσουν τους πολιτικούς και κοινωνικούς τους αντιπάλους.

Κάτι ανάλογο συνέβη και με το θέμα της Διάσκεψης Κορυφής. Υπήρχαν ακόμη και σημειώματα σε Κερκυραϊκές εφημερίδες, ότι ο Πρόεδρος Ράλλης έφερε την Διάσκεψη Κορυφής στην Κέρκυρα και ότι μην ακούτε τι λέει ο Δεσύλλας, όλα τα κάνει ο Ράλλης. Γεγονός όμως είναι ότι ουδέποτε μου προέκυψε, ότι ο Πρόεδρος Ράλλης δήλωσε δημόσια η υπαινίχτηκε το παραμικρό, στην περίοδο τουλάχιστον που ήταν βουλευτής Κερκύρας.

Στο βιβλίο που εξέδωσε το 1985 ο Πρόεδρος Ράλλης, τα επόμενα χρόνια από την παραίτηση του από βουλευτής Κερκύρας, αναφέρθηκε και στην Διάσκεψη Κορυφής. Ανέφερε ότι οι πραγματογνώμονες της Ε.Ο.Κ, στην πρώτη επίσκεψη τους στην Κέρκυρα, είχαν πολλές αντιρρήσεις. Εκείνο όμως που πάντα εμείς ξέραμε, είναι ότι η επιλογή της έδρας της Διάσκεψης Κορυφής, ανήκε στην φιλοξενούσα χώρα, η οποία ασκούσε την περίοδο αυτή την Προεδρία της Ε.Ο.Κ. Γεγονός βέβαια, που οι ίδιοι οι εκπρόσωποι της Ευρωπαϊκής επιτροπής, φρόντισαν να το ξεκαθαρίσουν στη σύσκεψη που συμμετείχαν στην Κέρκυρα και αποτυπώθηκε τότε στην εφημερίδα «Ελευθερία» αρ. φύλλου 12.848/1.4.1992.«Οι ειδικοί απεσταλμένοι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δήλωσαν ότι θα βρίσκονται στην διάθεση των αρμοδίων για την Διάσκεψη οργάνων, για να τους μεταφέρουν την εμπειρία και την τεχνογνωσία τους».

Παράλληλα θεσμικοί παράγοντες του νομού, προχωρούσαν σε πρόωρες όπως απεδείχθη πολυπρόσωπες συσκέψεις προετοιμασίας της Διάσκεψης, στις οποίες έκαναν επιλεκτικές προσκλήσεις, που βέβαια διοχέτευαν στη συνέχεια στα τοπικά ΜΜΕ.

Θα περιοριστώ, να παρουσιάσω μόνο ορισμένες περιπτώσεις.

Στην εφημερίδα *«Ελευθερία»* αρ. φύλλου 12.768 στις 28 Νοέμβρη 1991, στη στήλη *«Scripta Manent»* που βρίσκεται στη Δημόσια Βιβλιοθήκη, καταχωρήθηκε:

«Συνάντηση στο γραφείο της Περιφέρειας έγινε την προηγούμενη εβδομάδα, με την παρουσία του βουλευτή μας πρώην Πρωθυπουργού Ράλλη. Θέμα η πραγματοποίηση της Συνόδου Κορυφής της ΕΟΚ ...

Μια αξιόλογη πρωτοβουλία του πρώην Πρωθυπουργού που θα αποτελέσει όχι μόνο τιμή, αλλά έκκληση οι φορείς όλοι οι Κερκυραίοι στην κατεύθυνση που χάραξε ο Ράλλης».

Επίσης στην τοπική εφημερίδα *«Ελευθερία»* αρ. φύλλου 12839 /18 Μαρτίου 1992 με τον τίτλο ***«ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ»,*** δημοσιεύτηκε το παρακάτω κείμενο:

«Προχθές το πρωί στο γραφείο της περιφέρειας Ιονίων Νήσων, πραγματοποιήθηκε σύσκεψη με θέμα την καλύτερη προετοιμασία της Κέρκυρας, εν όψει της Συνό-

δου Κορυφής των ηγετών των χωρών μελών της ΕΟΚ που θα πραγματοποιηθεί στην πόλη μας την άνοιξη του 1994.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν ο πρώην Πρωθυπουργός σημερινός Βουλευτής Κέρκυρας Γεώργιος Ράλλης, ο Γ.Γ της Περιφέρειας Θεόδωρος Στάικος, ο Νομάρχης Θεόφιλος Βασιλείου και ο Δημαρχών Αντιδήμαρχος Ανδρέας Παγκράτης».

Με αυτές τις συνθήκες αγνόησής μου από τον Περιφερειάρχη Θ. Στάικο, αναγκάστηκα να ζητήσω την παρέμβαση του Πρωθυπουργού Μητσοτάκη. Ο οποίος άμεσα όρισε με απόφαση του τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και πρώην Πρωθυπουργό Τζαννή Τζανετάκη, ως υπεύθυνο συντονιστή της προετοιμασίας της Κέρκυρας για την Διάσκεψη Κορυφής. Συγκεκριμένα σύμφωνα με την ανακοίνωση της Π.Ι.Ν, στον Τζανετάκη ανετέθει η ευθύνη της προετοιμασίας της Διάσκεψης και ο συντονισμός των αρμοδίων υπηρεσιών και φορέων.

Διακρίνονται από αριστερά, ο Περιφερειάρχης Θεόδωρος Στάικος, ο Μητροπολίτης Τιμόθεος, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Τζαννής Τζανετάκης, η σύζυγος του, ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας και ο Νομάρχης Κέρκυρας Θεόφιλος Βασιλείου

Ο συντονισμός αυτός περιλαμβάνει.

Α. Τον ορισμό τοπικού συντονιστή για την παρακολούθηση του όλου θέματος.

Β. Την μέριμνα για σύσταση στο Υπουργείο των Εξωτερικών τοπικού γραφείου έργων Κέρκυρας.

Γ. Το ορισμό εκπροσώπων των αρμοδίων Υπουργείων.

(Εφημερίδα Ελευθερία αρ. φύλλου 12921/21.7.1992 Δημ. Βιβλ.).

Άμεσο αποτέλεσμα να με προσκαλούν και εμένα στις επόμενες συσκέψεις.

Με αυτές τις μέχρι τότε μεθοδεύσεις, σε συνδυασμό και με την διάδοση φημών ότι η Διάσκεψη Κορυφής γίνεται στην Κέρκυρα, «μετά από απαίτηση του Ράλλη προς το Μητσοτάκη», παγιώθηκε στον Κερκυραϊκό λαό η πεποίθηση ότι η Διάσκεψη Κορυφής είναι, αποκλειστικά έργο Ράλλη. Βέβαια στην εμπέδωση της άποψης αυτής,

συνέβαλε τόσο η για ευνόητους λόγους αδυναμία μου, να μιλήσω τότε καθαρά, αλλά και η επιμονή του άμισθου μεν κονδυλοφόρου τοπικής εφημερίδας, αλλά με συγκεκριμένες πολιτικές φιλοδοξίες όπως αποδείχθηκε αργότερα, να προβάλει τα *«έργα Ράλλη»*.

Χαρακτηριστικό του νέου κλίματος που δημιουργήθηκε μετά τον ορισμό του Τζανετάκη ως γενικού συντονιστή των προετοιμασιών για την Σύνοδο Κορυφής, είναι το σχετικό δημοσίευμα της Εφημερίδας «Ελευθερία» αρ. φύλλου 12845/27 Μαρτίου 1992 με τον τίτλο:

«Λόγω συνόδου κορυφής έκτακτα έργα ύψους 10 δις περίπου».

Το πλήρες κείμενο είχε ως εξής:

«Ο Γ.Γ της Π.Ι.Ν ορίστηκε από τον κ. Τζαννή Τζανετάκη ως υπεύθυνος στην Κέρκυρα, για τον συντονισμό της προετοιμασίας για την Διάσκεψη Κορυφής της Κέρκυρας το 1994.

Στα πλαίσια αυτά των αρμοδιοτήτων του, πραγματοποιούνται στα γραφεία της περιφέρειας, σειρά συσκέψεων ενημερωτικού και οργανωτικού χαρακτήρα.

Στις συσκέψεις αυτές παρευρέθησαν οι βουλευτές του νομού

Γεώργιος Ράλλης και Αλέξανδρος Δεσύλλας, οι οποίοι ενημέρωσαν για τις δικές τους πρωτοβουλίες, με τους διάφορους κεντρικούς φορείς.

Επισημάνθηκε η αναγκαιότητα εκτέλεσης βασικών έργων που θεωρούνται απαραίτητα, ο προϋπολογισμός των οποίων θα ξεπεράσει τα 10 δις δρχ και αυτά είναι.

1. Επισκευή κτηρίου Παλαιών Ανακτόρων.

2. Επισκευή κτηρίου Αγγλικών στρατώνων.

3. Επισκευή κτηρίου Αχιλλείου.

4. Αναστήλωση Ιονίου Ακαδημίας.

5. Εξωραϊσμός της Πόλης.

6. Διάνοιξη νέων οδών και βελτίωση υπάρχοντος οδικού δικτύου.

7. Αποπεράτωση αεροσταθμού.

8. Αποπεράτωση Λιμένος.

9. Βελτίωση τηλεφωνική – ψηφιακή τηλεφωνία.

10. Ηλεκτροφωτισμός κεντρικών αρτηριών.

11. Κυκλοφοριακή οργάνωση.

Διαπιστώθηκε επίσης η αναγκαιότητα μετακίνησης των υπηρεσιών, που στεγάζονται στο κτήριο των παλαιών Ανακτόρων.

Προς τον σκοπό αυτόν ο Γ. Γ της περιφέρειας επισκέπτεται προσωπικά διάφορα κτήρια της πόλης, για να διαπιστώσει την καταλληλότητα τους μετά τις αναγκαίες επισκευές».

Πρέπει να διευκρινιστεί ότι το έργο της επισκευής και συντήρησης των Αγγλικών Στρατώνων του Παλαιού Φρουρίου, προϋπολογισμού 30.680.000 δρχ που θα στέγαζαν το Ιστορικό Αρχείο και τη Δημόσια Βιβλιοθήκη, όπως επίσης η επισκευή του Ανακτόρου του Αχιλλείου, η Αναστήλωση της Ιονίου Ακαδημίας, η αποπεράτωση της επέκτασης του επιβατικού σταθμού του αεροδρομίου, η ανακαίνιση του επιβατικού σταθμού στο νέο λιμάνι, η ψηφιοποίηση του τηλεφωνικού δικτύου κ.α, βρισκόταν ήδη δρομολογημένα ανεξάρτητα της Διάσκεψης Κορυφής, που προγραμματίστηκε αργότερα.

Με την ένταξη όμως των έργων αυτών στους προγραμματισμούς για την προετοιμασία της Διάσκεψης Κορυφής, εξασφαλίστηκε η ροή των χρηματοδοτήσεων, προκειμένου τα έργα αυτά να ολοκληρωθούν, μέσα στα νέα χρονικά περιθώρια που επέβαλε η Διάσκεψη.

«Νέα ευρεία σύσκεψη πραγματοποιήθηκε μετά από λίγες ημέρες στις 30 Μαρτίου 1992 στα γραφεία της περιφέρειας και με την συμμέτοχη πενταμελούς αντιπροσωπείας της γενικής γραμματείας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, με σκοπό τον συντονισμό των ενεργειών και τη χάραξη των κατευθυντηρίων γραμμών δράσης, προκειμένου η Κέρκυρα να φιλοξενήσει την Διάσκεψη Κορυφής του 1994.

Στη σύσκεψη αυτή συμμετείχαν, ο Γ.Γ της Π.Ι.Ν Θ. Στάικος, ο Νομάρχης Θ. Βασιλείου, ο βουλευτής Αλέξανδρος Δεσύλλας, ο Δήμαρχος Κερκυραίων Χρύσανθος Σαρλής, ο Αντιδήμαρχος Ανδρέας Παγκράτης, πενταμελής αντιπροσωπεία της Γενικής Γραμματείας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, εκπρόσωποι των Υπουργείων Προεδρίας, Εξωτερικών, Πολιτισμού, Παιδείας, της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, του Ο.Τ.Ε, του Ε.Ο.Τ κ.α.

Κατά την διάρκεια της σύσκεψης διαπιστώθηκε η ανάγκη δημιουργίας ενός μόνιμου γραφείου στην Κέρκυρα, το οποίο θα ασχολείτο αποκλειστικά με τα θέματα της Συνόδου Κορυφής.

Για τον ίδιο σκοπό ήδη λειτουργούσε στο Υπουργείο των Εξωτερικών γραφείο Προεδρίας.

Η Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στο Παλαιό Φρούριο, όπου υπεγράφη η διεύρυνση της Ε.Ο.Κ και η εμπορική συμφωνία με την Ρωσία.

Τα δύο αυτά γραφεία θα βρισκόταν σε καθημερινή συνεργασία, για την άμεση επίλυση των προβλημάτων που θα ανέκυπταν.

Επίσης επισημάνθηκε η ανάγκη να μεταστεγαστούν οι υπηρεσίες που στεγάζονταν στο κτήριο των Παλαιών Ανακτόρων μέχρι το τέλος Ιουνίου, προκειμένου να αρχίσουν οι εργασίες επισκευής του.

Ακόμη τονίσθηκε η αναγκαιότητα της ταχύτατης εκτέλεσης των απαιτουμένων εργασιών, κυρίως των βασικών κτηρίων, που θα χρησιμοποιούντο για τις ανάγκες της Συνόδου και συγκεκριμένα των κτηρίων των Αγγλικών Στρατώνων και του Αχιλλείου που παρουσίαζαν ιδιαιτερότητες.

Για τις τηλεπικοινωνίες (ψηφιακή τεχνολογία), οι εκπρόσωποι του Ο.Τ.Ε, δήλωναν ότι είναι έτοιμοι να διεκπεραιώσουν κατά τον καλυτέρα τρόπο τις απαραίτητες για την σύνοδο εργασίες.

Οι ειδικοί απεσταλμένοι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δήλωσαν ότι θα ευρίσκοντο στη διάθεση των αρμοδίων για την διάσκεψη Οργάνων, για να τους μεταφέρουν την εμπειρία και την τεχνογνωσία τους».

Τα παραπάνω δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα «Ελευθερία» στο φύλλο αρ. 12848/1.4.1992 με τον τίτλο: ***«ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΜΟΝΙΜΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ».***

Επειδή ακόμα και σήμερα πολλοί συμπατριώτες μου ίσως δεν γνωρίζουν, την χρησιμότητα της Διάσκεψης Κορυφής στο Νησί μας σε πολλούς τομείς, με βασικότερο τον τομέα των υποδομών, θα κάνω μια λεπτομερέστερη αναφορά, στις κυριότερες εργασίες που εκτελέστηκαν στα πλαίσια της προετοιμασίας της.

Εύχομαι και ελπίζω μετά από είκοσι περίπου χρόνια, να δοθεί ξανά η δυνατότητα στο Νησί μας, να ανακαινίσει και να συντηρήσει την πολύ σημαντική πολιτιστική μας κληρονομιά. Πρόσφατα με δεδομένη και χωρίς ορατό χρονικό ορίζοντα τερματισμού, της σημερινής οικονομικής κρίσης που περνά η χώρα μας, κατέθεσα στις 10 Αυγούστου 2012, με τη μορφή άρθρου που δημοσιεύτηκε στο τοπικό έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο, μία συγκεκριμένη πρόταση αντιμετώπισης των προβλημάτων μας, τόσο στον αναπτυξιακό τομέα, όσο και στον τομέα της αξιοποίησης και συντήρησης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Ο τίτλος του άρθρου μου είναι: ***«Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ».***

«Βρισκόμαστε μπροστά σε μια δεδομένη κατάσταση την αποκαλούμενη παγκοσμιοποίηση, χωρίς να διαβλέπεται σε ορατό τουλάχιστον χρονικό διάστημα, δυνατότητα ανατροπής της.

Είναι δηλαδή δεδομένη, με μικρούς η μεγαλύτερους επί του παρόντος περιορισμούς, η ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων, υπηρεσιών, αγαθών και ιδεών, στο σύνολο σχεδόν των χωρών του πλανήτη μας.

Βιώνουμε επίσης μια παγκόσμια οικονομική κρίση με σημαντική συνιστώσα την Ευρωπαϊκή, μέσα στην οποία δυστυχώς η χώρα μας καλείται να διαδραματίσει ένα δύσκολο, λόγω υπερβολικού δημόσιου χρέους, ρόλο.

Τα συσσωρευμένα επί 10 ετίες οικονομικά και όχι μόνο προβλήματα μας, δύσκολα θα επιτρέψουν στο άμεσο τουλάχιστον μέλλον, την δημιουργία των απαραιτήτων τοπικών και περιφερειακών συνθηκών ταχύρρυθμης ανάπτυξης στην περιοχή μας.

Με αυτές τις προϋποθέσεις και τα δεδομένα, καλούμεθα ως Επτανησιακός λαός να δραστηριοποιηθούμε περισσότερο από ποτέ στο παρελθόν τοπικά και περιφερειακά.

Αναμφίβολα διαθέτουμε τα γνωστά σε όλους μας συγκριτικά πλεονεκτήματα, τα οποία ήρθε η στιγμή στο έπακρον να τα αξιοποιήσουμε.

Σχετική συγκεκριμένη πρωτοβουλία μου, ως διευθύνων σύμβουλος της Α.Ε του Οργανισμού Λιμένος Κέρκυρας, για αντίστοιχο σχεδιασμό αξιοποίησης των συγκριτικών αυτών πλεονεκτημάτων μας, τελικά δεν ολοκληρώθηκε το 2010, όπως και η ανάλογη προσπάθεια στην περίοδο της βουλευτικής μου θητείας, για λόγους που δεν είναι του παρόντος να επαναφέρουμε.

Υπάρχει αρκετός χρόνος μέχρι τις επόμενες περιφερειακές εκλογές, για σφυρηλάτηση *της ενότητας του Επτανησιακού Λαού, προκειμένου να γίνει από όλους μας κατανοητό, χωρίς δεσμεύσεις, εξαρτήσεις και μυωπικές θεωρήσεις, ότι το μέλλον μας εξαρτάται κυρίως από εμάς τους ίδιους.*

Όλοι μαζί ενωμένοι μπορούμε να το διεκδικήσουμε και να επιτύχουμε.

Παράλληλα χρειάζεται να συναποφασίσουμε, μετά από εξαντλητικό δημόσιο διάλογο και από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης στο σύνολο των Νησιών μας, κοινά προγράμματα και κοινές δραστηριότητες που θα έχουν όφελος, για το σύνολον της διοικητικής μας περιφέρειας.

Θα μπορούσαμε ενδεικτικά να αναφερθούμε στον τομέα του θαλάσσιου τουρισμού, όπου με μισθωτικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, μπορούμε να επεκτείνουμε, να εκσυγχρονίσουμε και να συντηρούμε τις υποδομές μας, με χρήματα προσφερόμενου επενδυτή. Ο οποίος θα έχει την εκμετάλλευση τους για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, στα πλαίσια ενός απόλυτα δεσμευτικού κανονισμού λειτουργίας, με καταβολή στο ίδιο χρονικό διάστημα ετήσιου κυμαινόμενου η σταθερού μισθώματος η ακόμη και με τον συνδυασμό σταθερού και κυμαινόμενου πρόσθετου μισθώματος.

Με τις συνολικές αυτές παρεμβάσεις στο Ιόνιο Πέλαγος, που θα δίνουν την δυνατότητα πολλαπλών επισκέψεων περιηγητών σε Νησιά του Ιονίου, θα μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε για την περιοχή μας, σαφώς μεγαλύτερο κομμάτι από την συνολική κίνηση της Μεσογείου.

Η δυνατότητα αυτή να υπάρξουν κατάλληλες θαλάσσιες υποδομές σε περισσότερα Νησιά του Ιονίου, θα αποτελέσει σαφές κίνητρο τόσο για τις εταιρείες του κλάδου της κρουαζιέρας, όσο και για μεμονωμένους χρήστες θαλασσίων μέσων αναψυχής, λόγω των γνωστών συνθηκών οικονομικής ύφεσης, να μειώσουν τις δαπάνες των, προγραμματίζοντας κυκλικά ταξίδια μέσα στο χώρο του Ιονίου και ενδεχομένως και της Αδριατικής.

Κυκλικά ταξίδια που λόγω της ύπαρξης διεθνών αεροδρομίων στα Νησιά μας και Ξενοδοχειακής υποδομής, η αποβίβαση και η επιβίβαση (home porting), μπορεί να γίνεται στο Ιόνιο και βέβαια να συνδυαστεί με μεικτά προγράμματα διαμονής και κρουαζιέρας.

Η Οικονομία που θα προκύψει από την κατανάλωση καυσίμων λόγω του περιορισμού των αποστάσεων και ειδικά στον τομέα της κρουαζιέρας, θα επιτρέψει να μειωθεί το αντίτιμο συμμετοχής των ενδιαφερόμενων περιηγητών, με τελικό αποτέλεσμα την αύξηση της πληρότητας των κρουαζιερόπλοιων.

Από μόνες τους βέβαια οι θαλάσσιες υποδομές, είναι προφανές ότι δεν θα αποτελέσουν ασφαλές κίνητρο προτίμησης, αν δεν συνδυαστούν με την αξιοποίηση των πολιτισμικών δυνατοτήτων, που ως γνωστόν διαθέτουν όλα τα Νησιά μας.

Το γεγονός είναι ότι και σε αυτό τον τομέα του πολιτισμού, δεν υπάρχουν οι αναγκαίες Κρατικές και Ευρωπαϊκές πιστώσεις για την πλήρη και ουσιαστική ανάδειξή του.

Θα πρέπει λοιπόν να αναζητηθούν, ακολουθώντας και σε αυτή την περίπτωση την διεθνή πρακτική, μέσα από μισθωτικές συμβάσεις παραχώρησης της εκμετάλλευσης των, για ορισμένο χρονικό διάστημα.

Σήμερα τα μνημεία μας παραμένουν εν πολλοίς αναξιοποίητα, όσα δε έχουν μερικώς αξιοποιηθεί, καταρρέουν και αυτά λόγο μη επαρκούς συντήρησης.

Ο συνδυασμός δε αυτός των τουριστικών και πολιτιστικών μας δυνατοτήτων, θα δώσει το αναπτυξιακό άλμα που έχει σήμερα ανάγκη η περιφέρεια μας των Ιονίων Νήσων.

Το όραμα αυτό για να το υλοποιήσουμε, πρέπει πρώτα από όλα να το πιστέψουμε.

Αντίστοιχες μισθωτικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, αποτελούν ήδη από πολλά χρόνια διεθνή πρακτική με την ονομασία (BOT) «Build Operate and Transfer». Χρησιμοποιούντο όμως ήδη από τον 4ον αιώνα π.Χ όπως π.χ. στην περίπτωση της αποξήρανσης της λίμνης «Πτεχαι» στην Εύβοια, όπως μαρτυρεί η μαρμάρινη στήλη που έχει χαραγμένη τη σχετική σύμβαση, που φυλάσσεται από το 1862 μΧ στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών.

Τα προσδοκώμενα οφέλη από το είδος αυτών των μισθωτικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, είναι προφανή. Χρηματοδοτική διευκόλυνση, αποδοτικότερη λειτουργία, εξασφάλιση τεχνογνωσίας κ.α.

Το ανακαινισμένο τότε κτήριο των παλαιών Ανακτόρων Μιχαήλ και Γεωργίου, που χρησιμοποιήθηκε ως κύριος χώρος για την Σύνοδο Κορυφής των ηγετών της Ε.Ο.Κ το 1994 στην Κέρκυρα.

Η αξιοποίηση τους όμως χρειάζεται τα άτομα που θα αναλάβουν και θα χειριστούν αυτές τις δυνατότητες και προοπτικές, να διαθέτουν γνώση του αντικειμένου, εμπειρία, να έχουν δώσει σαφή δείγματα του ενδιαφέροντος τους για την συνολική ανάπτυξη της περιοχής μας και να έχουν γνώση των συνθηκών της παγκόσμιας αγοράς.

Αν κοιτάξουμε γύρω μας, απαλλαγμένοι από στείρες και αδιέξοδες προκαταλήψεις και εγωισμούς, είναι σίγουρο ότι θα βρεθούν οι κατάλληλοι άνθρωποι, που θα μπορέσουν να αναλάβουν και να χειρισθούν ένα τόσο μεγαλεπήβολο, όσο και ιδιαίτερα σημαντικό για την ανάπτυξη της Ιόνιας περιοχής μας σχεδιασμό.

Αρκεί η ίδιοι να πιστεύουν στις παραπάνω εκτεθείσες αρχές, που μπορούν να συμπυκνωθούν σε πέντε λέξεις. ***«ΣΚΕΦΤΟΜΑΣΤΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΝΕΡΓΟΥΜΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΑ».***

Επανέρχομαι στα έργα που τότε είχαν προγραμματιστεί.

1. Παλαιά Ανάκτορα Μιχαήλ και Γεωργίου.

Προβλέπεται να εκτελεστούν από το Υπουργείο Πολιτισμού οι εξής επεμβάσεις –επισκευές.

1.1 Στερεωτικές εργασίες.
1.2 Υδραυλικές εγκαταστάσεις.
1.3 Μηχανολογικές εγκαταστάσεις.
1.4 Τηλεφωνικές εγκαταστάσεις.
1.5 Βελτιώσεις στη πρόσοψη του κτηρίου.
1.6 Προσθήκη ελαφράς κατασκευής στο αίθριο του κτηρίου, η οποία θα απομακρυνθεί μετά το τέλος της συνόδου.

Παράλληλα κατέβαλα κάθε προσπάθεια για την επιστροφή των τριών πολυελαίων, που είχαν αφαιρεθεί από την κυκλική και την αίθουσα της τραπεζαρίας του Α΄ ορόφου του Ανακτόρου, οι οποίοι είχαν μεταφερθεί στην Αθήνα για να ενισχύσουν την διακόσμηση του Προεδρικού Μεγάρου, κατά την διάρκεια του γάμου της κόρης του Βασιλέως Παύλου, Σοφίας.

Οι οποίοι έκτοτε δεν επεστράφησαν – είναι πανομοιότυποι των δύο εναπομεινάντων στην παρακείμενη αίθουσα του θρόνου – και αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο της γενικότερης εμφάνισης, των τριών κυριοτέρων αιθουσών του Ανακτόρου.

Συγκεκριμένα κατέθεσα μέσω της Βουλής ερώτηση προς την κυρία Υπουργό Πολιτισμού, από την οποία ζητούσα να με πληροφορήσει για τις ενέργειες που θα προχωρούσε το Υπουργείο – εν όψει μάλιστα και της Διάσκεψης Κορυφής του 94 -προκειμένου οι τρεις αυτοί πολυέλαιοι να επανατοποθετηθούν στη θέση τους.

Υποστήριζα με την ερώτηση μου αυτή, ότι η σημερινή τους έλλειψη, απογυμνώνει το Ανάκτορο από βασικά χαρακτηριστικά του στοιχεία, που είναι συνδεδεμένα με την αρχιτεκτονική και την αισθητική δομή του όλου χώρου.

Για να ενισχύσω την προσπάθεια μου αυτή, έδωσα ολοσέλιδη συνέντευξη στην εφημερίδα *«Ελευθεροτυπία»*, σε ειδική συνεργάτη της εφημερίδας, πού ήλθε για τον σκοπό αυτό στην Κέρκυρα.

Δυστυχώς όλες οι προσπάθειες μου δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα. Οι τρεις αυτοί πολυέλαιοι συνεχίζουν να διακοσμούν το Προεδρικό Μέγαρο.

(Ελευθερία αρ. φύλλου 12884/28.5.1992 Δημ. Βιβλ.).

2. ΚΤΗΡΙΑ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ.

2.1 Τα κτήρια των Αγγλικών Στρατώνων.
2.2 Το κτήριο που τότε στεγάζετο η επιθεώρηση της Α και Β/θμιας εκπαίδευσης.
2.3 Οι δυο αίθουσες εκατέρωθεν της κεντρικής πύλης.
2.4 Ο Ελληνορωμαϊκός Ναός του Αγίου Γεωργίου.
2.5 Το τριώροφο κτήριο παλαιά κατοικία του Άγγλου αρμοστή.
2.6 Ο υπογεφύριος χώρος που θα μετατρέπετο σε αίθουσα για την τελική «PRESS CONFERANCE».
2.7 Το Λατινικό παρεκκλήσι μετά την κεντρική πύλη.

ΚΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝΩΝ

Με ανακοίνωση μου στις 3 Ιουλίου 1991 ενημέρωνα, ότι η Δ/νση Εφαρμογής του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, προκήρυξε μειοδοτικό διαγωνισμό για την Κατασκευή του Έργου *«Συντήρηση και επισκευή των δυο κτιρίων των Αγγλικών Στρατώνων, για το Ιστορικό Αρχείο και τη Βιβλιοθήκη της Κέρκυρας».* Το έργο είναι προϋπολογισμού 30.680.000 δρχ.

Το Ιστορικό Αρχείο είναι το μεγαλύτερο και το πλουσιότερο σε ιστορικά έγγραφα στην Ελλάδα, με 7,5 χιλιόμετρα αρχειακό υλικό που χρονολογείται από το 1443.

Για την στέγαση του Αρχείου Κέρκυρας και της Δημόσιας Βιβλιοθήκης, το 1985 παρεχωρήθησαν με κοινή Υπουργική απόφαση οι Αγγλικοί Στρατώνες στο Παλαιό Φρούριο.

Ένα περίπου χρόνο αργότερα το 1986 με Υπουργό Παιδείας τον Αντώνη Τρίτση, διετέθηκε πίστωση 65.000.000 δρχ και έγιναν κάποιες περιορισμένες εργασίες, όμως τα κτήρια αυτά παρουσίαζαν εκτός άλλων ελλείψεων, σημαντικό πρόβλημα στεγανότητος στην οροφή των και δεν κρίθηκαν κατάλληλα για την μεταφορά των δύο υπηρεσιών. Έγιναν πολλές εν συνεχεία ανεπιτυχείς προσπάθειες να εξευρεθεί η απαραίτητη πίστωση για την πλήρη αποκατάσταση τους.

Στη συνέχεια επί Κυβερνήσεως Κ. Μητσοτάκη με Υπουργό Παιδείας τον Βασίλη Κοντογιανόπουλο, ανατέθηκε σε ιδιωτική εταιρεία η μελέτη αποκαταστάσεως του κτηρίου των Αγγλικών στρατώνων. Όμως μετά την ολοκλήρωση της, απέτυχαν εκ νέου οι προσπάθειες, για την εξεύρεση της απαιτούμενης κατά την μελέτη πίστωσης.

Στη συνέχεια τα δυο κτήρια των Αγγλικών στρατώνων επισκευάστηκαν και εξοπλίστηκαν για να στεγάσουν το κέντρο τύπου, της Διάσκεψης Κορυφής του 1994.

Η μελέτη του έργου αυτού περιελάμβανε πλέον και την τρίτη φάση των εργασιών μετά το πέρας της Διάσκεψης, προκειμένου να αποδοθούν για χρήση στο Ιστορικό Αρχείο και τη Δημόσια Βιβλιοθήκη.

Ένα περίπου όμως χρόνο μετά την Διάσκεψη, οι εργασίες για την αποκατάσταση των κτηρίων δεν είχαν ακόμη ξεκινήσει, με συνέπεια το αρχειακό υλικό κυρίως της Βιβλιοθήκης, να παραμένει σπαρμένο και στοιβαγμένο σε διάφορα ακατάλληλα κτήρια. Ενώ οι υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας είχαν φροντίσει αμέσως μετά την Διάσκεψη, να απομακρύνουν τον πολυδάπανο εξοπλισμό, που είχε αγοραστεί με χρήματα του Υπουργείου τους, παρ' όλο που ένα μέρος του, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, για τις ανάγκες των Δημοσίων Υπηρεσιών, που επρόκειτο να στεγαστούν στα δύο αυτά κτήρια των Αγγλικών Στρατώνων.

Για τους δύο αυτούς λόγους κατέθεσα στο Προεδρείο της Βουλής την αρ.

233/21.6.1995 ερώτηση προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και ζητούσα να με πληροφορήσει:

1. Πότε τα κτήρια των Αγγλικών Στρατώνων θα είναι έτοιμα για να στεγάσουν το Ιστορικό Αρχείο Κέρκυρας;
2. Που έχει διατεθεί ο εξοπλισμός, που είχε αγοραστεί από το Υπουργείο Παιδείας για τις ανάγκες της Διάσκεψης Κορυφής του 1994;

Στην ερώτηση μου αυτή απάντησε ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας Φίλιππος Πετσάλνικος με το αρ. ΙΗ/847/3.8.1995 έγγραφο του, παραθέτοντας τα παρακάτω:

«1. Οι εργασίες μετατροπής του Κέντρου Τύπου σε Ιστορικό Αρχείο και Δημόσια Βιβλιοθήκη (2η και 3η εργολαβία), συνεχίστηκαν μετά το πέρας της Συνόδου Κορυφής και συνεχίζονται. Εξ' αιτίας των αυξημένων αναγκών της Συνόδου Κορυφής, η δαπάνη του έργου αγγίζει σήμερα το επιτρεπόμενο όριο αύξησης του προϋπολογισμού κατά 50%, με αποτέλεσμα να μην έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες μετατροπής του κτηρίου σε Ιστορικό Αρχείο και Δημόσια Βιβλιοθήκη.

Σήμερα το έργο βρίσκεται στη φάση του ελέγχου των επιμετρήσεων, για να προσδιοριστεί επακριβώς το διατιθέμενο ποσό για την ολοκλήρωση του έργου.

2. Ως προς τη διάθεση του εξοπλισμού και της επίπλωσης του κέντρου τύπου της Συνόδου, σας γνωρίζουμε ότι μέρος της επίπλωσης και του εξοπλισμού χρησιμοποιήθηκε στο κτήριο της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας, για βελτίωση του εξοπλισμού των γραφείων και των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων και ένα άλλο μέρος ευρίσκεται στις αποθήκες του Υπουργείου Παιδείας στην Αθήνα. Ένα μεγάλο μέρος παραχωρήθηκε στον Δήμο Κερκυραίων, μετά από αίτημα του και ένα άλλο μέρος εξοπλισμού παραμένει στην Κέρκυρα, αποθηκευμένο σε κτήριο της Β/θμιας Εκπαίδευσης Κέρκυρας.

Δεν παραχωρήθηκε η μεταφέρθηκε εξοπλισμός η επίπλωση, που να προβλεπόταν από τη μελέτη, για χρησιμοποίηση από το Ιστορικό Αρχείο και τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Κέρκυρας».

Βέβαια όπως κατά κανόνα συμβαίνει σε κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια στο Νησί μας, δεν λείπουν και εκείνοι που ψάχνονται να δημιουργούν προβλήματα, όπως στην περίπτωση της προσωρινής μεταστέγασης υπηρεσιών για τις ανάγκες προετοιμασίας των κτηρίων, που θα φιλοξενούσαν την Διάσκεψη.

Αναγκάστηκε η Π.Ι.Ν να εκδώσει ανακοίνωση για να σταματήσει η παραπληροφόρηση της κοινής γνώμης.

Στα πλαίσια της προετοιμασίας της Συνόδου, συνεργάστηκαν Π.Ι.Ν και Δήμος Κερκυραίων και αποφάσισαν, να γίνουν ορισμένες μεταστεγάσεις.

Στην αλυσίδα αυτή των μεταστεγάσεων, περιελήφθησαν και τα ιδρύματα του Ορφανοτροφείου και του παιδικού σταθμού του ΠΙΚΠΑ.

Τα ιδρύματα του Ορφανοτροφείου και του Οικοτροφείου, μετεφέρθησαν με κοινή απόφαση της Π.Ι.Ν και της διοίκησης των ιδρυμάτων τους, στα Ξενοδοχεία «*ΚΑΛΥΨΩ*» και «*DALLIA*», ο δε παιδικός σταθμός του ΠΙΚΠΑ στο ΚΕ.Γ.Ε.

Μετά από επιτόπιο έλεγχο του γ.γ Μιχάλη Ζωγράφου διαπιστώθηκε, ότι τα κτήρια αυτά όχι μόνο κάλυπταν τις ανάγκες των ιδρυμάτων αυτών, αλλά ήταν και καταλληλότερα από τα προηγούμενα κτήρια των ιδρυμάτων και ήταν όλοι ευχαριστημένοι.

Όσο προχωρούσε η προετοιμασία για την Διάσκεψη, προέκυπταν διαρκώς και νέες ανάγκες, όπως η στατική ενίσχυση της γέφυρας του Φρουρίου αλλά και συγχρόνως προβάλλονταν και νέες απαιτήσεις φορέων, να λύσουμε όλες τις ανάγκες τους.

Χαρακτηριστική η περίπτωση της πρότασης των τεχνικών υπηρεσιών του Δήμου Κερκυραίων, που ζητούσε από την Περιφέρεια χρηματοδότηση ύψους δύο δισεκατομμυρίων δρχ, για έργα λόγω της Συνόδου Κορυφής.

Τελικά το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ενέκρινε την ένταξη στο πρόγραμμα ΣΑΝΤ 9229 της Νομαρχίας Κερκύρας 230.000.000 δρχ, για έργα οδοποιίας στο Δήμο Κερκυραίων.

1. Πλακόστρωση παρόδου Ευγενίου Βουλγάρεως 10 εκ δρχ.
2. Πλακόστρωση Λιστόν 70 εκ. δρχ.
3. Πλακόστρωση τμήματος οδού Καποδιστρίου 40 εκ. δρχ.
4. Συντήρηση στα Βόλτα του Λιστόν 10 εκ. δρχ.
5. Πλακόστρωση της οδού Αγίου Σπυρίδωνος 20 εκ. δρχ.
6. Κιγκλιδώματα οδού Αρσενίου 15 εκ. δρχ.
7. Διαμόρφωση πλατείας Νέου Φρουρίου 70 εκ. δρχ.
8. Πλακόστρωση εξωραϊσμός Ευγενίου Βουλγάρεως 15 εκ. δρχ.

Επίσης με δική μου εισήγηση στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης Τζαννή Τζανετάκη και εν συνεχεία παρέμβαση του στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, εγκρίθηκε συμπληρωματική πίστωση 250 εκ. δρχ, που κατανεμήθηκε:

1. Νομαρχιακό ταμείο Κερκύρας για οφειλές έργων προετοιμασίας της συνόδου 100 εκ. δρχ.
2. Για τον εξωραϊσμό των όψεων της υπό ανακαίνισης Ιονίου Ακαδημίας 150 εκ. δρχ.

Για την Ιόνιο Ακαδημία έκανα χρήση της προφορικής συνηγορίας του Πρωθυπουργού Μητσοτάκη, όταν περνώντας μαζί του με τα αυτοκίνητο, κατά την διάρκεια της επίσκεψης του τις 21 Μαΐου 1993 στην Κέρκυρα, σταματήσαμε και του έδειξα την ανάγκη να ολοκληρωθούν οι εξωτερικές εργασίες της Ιονίου Ακαδημίας. .

Εφημερίδα «Ελευθερία» αρ. φύλλου 13134/19.6.1993 Δημ. Βιβλ.

ΕΡΓΑ ΔΕΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΚΟΡΥΦΗΣ.

Πολλοί λίγοι ενδεχομένως να γνωρίζουν τις παρεμβάσεις που έκανε η Δ.Ε.Η στα πλαίσια της προετοιμασίας για την Διάσκεψη. Για να καλυφτούν οι πρόσθετες ανάγκες που δημιουργούσε η Διάσκεψη, η ΔΕΗ δαπάνησε μερικά δισεκατομμύρια δρχ. Συγκεκριμένα από τον υποσταθμό της Αλεπούς και προκειμένου να ενισχύσει το δίκτυο διανομής της, έφερε στην πόλη τέσσερις η πέντε μεγάλες υπόγειες καλωδιώσεις μέσης τάσης.

Αποτέλεσμα ήταν να εξυπηρετηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο οι ανάγκες της Διάσκεψης, οι οποίες όμως στη συνέχεια κάλυψαν πρόσθετες ανάγκες της πόλης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΩΝ

Είναι πράγματι να απορεί κανείς πως άνθρωποι με μακρά και μάλιστα *«επιτυχημένη»* θητεία στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία, αλλά και με καλή παρουσία σε εκλεγμένες θεσμικές θέσεις, να υποστηρίζουν δημόσια και εγγράφως και κατά τρόπο απόλυτο, ότι μία τουλάχιστον μη διασταυρωμένη «κουβέντα», σε Δημόσια εκδήλωση σε ένα Πρωθυπουργό από ένα τοπικό κομματικό στέλεχος, ήταν ικανή να εξασφαλίσει ένα πολύ μεγάλο για την εποχή του ποσόν 150.000.000 δρχ, για την ενίσχυση των Φιλαρμονικών του Νησιού μας.

Ίσως η εξήγηση να έχει δυο σκέλη. Να στερηθεί ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας από κάθε πολιτική εκμετάλλευση της επιτυχίας αυτής και συγχρόνως να ενισχυθεί πολιτικά ο τοπικός *«κομματικός σύντροφος»*, που από κοινού αργότερα αποχώρησαν από την παράταξη μας, για να ενισχύσουν, ένα «ανεξάρτητο» υποψήφιο Δήμαρχο Κερκυραίων.

Αναφέρομαι βέβαια συγκεκριμένα στον εθελοντή συνεργάτη της εφημερίδας *«Ελευθερίας»* που στη στήλη *«Scripta Manent»* του φύλλου 13.124 / 3 Ιουνίου 1993 έγγραφε:

«Η ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΩΝ»

«Επειδή η στήλη υπηρετεί το δίκαιο, πρέπει να σας αποκαλύψω, πως ξεκίνησε το θέμα της επιχορήγησης των φιλαρμονικών από το Πρωθυπουργό. Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης των Φιλαρμονικών στη Κάτω Πλατεία και ενώ όλοι ήσαν ενθουσιασμένοι, μηδέ του Πρωθυπουργού εξαιρουμένου, από το θέαμα και το ακρόαμα, πλησίασε τον πρόεδρο της ΝΟ. Δ. Ε της Ν.Δ. ο Αντιδήμαρχος κ. Κωστάντης και του είπε: «Δεν λέτε στον Πρωθυπουργό για καμιά επιχορήγηση των Φιλαρμονικών που τόσο έχουν ανάγκη». Αυτό ήταν. Ο κ. Μητσοτάκης γοητευμένος από ότι έβλεπε, ανταποκρίθηκε αμέσως στο λογικό αυτό αίτημα. Ας τολμήσει λοιπόν κανένας να οικειοποιηθεί την ιδέα».

Το θέμα της οικονομικής ενίσχυσης των τριών Φιλαρμονικών της πόλης μας, μου το είχε θέσει για πρώτη φορά και θα έλεγα πιεστικά από τριμήνου και πλέον, πριν από τις 21 Μαΐου που ήρθε στη Κέρκυρα ο Μητσοτάκης, ο Δημοτικός Σύμβουλος Σπύρος Δεσύλλας, με τον οποίο βέβαια ούτε συγγένεια έχω, αλλά και από τον οποίον πολλές φορές έχω δεχτεί σκληρές δημόσιες κριτικές.

Όπως γίνεται σε αυτές τις περιπτώσεις, του ζήτησα να υπάρξουν αιτήματα των ιδίων των Φιλαρμονικών προς το Υπουργείο Πολιτισμού και θα προσπαθούσα να τα υποστηρίξω.

Τελικά από τις τρεις Φιλαρμονικές που αποτάνθηκε, μόνο ο Πρόεδρος της Φιλαρμονικής *«Καποδίστρια»* Φώτης Κοντογούρης, με κάποια καθυστέρηση, απέστειλε επιστολή με αίτημα την οικονομική της ενίσχυση.

Το μεγάλο και δίκαιο αυτό αίτημα της ενίσχυσης του συνόλου των Φιλαρμονικών του Νησιού, είχα ήδη αρχίσει να το προωθώ κυρίως σε επίπεδο του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού και οι πρώτες επαφές ήταν ενθαρρυντικές.

Τελικά στη συνάντηση που είχα στις 28.4.93 με τον Πρωθυπουργό, για το θέμα του Νέου Νοσοκομείου στο «Κοντόκαλι», που αναλυτικά θα αναφερθώ στο οικείο κεφάλαιο, του ζήτησα επίσης να επισκεφτεί την Κέρκυρα τις 21 Μαΐου 1993, κατά την επέτειο της Ένωσης της Επτανήσου. Συγχρόνως του έθεσα και το θέμα της οικονομικής ενίσχυσης των Φιλαρμονικών.

Ο Πρόεδρος δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο να έλθει, αν οι υποχρεώσεις του το επιτρέψουν, παρά την έντονη επιθυμία του να επισκεφτεί το ταχύτερο δυνατόν την Κέρκυρα. Για το θέμα των Φιλαρμονικών μου είπε *«θα το δούμε αργότερα»*.

Για το θέμα του Νέου Νοσοκομείου και της πιθανολογούμενης τότε παρουσίας του Πρωθυπουργού στις 21 Μαΐου στην Κέρκυρα, σχετικό δελτίο τύπου του πολιτικού μου γραφείου δημοσιεύτηκε στο αρ. 13.104 φύλλο της εφημερίδας «Ελευθερία» στις 30 Απριλίου 1993, που βρίσκεται στο Αρχείο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης.

Λίγες ημέρες πριν από τις 21 Μαΐου όταν πλέον είχε οριστικοποιηθεί η άφιξη

του Πρωθυπουργού στην Κέρκυρα, ευρισκόμουνα σε επαφή με το Πρωθυπουργικό πολιτικό γραφείο για την όλη οργάνωση της επίσκεψης του, μου ζητήθηκε να επισημάνω επείγουσες ανάγκες του νομού, που ενδεχομένως θα καλείτο να αντιμετωπίσει ο Πρόεδρος. Συζήτησα το όλο θέμα με τον γ.γ της Π.Ι.Ν Μιχάλη Ζωγράφο και μεταξύ των άλλων θεμάτων συμπεριέλαβα και το προηγούμενο αίτημα μου για ενίσχυση με 150.000.000 δρχ. των Φιλαρμονικών. Απέστειλα δε με φαξ σχετικό υπόμνημα, που πήρε τον αριθμό πρωτοκόλλου 7.366/17.5.1993 στο πολιτικό γραφείο του Πρωθυπουργού.

Πεπεισμένος πλέον για την μεγάλη πιθανότητα να αναγγελθεί, με την παρουσία του Πρωθυπουργού στην Κέρκυρα η χρηματοδότηση των Φιλαρμονικών, άρχισα ανεπίσημα βέβαια να το δημοσιοποιώ. Ενθυμούμαι χαρακτηριστικά την συνάντηση μου στον επιβατικό σταθμό του λιμένος, αρκετές ημέρες πριν τις 21 Μαΐου με τον Σπύρο Δεσύλλα και τον Παναγιώτη Μπογιάκη, που πήγαιναν στη Γαλλία για κάποια εκδήλωση, όπου τους είπα ότι θεωρώ το θέμα σχεδόν οριστικό. Ο Παναγιώτης Μπογιάκης Δημοτικός σύμβουλος και αντιπρόεδρος της Φιλαρμονικής «Καποδίστρια», έσπευσε πριν από την αναχώρηση τους, να τηλεφωνήσει στον Πρόεδρο της Φώτη Κοντογούρη, για να τον πληροφορήσει για τη θετική προοπτική του θέματος της χρηματοδότησης των Φιλαρμονικών. Είναι απόλυτα κατατοπιστική η επιστολή του Δημοτικού Συμβούλου Σπύρου Δεσύλλα, που δημοσίευσε στον τοπικό τύπο, μετά την επίσημη δημοσιοποίηση της απόφασης χρηματοδότησης των Φιλαρμονικών. Ο οποίος σημειωτέον πάντα διατηρεί τις καλύτερες των σχέσεων με τον τότε πρόεδρο της ΝΟ. ΔΕ της Ν.Δ. και με τον συνεργάτη της «Ελευθερίας», όμως με ειλικρίνεια και παρρησία, είπε τα πράγματα με το όνομα τους.

Αντίστοιχη επιστολή απέστειλε στις τοπικές εφημερίδες και ο Πρόεδρος της Φιλαρμονικής «Καποδίστρια» Φώτης Κοντογούρης, για την ενημέρωση που είχε πριν από την άφιξη του Πρωθυπουργού στην Κέρκυρα.

Ακόμη σε συνέντευξη μου στο τότε τηλεοπτικό κανάλι *«Ιόνιαν»* 2-3 ημέρες πριν την άφιξη του Πρωθυπουργού στην Κέρκυρα, είχα αναφερθεί στο θέμα της χρηματοδότησης με 150.000.000 δρχ των Κερκυραϊκών Φιλαρμονικών.

Από την αναχώρηση του Πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη από την Κέρκυρα.

Αλλά και ο Δημοτικός σύμβουλος Παναγιώτης Μπογιάκης πολύ αργότερα, αναγνώρισε με παρρησία στη διάρκεια συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου Κερκυραίων ότι: *«η τελευταία μεγάλη χρηματοδότηση στα Πολιτιστικά Μουσικά Σωματεία του Νησιού μας, είναι έργο του βουλευτή Αλέκου Δεσύλλα».*

(«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. φύλλου 419/16.3.1995).

Η στήλη της εφημερίδας *«Ελευθερία» «Scripta Manent»*, συνέχιζε να παρουσιάζει με την δική της πάντα άποψη το θέμα. (Εφημερίδα *Ελευθερία* 17/6/1993).

Στις 21 Μαΐου στην διάρκεια της παρέλασης η Μαρίκα Μητσοτάκη εντυπωσιάστηκε ιδιαίτερα από την συμμετοχή στις Φιλαρμονικές μικρών μουσικών και δεν παρέλειψε ούτε μια φορά να μη λέει: *«Κώστα κοίταξε αυτόν τον μικρό, θα γίνει μεγάλος μουσικός».*

Κατά την διάρκεια της παρέλασης ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας σε συζήτηση με τον Πρωθυπουργό Κ. Μητσοτάκη, στην εξέδρα των επισήμων.

Νωρίς το απόγευμα ο Πρόεδρος, πριν κατέβει στην πλατεία για την εκδήλωση των Φιλαρμονικών, κάλεσε στο «Χίλτον» όπου διέμενε τον Περιφερειάρχη, τον Νομάρχη και τους δύο βουλευτές. Στην συζήτηση του υπενθύμισα την χρηματοδότηση των Φιλαρμονικών και επέμεινα ιδιαίτερα, χωρίς κανείς άλλος από τους παριστάμενους να πάρει θέση και του ζήτησα να την ανακοινώσει μετά την εκδήλωση, όπως και έγινε.

Το πρόβλημα όμως με την ανακοίνωση δεν είχε λυθεί. Μετά την επάνοδο μας στην Αθήνα και αφού άφησα να περάσουν λίγες ημέρες για τα θέματα των εξαγγελιών της Κέρκυρας, ζήτησα την συνδρομή της διευθύντριας του ιδιαίτερου του γραφείου Πρωθυπουργού Σάκης Κυπραίου, για την υλοποίηση των Πρωθυπουργικών εξαγγελιών.

Στην ταβέρνα «ΤΡΥΠΑ», πίσω διακρίνεται ο ιδιοκτήτης της αείμνηστος Σπύρος Ανυφαντής «Τρύπας». Με την πλάτη γυρισμένη η σύζυγος μου Μιμίκα συνομιλεί με τον Πρωθυπουργό.

Με την αγαπητή μου φίλη Σάκη Κυπραίου σε εκδήλωση στο Δημοτικό Κινηματοθέατρο «Φοίνικας».

Τα άλλα θέματα και με τις δικές μου παρεμβάσεις, αλλά και με την μεγάλη βοήθεια της Σάκης προχωρούσαν στους αρμοδίους Υπουργούς, εκτός της χρηματοδότησης των 150.000.000 δρχ, που ήταν αρμοδιότητα της Υπουργού Πολιτισμού Ντόρας Μπακογιάννη. Επειδή παρατήρησα την φίλη μου Σάκη, να μου επαναλαμβάνει *«Αλέκο δεν βρήκα ευκαιρία να το θέσω στον Πρόεδρο»*, της ζήτησα να μου κλείσει ραντεβού, να μιλήσω εγώ στον Πρωθυπουργό. Πράγματι μετά από λίγες ημέρες με

δέχτηκε και του υπενθύμισα την εξαγγελία που είχε κάνει. Ο Πρωθυπουργός τηλεφώνησε στην Ντόρα και μεταξύ άλλων της ανέφερε ότι θα πάω να την συναντήσω για να της θέσω το θέμα της οικονομικής ενίσχυσης των Φιλαρμονικών. Την επομένη ημέρα πήγα στην Ντόρα και όταν της είπα για τα 150.000.000 δρχ, μόνο εγκεφαλικό δεν την έπιασε. Μου είπε *«τι μου λες Αλέκο 150.000.000 δρχ που να τα βρω. Εδώ δεν έχουμε χρήματα να ανακαινίσουμε το Μουσουλμανικό Τέμενος της Αλεξανδρούπολης που κάηκε και να ξεκινήσουμε τα έργα στη Θεσσαλονίκη, που έχει οριστεί Πολιτιστική Πρωτεύουσα και εσύ μου μιλάς για 150.000.000 δρχ. Το πολύ να σου δώσω πέντε και να είσαι και ευχαριστημένος».* Της είπα εμφανώς θυμωμένος, ότι την εξαγγελία δεν την έκανα εγώ, αλλά ο ίδιος ο Πρόεδρος και έφυγα.

Το ίδιο σκηνικό επαναλήφτηκε άλλη μια φορά. Την τρίτη φορά την πίεσα πολύ, γιατί και εγώ ήμουν αγχωμένος από την μεγάλη πίεση που δεχόμουν στην Κέρκυρα. Βγήκα έξω από το γραφείο της επωφελούμενος της προσωρινής απασχόλησης της για υπηρεσιακές υπογραφές σε υπάλληλο του ΥΠ.ΠΟ που μπήκε στο γραφείο της και κατευθύνθηκα στον ένα από τους δυο συνεργάτες της, που έβγαζαν τις αποφάσεις χρηματοδοτήσεων, τον νεαρό Αλέξανδρο Αθανασίου και του ζήτησα να μού ετοιμάσει την απόφαση. Αυτός κοντοστάθηκε λίγο και μου είπε: *«Κύριε βουλευτά, εμένα δεν μου έχει πει τίποτε».* Του είπα Αλέξανδρε μου το είπε εμένα, μήπως εγώ θα την υπογράψω. Καλή του ώρα το παιδί την ετοίμασε και ξαναμπήκα στο γραφείο της και αφού άκουσα τα εξ αμάξης, τελικά η Ντόρα έβαλε την υπογραφή της. Βγαίνοντας έξω ζήτησα να πρωτοκολληθεί η απόφαση και αφού πήρα ένα φωτοαντίγραφο, έφυγα αμέσως για το γραφείο μου. Εξέδωσα σχετικό δελτίο τύπου, που το γραφείο μου διένειμε την ίδια στιγμή σε όλα τα Μ.Μ.Ε του νομού. Η απόφαση υπογράφηκε την Τρίτη 3/8/1993 με αριθ. πρωτ. 1.242 και δημοσιεύτηκε την επομένη ημέρα Τετάρτη στο αρ. 13.164/4.8.1993 φύλλο της Εφημερίδας *«Ελευθερία».* Η εφημερίδα ως γνωστόν τύπωνε την προηγούμενη ημέρα το μεσημέρι, το φύλλο της επομένης ημέρας. .

Ένα περίπου μήνα μετά την ανακοίνωση μου αυτή, υπήρξε ενημερωτική ανακοίνωση για το ίδιο θέμα της χρηματοδότησης των Φιλαρμονικών και από τον βουλευτή Σωτήρη Γκίκα. Ο οποίος..... πήρε το ερέθισμα μέσω σχετικού σχολίου του ιδίου πάντα συνεργάτη της *«Ελευθερίας».*

«Με αφορμή σχόλιο της εφημερίδας μας από τον βουλευτή Σωτήρη Γκίκα, λάβαμε την ακόλουθη απάντηση».

«κ. Διευθυντά. Επί του σχολίου σας προς κάθε αρμόδιο της εφημερίδας σας, με ημερομηνία 27.8.1993 σας απαντούμε τα κάτωθι:

Ερώτημα 1. Ενίσχυση Φιλαρμονικών. Με την αριθ. 1242/3.8.1993 απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, διατέθηκαν προς το Νομαρχιακό Ταμείο Κέρκυρας από το ΛΟΤΤΟ ποσόν 150.000.000 δρχ, σύμφωνα με την Πρωθυπουργική υπόσχεση και δέσμευση...».

Προφανώς υπήρξε μεγάλη αγωνία του συντάκτη του σχολίου της «Ελευθερίας», να πληροφορηθεί τι είχε γίνει με το θέμα της χρηματοδότησης των Φιλαρμονικών της Κέρκυρας. Γεγονός βέβαια, πού ήδη γνώριζε μεγάλο τμήμα του Κερκυραϊκού λαού!

Το ποσόν των 150.000.000 δρχ πιστώθηκε στο λογαριασμό του Νομαρχιακού Ταμείου και σε συνέχεια συνεννόησης μου με τον Νομάρχη Θεόφιλο Βασιλείου, αφού προηγήθηκαν διαβουλεύσεις με τις διοικήσεις των Μουσικών Ιδρυμάτων, με απόφαση του Νομαρχιακού Ταμείου, έγινε η σχετική κατανομή.

1. Φιλαρμονική Εταιρεία Κέρκυρας 18 εκ. δρχ.
2. Φιλαρμονική Μάντζαρος 18 εκ. δρχ.
3. Φιλαρμονική Καποδίστριας 18 εκ. δρχ.
4. Φιλαρμονική Άνω Κορακιάνας 10 εκ. δρχ.
5. Φιλαρμονική Γαστουρίου Ομόνοια 10 εκ. δρχ.
6. Φιλαρμονική Σκριπερού 10 εκ. δρχ.
7. Φιλαρμονική Κοινοπιαστών 7.250.000 δρχ.
8. Φιλαρμονική Αγίου Ματθαίου 8.250.000 δρχ.
9. Φιλαρμονική Αυλιωτών 7.250.000 δρχ.
10. Φιλαρμονική Λιαπάδων 7.250.000 δρχ.
11. Φιλαρμονική Καρουσάδων 7 εκ. δρχ.
12. Φιλαρμονική Συναράδων 7 εκ. δρχ.
13. Φιλαρμονική Λευκίμμης 8 εκ. δρχ.
14. Μουσική Καλλιτεχνική Ένωση Δήμου Λευκιμμαίων 8 εκ. δρχ.
15. Φιλαρμονική Λακώνων 3 εκ. δρχ.
16. Φιλαρμονική Κάτω Κορακιάνας 3 εκ. δρχ.

Αντίστοιχα αιτήματα ενίσχυσης των Φιλαρμονικών μας, στον Υπουργό Πολιτισμού του ΠΑΣΟΚ Θάνο Μικρούτσικο το 1995, είτε έμειναν αναπάντητα όπως στην περίπτωση του γ.γ της Π.Ι.Ν, είτε απαντήθηκαν αρνητικά όπως στην περίπτωση των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ με τον ισχυρισμό: *«Οι ανειλημμένες υποχρεώσεις σε συνδυασμό με τις περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες, δεν επιτρέπουν αυτές τις χρηματοδοτήσεις».*

(«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 605/16.12.1995).

Οι προφορικές εξαγγελίες και ιδιαίτερα σε περιόδους οικονομικής δυσπραγίας και λιτότητας, για να γίνουν πράξη χρειάζονται μεγάλη προσπάθεια, επιμονή και ασφαλώς να έχεις καλή ενημέρωση και γνώση της γραφειοκρατίας.

Κατά την τριήμερη παραμονή του Πρωθυπουργού στην Κέρκυρα τα τέλη Μαΐου 1993.

Χαρακτηριστική είναι η συζήτηση με τον Στέφανο Μάνο στο αεροπλάνο, όταν ερχόμαστε στην Κέρκυρα, για να εκφωνήσει την κεντρική ομιλία στη *«πλακάδα»* του Αγίου Σπυρίδωνα, για τις Ευρωεκλογές του 1994.

Στη συζήτηση που είχαμε κατά την διάρκεια της πτήσης για τα λάθη της Κυβερνητικής μας περιόδου, σχολίαζε κάποιες αποφάσεις του Μητσοτάκη.

Όταν του είπα ότι εγώ προσωπικά δεν έχω κανένα απολύτως παράπονο από τον Πρόεδρο και ότι σωστό και λογικό του ζητούσα πάντοτε ανταποκρίθηκε θετικά, με κοίταξε λίγο διερευνητικά και με ρώτησε. *«Μα καλά δεν ήρθε ποτέ ο Πρωθυπουργός στην Κέρκυρα»*; Όταν τον ενημέρωσα ότι είχε έλθει στις 21 Μαϊου του περασμένου χρόνου, με ξαναρώτησε, *«στην Κέρκυρα δεν έκανε εξαγγελίες»;* Τον ενημέρωσα ότι και βέβαια έκανε και μάλιστα τις υλοποίησε όλες. Γύρισε τότε έκπληκτος και απορημένος και μου είπε: *«Μα καλά πως τις υλοποίησε, αφού εγώ ουδέποτε τις υπέγραφα»*. Όταν του απάντησα Υπουργέ εγώ το ήξερα και αποτάθηκα σε άλλες *«πόρτες»* όπως του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας Αριστείδη Τσιπλάκου, που διαχειριζόταν τα κονδύλια των Κοινοτικών Προγραμμάτων. Τότε μου είπε: *«α πονηρέ Αλέκο»*.

Η ομιλία του Μάνου στην Κέρκυρα έμεινε ιστορική, από την ερώτηση που απεύθυνε στο συγκεντρωμένο πλήθος, μετά βέβαια τον πλούσιο απολογισμό που είχε κάνει για τα έργα, που είχαν γίνει στο νομό μας την περίοδο της διακυβέρνησης της ΝΔ. *«Μπορείτε να μου πείτε, τι σας κάναμε και μας καταψηφίσατε στις τελευταίες εκλογές του 1993»;*

Μετά την Κυβερνητική μεταβολή του Οκτωβρίου 1993 και την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στη Κυβέρνηση, υπήρξε διαφοροποίηση τουλάχιστον όσο αφορά τη συμμετοχή των βουλευτών του νομού, στις διαδικασίες για την προετοιμασία της Διάσκεψης.

Ενώ με τον Πρόεδρο Γεώργιο Ράλλη είχαμε συμμετοχή στις διεργασίες για την προετοιμασία της Συνόδου Κορυφής, με συνέπεια να παρεμβαίνουμε για την επίλυση των προβλημάτων που στην πορεία ανέκυπταν, αλλά και να πιέζουμε όπου χρειαζόταν για την επίσπευση των σχετικών διαδικασιών, με γενικό πλέον συντονιστή τον αναπληρωτή Υπουργό των Εξωτερικών Θεόδωρο Πάγκαλο, οι βουλευτές του νομού δεν εκκαλούμεθα ούτε στις ενημερωτικές συσκέψεις. Υποθέτω ότι προκειμένου ο Πάγκαλος να μην με έχει στα πόδια του, αφού ήμουν απόλυτα ενήμερος από την πρώτη στιγμή και παρακολουθούσα για δύο περίπου χρόνια τις εξελίξεις στα πλαίσια της Διάσκεψης και κατά συνέπεια θα μπορούσα να είμαι χρήσιμος στην φάση ολοκλήρωσης της προετοιμασίας, προτίμησε να με αποκλείσει. Για να υπάρχει δε άλλοθι κατά ανάγκη απέκλεισε και τους δύο Κυβερνητικούς βουλευτές.

Συγκεκριμένα, ενώ είχα επίσημα κληθεί να συμμετάσχω στην σύσκεψη υπό την προεδρία του το Σάββατο 8 Γενάρη του 1994, με θέμα την προετοιμασία της Κέρκυρας για την Διάσκεψη Κορυφής, σε τυχαία συνάντηση μου στον Λιστόν με τον Περιφερειάρχη Ανδρέα Παγκράτη, με ενημέρωσε προφορικά για την αναίρεση της πρόσκλησης.

Σε συνέντευξη μου την Δευτέρα 10 Γενάρη κατήγγειλα το γεγονός, γιατί θεώρησα απαράδεκτη τη μη συμμετοχή μου στη σύσκεψη, που ερχόταν σε αντίθεση με την τακτική της Κυβέρνησης της Ν.Δ. και θύμισα ότι τότε υπήρχε πολύ καλή συνεργασία και των τριών βουλευτών του νομού, σε θέματα τοπικού ενδιαφέροντος.

Διατύπωσα συγχρόνως την ανησυχία μου, για ότι ενδεχομένως κρύβεται πίσω από αυτή τη ενέργεια.

Κατήγγειλα επίσης την αλλοίωση του προγράμματος της Ν.Δ., η οποία είχε προγραμματίσει και άλλες εκτός της Συνόδου Κορυφής, διεθνείς συναντήσεις στην Κέρκυρα. Ενώ η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανακοίνωσε μόνο μια ακόμη. Εκείνης ενός άτυπου συμβουλίου Περιφερειακής Ανάπτυξης, που θα πραγματοποιηθεί υπό την προεδρία του Γιώργου Ρωμαίου, ο οποίος ήταν και ο εμπνευστής της πρωτοβουλίας. Επί του θέματος αυτού είναι χαρακτηριστική η διαμαρτυρία της «Ένωσης Ξενοδοχείων Κέρκυρας», που τις επόμενες ημέρες υποστήριξαν με ανακοίνωση τους, ότι ο Κασσίμης (Υφυπουργός Τουρισμού) είχε διαβεβαιώσει ότι εκτός της Συνόδου των Αρχηγών, θα γινόταν στην Κέρκυρα και οι σύνοδοι των Υπουργών Εσωτερικών και του Τουρισμού, με συνολική διάρκεια μιας περίπου εβδομάδος, τώρα για ανεξήγητους λόγους οι δυο τελευταίες γίνονται στα Γιάννενα και την Ρόδο...».

Ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε, στο αρ. 13.283/27.1.1994 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»* με τον τίτλο: ***«Η ΠΕΤΣΟΚΟΜΕΝΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΘΑ ΟΔΗΓΗΘΕΙ ΣΕ ΦΙΑΣΚΟ».***

Είναι δε χαρακτηριστική της έλλειψης επαρκούς συντονισμού στην προετοιμασία της Διάσκεψης, η δήλωση του γ.γ της ΠΙΝ Ανδρέα Παγκράτη στις 19 Γενάρη 1994 στην εφημερίδα *«Ελευθερία»*: ***«ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΩ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΑ ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ».***

Ενώ υπήρχαν αυτές οι διαπιστώσεις, λίγες ημέρες αργότερα στις 2 Φεβρουαρίου 1994, ο υπεύθυνος συντονιστής της προετοιμασίας της Διάσκεψης Θεόδωρος Πάγκαλος, προσπάθησε να βγάλει από πάνω του τις δικές του ευθύνες. Απέστειλε μια απαράδεκτη προσωπική επιστολή, στον Κερκυραίο Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας Γιώργο Ρωμαίο, την οποίαν κοινοποίησε στους Κυβερνητικούς βουλευτές Σπύρο Καλούδη και Γιώργο Δρύ, στον Γ. Γ της Π.Ι.Ν Ανδρέα Παγκράτη, στον Νομάρχη Ζαρκάδα και τον Δήμαρχο Σαρλή.

Αγαπητέ Γιώργο

«Είμαι αναγκασμένος δυστυχώς να επισημάνω, τα προβλήματα μπροστά στα οποία βρισκόμαστε, εν όψη της διοργάνωσης στην Κέρκυρα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

1. Αντιμετωπίζουμε μια πρωτοφανή νοοτροπία των τοπικών φορέων, η οποία τορπιλίζει κάθε προσπάθεια συντονισμού και προγραμματισμού. Χαρακτηριστική αυτής της νοοτροπίας είναι η ανάληψη υποχρεώσεων που δεν τηρούνται, η διγλωσσία, η διπλοπροσωπία, η ανευθυνότητα και η έλλειψη σοβαρότητας.

2. Παρά τις προσπάθειες μου, συνεχίζεται η εκβιαστική τακτική των τριών Ξενοδοχείων και η δημιουργία προβλημάτων εκ μέρους συγκεκριμένων επαγγελματικών φορέων (Ένωση πρακτόρων, Ένωση Ξενοδόχων).

3. Παρατηρούμε καθυστέρηση στα προγραμματισμένα έργα (Αεροδρόμιο, Νοσοκομείο, Γέφυρα Παλαιού Φρουρίου), παρά την συνεχή ροή χρημάτων από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Όλα αυτά θέτουν σε κίνδυνο την ίδια διοργάνωση της Συνόδου Κορυφής και αυτό όχι λόγω αδυναμιών του κέντρου. Η επιτυχής προηγούμενη Σύνοδος στη Ρόδο, όπου δεν υπήρξαν τέτοια προβλήματα, αποτελεί απόδειξη.

Μπροστά σε αυτά τα δεδομένα κάνω έκκληση για μία τελική προσπάθεια, τόσο από μέρους σου, όσο και από μέρους των εκπροσώπων του Κερκυραϊκού λαού.

Αν δεν υπάρξει τέτοια προσπάθεια η αν δεν έχει αποτελέσματα, θα αναγκαστώ να καταγγείλω την κατάσταση στον Πρωθυπουργό και να προτείνω την μεταφορά της Συνόδου στη Θεσσαλονίκη.

Σε αυτό το πλαίσιο παρακαλώ να σταματήσουν οι χρηματοδοτήσεις, μέχρι να διαπιστωθεί η καλή συνεργασία και η απρόσκοπτη πορεία της προετοιμασίας.

Προτείνω επίσης να συναντηθούμε εσύ, εγώ και οι προς αυτούς που κοινοποιείται, για μια τελευταία προσπάθεια συνεννόησης την Παρασκευή 18 Φεβρουαρίου το πρωί, σε όποιαν ώρα επιθυμείς».

Όπως ήταν επόμενο όταν έλαβα γνώση της πρωτοφανούς αυτής επιστολής, με τους όποιους ενδεχομένους σκοπούς πού μπορεί αυτή να έκρυβε, προχώρησα αμέσως την επόμενη ημέρα σε απαντητικές δηλώσεις. Μεταξύ άλλων ζητούσα από τον Δήμαρχο Κερκυραίων ως πρόεδρο της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων και τους άλλους φορείς, να κηρύξουν τον Πάγκαλο *«PERSONA NON GRATA»*. (Ανεπιθύμητο πρόσωπο για την Κέρκυρα).

Μετά την δήλωση μου αυτή υπήρξε άμεση κινητοποίηση των ΜΜΕ των Αθηνών, για να προλάβουν τον Πάγκαλο στο αεροδρόμιο του Ελληνικού που αναχωρούσε για παραμονή μερικών ημερών στις Βρυξέλες. Όμως δεν τον πρόλαβαν και μετά όταν επέστρεψε, το θέμα είχε φύγει από την επικαιρότητα.

Το πλήρες κείμενο των δηλώσεων μου αποτυπώθηκε στην εφημερίδα *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* στο αρ. 157/22. Φεβρουαρίου 1994 φύλλο της.

Ο κ. Δεσύλλας.

Ο βουλευτής Κερκύρας της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας με αφορμή την επιστολή του Υπουργού αναπληρωτή Εξωτερικών, προέβη στις παρακάτω δηλώσεις.

«Μόλις χθες έλαβα γνώση της επιστολής του Αναπληρωτή Υπουργού των Εξωτερικών Θεόδωρου Πάγκαλου προς τον Γιώργο Ρωμαίο, η οποία κοινοποιείται στους δύο Κυβερνητικούς βουλευτές του νομού, τον Γενικό Γραμματέα Ιονίων Νήσων, τον Νομάρχη και τον Δήμαρχο, αλλά όχι στον βουλευτή της Ν.Δ. Αυτός φαίνεται ότι δεν εκπροσωπεί κατά την Κυβερνητική αντίληψη τον Κερκυραϊκό Λαό.

Η επιστολή αυτή είναι απαράδεκτη, γιατί το περιεχόμενο της προσβάλει βάναυσα την αξιοπρέπεια του Κερκυραϊκού Λαού. Οι χαρακτηρισμοί «διγλωσσία, διπροσωπία, ανευθυνότητα και έλλειψη σοβαρότητας» για τους τοπικούς μας φορείς, δεν μπορούν με κανένα τρόπο να γίνουν δεκτοί, έστω και αν προέρχονται από τον Πάγκαλο, ο όποιος έχει εκθέσει την χώρα διεθνώς με την αμετροέπεια του.

Γι' αυτό καλώ τον Δήμαρχο Κερκυραίων ως πρόεδρο της Τ.Ε.Δ.Κ Κέρκυρας να κηρύξουν τον Πάγκαλο, PERSONA NON GRATA, (ανεπιθύμητο πρόσωπο για την Κέρκυρα).

Φαίνεται ότι η απόφαση της Ν.Δ. να δώσει στην Κέρκυρα την Διάσκεψη Κορυφής, έχει δυσαρεστήσει κύκλους του ΠΑΣΟΚ, οι όποιοι τις δύο προηγούμενες επί των ημερών της δικής τους Διακυβέρνησης Διασκέψεις Κορυφής, την μία φορά την πήγαν στην Αθήνα, την άλλη στη Ρόδο και τώρα μας απειλούν ότι θα την μεταφέρουν στη Θεσσαλονίκη!

Μου είναι πάντως αδύνατον να εξηγήσω το αντικερκυραϊκό μένος της Κυβέρνησης. Αν σημειώθηκε κάποια καθυστέρηση στην εκτέλεση των έργων, γι' αυτήν υπεύθυνο είναι το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση του, που από τις 10 Οκτωβρίου 1993, που ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας, πάσχει σοβαρά από έλλειψη συντονισμού, σε όλα τα κλιμάκια μέχρι και την κορυφή.

Η Κυβέρνηση φρόντισε ήδη, ώστε η Κέρκυρα να αποψιλωθεί από το πρόγραμμα και άλλων διασκέψεων, όπως Εξωτερικού Εμπορίου, Εσωτερικής Αγοράς, Τουρισμού (δυο διασκέψεις) και των Υπουργών Εσωτερικών, που είχαν προγραμματιστεί από την Κυβέρνηση της Ν.Δ., να γίνουν στην Κέρκυρα.

Με την επιστολή Πάγκαλου γίνεται και άλλη μια προσπάθεια. Λέει στον αρμόδιο Υφυπουργό να «σταματήσουν οι χρηματοδοτήσεις, μέχρι να διαπιστωθεί η καλή συνεργασία και η απρόσκοπτη πορεία της προετοιμασίας».

Αυτό και μόνο ως απειλή, θα έχει ως αποτέλεσμα την επιπλέον καθυστέρηση των έργων, δηλαδή καθαρό «σαμποτάρισμα», ώστε να παραταθεί η καθυστέρηση και να μην μπορεί εκ των πραγμάτων πια, να γίνει η Διάσκεψη Κορυφής στην Κέρκυρα.

Καλώ ως βουλευτής της Κέρκυρας τον Πρωθυπουργό, να ξεκαθαρίσει άμεσα το ζήτημα. Να διαβεβαιώσει δημόσια τον Κερκυραϊκό Λαό και να εγγυηθεί ότι η Σύνοδος Κορυφής θα πραγματοποιηθεί οπωσδήποτε στην Κέρκυρα».

Στο ίδιο φύλλο της εφημερίδας «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» και στη «Αχίλλειο Φτέρνα» σημειώνεται:

Persona non grata

«Ο βουλευτής της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας χαρακτηρίζει την επιστολή του Πάγκαλου, «απαράδεκτη γιατί το περιεχόμενο της προσβάλλει βάναυσα την αξιοπρέπεια του Κερκυραϊκού λαού» και προτείνει στον Δήμαρχο και πρόεδρο της Τ. Ε. Δ. Κ να κηρυχτεί ο αναπληρωτής Υπουργός των Εξωτερικών «persona non grata» (ανεπιθύμητο πρόσωπο) στην Κέρκυρα.

Για την όποια καθυστέρηση στην εκτέλεση των έργων ο Δεσύλλας, θεωρεί αποκλειστικά υπεύθυνο το ΠΑΣΟΚ και την Κυβέρνηση του πού, «από τις 10 Οκτωβρίου που ανέλαβε την εξουσία, πάσχει σοβαρά από έλλειψη συντονισμού σε όλα τα κλιμάκια, μέχρι και την κορυφή. Δηλαδή με ένα σμπάρο.... . δυο τρυγόνια».

Η ΚΕΡΚΥΡΑ

Σήμερα

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Τρίτη 22 Φεβρουαρίου 1994 Ετος Α' Αρ. Φύλλου 157

ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

ΠΟΙΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟ;

ΒΟΛΕΣ ΚΑΛΟΥΔΗ - ΔΡΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ Α. ΠΑΓΚΡΑΤΗ

ΔΕΣΥΛΛΑΣ: ΝΑ ΚΗΡΥΧΤΕΙ Ο ΠΑΓΚΑΛΟΣ "ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ"

Εκρηκτικές αντιδράσεις έχει προκαλέσει από την περασμένη Παρασκευή στην Κέρκυρα η γνωστοποίηση της επιστολής Πάγκαλου προς τον Γ. Ρωμαίο, στην οποία κατηγορούνται οι τοπικοί φορείς για "διγλωσσία, διπλοπροσωπία, ανευθυνότητα, έλλειψη σοβαρότητας και για ανάληψη υποχρεώσεων που δεν τηρούνται" ενώ εκφράζεται άμεση απειλή για μεταφορά της συνόδου σε άλλη πόλη.

Σχετικές ανακοινώσεις προβλήματα μπροστά στα

Με δηλώσεις τους αντέδρασαν έντονα ο Γ.Γ. της Περιφέρειας Ι. Ν. κ. Α. Παγκράτης οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κ.κ. Σπ. Καλούδης και Γ. Δρύς, ο Δήμαρχος Κέρκυραίων κ. Χρυσ. Σαρλής, στους οποίους κοινοποιήθηκε η επιστολή Πάγκαλου. Με επίθεση κατά του υπουργού αναπληρωτή Εξωτερικών και κατά της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ αντέδρασε και ο βουλευτής της Ν.Δ. κ. Αλ. Δεσύλλας.

Παρά το γεγονός ότι η Κέρκυρα επί των ημερών της Ν.Δ., είχε μετατραπεί σε ένα μεγάλο εργοτάξιο, οι γκρίνιες και οι κατηγορίες δεν σταμάτησαν ποτέ. Τις συχνές

τότε ενημερώσεις μας για τα εκτελούμενα έργα, συνέχιζαν να τις ακολουθούν οι μεμψιμοιρίες, οι διαστρεβλώσεις, ο οχαδερφισμός, που βρήκαν βέβαια την δικαίωση τους στις μετέπειτα βουλευτικές εκλογές.

Είναι απόλυτα χαρακτηριστική για τα εκτελούμενα τότε έργα από τη Ν.Δ., η συνέντευξη τύπου του γ.γ της Π.Ι.Ν Μιχάλη Ζωγράφου. «Ελευθερία» αρ. φύλλου 13.187/7.9.1993 με τον τίτλο ***«ΕΡΓΑ ΥΨΟΥΣ 10 ΔΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ»***, ένα μόλις μήνα πριν από τις εκλογές του 1993 και την επάνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία.

«Ο κ. Ζωγράφος αναφέρθηκε στα 3 κύρια έργα της Συνόδου, Αχίλλειο, Παλαιό Φρούριο, και Ανάκτορο Πλατείας.

Για το Αχίλλειο είπε ότι υπάρχει πραγματική πρόοδος έργων και το εξωτερικό του κτηρίου, θα έχει ολοκληρωθεί προς το τέλος Σεπτεμβρίου 1993. Εκτελούνται μηχανολογικές και άλλες εγκαταστάσεις στο εσωτερικό και θα ακολουθήσουν εργασίες οροφοδομής.

Για το Παλαιό Φρούριο είπε ότι τελειώνουν οι εγκαταστάσεις, οι Αγγλικοί Στρατώνες βρίσκονται στο στάδιο καθαρισμού, ενώ θα ακολουθήσει η αποκατάσταση του κτηρίου που στέγαζε την διεύθυνση εκπαίδευσης και η κατασκευή μη μόνιμου κτηρίου (μεταλλικό) πίσω από αυτό.

Για τα Ανάκτορα ο κ. Ζωγράφος είπε ότι γίνονται σημαντικά έργα, έχουν ξηλωθεί όλα τα πατώματα και οι πλάκες και περνούν οι υπόγειες καλωδιώσεις.

Απαντώντας σε ερωτήματα δημοσιογράφων ο γ.γ της Π.Ι.Ν είπε, ότι εκτελούνται έργα 10 δις δρχ εξ' ολοκλήρου από Εθνικούς πόρους, καθώς η Κοινότητα δεν χρηματοδοτεί έργα για τις Συνόδους.

Όσον αφορά την χωροθέτηση της Συνόδου, οι δημοσιογράφοι των 10 από τις 12 χώρες θα στεγαστούν στα κτίρια των Αγγλικών Στρατώνων, ενώ οι αποστολές της Γαλλίας και της Αγγλίας, θα στεγαστούν στο κτήριο της εκπαίδευσης και στο νέο κτήριο πίσω.

Στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου και στον παρακείμενο μικρό λοφίσκο, θα διαμορφωθούν χώροι αναψυχής, καντίνες και εστιατόριο, ενώ στην αίθουσα που βρίσκεται κάτω από την γέφυρα, θα γίνει ο χώρος των συνεντεύξεων τύπου.

Θα υπάρξουν επίσης 2 γραφεία των ΕΛ.ΤΑ, ανταλλακτήριο συναλλάγματος και άλλοι βοηθητικοί χώροι.

Στα Ανάκτορα διαμορφώνονται χώροι γραφείων των αποστολών κάθε χώρας, των βοηθών και των συνεργατών των Υπουργών, Πρωθυπουργών και Προέδρων, ενώ η Σύνοδος θα πραγματοποιηθεί σε ξεχωριστή αίθουσα, που θα κατασκευασθεί στο αίθριο των Ανακτόρων της Πλατείας.

Αναφορικά με τα έργα οδοποιίας ο κ. Ζωγράφος είπε ότι διατέθηκαν για τον οδικό άξονα Κανόνι – Γαρίτσα – Ν. Α. Ο. Κ 150 εκ. δρχ, για την Επαρχιακή οδοποιία πόλεως 10 εκ. δρχ, για την Εθνική οδό Γύρου Αχιλλείου 110 εκ. δρχ, για την συντήρηση δρόμων Βορείου συγκροτήματος 85 εκ. δρχ και για την συντήρηση δρόμων Νοτίου συγκροτήματος 55 εκ. δρχ.

Απαντώντας σε προηγούμενες δηλώσεις του Δημάρχου Κερκυραίων Χ. Σαρλή, ο κ. Ζωγράφος είπε ότι ο Δήμος θα πάρει περί τα 220 εκ. δρχ, για έργα στο Ιστορικό Κέντρο και θα πάρει ακόμα αρκετά, για να αντιμετωπίσει τις οικονομικές ανάγκες υποδοχής, των ξένων δημοσιογράφων και αποστολών».

Η Διάσκεψη Κορυφής της Κέρκυρας έχει και Ιστορική σημασία, αφού σε αυτήν υπεγράφησαν οι εντάξεις των τεσσάρων νέων χωρών Σουηδίας, Φιλανδίας, Νορβη-

γίας και Αυστρίας. Όπως επίσης και η υπογραφή της πρώτης εμπορικής συμφωνίας (εταιρικής σχέσης) Ε.Ο.Κ και Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Η οικονομικού περιεχομένου αυτή συμφωνία ενθουσίασε ιδιαίτερα τον Πρόεδρο Μπόρις Γέλτσιν ο οποίος την χαρακτήρισε «Ιστορικό γεγονός, ότι η Ρωσία καθίσταται ένας εκ των εταίρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Η τελετή έγινε στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στο Παλαιό Φρούριο, το πρωί της 24 Ιουνίου 1994.

Είχα εκφράσει τότε την άποψη ότι θα έπρεπε να γίνει ιδιαίτερη εκμετάλλευση αυτού του μεγάλου για την Κέρκυρα γεγονότος, αλλά δυστυχώς δεν έτυχε αξιοποίησης από τους τοπικούς μας εκπροσώπους της Αυτοδιοίκησης.

Όπως επίσης κατά την άποψη μου, θα έπρεπε να εξετασθεί η δυνατότητα διατήρησης της κατασκευής στο αίθριο του Ανακτόρου Αγίου Γεωργίου και Μιχαήλ, που έγινε η πρώτη Διάσκεψη των ηγετών της διευρυμένης πλέον Ε.Ο.Κ των 16 χωρών.

Έστω με την τοποθέτηση μεγάλης πληροφοριακής οθόνης, που θα παρουσίαζε την αίθουσα και το μεγάλο ιστορικό γεγονός της Διάσκεψης.

Διατύπωσα επίσης την άποψη να διατηρηθεί το κέντρο τύπου και να χρησιμοποιηθεί ως πολιτιστικό συνεδριακό κέντρο.

Αισθάνομαι ιδιαίτερα ευτυχής, που ως βουλευτής Κερκύρας, μπόρεσα να συμβάλλω να γίνει στο Νησί μας η Διάσκεψη Κορυφής του 1994, που μου έδωσε συγχρόνως την δυνατότητα να παρευρίσκομαι στην τελετή της υπογραφής της διεύρυνσης και των εμπορικών συμφωνιών με την Ρωσία, στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου.

Το μεγάλο αυτό γεγονός της ένταξης γιορτάστηκε τα μεσάνυχτα της 24 Ιουνίου και μέχρι πρωίας, από τους Πρωθυπουργούς της Σουηδίας, Νορβηγίας και Φιλανδίας στην πισίνα του ξενοδοχείου «SAN STEFANO». Είχαν φροντίσει να έλθει ειδικά στην Κέρκυρα Σουηδός μάγειρας που μαζί με τους συναδέλφους του Ξενοδοχείου τους σέρβιραν: Ψητό ελάφι, μεζέδες από αρκούδα, ρέγκες από τη Βόρεια θάλασσα κ.α που συνοδευόταν από μουσικά ακούσματα των χωρών τους.

Η Διάσκεψη Κορυφής έδωσε την δυνατότητα να γνωρίσουν την Κέρκυρα από κοντά, σε πάρα πολλούς επώνυμους και ανώνυμους ξένους επισκέπτες, πού ήλθαν στο Νησί μας στα πλαίσια της Διάσκεψης. Η σύζυγος του Ντελόρ με συντροφιά τη σύζυγο υψηλόβαθμου στελέχους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περπάτησαν το βράδυ της Πέμπτης 23.6.1994 στην πόλη και στη συνέχεια δοκίμασαν τις Κερκυραϊκές σπεσιαλιτέ στο γνωστό εστιατόριο «Rex». Οι τρεις χιλιάδες περίπου ξένοι δημοσιογράφοι, περιηγήθηκαν στα αξιοθέατα του Νησιού μας.

Πολλές άλλες επίσης πολιτικές προσωπικότητες, ήλθαν στην Κέρκυρα τις ημέρες της Συνόδου, όπως ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Γλαύκος Κληρίδης και ο Άγγλος πολιτικός διαπραγματευτής Όουεν.

Την εκδήλωση των Φιλαρμονικών μας στην Κάτω Πλατεία το απόγευμα της Πέμπτης 23 Ιουνίου, κάλυψαν πολλά διεθνή τηλεοπτικά συνεργεία, με εκτενείς ανταποκρίσεις, όπως το C.N.N, το REUTERS κ.α.

Στο περιθώριο της Διάσκεψης συναντήθηκα με τον Πρωθυπουργό της Ιταλίας Σίλβιο Μπερλουσκόνι, μετά το πέρας της τελετής στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στο Παλαιό Φρούριο και εν συνεχεία το μεσημέρι σε προγραμματισμένο ραντεβού στο ξενοδοχείο «Corfu Palace». Η επαφή μου έγινε μέσω του τότε Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης του Pinucio Tatarela, στενού από πολλά χρόνια προσωπικού μου φίλου. Το γεγονός αυτό πήρε δημοσιότητα στον τοπικό και Αθηναϊκό τύπο.

Το μεγάλο από το 1984 πακέτο εφημερίδων πού αριθμούσε εκατοντάδες δημοσιεύματα μου σε Αθηναϊκές εφημερίδες και περιοδικά, που ήταν σε κοινή χρήση στο προθάλαμο του πολιτικού μου γραφείου στην Κέρκυρα, κάποιοι γνωστοί –άγνωστοι, σίγουρα όμως αστεράτοι εσωκομματικοί μου αντίπαλοι, φρόντισαν σε προεκλογική περίοδο να το εξαφανίσουν. Προηγούμενα όμως προσφέρθηκε άσπονδος φίλος μου να μου το πακετάρει κατά χρονολογική σειρά, από τελείως διάσπαρτο που ήταν από πολλά χρόνια. Μετά από λίγο καιρό χωρίς να ολοκληρώσει την ταξινόμηση, μού το επέστρεψε και επέμενε πολύ να βγω έξω στον προθάλαμο του γραφείου μου, για να διαπιστώσω προσωπικά, ότι μου το επέστρεψε. Μετά από λίγο καιρό ολόκληρο το πακέτο εξαφανίσθηκε ως δια μαγείας.

Θα περιοριστώ στο σχετικό με την συνάντηση με τον Μπερλουσκόνι κείμενο της τοπικής εφημερίδας *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* φύλλο της αριθ. 242/29.6.1994 πού είχε τον τίτλο:

«Στο περιθώριο της Διάσκεψης Κορυφής της Ε. Ε συνάντηση Μπερλουσκόνι –Δεσύλλα σε θερμό κλίμα και .....με μέλλον».

«Με τον Ιταλό Πρωθυπουργό Σίλβιο Μπερλουσκόνι συναντήθηκε το περασμένο Σάββατο, στο περιθώριο της Διάσκεψης Κορυφής των ηγετών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο βουλευτής Κερκύρας της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας.

Η συνάντηση έγινε σε θερμό κλίμα στο ξενοδοχείο «Corfu Palace», όπου οι δύο πολιτικοί αντάλλαξαν απόψεις για την πορεία της Ε. Ε, τις σχέσεις Ελλάδος- Ιταλίας και τις σχέσεις της Νέας Δημοκρατίας, με το κόμμα Forza Italia του Ιταλού Πρωθυπουργού.

Στη συνάντηση ήταν παρών ο Ευρωβουλευτής και εκπρόσωπος τύπου του Μπερλουσκόνι Antonio Taliani.

Ο Δεσύλλας προσκλήθηκε στη Ρώμη, για μια συνάντηση με στελέχη της Ιταλικής Κυβέρνησης.

Βέβαια ευελπιστώ να μου δοθεί η ευκαιρία, να το αντικαταστήσω από τα αρχεία των Αθηναϊκών εφημερίδων *(Μεσημβρινή, Ελεύθερος Τύπος, Απογευματινή, Βραδυνή, Αδέσμευτος, Καθημερινή, Ναυτεμπορική, Εξπρές κ.α.)*

Ευρισκόμενος για τις ημέρες των Χριστουγέννων 2012 στη Θεσσαλονίκη πληροφορήθηκα, ότι η Δημοτική Βιβλιοθήκη διέθετε πλήρως ταξινομημένο αρχείο των Αθηναϊκών εφημερίδων. Στο λίγο χρόνο που είχα στη διάθεση μου, μπόρεσα να βρω μερικά έντυπα του παλαιού μου αρχείου.

«Ελεύθερος Τύπος» αρ. φύλλου 3.386/29.6.1994.

«Υψηλές επαφές είχε ο βουλευτής Κερκύρας της Ν.Δ. στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συναντήθηκε με τον Ιταλό Πρωθυπουργό Σίλβιο Μπερλουσκόνι και με τον Υπουργό Εξωτερικών Αντόνιο Ταβιάνι. Στη φωτογραφία δεξιά με τον Μπερλουσκόνι».

Στη διάρκεια της αναζήτησης αυτής, εντόπισα επίσης στον *«Ελεύθερο Τύπο»* αρ. φύλλο 3.385/29.6.1994, ένα ενδιαφέρον δημοσίευμα της Γαλλικής Εφημερίδας *«Ουμανιτέ»*, για την Διάσκεψη Κορυφής του 1994.***«Ο Ευρωπαίος φορολογούμενος πλήρωσε 300.000.000 φράγκα, για την ανακαίνιση των κτηρίων της Κέρκυρας».***

Μετά το πέρας της Διάσκεψης Κορυφής της Ε.Ο.Κ έπρεπε να αντιμετωπισθεί το θέμα της αξιοποίησης των Δημοσίων Κτηρίων, που ανακαινίσθηκαν η κατασκευάστηκαν στα πλαίσια της Διάσκεψης.

Το πρόβλημα αυτό το έθεσα πριν από την Διάσκεψη στις αρχές του Ιουνίου, με την κατάθεση στη Βουλή σχετικής ερώτησης προς τους Υπουργούς Πολιτισμού και Παιδείας. Με την οποίαν ζητούσα, «η αξιοποίηση των, δεν πρέπει να γίνει ανεξάρτητα από τον βασικό και κατά απόλυτη προτεραιότητα βασικό στόχο, της αναβίωσης του παλαιού Κερκυραϊκού Πολιτισμού και της βούλησης των Κερκυραίων, να ξαναγίνει η Κέρκυρα μια πραγματική Ευρωπαϊκή Πόλη, ένα υψηλών προδιαγραφών διεθνές πολιτιστικό κέντρο».

(«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» φύλλο 228/8.6.1994).

Ακόμη σε συνέντευξη τύπου που παραχώρησα στα Μ.Μ.Ε στην Κέρκυρα για το Παλαιό Φρούριο, ζητούσα να μη ξηλωθεί το Κέντρο Τύπου της Διάσκεψης Κορυφής.

Αποσπάσματα της συνέντευξης δημοσίευσε η εφημερίδα *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* στο αριθ. 251/12.7.1994 φύλλο της με τον τίτλο:

«ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΡΗΜΗΝ ΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ».

«Ο κ. Δεσύλλας τόνισε ότι οι δύο Υπουργοί δεν έλαβαν υπ' όψη τους, το γεγονός ότι η Π.Ι.Ν διέθεσε πίστωση 6 εκ. δρχ και ανέθεσε στο Τ. Ε. Ε την σύνταξη μελέτης για την χρήση των Δημοσίων Κτηρίων, με βάση τις σημερινές ανάγκες και όχι εκείνες του 1985.

Επέμεινε να μην υπάρξει κομματική προσέγγιση του σοβαρού αυτού θέματος και υπογράμμισε την ανάγκη να μην επανέλθει η γνωστή σε όλους μας ιστορία της κατεδάφισης του Δημοτικού μας Θεάτρου. Επεσήμανε ότι στην απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, γίνεται λόγος για στέγαση στο κτήριο των Αγγλικών Στρατώνων και εργαστηρίου της Εφορείας Αρχαιοτήτων, ενώ κάτι τέτοιο δεν προβλέπετε από καμία προηγούμενη απόφαση.

Τέλος ο κ. Δεσύλλας επανέλαβε ότι ο προγραμματισμός που έγινε το 1992 για την προετοιμασία της Διάσκεψης Κορυφής, έγινε με στόχο, τα έργα να μείνουν στην Κέρκυρα και όχι να ξηλωθούν. Είναι μοναδική ευκαιρία να επιλέξουμε τέτοιες χρήσεις των κτηρίων αυτών, που θα απαιτήσουν τα ελάχιστα δυνατά ξηλώματα στις υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις του Παλαιού Φρουρίου».

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΜΑΙΤΛΑΝΤ

«Ερώτηση στο Προεδρείο της Βουλής σχετικά με την ανακαίνιση του μνημείου «Μαίτλαντ», κατέθεσε ο βουλευτής της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας. Με την ερώτηση του ζητά από την Υπουργό Πολιτισμού Μελίνα Μερκούρη να ενημερώσει τη Βουλή, αν η Κυβέρνηση προτίθεται να προχωρήσει με την ήδη εγκατεστημένη εργολαβία ανακαίνισης του Ανακτόρου Μιχαήλ και Γεωργίου και στην ανακαίνιση του Μνημείου Μαίτλαντ «Στέρνα», που ως γνωστόν βρίσκεται στην κεντρική Άνω πλατεία «Σπιανάδα» της Κέρκυρας, που παρουσιάζει σαφή δείγματα ετοιμορροπίας». Δημοσίευση στο αρ. 117/23.12.1993 φύλλο της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»****. Μνημείο που στη συνέχεια ανακαινίστηκε.*

ΑΝΑΣΤΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΚΑΪΖΕΡ

Από τα μισά της 10ετίας του 1980, είχε προγραμματιστεί από τον Ε.Ο.Τ με χρηματοδότηση από τα Μ.Ο.Π, η ανακαίνιση του Ανακτόρου του Αχιλλείου.

Στο προγραμματισμό αυτό είχε συμπεριληφθεί και η γέφυρα Κάιζερ.

Το όλο θέμα άρχισα να το παρακολουθώ από το 1989, που ανέλαβα ειδικός σύμβουλος του αρμοδίου Υπουργού Τουρισμού.

Αργότερα πληροφορήθηκα ότι ένα ποσόν περίπου 150 εκ. δρχ που είχε αρχικά διατεθεί από τα Μ.Ο.Π, κάλυψε τελικά ανάγκες της Ολυμπιακής Αεροπορίας.

Στις 14 Φεβρουαρίου 1991 τρεις περίπου μήνες μετά την ορκωμοσία μου ως βουλευτής, διάβασα στη εφημερίδα *«Ελευθερία»* (φύλλο αρ. 12578), το ενδιαφέρον του Συλλόγου Προστασίας Περιβάλλοντος, για την αναστύλωση της γέφυρας Κάιζερ.

Της οποίας την σύνδεση της με το Ανάκτορο του Αχίλλειου μέσω «βόλτου», είχαν ανατινάξει οι Γερμανοί το 1943, λόγω του χαμηλού ύψους του, για να μπορούν να περνάνε τα τάνκς και τα φορτηγά τους αυτοκίνητα.

Η επισήμανση του συλλόγου ότι η Γέφυρα έπρεπε να συνεχίσει να υπάρχει, γιατί είναι αδιαίρετο τμήμα του Ιστορικού και διατηρητέου μνημείου του Ανακτόρου του Αχίλλειου, που είχε κτιστεί από την Ελισάβετ της Αυστρίας τον παρελθόντα αιώνα, ήταν απόλυτα σωστή και τεκμηριωμένη.

Μόνο που η αναστήλωση του άνωθεν της οδού τμήματος της, δεν ήταν δυνατόν να υλοποιηθεί, χωρίς την παράκαμψη της διερχομένης οδού προς Λευκίμμη, γιατί διαφορετικά θα υπήρχε πλήρης αλλοίωση της όλης αρχιτεκτονικής δομής της γέφυρας.

Παράκαμψη βέβαια ουσιαστικά ανέφικτη, γιατί θα έπρεπε να γίνει μέσω τούνελ στο ανάντη της οδού και θα απαιτούσε σημαντική δαπάνη.

Οι κάτοικοι της γύρω περιοχής γνωρίζουν από τότε πολύ καλά, το ενδιαφέρον μου και τις προσπάθειες μου για την αναστύλωση της γέφυρας, που συνεχώς διαλυόταν. Είχε καταρρεύσει σχεδόν ολόκληρη και είχε παραμείνει ουσιαστικά μόνο η βορειοδυτική πλευρά της. Είχα όμως και ένα πρόσθετο συναισθηματικό λόγο να ενδιαφέρομαι, αφού στο Αχίλλειο που κατά την διάρκεια του δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου είχε μετατραπεί σε Νοσοκομείο, είδα για πρώτη φορά το φως της ζωής.

Οι προοπτικές αναστήλωσης της ενισχύθηκαν σημαντικά από τις αρχές του 1992, με την οριστική πλέον απόφαση να γίνει στην Κέρκυρα η Διάσκεψης Κορυφής των Ηγετών της ΕΟΚ.

Στις 18 Ιουνίου 1993 εξέδωσα σχετικό δελτίο τύπου, που ανακοίνωσα για πρώτη φορά την απόφαση του Ε.Ο.Τ για την αναστήλωση της και το ξεκίνημα της εκπόνησης της σχετικής μελέτης για την δημοπράτηση του έργου.

Με νεώτερη ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ελευθερία» αρ. φύλλου 13.195 στις 17.9.1993 με τον τίτλο: ***«ΘΑ ΑΝΑΣΤΥΛΩΘΕΙ Η ΓΕΦΥΡΑ ΚΑΪΖΕΡ»*** σημείωνα.

«Ότι σε συνέχεια του από 18.6.1993 δελτίου τύπου μου σχετικό με την αναστήλωση της γέφυρας Κάιζερ και κατόπιν προσωπικής παρακολούθησης του θέματος, λόγω και του κατεπείγοντος του έργου, είμαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω στον Κερκυραϊκό λαό, ότι ολοκληρώθηκε η μελέτη από τον Ε.Ο.Τ και εντός των προσεχών ημερών δημοπρατείται το έργο, με προϋπολογισμό κατά την μελέτη 55.000.000 δρχ».

Είχε προηγηθεί αντίστοιχο δημοσίευμα της εφημερίδας *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*, αριθ. φύλλου 48/16.9.1993.

Να που επιτραπεί να σημειώσω ότι οι κάτοικοι της γύρω περιοχής, για όλα τα χρόνια που πολιτευόμουνα, γεγονός βέβαια σπάνιο για τα Κερκυραϊκά δεδομένα, ουδέποτε παρέλειψαν να αναγνωρίζουν και να αξιολογούν την συμβολή μου στην Αναστήλωση της Γέφυρας Κάιζερ.

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ - ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΣΥΝΔΕΣΕΙΣ

Μετά την ορκωμοσία μου στα τέλη του Νοεμβρίου 1990 ως βουλευτής, επισκέφτηκα τις 11 Δεκεμβρίου του 1990 τους Κερκυραίους της Θεσσαλονίκης και παρευρέθηκα στην πατροπαράδοτη λειτουργία προς τιμήν του πολιούχου του Νησιού μας Αγίου Σπυρίδωνα. Η Κερκυραϊκή Ένωση Θεσσαλονίκης *«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ»* με προσκάλεσε στα γραφεία της, όπου με μεγάλη διακριτικότητα και ευγένεια μου ζήτησαν, να ενδιαφερθώ για δυο θέματα που τους απασχολούσαν.

Το πρώτο και ποιό σημαντικό ήταν, η απευθείας αεροπορική σύνδεση με την Κέρκυρα, το δεύτερο μία οικονομική ενίσχυση, προκειμένου να ολοκληρώσουν τις εργασίες που υπολείπονταν στην ιδιόκτητη στέγη τους, που είχαν αγοράσει με τις οικονομίες των μελών της.

Προσπάθησα να ενημερωθώ και να συγκεντρώσω τα στοιχεία για την υποστήριξη του αιτήματος της αεροπορικής σύνδεσης και στις 6 Ιουλίου 1991, υπέβαλα από κοινού με άλλα θέματα που ενδιέφεραν την τουριστική ανάπτυξη της Κέρκυρας, σχετική μέσω της Βουλής ερώτηση προς τον αρμόδιο Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών.

«Α. Η Κέρκυρα ως γνωστόν στερείται αεροπορικής σύνδεσης με την Βόρεια Ελλάδα.

Ο ισχυρισμός της Ολυμπιακής αεροπορίας, όπως διατυπώνεται στην αρ. ΓΔ/Α ΕΠ/1843/32427/23.11.1990 απάντηση της στο σχετικό αίτημα του Νομάρχη Κέρκυρας Θεόφιλου Βασιλείου, ότι «παλαιότερη σύνδεση της Κέρκυρας με τη Θεσσαλονίκη το καλοκαίρι του 1970 και του 1985, απέβη ζημιογόνος για την εταιρία, λόγω χαμηλής επιβατικής κίνησης και για τον λόγο αυτό δεν συνεχίστηκε», κατά την άποψη των Κερκυραϊκών φορέων, ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί για τους παρακάτω λόγους:

1. Από στοιχεία της Υ.Π.Α Κέρκυρας, όπως αυτά περιέχονται στο έγγραφο του Νομάρχη, η επιβατική κίνηση της γραμμής αυτής είχε πληρότητα τη θερινή περίοδο του 1985 69, 7%.

2. Το Καζίνο της Κέρκυρας θα μπορούσε να προσελκύσει παίκτες από τη Βόρεια Ελλάδα, που σήμερα κατά κανόνα πηγαίνουν σε Καζίνο γειτονικών Κρατών, υπό την προϋπόθεση βέβαια, ότι θα υπήρχε αεροπορική σύνδεση με Θεσσαλονίκη, Παρασκευή απόγευμα και Κυριακή βράδυ.

3. Υπάρχει σημαντική αεροπορική και τουριστική κίνηση μεταξύ Κέρκυρας και Βόρειας Ελλάδας, η οποία θα ενισχύεται από τους πολλούς Κερκυραίους φοιτητές, που σπουδάζουν σε Πανεπιστήμια της Βόρειας Ελλάδας.

Β. Στις υπάρχουσες αιτίες δυσφήμισης του Κερκυραϊκού Τουρισμού από έλλειψη

επαρκούς υποδομής, πρέπει να προστεθούν και οι καθυστερήσεις των αεροπλάνων και των επιβατών στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας, που οφείλονται στην έλλειψη προσωπικού φορτοεκφόρτωσης αποσκευών αλλά και στα προβλήματα οργάνωσης.

Γ. Με την διακοπή των αεροπορικών δρομολογίων της Κέρκυρας με Λονδίνο, Φραγκφούρτη, Ντίσελντορφ, Στουτγάρδη και Άμστερνταμ, δημιουργείται πρόβλημα που σε καμία περίπτωση δεν καλύπτεται από τις πτήσεις Τσάρτερς, όπως ισχυρίζεται η Ο.Α. Η διακοπή αυτή των δρομολογίων δεν συμβάλλει στη ζητούμενη αναβάθμιση του Κερκυραϊκού Τουρισμού, που αποτελεί βασικό στρατηγικό στόχο της Τουριστικής μας Πολιτικής. Είναι δε δεδομένο ότι η σημερινή Τουριστική κρίση, οφείλεται και στην απρογραμμάτιστη μαζικοποίηση του Κερκυραϊκού Τουρισμού με τις νυχτερινές πτήσεις τσάρτερς».

(Εφημερίδα «Ελευθερία» αριθ. φύλλου 12.681/19.7.1991).

Τα δυο θέματα της οικονομικής ενίσχυσης της Κερκυραϊκής Ένωσης Θεσσαλονίκης, όπως και της ενίσχυσης του εργατικού δυναμικού της Ολυμπιακής για την μεταφορά των αποσκευών των επιβατών, αντιμετωπίσθηκαν κατά το δυνατόν.

Το εργατικό δυναμικό της Ολυμπιακής ενισχύθηκε την επόμενη τουριστική περίοδο κατά 50 περίπου άτομα (από 33 σε 83 άτομα), με συνέπεια να βελτιωθεί αισθητά ο χρόνος αναμονής των επιβατών, για να παραλάβουν τις αποσκευές τους.

Η Κερκυραϊκή Ένωση Θεσσαλονίκης *«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ»* εν τω μεταξύ είχε μπορέσει με δικούς της πόρους, να αποπερατώσει τη λέσχη της. Με την επιχορήγηση των 700.000 δρχ που μπόρεσα να της εξασφαλίσω από το ειδικό κρατικό ταμείο με απόφαση του Υπουργού Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προμηθεύτηκε παραδοσιακές Κερκυραϊκές στολές και έφτιαξε ένα θαυμάσιο χορευτικό συγκρότημα. Του οποίου οι παραστάσεις ήταν μια συνεχής διαφήμιση, για το πολιτιστικό επίπεδο και τις παραδόσεις του Νησιού μας.

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 37/1.9.1993).

Το θέμα όμως της αεροπορικής σύνδεσης, παρά τις προσπάθειές μου, η Ολυμπιακή αεροπορία δεν το αποφάσιζε.

Με τον συνάδελφο μου βουλευτή Κιλκίς της Ν.Δ. Νίκο Αυγερινίδη, καθώς και με μερικούς άλλους βουλευτές της Βόρειας Ελλάδος, Φάνη Δημοσχάκη, Κώστα Ζαχαράκη, Νίκο Κάκκαλο και Παντελή Κωνσταντινίδη, βρισκόμαστε συχνά. Μερικές δε φορές την παρέα μας καλούσε σε δείπνο ο Πρωθυπουργός στο εστιατόριο «Ρεξ» στην οδό Πανεπιστημίου.

Όταν ο αδελφός του Νίκου Αυγερινίδη Κυριάκος απόστρατος σμήναρχος της Πολεμικής Αεροπορίας και εν συνεχεία πιλότος της Ολυμπιακής Αεροπορίας, τοποθετήθηκε από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών Νίκο Γκελεστάθη, διοικητής της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας, το όλο θέμα πήρε καλή τροπή και μετά από σύντομο χρονικό διάστημα η αεροπορική σύνδεση της Κέρκυρας με την Θεσσαλονίκη ήταν γεγονός.

Επειδή πράγματι ήταν μεγάλο το γεγονός, οι Αρχές και οι τουριστικοί πράκτορες, ετοίμασαν υποδοχή στο αεροδρόμιο στην πρώτη άφιξη του αεροπλάνου στην Κέρκυρα.

Στην φωτογραφία διακρίνονται από αριστερά του Πρωθυπουργού Κώστα Μητσοτάκη, ο βουλευτής Έβρου Φάνης Δημοσχάκης, ο βουλευτής Κιλκίς Νίκος Αυγερινίδης, ο βουλευτής Πιερίας Νίκος Κάκκαλος, ο γενικός δ/ντης του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού Κυριάκος Γριβέας, Αλέκος Δεσύλλας, Ντόρα Μπακογιάννη και ο βουλευτής Θεσσαλονίκης Κώστας Ζαχαράκης.

Αναμένοντας στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας με τον φίλο πρόεδρο της Ένωσης Ξενοδοχείων Κέρκυρας Αναστάσιο Ρίζο και άλλους τουριστικούς παράγοντες του Νησιού, την άφιξη του πρώτου δρομολογίου της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας.

Το αεροπλάνο της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας, το οδήγησε στην Κέρκυρα ο ίδιος ο Διοικητής της Κυριάκος Αυγερινίδης. Στις σχετικές προσφωνήσεις και στις ευχαριστίες που του απευθύναμε, δεν δίστασε μπροστά στις κάμερες των τοπικών τηλεοράσεων, να δείχνει εμένα και να λέει, *«όχι εμένα να ευχαριστείτε τον βουλευτή σας»*.

Από την υποδοχή στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας την άνοιξη του 1992, του Διοικητή της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Κυριάκου Αυγερινίδη. Διακρίνονται στη φωτογραφία από αριστερά, ο υπεύθυνος Κερκύρας της Ολυμπιακής Αεροπορίας, ο κ. Αυγερινίδης, ο γ.γ της Π.Ι.Ν Μιχάλης Ζωγράφος, ο Αλέκος Δεσύλλας και το μέλος του πληρώματος του αεροσκάφους αεροσυνοδός αείμνηστη Ρένα Μπράτου, στέλεχος της ΟΝΝΕΔ και πρώην συνεργάτης στο πολιτικό μου γραφείο των Αθηνών.

Θα μου μείνει όμως αξέχαστη η εν συνεχεία αναγνώριση του συνόλου των μελών της Κερκυραϊκής Ένωσης Θεσσαλονίκης και ιδιαίτερα του προέδρου της Αρχίατρου του Στρατού Νίκου Αλεξάκη, για τις προσπάθειες μου στην επίλυση των δύο αυτών θεμάτων που μού είχαν ζητήσει.

Επί πολλά χρόνια στις εκδηλώσεις του χορευτικού συγκροτήματος, δεν παρέλειπαν να αναφέρονται σε μένα ακόμα και σε εκδηλώσεις που έγιναν στην Κέρκυρα.

Συγχρόνως ακόμη και τα τελευταία χρόνια οσάκις επισκέφτηκα την Θεσσαλονίκη και μάθαιναν την παρουσία μου, πάντοτε μου επεφύλαξαν ιδιαίτερη περιποίηση.

Στην ίδια ερώτηση μου προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, στο δεύτερο αυτής μέρος, αναφερόμουν στις καθυστερήσεις των αεροπλάνων στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας, που δυσφημούσαν τον Κερκυραϊκό Τουρισμό και που κατά την άποψη μου οφείλοντο στην έλλειψη επαρκούς εποχικού προσωπικού για την φορτοεκφόρτωση των αποσκευών και βέβαια στα προβλήματα οργάνωσης.

Ακόμη αναφερόμουν στην διακοπή των αεροπορικών συνδέσεων της Κέρκυρας, με Λονδίνο, Φραγκφούρτη, Ντίσελντορφ, Στουτγάρδη και Άμστερνταμ κατά την θερινή περίοδο. Με συνέπεια να υπάρχει πρόβλημα στην τουριστική κίνηση, που δεν καλύπτετο από τις πτήσεις Τσαρτερς, όπως ανακριβώς ισχυριζόταν η Ο.Α. Η διακο-

πή αυτή των δρομολογίων εξωτερικού, δεν συνέβαλε στη ζητούμενη αναβάθμιση του Κερκυραϊκού Τουρισμού, που έπρεπε να αποτελεί διαρκή στόχο της Τουριστικής μας Πολιτικής. Στη ζητούμενη αναβάθμιση του Κερκυραϊκού Τουρισμού, προφανώς δεν συμβάλλει και η απρογραμμάτιστη μεγιστοποίηση του Κερκυραϊκού Τουρισμού, με τις νυχτερινές πτήσεις Τσάρτερς.

Στη σύσκεψη της 17ης Φεβρουαρίου 1992 στα γραφεία της Υ.Π.Α, που όπως αναφέρεται στο κεφάλαιο της Διάσκεψης Κορυφής, συμμετείχα στο πλαίσιο των προσπαθειών μου να επιλυθεί το πρόβλημα των θέσεων στάθμευσης των αεροσκαφών των ηγετών της Ε.Ο.Κ, προκειμένου να καταστεί δυνατή η πραγματοποίηση της Διάσκεψης Κορυφής στην Κέρκυρα το Α΄ εξάμηνο του 1994. Συζητήσαμε όμως και αλλά θέματα λειτουργίας του αεροδρομίου της Κέρκυρας. Όπως η πρόοδος των ήδη εκτελουμένων έργων για την επέκταση του επιβατικού σταθμού, την περαιτέρω βελτίωση των εγκαταστάσεων του αεροδρομίου, όπως της ανάγκης βελτίωσης των υπαρχόντων ραδιοβοηθημάτων με την εγκατάσταση Ραντάρ ακτίνας 60 μιλίων για την ασφαλέστερη προσέγγιση των αεροσκαφών, για την εξέλιξη του σχεδιασμού για την δημιουργία πρόσθετων θέσεων στάθμευσης αεροσκαφών κ.α.

Η συγκέντρωση όμως των νυχτερινών πτήσεων Τσάρτερς σε συγκεκριμένες ημέρες και ώρες, συνέχιζε να δημιουργεί μεγάλα προβλήματα στη διακίνηση των επιβατών. Η αναμονή για την παραλαβή των αποσκευών, ξεπερνούσε τον χρόνο πτήσης π.χ. από την Αγγλία.

Το υπάρχον επίσης τότε πρόβλημα της έλλειψης περίφραξης του χώρου του αεροδρομίου, ξεπεράστηκε με την απόφαση του Υπουργού Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε Αχιλλέα Καραμανλή, με την οποία εγκρίθηκε συμπληρωματική πίστωση 15.434.585 δρχ σε βάρος του εγκεκριμένου έργου 9177502 της Σ.Α.Ε 077/2, «Κατασκευή περίφραξης στον κρατικό αερολιμένα Κέρκυρας».

Τα προβλήματα του αεροδρομίου της Κέρκυρας, άρχισα να τα παρακολουθώ από την πρώτη περίοδο της κοινοβουλευτικής μου θητείας. Το μεγαλύτερο μέρος του Τουρισμού ερχόταν στην Κέρκυρα αεροπορικώς, με συνέπεια η καλή λειτουργία του αεροδρομίου, ήταν ζωτικής σημασίας για την οικονομική μας ανάπτυξη.

Στις 25.11.1991 με την αριθ. 2982 ερώτηση μου μέσω της Βουλής προς τους Υπουργούς Συγκοινωνιών και Επικοινωνιών, ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και Εθνικής Οικονομίας, ζητούσα την επίλυση σημαντικών προβλημάτων του αεροδρομίου *«ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ»*.

«Ως γνωστόν το αεροδρόμιο της Κέρκυρας δεν διαθέτει σύστημα προσγειώσεως δια οργάνων (I. L. S), λόγω της φυσικής διαμόρφωσης του περιβάλλοντος χώρου, που δεν επιτρέπει τη σωστή λειτουργία ενός τέτοιου συστήματος. Έχει όμως εγκατεστημένα άλλα ραδιοβοηθήματα, που εξασφαλίζουν την ασφαλή πτήση κατά την εκτέλεση των διαδικασιών προσέγγισης, καθόδου και ανόδου των αεροσκαφών.

Για την εξασφάλιση όμως της σωστής λειτουργίας των οργάνων αυτών, στις περιοχές που γειτνιάζουν με τον Κρατικό Αερολιμένα Κέρκυρας, έχουν επιβληθεί περιορισμοί στην δημιουργία οποιασδήποτε μορφής κατασκευών, με την έκδοση μονίμων οδηγιών διαδικασιών (ΜΟΔ).

Στην πραγματικότητα όμως από χρόνια, δημιουργούνται ανεξέλεγκτες κατασκευές στην υπό έλεγχο περιοχή. Δίχως να τηρούνται οι προβλεπόμενες διαδικασίες έγκρισης, με συνέπεια τον συνεχή αναγκαστικό περιορισμό του μήκους του διαδρόμου του αεροδρομίου και την έκδοση από την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας δι-

εθνών αγγελιών, που θέτουν εκτός λειτουργίας ραδιοβοηθήματα του αεροδρομίου. Η απαράδεκτη αυτή από χρόνια συνεχιζόμενη κατάσταση στο Κρατικό Αερολιμένα Κέρκυρας, παρά τις ομολογουμένως υπεύθυνες προσπάθειες καθημερινού ελέγχου από τα αρμόδια όργανα του αερολιμένα, θα έχει και πρόσθετες ανυπολόγιστες επιπτώσεις στον τουρισμό και κατ' επέκταση στην τοπική και Εθνική οικονομία, αφού το μεγαλύτερο τμήμα των τουριστών διακινείται στην Κέρκυρα αεροπορικώς.

Ερωτώνται οι Υπουργοί: Συγκοινωνιών και Επικοινωνιών, ΥΠΕΧΩ.Δ.Ε και Εθνικής Οικονομίας.

Να πληροφορήσουν την Εθνική αντιπροσωπεία για τα μέτρα που πρόκειται να λάβουν για να εξασφαλίσουν:

1. *Την ασφαλή πτήση των αεροσκαφών κατά την εκτέλεση των διαδικασιών προσέγγισης -καθόδου και ανόδου των αεροσκαφών στον Κρατικό Αερολιμένα Κέρκυρας.*
2. *Την συνέχιση των πτήσεων ορισμένου τύπου αεροσκαφών, που σήμερα έχουν αποκλεισθεί από το αεροδρόμιο της Κέρκυρας, λόγω του αναγκαστικού περιορισμού του μήκους του διαδρόμου, συνεπεία των διαφόρων εμποδίων που αυθαίρετα έχουν κατασκευαστεί.*
3. *Την συνέχιση των πτήσεων καθ' όλη την διάρκεια του 24/ωρου και κάτω από αντίξοες καιρικές συνθήκες, που σήμερα έχουν περιοριστεί, λόγω της θέσεως εκτός λειτουργίας του βασικού ραδιοβοηθήματος του αεροδρομίου».*

Επειδή πολύ συχνά κατηγορούνται συλλήβδην όλοι οι βουλευτές, ότι λόγω του πολιτικού κόστους παραμελούσαν να διεκδικούν θέματα που θα εξυπηρετούσαν το δημόσιο συμφέρον, θα υποβάλλω το απλό ερώτημα. Η καταγγελία μου αυτή δεν ήταν προς την κατεύθυνση του δημοσίου συμφέροντος; Η εντύπωση μου είναι τελικά, ότι δεν απέφυγα το πολιτικό κόστος, από όλους εκείνους που με τις αυθαίρετες κατασκευές τους ζημίωναν την τοπική μας Οικονομία, ενώ αντίθετα πολύ αμφιβάλλω, αν η διεκδίκηση του συγκεκριμένου δημοσίου συμφέροντος θέματος, μου έφερε έστω και το ελάχιστο πολιτικό όφελος, εκτός βέβαια της δικής μου ικανοποίησης, ότι ενέργεια μου αυτή ωφέλησε τον τόπο μου. Ενώ όμως το θέμα αυτό ήταν ευρύτερα γνωστό στην Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, ουδείς άλλος είχε τολμήσει να το θίξει, ούτε ακόμη και τα θεσμικά όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης, που όμως διέθεταν τότε χρόνο για ψηφίσματα για την Νικαράγουα και άλλους μακρινούς από την χώρα μας τόπους.

Όπως ήταν επόμενο η ενέργεια μου αυτή δεν μπορούσε να αφήσει αδιάφορους τους αρμοδίους για το αεροδρόμιο. Μέσα σε μόλις δύο ημέρες από την υποβολή της ερώτησης μου (3.982/25.11.91), ο Υπουργός με το αριθ. β19060/27.11.91 έγγραφο του, ζητούσε ενημέρωση από την καθ' ύλη αρμοδία Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α). Η οποία με το α. π ΤΝΥΝΟΣ/47147/1332/9.12.91 έγγραφο της, του γνωστοποίησε τα παρακάτω:

1. *«Στην προέκταση του διαδρόμου 35 του αερολιμένα Κέρκυρας προς την πλευρά της πόλεως, εκτός των υπαρχόντων φυσικών εμποδίων (λόφοι, ανωμαλίες εδάφους κ.α.), ανεπτύχθησαν τα τελευταία ιδίως χρόνια πλείστα όσα άλλα εμπόδια, που επηρεάζουν άμεσα τα επιχειρησιακά δεδομένα του διαδρόμου, όπως πυλώνες της Δ.Ε.Η, δένδρα και αυθαίρετες κατασκευές (κτίσματα, οικοδομές κ.α.).*
2. *Για τους πυλώνες της Δ.Ε.Η και τα δένδρα που ευρίσκονται εντός του τραπε-*

ζίου ανόδου/καθόδου των αεροσκαφών και αποτελούν εμπόδια, έχουν γίνει τα εξής:

Για μεν τους πυλώνες έχει εγκριθεί σχετική δαπάνη για την εγκατάσταση υπογείου καλωδίου. Οι εργασίες βρίσκονται στο περατούσθαι και κατά βεβαίωση της Δ.Ε.Η, προς το τέλος Δεκεμβρίου επίκειται η σύνδεση του νέου καλωδίου και η κατεδάφιση των πυλώνων. Όσον αφορά τα δένδρα που αποτελούν ιδιόμορφη περίπτωση, (συνεχής αύξηση του ύψους τους), έχουν γίνει σχετικές συσκέψεις αρμοδίων φορέων στη Νομαρχία Κερκύρας και έχουν υλοτομηθεί αρκετά από αυτά. Το θέμα παρακολουθείται και γίνονται ενέργειες για την εξασφάλιση του σχετικού κονδυλίου.

4. *Το θέμα των κατασκευών (οικοδομών κ.α.), που έχουν δημιουργηθεί, εντός και εκτός των τραπεζίων ανόδου/καθόδου και αποτελούν εμπόδια, έχει απασχολήσει την Υπηρεσία μας. Οι εν λόγω κατασκευές, είτε έχουν κτιστεί αυθαίρετα, είτε έχουν άδεια της πολεοδομίας, χωρίς όμως προηγούμενη γνωμάτευση της Υπηρεσίας μας, είτε έχουν υπερβεί χορηγηθείσα γνωμάτευση, όσον αφορά το ύψος τους αποτελούν πρόβλημα, που έχει γνωστοποιηθεί με σειρά υπομνημάτων της Υπηρεσίας μας, στο αρμόδιο πολεοδομικό γραφείο και τη Νομαρχία Κερκύρας.*

   Κατόπιν των ανωτέρω και προς αποφυγή ατυχήματος, αποφασίστηκε η μετατόπιση του κατωφλίου του διαδρόμου 17 κατά διακόσια σαράντα έξι (246) μέτρα, πέραν των εκατό εξήντα πέντε (165) μέτρων, που έχει ήδη μετατοπιστεί. Ολοκληρώθηκαν όμως οι εργασίες εγκατάστασης συστήματος οπτικών βοηθημάτων εδάφους για την προσγείωση (PAPIS) και επίκειται και η ανωτέρω μετατόπιση του κατωφλίου.
5. *Τελευταία προέκυψε το θέμα της εταιρείας «ΒΙΟΜΠΕΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Α.Ε», η οποία χωρίς άδεια της πολεοδομίας και χωρίς γνωμάτευση της υπηρεσίας μας, ανήγειρε κατασκευές ετοίμου σκυροδέματος (σιλό) δυτικά του διαδρόμου, σε πολύ μικρή απόσταση απ' αυτόν και το Ραδιοβοήθημα T/VOR του αερολιμένα. Συνεπεία αυτού ήταν να τεθεί το Ραδιοβοήθημα εκτός εκμεταλλεύσεως, λόγω πιθανού επηρεασμού του από τις εν λόγω κατασκευές. Ηδη επεβλήθη από την υπηρεσία μας μηνυτήρια αναφορά κατά της εταιρείας. Τοπογραφικό συνεργείο της Υ.Π.Α έχει μεταβεί στον Κρατικό Αερολιμένα Κερκύρας (Κ.α.Κ), προς διακρίβωση των αποστάσεων και αποτύπωση της περιοχής, δεδομένου ότι μετά την ερώτηση του κ. βουλευτού, η εταιρεία Βιομπετόν μας γνώρισε προφορικά, ότι ήδη έχει απομακρύνει ορισμένα εμπόδια. Ελπίζεται δε ότι σε αυτό το θέμα, θα υπάρξει αποτέλεσμα σύντομα και το ραδιοβοήθημα θα επαναλειτουργήσει.*
6. *Τα αεροσκάφη με προορισμό την Κέρκυρα, εκτελούν μέχρι επαναλειτουργίας του T/VOR, τις ενόργανες διαδικασίες καθόδου και ανόδου που βασίζονται, στα αλλά δύο ραδιοβοηθήματα που εξυπηρετούν τον αερολιμένα».*

Το απόλυτα εμπεριστατωμένο και λεπτομερές αυτό έγγραφο το υπογράφει ο διοικητής της Υ.Π.Α Ε. ΛΕΔΑΚΗΣ, που όπως θα διαπιστωθεί μεταγενέστερα (μετά από δύο περίπου μήνες), η εμπειρία του και η αντικειμενική του διάθεση, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην κατοχύρωση της Διάσκεψης Κορυφής των Ηγετών της Ε.Ο.Κ, να γίνει στην Κέρκυρα τον Ιούνιο του 1994.

Με ερώτηση μου προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών Θεόδωρο Πάγκαλο, περιέγραφα την χαώδη αυτή κατάσταση που επικρατούσε στο αεροδρόμιο

της Κέρκυρας στα μέσα του καλοκαιριού του 1994 και του ζητούσα, «να ασχοληθεί κατά προτεραιότητα με τα προβλήματα του αεροδρομίου της Κέρκυρας, διαθέτοντας τον απαιτούμενο χρόνο, από άλλες άσχετες με τα καθήκοντα του ασχολίες». Συγκεκριμένα σημείωνα:

«Η χαώδης κατάσταση που υπάρχει στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας τους θερινούς αυτούς μήνες, από τις καθυστερήσεις των αεροσκαφών της Ο.Α και κυρίως από την έλλειψη ανεκτής τουλάχιστον εξυπηρέτησης των διακινούμενων ημεδαπών και αλλοδαπών επισκεπτών του Νησιού, κανονικά θα έπρεπε ήδη να είχε προκαλέσει την παρέμβαση της Κυβέρνησης της χώρας.

Δυστυχώς όμως παρά τις συνεχείς επισημάνσεις, των απαράδεκτων αυτών για Ευρωπαϊκή χώρα συνθηκών, που υποχρεώνουν πολλές φορές τους αφικνούμενους στο αεροδρόμιο επιβάτες σε αναμονή τεσσάρων ωρών για να παραλάβουν τις αποσκευές τους, η Κυβέρνηση περί άλλων τυρβάζει.

Όμως η αδιαφορία αυτή της Κυβέρνησης, έχει ως συνέπεια την εντονότατη δυσφήμιση του Κερκυραϊκού Τουρισμού, αλλά και γενικότερα του Ελληνικού Τουρισμού, με αναπόφευκτες συνέπειες στην τοπική αλλά και γενικότερα στην Εθνική Οικονομία. Τα αίτια της κατάστασης αυτής, εντοπίζονται κυρίως στο γεγονός της πρόσληψης το 1994 εποχιακού προσωπικού μειωμένου κατά 20% σε σχέση με το 1993 με καθαρά κομματικά κριτήρια, χωρίς να ληφθεί υπ' όψη η εμπειρία όσων επί χρόνια είχαν δουλέψει στις αντίστοιχες θέσεις.

Είναι πράγματι ανεξήγητοι οι λόγοι που υποχρέωσαν την Ο.Α να προχωρήσει στη μείωση του εποχικού προσωπικού, όταν είναι γνωστό ότι το 1994 αυξήθηκε η χωρητικότητα της πίστας στάθμευσης των αεροσκαφών του αεροδρομίου της Κέρκυρας κατά 3 θέσεις και από τα μέχρι στιγμής στοιχεία, υπάρχει αύξηση πτήσεων κατά 7% περίπου και διακινούμενων επιβατών κατά 10%. Ενώ παράλληλα η προσφερόμενη από την Ο.Α εξυπηρέτηση στα ξένα αεροσκάφη (HANDLING), της έφεραν την περσινή χρονιά 1993 στα ταμεία της το ποσόν των 3 δις δρχ».

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» φύλλο 269/5.8.1994).

Στο ίδιο φύλλο της εφημερίδας αναγράφεται:

«Τη μετατροπή της ερώτησης για το αεροδρόμιο σε επίκαιρη, ενέκρινε ο γ.γ της κοινοβουλευτικής ομάδας της Ν.Δ. Αθανάσιος Κανελλόπουλος. Η επίκαιρη ερώτηση Δεσύλλα θα προταχθεί για συζήτηση στη Βουλή μέσα στη προσεχή εβδομάδα, στα πλαίσια της διαδικασίας κοινοβουλευτικού ελέγχου». Οι απλές ερωτήσεις συζητούνται στη Βουλή στην διάρκεια της διαδικασίας του κοινοβουλευτικού έλεγχου, αν ο αρμόδιος Υπουργός δεν απαντήσει εγγράφως εντός συγκεκριμένης προθεσμίας. Ενώ οι επίκαιρες ερωτήσεις συζητούνται οπωσδήποτε στη Βουλή, μόνο πού για να πάρεις προτεραιότητα από άλλες επίκαιρες ερωτήσεις βουλευτών του κόμματος σου, πρέπει να εγκρίνει το προεδρείο της κοινοβουλευτικής σου ομάδας. Διαφορετικά θα πρέπει να περιμένεις την σειρά της και με το δεδομένο ότι συζητείται μια επίκαιρη ερώτηση την εβδομάδα από κάθε κόμμα, το χρονικό διάστημα της αναμονής μπορεί να είναι μεγάλο.

Μετά από όλες αυτές τις έντονες διαμαρτυρίες και πιέσεις η διοίκηση της Ο.Α, προκήρυξε διαγωνισμό για την πρόσληψη μερικών εποχικών εργατών για τις ανάγκες του αεροδρομίου της Κέρκυρας για τον Σεπτέμβρη, ενώ ήταν γνωστές οι ανάγκες του αεροδρομίου από τον Μάιο του 1994.

ΕΡΩΤΗΣΗ ΓΙΑ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 512/2.8.1995).

Με την κατάθεση επερώτησης στα πλαίσια του κοινοβουλευτικού ελέγχου, αποδίδεται μομφή στον Υπουργό για τους χειρισμούς του η τις παραλείψεις του σε συγκεκριμένα θέματα και αποτελεί το έσχατο κοινοβουλευτικό μέσο πίεσης, που έχει στα χέρια του ένας βουλευτής. Για τον λόγο αυτόν και προς αποφυγή παρεξηγήσεων, οι Κυβερνητικοί βουλευτές αποφεύγουν να καταθέτουν, επερωτήσεις για τους Υπουργούς της παράταξης τους. Εξάλλου εκτός ακραίων περιπτώσεων ο Κυβερνητικός βουλευτής, έχει σαφώς καλύτερη πρόσβαση στην εκτελεστική εξουσία, για να πιέζει για την επίλυση προβλημάτων του νομού του. Η πρόσβαση αυτή γίνεται σαφώς αποτελεσματικότερη και για τον βουλευτή της αντιπολίτευσης, αν ο βουλευτής είναι προβεβλημένος τόσο μέσα στη Βουλή, όσο και γενικότερα στον Ελλαδικό χώρο. Όμως οι εσωκομματικοί μου αντίπαλοι, για χρόνια με κατηγορούσαν *«ότι οι ερωτήσεις και οι επερωτήσεις δεν φέρνουν φαγητό».* Ελπίζω εκ των υστέρων να έχουν καταλάβει, όσοι βέβαια εξελέγησαν βουλευτές, ότι η δική τους αναποτελεσματικότητα, οφείλεται τόσον στην έλλειψη οποιασδήποτε προετοιμασίας πριν την εκλογή τους, όσον βέβαια και στην εμφανή αδυναμία τους, να κάνουν αισθητή την παρουσία τους μέσα και έξω από την Βουλή. Είχαν βρει το άλλοθι «τι θέλετε να κάνω αφού είμαι στην αντιπολίτευση». Όμως η θέση τους στην αντιπολίτευση, δεν τους εμπόδισε να επιτύχουν την επίλυση πολλών προσωπικών και οικογενειακών τους προβλημάτων. Εύχομαι και ελπίζω η θέση μου αυτή, να τους οδηγήσει να γνωστοποιήσουν, το δικό τους έργο στην διάρκεια της κοινοβουλευτικής τους θητείας. Εξ' άλλου έχουν την ηθική αυτή υποχρέωση να κάνουν αυτόν τον απολογισμό, έναντι των συμπολιτών μας που τους εμπιστεύτηκαν, για να τους εκπροσωπήσουν στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

Το κείμενο της ερώτησης προς τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε Κώστα Λαλιώτη έχει ως εξής:

«Στα αίτια της τουριστικής κρίσης που αντιμετωπίζει η χώρα μας, περιλαμβάνεται ασφαλώς το σημαντικό έλλειμμα μας σε γενικές και ειδικές υποδομές.

Η μεγάλη προσπάθεια της Κυβέρνησης της Ν.Δ. την περίοδο 1990-1993, δεν συνεχίστηκε δυστυχώς μέχρι σήμερα από την επόμενη Κυβέρνηση. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα, το υπάρχον στις υποδομές έλλειμμα, να διευρυνθεί ακόμη περισσότερο την τελευταία διετία της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ.

Πολλά έργα βασικής και ειδικής υποδομής, που είχαν προγραμματισθεί από την προηγούμενη Κυβέρνηση, δεν έχουν ακόμα δημοπρατηθεί, ενώ άλλα των οποίων η κατασκευή είχε ξεκινήσει επί των ημερών επίσης της προηγούμενης Κυβέρνησης, βρίσκονται σήμερα αποτελματωμένα.

Χαρακτηριστική η περίπτωση της επέκτασης του επιβατικού σταθμού του αερολιμένος της Κέρκυρας, του οποίου η Β' φάση των εργασιών, ξεκίνησε τον Μάιο του 1993 και που ενώ προβλεπόταν σύμφωνα με το σχετικό συμφωνητικό να ολοκληρωθεί τον Οκτώβρη του 1994, το έργο βρίσκεται αυτή τη στιγμή σταματημένο. Βασική αιτία η έλλειψη συντονισμού της Κυβερνητικής πολιτικής σε όλα τα επίπεδα.

Πως διαφορετικά μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός, ότι ενώ η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομού Κερκύρας (Δ.Τ.Υ.Ν.Κ) προχώρησε στις 2.5.1995 με απόφαση της στην έκπτωση του αναδόχου του έργου, την ιδία ακριβώς ημέρα η κεντρική υπηρεσία του Υ. ΠΕ. ΧΩ. Δ. Ε αναρμοδίως, χορηγούσε νέα προθεσμία στον ανάδοχο, για

την αποπεράτωση της επέκτασης του αεροσταθμού. Παρά όμως την παράταση της προθεσμίας το έργο δεν προχώρησε, με αποτέλεσμα η Δ.Τ.Υ.Ν.Κ να προβεί σε νέα έκπτωση του αναδόχου, για καθυστερήσεις και κακοτεχνίες.

Ερωτάται: Ο Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε να ενημερώσει τη Βουλή:

1. Για τα αίτια της Κυβερνητικής καταστροφικής άπνοιας, σε έργα βασικής και ειδικής υποδομής στη χώρα μας τα τελευταία δύο χρόνια.

2. Πότε επιτέλους πρόκειται να ολοκληρωθεί το έργο της αποπεράτωσης του κτηρίου του αεροσταθμού του Κρατικού Αερολιμένα Κέρκυρας «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», του οποίου η μη εισέτι ολοκλήρωση των εργασιών, με ευθύνη της σημερινής Κυβέρνησης, έχει δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα στον Κερκυραϊκό Τουρισμό».

Τελικά στις 23.7.1996 πέντε χρόνια μετά την δημοπράτηση του έργου από την Κυβέρνηση της ΝΔ, εγκαινιάστηκε από τον Υπουργό Μεταφορών Χάρη Καστανίδη, η νέα αίθουσα επιβατών που καλύπτει 7.500 τ. μ. Με την νέα αυτή αίθουσα το αεροδρόμιο θα μπορεί να εξυπηρετεί συγχρόνως 1.500 άτομα και το συνολικό κόστος του έργου θα ανέλθει στα 3.5 δισεκατομμύρια δρχ.

Παρέστην στα εγκαίνια και στον σχετικό χαιρετισμό μου, μεταξύ άλλων τόνισα και *τα εξής:*

«Χαρακτήρισα ανεπίτρεπτη την καθυστέρηση των 5 χρόνων, για την ολοκλήρωση της νέας αίθουσας. Ανέφερα δε ότι μέχρι το καλοκαίρι του 1993 που Κυβερνούσε η ΝΔ, το έργο προχωρούσε με ικανοποιητικούς ρυθμούς. Επίσης έδωσα συγχαρητήρια στην τοπική Υπηρεσία της Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α), που με τις θετικές παρεμβάσεις της, κατέστη δυνατή στην αιχμή της τουριστικής περιόδου η τελετή των εγκαινίων».

Η προγραμματισμένη από την περίοδο της Ν.Δ., επέκταση της πίστας στάθμευσης των αεροσκαφών προς την λιμνοθάλασσα «Κόλλα» (δηλαδή το μικρό προς το Κανόνι τμήμα της λιμνοθάλασσας *«Χαλικιόπουλου»)*, δεν είχε προχωρήσει, επειδή το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε είχε εγκρίνει περιβαλλοντική μελέτη, που απαγόρευε τη επιχωμάτωση της. Η μελέτη αυτή είχε σταλεί, όπως ο νόμος προβλέπει, στην νεοσύστατη τότε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, για γνωμοδότηση από το Νομαρχιακό Συμβούλιο. Όμως η μελέτη .... . ξεχάστηκε σε κάποιο συρτάρι, ενώ υπήρχε δίμηνη ανατρεπτική προθεσμία. Μετά την πάροδο της οποίας θεωρήθηκε εγκεκριμένη.

Το αεροδρόμιο κινδύνευε πλέον λόγω του μικρού του μεγέθους, να αποχαρακτηριστεί από διεθνές, γεγονός που θα αποτελούσε σημαντικό πλήγμα για τον Κερκυραϊκό Τουρισμό.

Προσπάθησα με ερωτήσεις μέσω της Βουλής και με απευθείας παρεμβάσεις, να πείσω τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩΔΕ Κώστα Λαλιώτη με μια σειρά ουσιαστικών επιχειρημάτων, να ανακαλέσει την απόφαση του, αλλά παρέμενε ανένδοτος.

Συγκεκριμένα θα αναφερθώ στην αρ. 4.839/10.1.1996 μέσω της Βουλής σχετική ερώτησή μου προς τους Υπουργούς ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

«Με την αριθ. πρωτ. 32.651/94/9.5.1995 Κοινή Υπουργική Απόφαση (Κ.Υ.Α) εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι και περιορισμοί για την κατασκευή έργων βελτίωσης και λειτουργίας του Κρατικού Αερολιμένα Κέρκυρας. Από το σκεπτικό της παραπάνω απόφασης προκύπτει, ότι η έγκριση έγινε χωρίς τη σχετική γνωμοδότηση του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Κέρκυρας, λόγω απράκτου παρέλευσης της προβλεπόμενης από τον νόμο προθεσμίας για την υποβολή της, με συνέπεια

να θεωρείται ότι δόθηκε θετική γνωμοδότηση. Το τελευταίο αυτό γεγονός, ίσως υπήρξε καθοριστικό, ώστε να εγκριθεί η παραπάνω περιβαλλοντική μελέτη. Στους περιορισμούς της οποίας προβλέπετο η απαγόρευση της επέκτασης προς νότο του υπάρχοντος δαπέδου στάθμευσης των αεροσκαφών, για λόγους προστασίας του Ανατολικού τμήματος της λίμνης «Χαλικιόπουλου».

Η απαγόρευση όμως αυτή θα έχει σοβαρά δυσμενή αποτελέσματα στην ανάπτυξη και την λειτουργία του Διεθνούς Αερολιμένα της Κέρκυρας, για τους παρακάτω λόγους:

- Θα καταστεί αδύνατη η κατασκευή παράλληλου προς τον μοναδικό διάδρομο τροχοδρόμου, που θα επέτρεπε την ταχύτερη έξοδο των αεροσκαφών και επομένως την ταχύτερη ροή της εναέριας κυκλοφορίας, αλλά και θα μείωνε τις φθορές του διαδρόμου προσγείωσης των αεροσκαφών, λόγω της μειωμένης χρήσης του.

-Θα καταστεί επίσης αδύνατη η επέκταση του υπάρχοντος δαπέδου στάθμευσης των αεροσκαφών και η κατασκευή πίστας στάθμευσης ελαφρών αεροσκαφών, που θα αναβάθμιζε τον Κερκυραϊκό Τουρισμό. Ως γνωστόν η υπάρχουσα μέχρι πριν από μερικά χρόνια πίστα στάθμευσης 30 μικρών αεροσκαφών, έχει ήδη καταλειφθεί από την επέκταση του κτηρίου του αεροσταθμού.

- Ακόμη θα καταστεί αδύνατη η κατασκευή νέου πυροσβεστικού σταθμού, στο μέσο του υπάρχοντος διαδρόμου, σε σαφώς πλεονεκτικότερη επιχειρησιακή θέση από την σημερινή.

Θα πρέπει επίσης να επισημάνουμε, ότι η απαγόρευση της χρησιμοποίησης του μικρού αυτού τμήματος της λίμνης «Χαλικιόπουλου» για τις ανάγκες του αεροδρομίου, που ως γνωστόν το μεν χειμώνα διατηρεί νερό μέχρι 10 εκατοστά και το καλοκαίρι μέχρι 5, κατακλύζεται από τα λήμματα παρακείμενης αποχετευτικής τάφρου, που εκτός των παραπάνω συνεπειών θα διατηρήσει και τον υπάρχοντα κίνδυνο πρόσκρουσης επί των αεροσκαφών, των πτηνών που μετακινούνται μεταξύ των δύο τμημάτων της λίμνης, που εκτείνονται εκατέρωθεν του διαδρόμου προσγείωσης και απογείωσης των αεροσκαφών.

Ερωτώντα οι Υπουργοί: 1. ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και 2. Συγκοινωνιών και Επικοινωνιών να πληροφορήσουν την Βουλή, με δεδομένο ότι δεν υπάρχει πρόγραμμα για μεταφορά σε άλλη θέση του Αεροδρομίου της Κέρκυρας:

Αν προτίθενται να αναθεωρήσουν την απόφαση τους, με την οποίαν εγκρίθηκε η περιβαλλοντική μελέτη:

- Ώστε να καταστεί δυνατή η επανεξέταση των δεδομένων, που έλαβαν υπ' όψη τους οι μελετητές για την σύνταξη της.

- Για να δοθεί η δυνατότητα στους πολίτες, στους φορείς και στο Νομαρχιακό Συμβούλιο της Κέρκυρας, να εκφράσουν τις δικές τους απόψεις, επί ενός τόσο σημαντικού για την ανάπτυξη της Κέρκυρας θέματος».

Οι ταυτόσημες απαντήσεις των δυο Υπουργών, ήταν αρκετά ενθαρρυντικές για τις προοπτικές επίλυσης του σημαντικού αυτού προβλήματος, αφού πλέον το θέμα, μπήκε επίσημα στη δική τους ατζέντα.

1. Ο Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε Κώστας Λαλιώτης, στην Α.Π 3501 Β/10.1.1996 απάντηση του: «Απαντώντας στη ερώτηση με αριθμό 4839 που κατατέθηκε στις 10.1.1996 από τον βουλευτή κ. Αλέκο Δεσύλλα, σας γνωρίζουμε ότι οι υπηρεσίες του Υ.ΠΕ. ΧΩ.Δ.Ε, εξετάζουν το θέμα σε συνεργασία με το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (που είναι αρμόδια για την εκπόνηση

των σχετικών μελετών) και την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κέρκυρας. Στόχος μας είναι η προώθηση της βέλτιστης λύσης, που θα αντιμετωπίζει τις λειτουργικές ανάγκες του αεροδρομίου, σε συνδυασμό με την προστασία του περιβάλλοντος».

2. Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών Κώστας Καστανίδης, στην αριθ. πρωτ. Β-2338/29.1.1996 απάντηση του: «Απαντώντας στο σχετικό έγγραφο σας, που αναφέρεται σε ερώτηση του βουλευτή Αλέκου Δεσύλλα και απευθύνεται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σας πληροφορούμε ότι το όλο θέμα εξετάζεται σε συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και της Υ.Π.Α».

Η επισήμανση του κινδύνου ατυχήματος από την είσοδο πτηνών στις τουρμπίνες αεροσκάφους, υπήρξε δυστυχώς μετά από μικρό χρονικό διάστημα γεγονός. Μετά από μερικούς μήνες, παρ' ολίγον να γίνει σοβαρό ατύχημα και να θρηνήσουμε ανθρώπινες ζωές. Μόνο τότε πείσθηκε ο Κώστας Λαλιώτης, να ακυρώσει την απόφαση του, με την οποίαν είχε εγκρίνει την περιβαλλοντική μελέτη, που οδηγούσε σε μαρασμό το διεθνές αεροδρόμιο της Κέρκυρας. Μετά την ακύρωση της, η μελέτη τροποποιημένη πλέον στάλθηκε στα τέλη Αυγούστου του 1996 για γνωμοδότηση στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, το οποίο αποδέχτηκε την επιχωμάτωση για την επέκταση της πίστας στάθμευσης των αεροσκαφών, υπό τον όρο να γίνει διαπλάτυνση της τάφρου Κωτσέλα, να επιστρωθεί με σκυρόδεμα το δάπεδο της και να επικαλυφτεί με πλάκα από οπλισμένο σκυρόδεμα.

Στη συνέχεια δημιουργήθηκε εμπλοκή στις διαδικασίες ανάθεσης του έργου «*επέκταση αεροδρομίου Κέρκυρας Γ' φάση*», λόγω της έκδοσης απόφασης προσωρινής διακοπής από το Μονομελές Πρωτοδικείο της Κέρκυρας.

Άμεσα υπέβαλλα την αριθ. 5761/25.2.96 ερώτηση προς τους Υπουργούς: Δικαιοσύνης, ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Συγκοινωνιών και Επικοινωνιών και Τουρισμού.

«Σε δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Βήμα» της 25.2.96 αναφέρεται, ότι με προσωρινή διαταγή του το Μονομελές Πρωτοδικείο της Κέρκυρας, διέκοψε τις διαδικασίες ανάθεσης του έργου «επέκταση αεροδρομίου Κέρκυρας Γ΄ φάση», προϋπολογισμού 1,5 δις δρχ.

Με το αιτιολογικό σειράς παρατυπιών και παραβάσεων της κειμένης νομοθεσίας περί Εκτελέσεως Δημοσίων Έργων, που επηρεάζουν άμεσα το αποτέλεσμα του σχετικού διαγωνισμού, σε βάρος των συμφερόντων του Δημοσίου και οδήγησαν στην επιλογή ως αναδόχου του έργου, του τρίτου κατά σειρά μειοδότη με οικονομική προσφορά κατά 319 εκατ. δρχ ακριβότερη του πρώτου.

Το σταμάτημα όμως των διαδικασιών ανάθεσης, έχει δημιουργήσει όπως είναι φυσικό μεγάλη ανησυχία στον Κερκυραϊκό Λαό, γιατί συνεπεία και αυτών των καθυστερήσεων, απομακρύνονται πλέον οι ελπίδες να είναι έτοιμη η επέκταση του επιβατικού σταθμού, στην αιχμή τουλάχιστον της τουριστικής περιόδου.

Το σημαντικό αυτό έργο για την επιδιωκόμενη αναβάθμιση του Κερκυραϊκού Τουρισμού, όπως είναι γνωστό ξεκίνησε ουσιαστικά το 1990 επί Κυβερνήσεως ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, η δε ολοκλήρωση του προβλέπετε μέσα στο 1994.

Μετά όμως την Κυβερνητική αλλαγή του 1993, ακολούθησε και το έργο αυτό τους ίδιους χαμηλούς κατασκευαστικούς ρυθμούς, όπως σχεδόν όλα τα άλλα έργα γενικής και ειδικής υποδομής στη χώρα μας.

Πρόσφατα κατά τη συζήτηση στη Βουλή της τροπολογίας, για την ονομαστικο-

ποίηση των μετοχών των Ανωνύμων Κατασκευαστικών Εταιρειών, είχα επισημάνει τα όσα απαράδεκτα φημολογούνται ότι συμβαίνουν, στις αξιολογήσεις των οικονομικών προσφορών στους διαγωνισμούς των έργων.

Είχα δε προσθέσει ότι αν δεν έχουν γίνει μέχρι σήμερα σχετικές καταγγελίες, δεν σημαίνει ότι δεν θα γίνουν στο μέλλον, όταν κάποιοι θιγόμενοι θα χάσουν την υπομονή τους και δεν θα πιστέψουν σε υποσχέσεις μελλοντικής ευνοϊκής μεταχείρισης.

Ήδη το έργο του αεροδρομίου της Κέρκυρας, αποτελεί μια πρώτη επιβεβαίωση αυτών των προβλέψεων μου.

Η περίπτωση του οποίου είναι πλέον στη Δικαιοσύνη και τεκμαίρεται ότι θα πρέπει να υπάρχουν στη διάθεση των Δικαστικών Αρχών σοβαρά στοιχεία, ώστε να αποφασίσουν το σταμάτημα των διαδικασιών ανάθεσης, ενός τόσο σημαντικού για τον Τουρισμό αλλά και για την Εθνική μας Οικονομία έργου.

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ οι αρμόδιοι Υπουργοί: 1. Δικαιοσύνης 2. ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε 3. Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης 4. Συγκοινωνιών και Επικοινωνιών και 5. Τουρισμού και παρακαλούνται να πληροφορήσουν τη Βουλή:

- Αν λόγοι Δημοσίου Συμφέροντος επιβάλλουν με προσωρινές διαταγές Μονομελών Πρωτοδικείων, να διακόπτεται η πορεία σημαντικών αναπτυξιακών έργων στη χώρα μας;

- Αν το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε έχει προβεί σε ελέγχους πρακτικών δικαιολόγησης προσφορών έργων, που ακυρώθηκαν η έγιναν δεκτές με υπερβολικές εκπτώσεις;

- Αν στην περίπτωση του αεροδρομίου της Κέρκυρας, θα προχωρήσουν εκτός της δικαστικής διερεύνησης και σε σχετικούς διοικητικούς και τεχνικούς ελέγχους, των διαδικασιών του διαγωνισμού;

- Σε ποιές ενέργειες προτίθενται να προβούν, προκειμένου να ολοκληρωθεί το ταχύτερο το έργο της νέας πτέρυγας του επιβατικού σταθμού, στο Διεθνές Αεροδρόμιο της Κέρκυρας»;

Μετά από 8 περίπου μήνες και συγκεκριμένα στο πρώτο δεκαήμερο του Απριλίου του 1996, επειδή ακόμα δεν ήταν έτοιμος για λειτουργία ο αεροσταθμός, υπέβαλλα και νέα ερώτηση στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών. (Εφημερίδα ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** αρ. φύλλου 679/9.4.96 και του ζητούσα να ενημερώσει τη Βουλή, για το πότε θα λειτουργούσε ο επιβατικός σταθμός του αεροδρομίου.

«Είναι γνωστά στις υπηρεσίες του Υπ. Μεταφορών και της Υ.Π.Α, τα προβλήματα του αεροδρομίου της Κέρκυρας. Δυστυχώς παρά τις δοθείσες υποσχέσεις των αρμοδίων, τα προβλήματα εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμη και τώρα, που έχει ήδη ξεκινήσει η τουριστική περίοδος.

Ιδιαίτερα θα σταθώ στα προβλήματα της μη εισέτι αποπεράτωσης του κτηρίου του επιβατικού σταθμού, συνεπεία και των γνωστών διαδικασιών για την ανάδειξη αναδόχου των υπολειπομένων εργασιών.

Επιβάλλεται λοιπόν η απευθείας παρέμβαση των Υπηρεσιών της Πολιτικής Αεροπορίας, προκειμένου να επιλυθούν τα μικροπροβλήματα, στους ανελκυστήρες, στην αντλία λυμάτων κ. α της νέας πτέρυγας, που όμως θα επιτρέψουν την χρησιμοποίηση της, τουλάχιστον στην αιχμή της τουριστικής περιόδου. Πρόβλημα δαπάνης προφανώς δεν υπάρχει, αφού είναι γνωστόν ότι παραμένουν αδιάθετα στην Υ.Π.Α, σημαντικά κονδύλια από το τέλος εκσυγχρονισμού του αεροδρομίου της Κέρκυρας».

Με την ευκαιρία θα επαναλάβω ότι τα προβλήματα ενός νομού δεν επιλύονται με

τον αυτόματο πιλότο, χρειάζεται συνεχής προσπάθεια και κάθε δυνατή πίεση.

Η πρώτη φάση των εργασιών επέκτασης του αεροσταθμού κατά 4.500 τετραγωνικά μέτρα, ξεκίνησε το 1990 επί Κυβερνήσεως Ν.Δ.

Η Β΄ φάση με προϋπολογισμό μελέτης 2, 8 δις δρχ δημοπρατήθηκε στις 7.4.1993 πάλι επί Κυβερνήσεως Ν.Δ., με προβλεπόμενο χρόνο περαίωσης στις 10.4.94.Η πορεία όμως των εργασιών της Β΄ φάσης δεν προχώρησε σύμφωνα με την σύμβαση, ίσως και λόγω της ευνοϊκής μεταχείρισης της αναδόχου εταιρείας από το Υπουργείο ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε επί Κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ, που του χορηγούσε συνεχείς παρατάσεις των εργασιών. Γεγονός που κατήγγειλε ευθέως και δημόσια, ο έντιμος και αξιόλογος βουλευτής Κέρκυρας του Κυβερνώντος κόμματος του ΠΑΣΟΚ, πρώην Υπουργός Σπύρος Καλούδης.

Μετά τη έκπτωση του αναδόχου η Δ.Τ.Υ.Ν.Κ προκήρυξε την 16.11.1996 διαγωνισμό, για την Γ" και τελευταία φάση των εργασιών ολοκλήρωσης του αεροσταθμού, με ενδεικτικό προϋπολογισμό 1.5 δις δρχ. Δηλαδή περιλαμβανόταν όλες οι υπολειπόμενες εργασίες, χωρίς να καταγράφονται εκείνες της Γ΄ φάσης!

Οι δικές μου όμως παρεμβάσεις και πιέσεις για την βελτίωση των εγκαταστάσεων του αεροδρομίου της Κέρκυρας, είχαν προ διμήνου σταματήσει με την ψήφο του Κερκυραϊκού λαού, αφού παρά τον μεγάλο αριθμό σταυρών προτίμησης που πήρα, κρίθηκε ότι θα έπρεπε να αντικατασταθώ στη μοναδική βουλευτική έδρα της Ν.Δ. στην Κέρκυρα από άλλο βουλευτή, με την προσμονή ότι θα ήταν ποιό χρήσιμος από μένα στην Κέρκυρα και γενικότερα στη χώρα μας.

ΠΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΝΕΟ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Αφού ενημερώθηκα για τις συνθήκες λειτουργίας του Νομαρχιακού Νοσοκομείου της Κέρκυρας, με την αριθ. πρωτ. 6405/5.3.1992 ερώτηση μου, μέσω της Βουλής, προς τον Υπουργό Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Γιώργο Σούρλα, ζήτησα, σε συνέχεια προφορικών μου παρεμβάσεων, να αντιμετωπισθούν οι υπάρχουσες τότε σοβαρές ελλείψεις σε επιστημονικό και ιατρικό εξοπλισμό.

«Στο Νομαρχιακό Νοσοκομείο της Κέρκυρας υπάρχει έλλειψη επιστημονικού – ιατρικού εξοπλισμού, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες πρώτης και δεύτερης προτεραιότητας όλων των τμημάτων. Που ως γνωστόν εξυπηρετούν τους 120.000 περίπου μονίμους κατοίκους του νομού Κερκύρας και τους 1.000.000 επισκέπτες της τουριστικής περιόδου.

Ειδικότερα είναι άμεσης προτεραιότητας η χορήγηση στο Νοσοκομείο της Κέρκυρας:

1. Ακτινολογικού μηχανήματος με τηλεόραση και ενισχυτή οθόνης, αφού το μοναδικό που υπάρχει (από δεκαετίας) παρουσιάζει συνεχείς βλάβες που επιβαρύνουν υπέρμετρα το ίδρυμα και συγχρόνως δεν καλύπτει τις υπάρχουσες ανάγκες,

2. Δύο φορητών ακτινολογικών μηχανημάτων για ακτινογραφίες επί κλίνης.

3. Ενός ακτινολογικού μηχανήματος για τις ανάγκες του χειρουργείου, της Ορθοπεδικής, Καρδιολογικής. Πνευμονολογικής και Χειρουργικής κλινικής, αφού το υπάρχον (εικοσαετίας), λόγω έλλειψης ανταλλακτικών ουσιαστικά δεν χρησιμοποιείται.

4.1 Μαστογράφο

5. Εξοπλισμού κυτταρολογικού εργαστηρίου, που ενώ υπηρετεί κυτταρολόγος δεν έχει στη διάθεση του καθόλου εξοπλισμό κ.α.

Ερωτάται ο Υπουργός Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να πληροφορήσει την Εθνική Αντιπροσωπεία, αν μέσα στους άμεσους προγραμματισμούς του Υπουργείου περιλαμβάνεται, η χορήγηση στο Νομαρχιακό Νοσοκομείο Κέρκυρας, όλου του απαραίτητου επιστημονικού- ιατρικού εξοπλισμού Α΄ και Β΄ προτεραιότητας, απαραιτήτου για την ασφαλή εξέταση – διάγνωση και νοσηλεία των ασθενών αλλά και για την εύρυθμη λειτουργία του, εν όψει μάλιστα και της διάσκεψης κορυφής των ηγετών της Ε. Ε, που ως γνωστόν θα γίνει το 1994 στην Κέρκυρα».

Μετά από ένα και πλέον μήνα, συγκεκριμένα στις 11.4.1992 με αριθ. πρωτ. ΔΒΤ/508/φ1 στάλθηκε η απάντηση του Υπουργού στη Βουλή.

«Απαντώντας στην ερώτηση αριθ. 6.405/5-3-1992 που κατέθεσε ο βουλευτής κ. Α. Δεσύλλας σχετικά με το θέμα του εξοπλισμού του Γ. Ν. Κέρκυρας, σας πληροφορούμε ότι, για την κάλυψη των άμεσων αναγκών του ακτινολογικού τμήματος, έχει σταλεί από το Υπουργείο Υγείας ένα ακτινολογικό μηχάνημα από τα προγραμματισμένα για τα Κέντρα Υγείας, η προμήθεια του λοιπού εξοπλισμού, θα εξετασθεί στα πλαίσια της υλοποίησης του προγράμματος εξοπλισμού των νοσοκομείων, κατά το τρέχον έτος». Πράγματι ο Γιώργος Σούρλας πολύ καλός γνώστης των προβλημάτων, σοβαρός, υπεύθυνος και έντιμος πολιτικός, σταδιακά σε διάστημα λίγων μηνών, κάλυψε μεγάλο μέρος των αναγκών του Γ. Ν. Κέρκυρας.

Όταν προς το τέλος του 1992 μετά από μία πολυήμερη νοσηλεία της πεθεράς μου στην πνευμονολογική κλινική του Νοσοκομείου, η γυναίκα μου αισθάνθηκε την υποχρέωση να ευχαριστήσει προσωπικά τον διευθυντή της κλινικής Κυριάκο Χαΐνη για την επιστημονική του αξία και για το μεγάλο ενδιαφέρον που έδειχνε για τους ασθενείς του, με την συνεχή πολύωρη παρουσία του όλες τις ώρες της ημέρας στην κλινική, πολύ πέραν της συμβατικής του υποχρέωσης, η απάντηση του ήταν: *«Τι να με ευχαριστήσετε κυρία Δεσύλλα, αν σήμερα έχουμε Νοσοκομείο, το οφείλουμε στο μεγάλο ενδιαφέρον του συζύγου σας».*

Από τις αρχές της 10ετίας του 1980, είχε διαπιστωθεί η ανάγκη ανέγερσης νέου Νοσοκομείου στην Κέρκυρα.

Την ίδρυση του ανακοίνωσε για πρώτη φορά το 1984 στην Κέρκυρα ο Πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, ίσως και για ψηφοθηρικούς λόγους, εν όψη των Εθνικών Εκλογών του 1985.

Σύνηθες φαινόμενο εκείνη την περίοδο, ήταν η ένταξη των έργων να γίνεται με κομματικά και ψηφοθηρικά κριτήρια, γεγονός που είχε ως συνέπεια να εντάσσονται έργα στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε), με προϋπολογισμούς κατά πολύ μικρότερους των πραγματικών, με αποτέλεσμα είτε να παραμένουν επί χρόνια ημιτελή, είτε να μη ξεκινούν ποτέ.

Είχα την ευκαιρία στην ομιλία μου στη Βουλή επί του προϋπολογισμού του 1993 (Συνεδρίαση ΝΑ'-20 Δεκεμβρίου 1992 σελίδα 2575), να καταγγείλω αυτή την πρακτική.

Ανέφερα δε ως χαρακτηριστική, εκτός άλλων και την περίπτωση του Νομαρχιακού Νοσοκομείου της Κέρκυρας.

Το οποίο μετά την εξαγγελία του Πρωθυπουργού το 1984, εντάχτηκε στο Π.Δ.Ε

την προεκλογική περίοδο του 1985 στο 5ετές πρόγραμμα με προϋπολογισμό 1.375 εκατομμύρια δρχ και με πίστωση για το 1985 100.000 δρχ!

Ξεκίνησε γεωτεχνική έρευνα για την σύσταση του υπεδάφους στο οικόπεδο του αγροκτήματος του ΕΘΙΑΓΕ στο Κοντόκαλι, που χρησιμοποιείτο για πρότυπες καλλιέργειες από το Ινστιτούτο Ελαίας, η οποία όμως ποτέ δεν ολοκληρώθηκε.

Την επόμενη χρονιά το 1986 μετά τις βουλευτικές εκλογές του 1985, το έργο της ανέγερσης του Νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου διαγράφτηκε από το Π.Δ.Ε και για πολλά χρόνια αγνοείτο η τύχη του.

Τις 10.6.1992 με την αριθ. πρωτ. 8631 ερώτηση μου προς τον Υπουργό Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Γιώργο Σούρλα, μέσω της διαδικασίας του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου της Βουλής, επανέφερα μετά το 1984, δηλαδή μετά από περίπου 8 χρόνια από την εξαγγελία του Ανδρέα Παπανδρέου και τυπικά πλέον το θέμα της ανέργεσης νέου Νοσοκομείου στην Κέρκυρα.

«Είναι γεγονός ότι το Νομαρχιακό Νοσοκομείο της Κέρκυρας με τις 170 κλίνες του, παρά τις βελτιώσεις των δύο τελευταίων ετών, δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις μόνιμες ανάγκες του νομού.

Οι ανάγκες αυτές όπως είναι γνωστόν, πολλαπλασιάζονται κατά την διάρκεια της τουριστικής περιόδου, όταν ο πληθυσμός της Κέρκυρας υπερδιπλασιάζεται, με συνέπεια τα υπάρχοντα στο Νοσοκομείο προβλήματα να μεγεθύνονται και εκτός από την πλημμελή υγειονομική περίθαλψη, να γίνεται έντονη δυσφήμιση του Κερκυραϊκού και γενικότερα του Ελληνικού Τουρισμού.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος, εξέτασε την περίπτωση επέκτασης του υπάρχοντος κτιρίου, αλλά διαπιστώθηκε, ότι έχει εξαντληθεί κάθε τέτοια δυνατότητα.

Επίσης όπως έγινε γνωστό, το Διοικητικό του Συμβούλιο, προτίθεται να εκποιήσει τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος, που ανέρχονται κατ' εκτίμηση στο ποσόν του 1.5 δισεκατομμυρίων δραχμών, που σήμερα του αποδίδουν μηδαμινά έσοδα και να συμβάλλει έτσι στην ανέγερση του νέου Νοσοκομείου, σε έκταση 40 στρεμμάτων, που του έχει παραχωρηθεί στο παρελθόν για τον σκοπό αυτό, από το Ελληνικό Δημόσιο στο Κοντόκαλι.

Ερωτάται ο Υπουργός Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, να πληροφορήσει την Εθνική Αντιπροσωπεία, πότε προγραμματίζει την ανέγερση νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου στη Κέρκυρα, ικανού να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του Κερκυραϊκού λαού και των ξένων επισκεπτών του Νησιού».

Στη συνέχεια συναντήθηκα στις 17.6.1992 με τον Υπουργό Γιώργο Σούρλα και συζητήσαμε εκτενώς, το θέμα της ανέγερσης του νέου Νοσοκομείου.

Την επομένη ημέρα 18.6.1992 με επιστολή μου μέσω φαξ προς τον πρόεδρο τού Δ.Σ του Νοσοκομείου Στέφανο Πουλημένο, τον ενημέρωσα για το περιεχόμενο της συνάντησης μου με τον Υπουργό:

«Χθες συναντήθηκα με τον Υπουργό Υγείας Γιώργο Σούρλα και συζητήσαμε εκτενώς το θέμα της ανέγερσης νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου στο Κοντόκαλι, μετά την διαπιστωθείσα αδυναμία επέκτασης του υπάρχοντος.

Τελικά με διαβεβαίωσε ότι αποδέχεται την πρόταση του Δ.Σ, να εκποιήσει τα περιουσιακά στοιχεία του Νοσοκομείου και να συμβάλει έτσι στην ανέγερση νέου Νοσοκομείου, μαζί με τις πιστώσεις που θα εξασφαλίσει το Υπουργείο Υγείας.

Επίσης με εξουσιοδότησε να κάνω σχετική συνεννόηση με τον Νομάρχη Κέρκυρας, για να προχωρήσει άμεσα το όλο θέμα»

Ενώ στις 8 Ιουλίου 1992, απαντώντας στην ερώτηση μου 8.631/92, αποκάλυπτε και επίσημα με το αριθ. Α38/5871/Φ1 έγγραφο του το Υπουργείο Υγείας, όλη την αλήθεια για το «πυροτέχνημα» της εξαγγελίας του 1984 από τον Ανδρέα Παπανδρέου, της ανέγερσης του νέου Νοσοκομείου στην Κέρκυρα.

«Το έτος 1984 αποφασίστηκε η ανέγερση νέας Νοσηλευτικής Μονάδας στην Κέρκυρα, δυναμικότητας 250 κλινών. Οι διαδικασίες μελέτης, ανέγερσης και εξοπλισμού του νέου κτιρίου ανατέθηκαν στη Δ.ΕΠ.Α.ΝΟ.Μ με χρηματοδότηση από πίστωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε). Επειδή όμως οι διαθέσιμες πιστώσεις του Π.Δ.Ε, είναι ανεπαρκείς, ανεστάλησαν και οι διαδικασίες για την εκπόνηση της μελέτης κατασκευής του προαναφερόμενου κτιρίου».

Στις αρχές του Σεπτέμβρη του 1992, μας ζητήθηκε από τον Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Μητσοτάκη να του παραδώσουμε σημείωμα, με την Κοινοβουλευτική και Κομματική μας δραστηριότητα.

Στο σημείωμα μου της 15/9/1992, είχα επιπλέον ζητήσει την προσωπική του παρέμβαση για να προχωρήσουν ταχύτερα, το Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα για τα Ιόνια Νησιά και το θέμα της ανέγερσης του νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου.

Στην από 30 Σεπτεμβρίου 1992 απάντηση του ο Πρωθυπουργός έγραφε:

«Αγαπητέ Αλέκο

Διάβασα με πολύ προσοχή το σημείωμα σου της 15/9/92 σε απάντηση της επιστολής μου.

Τόσο η Κοινοβουλευτική σου παρουσία όσο και η κομματική σου δράση, είναι πιστεύω ιδιαίτερα ικανοποιητική.

Τις παρατηρήσεις σου για την ενημέρωση και την διοίκηση τις λαμβάνω σοβαρά υπόψη μου. Για τα δύο θέματα που αναφέρεις ότι απαιτούν την δική μου παρέμβαση, δηλαδή για το αναπτυξιακό πρόγραμμα για τα Ιόνια Νησιά και την λήψη απόφασης για την ανέγερση Νομαρχιακού Νοσοκομείου, θα εξετάσω που βρίσκονται και σύντομα ελπίζω θα τα συζητήσουμε».

Εν τω μεταξύ στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αντί του Γιώργου Σούρλα, τοποθετήθηκε στα τέλη του 1992 ο Δημήτρης Σιούφας.

Προς τον οποίον στις 21.1.1993 απέστειλα την παρακάτω ενημερωτική επιστολή, με παράλληλη κοινοποίηση της στον Υφυπουργό Νίκο Αναστασόπουλο.

«Αγαπητέ Υπουργέ

Υπενθυμίζω ότι από τον προκάτοχο σου Υπουργό είχε επίσημα αναγγελθεί στη σχετική επίσκεψη του στην Κέρκυρα, η απόφαση της Κυβέρνησης για την ανέγερση νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου, του οποίου εξ άλλου την ανέγερση είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ στον Κερκυραϊκό Λαό με το επίσημο προεκλογικό της πρόγραμμα.

Το έργο σύμφωνα με την ανακοίνωση του πρώην Υπουργού θα εντάσσετο στο Εθνικό Πρόγραμμα με πιστώσεις του 2ου πακέτου Ντελόρ και με τη συμμετοχή στην τελική δαπάνη του έργου του ιδίου του Νοσοκομείου, από έσοδα που θα προκύψουν από την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας του.

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Κέρκυρας ύστερα από αίτημα του Νοσοκομείου, έχει ήδη συντάξει μελέτη αξιοποίησης.

Με το υπ' αριθμό 216/19.1.1993 έγγραφο του προς το Υπουργείο Υγείας το Δ.Σ του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Κερκύρας, ζήτησε την έγκριση του Υπουργείου Υγείας, για να προχωρήσει στην αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του, σύμφωνα με τη μελέτη του Τ. Ε. Ε.

Παρακαλώ ιδιαίτερα κ. Υπουργέ για την επίσπευση της διαδικασίας, καθώς και την ένταξη του έργου στο Εθνικό σκέλος του Π.Δ.Ε».

Στη συνέχεια με την αριθ. πρωτ. 1901/18.3.1993 επιστολή του ο Κωνσταντίνος Σακελλαρίου διευθυντής του ιδιαίτερου γραφείου του Υπουργού Δημήτρη Σιούφα, απάντησε στην από 8.3.1993 επιστολή του διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού Πέτρου Παπαγεωργίου, ο οποίος είχε μεταφέρει στον Υπουργό Υγείας το ενδιαφέρον του Πρωθυπουργού για το νέο Νοσοκομείο, σε συνέχεια του από 15.9.92 σχετικού σημειώματος μου, αλλά και των άλλων εν συνεχεία παρεμβάσεων μου.

«Σε απάντηση της από 8.3.93 επιστολής σας, σας γνωρίζουμε ότι η εκτέλεση του έργου προτάθηκε στο 2ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης (Β΄ Κ.Π.Σ), ο προϋπολογισμός του οποίου ανέρχεται στο ύψος των 7 δις δραχμών.

Την τελική επιλογή των έργων, που έχουν ενταχθεί στο Κοινοτικό Πρόγραμμα θα κάνει ο κ. Πρωθυπουργός».

Εν τω μεταξύ επειδή είχα την πληροφόρηση, ότι την επεξεργασία των προτάσεων για την ένταξη των έργων στο 2ο Κ. Π. Σ, πριν την τελική απόφαση του Πρωθυπουργού, θα την έκανε ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Τζαννής Τζανετάκης, του υπέβαλα το από 4 Φεβρουαρίου 1993 σχετικό υπόμνημα.

«Α. Κοινωνικός Εξοπλισμός

Ανέγερση νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου στην Κέρκυρα.

Το έργο αυτό αναγγέλθηκε επίσημα στην Κέρκυρα από τον τότε Υπουργό Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Γιώργο Σούρλα, επίσης είχε περιληφθεί στο προεκλογικό τοπικό πρόγραμμα, που η κεντρική διοίκηση της Ν.Δ., είχε κυκλοφορήσει στην Κέρκυρα το 1989.

Τελικά το έργο έχει προταθεί από το Υπουργείο Υγείας για το Β΄ πακέτο Ντελόρ με προϋπολογισμό 7.000 εκατομμύρια δρχ και αφορά την ανέγερση νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου δυναμικότητας 250 κλινών, σε ιδιόκτητο οικόπεδο του ιδρύματος στο Κοντόκαλι.

Το έργο αυτό είχε περιληφθεί στο πενταετές πρόγραμμα 1983-1988 της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και είχε ανατεθεί στη Δ.ΕΠ.Α.ΝΟ.Μ η σύνταξη της σχετικής μελέτης.

Το Δ. Σ του Νοσοκομείου Κερκύρας έχει πάρει ήδη την απόφαση, για συμμετοχή του ιδρύματος στη συνολική δαπάνη του έργου, με την εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος, που σύμφωνα με την πρόσφατη μελέτη του Τ.Ε.Ε Κερκύρας, ανέρχεται σε 1.300 εκατομμύρια δραχμές.

Το Υπουργείο Υγείας προτίθεται να δώσει την τελική έγκριση για την εκποίηση, αφού προηγούμενα υπάρξει διαβεβαίωση για την χρηματοδότηση του έργου.

Από σχετική συζήτηση μου με τον Γενικό Δ/ντή της Δ.ΕΠ.Α.ΝΟ.Μ κ. Βουδικλάρη, η προμελέτη του έργου αν δινόταν τώρα η εντολή του Υπουργείου Υγείας, θα ήταν έτοιμη σε 6 μήνες, οπότε το έργο θα μπορούσε να δημοπρατηθεί με το σύστημα μελέτη – κατασκευή στο τέλος του 1993.

Απαιτείται όμως η διάθεση 200-300 εκατομμυρίων δραχμών για την σύνταξη της προμελέτης.

Β. Περιβάλλον- Διαχείριση απορριμμάτων.

Στο Δήμο Κερκυραίων υπάρχει προμελέτη δαπάνης 480 εκατομμυρίων δραχμών με τιμές 1989 και αφορά την κατασκευή μονάδας επεξεργασίας προς ανακύκλω-

ση και λιπασματοποίηση για πληθυσμό 75.000 κατοίκων με 1 βάρδια λειτουργίας, 150.000 κατοίκων με 2 βάρδιες».

Στο ίδιο αυτό υπόμνημα είχα προσθέσει τη σημείωση ότι *«επεξεργάζομαι από κοινού με τον Γ.Γ της Π.Ι.Ν την υποβολή ΙΙ υπομνήματος για συγκοινωνιακά και περιβάλλοντος έργα».*

Πέραν των παραπάνω εκτεθέντων στοιχείων, θα πρέπει επίσης να προστεθούν και τα όσα περιληπτικά βέβαια κατεγράφησαν την περίοδο της διεκδίκησης της ανέγερσης του νέου Νοσοκομείου και στα Μ.Μ.Ε του νομού.

«Η ανάγκη ανέγερσης του νέου Νοσοκομείου, τέθηκε για πρώτη φορά στον Υπουργό Υγείας Γιώργο Σούρλα, κατά την διάρκεια κοινής προγραμματισμένης επίσκεψης στο γραφείο του, του βουλευτή Αλέκου Δεσύλλα και του προέδρου του Γ.Ν.Ν.Κ Στέφανου Πουλημένου.

Ο Υπουργός ζήτησε να εξετασθεί προηγούμενα, η προσθήκη η επέκταση του υπάρχοντος κτηρίου του Νοσοκομείου.

Η σχετική προμελέτη επέκτασης του υπάρχοντος κτηρίου, εκπονήθηκε από τον πολιτικό Μηχανικό του Νοσοκομείου. Η οποία στη συνέχεια εξετάστηκε, από το Υπουργείο και κρίθηκε ανεφάρμοστη.

Στη συνέχεια με βάση τα νέα αυτά δεδομένα, επανέφερα το θέμα τον Ιούνιο του 1992 με σχετική μέσω της Βουλής ερώτηση μου προς τον Υπουργό Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών ασφαλίσεων και ζητούσα να με πληροφορήσει, πότε προγραμματίζει την ανέγερση νέου Νοσοκομείου στην Κέρκυρα, ικανού να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του Κερκυραϊκού Λαού και των ξένων επισκεπτών του Νησιού.

Μετά από συνεχείς παρεμβάσεις μου στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας, καθορίσθηκε νέα σύσκεψη στις 4 Σεπτεμβρίου 1992, στην οποίαν κλήθηκαν με τηλεγράφημα μου προς τον πρόεδρο του Νοσοκομείου, να παραστούν εκπρόσωποι του Διοικητικού του Συμβουλίου.

Παράλληλα το θέμα του νέου Νοσοκομείου το έθεσα με επιστολή μου στον Πρωθυπουργό, την θετική δε συνηγορία του δημοσίευσαν οι τοπικές εφημερίδες.

Επίσης το Δ.Σ του ιδρύματος εξέτασε την περίπτωση επέκτασης του υπάρχοντος κτηρίου, αλλά διαπιστώθηκε ότι έχει εξαντληθεί κάθε τέτοια δυνατότητα. Όπως έγινε γνωστόν το Διοικητικό Συμβούλιο του Νοσοκομείου, προτίθεται να εκποιήσει τα περιουσιακά του στοιχεία, που ανέρχονται κατ' εκτίμηση σε 1, 5 δις δρχ, που σήμερα του αποδίδουν μηδαμινά έσοδα και να συμβάλει έτσι στην ανέγερση του Νέου Νοσοκομείου, σε έκταση 40 στρεμμάτων στο Κοντόκαλι, που του έχει παραχωρηθεί για το σκοπό αυτό από το Ελληνικό Δημόσιο. .

(Εφ. «Ελευθερία» αρ. φύλλου 12.901/23 Ιουνίου 1992, Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Τελικά ανακοινώθηκε επίσημα η απόφαση για την ανέργεση νέου Νοσοκομείου στο Κοντόκαλι, από τον ίδιο τον Υπουργό Υγείας κατά την διάρκεια επίσκεψης του στην Κέρκυρα. Δημοσιεύτηκε επίσης σχετική ανακοίνωση του προέδρου του ιδρύματος του Νοσοκομείου.

Παράλληλα όμως έπρεπε να αντιμετωπιστούν οι επείγουσες ανάγκες του υπάρχοντος Νοσοκομείου, με πρώτη προτεραιότητα την κάλυψη συσσωρευμένων χρεών του 400.000.000 περίπου δρχ. από προμήθειες υγειονομικού υλικού και φαρμάκων, για την μη εξόφληση των οποίων οι προμηθευτές απειλούσαν, να σταματήσουν κάθε περαιτέρω χορήγηση τους.

Επισκέφτηκα τον Υπουργό Υγείας Δημήτρη Σιούφα, ο οποίος με την από 28 Δεκεμβρίου 1992 απόφαση του, ενέκρινε μεταξύ άλλων και την χορήγηση του ποσού των 100.000.000 δρχ για προμήθειες υγειονομικού υλικού και φαρμάκων στο Γ. Ν. Ν Κέρκυρας.

(«Ελευθερία» αρ. φύλλου 13033/5.1.1993 Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Η προσπάθεια μου για την χορήγηση των αναγκαίων πιστώσεων στο Γ.Ν.Ν.Κ δεν ήταν καθόλου εύκολη, δεδομένης της οικονομικής στενότητας που υπήρχε. Είναι απόλυτα ενημερωτική η ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στο αρ. φύλλου 13.042/20.1.1993 της εφημερίδας «Ελευθερία».

«Πληροφορούμε την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, ότι πέραν της ήδη διατεθείσης πίστωσης 100.000.000 δρχ, διετέθει και νέα οικονομική επιχορήγηση ύψους 50.000.000 δρχ, για λειτουργικές δαπάνες στο ΓΝΝΚ, με την αρ. Δ4α/Οικ/41/8.1.1993 απόφαση του νέου Υπουργού Δημήτρη Σιούφα.

Έτσι συνολικά η Κυβέρνηση σε διάστημα μικρότερο του ενός μηνός, διέθεσε για λειτουργικές δαπάνες, δηλαδή για προμήθειες υγειονομικού υλικού- φάρμακα κ.λ.π ποσόν 180.450.000 δρχ. στο Γ.Ν.Ν.Κ.

Καταβάλλεται δε ιδιαίτερη προσπάθεια, για την κάλυψη συσσωρευμένων από πολλών ετών λειτουργικών δαπανών, προκειμένου να λειτουργεί απρόσκοπτα και μέσα σε νέα πλαίσια, τα οποία θα εξασφαλίζουν την διαφάνεια και την ορθολογικότητα των διατιθέμενων πιστώσεων.

Υπενθυμίζουμε ότι το θέμα της ενίσχυσης του Νοσοκομείου της Κέρκυρας για την αντιμετώπιση των συσσωρευμένων από πολλά έτη οικονομικών του υποχρεώσεων του προς τρίτους, είχε τεθεί από τον Νοέμβρη του 1992, ύστερα από συνεννόηση με τον τότε Υπουργό Υγείας Γιώργο Σούρλα – απευθείας από τον Δεσύλλα στον Πρωθυπουργό Κώστα Μητσοτάκη.

Υπήρξε δε άμεσο το ενδιαφέρον του Πρωθυπουργού, όπως προκύπτει από την εντολή του – στον Υπουργό Οικονομικών Στέφανο Μάνο – που υπέγραφε ο γενικός διευθυντής του πολιτικού του γραφείου Πέτρος Παπαγεωργίου».

Η ροή των χρηματοδοτήσεων συνεχίστηκε όπως προκύπτει και από νεώτερη ανακοίνωση μου, που δημοσιεύτηκε στο αρ. φύλλου 13.047/27.1.1993 της εφημερίδας «Ελευθερία», με την εξασφάλιση και νέων πιστώσεων ύψους 113.500.000 δρχ, με συνέπεια σε διάστημα μικρότερο των δύο μηνών, διατέθηκαν συνολικά στο Γ.Ν.Ν.Κ για την κάλυψη συσσωρευμένων από πολλά χρόνια χρεών, πιστώσεις 293.950.000 δρχ.

Με ανακοίνωση μου, που δημοσιεύτηκε στο αρ. φύλλο 13.054/6 Φεβρουαρίου 1993 της εφημερίδας «Ελευθερία», ενημέρωνα την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, για τις νεώτερες εξελίξεις στο θέμα της ανέγερσης του νέου Νοσοκομείου.

ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ Β΄ ΠΑΚΕΤΟΥ ΝΤΕΛΟΡ Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

«Το τελευταίο 10ημερο ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας, είχε αλλεπάλληλες συνεργασίες για το θέμα της ανέγερσης του νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου στο Κοντόκαλι, με τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης Τζαννή Τζανετάκη, με τον Υπουργό Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Δημήτρη Σιούφα και άλλους Υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Υγείας, καθώς και με τον γενικό διευθυντή

της Δημοσίας Επιχείρησης Ανέγερσης Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων (Δ.Ε.Α.ΝΟ.Μ) Βουδικλάρη.

Μετά από αυτές τις συναντήσεις, η εξέλιξη του όλου θέματος του Νέου Νοσοκομείου είναι η εξής.

-Το έργο θα συμπεριληφθεί στις προτάσεις του Υπουργείου Υγείας για ένταξη στο Εθνικό Σκέλος του Προγράμματος του, από πιστώσεις του Β' πακέτου Ντελόρ.

- Εξασφαλίστηκε η σύμφωνη γνώμη του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης Τζαννή Τζανετάκη για την ανέγερση του νέου Νοσοκομείου, ο οποίος ως γνωστόν συντονίζει το πρόγραμμα ένταξης των έργων του Β' πακέτου Ντελόρ. – Θα προωθηθούν επίσης με ταχείς ρυθμούς από το Υπουργείο Υγείας, οι διαδικασίες για να δοθεί η έγκριση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος του παλαιού Νοσοκομείου, με βάση την πρόσφατη δωρεάν τεχνική μελέτη, που συνέταξε το Περιφερειακό Τμήμα Κέρκυρας του Τ.Ε.Ε, ως και η σύνταξη από το Υπουργείο Υγείας του κτηριολογικού προγράμματος του νέου Νοσοκομείου.

- Η προμελέτη του έργου θα ανατεθεί στη Δ.ΕΠ.Α.ΝΟ.Μ με προεκτιμούμενη δαπάνη 250 εκ. δρχ και με προβλεπόμενο χρόνο περαίωσης της σε 6 μήνες, ώστε να είναι δυνατή η δημοπράτηση του έργου, μετά την ολοκλήρωση της με το σύστημα μελέτη- κατασκευή, δηλαδή με το κλειδί στο χέρι.

Συγχρόνως στις προτάσεις του Υπουργείου Υγείας για ένταξη και πάλι στο Εθνικό πρόγραμμα, θα συμπεριληφθεί και το έργο της διαρρύθμισης και του εξοπλισμού του υπάρχοντος Νοσοκομείου, για την δημιουργία σε αυτό της κατάλληλης υποδομής για τις ανάγκες της Διάσκεψης Κορυφής της Ε.Ο.Κ το 1994».

Ἐλευθερία

ΤΟΣ 49ο ...μή φύλλου δρχ. 35 | Γραφεία - Τυπογραφεία Δελβινιώτη 9 Κέρκυρα ΤΗΛ. 30001 FAX 22022 | Εκδότης - Διευθυντής ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΤΖΕΒΕΛΙΚΑΣ | Η «Ελευθερία» κυκλοφορούσε παράνομα κατά την Κατοχή | Έτος ιδρύσεως 1943 Αριθ. φύλλου 13054 | ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1993

Αλέκος Δεσύλλας:

ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Β' ΠΑΚΕΤΟΥ ΝΤΕΛΟΡ Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Από το πολιτικό γραφείο του βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας Αλέκου Δεσύλλα έκδοθηκε το παρακάτω πληροφοριακό δελτίο για ένημέρωση της Κερκυραϊκής κοινής γνώμης αναφορικά με την πορεία του θέματος της ανέγερσης νέου ... λες συνεργασίες για το θέμα της ανέγερσης νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου στό Κοντόκαλι, μέ τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης Τζαννή Τζανετάκη, μέ τον Υπουργό Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Δημήτρη Σιούφα και άλλους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υ... ΕΠ.ΝΟ Μ) κ Βουδικλάρη

Μετά τις συναντήσεις αυτές η εξέλιξη του όλου θέματος του Νέου Νοσοκομείου είναι η εξής:

— Το έργο συμπεριελήφθη στις προτάσεις του Υπουργείου Υγείας για ένταξη στο Εθνικό πρόγραμμα από πιστώσεις του Β' Πακέτου Ντελόρ ... ανέγερση του Νέου Νοσοκομείου, ο όποίος ως γνωστόν συντονίζει το πρόγραμμα ένταξης των έργων του Β' πακέτου Ντελόρ.

— Θα προωθηθούν με ταχείς ρυθμούς από το Υπουργείο Υγείας οι διαδικασίες για να δοθεί η έγκριση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων του ιδρύ... και η σύνταξη από το Υπουργείο Υγείας του σχετικού κτηριολογικού προγράμματος.

— Η προμελέτη του έργου θ' ανατεθεί στο Δ.ΕΠ.Α.ΝΟΜ με προεκτιμωμένη δαπάνη περίπου 250 εκατομμυρίων δρχ. και με προβλεπόμενο χρόνο περαίωσης 6 μήνες ώστε να ... σκευή δηλαδή με το κλειδί στό χέρι.

Συγχρόνως στις προτάσεις του Υπουργείου Υγείας για ένταξη στο Εθνικό πρόγραμμα και πάλι από πιστώσεις του Β' πακέτου Ντελόρ, συμπεριελήφθη και το έργο της διαρρύθμισης και εξοπλισμού του υπάρχοντος Νοσοκομείου για δημιουργία

Θα πρέπει να διευκρινιστεί η μεγάλη διαφορά που υπάρχει για ένα νομό, μεταξύ των πιστώσεων από τα Κοινοτικά Προγράμματα, όταν προέρχονται από το Εθνικό σκέλος των Τομεακών Προγραμμάτων των Υπουργείων, με τις αντίστοιχες χρηματοδοτήσεις των Περιφερειακών Προγραμμάτων. Οι πιστώσεις του Εθνικού σκέλους αν δεν διατεθούν σε ένα νομό για την κατασκευή ενός έργου, θα διατεθούν σε ομοειδές έργο άλλου νομού, ενώ οι πιστώσεις των περιφερειακών προγραμμάτων θα χρησιμο-

ποιηθούν στον ίδιο νομό, αλλά σε άλλο ομοειδές έργο. Δηλαδή συνολικά στο νομό εκτελούνται περισσότερα έργα, γιατί προστίθενται οι πιστώσεις που προέρχονται από το Εθνικό σκέλος, στις ηδη δεδομένες πιστώσεις του Περιφερειακού Προγράμματος.

Με νεώτερη ανακοίνωση μου στις 30 Απριλίου 1993 στο αρ. 13.104 φύλλο της «Ελευθερίας» με τον τίτλο: ***«Στις 21 Μαΐου ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ»;*** πληροφορούσα την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη ότι, *«ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας στις 28 Απριλίου 1993, συναντήθηκε με τον Πρωθυπουργό Κώστα Μητσοτάκη και συζήτησε αναλυτικά μαζί του το θέμα της ανέγερσης νέου Νοσοκομείου στην Κέρκυρα. Όπως είναι ηδη γνωστόν από προηγούμενες ανακοινώσεις μας και όπως προκύπτει από την υπ' αριθμό 1901 της 18.3.1993 έγγραφη απάντηση του Υπουργείου Υγείας προς τον Γενικό Διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού, «η εκτέλεση του έργου προτάθηκε στο Β΄ Κ.Π.Σ, ο προϋπολογισμός του οποίου ανέρχεται στο ύψος των 7 δις δρχ και ότι την τελική επιλογή των έργων, που θα ενταχτούν στο Κοινοτικό Πρόγραμμα θα την κάνει ο Πρωθυπουργός».*

Δεξιά του Πρωθυπουργού διακρίνεται ο φίλτατος οικογενειακός μου φίλος και «πρύτανης» της Ελληνικής δημοσιογραφίας Χρήστος Πασαλάρης. Ο οποίος με βοήθησε σημαντικά, στα χρόνια προετοιμασίας μου για την πολιτική.

Με νεώτερη επίσης ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στο αρ. 13.157/ 7.8.1993 φύλλο της *«Ελευθερίας»* με τον τίτλο, *«Έργα 310 εκατομμύρια δρχ στο Νοσοκομείο» ανακοίνωσα: «Ότι στις 2 Αυγούστου 1993 ο Υπουργός Υγείας Δημήτρης Σιούφας, υπέγραψε την αριθμός ΔΥΒ/2580/2.8.93 απόφαση με την οποία μεταβιβάζεται στο Νομάρχη Κέρκυρας, η αρμοδιότητα έγκρισης της μελέτης και των τευχών δημοπράτησης του έργου της «επέκτασης, διαρρυθμίσεις και βελτιώσεις του κτηρίου του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας». Το αντικείμενο του έργου που αφορούσε κυρίως την προετοιμασία της Συνόδου της Ε.Ο.Κ ήταν:*

-Προσθήκη ορόφου επάνω από την παιδιατρική κλινική, για τη δημιουργία νοσηλευτικής μονάδας 19 κλινών.

-Κατασκευή ισογείου κτηρίου διοίκησης.

-Μετατροπή υπαρχόντων χώρων διοίκησης.

-Ευπρεπισμός υπαρχόντων χώρων διοίκησης.

-Κατασκευή δικτύου ιατρικών αερίων.

-Κατασκευή βοηθητικού ανελκυστήρα.

-Εξαερισμός διαδρόμων εξωτερικών ιατρείων.

-Κατασκευή ισόπεδου κόμβου στην είσοδο του Νοσοκομείου.

Η παραπάνω έγκριση αφορά τη μελέτη που συντάχθηκε από την Δ.Τ.Υ.Ν.Κ, όπως συμπληρώθηκε και θεωρήθηκε από την Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας, συνολικού προϋπολογισμού 310.000.000 δρχ. πλέον Φ.Π.Α.

Προωθείται έτσι προς εκτέλεση η ζωτικής σημασίας παρέμβαση στο Γενικό Νοσοκομείο του Νησιού μας, η οποία αναμφισβήτητα θα βελτιώσει τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας. Αποτελεί δε άλλη μία εκδήλωση του έμπρακτου ενδιαφέροντος, της Κυβέρνησης του Κώστα Μητσοτάκη για την Κέρκυρα. Η οποία έρχεται να προστεθεί σε πολλά άλλα σημαντικά έργα, που ήδη εκτελούνται και έχουν μεταβάλει κατά κοινή ομολογία την Κέρκυρα σε εργοτάξιο».

Η ροή χρηματοδοτήσεων προς το Νοσοκομείο της Κέρκυρας, συνεχίστηκε με την χορήγηση και άλλων 177 εκ. δρχ, ανακοίνωση μου που καταχωρήθηκε στο αρ. 13.191/11.9.1993 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερίας»* με τον τίτλο, ***«ΑΛΛΑ 177 ΕΚΑΤ. ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ».*** Το αναλυτικό κείμενο της ανακοίνωσης έχει ως εξής.

«Σε συνέχεια προηγουμένων σημαντικών αποφάσεων της Κυβέρνησης της Ν.Δ., για την περαιτέρω αναβάθμιση της Υγειονομικής Περίθαλψης στο νομό μας, με την αριθμός ΔΥ7/2327/7.9.1993 σημερινή του απόφαση, ο Υφυπουργός Υγείας Νίκος Αναστασόπουλος, ύστερα από συντονισμένες προσπάθειες του Αλέκου Δεσυλλα και του προέδρου του Δ. Σ του Γ.Ν.Ν.Κ Γιάννη Σπάτουλα, ενέκρινε την σκοπιμότητα και την αντίστοιχη δαπάνη 177.500.000 δρχ, για την προμήθεια των παρακάτω ειδών ιατρικού εξοπλισμού.

1. Ενός βιομηχανικού αναλυτή RADOM ACCESS αξίας 18.000.000 δρχ.

2. Ενός αιματολογικού αναλυτή 23 παραμέτρων αξίας 14.000.000 δρχ.

3. Ενός καταψύκτη 70 βαθμών Κελσίου αξίας 15.000.000 δρχ.

4. Μιας πλασμοφαίρεσης αξίας 15.000.000 δρχ.

5. Ενός ARGON-ZAGK LESER αξίας 20.000.000 δρχ.

6. Ενός αναισθησιολογικού μηχανήματος πλήρους, αξίας 12.000.000 δρχ.

7. Δύο φορητών ακτινολογικών μηχανημάτων αξίας 10.000.000 δρχ.

8. Ενός γυναικολογικού υπέρηχου αξίας 10.000.000 δρχ.

9. Ενός αναλυτή αερίων αξίας 7.000.000 δρχ.

10. Ενός συστήματος πλύσης αναρρόφησης αξίας 7.000.000 δρχ.

11. Ενός ανιχνευτή παλμών εμβρύου και άλλα σημαντικά ιατρικά μηχανήματα αξίας 1.500.000 δρχ».

Η αξιολόγηση από τον Κερκυραϊκό λαό της πολιτικής της Ν.Δ. και ιδιαίτερα του σημαντικού έργου που έγινε στην Κέρκυρα την περίοδο 1990-1993, δεν άργησε να έλθει.

Στις 10 Οκτωβρίου 1993 στις Εθνικές εκλογές, η Ν.Δ. πήρε στην Κέρκυρα 34.77% και το ΠΑΣΟΚ 51.46%!

Πιστεύω ότι μερικά αποσπάσματα της ανακοίνωσης μου μετά τα αποτελέσματα των εκλογών, ίσως προβληματίσουν σήμερα πολλούς από εκείνους, που βυθισμένοι εκείνη την εποχή στον λαϊκισμό, τον κομματισμό και την ισοπέδωση των πάντων, να αναλογιστούν τις όποιες έστω ελάχιστες ευθύνες, που μπορεί και οι ίδιοι να έχουν, στο σημερινό κατάντημα της χώρας μας.

«Η ήττα της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ είναι συνέπεια της οικονομικής της πολιτικής και των οικονομικών μέτρων λιτότητας, τα οποία τόλμησε να λάβει αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος, τα οποία όμως ήταν απαραίτητα για την ανάκαμψη της Ελληνικής Οικονομίας και την σύγκλιση με τις οικονομίες των άλλων Ευρωπαϊκών Κρατών.

Ειδικότερα στην Κέρκυρα, παρά το γεγονός ότι έχει επιλεγεί από την Κυβέρνηση της Ν.Δ. για την Σύνοδο Κορυφής της ΕΟΚ και εκτελούνται τόσα πολλά και σημαντικά έργα, όσο σε καμία άλλη περίοδο της νεώτερης ιστορίας της, τα εκλογικά αποτελέσματα, ήταν δυσμενέστερα από ότι στην υπόλοιπη Ελλάδα».

(Εφ. «Ελευθερία» αρ. φύλλου 13212/13 Οκτ. του 1993, Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Μετά την άνοδο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, το θέμα της ανέγερσης του Νέου Νοσοκομείου, εξελίχτηκε σε ένα ατελείωτο *«σήριαλ»*.

Ενώ είχαν τα πάντα ρυθμιστεί, όπως ο αποκλεισμός της λύσης κάλυψης των Νοσοκομειακών αναγκών με την επέκταση του υπάρχοντος Νοσοκομείου, η διάθεση των 7 δις δρχ από πιστώσεις τού Εθνικού Σκέλους του Προγράμματος Υγείας, με 1 ακόμη δις δρχ από το Περιφερειακό Σκέλος ύστερα από απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου, είχε εκπονηθεί το κτηριολογικό πρόγραμμα του Νοσοκομείου, ύστερα και από την εισήγηση της Επιστημονικής Επιτροπής του Νοσοκομείου, είχε καθοριστεί η δυναμικότητα του στις 350 κλίνες και εκπονείτο η προμελέτη από την Δ. ΕΠ. Α. ΝΟ. Μ για την δημοπράτηση του, τα πάντα ανετράπησαν και άρχισαν να συζητούνται από μηδενική βάση.

Θα χρειαζόταν ξεχωριστή έκδοση, προκειμένου να καταγραφούν οι χειρισμοί για το Νέο Νοσοκομείο από τους κρατικούς, κομματικούς και Κυβερνητικούς παράγοντες του ΠΑΣΟΚ, που κράτησαν τρία περίπου χρόνια.

Είχα κληθεί να συμμετάσχω στην πρώτη και μοναδική για το θέμα αυτό σύσκεψη στα γραφεία της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, όπου κατεγράφη η πρώτη διαφωνία μεταξύ του Περιφερειάρχη Ανδρέα Παγκράτη και του βουλευτή Γιώργου Δρύ. Με τον Περιφερειάρχη ανυποχώρητα προσανατολισμένο υπέρ της ανέγερσης Νέου Νοσοκομείου στο Κοντόκαλι και τον βουλευτή να επιμένει για επέκταση του υπάρχοντος.

Θα περιοριστώ κυρίως στους τίτλους του τοπικού τύπου, που βρίσκεται στο αρχείο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης.

«ΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. φύλλου 126/8.1.1994.

«ΣΤΑ ΕΡΓΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΠΑΚΕΤΟΥ ΝΤΕΛΟΡ ΟΚΤΩ ΔΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ 250 ΚΛΙΝΩΝ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. φύλλου 156/11.2.1994.

«Με 8 ΔΙΣ. ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙΤΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟ ΝΕΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΟΥ Γ. Ν. Ν. Κ».

«Ελευθερία» αριθ. 13.299/18.2.1994.

«Πρόεδρος Γενικού Νοσοκομείου. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΧΩΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΩΝ».

«Ελευθερία» αριθ. 13.319/23.3.1994.

«ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ Δ. Σ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ. ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟΙ ΡΥΘΜΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΟΔΟ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ. ΑΝΑΚΑΙΝΙΖΕΤΑΙ, ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΞΟΠΛΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΜΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. 177/23.3.1994.

«ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΕΞΑΓΓΕΛΙΑΣ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» 28.6.1994.

«ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΖΑΡΚΑΔΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ ΟΤΙ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΕΧΕΙ ΕΝΤΑΧΘΕΙ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΤΗΡΙΞΗΣ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. 246/3.7.1994.

«Κώστας Αλεξανδρόπουλος: ΘΑ ΞΕΠΕΡΑΣΕΙ ΤΑ 8 ΔΙΣ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ».

«Ελευθερία» 13.388/6.7.1994.

«ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε. Ε ΤΑ 7 ΔΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ 12-15 ΔΙΣ ΔΡΧ. ΞΑΦΝΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΑΡΧΟΝ. ΑΓΝΩΣΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΘΟΥΝ ΤΑ 5-8 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΡΧ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. 268/4.8.1994.

«ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ ΑΝΑΛΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΠΑΧΙΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΣΧΕΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ 1984 ΣΤΗ ΡΟΔΟ ΑΝΑΔΕΙΧΘΗΚΕ ΗΔΗ Ο ΜΕΙΟΔΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 8, 5 ΔΙΣ ΔΡΧ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑΣ 300 ΚΛΙΝΩΝ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. 327, 28.10.1994.

«ΕΠΤΑ ΠΡΩΗΝ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ Δ. Σ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ».

«Ελευθερία» 13.480/22.11.1994.

«ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΠΕΚΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ Η ΕΠΙΣΤΗ**ΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Γ. Ν. Ν ΚΕΡΚΥΡΑΣ».***

«Ελευθερία» 10.12.1994.

«ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΘΕΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΜΕ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΩΣ ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 357/10.12.1994.

«ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 279/18.1.1995.

«ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΤΑ ΘΕΣΕΩΝ ΠΑΓΚΡΑΤΗ. ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΠΕΚΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. 381/20.1.1995.

«ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ Η ΣΥΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΙ ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ ΣΕ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» 384/25.1.1995.

«ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ. ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 387/28.1.1995.

«ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 388/31.1.1995.

«ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ. ΟΜΟΦΩΝΟ ΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 389/1.2.1995.

«ΑΝΕΚΡΟΥΣΕ ΠΡΥΜΝΑ ΠΡΟΧΘΕΣ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ. ΑΠΕΣΥΡΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΚΤΑΣΗ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 350 ΚΛΙΝΩΝ ΜΕ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 390/2.2.1995.

«ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΓΝΟΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΜΑΣ. ΨΥΧΡΟΛΟΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 390/2.2.1995.

«ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΛΕΣΥΛΛΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ 15 ΜΗΝΕΣ ΑΠΡΑΞΙΑΣ. ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑ ΑΠΟ ΤΟ 1992 ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΑΠΟ ΤΟ 1993 ΕΓΚΕΚΡΙΜΜΕΝΑ ΤΑ 8 ΔΙΣ. ΜΕΙΝΑΜΕ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ».

«Σε κατηγορώ κατά της 15 μήνης απραξίας των τοπικών Κυβερνητικών παραγόντων και ιδιαίτερα του νυν Νομάρχη και πρώην Περιφερειάρχη Α. Παγκράτη, εξελίχθηκε η χθεσινή συνέντευξη τύπου του βουλευτή Κερκύρας Αλέκου Δεσύλλα για το νέο Νοσοκομείο.

Η ΚΕΡΚΥΡΑ σήμερα

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Παρασκευή 3 Φεβρουαρίου 1995 Ετος 2ο Αρ. Φύλλου 391

Συνέντευξη - απάντηση Δεσύλλα στον κ. Α. Παγκράτη

"Κατηγορώ"

για τους 15 μήνες απραξίας

"Αγωνίστηκα από το 1992 για το νέο Νοσοκομείο" • Από το 1993 εγκεκριμένα τα 8 δις • "Μείναμε πίσω από τους άλλους..."

Σε "κατηγορώ" κατά της 15μηνης απραξίας των τοπικών Κυβερνητικών παραγόντων και ιδιαίτερα του νυν Νομάρχη και πρώην Περιφερειάρχη κ. Α. Παγκράτη, εξελίχθηκε η χθεσινή συνέντευξη Τύπου του Βουλευτή

Ο κ. Δεσύλλας, αφού παρουσίασε πλήθος στοιχείων, με τα οποία αποδεικνύεται, ολόκληρη η σειρά των ενεργειών του κατά τη 2ετία, 1992-93, για την προώθηση του θέματος του νέου Νοσοκομείου διερωτήθηκε γιατί άνθρωποι που

Ο κ. Δεσύλλας αφού παρουσίασε πλήθος στοιχείων, με τα οποία αποδεικνύεται ολόκληρη η σειρά των ενεργειών του κατά τη διετία 1992-1993 για την προώθηση του θέματος του νέου Νοσοκομείου, διερωτήθηκε γιατί άνθρωποι που ασχολούνται τόσα χρόνια με τα κοινά, δείχνουν να αγνοούν αυτή την αποδεκτή από όλους πραγματικότητα.

Ο βουλευτής της Ν.Δ. επικαλέσθηκε το χθεσινό πρωτοσέλιδο αποκλειστικό θέμα της «Κ.Σ», ως απόδειξη της μεγάλης και αδικαιολόγητης καθυστέρησης στην προώθηση του θέματος του Νέου Νοσοκομείου. Τονίζοντας ότι τα τέσσερα άλλα Νοσοκομεία, έχουν ήδη προχωρήσει μετά την έγκριση από το Υπουργικό Συμβούλιο, στην κατ' εξαίρεση πρόσληψη προσωπικού από την Δ.ΕΠ.Α.ΝΟ.Μ για την κατάρτιση των μελετών και την επίβλεψη της κατασκευής τους.

Ο Δεσύλλας αναφέρθηκε εν εκτάσει στο ιστορικό του θέματος από τον ίδιο, σε συνεργασία με τις τότε διοικήσεις του ιδρύματος από τις αρχές του 1992 έως τον Αύγουστο του 1993.

Παρουσίασε σειρά εγγράφων και δελτίων τύπου εκείνης της περιόδου, από τα

οποία αποδεικνύεται η απόρριψη προτάσεων επέκτασης του Νοσοκομείου το Μάρτιο του 1992 και η σταθερή προσήλωση στην απόφαση για την κατασκευή νέου Νοσοκομείου στο Κοντόκαλι. Για το οποίο με μεγάλες από τότε προσπάθειες, εξασφαλίστηκαν τα 7 δις δρχ από το Εθνικό σκέλος του προγράμματος του Β΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και 1 δις δρχ από το Περιφερειακό Πρόγραμμα.

Ποσά που παραμένουν τα ίδια μέχρι σήμερα, με μόνη τη διαφορά ότι τα επικαλείται ως δήθεν δικές του επιτυχίες ο Ανδρέας Παγκράτης».

«*Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ*» αριθ. 391/ 7.2.1995 πού βρίσκεται στο αρχείο της Δημ. Βιβλ. όπως και όλα τα τεύχη των τοπικών εφημερίδων που αναφερόμαστε.

Σχόλιο της εφημερίδας «*Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ*» στο φύλλο της αρ. 393/7.2.1995 για το θέμα του Νοσοκομείου.

«Αρνητικό κλίμα συνάντησε ο Παγκράτης στο Υπουργείο Υγείας, σύμφωνα με δηλώσεις του, όταν πήγε να επιδώσει την απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου για την ανέγερση του νέου Νοσοκομείου.

Το κλίμα αυτό το είχαν διαμορφώσει με τις φαεινές τους ιδέες το δίδυμο Αλεξανδρόπουλος Ζαρκάδας που έπεισαν τον Υφυπουργό Υγείας Φαρμάκη, ότι η επέκταση είναι η λύση του προβλήματος της Κέρκυρας».

«ΗΤΑΝ ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ.....ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΡΟΔΟΥ, ΧΑΝΙΩΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ ΑΠΑΝΤΑ Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ ΣΤΟΝ ΣΠΥΡΟ ΚΑΛΟΥΔΗ. ΝΑ ΞΑΝΑΣΥΖΗΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 399/12.2.1995.

«ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΓΚΡΑΤΗ ΣΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΥΓΕΙΑΣ. ΖΗΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ. ΤΕΣΣΕΡΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 400/16.2.1995.

«ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ ΠΑΛΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ. ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΚΑΛΟΥΔΗ ΓΙΑ ΣΥΓΚΛΙΣΗ ΣΥΣΚΕΨΗΣ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΑΛΛΑ ΑΠΑΙΤΕΙ ΚΟΙΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 445/27.4.1995.

«ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΟΞΥΤΕΡΟΣ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ ΛΑΪΚΙΣΜΟ ΚΑΙ.... ΑΥΛΙΚΕΣ ΕΥΝΟΙΕΣ ΑΠΟΔΙΔΕΙ Ο ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ ΣΤΟ ΝΟΜΑΡΧΗ Α. ΠΑΓΚΡΑΤΗ. ΒΑΡΥΤΑΤΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Γ. ΡΩΜΑΙΟΥ.

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 453/10.5.1995.

«ΕΓΓΡΑΦΟ ΒΟΜΒΑ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ. ΘΕΛΟΥΝ 220 ΚΛΙΝΩΝ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΜΙΚΡΕΣ ΜΟΝΟ ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 468/31.5.1995.

«ΜΟΝΟ 8 ΔΙΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ. ΔΗΛΩΣΗ ΔΕΣΥΛΛΑ. ΝΕΑ ΕΡΩΤΗΣΗ ΔΕΣΥΛΛΑ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 479/16.6.1995.

«ΜΟΝΟ 8 ΔΙΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ. ΔΗΛΩΣΗ ΔΕΣΥΛΛΑ».

«Η ανέγερση νέου κτηρίου στην Κέρκυρα του Γ.Ν.Ν με πρόταση του Υπουργείου Υγείας, έχει ενταχθεί στο Β΄ Κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, με προϋπολογισμό 8 δις δρχ. Αυτό αναφέρεται μεταξύ άλλων στην απάντηση του Υπουργού Υγείας Δημήτρη Κρεμαστινού, στην αναφορά που είχε καταθέσει ο βουλευτής Κερκύρας της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας.

Αναφερόμενος στην απάντηση αυτή ο Δεσύλλας επισήμανε, την αναξιοπιστία των τοπικών Κυβερνητικών στελεχών στο θέμα της δυναμικότητας του Νοσοκομείου. Οι οποίοι με δηλώσεις τους καλλιεργούσαν συνεχώς την εντύπωση, ότι το θέμα αυτό παραμένει ανοικτό, ενώ όπως προκύπτει από την απάντηση του Υπουργού, η Κυβέρνηση είχε ήδη μόνη της αποφασίσει.

Γιατί πως είναι δυνατόν να έχει αποφασίσει για τον προϋπολογισμό του έργου, αν προηγούμενα δεν καθορίσει την δυναμικότητα του, επισήμανε ο Δεσύλλας. Επίσης στην απάντησή του αυτή σκόπιμα κατά τον βουλευτή Κερκύρας, ο Κρεμαστινός δεν αναφέρεται ρητά στον αριθμό των κλινών, γιατί προφανώς ο αριθμός αυτός θα υπολείπεται των 350 κλινών που είχαν αποφασιστεί το 1993 επί Ν.Δ., αλλά και αυτών των 250 κλινών πού είχε αποφασίσει το 1984 η τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Χωρίς βέβαια έκτοτε να υλοποιήσει την απόφασή της αυτή, αφού ως γνωστόν η αναγραφή του έργου στο αλήστου μνήμης 5 ετές πρόγραμμα, απεδείχθη εικονική».

Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ αρ. 480/17.6.1995.

«ΘΕΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΧΘΕΣ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ. ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΥΠΟΓΡΑΦΗΚΕ Η ΑΝΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΣΤΗ Λ. ΕΠ. Α. ΝΟ. Μ. ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑ 300 ΚΛΙΝΩΝ. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 11 ΔΙΣ ΔΡΧ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 557/10.10.1995.

«ΜΕ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ 11 ΔΙΣ ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ Η ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΘΩΣ ΙΑΤΡΙΚΟ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 588/22.11.1995.

SOS ΝΟΜΑΡΧΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΧΑΘΕΙ Η «ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ» ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ. ΣΤΙΣ ΚΑΛΕΝΔΕΣ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 702/15.5.1996.

«ΜΙΑ ΖΕΣΤΗ ΜΙΑ ΚΡΥΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ».

«Τη απαγοήτευση για την δυσμενή εξέλιξη στην υπόθεση τού Νέου Νοσοκομείου, διαδέχθηκε χθες η αισιοδοξία μετά από μία επιστολή του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών Γιώργου Ρωμαίου στο Νομάρχη Ανδρέα Παγκράτη, όπου επισημαίνεται ότι: «Ο Υπουργός Πεπονής τον διαβεβαίωσε, ότι προχωρούν κανονικά οι διαδικασίες για την ανέγερση του Νέου Νοσοκομείου της Κέρκυρας».

«ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗ. ΠΟΙΟΣ ΣΑΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕ; ΥΠΟ ΑΙΡΕΣΗ Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 709/25.5.1996.
«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 714/1.996.

«ΨΑΧΝΕΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΤΙΤΛΟΥΣ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 759/6.8.1996.

«ΣΙΓΟΥΡΙΑ ΠΑΓΚΡΑΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 763/10.8.1996.

«ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗ ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 769/22.8.1996.

«ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΞΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΕΕΙ Η Ν.Δ. ΑΛΗΘΙΝΟ ΓΕΦΥΡΙ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 777/3.9.1996.

«ΣΤΗ ΠΡΟΚΥΡΗΞΗ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΝΑΦΕΡΘΗΚΕ ΣΕ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΤΟΥ ΔΗΛΩΣΗ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 777/3.9.1996.

«ΣΕ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ Η ΚΕΡΚΥΡΑ. ΨΑΧΝΟΥΝ 1 ΔΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. ΣΤΟ Γ. ΔΡΥ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΥΡΕΣΗ ΤΟΥ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 758/3.10.1996.

ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 761/8.8.1996.

«Σοβαρό πρόβλημα με την κυριότητα του οικοπέδου, στο οποίο προβλέπεται η ανέγερση του νέου Νοσοκομείου, ομολόγησε ότι υπάρχει στη χθεσινή συνέντευξη τύπου, ο γραμματέας της Ν.Ε του ΠΑΣΟΚ Γιώργος Φαναριώτης. Το έργο της αναζήτησης των τίτλων κυριότητος και η τακτοποίηση του ιδιοκτησιακού, έχει ανατεθεί στον ψυχίατρο πρόεδρο του ΓΝΝΚ Κώστα Αλεξανδρόπουλο. Ο οποίος μετά τις υπεκφυγές και τις προσπάθειες αποπροσανατολισμού, είναι πλέον εκτεθειμένος στην Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, για αδράνεια τριών περίπου χρόνων στο σοβαρό αυτό θέμα...».

«ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ ΣΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ. ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 820/9.11.1996.

Τελικά οι οικοδομικές εργασίες ολοκληρώθηκαν το 2007 από την Κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή, όπως και η εγκατάσταση του συνόλου του ξενοδοχειακού και ιατρικού του εξοπλισμού. Την προεκλογική δε περίοδο του 1997 ως γνωστόν, ξεκίνησε η επίσημη λειτουργία του.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΓΚΙΚΑ ΣΤΟ ΕΚΛΟΓΟΔΙΚΕΙΟ

Μετά τις εκλογές του 1993 και ενώ είχα ορκιστεί βουλευτής, πληροφορήθηκα ότι, για μια ακόμη φορά ο πρώην βουλευτής Σωτήρης Γκίκας, προσπαθεί να μου αφαιρέσει την βουλευτική έδρα.

Ευρισκόμουνα Παρασκευή μεσημέρι στα γραφεία της Ν.Δ. στη Βουλή και είχα συνάντηση με δύο συμπατριώτες και φίλους μου, τους Βασίλη Παπαδάτο και Λευτέρη Χανδρινό για να φάμε μαζί και εν συνεχεία να αναχωρήσουμε για την Κέρκυρα. Ενώ φεύγαμε ο δ/ντής των γραφείων της Ν.Δ. στη Βουλή Γιάννης Σαρηγιάννης, με πληροφόρησε ότι ο Γκίκας υπέβαλε στο εκλογοδικείο ένσταση κατά της εκλογής μου.

Αιφνιδιάστηκα γιατί πίστευα ότι μετά την επανακαταμέτρηση των ψηφοδελτίων που είχε κάνει στα δικαστήρια της Κέρκυρας, το θέμα είχε κλείσει οριστικά.

Επειδή ήταν Παρασκευή και μέχρι την Δευτέρα που θα επέστρεφα στην Αθήνα, μη γνωρίζοντας το περιεχόμενο της ένστασης, η αγωνία θα με ταλάνιζε, κατευθυνθήκαμε άμεσα στη γραμματεία του Εκλογοδικείου στα δικαστήρια της οδού Πανεπιστημίου.

Παρέλαβα την ένσταση, η δε γραμματέας του Εκλογοδικείου με ενημέρωσε ότι την κατέθεσε ο ίδιος ο Γκίκας, περιμένοντας υπομονετικά έξω από το γραφείο της, προκειμένου να παρέλθει και το προτελευταίο δευτερόλεπτο της προθεσμίας, που είχε τη δυνατότητα να την υποβάλει. Προφανώς γιατί ίσως πίστευε ότι μετά την λήξη της προθεσμίας υποβολής των ενστάσεων, δεν θα είχα πλέον δικαίωμα αντίδρασης. Αλλά και το περιεχόμενο της ένστασης, φανέρωνε την πεποίθηση του αυτή. Ακόμη και οι εν συνεχεία δηλώσεις του στη εφημερίδα *«Ελευθερία»* (φύλλο 13228/5.11.1993), χαρακτηρίζονται άκρως υποκριτικές. Μεταφέρω αυτούσιο το πλήρες κείμενο της εφημερίδας.

«Νέα τροπή παίρνουν τα πράγματα στο χώρο της Ν.Δ. στη Κέρκυρα. Όχι ότι ήταν ποτέ οι σχέσεις των κ. κ Γκίκα και Δεσύλλα φιλικές, αλλά η προσφυγή στο Εκλογοδικείο του πρώτου κατά του δευτέρου, οξύνει την αντιπαράθεσή τους ακόμη περισσότερο. Ο Στρατηγός και υποψήφιος βουλευτής στις εκλογές της 10ης Οκτωβρίου Γκίκας, κατέθεσε ένσταση κατά του Α. Δεσύλλα, με το αιτιολογικό της λάθος καταμέτρησης ψήφων.

Η αντίδραση από την πλευρά του κ. Δεσύλλα που η μοίρα του το έχει να μπλέκει με εκλογοδικεία, αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Όσον αφορά τον κ. Γκίκα η δήλωσή του στην «Ελευθερία» είναι η ακόλουθη.

«Υπέβαλα ένσταση διότι έχει παραβιαστεί το άρθρο 65 του Π.Δ 265/1989 που αναφέρει ρητά, ότι δεν λαμβάνεται υπόψη σταυρός προτίμησης, εάν ο πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής δεν έχει μονογράψει το ψηφοδέλτιο παραπλεύρως του σταυρού προτίμησης και δεν έχει αναγράψει στο ψηφοδέλτιο ολογράφως, τον συνολικό αριθμό προτιμήσεων που σημειώθηκαν σε αυτό. Επειδή είναι σαφής η διάταξη αυτή, ζήτησα για όλους τους υποψηφίους του συνδυασμού να αφαιρεθούν οι σταυροί προτίμησης. Δεν στρέφομαι εναντίον κανενός, ζητώ απλά να εφαρμοστεί ο νόμος και πιστεύω η εξέταση του θέματος από το εκλογοδικείο, είναι δυνατό να αλλάξει το εκλογικό αποτέλεσμα της 10ης Οκτωβρίου για την Κέρκυρα».

Κατεβαίνοντας τις σκάλες των δικαστηρίων διάβαζα συγχρόνως και το περιεχόμενό της.

Η πρόβλεψη αυτή του εκλογικού νομού ήταν απόλυτα σωστή και τεκμηριωμένη, προκειμένου να αποκλεισθεί κάθε δυνατότητα να προστεθούν εκ των υστέρων σταυροί προτίμησης.

Η διάταξη όμως αυτή του νόμου, ίσχυε προφανώς για όλους τους συμμετέχοντες στο ψηφοδέλτιο και όχι μόνο για τους συνυποψήφιους του κ. Γκίκα. Οι οποίοι αν δεν είχαν και αυτοί το δικαίωμα, όπως φαίνεται να πίστευε ο ίδιος και η ενέργειά του να καταθέσει στο τελευταίο δευτερόλεπτο της μη ανατρεπτικής προθεσμίας την ένστασή του το αποδείκνυε, τότε θα μιλούσαμε για μονομερή εφαρμογή του νόμου, δηλαδή όποιος πρόλαβε τον κύριο είδε.

Αν τον κ. Γκίκα τον ενδιέφερε πράγματι μόνο η εφαρμογή του νόμου, όπως ο ίδιος με τη δήλωσή του στη *«Ελευθερία»* ισχυριζόταν, τότε θα έπρεπε να καταθέσει και να δημοσιοποιήσει την δήλωσή του στην αρχή της προβλεπόμενης περιόδου που ο νόμος καθόριζε για την υποβολή των ενστάσεων και όχι να περιμένει «στημένος» έξω από την πόρτα της γραμματείας του εκλογοδικείου, να παρέλθει και το προτελευταίο δευτερόλεπτο της προβλεπόμενης από τον νόμο προθεσμίας.

Η ενέργειά του δε αυτή σαφώς στρέφετο εναντίον μου, γιατί πως ήταν δυνατόν να αλλάξει το αποτέλεσμα έναντι π.χ. του συνυποψήφιού μας Σπύρου Κομιανού, ο όποιος πήρε περίπου 500 ψήφους έναντι των 8.450 περίπου που πήρε ο κ. Γκίκας.

Απλά πιστεύω ότι ήταν μια υποκριτική δήλωση, για να μη χάσει τις εντυπώσεις από την ενέργειά του αυτή.

Η θεώρησή μου αυτή επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι κατέθεσε την ένστασή του το τελευταίο δευτερόλεπτο εκπνοής της προβλεπόμενης προθεσμίας, γιατί προφανώς πίστευε ότι κανείς από εμάς δεν είχε πλέον δικαίωμα να υποβάλει και αυτός ένσταση σε βάρος του. Αφού με δεδομένο ότι οι τυχόν παραλείψεις του προέδρου της εφορευτικής επιτροπής να μονογράφει δίπλα στο σταυρό προτίμησης και να αναγράψει αριθμητικώς και ολογράφως το σύνολο των σταυρών προτίμησης, θα ήταν οι ίδιες για όλους τους υποψηφίους. Εν πάση δε περιπτώσει αθέλητες τυχόν μεμονωμένες παραλείψεις, δεν θα μπορούσαν να αλλοιώσουν την διάφορα των 300 περίπου σταυρών που είχαμε μεταξύ μας. Οπότε προς τι η ένσταση, εκτός βέβαια και αν σκέπτονταν να είναι και πάλι υποψήφιος στις επόμενες εκλογές και ήθελε με αυτόν τον τρόπο να σταματήσει, για κάποιο χρονικό διάστημα, τις τυχόν διαρροές στελεχών του.

Από το απέναντι εστιατόριο *«Rex»,* πήρα στο τηλέφωνο τον έγκριτο δικηγόρο και φίλο μου αείμνηστο Γεράσιμο Λυκούρη και του διάβασα το περιεχόμενο της ένστασης και κανονίσαμε μόλις φτάσω στην Κέρκυρα, να με περιμένει στο γραφείο του.

Φτάνοντας στο γραφείο του, ο Μεμάς είχε ήδη μελετήσει το θέμα. Μού επιβεβαίωσε κατά αρχή ότι είχα το δικαίωμα της αντένστασης και ότι ο συνδετικός σύνδεσμος *«και»* που υπήρχε στο νόμο, σήμαινε ότι για να μη ληφθεί υπόψη ο σταυρός προτίμησης, θα έπρεπε αθροιστικά να μην έχει την μονογραφή δίπλα στο σταυρό και να μην αναγράφεται ολογράφως το σύνολο των σταυρών προτίμησης στο ψηφοδέλτιο. Δηλαδή χρειαζόταν να λείπουν και οι δυο αυτές προϋποθέσεις για να μη ληφθεί υπόψη ο σταυρός προτίμησης. Συμπλήρωσε δε ότι υπάρχει νομολογία, που ερμηνεύει την αθροιστική ιδιότητα του συνδέσμου *«και».*

Συμπλήρωσε όμως προφητικά, όπως θα αποδειχθεί στη συνέχεια, *«επειδή όμως στα δικαστήρια δεν μπορείς ποτέ να είσαι σίγουρος, να πάμε στο Πρωτοδικείο της*

Κέρκυρας και να ζητήσουμε επανακαταμέτρηση, προκειμένου να εντοπίσουμε και εμείς τυχόν ψηφοδέλτια που είχαν σταυρούς προτίμησης στον Γκίκα και παρουσίαζαν τις ίδιες παραλείψεις».

Επειδή όμως με την θετική από τις σπουδές μου του πολιτικού μηχανικού σκέψη, θεωρούσα αδιανόητο να υπάρχει άλλη ερμηνεία της σχετικής εκλογικής διάταξης, αδιαφορούσα να προχωρήσω στον έλεγχο των ψηφοδελτίων, ο Γεράσιμος όμως συνέχιζε να με παίρνει κάθε πρωί στο τηλέφωνο να με ρωτάει τι έκαμα.

Πράγματι συνεργάτες του γραφείου μου μετά από αίτηση μου, ερεύνησαν τα ψηφοδέλτια του Γκίκα, που όπως ήταν επόμενο παρουσίαζαν τις ίδιες ακριβώς ελλείψεις.

Βρήκαν τελικά μεγαλύτερο αριθμό ψηφοδελτίων του κ. Γκίκα που είχαν τις ίδιες παραλείψεις και αφού συγκέντωσαν μεγαλύτερο αριθμό ψηφοδελτίων από αυτόν που επικαλείτο ο κ. Γκίκας, σταμάτησαν τον περαιτέρω έλεγχο.

Με τα στοιχεία πλέον αυτά επισκέφτηκα ένα εξειδικευμένο δικηγόρο των Αθηνών και του ζήτησα να μου υποβάλει την αντένσταση.

Μου ζήτησε όμως ένα σημαντικό χρηματικό ποσόν, που δεν διέθετα και αποφάσισα να απευθυνθώ στο φίλο μου και πολιτικό υποστηρικτή μου Γιάννη Ρούσσινο έγκριτο δικηγόρο των Αθηνών.

Ο Γιάννης προσφέρθηκε ευχαρίστως άνευ οποιασδήποτε αμοιβής να συντάξει το δικόγραφο της ένστασης, που έπρεπε να καταθέσω στο εκλογοδικείο.

Όταν όμως καθίσαμε μαζί να συντάξει το δικόγραφο, επέμενε ότι δεν υπήρχε κανένας απολύτως λόγος να επικαλεσθούμε τις όμοιες παραλήψεις των ψηφοδελτίων του Γκίκα, γιατί η διάταξη ήταν σαφέστατη και δεν άφηνε κανένα περιθώριο στους δικαστές για διαφορετική ερμηνεία της αθροιστικής έννοιας του συνδέσμου *«και».*

Όμως εγώ έχοντας στο μυαλό μου την γνώμη του Μεμά για τις δικαστικές αποφάσεις, επέμεινα και τελικά καταθέσαμε και αντένσταση επικαλούμενος και τις αντίστοιχες παραλείψεις ψηφοδελτίων του κ. Γκίκα.

Ο συνάδελφος βουλευτής Τάσος Νεράντζης έγκριτος και αυτός Δικηγόρος Πειραιά, που αντιμετώπιζε το ίδιο πρόβλημα στο Εκλογοδικείο, μου έδωσε τα πλήρη πρακτικά της συζήτησης στη Βουλή πριν από την ψήφιση της σχετικής διάταξης, όπου σαφώς είχε καταγραφεί η σωστή ερμηνεία της.

Η εισήγηση στο Εκλογοδικείο, απέρριπτε στο σύνολό της την ένσταση του Γκίκα, δεχόμενη την σωστή ερμηνεία του αθροιστικού συνδέσμου *«και».*

Ποιός όμως πλην του Λυκούρη θα μπορούσε να φανταστεί την εξέλιξη;

Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο ως γνωστόν συνεδριάζει και παίρνει την απόφαση, εν συνεχεία διατυπώνεται η απόφαση και εγκρίνεται τυπικά πλέον σε επόμενη συνεδρίαση, οπότε και αναγγέλλεται δημόσια.

Δύο ημέρες πριν δημοσιευθεί η απόφαση, συναντήθηκα εντελώς τυχαία στο Ξενοδοχείο που διέμενα με ένα Αεροπαγίτη από την Βόρεια Ελλάδα, που ήταν μέλος του Εκλογοδικείου που δίκασε την δική μου υπόθεση και με ενημέρωσε ότι με δικαίωνε η απόφαση μόνο όμως ως προς το σκέλος του συνυπολογισμού των άκυρων σταυρών προτίμησης και των δύο, δηλαδή των δικών μου και του Γκίκα. Δηλαδή δεχόταν την ακυρότητα των σταυρών που δεν είχαν, έστω την μία από τις δύο προϋποθέσεις που απαιτούσε ο νόμος. Προσπάθησα να τον πείσω ότι δεν ήταν σωστή η απόφαση, αλλά δεν τα κατάφερα. Τελικά την επομένη ημέρα που συναντηθήκαμε και πάλι στο Ξενοδοχείο, παραδέχτηκε ότι είχα δίκιο και ότι θα προσπαθούσε στη συνεδρίαση

να διορθωθεί το λάθος που είχε γίνει. Τελικά το δικαστήριο αποφάσισε, να μη διορθωθεί η απόφαση!

Ο αείμνηστος φίλος μου Γεράσιμος Λυκούρης μου έσωσε την βουλευτική έδρα, όπως επίσης ο φίλος μου καθηγητής του διεθνούς δίκαιου Θεόδωρος Χριστοδουλίδης, μου είχε σώσει την βουλευτική έδρα στην προηγούμενη εκλογή μου το 1990, επειδή με προέτρεψε να παραιτηθώ από την θέση του ειδικού συμβούλου στο Υπουργείο Τουρισμού, τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την διεξαγωγή των εκλογών. Όπως δε με πληροφόρησε αργότερα η κυρία Ευγενεία *«Τζένη»* Παπαδοπούλου της υπηρεσίας διοικητικού του Υπουργείου Τουρισμού, αμέσως μετά τις εκλογές του 1990, είχε περάσει από το Υπουργείο Τουρισμού ο κ. Σωτήρης Γκίκας και ζήτησε να πληροφορηθεί την ακριβή ημερομηνία παραίτησης μου από την θέση του ειδικού συμβούλου του Υπουργού Τουρισμού. Είχε δε και σε αυτές τις εκλογές προηγηθεί εκ μέρους του, επανακαταμέτρηση των σταυρών προτίμησης που είχα πάρει.

Η αγνωμοσύνη του εξ αγχιστείας συγγενή μου Σωτήρη Γκίκα, τελικά δεν επιβραβεύτηκε στις δύο αυτές εκλογικές αναμετρήσεις του 1990 και του 1993. Το άδικο δεν ευλογείται. Τον προέτρεψα το 1977 μετά την αποστρατεία του, να βάλει υποψηφιότητα βουλευτή, κατάφερα να περιληφθεί στο ψηφοδέλτιο της Ν.Δ. μέσω του αείμνηστου συμπέθερου και φίλου μου δικηγόρου Σπύρου Παγκράτη, που ήταν ο έμπιστος φίλος του Αχιλλέα Καραμανλή στην Κέρκυρα. Επωμίστηκα το μεγαλύτερο μέρος των εκλογικών δαπανών και συνέβαλλα ουσιαστικά να κάνει μια αξιοπρεπέστατη εμφάνιση μετά από 25 χρόνια που έλειπε από την Κέρκυρα και συνεπώς ήταν άγνωστος μεταξύ αγνώστων και πήρα την ανταμοιβή.

Επιβεβαιώθηκε έτσι για μια ακόμη φορά το *«ουδείς ασφαλέστερος εχθρός του ευεργετηθέντος αχάριστου»*.

ΑΛΙΕΥΤΙΚΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΣΤΟ ΜΑΝΤΟΥΚΙ

Το αλιευτικό καταφύγιο στο προάστιο Μαντούκι της Κέρκυρας, είχε την ανάγκη συμπληρωματικών εργασιών. Οι ψαράδες της περιοχής ζητούσαν επίμονα να γίνει εκσκαφή της λεκάνης και να κατασκευαστεί κρηπιδότοιχος. Επειδή σύχναζα στην περιοχή σε κάθε ευκαιρία μου το επισήμαναν. Ιδιαίτερα δε ο προσωπικός φίλος μου αείμνηστος Νικόλας Στρατηγός, ένας καλοκάγαθος παλιός χειριστής εκσκαπτικών μηχανημάτων, που είχε για χρόνια εργαστεί στον πατέρα μου. Που ενώ μου παρείχε τα πάντα, με είχε μάθει από τα παιδικά μου χρόνια να σέβομαι την αξία του χρήματος. Ήταν ιδιαίτερα φειδωλός ακόμη και στα εφηβικά μου χρόνια να μου δίνει, έστω και μία δραχμή στο χέρι. Συγχρόνως όμως μού είχε ανοικτή πίστωση σε γαλακτοπωλείο, ζαχαροπλαστείο, σε εμπορικό κατάστημα για το ντύσιμο μου. Ειδικά δε για τη μόρφωση μου, αναλάμβανε με ευχαρίστηση κάθε δαπάνη. Μετά τη μικρή αυτή αυθόρμητη παρένθεση αλλά πλούσια σε συναισθήματα αναγνώριση και αγάπη για όσα οι γονείς μού προσέφεραν, επανέρχομαι στο θέμα του αλιευτικού καταφυγίου. Βρέθηκε η κατάλληλη ευκαιρία στις 22 Μαΐου 1993 με την παρουσία του Πρωθυπουργού για τρεις ημέρες στην Κέρκυρα, για να παρευρεθεί στις τελετές για την Ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα την 21η Μαΐου.

Την επομένη ημέρα επισκέφτηκε εκτελούμενα έργα στο νομό, μεταξύ των οποίων και την κατασκευαζόμενη μεγάλη προβλήτα στο νέο λιμάνι.

Από αριστερά παραπλεύρως του Πρωθυπουργού, ο βουλευτής Αλέκος Δεσύλλας και ο πρόεδρος της Λιμενικής Επιτροπής Κερκύρας Γιάννης Κεφαλλωνίτης.

Επωφελήθηκα της ευκαιρίας και παρά την αντίδραση των εξ Αθηνών συνοδών του να επιστρέψει στο Ξενοδοχείο, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεών του, επέμεινα να επισκεφτούμε και το παρακείμενο λιμανάκι των αλιέων. Πράγματι ο Πρόεδρος και σε αυτή την περίπτωση δεν μου χάλασε χατίρι. Σταματήσαμε για λίγο να δει το λιμανάκι και να χαιρετήσει τους ευρισκόμενους εκεί ψαράδες, οι οποίοι του υπέβαλαν το αίτημα τους.

Οι υπόλοιπες ενέργειες για την χρηματοδότηση του έργου ανήκαν πλέον σε μένα και στην αγαπητή μου φίλη Σάκη Κυπραίου, διευθύντρια του ιδιαίτερου γραφείου του Πρωθυπουργού.

Η ανακοίνωση μου, που καταχωρήθηκε στο αρ. 13172/17.8.1993 φύλλο της εφημερίδας «*Ελευθερία*», αναγράφει το τελικό αποτέλεσμα. .

«Με απόφαση του (10.8.93) ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας Αριστείδης Τσιπλάκος, ενέκρινε την αύξηση του ορίου πληρωμών της ΣΑΝΤ 1 της Νομαρχίας Κέρκυρας κατά 40.000.000 δρχ, προκειμένου να διατεθούν κατά αποκλειστικότητα για την εκσκαφή λεκάνης και κατασκευή κρηπιδώματος, αλιευτικού καταφυγίου στο Μαντούκι Κέρκυρας».

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

Μεγάλη ήταν η αγωνία του Μακαριστού Μητροπολίτη Τιμόθεου, για την ενίσχυση της στατικής επάρκειας του Καμπαναριού της εκκλησίας του Πολιούχου του Νησιού μας Αγίου Σπυρίδωνα.

Η αγάπη του για την εκκλησία και το έργο της, οδήγησε πολλούς συμπολίτες μας, να παρεξηγήσουν αρκετές φορές τις προθέσεις του. Από την πρώτη στιγμή που ήλθε στην Κέρκυρα ως Μητροπολίτης, προσπαθούσε να εξασφαλίσει έσοδα και χορηγήσεις, προκειμένου να ενισχύσει το κοινωνικό έργο της εκκλησίας αλλά και να το διευρύνει με την δημιουργία χρήσιμων για την εκκλησία και το κοινωνικό σύνολο υποδομών. Χαρακτηριστικά μπορώ να αναφέρω, το *«Ίδρυμα Χρονίως Πασχόντων Πλατυτέρα»,* το σχολείο ειδικών παιδιών στη οδό Ακαδημίας, την αντικατάσταση των υπαρχόντων σκηνών με μικρά οικήματα για την διαμονή των παιδιών στις κατασκηνώσεις στην Κασσιόπη, την ανακαίνιση των γραφείων της Μητρόπολης στα Μουράγια, το συνεδριακό κέντρο στη Πλατυτέρα, τις εγκαταστάσεις στην Καμάρα Αγίων Θεοδώρων για την φιλοξενία προσωπικοτήτων κ.α. Τελικά μετά το θάνατο του, το μόνο περιουσιακό στοιχείο που βρέθηκε στην κατοχή του ήταν ένα δυαράκι διαμέρισμα στην Αθήνα, που το είχε αποκτήσει με δάνειο από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και που το είχε εξοφλήσει λίγο καιρό πριν από το θάνατο του και το άφησε στην Εκκλησία.

Ενθυμούμαι χαρακτηριστικά το εξής περιστατικό. Στα πρώτα βήματα μου ως βουλευτής, με ενημέρωσε συνάδελφος ότι ο Υφυπουργός Πολιτισμού αρμόδιος για θέματα Αθλητισμού, έδινε χρήματα από το ΠΡΟΠΟ για αθλητικές δραστηριότητες.

Επισκέφτηκα τον Βασίλη Παπαγεωργόπουλο και του ζήτησα ενίσχυση για το ποδοσφαιρικό σωματείο του ΑΟ Κέρκυρα που έπαιζε τότε στη Β εθνική κατηγορία, επί προεδρίας Γιάννη Μπάρμπα. Φάνηκε πρόθυμος και μου υποσχέθηκε άμεσα 10.000.000 δρχ. Όμως με συμβούλευσε να δοθούν σε περισσότερα αθλητικά σωματεία. Μου είπε χαρακτηριστικά: «Δεν θα πας το Σαββατοκύριακο στη Κέρκυρα, φρόντισε να μου προσκομίσεις *επιστολές Αθλητικών Σωματείων, που να ζητάνε οικονομική ενίσχυση».*

Τηλεφώνησα στον υπεύθυνο συνεργάτη του γραφείου μου Δημήτρη Μπόρτς, τραπεζικό υπάλληλο που είχε αποσπασθεί στο γραφείο μου, παλαιό αξιόλογο ποδοσφαιριστή και του ζήτησα να φροντίσει να ενημερώσει σχετικά τα πλέον δραστήρια αθλητικά σωματεία του νομού.

Πράγματι ο Δημήτρης έντιμος και εξαιρετικός συνεργάτης, που γνωριζόμαστε από την εποχή που συμμετείχα στη διοίκηση του Α. Ο Κέρκυρα, που μετά από δική μου προτροπή και παράκληση δέχτηκε να αποσπασθεί στο γραφείο μου, συγκέντρωσε τις απαιτούμενες επιστολές.

Την Δευτέρα που πήγα στην Αθήνα τις είχα μαζί μου, αλλά έδωσα σε άλλα θέματα προτεραιότητα και κατέληξα να πάω στον Υφυπουργό πρωί Παρασκευής, πριν φύγω για την Κέρκυρα. Όταν μπήκα στο γραφείο του Παπαγεωργόπουλου και του έδωσα τις επιστολές, με κοίταξε για λίγο αμήχανα και όταν το ρώτησα τι συμβαίνει, μου είπε τα χρήματα δεν τα έχω πλέον γιατί τα έδωσα στον Μητροπολίτη σας, για την διαμόρφωση του γηπέδου της παιδικής κατασκήνωσης της Ιεράς Μητρόπολης,

στη Λίνια Χλωμού Κέρκυρας. Στην αναπόφευκτη αντίδραση μου, ήρεμος όπως πάντα ο Βασίλης μου είπε: *«Τι να έκανα πρώτη φορά είδα στο γραφείο μου Μητροπολίτη και δεν μπορούσα να αρνηθώ».* Έχε υπομονή δέκα ημέρες και το θέμα θα τακτοποιηθεί. Πράγματι υπήρξε απόλυτα συνεπής στην υπόσχεση του.

Έκτοτε όταν συχνά συναντιόμαστε με τον Μητροπολίτη στο αεροπλάνο για την Αθήνα, του έλεγα Σεβασμιότατε με το που θα προσγειωθεί το αεροπλάνο, θα αρχίσω να τρέχω για να μη με αιφνιδιάσετε ξανά.

Το 1989 2-3 μήνες πριν από την δεύτερη από τις τρεις αλλεπάλληλες Εθνικές εκλογές του 1989-1990, ήρθε στην Κέρκυρα η αείμνηστη πλέον Μαρίκα Μητσοτάκη, για να μιλήσει σε συγκέντρωση γυναικών στον Δημοτικό Θέατρο *«Φοίνικα».* Την συνόδευε η Σάκη Κυπραίου, η οποία μου εκμυστηρεύτηκε την επιθυμία της, να βοηθήσει για μια σημαντική δωρεάν στη εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνος.

Από την εκδήλωση στον «Φοίνικα» με ομιλήτρια την Μ. Μητσοτάκη.

Γνωρίζοντας το πρόβλημα της στατικής επάρκειας του Καμπαναριού, την προέτρεψα να αναγγείλει μια γενναία οικονομική ενίσχυση για την αποκατάστασή του. Πράγματι στην ομιλία της η Μαρίκα Μητσοτάκη υποσχέθηκε το ενδιαφέρον της για την χορήγηση 20.000.000 δρχ.

Συνεννοήθηκα με τον Μητροπολίτη και με δεδομένο ότι εγώ δεν ήμουνα βουλευ-

τής, για να παρακολουθήσω από κοντά την εξέλιξη του θέματος, ανέλαβε ο ίδιος με τις δικές του προσβάσεις να το παρακολουθήσει.

Μετά τις εκλογές του Νοεμβρίου του 1989, συναντηθήκαμε με τον Μητροπολίτη στις 24 Μαρτίου 1990 την παραμονή της γιορτής του Ευαγγελισμού, μετά το πέρας της λειτουργίας του 'Εσπερινού που τελείται κάθε χρόνο στην εκκλησία της Υπεραγίας Θεοτόκου Ευαγγελίστριας Σγουράδων.

Τον ρώτησα αν υπήρχε εξέλιξη, στο θέμα της χρηματοδότησης για το Καμπαναριό.

Με ενημέρωσε, ότι δυστυχώς δεν γίνεται τίποτα, γιατί η μέσω τρίτου προσώπου επικοινωνία μαζί της, του δόθηκε η απάντηση, ότι αφού η Ν.Δ. δεν έγινε Κυβέρνηση, η Μαρίκα δεν είχε την δυνατότητα για την χρηματοδότηση που είχε υποσχεθεί.

Τον ρώτησα αν θα ήθελε να αναλάβω εγώ το θέμα. Η απάντηση του άμεση: «Κάνε το Αλέκο και εγώ δημόσια θα σε ευχαριστήσω μέσα από την εφημερίδα της Μητρόπολης «ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», που σημειωτέον μοιράζονταν δωρεάν σε δεκάδες χιλιάδες φύλλα σε όλη την Κέρκυρα, αλλά και από τον Άμβωνα όλων των Εκκλησιών». Του είπα Σεβασμιότατε δεν θέλω τίποτα, απλά αν τα καταφέρω θα μου μείνει η ικανοποίηση, ότι συνέβαλα στην υλοποίηση ενός τόσο σημαντικού και κατεπείγοντος έργου, για την Εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα αλλά και για το Νησί μας.

Πράγματι μετά από μικρό σχετικά χρονικό διάστημα, τον ενημέρωσα για την θετική έκβαση του θέματος με την χορήγηση των 20.000.000 δρχ, ως συμβολή στην δαπάνη της ενίσχυσης της στατικής επάρκειας του Καμπαναριού του Πολιούχου της πόλης μας Αγίου Σπυρίδωνα.

Τρεις σημαντικές προσωπικότητες της Ορθόδοξης Εκκλησίας επισκέφτηκαν την Κέρκυρα, προσκεκλημένοι του Μακαριστού Μητροπολίτη Τιμόθεου.

Όπου μου δόθηκε η ευκαιρία μετά το γεύμα στο Ξενοδοχείο CORFU PALACE να έχω σύντομες, αλλά ιδιαίτερα χρήσιμες για μένα συνομιλίες μαζί τους. Αναφέρομαι στον πρώην Αρχιεπίσκοπο Βορείου και Νοτίου Αμερικής Ιάκωβο, τον συμπατριώτη μας Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Νέας Υερσέης των Η.Π.Α Sila και το μεγάλο Ευεργέτη του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωσταντινούπολεως Παναγιώτη Αγγελόπουλο.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος μού σύστησε να επισκεφθώ τις Η.Π.Α, μετά από σχετική πρόσκληση του εξαίρετου Κερκυραίου Μητροπολίτη Sila.

Ανάλογη πρόσκληση μου είχε προηγούμενα απευθύνει, ο δημοσιογράφος Καστανάς Δημήτρης, πού είχε κάθε Κυριακή μεσημέρι, την ωριαία Ελληνική εκπομπή σε τοπικό τηλεοπτικό κανάλι της Νέας Υόρκης. Δυστυχώς και τις δύο αυτές προσκλήσεις, λόγω υποχρεώσεων δεν μπόρεσα να τις πραγματοποιήσω.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΑΚΟ

Στο πρώτο χρόνο της κοινοβουλευτικής μου θητείας το 1991, έπρεπε να ασχοληθώ ενεργά με το πρόβλημα της δακοκτονίας. Οι Κερκυραίοι ελαιοπαραγωγοί, λόγω του μεγάλου ύψους των ελαιοδέντρων και του δύσβατου εδάφους, απαιτούσαν οι ψεκασμοί των ελαιοδέντρων τους, να γίνεται από τον αέρος με αεροπλάνο η ελικόπτερο. Η πρακτική αυτή είχε επικρατήσει τα προηγούμενα χρόνια σε ολόκληρο το νομό Κερκύρας.

Όπως κάθε χρόνο το Ταμείο Ελαιοπαραγωγής Κέρκυρας με την αρ. 3/1991 της 29ης Μαΐου απόφαση του, είχε προγραμματίσει την διενέργεια αεροψεκασμών στο σύνολο του νομού, η οποία σε διάστημα μόλις δυο ημερών είχε επικυρωθεί από τον Νομάρχη Κέρκυρας.

Όμως μετά από προσφυγή κατά της απόφασης που κατατέθηκε στις 19 Ιουλίου στο Συμβούλιο της Επικρατείας από τον Σύλλογο Περιβάλλοντος Κέρκυρας, εκδόθηκε η αρ. 563/91 απόφαση του τμήματος αναστολών του Σ.Ε, που ανέστειλε την ισχύ της απόφασης του Ταμείου Ελαιοπαραγωγής.

Επόμενο ήταν να εκδηλωθούν σοβαρές αντιδράσεις από του Κερκυραίους ελαιοπαραγωγούς, με κύριο βέβαια αποδέκτη τον Κυβερνητικό βουλευτή.

Ξεκίνησα ένα μαραθώνιο διαβουλεύσεων στο Υπουργείο Γεωργίας που παρουσίαζε αρκετές δυσκολίες, αφού το πρόβλημα αυτό περιορίζετο μόνο στο νομό της Κέρκυρας. Διαβουλεύσεις που είχαν ως αποτέλεσμα στις 19 Σεπτέμβρη, μετά από μία εβδομάδα από την δημοσίευση στις 12 Σεπτέμβρη της απαγορευτικής απόφασης του Σ.Ε, το Υπουργείο Γεωργίας να καταθέσει στο Σ.Ε αίτηση αναστολής της απαγορευτικής απόφασης.

Η πίεση που δεχόμουν καθημερινά από την Κέρκυρα διαρκώς μεγάλωνε, με δεδομένο ότι μη υπάρχουσας οιασδήποτε άλλης προετοιμασίας για την αντικατάσταση των αεροψεκασμών με ψεκασμούς από εδάφους, υπήρχε κατά τις εκτιμήσεις των τοπικά υπεύθυνων, μεγάλος κίνδυνος να χαθεί σημαντικό μέρος της παραγωγής ελαιολάδου.

Από συζητήσεις με τον γ.γ του Υπουργείου Γεωργίας Νίκο Ψυλλάκη, που είχαμε κοινούς φίλους στο Μπάρι της Ιταλίας, όπου είχε κάνει την μετεκπαίδευση του και με σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Σωτήρη Κούβελα, βρέθηκε ένας ανορθόδοξος τρόπος παράκαμψης της απόφασης του Σ.Ε.

Το Ταμείο Ελαιοπαραγωγής ύστερα από οδηγίες του Υπουργείου Γεωργίας, ανακάλεσε την απόφαση του 3/91 για την διενέργεια των αεροψεκασμών, η οποία προηγούμενα είχε ανασταλεί από το Σ.Ε.

Στη θέση της εξέδωσε νέα απόφαση στις 4 Οκτωβρίου του 1991, διορθώνοντας ορισμένα σημεία της παλαιάς απόφασης, προσθέτοντας και νέους περιοριστικούς περιβαλλοντικούς όρους, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι τυχόν παρενέργειες των αεροψεκασμών.

Ήταν σαφώς μια παρελκυστική τακτική, προκειμένου να κερδηθεί χρόνος και να γίνουν οι αεροψεκασμοί, μέχρι βέβαια να κατατεθεί και να συζητηθεί από το Σ.Ε η αναμενόμενη νέα προσφυγή του Συλλόγου Περιβάλλοντος Κέρκυρας.

Για τις διεργασίες και τις εξελίξεις αυτές εξέδωσα σχετική ανακοίνωση, που δημοσιεύτηκε στο αρ. 12.743/19 Οκτωβρίου 1991 φύλλο της εφημερίδας «Ελευθερία», που υπάρχει στο αρχείο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Με την αριθ. πρωτ. 3007/17 Οκτωβρίου 1991 ερώτηση μου μέσω της Βουλής είχα ζητήσει από τον Υπουργό Οικονομικών Γιάννη Παλαιοκρασσά, με την ευκαιρία της συζήτησης του σχεδίου νόμου «*Αντικατάσταση και συμπλήρωση των διατάξεων της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας κ.λ.π*», «*τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν από την μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των Αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης, να διατεθούν για το σύνολο των κατά κοινή ομολογία αναξιοπαθούντων αγροτών μας, αυξάνοντας τους κατά το αντίστοιχο αναλογικό ποσόν, τις πενιχρότατες σημερινές συντάξεις τους των 12.000 δρχ*».

Τις 30 Οκτωβρίου 1991 ο Υπουργός Οικονομικών Γιάννης Παλαιοκρασσάς, στη σχετική συζήτηση του νομοσχεδίου στη Βουλή, «*ευθυγραμμίστηκε πλήρως*» όπως έγραψε η εφημερίδα «Απογευματινή» στο φύλλο της 31η Οκτωβρίου 1991 με την πρόταση του κ. Δεσύλλα και ανακοίνωσε ότι τα χρήματα που θα περικοπούν η θα κοπούν από τις συντάξεις αντίστοιχα των αντιστασιακών η των «*δήθεν αντιστασιακών*», θα διατεθούν για την δημιουργία κοινωνικής υποδομής και για την αύξηση των αγροτικών συντάξεων.

Η ανακοίνωση μου αυτή δημοσιεύτηκε στο αρ. 12.752/5 Νοεμβρίου 1991 φύλλο της «Ελευθερίας», που βρίσκεται στο αρχείο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης.

ΠΛΗΡΩΜΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

Όσο πλησίαζαν οι γιορτές των Χριστουγέννων, κατά κανόνα η μόνη ερώτηση που μου υποβάλλετο στις επισκέψεις μου σε καφενεία της υπαίθρου ήταν, «*πότε θα πάρουμε την επιδότηση για το λάδι*». Φρόντιζα λοιπόν έγκαιρα να παρακολουθώ το θέμα από κοντά και να παρεμβαίνω στις σχετικές διαδικασίες, για να βρισκόμαστε μεταξύ των πρώτων νομών της χώρας, που θα πιστώνετο το σχετικό ποσόν στον λογαριασμό της Ελαιουργικής στη Αγροτική Τράπεζα. Αλλά και εν συνεχεία να μεταφέρεται το ταχύτερο δυνατόν από την Ελαιουργική, στο λογαριασμό της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Κερκύρας (Ε.Α.Σ.Κ) στο κατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας στην Κέρκυρα.

Για να υπάρχει λοιπόν η καλύτερη δυνατή ενημέρωση, εξέδιδα σχετικές ανακοινώσεις. Εν προκειμένω για την επιδότηση του ελαιολάδου 1991-1992, έστειλα στα ΜΜΕ την παρακάτω ανακοίνωση.

«*Σήμερα 17 Νοεμβρίου 1992 έφτασε στο κεντρικό κατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας στην Αθήνα, η εντολή του Υπουργείου Γεωργίας για την πληρωμή της επιδότησης ελαιολάδου περιόδου 91-92 στους Κερκυραίους συνεταιρισμένους ελαιοπαραγωγούς. Σύμφωνα δε με τη διαβεβαίωση της Αγροτικής Τράπεζας, την προσεχή Πέμπτη 19 Νοεμβρίου τα χρήματα θα πιστωθούν στο λογαριασμό της Ελαιουργικής. Η ακριβής ημερομηνία πληρωμής της επιδότησης στους συνεταιρισμένους Κερκυραίους ελαιοπαραγωγούς, θα εξαρτηθεί πλέον από την Ελαιουργική που θα στείλει τα χρήματα στη Αγροτική Τράπεζα Κέρκυρας στο λογαριασμό της Ε.Α.Σ.Κ*».

Ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στο αρ. 13.005/18 Νοεμβρίου 1992 φύλλο της εφημερίδας «*Ελευθερία*».

Με νέα ανακοίνωση μου μετά από δύο ημέρες, για το ίδιο θέμα της επιδότησης του ελαιολάδου, απάντησα στη υβριστική εναντίον μου ανακοίνωση της Ε.Α.Σ.Κ, επειδή με την ανακοίνωση μου στις 30 Οκτωβρίου 1992, είχα ισχυριστεί ότι η βασική αιτία της καθυστέρησης της πληρωμής της επιδότησης, οφείλετο στην εμμονή της ΕΑΣΚ να ακολουθεί τις οδηγίες της Ελαιουργικής και όχι εκείνες του Υπουργείου Γεωργίας.

Ισχυρισμός μου που επιβεβαιώθηκε στη συνέχεια από την ίδια την ΕΑΣΚ, που αναγκάστηκε να εκδώσει δεύτερο δελτίο τύπου, μετά τις διαμαρτυρίες που ξεσήκωσε εναντίον της η προηγούμενη ανακοίνωση της.

Στη σελίδα 3 αυτής της μακροσκελούς ανακοίνωσης της, επιβεβαίωσε στην ουσία τους δικούς μου ισχυρισμούς.

«Μετά από ενάμιση μήνα από την ημέρα υποβολής των καταστάσεων πληρωμής και συγκεκριμένα στις 8 Σεπτέμβρη 1992, η Διεύθυνση Γεωργίας Κερκύρας μας έστειλε έγγραφο με το οποίο μας γνωστοποιούσε, ότι ο σωστός τρόπος διαχωρισμού των παραγωγών, που την μία από τις δύο προηγούμενες περιόδους είχαν μηδενική παραγωγή, σε μικρούς και μεγάλους, δεν ήταν εκείνος που μας υπέδειξε η Ελαιουργική, αλλά εκείνος που μας υποδείκνυε το Υπουργείο Γεωργίας.

Η υπηρεσία μας επικοινώνησε αμέσως με την Ελαιουργική, η οποία μας γνωστοποίησε, ότι ο τρόπος αυτός δεν αποτελεί απόφαση της ΕΟΚ, αλλά πρωτοβουλία του Υπουργού Γεωργίας, η δε εφαρμογή της δεν ήταν υποχρεωτική...».

Όμως από τα παραπάνω αναγραφόμενα αυτής της ανακοίνωσης της Ε.Α.Σ.Κ, προκύπτουν εύλογα ερωτήματα.

Πως είναι δυνατόν να αμφισβητούνται από Συνεταιριστική Οργάνωση Αγροτών, οι οδηγίες της Κυβέρνησης όπως αυτές εκφράζονται από το Υπουργείο Γεωργίας, για τον τρόπο υπολογισμού της επιδότησης του ελαιολάδου και μάλιστα με τον πρωτοφανή ισχυρισμό, ότι δεν έχουν προηγούμενα εγκριθεί από την Ε.Ο.Κ. Μήπως δεν θα ήταν υπεύθυνη και υπόλογη η Κυβέρνηση να πληρώσει τα επιπλέον χρήματα στους ελαιοπαραγωγούς και αν ακόμα δεν είχε επιτύχει την έγκριση της ΕΟΚ, αφού η ίδια είχε δώσει εγγράφως τις σχετικές εντολές. Μήπως με αυτές τις θέσεις της η Ε.Α.Σ.Κ επιβεβαιώνει τον δικό μας ισχυρισμό, που αναγράφεται στο τελευταίο εδάφιο της από 30.10.1992 ανακοίνωσης μας, ότι δηλαδή τα αίτια της τακτικής αυτής της Ελαιουργικής και της Ε.Α.Σ.Κ, θα πρέπει να αναζητηθούν από τους Κερκυραίους ελαιοπαραγωγούς, στις γνωστές προσπάθειες που καταβάλλονται, για να συκοφαντηθεί το έργο της Ν.Δ.;

Χαρακτηριστικό δε στοιχείο των προθέσεων της Ελαιουργικής, είναι το αρ. 312540/27.1.1992 έγγραφο του Υπουργείου Γεωργίας που κοινοποιήθηκε και στην Ελαιουργική. Με το έγγραφο αυτό συνεπώς γνώριζε από τότε, ότι στην περίπτωση που οι ελαιοπαραγωγοί για οποιοδήποτε λόγο δεν είχαν πάρει επιδότηση έστω σε μία από τις δυο προηγούμενες ελαιοκομικές περιόδους, θα χαρακτηρίζονται μικροί η μεγάλοι ανάλογα με τον αριθμό των ελαιοδέντρων τους από την ελαιοκομική περίοδο 1992-1993 και όχι από την ελαιοκομική περίοδο 1991-1992, όπως ανακριβώς η Ελαιουργική πληροφόρησε την Ε.Α.Σ.Κ με το αρ. 18223/271258/11.5.1992 έγγραφο της.

Στις οδηγίες δε του εγγράφου αυτού δυστυχώς επέμενε η Ε.Α.Σ.Κ, παρά τις νεώτερες προφορικές και γραπτές διευκρινήσεις και οδηγίες του Υπουργού Γεωργίας.

Στην ίδια ανακοίνωση της η ΕΑΣΚ ισχυρίζεται ότι, «η εκ των υστέρων απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, ήταν ασαφής και ακάλυπτη από την Ε.Ο.Κ και ότι αυτό

αποδεικνύεται από το γεγονός, ότι ο Υπουργός έφερε το θέμα αυτό στην Ε.Ο.Κ το τέλος Σεπτέμβρη 1992, όπου λήφθηκε η απόφαση που μας κοινοποιήθηκε στις 2 Οκτωβρίου, δηλαδή δυο μήνες μετά την παράδοση των δικαιολογητικών».

Αν δεχτούμε προς στιγμή ότι ο ισχυρισμός αυτός της ΕΑΣΚ είναι βάσιμος και ότι στις 2 Οκτωβρίου αποδέχτηκε πλέον να πάρει πίσω τις καταστάσεις πληρωμής της επιδότησης για να τις διορθώσει.

Θα έπρεπε κατ' αρχήν να φροντίσει άμεσα να τις παραλάβει.

Αντί αυτού προτίμησε να στείλει έγγραφο στη Διεύθυνση Γεωργίας, που πρωτοκολλήθηκε στην υπηρεσία στις 21 Οκτωβρίου, με το οποίο ζητούσε να πάρει πίσω τις καταστάσεις επιδότησης για να τις διορθώσει, σύμφωνα με τις εντολές του Υπουργείου.

Τελικά δε περίμενε άλλες 8 ημέρες, δηλαδή στις 29 Οκτωβρίου για να πάει να τις παραλάβει εκπρόσωπος της από τη Διεύθυνση Γεωργίας.

Ακόμη θα πρέπει η Ε.Α.Σ.Κ να απαντήσει και να ενημερώσει τους Κερκυραίους ελαιοπαραγωγούς αν είναι αλήθεια, ότι με τις διορθώσεις που αναγκάστηκε τελικά να κάνει, 184 ελαιοπαραγωγοί θα εισπράξουν τελικά επιπλέον επιδότηση 18.000.000 δρχ.

Ισχυρίστηκε επίσης η ΕΑ.Σ.Κ στην ανακοίνωση της ότι: «τα δικαιολογητικά επιδότησης παραδόθηκαν από την Ε.Α.Σ.Κ στη διεύθυνση Γεωργίας στις 30 Ιουλίου 1992 και αυτό οφείλεται στις προσπάθειες των υπαλλήλων της, που δούλεψαν 16 ώρες την ημέρα, για να είμαστε συνεπείς στις προθεσμίες».

Μήπως όμως η Ε.Α.Σ.Κ θα έπρεπε να ευχαριστήσει δημόσια το Υπουργείο Γεωργίας, που επέδειξε ιδιαίτερη κατανόηση και δέχθηκε να πάρει τα δικαιολογητικά την 1η εβδομάδα του Αυγούστου, αντί της αρχικώς προβλεπόμενης προθεσμίας της 15ης Ιουλίου.

Μήπως επίσης γνωρίζει η ΕΑΣΚ, ότι την παράταση αυτή την έδωσε το Υπουργείο Γεωργίας, χωρίς να πάρει ως όφειλε έγκριση από την Ε.Ο.Κ;

Τέλος θα πρέπει να γνωρίζουν οι Κερκυραίοι συνεταιρισμένοι ελαιοπαραγωγοί, ότι η Ε.Α.Σ.Κ για την σύνταξη των καταστάσεων επιδότησης της περιόδου 1991-1992, θα εισπράξει από αυτούς ένα ποσόν που ανέρχεται σε 50.000.000 έως 60.000.000 δρχ.

Μήπως ακόμη θα έπρεπε να γνωρίζουν, αν το σημαντικό αυτό ποσόν, όπως σαφώς προβλέπεται, διατίθεται αποκλειστικά και μόνο από την Ε.Α.Σ.Κ για την δική τους εξυπηρέτηση;

Το παραπάνω κείμενο είναι δημοσιευμένο στο αρ. 13.007/20.11.1992 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»*, που υπάρχει στη Δημόσια Βιβλιοθήκη της Κέρκυρας.

Λόγω της ιδιαίτερης σοβαρότητας του θέματος αυτού, με ανακοίνωση μου κάλεσα το Σάββατο 21 Νοεμβρίου τους Κερκυραίους αγρότες στην αίθουσα του Εργατικού Κέντρου στη ομιλία μου με θέμα: *«Αγροτική πολιτική και επιδότηση ελαιολάδου».*

Παράλληλα με την ίδια ανακοίνωση μου τους πληροφορούσα, ότι όπως είχα προαναγγείλλει με την από 17 Νοεμβρίου ανακοίνωση μου, τελικά σήμερα πιστώθηκε στο λογαριασμό της Ελαιουργικής το ποσόν των 4.830.805, 599 δρχ της επιδότησης του ελαιολάδου της περιόδου 1991-1992, η δε ημερομηνία καταβολής στους δικαιούχους συνεταιρισμένους ελαιοπαραγωγούς, θα εξαρτηθεί πλέον μόνο από την ταχύτητα των απαιτούμενων ενεργειών της Ελαιουργικής και της Ε.Α.Σ.Κ.

«Ελευθερία» αρ. φύλλου 13008/21.11.1992.

Με άλλη ανακοίνωση μου αναφορικά με την παρέμβαση του ελαιολάδου στην Κέρκυρα, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ελευθερία» 13159/28.7.1993 με τον τίτλο *«ΜΗΠΩΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ Ε.Α.Σ.Κ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ»*; διατύπωνα τις παρακάτω θέσεις μου:

«Όπως είναι γνωστό στους Κερκυραίους ελαιοπαραγωγούς, από 17 και μέχρι 31.10 εφαρμόζεται και στη χώρα μας, ο θεσμός της παρέμβασης στο ελαιόλαδο.

Την αποθεματοποίηση του ελαιολάδου που παραδίδεται στην παρέμβαση, μπορούν να την αναλάβουν, είτε αγροτικές ενώσεις, είτε ιδιωτικοί φορείς, που επιλέγονται στο δημόσιο διαγωνισμό που διενεργεί το Υπουργείο Γεωργίας.

Στο σχετικό διαγωνισμό που έγινε στις 23 Ιουνίου 1993, έλαβε μέρος και η Ε.Α.Σ.Κ με δύο προσφορές.

Η μία προσφορά είχε υποβληθεί μέσω της «Ελαιουργικής», ενώ η δεύτερη από την ίδια την Ε.Α.Σ.Κ. Κάτι ανάλογο έκαναν και άλλες Ενώσεις της χώρας, όπως του Ηρακλείου, των «Πεζών» Κρήτης κ.α.

Οι Ενώσεις όμως αυτές όταν διαπίστωσαν την αδυναμία της «Ελαιουργικής», να εκπληρώσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις του διαγωνισμού, προχώρησαν στην παρέμβαση για δικό τους λογαριασμό και ήδη πραγματοποιείται στις περιοχές τους.

Η Ε.Α.Σ.Κ επειδή ζήτησε υπερβολική τιμή ως προμήθεια, αποκλείστηκε από το Υπουργείο Γεωργίας.

Το ερώτημα όμως που ανακύπτει είναι, γιατί η Ε.Α.Σ.Κ στην προσφορά της πού έδωσε μέσω της «Ελαιουργικής», ζήτησε πολύ μικρότερη προμήθεια, από εκείνη που ζήτησε με την απευθείας δική της προσφορά;

Μήπως ο πραγματικός της στόχος είναι να μη συμμετάσχει η ίδια στη παρέμβαση, ώστε να πεισθεί το Υπουργείο Γεωργίας, να κάνει δεκτή την προσφορά της Ελαιουργικής;

Μήπως ο πραγματικός της στόχος είναι να αγανακτήσουν οι Κερκυραίοι ελαιοπαραγωγοί και να στραφούν εναντίον της Κυβέρνησης; Αφού αν δεν γίνει η παρέμβαση, θα χάσουν 75 δρχ/ ανά κιλό ελαιολάδου.

Είτε το ένα συμβαίνει είτε το άλλο η και τα δύο μαζί, οι Κερκυραίοι ελαιοπαραγωγοί, δικαιούνται από την Ε.Α.Σ.Κ μία σαφή και συγκεκριμένη απάντηση».

Με δηλώσεις μου που δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** *φύλλο 265/30.7.1994 με τον τίτλο,* ***«ΝΑ ΞΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ Η Α.Ε.Β.Ε.Κ ΣΕ ΥΓΕΙΕΙΣ ΒΑΣΕΙΣ».***

«Η λειτουργία της Α.Ε.Β.Ε.Κ πρέπει να στηρίζεται σε ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, χωρίς επιρροές από κομματικά περιβάλλοντα, χωρίς κομματικές αντιπαραθέσεις, με μόνο στόχο την οικονομική της υγεία. Ο βουλευτής της Ν.Δ. επίσης ανέφερε ότι παρακολουθεί με ενδιαφέρον, την προσπάθεια ομάδας ελαιοτριβαίων του νομού, που συνέστησαν εταιρεία και συμμετέχουν σε σχετική δημοπρασία της Α.Τ.Ε. Από επιχειρηματική άποψη η εταιρεία αυτή έχει το σημαντικό πλεονέκτημα, να κατέχει την πρώτη ύλη τον ελαιοπυρήνα».

Για τα συνεχιζόμενα προβλήματα της Ε.Α.Σ.Κ, καθώς και για τις προοπτικές επιβίωσης της, κατέθεσα στη Βουλή ερώτηση για τον Υπουργό Γεωργίας. Το περιεχόμενο της δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»* φύλλο 340/17.11.1994.

«Μεγάλη είναι η ανησυχία των αγροτών και των εργαζομένων στην Ε.Α.Σ.Κ για τις υπάρχουσες δυσμενείς προοπτικές της εταιρίας, λόγω του συσσωρευμένου χρέους της, που ξεπερνά το 1 δις δρχ. Για την κατάσταση αυτή δεν είναι άμοιρη ευθυ-

νών η σημερινή Κυβέρνηση, αφού με την τροποποίηση της σχετικής διαδικασίας, στέρησε ουσιαστικά τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, από τους αναγκαίους εποπτικούς ελέγχους και σε συνδυασμό με την πολιτική της Αγροτικής Τράπεζας στα θέματα ελέγχων, δημιούργησε το σημερινό οικονομικό αδιέξοδο των συνεταιρισμών της χώρας».

Ειδικότερα για τα προβλήματα των ελαιοπαραγωγών της Κέρκυρας, κατέθεσα νέα ερώτηση προς τον Υπουργό Γεωργίας. Ερώτηση που δημοσιεύτηκε στο 399/15.2.1995 φύλλο της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ».***

«Τα χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα του αγροτικού τομέα, συνεχώς εντείνονται. Ενώ η αναθεώρηση της Κ.Α.Π και η συμφωνία της GATT, δημιουργούν νέα δύσκολα δεδομένα.

Οι ελαιοπαραγωγοί της Κέρκυρας έχουν ήδη φθάσει στα όρια επιβίωσης.

Η μη ρύθμιση των αγροτικών χρεών των συνεταιριστικών οργανώσεων, σε συνδυασμό με την αδυναμία του τραπεζικού συστήματος να τις χρηματοδοτήσει με χαμηλότοκα δάνεια, δεν τους επιτρέπουν ουσιαστική παρέμβαση στην αγορά.

Ενώ παράλληλα η τιμή παρέμβασης για την φετινή ελαιοκομική περίοδο, έχει καθοριστεί στην απαράδεκτα χαμηλή τιμή των 475δρχ/κιλό.

Οι αναποτελεσματικοί αεροψεκασμοί τα τελευταία χρόνια, έχουν συρρικνώσει ιδιαίτερα την παραγωγή και δεν έχει βρεθεί μέχρι στιγμής ικανή εναλλακτική λύση.

Ο διαχωρισμός των αγροτών σε μικρούς και μεγάλους και η καθυστέρηση καταβολής της επιδότησης, χωρίς τον υπολογισμό της με βάση την πραγματική παραγωγή.

Οι συνθήκες αυτές έχουν οδηγήσει του Κερκυραίους ελαιοπαραγωγούς, που έχουν εισόδημα μόνο από το λάδι, σε μεγάλη ανησυχία και βαθύ προβληματισμό».

Με αυτές της συνθήκες ο νέος φορολογικός νόμος με τα «αντικειμενικά κριτήρια», ήλθε να επιβαρύνει ακόμη περισσότερο, την ήδη κρίσιμη κατάσταση τους.

Η απάντηση δε του αρμόδιου Υφυπουργού Οικονομικών, ότι ο νόμος θα εφαρμοστεί χωρίς παρεκκλίσεις και για τους αγρότες, χάραξε ανεξίτηλα το μέλλον των Κερκυραίων ελαιοπαραγωγών».

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Η εξαγγελία της ίδρυσης του Ιονίου Πανεπιστημίου, έγινε στην Κέρκυρα στις 21 Μαΐου του 1982 από τον τότε Πρωθυπουργό Ανδρέα Παπανδρέου, σε συνέχεια αιτήματος του Δημάρχου Κερκυραίων Γιάννη Κούρκουλου, που διατυπώθηκε κατά την διάρκεια της προσφώνησης του Πρωθυπουργού στο Δημαρχείο.

Όπως ήταν επόμενο, η ίδρυση του για αρκετά χρόνια έμεινε στα χαρτιά, αφού της εξαγγελίας δεν υπήρξε προηγούμενα κανένας σχεδιασμός και κανένας προγραμματισμός.

Για τα προβλήματα του Ι.Π είχα αναφερθεί πολλές φορές στο Δημοτικό Συμβούλιο, σε όλη την διάρκεια της συμμετοχής μου ως δημοτικός σύμβουλος της μειοψηφίας από το 1982 έως το 1990, που εκλέχτηκα βουλευτής.

Η έδρα της διοικούσας επιτροπής του Ι.Π είχε καθορισθεί στην Αθήνα, με Πρόεδρο την Έλλη Γιωτοπούλου –Σισιλιάνου.

Με την αρ. 2686/9 Οκτωβρίου 1991 μέσω της Βουλής ερώτηση μου προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων Γιώργο Σουφλιά, του έθεσα το θέμα της μεταφοράς της έδρας του Ι.Π στη Κέρκυρα, που θεωρούσα απαραίτητη προϋπόθεση, για την καλύτερη δυνατή λειτουργία του Πανεπιστημίου.

Συγκεκριμένα στην ερώτηση μου αυτή διετύπωνα, τους λόγους για τους οποίους επιβάλλεται η μεταφορά της έδρας του Ι.Π στην Κέρκυρα. *«Όπως είναι γνωστόν, μετά από 7 και πλέον χρόνια από την ίδρυση του Ι.Π (Ιόνιος Ακαδημία) του πρώτου Ελληνικού Πανεπιστήμιου, το οποίο είχε αναγκαστεί να σταματήσει την λειτουργία του το 1864, αμέσως μετά την Ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα, τα προβλήματα παραμένουν, με συνέπεια να καθίσταται προβληματική η συνέχιση της λειτουργίας του.*

Κατά την άποψη μου ο καθορισμός της έδρας του Ιονίου Πανεπιστήμιου στη Αθήνα και όχι στην Κέρκυρα, αποτελεί ίσως την βασικότερη αιτία, που εμποδίζει την εύρυθμη λειτουργία και ανάπτυξη του.

Η διοίκηση του δεν ζει από κοντά τα προβλήματα.

Υπάρχουν δύο γραμματείες μία στην Αθήνα και μία στην Κέρκυρα.

Η τεχνική του υπηρεσία είναι εγκατεστημένη στην Αθήνα.

Δεν υπάρχει προϊστάμενος γραμματείας που θα εποπτεύει και θα συντονίζει τις διοικητικές – οικονομικές και τεχνικές του υπηρεσίες». Κείμενο που δημοσιεύτηκε στο αρ. 12.746/24 Οκτωβρίου του 1991 φύλλο της εφημερίδας «Ελευθερία», που βρίσκεται στο Αρχείο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης.

Το θέμα το επανέφερα στη Βουλή, κατά την διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου, «Ρύθμιση θεμάτων οργάνωσης και προσωπικού της Δημοσίας Διοίκησης», (τόμος ΣΤ΄ σελίδα 4644 πρακτικών Βουλής), ως χαρακτηριστική περίπτωση της υπάρχουσας τότε τάσης, τα πάντα να είναι στην Αθήνα. Ειδικότερα μιλώντας επί της αρχής στο νομοσχέδιο αυτό, μεταξύ άλλων διετύπωσα τις παρακάτω απόψεις: «Καμία επισήμανση δεν έγινε ως προς την ουσία του νομοσχεδίου, που δεν είναι άλλη από την τήρηση της συνταγματικής επιταγής, για ουσιαστική αποκέντρωση, που σημαίνει αντιμετώπιση των προβλημάτων στις ίδιες περιοχές, που αυτά υπάρχουν και δημιουργούνται, κάτω από τον άμεσο έλεγχο της τοπικής κοινωνίας και των φορέων της.

Συγχρόνως όμως με την μεταφορά αρμοδιοτήτων στην περιφέρεια, θα γίνει και αποσυμφόρηση των Υπουργείων από πολλές αρμοδιότητες, ώστε να αυξήσουν τις δυνατότητες τους, να επιτελέσουν το ουσιαστικό τους ρόλο, που το Σύνταγμα τους έχει αναθέσει. Να σχεδιάζουν ως καθαρά επιτελικά όργανα, την Κυβερνητική πολιτική και να ελέγχουν την εφαρμογή της.

Ο ρόλος τους αυτός έχει αγνοηθεί μέχρι σήμερα, ιδιαίτερα δε την περίοδο 1981-1989 επί Κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ.

Θα πρέπει να τονισθεί ιδιαίτερα η θαρραλέα αυτή πρόταση νόμου του Υπουργού Προεδρίας, αφού όλοι μας γνωρίζουμε τα «κέντρα εξουσίας» που από ανέκαθεν λειτουργούν στην Αθήνα, με στόχο να επηρεάζουν τις αποφάσεις των εκάστοτε Κυβερνήσεων για την Δημόσια Διοίκηση της χώρας μας.

Επωφελούμενος της παρουσίας στην αίθουσα του Κοινοβουλίου του Υφυπουργού Παιδείας, θα αναφέρω ως χαρακτηριστική περίπτωση, της υπάρχουσας τάσης να βρίσκονται τα πάντα στην Αθήνα, το Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Του οποίου η έδρα βρίσκεται στην Αθήνα, αντί ως όφειλε στην Κέρκυρα, η τε-

χνική του υπηρεσία επίσης στην Αθήνα, ενώ οι εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου είναι στην Κέρκυρα, οι δε διοικητικές του υπηρεσίες, μισές βρίσκονται στη Αθήνα και οι άλλες μισές στην Κέρκυρα».

(Εφημερίδα «Ελευθερία» αρ. 12832/ 6, 3.1992).

Σε κατ' ιδίαν συζήτηση την άνοιξη του 1992 του θέματος αυτού με τον Γιώργο Σουφλιά, με ενημέρωσε, ότι δεν θα είχε το Υπουργείο αντίρρηση για την μεταφορά της έδρας του Ι.Π στην Κέρκυρα, αν δεν υπήρχε το πρόβλημα, της πιθανολογούμενης τότε απροθυμίας των Καθηγητών να διαμείνουν στο Νησί.

Με πληροφόρησε επίσης ότι στο σχέδιο νόμου, *«Εποπτεία και Διοίκηση της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις»*, που θα συζητηθεί στην ολομέλεια της Βουλής μετά τις γιορτές του Πάσχα του 1992, θα συμπεριλάβει σχετική διάταξη, που θα άρει ενδεχομένως τις αντιρρήσεις των Καθηγητών, να εγκατασταθούν στην Κέρκυρα.

Συγκεκριμένα με τη διάταξη αυτή θα προβλέπεται εκτός άλλων, από 1.1.1993 η δυνατότητα έκδοσης Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Οικονομικών, περί αναπροσαρμογής της μηνιαίας αποζημίωσης και των μελών της Διοικούσας Επιτροπής του Ι. Π, που θα διαμένουν μόνιμα με τις οικογένειες τους στην Κέρκυρα.

Η ανακοίνωση μου δημοσιεύτηκε στο αρ. 12.862/21.4.1992 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»*, με τον τίτλο ***«ΘΑ ΜΕΤΑΦΕΡΘΕΙ ΣΤΗ ΚΕΡΚΥΡΑ Η ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ».***

Με συνέντευξη μου στις 30.6.1994 στα τοπικά Μ.Μ.Ε υποστήριξα την άποψη, το Ι.Π να στεγαστεί στο κτηριακό συγκρότημα της Ιονίου Ακαδημίας μέχρι και το Β΄ Λύκειο. Επικαλέστηκα και την από 6.6.1994 ερώτηση μου προς τον Υπουργό Παιδείας, στην οποία υποστήριζα ότι: *«η χρησιμοποίηση των ανακαινισμένων Δημοσίων Κτηρίων για την Διάσκεψη Κορυφής του 1994, πρέπει να γίνει κατά απόλυτη προτεραιότητα, στην υπηρέτηση του στόχου της μετατροπής της πόλης μας, σε διεθνές υψηλών προδιαγραφών πολιτιστικό κέντρο».*

(Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ ΑΡΙΘ. 244/1.7.1994).

Σε απάντηση αναφοράς που κατέθεσα στη Βουλή του συλλόγου των διδασκόντων του τμήματος ξένων γλωσσών, ο Υπουργός Παιδείας Γιώργος Παπανδρέου μεταξύ άλλων μου γνώρισε:

«Το Υπουργείο Παιδείας εξετάζει την δυνατότητα αυτοδύναμης λειτουργίας του Ι.Π.

Ότι η Διοικούσα Επιτροπή του Ι.Π μπορεί να συνεδριάζει και στην Κέρκυρα, σύμφωνα με την Υπουργική Απόφαση ορισμού των εδρών και του τρόπου λειτουργίας των Διοικουσών Επιτροπών των Πανεπιστημίων Αιγαίου, Ιονίου και Θεσσαλίας».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» φύλλο αριθ. 595/1.12.1995.

ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Όταν το 1991 ανέλαβα ουσιαστικά βουλευτής, αφού ως γνωστόν είχα ορκιστεί τον Νοέμβρη του 1990, τα προβλήματα των τηλεφωνικών επικοινωνιών στο νομό Κερκύρας ήταν πάρα πολύ μεγάλα. Σε μία Κέρκυρα που παρουσίαζε υψηλούς ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης, η εξασφάλιση τηλεφωνικής σύνδεσης, ήταν πάρα πολύ δύσκολη. Από ανέκαθεν ο Ο.Τ.Ε άφηνε κάποιους αριθμούς για λόγους ασφαλείας ελεύθερους, τόσο στην Πόλη της Κέρκυρας όσο και στα χωριά, για να καλυφτούν έκτακτες ανάγκες.

Όμως είχε φροντίσει ο άκρατος κομματισμός της προηγούμενης περιόδου, να ελαχιστοποιήσει ή και να εξαφανίσει και αυτές τις δυνατότητες.

Συχνές τότε οι επισκέψεις μου στη διοίκηση του Ο.Τ.Ε στο Μαρούσι, για να μπορέσω να ανταποκριθώ στις αφόρητες πιέσεις που δεχόμουν.

Παρά το γεγονός που είχα αναπτύξει ιδιαίτερα φιλικές σχέσεις με τον Διοικητή του Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Κυριάκο Κιουλάφα, λόγω της κουμπαριάς του με τον παιδικό μου φίλο επίσης Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Γιώργο Δονάτο, δεν υπήρχε η παραμικρή δυνατότητα ικανοποίησης, ακόμη και των απολύτως αναγκαίων για λόγους υγείας, τηλεφωνικών συνδέσεων.

Ο Καθηγητής Κ. Κιουλάφας ένας πολύ αξιόλογος, ιδιαίτερα προσιτός και ευγενής άνθρωπος, που η θητεία του στον ΟΤΕ χαρακτηρίστηκε απόλυτα επιτυχημένη, αφού έθεσε τις βάσεις για την ψηφιοποίηση του τηλεπικοινωνιακού του δικτύου, με την αλματώδη αύξηση των ψηφιακών κέντρων σε όλη τη χώρα, συνήθιζε όταν ερχόταν στην Κέρκυρα για υπηρεσιακούς λόγους, να περνά από το πολιτικό μου γραφείο, ενώ δεν είχα γίνει ακόμη βουλευτής.

Στη φωτογραφία ο Αλέκος Δεσύλλας συνομιλεί στο γραφείο του με τον Διοικητή του ΟΤΕ Κυριάκο Κιουλάφα, παρουσία στελεχών του Οργανισμού.

Το γεγονός αυτό που είχε κυκλοφορήσει ευρύτατα στην Κερκυραϊκή κοινωνία και όπως ήταν επόμενο πολλαπλασίαζε τα αιτήματα των ενδιαφερομένων για την απόκτηση τηλεφωνικών συνδέσεων. Λίγοι δε από αυτούς μπορούσαν να πιστέψουν, ότι δεν είχα την δυνατότητα να ικανοποιηθεί το αίτημα τους. Όμως από την συχνή μου παρουσία στο Μαρούσι, μπόρεσε η Κέρκυρα να ενταχτεί κατά προτεραιότητα στα προγράμματα του Ο. Τ. Ε για την ψηφιοποίηση του τηλεφωνικού της δικτύου.

Το δε 2002 στις Νομαρχιακές εκλογές που είχα παρουσιαστεί ως υποψήφιος Νομάρχης, οι καθηγητές Πανεπιστημίου Γιώργος Δονάτος, Κυριάκος Κιουλάφας, Γιώργος Μέργος, Αναστάσιος Παπασταύρου και βέβαια ο επίσης καθηγητής Πανεπιστημίου Σπύρος Ραψομανίκης που συμμετείχε και ως υποψήφιος στο ψηφοδέλτιο μου, όπως επίσης ο εξαίρετος συμπολίτης μας Νίκος Κατσαρός διευθυντής προγραμματισμού του Πυρηνικού Κέντρου Δημόκριτος και άλλοι ειδικοί επιστήμονες, παρέμειναν ανιδιοτελώς επί ημέρες στην Κέρκυρα και με βοήθησαν στο να συνταχθεί η αναπτυξιακή πρόταση του συνδυασμού μου, την οποία από κοινού παρουσιάσαμε σε διάφορες ημερίδες στον Κερκυραϊκό λαό.

Μία από τις ημερίδες της παρουσίασης του προγράμματος του Νομαρχιακού μου συνδυασμού το [Κ (αι) ΕΣΥ]. Από αριστερά διακρίνονται οι Καθηγητές Πανεπιστημίου Κυριάκος Κιουλάφας, ο Καθηγητής Αγροτικής Ανάπτυξης του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Αναστάσιος Παπασταύρου, ο Αλέκος Δεσύλλας και ο Καθηγητής Οικονομικής Ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Αθηνών Γιώργος Μέργος.

Όπως είναι γνωστόν ο Κερκυραϊκός λαός κατά πλειοψηφία, ενέκρινε αντί της δικής μας αναπτυξιακής πρότασης, την αντίστοιχη του στηριζόμενου από το ΠΑΣΟΚ Γιώργου Μαχειμάρη.

Ιδιαίτερα θα αναφερθώ στην πρόταση μας για το Περιβάλλον, που παρουσιάστηκε σε ημερίδα στο Εμπορικό Επιμελητήριο και μεταδόθηκε στο σύνολο της από τα δύο τοπικά τηλεοπτικά κανάλια.

Στην ίδια ημερίδα ο συμπολίτης μας Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Γιώργος Δονάτος.

Όπου με απόλυτη ακρίβεια είχαμε αναλύσει τις συνέπειες, που θα προέκυπταν στο Χ.Υ.Τ.Α Τεμπλονίου, από την έλλειψη εφαρμογής της απαραίτητης προεπιλογής των απορριμμάτων, πριν από την υγειονομική ταφή τους κ.α.

Πρόταση που τότε δεν συγκίνησε τους φίλους από πολλά χρόνια κατοίκους της περιοχής Τεμπλόνι, οι οποίοι μαζικά υπερψήφισαν τον συνδυασμό του Γιώργου Μαχειμάρη. Σήμερα βέβαια αναγνωρίζουν, ότι τότε τους προειδοποιήσαμε με απόλυτη ακρίβεια για τις αναμενόμενες δυσμενείς επιπτώσεις, από την αποσπασματική υγειονομική ταφή πού εφαρμόζονταν.

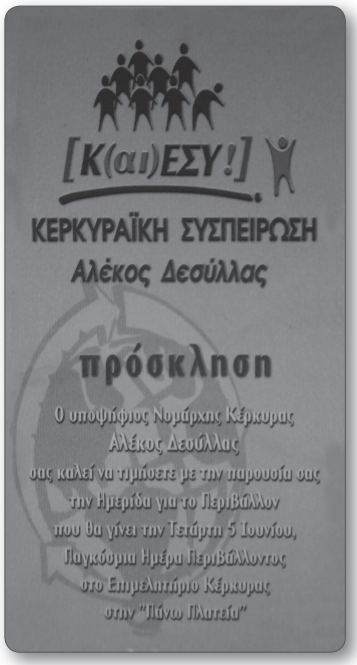

Επανερχόμενος στα προβλήματα των υποδομών του ΟΤΕ στην Κέρκυρα, κατέθεσα στις 3 Φεβρουαρίου 1992 σχετική ερώτηση μέσω της Βουλής προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών.

«Ασφαλώς είναι γνωστή στη διοίκηση του ΟΤΕ, η πολύ κακή κατάσταση των γραμμών και των κέντρων του διεθνούς δικτύου που διέρχεται μέσω Αθηνών, όσον αφορά τις κλήσεις από Κέρκυρα.

Η κατάσταση αυτή αποτελεί στοιχείο δυσφήμισης του Κερκυραϊκού Τουρισμού, αλλά και συγχρόνως αιτία διαφυγής σημαντικών εσόδων από τα ταμεία του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών.

Ερωτάται ο Υπουργός να πληροφορήσει την Εθνική αντιπροσωπεία:

1. Πότε πρόκειται να αρχίσει η κατασκευή του νέου διεθνούς σύγχρονου δικτύου, που θα

συνδέει την Κέρκυρα είτε απευθείας με το εξωτερικό, είτε μέσω σύνδεσης της με το διεθνές κέντρο Θεσσαλονίκης;

2. Πότε πρόκειται να εγκατασταθούν στην Κέρκυρα σε κοινοχρήστους χώρους και Ξενοδοχεία, τηλέφωνα με μαγνητικούς καρτοδέκτες, που θα εξυπηρετούν τις ανάγκες των μονίμων κατοίκων και των αλλοδαπών επισκεπτών του Νησιού»;

Η ερώτηση μου αυτή δημοσιεύτηκε στο αρ. 12811/6.2.1992 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»*, που υπάρχει στο αρχείο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης της Κέρκυρας, όπως και όλες οι τοπικές εφημερίδες που αναφέρονται στο βιβλίο μου.

Σε συνέχεια της ερώτησης μου, αλλά και επαφών μου με τον αρμόδιο Υφυπουργό Επικοινωνιών, τους υπηρεσιακούς παράγοντες και τη διοίκηση του ΟΤΕ, είχαμε τα πρώτα θετικά αποτελέσματα. Τα οποία αποτυπώθηκαν στην παρακάτω ανακοίνωσή μου, που δημοσιεύτηκε στο αρ. 12.838/ 17 Μαρτίου 1992 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»* με τον τίτλο, *«Θα βελτιωθούν οι τηλεφωνικές επικοινωνίες»*.

«Όπως είχαμε από μηνών πληροφορήσει την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, αλλά και όπως προκύπτει και από την αρ. Β-19505/27.2.1992 απάντηση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, στη σχετική ερώτηση που είχα καταθέσει στη Βουλή:

Πολύ σύντομα θα έχουμε την βελτίωση των διεθνών τηλεφωνικών επικοινωνιών από την Κέρκυρα, αφού εκτός της ήδη απευθείας σύνδεσης της με το διεθνές τηλεφωνικό κέντρο ΜΤ-20 Αθηνών, πολύ σύντομα θα συνδεθεί και με το νέο διεθνές ψηφιακό κέντρο Αθηνών.

Ακόμη η εγκατάσταση καρτοδεκτών σε κοινοχρήστους χώρους και σε Ξενοδοχεία, για την εξυπηρέτηση των αναγκών των μονίμων κατοίκων αλλά και των αλλοδαπών επισκεπτών του Νησιού, θα αρχίσει το καλοκαίρι του 1992 και θα ολοκληρωθεί στο τέλος του 1993».

Το πρόγραμμα της ψηφιοποίησης του τηλεφωνικού δικτύου του ΟΤΕ, προχώρησε για την Κέρκυρα με πολύ γρήγορους ρυθμούς, με συνέπεια μέσα στην σύντομη Κυβερνητική θητεία της Ν.Δ., να μειωθεί κατά πολύ ο χρόνος ικανοποίησης των χιλιάδων αιτημάτων πολιτών και επιχειρήσεων, που επί χρόνια είχαν συσσωρευτεί στις υπηρεσίες του Ο.Τ.Ε.

Με την ευκαιρία δε των προετοιμασιών για την Διάσκεψη Κορυφής της Ε.Ο.Κ του 1994, οι μελέτες και οι προγραμματισμοί του ΟΤΕ για την Κέρκυρα την περίοδο της Διοίκησης του Κυριάκου Κιουλάφα, άρχισαν να υλοποιούνται κατά απόλυτη προτεραιότητα.

Την ανάλυση αυτού του κολοσσιαίου προγραμματισμού του Ο.Τ.Ε για την Κέρκυρα, που πολύ συχνά και σε κάθε ευκαιρία παρουσίαζα από το 1991 στον Κερκυραϊκό λαό, είναι προτιμότερο να τη παρουσιάσει το ίδιο το επίσημο δελτίο τύπου του Οργανισμού, που δημοσιεύτηκε αυτούσιο στο αρ. 239/24.6.1994 φύλλο της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ».***

Έργο βέβαια που σε καμία περίπτωση δεν ήταν δυνατόν να προγραμματιστεί, να μελετηθεί και να υλοποιηθεί στους 7 περίπου μήνες της Διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Ο τίτλος της εφημερίδας στην ανακοίνωση του γραφείου τύπου του ΟΤΕ, αποδίδει πλήρως την πραγματικότητα.

«Και όμως ο ΟΤΕ έκανε το θαύμα του στην Κέρκυρα. Επένδυσε 8.5 δις δρχ. για τον εκσυγχρονισμό των τηλεπικοινωνιών».

«Η Κέρκυρα ανακατασκευάστηκε και στο τηλεπικοινωνιακό της δίκτυο, η Σύ-

νοδος Κορυφής υπήρξε μόνο η αφορμή. Ο ΟΤΕ απλά επιτάχυνε τον εκσυγχρονισμό των τηλεπικοινωνιών στο πλαίσιο του πενταετούς προγράμματος του (1994-98), το οποίο έχει εγκριθεί από το Δ.Σ του Ο.Τ.Ε για τη ριζική αλλαγή του τηλεπικοινωνιακού του δικτύου και δαπάνησε 8, 5 δις δρχ περίπου.

Έτσι σήμερα το Νησί διαθέτει 57.000 παροχές, το 70% των τηλεφώνων είναι ψηφιακά, ενώ στην υπόλοιπη χώρα το ποσοστό τους είναι πολύ μικρότερο.

Στην Κέρκυρα αναλογούν 62 τηλέφωνα ανά εκατό κατοίκους, ενώ στην υπόλοιπη χώρα ο μέσος όρος είναι 54 ανά εκατό κατοίκους.

Οι εκκρεμείς αιτήσεις πριν από δύο χρόνια ήταν 15.000, ενώ τώρα έχουν μειωθεί στις 6.000 και υπάρχει πρόβλεψη μέχρι το τέλος του 1994 – 1995, να έχουν ικανοποιηθεί όλες.

Με σειρά έργων έχει βελτιωθεί σημαντικά η ποιότητα των τηλεπικοινωνιών της Κέρκυρας, καθώς έχουν δημιουργηθεί ψηφιακά κέντρα στη πόλη, στο κεντρικό τμήμα του Νησιού, προς Βορρά μέχρι το Νησάκι και Νότια μέχρι τα Μοραΐτικα.

Έχει επεκταθεί και εκσυγχρονιστεί το τηλεπικοινωνιακό δίκτυο του Νησιού, με 16 έργα επεκτάσεων των αστικών υπογείων δικτύων σε όλη την Κέρκυρα, πολλά από τα οποία κατασκευάζονται με καλώδια οπτικών ινών. Ηδη λειτουργεί το ψηφιακό ασύρματο δίκτυο Αθήνα –Πάτρα –Κέρκυρα, που εξασφαλίζει άμεση επικοινωνία και πρόσβαση στο υπεραστικό και διεθνές δίκτυο.

Ακόμη έχουν εγκατασταθεί 300 σύγχρονα καρτοτηλέφωνα στο νομό και σύντομα τοποθετούνται άλλα 150».

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΣΣΙΟΠΗΣ.

Το πρόγραμμα του εκσυγχρονισμού του τηλεπικοινωνιακού δικτύου του Ο.Τ.Ε στην Κέρκυρα, συνεχίστηκε σύμφωνα με τον αρχικό προγραμματισμό της διοίκησης Κυριάκου Κιουλάφα.

Όπως προκύπτει από την απάντηση του Υφυπουργού Επικοινωνιών Αλαμπάνου σε σχετική αναφορά μου στη Βουλή, στο νέο κτήριο του Οργανισμού στο Κασσιόπη, πρόκειται να εγκατασταθούν μέσα στο 1995, 1.000 νέες ψηφιακές παροχές, σε αντικατάσταση 700 συμβατικών που λειτουργούσαν σε φορητό κεντρώματα. Μέ την ολοκλήρωση του παραπάνω έργου θα ικανοποιηθούν, όλες οι εκκρεμούσες αιτήσεις νέων τηλεφωνικών παροχών. Συγχρόνως θα αναβαθμιστεί η ποιότητα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (καρτοτηλέφωνα, μεγαλύτερη ευχέρεια υπεραστικής επικοινωνίας).

Κατά το ίδιο δε χρονικό διάστημα θα καταστεί ψηφιακό και το υπερκείμενο κέντρο Σκριπερού.

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 449/4.5.95).

ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΣΕ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΟΤΕ

Συμμετείχα στη συζήτηση στη Βουλή τον Αύγουστο του 1993 στην αρχή ως ομιλητής και στη συνέχεια μετά την αιφνίδια αδιαθεσία του εισηγητή της Κυβερνητικής Πλειοψηφίας, εξαίρετου καθηγητή της Νομικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Κώστα Κωνσταντινίδη, ως εισηγητής επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, *«Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.) Α.Ε (τομ. 1΄, σ. 1306, 1383, 1401, πρακτικών της Βουλής».*

Αφορούσε το νομοσχέδιο, που κατά πολλούς οδήγησε στην πρόωρη τότε πτώση της Κυβέρνησης της Ν.Δ.

Στην είσοδο μετά από διεθνή διαγωνισμό στρατηγικού επενδυτή στον Ο.Τ.Ε, αντιδρούσαν δυναμικά οι συνδικαλιστές του Ο.Τ.Ε., το σύνολο των κομμάτων της αντιπολίτευσης και όλες εκείνες οι οικονομικές δυνάμεις του τόπου που επί χρόνια ήταν οι αποκλειστικοί προμηθευτές του τηλεπικοινωνιακού υλικού στον Ο.Τ.Ε. Ήταν επόμενο, ότι με την είσοδο του στρατηγικού επενδυτή, οι προμήθειες πλέον θα ανατίθεντο σε προμηθευτές, που θα πλεονεκτούσαν έναντι όλων των ενδιαφερομένων, σε συνδυασμό ποιότητας και κόστους.

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε στο Β' θερινό τμήμα της Βουλής, αλλά ακυρώθηκε από την επόμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Η οποία μετά από ένα περίπου χρόνο, έφερε σε αντικατάσταση του, νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών στη Βουλή. *«Για την οργάνωση και λειτουργία των τηλεπικοινωνιών».*

Μιλώντας στις 4 Οκτωβρίου 1994 επί της αρχής του νομοσχεδίου, (τομ. Α΄, σ. 27, 49, 54, 63, 70, 298 των πρακτικών της Βουλής), μεταξύ άλλων τόνισα και τα εξής.

«Αναφέρθηκα κατ' αρχήν, στις μέχρι σήμερα εμπειρίες από την λειτουργία του Ο.Τ.Ε. και εξέφρασα τις αμφιβολίες μου, αν με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, θα μπορέσει ο Οργανισμός να κάνει τα αναγκαία άλματα στο τεχνολογικό τομέα, που επιβάλλουν οι διεθνείς εξελίξεις. Προκειμένου να αντέξει στους αδυσώπητους κανόνες του διεθνούς ανταγωνισμού, που αναμένεται να κορυφωθούν μετά την προβλεπομένη για το 2003, απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών.

Σημείωσα δε χαρακτηριστικά, ότι η απραξία της σημερινής Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, στον ένα χρόνο που βρίσκεται στην εξουσία, έχει ηδη ναρκοθετήσει αυτή την προοπτική.

Απραξία που προφανώς οφείλεται, στο ότι έπρεπε προηγούμενα να βρεθεί το απαραίτητο περιτύλιγμα.

Ώστε να γίνουν μεν σεβαστές οι κατευθυντήριες οδηγίες της Ε.Ε, αλλά και συγχρόνως να καλυφτούν οι προηγούμενες αντιπολιτευτικές του θέσεις. Αλλά και οι δεσμεύσεις που προεκλογικά είχε αναλάβει, έναντι των υπαλλήλων του ΟΤΕ και των προσκείμενων στο κόμμα συνδικαλιστών.

Χαρακτήρισα δε Οβιδιακή την σημερινή με το νομοσχέδιο αυτό προσαρμογή του ΠΑΣΟΚ στην διεθνή πραγματικότητα, που γίνεται κατά τρόπο που προκαλεί σύγχυση, ασάφειες και αοριστίες. Για το κατά πόσον πραγματικά ενδιαφέρεται η σημερινή Κυβέρνηση, να ξεφύγει έστω και καθυστερημένα, από το μέχρι σήμερα προσφιλές της δόγμα τον κρατισμό.

Όταν μάλιστα είναι γνωστόν, ότι σε χρονικό διάστημα μικρότερο των δέκα ετών, η «Εθνική ανεξαρτησία» των τηλεπικοινωνιακών δικτύων, προβλέπεται να χάσει το περιεχόμενο της.

Αφού οι τεχνολογικές εξελίξεις, αναμένεται να δώσουν την δυνατότητα να προσφέρονται τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες σε διεθνές επίπεδο, σε ανταγωνιστικές τιμές και χωρίς εξάρτηση από τα Εθνικά Δίκτυα.

Αναφέρθηκα ακόμη στις επικρίσεις εναντίον της Ν.Δ. το καλοκαίρι του 1993, για δήθεν προβλεπόμενες αυξήσεις τελών, που τις χαρακτήριζαν αντίθετες, με τον κοινωφελή χαρακτήρα του Ο.Τ.Ε.

Ενώ με τις ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου, που πράγματι αναμένονται σημαντικές αυξήσεις τελών, κανείς δεν διαμαρτύρεται.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία μου χαρακτήρισα το νομοσχέδιο, κακέκτυπο αντίγραφο του αντιστοίχου της Ν.Δ. και ότι τελικά οι ρυθμίσεις του, θα αποβούν σε βάρος των μικρών καταναλωτών αστικών μονάδων.

Θα φορτώσει επίσης τον Ελληνικό Λαό με νέα δάνεια, ενώ δεν θα δώσει στον Ο.Τ.Ε την απαραίτητη αναπτυξιακή ώθηση, που θα τον καταστήσουν ικανό να αντιμετωπίσει μετά το 2003, τις προκλήσεις του διεθνούς ανταγωνισμού.

Οι μέχρι τότε αποφάσεις της Ε.Ε προέβλεπαν το άνοιγμα από 1.1.1998 των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών για τον σύνολο των χωρών της ΕΕ, εκτός από την Ελλάδα, την Ισλανδία, την Πορτογαλία και την Ισπανία, που είχαν εξασφαλίσει 5ετη μεταβατική περίοδο.

Σε σχετική επίσης ομιλία μου στη Βουλή για την εκχώρηση του 25% των μετοχών του Ο.Τ.Ε., σημείωνα μεταξύ άλλων, τις αρνητικές συνέπειες και τις ζημιές που είχε ο Οργανισμός, από την καθυστέρηση ιδιωτικοποίησης του.

«Μεγάλη η ζημιά του ΟΤΕ και στην Εθνική Οικονομία από τις παλινδρομήσεις, τις υπαναχωρήσεις και τις καθυστερήσεις ιδιωτικοποίησης του.

Αναφέρθηκα στις πρόσφατες δηλώσεις του Γενικού Διευθυντή του ΟΤΕ, όπου αναφέρεται ότι, «με το 1/3 του τμήματος από τη πώληση του 25% των μετοχών του, που υπόσχεται που θα του δώσει η Κυβέρνηση, θα γλιτώσει 20-25 δις δρχ από τους τόκους βραχυπροθέσμων δανείων, που χρωστάει στις Τράπεζες».

Θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο για την Βουλή και τον λαό, αν οι συμπράττοντες στο Νομοσχέδιο Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Επικοινωνιών, κατέθεταν στη Βουλή με βάση τις θέσεις αυτές του Γενικού Διευθυντή του ΟΤΕ:

- *Τον ακριβή υπολογισμό της επιβάρυνσης, που έχει υποστεί ο ΟΤΕ από τόκους δανείων, στον ένα χρόνο που η Κυβέρνηση καθυστέρησε, μέχρι να αναζητήσει την πολιτική, που τελικά θα ακολουθούσε.*
- *Την αποτίμηση της ζημιάς που έχει υποστεί η χώρα από αυτή την καθυστέρηση του ενός χρόνου, στην επιβαλλόμενη ταχύρρυθμη ανάπτυξη και βελτίωση των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, καθώς και:*
- *Από την αποτίμηση της γενικότερης ζημιάς που επίσης έχει υποστεί η χώρα μας, από την εικόνα που δημιουργήθηκε στο εξωτερικό, από την έλλειψη συνέχειας του κράτους.*

Αν όλα αυτά τα αθροίσουμε, σίγουρα κάποιοι θα αισθανθούν ιδιαίτερα άσχημα, όταν θα γίνουν σε σύντομο χρονικό διάστημα, περισσότερο ορατές οι συνέπειες της λαθεμένης αυτής πολιτικής τους».

(Εφ. «Η Κέρκυρα Σήμερα» αρ. φύλλου 326/27.10.1994 Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Μιλώντας στη Βουλή επί της αρχής του νομοσχεδίου για την μετοχοποίηση του Ο.Τ.Ε, εξέφρασα τις σοβαρές επιφυλάξεις μου, για την αναποτελεσματικότητα των μέτρων της Κυβέρνησης για την επιβίωση του Ο.Τ.Ε, μετά την αναμενόμενη απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών.

«Υποστήριξα ότι με τις σημερινές συνθήκες λειτουργίας του Οργανισμού, οι αποδόσεις του κεφαλαίου της εργασίας, είναι πάρα πολύ μικρές και φθίνουσες διαχρονικά. Με συνέπεια και αν ακόμα έχουν σήμερα εξασφαλιστεί οι πόροι για την χρηματοδότηση των επιχειρησιακών του σχεδίων 1996-2000, κάτι που βέβαια δεν προκύπτει από το νομοσχέδιο, θα πρέπει συγχρόνως:

- *Να προχωρήσει σε οργανωτική και λειτουργική αναδιοργάνωση.*
- *Σε ταχυτάτη ανάπτυξη νέων υπηρεσιών δορυφορικής κινητής τηλεφωνίας,*
- *και γενικά προσαρμογής στις νέες τεχνολογίες που συνεχώς παρουσιάζονται.*

Για να γίνουν όμως όλα αυτά χρειάζεται διοίκηση, που να μπορεί να παίρνει γρήγορα τις αναγκαίες αποφάσεις, να έχει διοικητική αυτοτέλεια και να μη δέχεται πολιτικές και άλλες γνωστές παρεμβάσεις.

Αναγκαία όμως προϋπόθεση για την θωράκιση αυτή των διοικήσεων του Οργανισμού, είναι να έχουν πολυκομματική υποστήριξη και να ελέγχονται από μόνιμη και με αξιοκρατική σύνθεση επιτροπή της Βουλής, που θα ενημερώνει σε τακτά χρονικά διαστήματα την ολομέλεια της Βουλής.

Κατέληξα, ότι αν δεν γίνουν όλα αυτά, πολύ φοβάμαι, μετά από όχι πολλά χρόνια, θα μιλάμε ξανά για μια νέα χαμένη Εθνική ευκαιρία, στον τομέα των τηλεπικοινωνιών αυτή τη φορά».

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Μετά την αποχώρηση της οικογενείας *«Μπούα»* από την Ξενοδοχειακή εκμετάλλευση του *«Καστέλο Μιμπέλι»* στη Δασιά της Κέρκυρας, τα κτήρια και ο περιβάλλον χώρος είχαν πολύ υποβαθμιστεί.

Ανέλαβε πρωτοβουλία ο βουλευτής Κέρκυρας και πρώην Πρωθυπουργός Γεώργιος Ράλλης, να επιδιώξει την αξιοποίηση των δυο μικρότερων κτηρίων, του *«Καστελίνο»* και του *«Καστελέτο»*, πού είχαν περιέλθει όπως και το κυρίως κτήριο, στην ιδιοκτησία του Δημοσίου (ΚΕ.Δ).

Μετά από συνεννοήσεις του με το Δ.Σ του ιδρύματος *«Κουτλίδη»*, ανακοίνωσε ότι το ίδρυμα θα δωρίσει στην Κέρκυρα τη συλλογή του, η οποία θα στεγαστεί στα δύο παραπάνω κτήρια, που θα ανακαινιστούν με δαπάνες του ιδρύματος, που θα προκύψουν από την εκποίηση των περιουσιακών του στοιχείων.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος Ράλλης ανακοίνωσε, ότι η τριμελής επιτροπή του ιδρύματος, αρνείται να μεταφερθεί εκτός Αθηνών η γνωστή συλλογή, γιατί αυτή ήταν η επιθυμία του δωρητή Ευριπίδη Κουτλίδη.

Συνέπεια αυτής της εξέλιξης ο πρώην Πρωθυπουργός, ήλθε σε συνεννόηση με την Υπουργό Πολιτισμού Άννα Ψαρούδα Μπενάκη, η οποία δέχτηκε το ένα κτήριο της βίλλας Μιμπέλι να χρησιμοποιήσει η Εθνική Πινακοθήκη. Ανακοίνωσε επίσης ότι η πρώτη εκδήλωση θα γίνει τον Σεπτέμβρη του 1992, με έργα Επτανησίων ζωγράφων.

Δήλωσε επίσης, ότι βρίσκεται σε επαφή με τον δικηγόρο και διαχειριστή της διαθήκης *«Γιαλινά»* και τον γ.γ. της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων Θεόδωρο Στάικο, προκειμένου να επιχειρηθεί η επισκευή της οικίας *«Γυαλινά»*, ώστε να χρησιμοποιηθεί ως μουσείο.

Οι παραπάνω δηλώσεις του Προέδρου Ράλλη, καταχωρήθηκαν στο αρ. 12885/29 Μαΐου 1992 φύλλο της εφημερίδας «Ελευθερία», με τον τίτλο: ***«ΔΕΝ ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΟΥΤΛΙΔΗ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ. »*** Μετά την ανακαίνιση του «Καστελλίνο» και αργότερα του *«Καστελέτο»* της βίλας *«Μιμπέλι»*, πραγματοποιήθηκαν στο «Καστελλίνο» στις πρώτες ημέρες του Οκτωβρίου 1992, τα εγκαίνια της έκθεσης του παραρτήματος της Εθνικής Πινακοθήκης, με έργα των τριών μεγάλων δασκάλων της Ελληνικής ζωγραφικής, Κων/νου Παρθένη, Νικολάου Χατζηκυριάκου Γκίκα και Γιάννη Μόραλη.

Την έκθεση εγκαινίασε η Υπουργός Πολιτισμού Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη, οποία

μεταξύ άλλων δήλωσε: *«Με ιδιαίτερη χαρά χαιρετίζω τα εγκαίνια του νέου παραρτήματος της Εθνικής Πινακοθήκης στην Κέρκυρα ...».*

Ο δε Πρόεδρος Ράλλης μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στους στόχους της πρωτοβουλίας του. *«Η επιθυμία παρουσίασης όχι μόνο της Επτανησιακής, αλλά ολοκλήρου του φάσματος της σύγχρονης Ελληνικής τέχνης, μας οδήγησε στη συγκέντρωση των προσπαθειών δημιουργίας ενός μουσείου, με τις σύγχρονες μουσειολογικές προδιαγραφές».*

Στις 22.7.1994 με δηλώσεις της στην Εφημερίδα «Ελευθερία», η διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης Μαρίνα Λαμπράκη Πλάκα, έδωσε το μέγεθος του προβλήματος που αντιμετώπιζε η Πινακοθήκη.

«Βρισκόμαστε σε απόγνωση».

«Τα έργα μεταφέρθηκαν στην Αθήνα».

«Χρωστάμε χρήματα, δεν μπορούμε να πληρώσουμε τον λογαριασμό της Δ.Ε.Η».

«Ελευθερία» αριθ. φύλλου 13.400/22.7.1994.

Η κατάσταση αυτή δημιουργήθηκε, επειδή το παράρτημα άνοιξε, χωρίς να επακολουθήσει παράλληλα η τυπική διαδικασία από το ΥΠ.ΠΟ, για την υπογραφή του αναγκαίου Προεδρικού Διατάγματος. Η Πινακοθήκη λειτούργησε από τον Σεπτέμβρη του 1991 έως τα μέσα του 1994, με την οικονομική υποστήριξη του πολιτιστικού σωματείου «Κόρκυρα», πού είχε ιδρύσει το 1990 ο Πρόεδρος Ράλλης. Από το 1992 όμως που το «Κόρκυρα» ανέλαβε άλλες δραστηριότητες, δεν είχε πλέον την δυνατότητα να συνεχίσει την οικονομική στήριξη της Πινακοθήκης. Έτσι η Πινακοθήκη παρέμεινε ουσιαστικά κλειστή. Συνέχισε να λειτουργεί πλέον κανονικά από τον Ιούνιο του 1995.

Η περίπτωση αυτή, ίσως να αποτελέσει δίδαγμα για όλους εκείνους που νομίζουν, ότι η προώθηση των θεμάτων και η τελική επίλυση τους, γίνεται με ένα απλό τηλεφώνημα.

Θα τονίσω για μια ακόμη φορά, ότι τα μεγάλα θέματα για να λυθούν χρειάζονται πέραν του αρχικού ενδιαφέροντος, μεγάλη και σε διάρκεια δουλειά, υπομονή και επιμονή στο στόχο.

Στις 29 Ιουλίου του 1994, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Σπύρος Καλούδης ανακοίνωσε, ότι *«το Προεδρικό Διάταγμα που νομοθετεί την ίδρυση παραρτήματος της Εθνικής Πινακοθήκης στη Κέρκυρα, υπογράφεται και από τον Υπουργό Προεδρίας και προωθείται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας».*

Στα μέσα όμως Νοεμβρίου του ιδίου χρόνου 1994, η Πινακοθήκη εξακολουθούσε να παραμένει κλειστή και ο Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος με επιστολή του προς τον Υφυπουργό Πολιτισμού, ζητούσε εξηγήσεις.

(Εφημερίδα «Ελευθερία» αρ. 13477/17.11.1994).

Ο Υπουργός Πολιτισμού Θάνος Μικρούτσικος σε απάντηση του προς τον βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Γιώργο Δρύ ανέφερε. «Μόλις δοθεί η έγκριση από το Υπουργείο Προεδρίας, για πρόσληψη καταρχήν έκτακτου προσωπικού και στη συνέχεια μόνιμου, θα επαναλειτουργήσει στην Κέρκυρα το παράρτημα της Εθνικής Πινακοθήκης στο *«Καστελλίνο».*

Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. φύλλου 442/20.4.1995.

Στο θέμα της ίδρυσης και λειτουργίας του παραρτήματος Κερκύρας της Εθνικής Πινακοθήκης, για προφανείς λόγους, δεν είχα ποτέ καμία ανάμιξη. Ήταν μία αποκλειστική πρωτοβουλία του Προέδρου Ράλλη, που με μεγάλο ενδιαφέρον την παρακολουθούσε ακόμη και μετά την παραίτηση του στις 29 Μαρτίου του 1993, από την βουλευτική έδρα της Κέρκυρας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ Ε. Κ. Τ

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο χρηματοδοτούσε προγράμματα κατάρτισης, εκπαίδευσης, επιμόρφωσης και τεχνικής βοήθειας.

Την ύπαρξη τους, την πληροφορηθήκαμε για πρώτη φορά από τον γενικό γραμματέα της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων Θεόδωρο Στάικο, στους πρώτους μήνες του 1992.

Η υλοποίηση των προγραμμάτων αυτών σε επίπεδο Περιφέρειας, ανατίθετο από τον γ.γ της Π.Ι.Ν, μετά από απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου, σε θεσμικούς φορείς αλλά και σε εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Ο Θόδωρος Στάικος μας ενημέρωσε επίσης, ότι τον ανησυχούσε ότι πολλά από αυτά τα προγράμματα, τα προηγούμενα χρόνια τα ανελάμβαναν εταιρείες, στα συμβούλια των οποίων συμμετείχαν τελείως άγνωστα άτομα στη Κερκυραϊκή Κοινωνία, με συνέπεια να καθίσταται επισφαλής η διαχείριση τους. Ζήτησε λοιπόν για την καλύτερη διαχείριση αυτών των προγραμμάτων, να βρεθούν επώνυμα και υπεράνω υποψίας μέλη της Κερκυραϊκής Κοινωνίας, που θα ίδρυαν εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και θα συμμετείχαν στα διοικητικά τους συμβούλια.

Συνεργαστήκαμε με επώνυμα κομματικά στελέχη της Νομαρχιακής επιτροπής της Ν.Δ., για τον εντοπισμό αυτών των ατόμων. Καταλήξαμε για να αποφύγουμε δυσάρεστες εκπλήξεις, να χρησιμοποιηθούν επώνυμα μέλη της Νομαρχιακής Επιτροπής της Ν.Δ. και άλλα άτομα με κοινωνική και κατά το δυνατόν με οικονομική επιφάνεια, του αμέσου περιβάλλοντος μας.

Συστάθηκαν οι εταιρείες αυτές οι οποίες υπέβαλλαν για έγκριση στην Π.Ι.Ν προγράμματα εκπαίδευσης, επιμόρφωσης και επαγγελματικής κατάρτισης, αλλά και άλλα πολιτισμικού ενδιαφέροντος, όπως η ανακαίνιση του «Λιστόν», σύμφωνα με τις προδιαγραφές του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Κανείς μας βέβαια δεν είχε υποψιαστεί, ότι είχαμε αγγίξει την κορυφή του παγόβουνου. Βρεθήκαμε απρόοπτα σε ξένα και μάλιστα καλά ναρκοθετημένα χωράφια.

Δεχτήκαμε ομοβροντία καταγγελιών από στελέχη του ΠΑΣΟΚ, κυρίως του χώρου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που επί χρόνια δραστηριοποιούντο στα προγράμματα αυτά, αλλά και από την ίδια την Νομαρχιακή Επιτροπή του ΠΑΣΟΚ.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι υπήρξε μόνο η υποβολή των προγραμμάτων και ουδεμία έγκριση είχε δοθεί μέχρι εκείνη τη στιγμή της καταγγελίας, ούτε βέβαια είχε υπογραφεί έστω και μία σύμβαση.

Ο στόχος τους βέβαια ήταν προφανής. Να αποσυρθούν τα αιτήματα όπως και συνέβη, προκειμένου τα προγράμματα να παραμείνει στα υπάρχοντα «λημέρια».

Προχωρήσαμε άμεσα σε απαντητικές δηλώσεις.

«Σε δηλώσεις προέβη ο βουλευτής Κέρκυρας της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας, σχετικά με την κατανομή κονδυλίων του Ε.Κ.Τ από το Περιφερειακό Συμβούλιο, απαντώ-

ντας ουσιαστικά στην ανακοίνωση του ΠΑΣΟΚ, που τον κατηγόρησε, ότι δήθεν παρενέβη υπέρ φιλικών και συγγενικών του προσώπων.

Όσον αφορά το ύφος της ανακοίνωσης ο κ. Δεσύλλας την χαρακτήρισε αήθη, που εισάγει μια καινούργια διάσταση και υποβαθμίζει την πολιτική αντιπαράθεση και το επίπεδο του πολιτικού διαλόγου.

Όσον δε αφορά την ουσία και το περιεχόμενο ο κ. Δεσύλλας επισήμανε, ότι έγινε προσπάθεια να αποφευχθεί η πρακτική των προηγουμένων ετών, με την σύσταση εταιρειών που δεν γνώριζε την σύνθεση τους ο Κερκυραϊκός λαός, (εταιρείες κοινώς «μαϊμούδες»).

Αντίθετα αυτή τη φορά, η συμμετοχή γνωστών προσώπων της Κερκυραϊκής Κοινωνίας, εξασφαλίζει την διαφάνεια, τον κοινωνικό έλεγχο και την επιτυχία των προγραμμάτων.

Ο βουλευτής της Ν.Δ. τόνισε ακόμα, ότι κατέθεσε ερώτηση στο Προεδρείο της Βουλής προς τον Υπουργό Εργασίας Αριστείδη Καλαντζάκο, με την οποία ζητά να γίνει διαχειριστικός έλεγχος σε όλες τις εταιρείες, που υλοποίησαν προγράμματα του Ε.Κ.Τ μέχρι και σήμερα».

Επίσης για το ίδιο θέμα ο γενικός γραμματέας της Περιφέρειας κ. Θεόδωρος Στάικος, σε ερώτηση της εφημερίδας μας απάντησε.

«Όσοι συμμετείχαν στις εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που θα υλοποιήσουν προγράμματα του Ε.Κ.Τ, είναι επώνυμα μέλη της Κερκυραϊκής Κοινωνίας, διακεκριμένοι πολίτες για το κοινωνικό και επιστημονικό τους κύρος, που παρέχουν τα εχέγγυα, ότι θα εκτελέσουν τα προγράμματα, σύμφωνα με τις προδιαγραφές του Υπουργείου Εργασίας, της Ε.Ο.Κ και της Περιφέρειας. Προγράμματα τα οποία συνδυάζουν τα στοιχεία συνοχής και των αναγκών της Κέρκυρας».

Με νεώτερο δημοσίευμα της η εφημερίδα *«Ελευθερία»* στο αρ. 12908/2 Ιουλίου φύλλο της με τον τίτλο: ***«ΑΛΕΚΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΚΤ».***

Ερώτηση Δεσύλλα προς τον Υπουργό Εργασίας.

«Ύστερα από δημοσιεύματα, αναφορικά με την εκτέλεση προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης, που χρηματοδοτούνται από το Ε.Κ.Τ, έχουν δημιουργηθεί δυσμενείς εντυπώσεις στην κοινή γνώμη, όσον αφορά την σωστή και διάφανη εκτέλεση και διαχείριση των οικονομικών πόρων της Ε.Ο.Κ.

Ερωτάται ο Υπουργός Εργασίας:

Ποιά προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης και επιμόρφωσης, έχουν εγκριθεί και εκτελεστεί στο νομό Κερκύρας κατά τα έτη 1990 και 1991, είτε από φορείς Τ.Α, είτε από εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Σε ποιές περιπτώσεις έγινε έλεγχος, όσον αφορά την εκτέλεση των προγραμμάτων αυτών και αν τα σχετικά πορίσματα θα δοθούν στη δημοσιότητα.

Πότε πρόκειται να ελεχθεί η εκτέλεση και η διαχείριση των υπολοίπων προγραμμάτων, για την αντικειμενική ενημέρωση της κοινής γνώμης.

Ποιά προγράμματα έχουν εγκριθεί για το έτος 1992 στο Νομό Κερκύρας, όπου θα αναφέρεται το συνολικό οικονομικό αντικείμενο, ως και η σύνθεση των ιδιωτικών εταιρειών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που ανέλαβαν την σχετική εκτέλεση και διαχείριση των με τις επαγγελματικές τους ιδιότητες».

Δημοσιεύτηκε στο αρ. 12908/2 Ιουλίου 1992 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»*, που υπάρχει στο αρχείο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης.

Ακόμη η Νομαρχιακή Διοικούσα Επιτροπή Κερκύρας της Ν.Δ., εξέδωσε σχετική ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στο αρ. 12912/8 Ιουλίου του 1992 φύλλο της εφημερίδας *«Ελευθερία»* με τον τίτλο, ***«ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΜΕ ΧΥΔΑΙΟΤΗΤΕΣ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ».***

Τελικά εν μέρει βέβαια ο στόχος των επί χρόνια διαχειριστών, αυτού του είδους των προγραμμάτων επετεύχθηκε, γιατί παρά όλες τις προσπάθειες μας να μεταπεισθούν και να αναλάβουν την διαχείριση και εκτέλεση των προγραμμάτων αυτών, τα πρόσωπα πού είχαν μετά από παράκληση μας καταθέσει τα προγράμματα, δεν ήθελαν πλέον ούτε να ακούσουν και οι εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που είχαν συστήσει διαλύθηκαν.

Αλλά και το Υπουργείο Εργασίας γνωρίζοντας προφανώς τι συνέβαινε με τα προγράμματα αυτά του Ε. Κ. Τ, ουδέποτε από ότι γνωρίζω, προχώρησε τότε στους διαχειριστικούς ελέγχους, που του είχα με την ερώτηση μου ζητήσει.

Σήμερα μετά και από την πεντάχρονη θητεία μου στην Α. Ε του Οργανισμού Λιμένα Κέρκυρας και με την εμπλοκή μας γενικότερα σε διασυνοριακά προγράμματα της Ε. Ε με τούς Δήμους του Μπάρι και της Βενετίας, καθώς με το Ιόνιο Πανεπιστήμιο και το Πανεπιστήμιο του Μπάρι, ίσως έχω την εμπειρία να αντιληφτώ καλύτερα, τα αίτια της τότε αντίδρασης, που ο έλεγχος της διαχείρισής των, βρισκόταν ακόμη σε νηπιακή ηλικία.

Αυτός θα ήταν υποθέτω και ο λόγος που το Υπουργείο Εργασίας, δεν τόλμησε να ανοίξει τότε *«τους ασκούς του Αιόλου»*.

Μετά από ένα και πλέον χρόνο το Υπουργείο των Οικονομικών με Υπουργό τον Αλέκο Παπαδόπουλο, διαπίστωνε καθεστώς ανομίας με εταιρείες «μαϊμούδες» που έχουν απλωθεί σε όλη τη χώρα, στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης με κοινοτικά κονδύλια και διέταξε εκτεταμένους φορολογικούς ελέγχους.

Έλεγχοι που αφορούσαν εταιρείες συμβούλων κερδοσκοπικές και μη, καθώς θεωρούσε ότι στον τομέα αυτό πέρα των ατασθαλιών που είχαν εντοπίσει, διαπιστώθηκε και εκτεταμένη φοροδιαφυγή, στην διαχείριση των *«ανθρωπίνων πόρων»* των Κοινοτικών Προγραμμάτων.

Σημειώνεται ότι στην διαχείριση των πόρων αυτών, είχαν εμπλακεί ιδιώτες, Πανεπιστήμια, Δήμοι, Οργανισμοί του Δημοσίου και πλήθος μη κερδοσκοπικών εταιρειών, οι οποίες μπορεί να μην εμφάνιζαν κέρδη, αλλά κέρδιζαν τεράστια ποσά από μη πραγματοποιούμενες δαπάνες. Ο Υπουργός θεωρούσε, ότι δεν ήταν δυνατόν να συνεχίσει αυτή η κατάσταση και πως έπρεπε να υπάρχει έλεγχος και διαφάνεια στην διαχείριση των τεράστιων αυτών ποσών.

(Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 295/14.9.1994 Δημόσια Βιβλιοθήκη).

ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟ ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤΟ ΦΙΓΑΡΕΤΟ

Με την αρ. 6.387/4.5.1993 ερώτηση μου στη Βουλή, είχα ζητήσει από τον Υπουργό Εργασίας, την ανέγερση Βρεφονηπιακού Σταθμού 100 θέσεων στο Φιγαρέτο της Κέρκυρας, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το σημαντικό αυτό πρόβλημα, που απασχολούσε τις εργαζόμενες μητέρες της ευρύτερης περιοχής «Κανόνι». Η ερώτηση μου διαβιβάστηκε από το Υπουργείο Εργασίας με το αρ. 92476/6.5.93 έγγραφο του

στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας, για την παροχή πληροφοριών αναφορικά με την δυνατότητα ίδρυσης Βρεφονηπιακού Σταθμού στην Κέρκυρα. Η Εργατική Εστία απάντησε στο Υπουργείο Εργασίας με το αρ. 56004/12.5.1993 έγγραφο της ότι, *«ο Οργανισμός μας είναι δυνατόν να αναλάβει την ανέγερση κτηρίου για τον Βρεφονηπιακό Σταθμό Κέρκυρας, εφ' όσον της παραχωρηθεί κατάλληλος οικοπεδικός χώρος».* Απάντηση που μου κοινοποίησε ο Υπουργός Αριστείδης Καλαντζάκος με το αρ. 358/27.5.1993 έγγραφο του.

Ο τότε πρόεδρος της Εργατικής Εστίας και μετέπειτα βουλευτής Άρτας παλαιός προσωπικός μου φίλος Κώστας Καραμπίνας, του οποίου η μητέρα του διέμενε στο Κανάλι της Κέρκυρας, έφερε το θέμα με θετική εισήγηση του στο διοικητικό συμβούλιο, το όποιο και ενέκρινε την ανέγερση του.

Προηγούμενα μετά από αίτημα μου στο Δ.Σ του Νοσοκομείου, είχε παραχωρηθεί στην Εργατική Εστία για την ανέγερση του Βρεφονηπιακού Σταθμού, οικόπεδο ιδιοκτησίας του Ιδρύματος στο Φιγαρέτο. Στη παραχώρηση όμως μπήκε ο όρος που απαίτησε ο εκπρόσωπος των εργαζομένων στο Νοσοκομείο, να προηγούνται τα παιδιά των εργαζομένων στο ίδρυμα. Όπως ανακοίνωσε αργότερα στις αρχές Οκτωβρίου του 1994, ένα περίπου χρόνο μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην διακυβέρνηση της χώρας ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Κέρκυρας Αλέκος Κατσούρης, ο όρος αυτός να προηγούνται στις θέσεις του Βρεφονηπιακού σταθμού τα παιδιά των εργαζομένων στο ίδρυμα του Νοσοκομείου, δεν έγινε αποδεκτός από την Εργατική Εστία, διότι ήταν αντίθετος με τον κανονισμό της.

Με κοινή δε ανακοίνωση τους με τον πρόεδρο του Νοσοκομείου Κώστα Αλεξανδρόπουλο, γνωστοποίησαν την παραχώρηση του οικοπέδου χωρίς περιορισμούς και ότι έτσι λύθηκε και το τελευταίο πρόβλημα και είναι πλέον στο χέρι της Εργατικής Εστίας, να ικανοποιήσει το πάγιο αίτημα των εργαζομένων της Κέρκυρας.

Δυστυχώς όμως ουδεμία δόθηκε συνέχεια και ο Βρεφονηπιακός Σταθμός στο Φιγαρέτο, που ήδη είχε εγκριθεί επί της προηγουμένης διοίκησης της Εργατικής Εστίας με πρόεδρο του Δ. Σ τον Κώστα Καραμπίνα, ουδέποτε κατασκευάστηκε. Είναι και αυτή μια χαρακτηριστική περίπτωση, της άγνοιας όλων εκείνων των εσωκομματικών διαχρονικών μου αντιπάλων, που πίστευαν ότι μετά από μία υπόσχεση η ακόμη και εξαγγελία για την κατασκευή ενός έργου, τα πάντα κυλάνε πλέον με τον αυτόματο πιλότο.

«ΕΙΔΙΚΗ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΟΥ ΤΟΠΙΟΥ» γνωστή και ως μελέτη «Γρηγοριάδη

Η μελέτη αυτή ανετέθη και ξεκίνησε το 1989, με Κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ και Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε τον Κώστα Λαλιώτη.

Με την μελέτη αυτή ουσιαστικά περιορίζετε η δόμηση στο 35% της Κερκυραϊκής γης, ενώ παράλληλα προορίζονται για οικιστική εκμετάλλευση και αξιοποίηση, ακατάλληλες βραχώδεις ορεινές και ημιορεινές περιοχές.

Στις 14 Μαΐου του 1993 ο αρμόδιος Υφυπουργός Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ, απαντώντας στη σχετική επίκαιρη ερώτηση που είχα καταθέσει, δεσμεύτηκε στη συζήτηση στη Βου-

λή, ότι δεν θα προχωρήσει στην έγκριση της μελέτης, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Κερκυραϊκού λαού και των εκπροσώπων του.

Παρά όμως τη δέσμευση αυτή ευρισκόμενος στην Κέρκυρα, πληροφορήθηκα ότι υπηρεσιακά στελέχη του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, κινούμενοι από κομματικά και άλλα κριτήρια, προσπαθούσαν να επωφεληθούν του προεκλογικού κλίματος και να εγκριθεί η μελέτη.

Επικοινώνησα τηλεφωνικά με την πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και με διαβεβαίωσαν, ότι ισχύει απολύτως η δέσμευση του Χρήστου Κατσιγιάννη στη Βουλή και ότι σε καμία περίπτωση δεν θα υπάρξει έγκριση της μελέτης «Γρηγοριάδη», χωρίς την σύμφωνη γνώμη της τοπικής αυτοδιοίκησης και εμένα προσωπικά, που τότε ήμουν Αντιπρόεδρος της Ομάδας Κοινοβουλευτικού Έργου (Ο.Κ.Ε) της Ν.Δ. για το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

(Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 60/2.10.1993 Δημόσια Βιβλιοθήκη)

Αντίστοιχη ανακοίνωση κατά της μελέτης «Γρηγοριάδη» εξέδωσε στα μέσα Γενάρη και η Π.Ι.Ν.

Με ερώτηση μου που κατέθεσα στις 2.12.1993 προς τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε Κώστα Λαλιώτη, *«ζητούσα να πληροφορηθώ, τους προγραμματισμούς και τις προθέσεις της Κυβέρνησης, για την επίλυση του οικιστικού προβλήματος της Κέρκυρας, βάσει συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος και με λύσεις ουσιαστικές, υλοποιήσιμες και αποδεκτές από τους κατοίκους του Νησιού και τους εκπροσώπους του».*

«Είναι ασφαλώς γνωστές στις υπηρεσίες του Υπουργείου από 15ετίας και πλέον, οι ασφυκτικές οικιστικές ανάγκες της Κέρκυρας που έχουν ως συνέπεια:

- *Τα υψηλά ενοίκια.*
- *Την κατοίκηση ακαταλλήλων οικοδομών, κυρίως στην παλαιά πόλη και την ύπαιθρο κ.α.*

Το φιλόδοξο πρόγραμμα της Ε.Π.Α της περιόδου 1982-1984, αν και παρήλθε δεκαετία, δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να δώσει ουσιαστική λύση στο σημαντικό αυτό πρόβλημα.

Χρειάζεται το ταχύτερο να προχωρήσει ο πολεοδομικός σχεδιασμός στον αστικό, στον περιαστικό και τον αδόμητο χώρο της Κέρκυρας, με βάση την εξέλιξη, την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό.

Θα πρέπει όμως προηγούμενα το Υπουργείο, να λύσει σημαντικά προβλήματα όπως:

- *Απλούστευσης των σχετικών διαδικασιών.*
- *Επαρκούς χρηματοδότησης των πολεοδομικών μελετών και των πράξεων εφαρμογής.*
- *Στελέχωσης των αρμόδιων πολεοδομικών υπηρεσιών.*
- *Εξασφάλιση της απαιτουμένης κοινωνικής αποδοχής».*

(Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 126/8.1.1994 Δημόσια Βιβλιοθήκη)

Το θέμα της μελέτης *«Γρηγοριάδη»* το επανέφερα εκ νέου με τη αρ. 2590/9.6.94 ερώτηση μου προς τον Υπουργό, προσθέτοντας ότι σύμφωνα με πληροφορίες, οι σκανδαλώδεις ρυθμίσεις της μελέτης, έχουν κινήσει το ενδιαφέρον οργανωμένων ομάδων κερδοσκόπων και ότι με τις ρυθμίσεις αυτές ευνοούνται τα υπάρχοντα στην Κέρκυρα μεγάλα οικιστικά συγκροτήματα.

Ζητούσα δε από τον Υπουργό, να με πληροφορήσει αν προτίθεται να προχωρήσει στην έγκριση της μελέτης, παρά το γεγονός ότι ήδη γνωρίζει, ότι για τις οικιστικές αυτές ρυθμίσεις, υπάρχει εκπεφρασμένη η αντίθεση της μεγίστης πλειοψηφίας του Κερκυραϊκού λαού και των φορέων του.

Παρά τις αντιδράσεις αυτές, συνεχίστηκαν οι προσπάθειες του Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ να προχωρήσει στην έγκριση της, όμως ζητούσε από την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, να τεθεί η μελέτη υπ' όψη των φορέων, ενώ ταυτόχρονα η πρόταση του Υπουργείου, είχε σταλεί απευθείας στο Τ.Ε.Ε/Τ.Κ και στην Τ.Ε.Δ.Κ, προκειμένου να στείλουν τις απόψεις τους κατευθείαν στον Υπουργό.

Τελικά το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε αποδέχθηκε το αίτημα της Τ.Ε.Δ.Κ και ανέστειλε την εφαρμογή της μελέτης *«Γρηγοριάδη»* και ζήτησε από τους Ο.Τ.Α και άλλους φορείς, να υποβάλλουν τώρα τις προτάσεις τους, καθορίστηκε δε νέα τελική σύσκεψη για τις 15.11.1995.

Επειδή όμως οι Ο.Τ.Α δεν ανελάμβαναν την ευθύνη να υποβάλλουν τις προτάσεις τους, ο Υπουργός Κώστας Λαλιώτης τους έριχνε την ευθύνη και τους διαμήνυσε, ότι εξάντλησε κάθε δυνατή αναμονή για να περιμένει τις αντιπροτάσεις τους. Έτσι τελικά και αυτή η μελέτη οδηγήθηκε στις καλένδες.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Παρά τα μεγάλα χρηματικά ποσά που κατά καιρούς έχουν δαπανηθεί για την ενημέρωση του Ελληνικού λαού, στο θέμα της πολύπλευρης χρησιμότητας του Εθνικού Κτηματολογίου για μια χώρα, εκτιμώ ότι η όλη αυτή προσπάθεια, δεν έχει αποδώσει ούτε κατ' ελάχιστον τα αναμενόμενα. Για το λόγο αυτό θα παραθέσω το πλήρες κείμενο της ομιλίας μου της συζήτησης στη Βουλή του σχετικού νομοσχεδίου, όπως αυτή δημοσιεύτηκε αυτούσια στα φύλλα 459/18.5.1995 και 464/25.5.1995 της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»***. Ώστε ο κάθε αναγνώστης να μπορέσει, να βγάλει αβίαστα τα συμπεράσματα του.

«Ασφαλώς κ. Πρόεδρε κανείς δεν διαφωνεί, ότι το Εθνικό κτηματολόγιο είναι ένα βασικό έργο υποδομής για τη χώρα μας. Που πρέπει να αποτελέσει τον βασικό πυλώνα για κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια. Με δεδομένη λοιπόν την μεγάλη σημασία του έργου, είναι απαραίτητο να εξασφαλιστούν εκ των προτέρων, όλες οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την επιτυχία του.

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα, ποιές είναι εκείνες οι προϋποθέσεις και αν ήδη έχουμε φροντίσει να τις εξασφαλίσουμε. Πολύ φοβάμαι ότι προς αυτή την κατεύθυνση, έχουν γίνει πολύ λίγα πράγματα, η μπορώ να πω ελάχιστα.

Είναι απόλυτα ενδεικτική η φράση του Υπουργού στη διαρκή επιτροπή, «εμείς θεωρούμε ότι κάνουμε ένα ταξίδι, χωρίς να έχουμε πυξίδα».

Βέβαια αυτό που είπε ο κ. Υπουργός, έρχεται σε ευθεία αντίθεση με αυτά που απόψε είπε στη Βουλή ο κ. Πρωθυπουργός. «Ηδη έχουμε εξασφαλίσει όλες τις θεσμικές, τεχνικές και οικονομικές προϋποθέσεις για την επιτυχία του».

Στο σύνολο βέβαια αυτά που είπε, δεν θεμελιώνουν αισιοδοξία για την επιτυχία του κτηματολογίου.

Είναι όμως δυνατόν κ. συνάδελφοι να ξεκινήσουμε ένα ταξίδι τόσο μακροχρό-

νιο, τόσο μεγάλης έκτασης και τέτοιας δαπάνης, χωρίς να έχουμε καθόλου πυξίδα;

Είναι πρώτα από όλα αναγκαίο να ξεκαθαρίσουμε και να δεσμευτούμε στην πράξη και όχι στα λόγια, τι είδους κτηματολόγιο θέλουμε και αν αυτό μπορεί να γίνει με την σημερινή αποσπασματική αντιμετώπιση του.

Οι έννοιες του κτηματολογίου είναι γνωστές. Υπάρχει το τεχνικό κτηματολόγιο και το φορολογικό, που και τα δύο μαζί δημιουργούν το δημοσιονομικό κτηματολόγιο. Υπάρχει και το νομικό κτηματολόγιο, δηλαδή το αποδεικτικό. Θα υπάρχει δηλαδή ένα δημόσιο βιβλίο, όπου ο κάθε ενδιαφερόμενος θα πρέπει να έχει εμπιστοσύνη στο περιεχόμενο του και στο οποίο θα μπορεί να βρεί κανείς το ακίνητο, την ταυτότητα του ακινήτου, τα στοιχεία του ακινήτου, χωρίς να χρειαστεί το όνομα του ιδιοκτήτη. Αυτό όμως αποτελεί μια ριζική αλλαγή του δικαίου, που διέπει την ακίνητη ιδιοκτησία στη χώρα μας. Σύμφωνα δε με τον καθηγητή του Εμπορικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Γεωργακόπουλο, δεν έχει γίνει σε γνωστό κράτος κατά τον τελευταίο αιώνα η και περισσότερο. Οπότε ανακύπτει κ. Υπουργέ ένα πολύ κρίσιμο ερώτημα. Μήπως οι τρομερές δυσκολίες που σίγουρα θα υπάρξουν στην πορεία εκπόνησης του, μπορούν να οδηγήσουν στην εγκατάλειψη του; Δεν θα ήταν όμως πολύ καλύτερα, πριν να προχωρήσουμε σε τόσο κολοσσιαίες δαπάνες, να υπάρξει μια εμπεριστατωμένη από ειδικούς βέβαια συγκριτική μελέτη του χρόνου, του κόστους συνολικής εφαρμογής και της τήρησης του νομικού κτηματολογίου; Να συγκριθεί δε αυτό με το υπάρχον σήμερα σύστημα του βιβλίου μεταγραφής των ακινήτων.

Για να είναι όμως μια τέτοια σύγκριση αξιόπιστη, μεταξύ του βιβλίου των ακινήτων και του σημερινού συστήματος, θα πρέπει να περάσουμε άμεσα σε ένα πιλοτικό ολοκληρωμένο πρόγραμμα σύνταξης του κτηματολογίου, που να είναι συγχρόνως νομικό και δημοσιονομικό. Γιατί μόνο μέσα από μια τέτοια σύγκριση, μπορούμε να τεκμηριώσουμε την αναγκαιότητα, να περάσουμε στο αποδεικτικό κτηματολόγιο, που ως γνωστόν διαθέτουν ελάχιστα κράτη.

Μόνο μέσα από την εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου πιλοτικού προγράμματος, μπορούμε να υπολογίσουμε την πραγματική δαπάνη σύνταξης του νομικού η αποδεικτικού κτηματολογίου.

Να εντοπίσουμε στην πράξη δυσκολίες για την σύνταξη του, να ανακαλύψουμε όλα τα εφόδια για την εφαρμογή του, να εκτιμήσουμε την ταχύτητα της νέας διαδικασίας και να διαπιστώσουμε την πραγματική νομική αναγκαιότητα της χρησιμοποίησης του. Αν δεν εκτιμηθούν σωστά από την πράξη όλες αυτές οι προϋποθέσεις κ. Πρόεδρε, πολύ φοβάμαι ότι θα οδηγηθούμε στην τυπική η την ουσιαστική εγκατάλειψη, του αποδεικτικού κτηματολογίου. Τότε στα σημαντικά ποσά που έχουν δαπανηθεί μέχρι σήμερα για τις κτηματογραφήσεις και για την λειτουργία του ΟΚΧΕ, θα προστεθεί και άλλη μια δαπάνη για τις νέες κτηματογραφήσεις. Έτσι θα έχουμε επανάληψη της ίδιας ιστορίας της Ε.Π.Α, όπου μέχρι σήμερα δαπανήθηκαν 60 και πλέον δις δρχ, που πήγαν ουσιαστικά χαμένα. Αφού οι μελέτες που εν τω μεταξύ έχουν ολοκληρωθεί μετά από 12 χρόνια είναι μόνο το 50%, είναι δε μάλιστα ανεφάρμοστες και δεν ανταποκρίνονται πλέον στην πραγματικότητα. Γιατί τότε όπως και σήμερα, ξεκινάμε όπως ο ίδιος ο Υπουργός είπε στη διαρκή επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων να, «κάνουμε ένα ταξίδι, χωρίς να έχουμε ελπίδα».

Πρέπει να δεχθούμε ότι σήμερα δεν έχουμε στην διάθεση μας, όλα τα απαραίτητα στοιχεία που συνθέτουν μία ασφαλή και μη αναστρέψιμη πλεύση.

Όλα αυτά κ. Υπουργέ αν δεν σας προβληματίζουν, τότε ειλικρινά ενισχύετε την άποψη, ότι άλλα έχετε αποφασίσει και άλλα υποστηρίζετε εδώ. Υποστηρίζετε στα λόγια το πλήρες κτηματολόγιο, αλλά ενδεχόμενα έχετε αποφασίσει να προχωρήσετε στη σύνταξη ενός κτηματολογίου, που θα είναι χρήσιμο μόνο για την περιγραφή των ακινήτων. Αν όμως πράγματι προβληματίζεσθε, πρέπει να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο και να φέρετε ένα άλλο ολοκληρωμένο και να περάσετε στην πιλοτική εφαρμογή του ολοκληρωμένου πλέον κτηματολογίου. Γιατί μόνο τότε εκτός των άλλων προβλημάτων, θα διαπιστώσετε στην πράξη αν θα υπάρξει συντονισμός και συνεργασία όλων των συναρμοδίων Υπουργείων της Δημόσιας Διοίκησης και γενικά όλων των φορέων που εμπλέκονται στο κτηματολόγιο.

Τελικά κ. Υπουργέ, όταν υποστηρίζετε ότι για πρώτη φορά υπάρχουν σήμερα, η απαραίτητη πολιτική βούληση, η δυνατότητα και οι δεσμευμένοι πόροι για να ξεκινήσουμε επιτέλους το κτηματολόγιο, αμφιβάλω αν ακριβολογείτε. Το μόνο σίγουρο είναι ότι σας ενδιαφέρει η ταχύτερη δυνατή απορρόφηση των δεσμευμένων πιστώσεων των 11 δις δρχ. Με δεδομένο, ότι δεν έχετε ξεκαθαρίσει στη Βουλή, αν υπάρχουν ήδη τα τοπογραφικά υπόβαθρα, που πιστεύω ότι δεν υπάρχουν για τις υπό κτηματογράφηση περιοχές, τότε από όλη αυτή την ιστορία θα προκύψει, να δώσουμε τοπογραφικά διαγράμματα στους μεγάλους ιδιοκτήτες. Επιπρόσθετα θα έχουμε μαζέψει κάποιους τόνους δηλώσεων, όλων όσων έχουν εμπράγματα δικαιώματα η άλλα εγγραπτέα δικαιώματα σε ακίνητα της υπό κτηματογράφηση περιοχής, χωρίς να υπάρχει ούτε προγραμματισμός, ούτε η απαραίτητη στελέχωση και οργάνωση για να αξιοποιηθούν περαιτέρω.

Πραγματικά θέλουμε να δούμε τι θα κάνετε όλες αυτές τις δηλώσεις. Οι οποίες θα αρχίσουν από την πρώτη ημέρα να συσσωρεύονται.

Τώρα όσον αφορά την επιλογή των προς κτηματογράφηση περιοχών, πιστεύω ότι τα κριτήρια είναι κάθε άλλο παρά αντικειμενικά.

Ενώ θα έπρεπε κανονικά να προχωρήσετε σε περιοχές με τουριστική ανάπτυξη, σε ευαίσθητες περιοχές, σε βιοτόπους, σε περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και γενικά σε περιοχές υψηλού κινδύνου, λόγω αυξημένου επιχειρηματικού και επαγγελματικού ενδιαφέροντος, περάσατε σε επιλογές περιοχών, με άλλα προφανή κριτήρια σκοπιμότητας.

Η Κέρκυρα που παραδοσιακά κ. Υπουργέ δίνει ψήφους τα τελευταία 15 χρόνια στο ΠΑΣΟΚ, πιστεύω ότι παραμελήθηκε, διότι δεν την έχετε ανάγκη. Αυτό όμως θα φανεί στις επόμενες εκλογές. Οι επιφυλάξεις μου είναι ενδεχόμενο να αντιμετωπίσουν την εύκολη και παραπλανητική επιχειρηματολογία, ότι εμείς δήθεν δεν θέλουμε το κτηματολόγιο. Αλλά αυτό μου θυμίζει ένα αντίστοιχο επιχείρημα, όταν το 1982 συμμετείχα για πρώτη φορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Μέχρι τότε είχε καθιερωθεί και είχε αποδώσει η μόνιμη απειλή κατηγορίας του Δημάρχου στη μειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου, ότι όσοι δεν ψηφίζουν τα έργα, σημαίνει ότι δεν τα θέλουν. Δ.εν είχε σημασία αν καλούμεθα να ψηφίσουμε συγκριτικούς πίνακες υπερβάσεων και νέων τιμών. Τα έργα έπρεπε να γίνουν έναντι οιουδήποτε κόστους και οφείλαμε όλοι να ψηφίζουμε. Όμως η υποστήριξη ενός έργου δεν σημαίνει, ότι θα πρέπει να αποδέχεσαι και να ψηφίζεις συγχρόνως και όλες τις διαδικασίες παράνομες η μη για την κατασκευή του.

Χρ. Κατσιγιάνης: *Να εγκρίνεις.*

ΑΛ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Ειπώθηκε και από εσάς αλλά και από τον εισηγητή της πλειο-*

ψηφίας κ. Υπουργέ, ότι αν θέλουμε να εξασφαλίσουμε την μη αντιστρεψιμότητα του κτηματολογίου, θα πρέπει να συμφωνούμε και να πάρουμε ομόφωνες αποφάσεις. Το πρόβλημα όμως είναι πως αυτό θα το επιτύχουμε. Σίγουρα όχι με αποσπασματική αντιμετώπιση του προβλήματος και με πολιτική κερδοσκοπία, αλλά με την απόσυρση του παρόντος νομοσχεδίου και την επαναφορά του.

Για να καλύπτει ένα πλήρες κτηματολόγιο, που να είναι δημοσιονομικό και νομικό μαζί, αλλά και να εκτείνεται σε πολύ περιορισμένη έκταση. Αν δεν το κάνετε κ. Υπουργέ, ας αναλάβετε τις ευθύνες μαζί με όλους εκείνους, που έχουν πειστεί για τις δικές σας προθέσεις και για τους δικούς σας προγραμματισμούς.

Εμάς όμως δεν καταφέρατε να μας πείσετε».

Οι τότε προβλέψεις μας επιβεβαιώθηκαν 10 περίπου μήνες αργότερα, όπως προκύπτει από την αριθ. 5994/8.3.1996 ερώτηση μου στη Βουλή προς τον κ. Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

«Στη συζήτηση τον Μάιο του 1995 στην Ολομέλεια της Βουλής για το Εθνικό Κτηματολόγιο, η τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να δώσει διθυραμβικούς τόνους.

Παρίστατο ο Πρωθυπουργός και χαρακτήρισε την έναρξη της συζήτησης «ξεχωριστή ημέρα για το Ελληνικό Κοινοβούλιο» και επίσης διαβεβαίωσε ότι, «έχουν εξασφαλιστεί όλες οι θεσμικές, τεχνικές και οικονομικές προϋποθέσεις, για την επιτυχία του». Διατυπώσαμε τότε την άποψη, ότι με το σχέδιο νόμου που συζητείτο στη Βουλή, η Κυβέρνηση στόχευε μόνο σε αναθέσεις μελετών κτηματογράφησης, συνολικής δαπάνης 80 δις δρχ για την χρονική περίοδο 1995-1999, προφανώς σε ημέτερους, χωρίς να ενδιαφέρεται στην πραγματικότητα για την σύνταξη ενός αποδεικτικού κτηματολογίου, που έχει απόλυτη ανάγκη ο τόπος μας.

Ενός δηλαδή κτηματολογίου, όπου ο κάθε ενδιαφερόμενος θα μπορούσε να εντοπίσει ένα ακίνητο, να καταγράψει την ταυτότητα του, χωρίς να απαιτείται προηγούμενα, να έχει στη διάθεση του τα στοιχεία του ιδιοκτήτη του».

Στην απάντηση του ο τότε και σήμερα Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, όπως προκύπτει από τις σελίδες 5.874 και 5.880 των επίσημων πρακτικών της Βουλής τις 18.5.1995, ισχυρίστηκε ότι, «αυτό το σχέδιο νόμου αποτελεί ένα αναπόσπαστο μέρος ενός ολοκληρωμένου νόμου- πλαισίου, που θα έλθει πολύ σύντομα, σε λίγο, στην Εθνική Αντιπροσωπεία».

Τι ακριβώς εννοούσε ο κ. Λαλιώτης με τις έννοιες, «πολύ σύντομα» και «σε λίγο» φάνηκε στη συνέχεια, όπου το χρονικό διαστημα των 10 μηνών που πέρασε, δεν αποδείχθηκε επαρκές για την κατάθεση στη Βουλή του ολοκληρωμένου πλέον νόμου – πλαισίου, που ο ίδιος είχε προαναγγείλλει.

Βέβαια θα πρέπει να δεχτούμε, ότι κατά την διάρκεια αυτού του 10μήνου, ο Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε φρόντιζε ανελλιπώς, να μας θυμίζει το Εθνικό κτηματολόγιο.

Το έκανε μέσω πολυδάπανων καταχωρήσεων στα Μ.Μ.Ε, κάθε φορά που οι ανάγκες της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, επέβαλαν τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης, από σημαντικά εσωτερικά και εξωτερικά Εθνικά προβλήματα.

Ερωτάται ο Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και παρακαλείται να πληροφορήσει τη Βουλή:

- Πόσο στοίχισε μέχρι σήμερα στον Ελληνικό Λαό, η διαφημιστική καμπάνια για την «σύνταξη του Εθνικού Κτηματολογίου»;

- Πότε πρόκειται να κατατεθεί στη Βουλή ο νόμος-πλαίσιο, που θα ολοκληρώσει και θα θωρακίσει τις διαδικασίες για τη σύνταξη του Εθνικού Κτηματολογίου, όπως ο ίδιος ισχυρίστηκε στη Βουλή, πριν από 10 περίπου μήνες»;

Η απάντηση του Υπουργού στην ερώτηση μου αυτή, αγνόησε ουσιαστικά το δεύτερο και βασικό ερώτημα μου, για τον χρόνο κατάθεσης στη Βουλή του νόμου πλαισίου για το Κτηματολόγιο, που επίσημα είχε πριν από 10 μήνες δεσμευτεί.

Το πλήρες κείμενο της αριθ. 3960Β/26.3.1996 απάντησης του Υπουργού Κώστα Λαλιώτη, έχει ως εξής.

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμός 5.994 που κατατέθηκε στις 8-3-96 από τον βουλευτή κ. Αλέξανδρο Δεσύλλα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όσον αφορά το πρόγραμμα προβολής του Εθνικού Κτηματολογίου σας γνωρίζουμε, ότι η βασική προϋπόθεση για την επιτυχία του προγράμματος σύνταξης του Εθνικού Κτηματολογίου, είναι η ενημέρωση και δραστηριοποίηση των πολιτών και των Δημοσίων και των κοινωνικών φορέων, για την αναγκαιότητα και την χρησιμότητα του Εθνικού Κτηματολογίου.

Η απαίτηση για γενική ενημέρωση, καλύφθηκε κατ' αρχάς με την έκδοση ενός ενημερωτικού φυλλαδίου και στη συνέχεια με ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές παραγωγές.

Το τελικό ύψος όλου του προγράμματος (συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α) ανέρχεται στα 400 εκ. δρχ και έχουν διατεθεί μέχρι σήμερα 323.413.879 δρχ.

Σχετικά με τις εργασίες της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, στην οποία συμμετέχουν εκπρόσωποι συναρμόδιων Υπουργείων και όλων των Επιστημονικών φορέων καθώς και πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους, σας ενημερώνουμε ότι έχουν προχωρήσει σημαντικά και η Επιτροπή υπέβαλε πρόσφατα το σχέδιο νόμου, για το θεσμικό πλαίσιο του κτηματολογίου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

Είναι διάχυτη στον Ελληνικό λαό η εντύπωση, ότι εκλεγόμενος βουλευτής, αυτόματα σου ανοίγουν διάπλατα οι πόρτες, να ικανοποιήσεις όλες τις επιθυμίες και όλες τις απαιτήσεις των συμπατριωτών σου και συγχρόνως να επιλύσεις, τα πλέον σημαντικά και επείγοντα προβλήματα του τόπου σου.

Για αυτό και έχουν την απαίτηση να βρίσκεσαι διαρκώς κοντά τους.

Όμως τα πράγματα σαφώς και δεν είναι έτσι. Αν θέλεις να ασκήσεις υπεύθυνα τα καθήκοντα του βουλευτή και συγχρόνως να φανείς χρήσιμος και στην εκλογική σου περιφέρεια, πρέπει να αποκτήσεις προηγούμενα σοβαρή κοινοβουλευτική επιφάνεια.

Σαφώς το κοινοβουλευτικό έργο δεν σου φέρνει σταυρούς προτίμησης, αλλά όμως σου δημιουργεί την απαραίτητη επιφάνεια και την πολιτική δύναμη, οι εισηγήσεις σου να λαμβάνονται σοβαρά υπ' όψη από τους Υπουργούς και γενικότερα την εκτελεστική εξουσία. Όμως για να έχεις επιτυχία στα κοινοβουλευτικά σου καθήκοντα, δεν αρκεί μόνο να είσαι επιτυχημένος στον επαγγελματικό σου τομέα, αλλά να έχεις προηγούμενες εμπειρίες και γνώσεις από την συμμετοχή σου, σε μικρότερης βαθμίδας αντιπροσωπευτικά θεσμικά όργανα.

Συμβαίνει πάρα πολύ συχνά, μερικοί βουλευτές να έχουν δημιουργήσει με διάφορους γνωστούς σε όλους μας τρόπους, καλή εικόνα στην εκλογική τους περιφέρεια, αλλά ανύπαρκτη στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, που αφορούν όμως και την εκλογική τους περιφέρεια.

Ένας από τους τομείς που ασχολήθηκα ιδιαίτερα από την αρχή της κοινοβουλευτικής μου θητείας, ήταν αυτός των Δημοσίων Έργων. Το επάγγελμά μου του πολιτικού Μηχανικού, η δεκαετής υπαλληλική μου ιδιότητα στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων, αλλά και η οκταετής συμμετοχή μου στην Δημαρχιακή επιτροπή του Δήμου Κερκυραίων, μου παρείχαν τα αναγκαία εφόδια, για μια ιδιαίτερη παρουσία στον σημαντικό αυτό τομέα. Ως αντιπρόεδρος της Ομάδας Κοινοβουλευτικού Έργου της Ν.Δ. για το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, αλλά και μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, στις αρμοδιότητες της οποίας υπάγονται και τα νομοσχέδια του Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ, είχα την δυνατότητα, να είναι χρήσιμη η συμμετοχή μου σε αυτά τα όργανα.

Στον τομέα των Δημοσίων έργων ήταν πολλά τα κακώς κείμενα, που έπρεπε να μας απασχολήσουν κατά προτεραιότητα.

Ο διαδικασίες ανάθεσης των έργων, οι υπερβολικές προσφερόμενες στις δημοπρασίες εκπτώσεις, που είχαν άμεση σχέση με την ποιότητα τους, ήταν μερικά από τα θέματα που δραστηριοποιήθηκα ιδιαίτερα. Στα πλαίσια της διαδικασίας του κοινοβουλευτικού ελέγχου, τις επερωτήσεις μπορεί να τις υπογράφουν πολλοί βουλευτές, αλλά την δυνατότητα να μιλήσουν στην Βουλή έχουν μόνο οι τρεις πρώτοι υπογράφοντες, με τον πρώτο δε από αυτούς, να έχει στη διάθεση του περισσότερο χρόνο ομιλίας, από τον χρόνο που αθροιστικά έχουν οι δύο επόμενοι ομιλητές.

Μαζί με άλλους τρεις συναδέλφους, τους Αθανάσιο Νάκο, Ευγένιο Χαϊτίδη και Γεώργιο Καλαντζή, καταθέσαμε επερώτηση τον Νοέμβρη του 1994 προς τους Υπουργούς Υ. ΠΕ. ΧΩ. ΔΕ και Μεταφορών, που αφορούσε όλο το πλέγμα παραγωγής των Δημοσίων Έργων.

Στην ανάπτυξη της επερώτησης αναφέραμε συγκεκριμένα έργα, στα οποία οι εργοληπτικές εταιρείες μειοδότησαν, προσφέροντας ποσοστά εκπτώσεων από 78,9% έως και 85%.

Καλούσαμε δε τους Υπουργούς, να πληροφορήσουν την Εθνική αντιπροσωπεία.

1. Αν οι διαγωνισμοί αυτοί διενεργήθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 2229/31.8.1994;
2. Τα αίτια της εμφάνισης τόσων μεγάλων εκπτώσεων;
3. Μήπως αυτό οφείλετο σε ατέλειες των μελετών;
4. Η μήπως η βασικότερη αιτία εστιάζεται στην αναποτελεσματικότητα του παραπάνω νόμου, όπως έγκαιρα πριν από την ψήφιση του είχαμε προβλέψει;
5. Τι προτίθεσθε να κάνετε για το θέμα αυτό Υπουργέ των Δημοσίων Έργων;

(Εφημερίδα «Η Κέρκυρα Σήμερα» φύλλο 339/16.11.1994).

Μετά από λίγες ημέρες στις αρχές Δεκέμβρη 1994 αναπτύσσοντας την επερώτηση, μεταξύ άλλων τόνισα και τα εξής:

«Όσο και να θέλουμε να το αμφισβητήσουμε η να το περιπλέξουμε, γεγονός παραμένει ότι αυτή τη χρονιά (1994), θα έχουμε σημαντική υστέρηση εισροών από τα Κοινοτικά Ταμεία. Οι προβλέψεις του ΥΠ.ΕΘ.Ο για εισροές 400 δις δρχ στο τέλος του χρόνου, είναι δύσκολο να επιβεβαιωθούν, αφού οι μέχρι σήμερα εισροές είναι

μόνο 170 δις δρχ. Σύμφωνα δε με τους δικούς μας υπολογισμούς, η υστέρηση του 1994, θα ανέλθει στα 600 δις δρχ.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα, να κάνω μια μικρή αναφορά στην οικονομική κατάσταση της χώρας.

Όπως αυτή εξελίχτηκε από το 1985, όταν για πρώτη φορά θεσπίστηκε το πρόγραμμα λιτότητας, το λεγόμενο Πρόγραμμα Σταθεροποίησης της Ελληνικής Οικονομίας. Τα επιτόκια δανεισμού τότε έκαναν ένα άλμα και αυξήθηκαν στο 21,5%.

Με το ύψος αυτό των επιτοκίων δανεισμού, ουσιαστικά αναβλήθηκε κάθε προοπτική ανάπτυξης της οικονομίας μας, τουλάχιστον μέχρι την σταθεροποίηση της.

Με την πάροδο 9 χρόνων η σταθεροποίηση της οικονομίας μας, εξακολουθεί να αναζητείται, επομένως η ανάπτυξης της οικονομίας μας η όποια περιορισμένη ανάπτυξη της, μπορεί να στηριχτεί ουσιαστικά μόνο στην εκτέλεση Δημοσίων Έργων. Αναφερόμενοι στο σήμερα αλλά και σε ολόκληρο το 1994, η Κυβέρνηση σταμάτησε ηθελημένα, «μπλοκάρισε» τα Δημόσια έργα, με διάφορες κατά καιρούς δικαιολογίες.

Με πρώτη δικαιολογία την γνωστή περικοπή του Π.Δ.Ε, προκειμένου να καλυφτεί «η μαύρη τρύπα» της Οικονομίας.

Στη συνέχεια ισχυρίστηκε την ανάγκη θέσπισης ενός νέου νομοθετικού πλαισίου, προκειμένου να σταματήσουν οι υπερβολικές εκπτώσεις.

Νομοθετικό πλαίσιο που κυοφορείτο δέκα μήνες τώρα, οπότε αισίως φθάσαμε στην ψήφιση του νόμου 2229 στις 30 Αυγούστου.

Επί 10 ολόκληρους μήνες περιμέναμε αυτό το καινούργιο νομοθετικό πλαίσιο, που θα έλυνε ως δια μαγείας, όλα τα προβλήματα στα Δημόσια Έργα.

Μετά από 14 μήνες στο τέλος του 1994, η Κυβέρνηση βρέθηκε σε ουσιαστική αδυναμία, να εγκρίνει ακόμα και τις αναθέσεις έργων, που δημοπρατήθηκαν με το νέο νομοθετικό πλαίσιο.

Κατανοούμε απόλυτα την αδυναμία αυτή της Κυβέρνησης και πολύ περισσότερο τις διοίκησης, να επιβάλει σε όλους εκείνους τους μειοδότες των δημοπρασιών που διενέργησε, τις εξοντωτικές ποινές που προβλέπει ο νέος νόμος, για τις υπερβολικές εκπτώσεις που προσέφεραν.

Οι αδυναμίες της διοίκησης είναι σε όλους μας γνωστές. Ο έγκαιρος προγραμματισμός των έργων, η επίβλεψης της σύνταξης των μελετών και βέβαια της κατασκευής των, προκειμένου τα Δημόσια Έργα να γίνονται μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες και στο κόστος που είχαν προϋπολογιστεί.

Υπάρχει λοιπόν μια σαφής αδυναμία της διοίκησης. Πως είναι δυνατόν αυτή η ίδια διοίκηση, να αποφασίζει με τον πλέον αντικειμενικό και πρόσφορο τρόπο, ποιά είναι η εύλογη έκπτωση σε ένα έργο, να αναθέτει σε συγκεκριμένο ανάδοχο το έργο και βέβαια να επιβάλλει τα προβλεπόμενα πρόστιμα σε όλους εκείνους, που προσέφεραν εκπτώσεις πάνω από το όριο αυτό. Εδώ βέβαια χωράει ένα ερώτημα, να δούμε από ποιό σημείο και μετά, από μία μονάδα παραπάνω η δύο, η Κυβέρνηση θα αναλάβει τις ευθύνες έγκρισης του έργου».

Επειδή στη Βουλή υπάρχουν τα ασφυκτικά χρονικά πλαίσια και κατά κανόνα απευθύνεσαι σε γνώστες του περιεχομένου του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, για να γίνει κατανοητός ο ισχυρισμός μου αυτός για τον ουσιαστικό ρόλο της διοίκησης στην ανάδειξη του μειοδότη ενός έργου, προσθέτω στο βιβλίο μου αυτούσια, μία από τις αμφιλεγόμενες διατάξεις του νόμου 2229/1994.

Το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παρ. 6 άρθρου 4 του νόμου 1418/1984, αντικαθίσταται ως εξής.

«Η έγκριση του αποτελέσματος της δημοπρασίας, απόκειται στην κρίση του αρμοδίου οργάνου και γίνεται μετά από σύμφωνη γνώμη της επιτροπής εισήγησης ανάθεσης «Ε.Ε.Α». Η επιτροπή κατά την διατύπωση της γνώμης της, λαμβάνει υπόψη της όλα όσα περιλαμβάνονται στην παράγραφο αυτή, το ύψος της προσφοράς και συνεκτιμά κάθε άλλο πρόσφορο, κατά την κρίση των μελών της, τεκμηριωμένο στοιχείο, κυρίως από την υπηρεσία του μητρώου του άρθρου 16, σχετικά με την ικανότητα και την αξιοπιστία της επιχείρησης και για την καλή και έγκαιρη κατασκευή του έργου, σε συνδυασμό και με τις υποχρεώσεις της, από έργα υπό κατασκευή».

Μετά την διευκρινιστική αυτή παρένθεση, επανέρχομαι στα πρακτικά από την ομιλία μου στη Βουλή.

«Είχατε βέβαια προνοήσει γιατί προφανώς γνωρίζατε που θα καταλήγατε, την σύσταση της αείμνηστης πλέον επιτροπής, «Εθνική Επιτροπή Ανάθεσης Έργων και Προμηθειών», της οποίας την σύνθεση εσείς θα καθορίζατε, προκειμένου να της μεταβιβάζατε όλες τις ευθύνες για τις αναθέσεις των έργων».

Ανοίγω μια νέα παρένθεση για να αναφερθώ στο σχετικό νομοσχέδιο, που θα θεσμοθετούσε την σύσταση της παραπάνω επιτροπής. Στην σχετική συζήτηση του νομοσχεδίου στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, εισηγητής της αξιωματικής αντιπολίτευσης, είχε οριστεί ο βουλευτής και πρώην Υπουργός Γιώργος Παναγιωτόπουλος. Στην αρχή της συζήτησης ο Γιώργος Παναγιωτόπουλος «ασθένησε» και από την γραμματεία της κοινοβουλευτικής μας ομάδος, ορίστηκα να τον αντικαταστήσω. Είχα ήδη τοποθετηθεί αρνητικά για το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, αλλά πλέον ο ορισμός μου ως εισηγητή, μου έδινε σαφώς μεγαλύτερη άνεση χρόνου, προκειμένου να επιμείνω να μην περάσει η σχετική διάταξη, που από την πρώτη στιγμή είχα αντιληφθεί την σκοπιμότητα της. Οι προσπάθειες του παριστάμενου Αναπληρωτή Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε Γιάννη Σουλαδάκη να ψηφιστεί το νομοσχέδιο, δεν είχαν αποτέλεσμα και αναγκάστηκε να το παραπέμψει σε επόμενη συνεδρίαση. Στη νέα συνεδρίαση συμμετείχε πλέον ο ίδιος ο Υπουργός Άκης Τσοχατζόπουλος, ο οποίος μετά από σκληρή μάχη μπόρεσε να κάμψει τις αντιδράσεις βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, που εμφανώς η παρασκηνιακά στήριζαν την αντίθεση μου, με την δέσμευση να προχωρήσει καταρχήν στην ολομέλεια της Βουλής και εκεί να συζητηθεί από μηδενική βάση. Επιστρέφοντας το Σαββατοκύριακο στην Κέρκυρα, ο υπεύθυνος του γραφείου μου Δημήτρης Μπόρτς, μη γνωρίζοντας το όλο θέμα, περιχαρής και εμπιστευτικά με ενημέρωσε όταν μπήκα στο γραφείο μου, ότι με ψάχνει και δεν με βρίσκει ένας από τους μεγαλύτερους οικονομικούς και ποδοσφαιρικούς παράγοντες της χώρας, στην ιδιαιτέρα του οποίου ο Δημήτρης είχε δώσει όλα τα τηλέφωνα μου. Ο οποίος όμως στη συνέχεια, δεν ξέρω βέβαια για ποιους λόγους, δεν με πήρε ποτέ στο τηλέφωνο.

Για την συζήτηση στη διαρκή επιτροπή υπάρχει ανακοίνωση μου, περίληψη της δημοσιεύτηκε στο αρ. 197/21.3.1994 φύλλο της Εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** με τίτλο: ***«ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕ Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΛΕΚΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ».***

«Σε κομματική και πολιτική σκοπιμότητα απέδωσα την πρόθεση της Κυβέρνησης, να αναθέσει σε ένα συμβούλιο που αποκλειστικά η ίδια θα διόριζε τα μέλη του, την επιλογή του αναδόχου Δημοσίου Έργου η προμηθειών που υπερβαίνουν τα 10 δις δρχ.

Στη θέση της διάτρητης αυτής διαδικασίας, ως εισηγητής της μειοψηφίας, πρότεινα την σύσταση μόνιμης διακομματικής επιτροπής της Βουλής, που θα έλεγχε εκ των υστέρων την νομιμότητα της επιλογής, των αναδόχων σημαντικών Δημοσίων Έργων και μεγάλων προμηθειών του Δημόσιου Τομέα».

Μετά και από την νέα αυτή παρένθεση επανέρχομαι στα πρακτικά της Βουλής.

«Αλλά μετά την αντίδραση όλων των πτερύγων της Βουλής στη συζήτηση του νομοσχεδίου στη διαρκή επιτροπή, ακόμη και των δικών σας βουλευτών, δεν το φέρατε ποτέ μέχρι σήμερα στην ολομέλεια της Βουλής. Έχει μπει πολλές φορές βέβαια στην ημερήσια διάταξη, αλλά κάθε φορά οπισθοχωρούσε σε προτεραιότητα και ήδη τώρα έχει φτάσει στην τελευταία θέση. Είμαι απόλυτα πεπεισμένος, ότι θα περάσει πλέον στις άγραφες σελίδες της επόμενης ημερήσιας διάταξης της Βουλής. (Πρόβλεψη βέβαια που επιβεβαιώθηκε πλήρως στη συνέχεια αφού ουδέποτε συζητήθηκε στην ολομέλεια της Βουλής).

Συνεπώς η Κυβέρνηση δεν φέρεται αποφασισμένη, να προχωρήσει στις αναθέσεις των έργων που η ίδια δημοπράτησε και η ανάπτυξη της χώρας θα εξακολουθήσει να μένει πίσω.

Χρήματα μπορεί να μην χάνονται και να συσσωρεύονται στα επόμενα χρόνια. Όμως είναι δεδομένη η ανάγκη της χώρας για ταχεία ανάπτυξη, που μπορεί να γίνει μόνο με την εκτέλεση Δημοσίων Έργων, εφ' όσον βέβαια εκμεταλλευτούμε με τον καλύτερο τρόπο, όλες τις δυνατότητες χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριε Υπουργέ όσο και να θέλετε να το αρνηθείτε, η διαδικασία έγκρισης η απόρριψης της αιτιολόγησης της προσφερθείσας έκπτωσης, είναι μια διαδικασία ανοιχτή, η οποία είναι επιρρεπής σε πιέσεις από το εσωτερικό και το εξωτερικό.

Είναι πολλά τα θρυλούμενα, όσον αφορά την προσπάθεια που έγινε από την Κυβέρνηση, για την δημιουργία των προϋποθέσεων, προκειμένου να μη προβλέπεται διαδικασία προσφυγής στη δικαιοσύνη.

Η σημερινή εμφανιζόμενη αγωνία σας, για την προώθηση των Δημοσίων Έργων και εγώ προσωπικά δεν έχω καμία δυσκολία να μη την δεχτώ, δεν αναιρεί τις συνολικές ευθύνες της Κυβέρνησης σας, που επί 14μηνο δεν ξεκίνησε κανένα μεγάλο έργο στη χώρα μας.

Ούτε μπορούμε να δεχτούμε ως αιτιολογία, ότι «καθυστερούμε προκειμένου να επιτύχουμε καλύτερη ποιότητα των έργων». Είναι μία πολύ αφηρημένη έννοια και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, ότι τα έργα που κατασκευάστηκαν την περίοδο της διακυβέρνησης από την Ν.Δ., έτυχαν εγκωμίων από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τόσον για την ποιότητα τους, όσο και γενικότερα για τις απορροφήσεις των Κοινοτικών κονδυλίων.

Επειδή όμως μιλήσατε για ευθύνες της προηγούμενης Κυβέρνησης, θα πούμε και πρέπει να το δεχτείτε, ότι οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ κυρίως της 8ετιας 1981-1989, είχαν τις δικές τους ευθύνες για την αποδιοργάνωση της Διοίκησης του Κράτους. Ειδικότερα δε στον τομέα των Δημοσίων Έργων με την κατάργηση των επιθεωρητών. Οι οποίοι στο παρελθόν και το γνωρίζετε πολύ καλά, έλεγχαν επί καθημερινής βάσεως την πορεία κατασκευής των.

Όσον αφορά δε την αμφισβήτηση σας για τα 800 δις δρχ, αυτή δεν στηρίζεται πουθενά. Έχουμε στα χέρια μας τις εγκρίσεις του Ταμείου Συνοχής και του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Παρά την συμφωνία που κάνατε με την Ε.Ε για την μετοχοποίηση των χρημα-

τοδοτήσεων του 1994 από το Κ.Π.Σ, το συνολικό άθροισμα μαζί με τις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες είναι 800 δις δρχ.

Βέβαια αυτά που πήρατε, τα 200 δις δρχ η στην καλύτερη περίπτωση τα 400 δις δρχ όπως υπολογίζει το ΥΠ.ΕΘ.Ο, στηρίζονται κατά βάση στις προκαταβολές του 50%, που δίνονται με την έγκριση του προγράμματος.

Κύριε Πρόεδρε θα τελειώσω, με τον να πώ ότι θεωρώ ανεπίτρεπτο να ισχυρίζεται και μάλιστα να επαίρεται ο Υπουργός ΥΠ.ΕΘ.Ο αλλά και ο Πρωθυπουργός, ότι με αυτόν τον τρόπο συγκρατήσατε το έλλειμμα του προϋπολογισμού.

Η συγκράτηση όμως αυτή του ελλείμματος, με περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, είναι ανεπίτρεπτη. Γιατί φαλκιδεύατε με αυτόν τρόπο, για 14 μήνες την Οικονομική Ανάπτυξη της Χώρας μας».

ΓΕΦΥΡΑ ΡΙΟΥ-ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ

Στη συζήτηση για την κύρωση από τη Βουλή της σύμβασης για την κατασκευή της Γέφυρας ΡΙΟΥ –ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ, μεταξύ άλλων τόνισα και τα εξής, όπως αναγράφονται στο αριθ. 676/4.4.1996 φύλλο της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ».***

«Οι παρεκκλίσεις της σύμβασης από τους όρους της διακήρυξης του διαγωνισμού πού δέχτηκε η Κυβέρνηση, εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους για την έντεχνη και άρτια εκτέλεση του έργου, για σημαντικές υπερβάσεις του κόστους κατασκευής του, αλλά και για την μη ολοκλήρωση του μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες.

Ακόμη ο Δεσύλλας αναφέρθηκε στην κατάθεση της σύμβασης για ενημέρωση και όχι για κύρωση από τη Βουλή των παραρτημάτων της σύμβασης, πού αφορούν συμφωνίες μεταξύ της αναδόχου κοινοπραξίας και κάποιων άλλων κατασκευαστικών φορέων και κατηγόρησε την Κυβέρνηση, ότι προχώρησε στη κατάθεση για να αποκτήσει μεγαλύτερη νομική ισχύ και για να κατοχυρωθούν κάποιες δεσμεύσεις του παρασκηνίου, που προφανώς προηγήθηκαν της τελικής υπογραφής της σύμβασης.

Τελειώνοντας ο Δεσύλλας υποστήριξε ότι δεν είναι δυνατόν με την ψήφο μας, να αναλάβουμε ευθύνες που δεν μας ανήκουν.

Έχετε την δυνατότητα να δεχθείτε τις παρατηρήσεις και τις θέσεις μας. Αν δεν το κάνετε σημαίνει, ότι οι ευθύνες είναι αποκλειστικά της Κυβέρνησης και της Κυβερνητικής πλειοψηφίας και οφείλετε ξεκάθαρα να τις αναλάβετε».

ΖΕΥΞΗ ΠΡΕΒΕΖΑΣ – ΑΚΤΙΟΥ

Στη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής του νομοσχεδίου, κύρωση της σύμβασης κατασκευής του έργου ***«ΖΕΥΞΗ ΠΡΕΒΕΖΑΣ –ΑΚΤΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΒΑΣΕΩΝ»*** που έγινε στις 20.10.1994, είχα οριστεί εισηγητής της μειοψηφίας. Μεταξύ άλλων αναφέρθηκα και στα εξής, όπως αναγράφονται στο φύλλο 322/26.10.1994 της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ».***

«Στην προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ να εμφανίσει, ότι το έργο αυτό κατασκευάζεται με την βούληση της σημερινής Κυβέρνησης, ενώ η αλήθεια είναι ότι πρόκειται για

έργο που προγραμμάτισε, μελέτησε και δημιοπράτησε η προηγούμενη Κυβέρνηση της Ν.Δ.

Τόνισε ότι για τον λόγο αυτό, η σημερινή Κυβέρνηση καθυστέρησε επί 10μηνο την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Απέδωσε την προσπάθεια της Κυβέρνησης, να ζητήσει κύρωση από τη Βουλή της ήδη υπογραφείσας σύμβασης του έργου, στην πρόθεση της να βγάλει από επάνω της, κάθε ευθύνη για την επιλογή του αναδόχου. Ενώ δεν πρόκειται για σύμβαση παραχώρησης, δηλαδή αυτοχρηματοδότηση του έργου από τον ανάδοχο, με αντάλλαγμα την εκμετάλλευση της για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα.

Σύστημα που αν τελικά επιλέγετο, θα ενισχύετο έμμεσα το Π.Δ.Ε κατά 15 δις δρχ. Πού σημαίνει ότι με αυτά τα χρήματα θα μπορούσαν να κατασκευασθούν άλλα απαραίτητα έργα.

Τέλος ζήτησε από τον παριστάμενο Υπουργό να καταθέσει στη Βουλή τα σχετικά στοιχεία για την επιλογή του αναδόχου, όπως το πρακτικό της ειδικής επιτροπής αξιολόγησης, τις προσφορές και τα άλλα σχετικά στοιχεία και κράτησε επιφύλαξη για την συζήτηση στην ολομέλεια της Βουλής, αν δεν κατατεθούν τα στοιχεία αυτά.

Απαντώντας ο αναπληρωτής Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε Κώστας Γείτονας, δέχθηκε το αίτημα του Δεσύλλα για την κατάθεση όλων των στοιχείων του φακέλου και παραδέχθηκε ότι το έργο της «ΖΕΥΞΗΣ ΠΡΕΒΕΖΑ- ΑΚΤΙΟ», είναι έργο της Κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ».

Στις 10.11.1994 το νομοσχέδιο αυτό συζητήθηκε στην ολομέλεια της Βουλής.

Στην τοποθέτηση μου ως εισηγητής της μειοψηφίας, μεταξύ άλλων υποστήριξα και τα εξής.

«Οι συνεχείς εξαγγελίες από τον Πρωθυπουργό της ένταξης των μεγάλων αναπτυξιακών έργων, δεν επαληθεύτηκαν και εκτός άλλων είχαν ως αποτέλεσμα, να χαθούν εισροές από την Ε.Ε 600 δις δρχ.

Η αναβλητικότητα αυτή της Κυβέρνησης επιβραδύνει τους ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας, σε μία εποχή μάλιστα, που το χάσμα πού μας χωρίζει από τα άλλα Ευρωπαϊκά Κράτη συνεχώς διευρύνεται.

Απέδωσε δε ο κ. Δεσύλλας την αναβλητικότητα αυτή στη έλλειψη βούλησης της Κυβέρνησης, για έργα που πρόκειται να τελειώσουν το 2000. Ενώ αντίθετα προτιμά ενόψει της Προεδρικής εκλογής και των πιθανών εκλογών της προσεχούς άνοιξης, τις υπάρχουσες πιστώσεις, να τις διαθέσει σε καταναλωτικές δαπάνες.

Αναφέρθηκε ακόμη στην απόρριψη για τυπικούς και μόνο λόγους, της προσφοράς για την κατασκευή του έργου με αυτοχρηματοδότηση. Πού θα είχε εκτός άλλων ως συνέπεια την ελάφρυνση του Π.Δ.Ε με αρκετά δις δρχ, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στη βελτίωση του οδικού δικτύου της περιοχής αυτής και με αυτό τον τρόπο θα αξιοποιείτο ακόμη περισσότερο η υπόγειος σήραγγα.

Τέλος ο κ. Δεσύλλας αναφέρθηκε στην πρόσθετη επιβάρυνση του Δημοσίου με την αναθεώρηση των τιμών, που όμως δεν προβλεπόταν από τα αρχικά συμβατικά τεύχη της δημοπρασίας. Της οποίας η προσθήκη στη σύμβαση, αποτελεί εκτός άλλων και σαφή παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αντικειμενικής ιεράρχησης των προσφορών του διαγωνισμού».

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ αριθμ. 336/11.11.1994».

Την Κυριακή 2 Ιουνίου 1991 πραγματοποιήθηκε στο Αργοστόλι της Κεφαλονιάς, ημερίδα που είχε ως περιεχόμενο το νομοσχέδιο για τον Τουρισμό, που είχε ήδη κατατεθεί στη Βουλή και θα συζητείτο στο Α' θερινό της τμήμα.

Στην ημερίδα αυτή είχα οριστεί εισηγητής, προκειμένου να αναλύσω στους παρισταμένους τις βασικές του αρχές και βέβαια να απαντήσω σε ερωτήσεις για την τουριστική πολιτική της Κυβέρνησης της Ν.Δ. Το νομοσχέδιο προέβλεπε την σύσταση τριών βασικών οργάνων και ενός τετάρτου οργάνου του συμβουλίου προβολής του Τουρισμού, στο οποίο παρείχετο η αρμοδιότητα της μελέτης των τρόπων προβολής και της εξοικονόμησης των απαιτουμένων πόρων.

Τα τρία άλλα όργανα ήταν τα εξής:

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Τουρισμού, στο οποίο θα συμμετείχαν εκπρόσωποι του Τουριστικού κλάδου, αλλά και υπηρεσιακοί παράγοντες από συναρμόδια Υπουργεία, με αρμοδιότητα τον καθορισμό των πλαισίων της τουριστικής πολιτικής της χώρας μας.
2. Η Νομαρχιακή Επιτροπή Τουρισμού, θα δημιουργείτο σε κάθε τόπο με απόφαση του Νομάρχη, στην οποίαν θα συμμετείχαν τοπικοί παράγοντες, εκπρόσωποι φορέων αλλά και υπηρεσιών, η οποία θα είχε ως αντικείμενο την παρακολούθηση της εφαρμογής της Τουριστικής Νομοθεσίας, την επισήμανση των προβλημάτων και των ιδιαιτεροτήτων του κάθε τόπου.
3. Τοπικών Επιτροπών Τουρισμού, σε κοινότητες που παρουσίαζαν Τουριστικό ενδιαφέρον, με αντίστοιχο με την Νομαρχιακή επιτροπή αντικείμενο.

Με το νομοσχέδιο αυτό παρείχετο επίσης για πρώτη φορά η δυνατότητα στον Ε.Ο.Τ, να κάνει διαφήμιση συγκεκριμένου τόπου η ολόκληρης της χώρας, από κοινού με άλλους φορείς νομικά η φυσικά πρόσωπα.

Παρείχετο πλέον η δυνατότητα στα Ιόνια Νησιά, να κάνουν κοινή διαφήμιση με δεδομένο τα βασικά θέματα που αφορούν τον Τουρισμό, όπως το φυσικό περιβάλλον, οι πνευματικές και πολιτιστικές παραδόσεις και αξίες, πού είναι κοινές για την περιφέρεια των Ιονίων Νήσων.

Μια άλλη πρόβλεψη του νομοσχεδίου, ιδιαίτερα σημαντική που αντιμετωπίζετο επίσης για πρώτη φορά, ήταν η υποχρέωση εγγραφής σε μητρώο μιας σειράς τουριστικών επιχειρήσεων. Ο στόχος της νομοθετικής αυτής πρόβλεψης, ήταν η προστασία του τουρίστα καταναλωτή, από την αισχροκέρδεια και την εκμετάλλευση.

Το μητρώο αυτό θα παρείχε την δυνατότητα να ελέγχεται η δημιουργία των τουριστικών επιχειρήσεων, αλλά κυρίως να προστατεύονται οι επιχειρηματίες του κλάδου, από τον υπερεπαγγελματισμό, από τον αθέμιτο ανταγωνισμό και την εκμετάλλευση που επιχειρούν οι κερδοσκόποι του κάθε τομέα.

Στα μέσα Φεβρουαρίου 1994 συζητήθηκε στη Βουλή, η αναφορά που είχα κατάθεση με αιτήματα της Ομοσπονδίας Συλλόγων Ιδιοκτητών Τουριστικών Διαμερισμάτων και Δωματίων.

Στη σχετική ομιλία μου αναφέρθηκα σε τουριστικά καταλύματα, που δεν είχαν οριστικές άδειες λειτουργίας λόγω οικοδομικών παραβάσεων, γεγονός που δεν βοηθά στην αναβάθμιση του τουρισμού, αφού δεν συμπεριλαμβάνονται στα μητρώα του Ε.Ο.Τ και συνεπώς δεν ελέγχονται.

Αναφέρθηκα επίσης στο νόμο 2160 που ψήφισε η Ν.Δ. και στην πρόθεση των συντακτών του, να δοθούν οριστικές άδειες λειτουργίας σε όλα τα καταλύματα, τα οποία μέχρι 31 Αυγούστου 1993, είχαν δελτίο παροχής υπηρεσιών θεωρημένο από την εφορία.

Στην απάντηση του ο Υπουργός Διονύσης Λιβανός, ισχυρίστηκε ότι «το θέμα των καταλυμάτων αυτών το οποίο αποτέλεσε και λόγω της συνάντησης μου προ τριών εβδομάδων με τους εκπροσώπους τους, θα λυθεί. Οι επιτροπές που ήδη έχουμε συγκροτήσει στο Υπουργείο Τουρισμού, θα αρχίσουν την έρευνα και τον έλεγχο στις απαιτήσεις των ιδιοκτητών. Θα δοθούν πλέον μόνιμες καινούργιες άδειες από το Υπουργείο Τουρισμού, διότι όπως είπε και ο κ. Δεσύλλας, οι άνθρωποι αυτοί γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης. Επομένως μπορείτε να τους πείτε, ότι το Υπουργείο ήδη ξεκίνησε και οι πρώτες νόμιμες και μόνιμες άδειες, θα αρχίσουν να εκδίδονται ελπίζω μέσα στον Απρίλιο».

Ζήτησα επίσης από τον Υπουργό Τουρισμού την τροποποίηση του νόμου, ώστε να μην είναι υποχρεωτική η ασφάλισης στο ΤΕΒΕ των ιδιοκτητών τουριστικών καταλυμάτων εποχικού χαρακτήρα, που ήδη είναι ασφαλισμένοι σε άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Στην απάντηση του ο Υπουργός Τουρισμού ισχυρίστηκε, ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών ασφαλίσεων, πρέπει να ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο ΤΕΒΕ οι ιδιοκτήτες που διαθέτουν και αποδεδειγμένα ενοικιάζουν άνω των 7 δωματίων και συνεπώς δεν μπορεί το Υπουργείο Τουρισμού να κάνει τίποτε.

Στην δευτερολογία μου μεταξύ άλλων υποστήριξα: *«Κύριε Υπουργέ για το θέμα της υποχρεωτικής ασφάλισης στο ΤΕΒΕ, πράγματι είναι όπως τα είπατε. Βλέπετε όμως ότι είναι δίκαιο το αίτημα, μέλος της Κυβέρνησης είσαστε να συνεννοηθείτε με τον αρμόδιο Υπουργό, που μάλιστα βρίσκεται εδώ και ακούει το θέμα. Γιατί δεν είναι δυνατόν για εποχική χρήση, να ασφαλίζουμε ιδιοκτήτες δωματίων στο ΤΕΒΕ, όταν οι ίδιοι ιδιοκτήτες από την άσκηση του κυρίου επαγγέλματος τους, είναι ήδη ασφαλισμένοι σε άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς για μεγάλο χρονικό διάστημα. Πιστεύουμε ότι είναι ευτυχής συγκυρία, η παρουσία του αξιότιμου Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, για να δώσει λύση στο συγκεκριμένο αυτό πρόβλημα.*

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 159/24.2.1994).

Όπως ο αναγνώστης διαπιστώνει, τα καθήκοντα ενός βουλευτή, δεν περιορίζονται μόνο στην άσκηση κοινοβουλευτικού έργου και στην προώθηση θεμάτων του νομού του, αλλά έχει πολιτικές και κομματικές υποχρεώσεις. Ιδιαίτερα αν έχει τις απαιτούμενες εμπειρίες και γνώσεις, πολύ συχνά καλείται από την γραμματεία του κόμματος η από την γραμματεία της κοινοβουλευτικής ομάδος, να εκπροσωπήσει το κόμμα και σε άλλες υποχρεώσεις εκτός της εκλογικής του περιφέρειας.

Στις αρχές Ιουνίου 1994, επικεφαλής κλιμακίου συνδικαλιστών και μελών της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος, επισκεφτήκαμε εργασιακούς χώρους του Υπουργείου Τουρισμού και του Ε.Ο.Τ και συζητήσαμε με τους υπαλλήλους εργασιακά τους θέματα.

Στην συνέχεια συναντηθήκαμε με τον Υπουργό Τουρισμού, τον Γενικό Γραμματέα και ανώτατα διευθυντικά στελέχη και συζητήσαμε θέματα τουριστικής πολιτικής και προβλήματα που απασχολούσαν τους υπαλλήλους των.

Από την επίσκεψη στον Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Αλέξιο Β΄, της τετραμελούς διακομματικής αντιπροσωπείας της Ελληνικής Βουλής και του γ.γ του Ε.Ο.Τ. Ε. Γιανακούλια. Αντίστοιχες επισκέψεις πραγματοποιήσαμε με την διακομματική επιτροπή της Βουλής, σε Τουριστικές εκθέσεις του Βερολίνου, του Λονδίνου κ.α, από κοινού πάντοτε, με την εκάστοτε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Τουρισμού και του Ε.Ο.Τ. Στα προγράμματα των επισκέψεων αυτών περιλαμβάνοντο, επίσης συναντήσεις με μέλη των Κυβερνήσεων και με βουλευτές των αντίστοιχων κρατών, με αντικείμενο κυρίως, την προώθηση των τουριστικών μας σχέσεων.

Στα μέσα Ιουνίου του 1994 εκλέχτηκα μετά από εκλογές μεταξύ των μελών των ομάδων κοινοβουλευτικού έργου της Ν.Δ., πρόεδρος στην Ο.Κ.Ε Τουρισμού και αντιπρόεδρος της Ο.Κ.Ε Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε με πρόεδρο τον Αχιλλέα Καραμανλή.

Σύμφωνα δε με δημοσίευμα της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στο αρ. 348/29.11.1994 φύλλο της: *«Και οι δυο αυτές θέσεις φέρουν τον κ. Δεσύλλα να μετέχει στην «Κυβέρνηση της Αντιπολίτευσης», όπως χαρακτήρισε Αθηναϊκή εφημερίδα την άτυπη «σκιώδη Κυβέρνηση», που συγκρότησε η Ν.Δ. για την καλύτερη άσκηση του αντιπολιτικού της έργου στη Βουλή. Και είναι φυσικό να είναι ικανοποιημένος για αυτή την εξέλιξη, που τον φέρει στη πρώτη γραμμή των στελεχών της Ν.Δ.».*

Πράγματι ο Πρόεδρος Μιλτιάδης Έβερτ τακτικά κάθε εβδομάδα, είχε ορίσει συνεδρίαση της άτυπης αυτής επιτροπής, που είχε ως μέλη της, τους προέδρους των Ο.Κ.Ε όλων των Υπουργείων.

Οι νέες όμως αυτές θέσεις μου δημιούργησαν πολλές πρόσθετες υποχρεώσεις, αλλά μου άνοιγαν συγχρόνως τον δρόμο για μια καλύτερη προοπτική εξέλιξης, μέσα στο χώρο της Ν.Δ. Όμως εκ των υστέρων αποδείχθηκε για πολλούς από τους συμπατριώτες μου, η εξέλιξή μου αυτή δεν τους άρεσε καθόλου. Προτιμούσαν να ήμουν καλύτερα περισσότερο χρόνο κοντά τους, ώστε αν είχαν από κάτι ανάγκη στο μέλλον, να με αισθάνονται περισσότερο οικείο, για να μου το ζητήσουν με μεγαλύτερη απαίτηση.

Στα πλαίσια των νέων καθηκόντων μου, με απόφαση του ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Σταύρος Δήμας, με όρισε ομιλητή σε μια σειρά πολιτικών εκδηλώσεων με θέμα τον Τουρισμό, 28/1/94 στη Πάρο, 28/2 στην Σπάρτη, 11/3 στην Κεφαλλονιά και 22/3 στη Θεσσαλονίκη.

Στις 21 Μαΐου 1995 εκπροσώπησα τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης Μιλτιάδη Έβερτ, στις εκδηλώσεις για την επέτειο της Ένωσης της Επτανήσου στην Κεφαλλονιά, όπου παρέστη ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κώστας Στεφανόπουλος.

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 462/23.5.1995).

Με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κώστα Στεφανόπουλο είχα γνωριμία από το 1982-1983, όταν είχε επισκεφτεί τότε την Κέρκυρα.

Μετά τις εκδηλώσεις βρεθήκαμε στο Ξενοδοχείο όπου με δική του πρωτοβουλία, είχαμε μια σύντομη συνομιλία. Συγκεκριμένα ενώπιον όλων των παρισταμένων μου είπε: «Ενθυμείσθε κ. Δεσύλλα πού κάποτε κάναμε παρέα»;

Τον ρώτησα εάν θυμότανε το περιστατικό στην Κέρκυρα, όταν περνούσαμε με το αυτοκίνητο μου μαζί με τον βουλευτή Σωτήρη Γκίκα, κάτω από τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην οδό Αβραμίου; Επάνω και κάτω από τα γραφεία εκείνη την στιγμή βρισκόταν αρκετά άτομα και ακούσαμε ένα θόρυβο στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου, που έμοιαζε με πρόσκρουση πέτρας.

Υποθέσαμε ότι στην περίοδο αυτή των έντονων κομματικών αντιπαραθέσεων, θα μας είχαν ρίξει κάποια πέτρα. Συνέχισε ο ίδιος την συζήτηση, αναφέροντας με απόλυτη ακρίβεια την συνέχεια. *«Καθίσαμε σε ένα καφενείο να πάρουμε μία πορτοκαλάδα, οπότε και διαπιστώσαμε ότι το πίσω τζάμι του αυτοκινήτου που στεκόταν στη θέση του, ήταν θρυμματισμένο σε απειροελάχιστους κόκκους».* Συμπλήρωσε δε και άλλες λεπτομέρειες, πού είχαν διαφύγει από την μνήμη μου.

Παράλληλα ανέλαβα και την προώθηση Τουριστικών θεμάτων στη Βουλή, με μεγαλύτερη συχνότητα από το παρελθόν.

Με ερώτηση μου στη Βουλή ζητούσα από τον Υπουργό Τουρισμού, ενημέρωση για την βασιμότητα καταγγελίας του συλλόγου διπλωματούχων Μηχανικών του Ε,Ο.Τ, για τις διαδικασίες ανάθεσης έργων και προμηθειών κ.λ.π (τόμος Δ' σ. 2870 πρακτικών Βουλής).

«Κατ' αρχήν κ. Πρόεδρε με την άδεια σας, θα ήθελα να κάνω μια διόρθωση και βέβαια να πληροφορήσω τον κ. Υπουργό για τις ρυθμίσεις των δανείων τουριστικών επιχειρήσεων, διότι δεν ήταν στη προηγούμενη Βουλή, όταν Κυβέρνηση ήταν η Ν.Δ. και εμείς θέσαμε για πρώτη φορά το θέμα των δανείων.....

Προεδρεύων (Παναγιώτης Σγουρίδης): *Επί της ερωτήσεως κ. Δεσύλλα.*

Αλέξανδρος Δεσύλλας: *Τελειώνω κ. Πρόεδρε, τότε συναντήσαμε την συνολική αντίδραση όλων των πτερύγων της Βουλής. Ενώ σήμερα κ. Υπουργέ το κλίμα είναι διαφορετικό και το ακούτε. Χρειάζεται αυτή η ρύθμιση για τους τόκους υπερημερίας που τουλάχιστον υπερβαίνουν το 70% και σε αυτό μας βρίσκετε απόλυτα σύμφωνους.*

Η ερώτηση που κατέθεσα, στηρίζεται στην ανοικτή επιστολή που σας απέστειλαν οι διπλωματούχοι μηχανικοί του Ε.Ο.Τ, με την οποίαν κατήγγειλαν την συστηματική κατασυκοφάντηση τους, τόσον ως άτομα, αλλά και για τα έργα της τεχνικής του υπηρεσίας.

Αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας, ήταν ο πλήρης παραμερισμός της Τεχνικής Υπηρεσίας του ΕΟΤ. Οι συνέπειες πιστεύω κ. Πρόεδρε είναι τραγικές, γιατί

προχώρησε ο ΕΟΤ στην ανάθεση έργων και μελετών, χωρίς να ληφθούν υπ' όψη οι διατάξεις του νόμου 1418 περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων. Το ίδιο συνέβη και σε αναθέσεις μελετών, χωρίς να ληφθούν επίσης υπ' όψη οι διατάξεις του νόμου 1416, περί αναθέσεως μελετών του Δημοσίου.

Είχαμε δηλαδή εκτέλεση έργων και σύνταξη μελετών από τον ΕΟΤ, χωρίς προδιαγραφές, χωρίς επίβλεψη, χωρίς επιμετρήσεις πριν από κάθε πληρωμή.

Όλα αυτά να είσαστε σίγουρος κ. Υπουργέ, οδηγούν στην διασπάθιση του Δημοσίου χρήματος και ειλικρινά κυριολεκτώ.

Βέβαια αυτά τα φαινόμενα είναι ιδιαίτερα ανησυχητικά, διότι αποτελούν την αρχή του παγόβουνου, που είναι το Β΄ πακέτο Ντελόρ.

Αν προχωρήσουμε όμως με αυτές τις μεθοδεύσεις, σίγουρα η ζημιά για το Ελληνικό Δημόσιο θα είναι πολύ μεγαλύτερη.

Καταγγείλαμε πρόσφατα ότι στην ΕΥΔΑΠ, έγιναν καταστρατηγήσεις των διατάξεων σε αναθέσεις έργων και μελετών.

Στο Υπουργείο όμως Τουρισμού και στον ΕΟΤ, έγινε κάτι πολύ βαρύτερο. Πλήρης παράκαμψη των υπαρχουσών διατάξεων περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων και Προμηθειών.

Αντικαταστήσατε αυτές τις διατάξεις π.χ. με το άρθρο 6 του νόμου 2160/93 και αναθέσατε στον κ. Περάκη την βελτίωση της ακουστικής στο Ηρώδειο, ως να επρόκειτο για τουριστική εκδήλωση.

Αντικαταστήσατε τις διατάξεις του νόμου 1418 περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων, ως να επρόκειτο για κάποιο είδος που θα αγόραζε ο ΕΟΤ. Ενώ προηγούμενα έπρεπε να προσέξετε την έντονη διαφωνία του εισηγητή του εγγράφου, αλλά κυρίως τη διαφωνία του νομικού συμβούλου του ΕΟΤ.

Όλα αυτά κ. Υπουργέ δεν τα προσέξατε και σήμερα ο ΕΟΤ προχωρεί σε πλείστα όσα έργα και μελέτες, χωρίς ουσιαστικά να λειτουργεί η τεχνική του υπηρεσία. Όλα τα επακόλουθα αυτής της τακτικής σας, δεν έχουμε τον διαθέσιμο χρόνο να τα αναφέρουμε, αλλά να είσαστε σίγουρος ότι σύντομα θα απασχολήσουν την Βουλή.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ:*.... . Μπορείτε αντί να δημιουργείτε εντυπώσεις, να έλθετε από το Υπουργείο να τα δούμε μαζί. Αλλά εγώ δεν μπορώ να απαντώ μέσα σε 3 λεπτά, για αυτά τα θέματα και να καταχρώμαι το χρόνο εδώ και την καλοσύνη του κ. Προέδρου, αλλά και των άλλων βουλευτών. Πώς να το κάνω; Τι να σας πώ για το Ηρώδειο; Ότι έπρεπε να κάνω διαγωνισμό για τα μαξιλάρια που κάθονται οι Τουρίστες και οι θεατές, όταν το Ηρώδειο έπρεπε να λειτουργήσει τον Ιούνιο. Τι να κάνω με το Ηρώδειο; Σιγά το κονδύλι για τα μαξιλάρια!*

Αριστοτέλης Παυλίδης: *Πόσο ήταν;*

Διονύσης Λιβανός: *Ήταν 20 εκ. δρχ.*

Αριστοτέλης Παυλίδης: *Είκοσι ψωροεκατομμύρια!*

Διονύσης Λιβανός: *Δεν μιλάμε μόνο για το Ηρώδειο, μέσα στα είκοσι ήταν και η Επίδαυρος. Μιλάμε για 14.000 μαξιλάρια κ. Παυλίδη.*

Προεδρεύων (Παναγιώτης Σγουρίδης). *Ο κ. Δεσύλλας έχει τον λόγο.*

Α. Δεσύλλας: *Αυτή η απάντηση κ. Υπουργέ δεν είναι η πρέπουσα για την Βουλή, θα μπορούσατε να αναφερθείτε σε εκείνο που σας είπα. Μπορείτε να ελέγξετε οποιονδήποτε θέλετε, δικαίωμα σας είναι. Δεν έχετε όμως δικαίωμα κ. Υπουργέ, να καταστρατηγείτε και να παραμερίζετε τις διατάξεις περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων και περί αναθέσεως μελετών.*

Δ. Λιβανός: *Γιατί αν υπογράψω θα έλθετε εσείς να μου κάνετε επερώτηση.*

Α. Δεσύλλας: *Δεν μιλάμε κ. Υπουργέ μόνο για μερικά εκατομμύρια, διότι η κατασκευή καμαρινιών στο Ηρώδειο των οποίων ο προϋπολογισμός τους υπερβαίνει τα 35 εκ. δρχ, δεν είναι ένα εκατομμύριο. Μιλάμε επίσης για την ανάθεση της μελέτης στον κ Περάκη. Εδώ υπάρχουν πλήρη στοιχεία και τα γνωρίζετε πολύ καλά. Προχωρήσατε σε συμφωνίες, χωρίς να έχετε τηρήσει καμία διαδικασία. Υπάρχουν έγγραφες διαφωνίες. Σας ανέφερα τον νομικό σύμβουλο. Δεν είναι δυνατόν κ. Υπουργέ να διαχειρίζεστε το Δημόσιο χρήμα, όπως εσείς νομίζετε. Υπάρχουν διατάξεις που πρέπει να σεβαστείτε και να τις ακολουθείτε. Αν κάποιοι δεν τηρούν τα καθήκοντα τους, να τους ελέγξετε.*

Αυτά και μόνο κ. Υπουργέ και να είσαστε σίγουρος ότι ο Ελληνικός λαός αλλά και η Βουλή, θα μάθει ακριβώς τι πράττετε σήμερα στο Υπουργείο Τουρισμού και στον Ε.Ο.Τ.

Προεδρεύων (Παναγιώτης Σγουρίδης): *Επί του θέματος κ. Υπουργέ.*

Διονύσιος Λίβανος: *Εγώ κ. Πρόεδρε δεν θα απαντήσω. Δεν θα πώ τίποτε.*

Α. Δεσύλλας: *Όχι να μας πείτε, για αυτά που κάνατε και εμείς τώρα σας καταγγέλλουμε.*

Προεδρεύων (Παναγιώτης Σγουρίδης): *Ο κ. Υπουργός έχει τον λόγο.*

Διονύσιος Λιβανός. *Δεν είναι δυνατόν μέσα σε 3 λεπτά να απαντήσω σε ένα ολόκληρο τόμο, διότι πρόκειται περί ενός συγγράμματος. Λέει εδώ, «προμήθεια καμαρινιών Ηρωδείου, ανάθεση βελτίωσης ακουστικής Ηρωδείου, ανάθεση προμήθειας μαξιλαριών, ανάθεσης μελέτης καμπάνας Λαγονησίου, ελικόπτερα κ.λ.π». Είναι δυνατή η απάντηση σε όλα αυτά σε 3 λεπτά. Η ουσία είναι μία κ. βουλευτά. Όταν ζήτησα από τις υπηρεσίες να επισπεύσουν τον βραχίονα στη Μαρίνα, μου είπαν ότι ο ανάδοχος δεν έρχεται, γιατί του χρωστάμε γύρω στα 100 εκ. δρχ. Εγώ κάλεσα τον ανάδοχο και του είπα: «άκουσε κύριε αυτά τα χρήματα δεν μπορεί να στα δώσει η υπηρεσία, γιατί δεν στα οφείλει». Ο ανάδοχος δέχθηκε 80 εκ. και έκανε τούμπες. Από εκείνη την στιγμή υποπτεύομαι, όχι τους υπαλλήλους αλλά ορισμένες υπηρεσίες. Πράγματι από εκείνη την στιγμή δεν υπέγραφα τίποτε, αν δεν το έλεγχα εγώ. Θα με αφήσετε να κάνω την δουλειά μου σε αυτό το Υπουργείο, όπως νομίζω εγώ. Μπορείτε να γυρίσετε την ερώτηση σε επερώτηση, για να έχουμε χρόνο να συζητήσουμε. Επίσης αντί να δημιουργείτε εντυπώσεις, να έλθετε στο Υπουργείο να τα δούμε μαζί. Αλλά δεν μπορώ εγώ μέσα σε 3 λεπτά για 18 θέματα.*

Δεν δουλεύει καλά η Ρηγίλλης στο Υπουργείο Τουρισμού, γιατί φαίνεται πως αν θέλουμε να συγκρίνουμε τα κονδύλια, τα οποία αυτή την στιγμή έχουν πράγματι παγώσει από το Υπουργείο, γιατί θέλω να ελέγξω τα κονδύλια εκείνα που αυτή τη στιγμή έχει χάσει το Δημόσιο, από τις παράνομες συμβάσεις που κάνατε σε παραμονές εκλογών. Και την επομένη Δευτέρα άκουσον- άκουσον υπέγραψε σύμβαση ο Υπουργός τη Δευτέρα, αφού είχε νικήσει το άλλο κόμμα και ήταν να ορκιστεί το ΠΑΣΟΚ και να έλθει η νέα Κυβέρνηση.

Προεδρεύων (Π. Σγουρίδης). *Επί του θέματος παρακαλώ.*

Διονύσης Λιβανός: *Και τολμούν οι κύριοι αυτοί της παράταξης, να κάνουν κριτική για κονδύλια 20 εκ. δρχ.*

Προεδρεύων: *Επί του θέματος κ. Υπουργέ.*

Α. Δεσύλλας: *Να μας πείτε για αυτά που κάνατε και εμείς τώρα σας καταγγέλλουμε».*

Επειδή ο Υπουργός δεν απάντησε στις καταγγελίες μας, αλλά επιπρόσθετα ήθελε και επερωτήσεις για να έχει όπως είπε περισσότερο χρόνο στην διάθεση του για να απαντάει, ανταποκριθήκαμε άμεσα στο κάλεσμα του, με την κατάθεση σειράς επερωτήσεων, οι οποίες και τελικά τον οδήγησαν σε παραίτηση.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΤΟΥ ΦΛΟΙΣΒΟΥ

«Πρωτοφανείς διαστάσεις οικονομικοπολιτικού σκανδάλου αποκτά η υπόθεση της χορήγησης αδειών Καζίνο από την Κυβέρνηση, μετά τις καταγγελίες του ιδιοκτήτη του υπερχρεωμένου ραδιοτηλεοπτικού συγκροτήματος Ι. Αλαφούζου.

Ως μια νέα «υπόθεση», όπου η Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου επιχειρεί χρησιμοποιώντας την ισχύ της κρατικής εξουσίας, να αποκτήσει τον πλήρη έλεγχο δύο ραδιοφωνικών και ενός τηλεοπτικού σταθμού, χαρακτηρίζουν οι πολίτες της χώρας μας την προσπάθεια συναλλαγής που αποκαλύπτεται με «προξενητή» τον Υπουργό Τουρισμού. Η Ν.Δ. επανειλημμένα επισήμανε τις αδιαφανείς διαδικασίες, τις παρατυπίες και τους κινδύνους που περικλείουν οι μεθοδεύσεις του Υπουργού Τουρισμού στην υπόθεση των καζίνο και ειδικότερα στα καζίνο του Φλοίσβου, της Πάτρας και του Λουτρακίου, τονίζοντας ότι δημιουργούνται υπόνοιες για ύποπτες συναλλαγές.

Οι αποκαλύψεις του ιδιοκτήτη του υπερδανεισθέντος από κρατικές τράπεζες ραδιοτηλεοπτικού συγκροτήματος, ότι τα ανταλλάγματα για την χορήγηση της προνομιακής άδειας λειτουργίας στο καζίνο του Φλοίσβου σε συγκεκριμένο επιχειρηματικό συγκρότημα, συνδεόταν απόλυτα με την χρηματοδότηση συγκεκριμένων σταθμών και τον πολιτικό έλεγχο τους από το περιβάλλον του Πρωθυπουργού, δίνουν νέες διαστάσεις στο θέμα.

Το φαινόμενο ενός Υπουργού Τουρισμού, που ενώ εκκρεμεί η υπογραφή συμβάσεων για την χορήγηση αδειών καζίνο, να συναντάται στο γραφείο του με τον εκπρόσωπο των ενδιαφερομένων για την άδεια και τον ιδιοκτήτη του σταθμού SKY και να μεθοδεύουν επιχειρηματικά συνοικέσια με μοχλό την άδεια του Καζίνο, θυμίζουν μεθοδεύσεις τριτοκοσμικών καθεστώτων που τείνουν να εκλείψουν διεθνώς, αλλά φαίνεται ότι βρίσκουν μιμητές στην Κυβέρνηση της χώρας μας.

Τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα που βρίσκονται πίσω από την χορήγηση αδείας καζίνο στο Φλοίσβο, σε συνδυασμό με την σωρεία παρατυπιών και αδιαφανών διαδικασιών που έχουν επισημανθεί, αλλά και η προσπάθεια Υπουργού της Κυβέρνησης που διαφημίζει την στενή του σχέση με το Πρωθυπουργικό περιβάλλον, να διασώσει ένα ραδιοτηλεοπτικό συγκρότημα και στη συνέχεια να ελέγξει την λειτουργία του, επαναφέρουν σε πρακτικές που έχει καταδικάσει ο Ελληνικός λαός και είμαστε βέβαιοι ότι ζητά να ξεχάσει ο πολιτικός κόσμος της χώρας.

Κατόπιν των ανωτέρω επερωτάται ο Υπουργός Τουρισμού να απαντήσει στη Βουλή:

1. *Ποιό σκοπό είχε η συνάντηση, που έγινε στο γραφείο του με τον ιδιοκτήτη του «Σκάι» κ. Ι. Αλαφούζο και τον εκπρόσωπο της κοινοπραξίας, που διεκδικούσε την άδεια για το καζίνο του Φλοίσβου κ. Πανούση;*
2. *Τι ακριβώς συζήτησαν στην προαναφερθείσα συνάντηση και με ποιά ιδιότητα παρευρέθη ο κ. Λιβανός;*
3. *Είχε εξουσιοδότηση από το Υπουργικό Συμβούλιο, να διαπραγματεύεται με τους Ι. Αλαφούζο-Π. Πανούση την άδεια του Φλοίσβου και ποιόν εκπροσωπούσε ο κ. Λιβανός στη διαβούλευση που έγινε;*

4. *Πότε έγινε η ανωτέρω συνάντηση και πότε υπεγράφει η σύμβαση εκχώρησης της αδείας καζίνο στον Φλοίσβο στον όμιλο του κ. Πανούση;*
5. *Γιατί ο Υπουργός Τουρισμού, παρέτεινε την προθεσμία προσκόμισης των αποδεικτικών στοιχείων, για την κατάθεση της προσφερθείσας προσφοράς στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδος για τον Φλοίσβο;*
6. *Γιατί ο Υπουργός Τουρισμού, ενοποίησε τις διαδικασίες και τις προθεσμίες του διαγωνισμού, χωρίς να υπάρξει τέτοια πρόβλεψη στο νόμο η τη σχετική διακήρυξη;*
7. *Αν τα μέλη της κοινοπραξίας που πήρε την άδεια, είναι τα ίδια με εκείνα που κατέθεσαν την σχετική προσφορά για τον διαγωνισμό η είχαν αντικατασταθεί από άλλα;*
8. *Αν υπάρχουν οι άδειες (πολεοδομική και άλλες) για την υλοποίηση της υποχρεωτικής επένδυσης, όπως προβλέπεται από την διακήρυξη η δεν πρόκειται ποτέ να τηρηθούν οι υποχρεώσεις των επενδυτών, λόγω ανωτέρας βίας;*
9. *Ποια είναι η βαθμολόγηση ενός εκάστου των μελών της επιτροπής αξιολόγησης των προσφορών, από την επιτροπή καζίνο;*
10. *Ποιος είναι ο βαθμός «αξιοπιστίας» των επενδυτών, που πήραν την άδεια με βάση την βαθμολογία της επιτροπής καζίνο;*

Αθήνα 21 Φεβρουαρίου 1995
Οι επερωτώντες βουλευτές
Θεόδωρος Π. Κασσίμης
Αλέξανδρος Δεσύλλας
Τριαντάφυλλος Μπέλλος
Παρθένα Φουντουκίδου

(Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. 408/28.2.1995 Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Η επερώτηση συζητήθηκε μετά από λίγες ημέρες στη Βουλή, συγκεκριμένα την Τρίτη 28 Φεβρουαρίου 1995.

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 410/2.3.1995).

Στη σχετική ομιλία μου μεταξύ άλλων είπα και τα εξής. *«Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, ότι ήδη έχουμε καταθέσει από τις 21 του μηνός, δεύτερη επερώτηση για όλη την δραστηριότητα του Υπουργείου Τουρισμού, οπότε εκεί θα μιλήσουμε για τις δύο καμπάνες στο Λαγονήσι, για το ελικόπτερο που παραμένει καθηλωμένο τρεις μήνες τώρα, για τη διαφημιστική απουσία της χώρας μας στις τουριστικές αγορές, για τις μεγάλες υπερβάσεις στο φεστιβάλ, για τις αναθέσεις πολλών δισεκατομμυρίων δρχ σε συγκεκριμένη εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, για τις εντυπωσιακές αναθέσεις μελετών εκατοντάδων εκατομμυρίων δρχ, για την διεύθυνση εκπαίδευσης του Ε.Ο.Τ και για την πρόσφατη καταγγελία του συλλόγου διπλωματούχων μηχανικών του ΕΟΤ.*

Όμως να επανέλθουμε κ. Πρόεδρε στο Φλοίσβο και να ρωτήσω. Που στηρίχτηκε ο κ. Υπουργός όταν προχώρησε στην κατακύρωση του διαγωνισμού, που μπάζει νερά από παντού; Όταν είχε δεδομένες τις διαφωνίες του κ. Ρίκου και του κ. Μπιρακούκα, όταν υπήρξαν διαφωνίες για την φερεγγυότητα της εταιρείας που τελικά πλειοδότησε. Προχώρησε σε ανάθεση με παρά πολύ χαμηλή βαθμολογία. Μιλάμε για 207 μονάδες στις 480.

Πως προχωρεί σε ανάθεση με τόση χαμηλή βαθμολόγηση; Έπρεπε να προβληματιστεί αν καλύπτεται το Δημόσιο Συμφέρον. Ο κ. Κασσίμης ανέφερε προηγούμενα όλο το χρονικό του διαγωνισμού και δεν χρειάζεται να το επαναλάβω.

Θα απαντήσω μόνο στον ισχυρισμό του Υπουργού, ότι την απόφαση την πήρε η επιτροπή. Όμως για την δική του απόφαση, που ανέτρεψε όλο τον διαγωνισμό, δεν λέει απολύτως τίποτε. Πρώτη φορά είδα – είμαι νέος βουλευτής κ. Πρόεδρε – να ανατρέπεται ένας νόμος με μια Υπουργική απόφαση, ένας ολόκληρος νόμος!

Όμως σε κάθε περίπτωση μπορούσε ο κ. Υπουργός αν ήθελε, αν έκρινε ότι το Δημόσιο Συμφέρον δεν καλύπτεται από την συγκεκριμένη ανάθεση, να προχωρήσει με εισήγηση του στο Υπουργικό Συμβούλιο όπως προβλέπει ο νόμος, για την ανατροπή του διαγωνισμού και την κήρυξη του σε άγονο.

Θα αναφερθώ επίσης στην κραυγαλέα διαφορετική αντιμετώπιση του διαγωνισμού για το καζίνο στον Φλοίσβο, με τον αντίστοιχο διαγωνισμό για την Μαρίνα των Γουβιών της Κέρκυρας.

Τον διαγωνισμό αυτό τον ακύρωσε, επειδή είχε μικρή συμμετοχή. Οι τρεις εταιρείες που συμμετείχαν στον διαγωνισμό για την Μαρίνα θεωρήθηκε ότι ήταν μικρή συμμετοχή, ενώ οι δυο εταιρείες που συμμετείχαν στο διαγωνισμό του Φλοίσβου, δεν ήταν μικρή συμμετοχή!

Σε κάθε περίπτωση κ. Πρόεδρε θέλω να πώ, ότι δεν είναι δυνατόν να περιχαρακωθεί η απόφαση αυτή για το Φλοίσβο, στα στενά πλαίσια του Υπουργού Τουρισμού. Είναι μεγάλη υπόθεση που αγγίζει όλη την Κυβέρνηση.

Βάσει δε του Συντάγματος την ευθύνη εάν υπάρχει και όπου υπάρχει, θα πρέπει να την αναλάβει το σύνολο της Κυβέρνησης». (Επίσημα πρακτικά της Βουλής τόμος ΣΤ', σ. 4252).

ΝΕΑ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 408/28.2.1995).

«Στο διάστημα των 15 και πλέον μηνών που βρίσκεται στην εξουσία η σημερινή Κυβέρνηση, παρά τις αισιόδοξες κατά καιρούς εκτιμήσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Τουρισμού, τίποτε ουσιαστικό δεν έγινε, αντίθετα στο αρνητικό ενεργητικό του Υπουργείου Τουρισμού και του ΕΟΤ κατεγράφησαν.

Σημαντική καθυστέρηση στην έκδοση των απαιτούμενων Υπουργικών αποφάσεων του νόμου 2160/1993, όπου βέβαια οι διατάξεις του δεν αντικατεστάθησαν από νέες.

Αποτυχία στις ιδιωτικοποιήσεις των Καζίνο, όπου από τους 11 διενεργηθέντες διαγωνισμούς, υπεγράφησαν μέχρι στιγμής μόνο οι συμβάσεις, (Θεσσαλονίκης-Πόρτο Καρρά – Φλοίσβου), με συνολικές όμως προσφορές (αξία, άδειες και επενδύσεις), χαμηλότερες από τις προσφορές των διενεργηθέντων επί Ν.Δ. αντίστοιχων διαγωνισμών. Υπήρξαν δε διαμαρτυρίες των συμμετασχόντων σε όλες τις περιπτώσεις.

Ακύρωση του διαγωνισμού για την Μαρίνα των Γουβιών της Κέρκυρας, με πρόχειρη, αόριστη και χωρίς στοιχεία, που να προήρχοντο από οικονομοτεχνική μελέτη αιτιολόγησης, που έκρινε τα αποτέλεσμα του διεθνούς πλειοδοτικού διαγωνισμού «ασύμφορο», αφ' ενός λόγω της μικρής συμμετοχής και αφ' ετέρου γιατί θεωρήθηκε το προσφερθέν μίσθωμα επίσης ασύμφορο.

Όμως και σε αυτή την περίπτωση αγνοήθηκε από το Υπουργείο Τουρισμού η

μελέτη και η διακήρυξη, που ήταν έτοιμες επί των ημερών της προηγούμενης Κυβέρνησης. Με συνέπεια να παραληφθεί από την νέα διακήρυξη, ουσιώδης όρος του διαγωνισμού περί ελαχίστου τιμήματος, που αν είχε παραμείνει και στη νέα διακήρυξη, ίσως να μην υπήρχε λόγος να ακυρωθεί ο διαγωνισμός.

Ακόμη η μείωση της εγγυητικής συμμετοχής στο διαγωνισμό από 80εκ. δρχ σε 15εκ. δρχ, αποτέλεσε ενδεχομένως κίνητρο για χαμηλότερες προσφορές.

Η περιορισμένη αξιοποίηση και μερική διάθεση σε άσχετους σκοπούς το 1994, του υπόλοιπου της συνολικής χρηματοδότησης των 14 δις δρχ που το Δεκέμβριο του 1992, είχε χορηγήσει στον ΕΟΤ η Κυβέρνηση της ΝΔ για την προβολή και διαφήμιση της χώρας στο εξωτερικό, μείωσε την ανταγωνιστικότητα του τουρισμού μας το 1995.

Αναθέσεις έργων και προμηθειών, χωρίς την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου 1416 περί Εκτελέσεως Δημοσίων Έργων και του νόμου 716 περί Αναθέσεως Μελετών του Δημοσίου, όπως στην περίπτωση του έργου «Κατασκευή Καμαρινιών στο Ηρώδειο», προϋπολογισμού 35 εκ. δρχ, της μελέτης βελτίωσης της ακουστικής στο Ηρώδειο προϋπολογισμού 15 εκ. δρχ. Όπως επίσης η επιλογή συγκρότησης του προηγούμενου υπηρεσιακού συμβουλίου του ΕΟΤ, που οδήγησε την ακύρωση όλων των πράξεων του, με δικαστική απόφαση.

Η μη αποσαφήνιση των δηλώσεων του κ. Λιβανού περί επικείμενης διάλυσης του ΕΟΤ και ενσωμάτωσης του στο Υπουργείο Τουρισμού, είναι φυσικό να έχει άμεση συνέπεια στην υπηρεσιακή απόδοση των υπαλλήλων του.

ΕΠΕΡΩΤΑΤΑΙ ο Υπουργός Τουρισμού για την μέχρι σήμερα πολιτική του, που είχε τα παρακάτω αποτελέσματα:

Επιδείνωσε τα προβλήματα σε ένα τόσο ευαίσθητο και σημαντικό κλάδο της Εθνικής Οικονομίας.

Μείωσε την ανταγωνιστικότητα της Τουριστικής μας Βιομηχανίας.

Στέρησε την χώρα από προγραμματισμένες ξένες επενδύσεις, που θα περιόριζαν τα κρατικά ελλείμματα και θα ενίσχυαν τις αναιμικές σήμερα ιδιωτικές επενδύσεις.

Μείωσε την διεθνή αξιοπιστία της χώρας μας και ειδικά η πολιτική του Υπουργείου Τουρισμού, δεν συνέβαλε στην ενίσχυση των εναλλακτικών μορφών Τουρισμού. Που θα ενίσχυαν την προσδοκώμενη από όλους μας αναβάθμιση του Τουρισμού μας, την επέκταση της τουριστικής περιόδου, την μείωση της ανεργίας αλλά και γενικότερα την οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας και την σύγκλιση της με τα άλλα Ευρωπαϊκά Κράτη.

Οι επερωτώντες βουλευτές

Αλέξανδρος Δεσύλλας, Τριαντάφυλλος Μπέλλος, Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος.

Παράλληλα με το Κοινοβουλευτικό έργο, συνεχίστηκαν και οι άλλες πολιτικές και κομματικές μου υποχρεώσεις όπως:

Η συμμετοχή μου ως εκπροσώπου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της ΝΔ σε διακομματική αποστολή του ΕΟΤ, στην διεθνή έκθεση τουρισμού της Μόσχας κατά το χρονικό διάστημα από 22 έως 24 Μαρτίου 1995. Η εκπροσώπηση της Ν.Δ. στο συσταθέν Εθνικό Συμβούλιο Τουρισμού κ.α.

Επίσης εν τω μεταξύ είχα συντάξει το Κυβερνητικό πρόγραμμα της ΝΔ για τον Τουρισμό και μετά το πράσινο φως από τον Πρόεδρο Μιλτιάδη Έβερτ, το παρουσίαζα σε σχετικές ημερίδες.

Μια από αυτές ήταν και η ημερίδα που διοργανώθηκε στη Θεσσαλονίκη με θέμα την «Τουριστική Ανάπτυξη».

Όπου μεταβήκαμε μαζί με τον γραμματέα της Ο.Κ.Ε Τουρισμού και πρώην γενικό γραμματέα του Ε.Ο.Τ Γιάννη Άγγλο. Όπως τονίσαμε στις εισηγήσεις μας, το πρόγραμμα που καταρτίστηκε, στόχευε στην ορθολογική κατανομή των τουριστικών πόρων, με την αξιοποίηση των φυσικών και των πολιτισμικών πλεονεκτημάτων της χώρας μας, με παράλληλη μέριμνα για την προστασία του περιβάλλοντος και την ανάδειξη της πολιτιστικής και πνευματικής κληρονομιάς του τόπου μας.

Οι περιοδείες συνεχίστηκαν με την επίσκεψη μου την Κυριακή 9 Απριλίου στη Σάμο, στη Μυτιλήνη και εν συνεχεία την Δευτέρα στην ολομέλεια του πολιτικού και κοινωνικού συμβουλίου της Α3 ΝΟ. ΔΕ Αθηνών της ΝΔ και την Τετάρτη στο αντίστοιχο συμβούλιο Δυτικής Αττικής στη Ελευσίνα.

Στη συνέχεια είχα νέα αντιπαράθεση με τον Υπουργό Τουρισμού Διονύση Λιβανό την Τετάρτη 3 Μαΐου 1995 στη Βουλή, στην διάρκεια της συζήτησης της επερώτησης που είχαμε καταθέσει, μαζί με τα δυο άλλα μέλη της Ο. Κ. Ε Τουρισμού της ΝΔ.

«Αναφέρθηκα μεταξύ άλλων στην προσπάθεια του να παραπλανήσει τη Βουλή, στην διάρκεια της συζήτησης της προηγούμενης επερώτησης για το Καζίνο του Φλοίσβου. Όπου ανακριβώς ισχυρίστηκε, ότι δήθεν η επιτροπή του διαγωνισμού αλλά και ο Πρόεδρος της Αεροπαγίτης κ. Ρίκος, είχαν εισηγηθεί την ενοποίηση όλων των προθεσμιών του διαγωνισμού. Στην συνέχεια αναφέρθηκα στην ακύρωση του διαγωνισμού της Μαρίνας των Γουβιών της Κέρκυρας και του υπέβαλα το ερώτημα. «Αλήθεια κ. Υπουργέ, τι ψάχνατε και δεν επιτύχατε στον διαγωνισμό της Μαρίνας των Γουβιών, ώστε να προχωρήσετε στην ακύρωση του, ενώ αντίθετα φαίνεται ότι βρήκατε αυτό που θέλατε στην περίπτωση του Φλοίσβου και προχωρήσατε με μεγάλη ταχύτητα στην κατακύρωση του διαγωνισμού»;

Αναφέρθηκα επίσης στις απ' ευθείας αναθέσεις έργων και μελετών που έγιναν από τον ΕΟΤ, στο μεγάλο έλλειμμα στη διαφημιστική παρουσία της χώρας μας στο εξωτερικό και γενικά στην ανυπαρξία έργου στον Τουρισμό».

(Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» φύλλο αρ. 449/4.5.1995 Δημόσια Βιβλιοθήκη).

Κατά την διάρκεια της παραμονής μου στη Μόσχα και στο τέλος της συνέντευξης τύπου που παραχώρησε ο γενικός γραμματέας του ΕΟΤ Ε. Γιανακούλιας, πλαισιωμένος από την διακομματική αντιπροσωπεία του Ελληνικού Κοινοβουλίου, μου σύστησαν Ρώσο δημοσιογράφο, που θεωρείτο στη χώρα του, ο «πρύτανης» του Ρωσικού Τουριστικού ρεπορτάζ. Στη σχετική συζήτηση που είχα μαζί του, μου υπέδειξε να προσπαθήσουμε ως Κέρκυρα, να προσελκύσουμε Ρώσους τουρίστες από τα Βόρεια παράλια της Ρωσίας, που ήταν πλούσια σε διαμάντια και πετρέλαιο. Μου είπε δε χαρακτηριστικά, «ότι αν καταφέρετε να λύσετε τα τεχνικά προβλήματα και φέρετε 1000 τουρίστες, την επόμενη εβδομάδα θα σας έλθουν 10.000».

Συζήτησα το θέμα αυτό με τον Πρέσβη της Ελλάδος στη Μόσχα και συμφωνήσαμε να μας βοηθήσει, να κάνει αδελφοποίηση ο Δήμος Κερκυραίων με την πόλη της Σιβηρίας Τιουσμέν. Μετάβαση βέβαια που θα μπορούσε να γίνει από την άνοιξη και μετά, όταν θα άρχιζαν να λειώνουν οι πάγοι. Επιστρέφοντας στην Κέρκυρα συναντήθηκα με τον Δημαρχών Αντιδήμαρχο 'Εντυ Παπαντωνάτο, λόγω της πολυήμερης απουσίας του Δημάρχου στο εξωτερικό και συζήτησα μαζί του το θέμα. Το αποδέχτηκε άμεσα και ο Δήμος απέστειλε σχετική επιστολή στον Πρέσβη της Ελλάδος

στη Μόσχα για τα περαιτέρω. Έκτοτε μετά την επάνοδο του Δήμαρχου Χρύσανθου Σαρλή, ουδέποτε ενημερώθηκα για την πορεία του θέματος. Παράλληλα προσπάθησα με την κατάθεση σχετικής ερώτησης από κοινού με τον συνάδελφο και μέλος της Ο. Κ. Ε τουρισμού της Ν.Δ. Αναστάσιο Κρικέλη προς το Υπουργείο των Εξωτερικών, να βελτιωθεί η διαδικασία της χορήγησης Visa σε Ρώσους τουρίστες. Η απάντηση του Υπουργού Κάρολου Παπούλια, δημοσιεύτηκε στο φύλλο 456/13.5.1995 της Εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ».***

«Η Κυβέρνηση συμμερίζεται την ανησυχία των βουλευτών (Α. Δεσύλλα και Α. Κρικέλη) για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ρώσοι πολίτες, που επιθυμούν να έλθουν στην Ελλάδα, διαβεβαιώνοντας τους ότι το Υπουργείο των Εξωτερικών καταβάλει κάθε προσπάθεια, για την βελτίωση της διαδικασίας χορήγησης θεώρησης VISA».

Τις επόμενες ημέρες συγκεκριμένα την Τετάρτη 24 Μαΐου 1995, είχα συνάντηση στα γραφεία του Ξενοδοχειακού Επιμελητήριου στην Αθήνα, με τις διοικήσεις του Ξ.Ε.Ε και της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων, όπου συζητήσαμε θέματα τουριστικού ενδιαφέροντος.

Στη συνέχεια ως εκπρόσωπος της ΝΔ, ορίστηκα ομιλητής στη συνεδρίαση του πολιτικού και κοινωνικού συμβούλιου της Β1 Νομαρχιακής Επιτροπής Αθηνών.

Η αντιπαράθεση μας με τον Υπουργό Τουρισμού Διονύση Λίβανο συνεχίστηκε.

Με τον τίτλο: «Βαριές καταγγελίες Κασσίμη –Δεσύλλα για τον Φλοίσβο», η εφημερίδα ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στο φύλλο της αρ. 483/22.6.1995, αναφέρθηκε στην κοινή συνέντευξη τύπου που δώσαμε στην Ρηγίλλης, την Τρίτη 20 Ιουνίου 1995, με τον Θεόδωρο Κασσίμη ως εκπρόσωποι της ΝΔ.

Αναφερθήκαμε στις πράξεις και τις παραλείψεις των Υπουργών Κώστα Λαλιώτη και Διονύση Λιβανού, που οδήγησαν την κοινοπραξία «Καζίνο Αθηνών», να διεκδικεί αποζημίωση, για την ματαίωση του διαγωνισμού για το Καζίνο του Φλοίσβου.

Συγκεκριμένα μιλήσαμε για νέο σκάνδαλο, επειδή η σχετική σύμβαση, δεν κυρώθηκε από την Βουλή.

Η επίμαχη τροπολογία για την κύρωση της σύμβασης από τη Βουλή, κατατέθηκε αλλά στην συνέχεια αποσύρθηκε ως εκπρόθεσμη. Τους κατηγορήσαμε ότι η μεθόδευση αυτή έγινε σκόπιμα, προκειμένου η Κοινοπραξία να μπορέσει να διεκδικήσει αποζημίωση από το Ελληνικό Δημόσιο.

Την επομένη ημέρα της συνέντευξης ο Υπουργός Διονύσης Λίβανος, υπέβαλε την παραίτηση του.

Σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας «***Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στο φύλλο της 484/23.6.1995.

«Παραιτήθηκε προχθές, υπό το βάρος των εναντίων του καταγγελιών για το Καζίνο του Φλοίσβου, μετά την άρνηση της Κυβέρνησης να του παράσχει, πολιτική κάλυψη στους χειρισμούς του, ο Υπουργός Τουρισμού Διονύσης Λιβανός. Σημειωτέον ότι βαρύτατες καταγγελίες για το Καζίνο του Φλοίσβου, έκαναν την Τρίτη σε κοινή συνέντευξη τύπου, ο πρώην Υπουργός Τουρισμού της Ν.Δ. Θεόδωρος Κασσίμης και ο πρόεδρος της Ο.Κ.Ε Τουρισμού του κόμματος, βουλευτής Κερκύρας Αλέξανδρος Δεσύλλας.

Χθες μετά την παραίτηση του Λιβανού, ο κ. Δεσύλλας έκανε δηλώσεις για το θέμα αυτό σε πολλά Αθηναϊκά Μ.Μ.Ε, δεδομένου ότι θεωρείται από τους βασικούς επικριτές των χειρισμών του πρώην Υπουργού στο θέμα του Καζίνο, αλλά και της

περίπτωσης της Μαρίνας των Γουβιών».

Σε άρθρο μου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** με τον τίτλο, *«Καζίνο ΠΑΣΟΚ και Λιβανός»* στις 29.6.1995, έγραφα.

«Το ΠΑΣΟΚ ποντάρισε στο τζόγο που έστησε και έχασε. Δυστυχώς όμως μαζί του έχασαν:

- Η διεθνής αξιοπιστία της χώρας μας.

- Και η Εθνική μας Οικονομία, που στερήθηκε τις προγραμματισμένες εισροές ξένων κεφαλαίων.

Η Ν.Δ. το 1993 διενέργησε διεθνή διαγωνισμό για οκτώ συνολικά καζίνο, κατανεμημένα στις κυριότερες τουριστικές περιοχές της χώρας. Δεν προχώρησε όμως από λόγους ευαισθησίας, στην υπογραφή των συμβάσεων, λόγω προεκλογικής περιόδου.

Από συνέντευξη τύπου στη Νομαρχία. Διακρίνονται από αριστερά ο γ.γ του Ε.Ο.Τ Γιάννης Άγγλος, όρθιος ο Νομάρχης Κέρκυρας Θεόφιλος Βασιλείου, ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας και Τουρισμού Θόδωρος Κασσίμης και ο βουλευτής Κερκύρας Αλέκος Δεσύλλας.

.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ακύρωσε τον παραπάνω διαγωνισμό, τροποποίησε την σχετική με το καζίνο νομοθεσία, προχώρησε στην αύξηση του αριθμού των από 8 σε 14 και τα κατένειμε ανά την Επικράτεια, με κομματικά κριτήρια (π.χ Σύρος αντί Μύκονος), με βασικό στόχο να οδηγήσει, όχι πλέον τους αλλοδαπούς τουρίστες αλλά και τον Ελληνικό λαό στο τζόγο.

Δύο χρόνια μετά, το νέο Καζίνο που λειτούργησε είναι της Χαλκιδικής, χωρίς όμως να έχει συνταχτεί ακόμη, ο απαραίτητος κανονισμός λειτουργίας του.

Δεν έχουν εξ' άλλου εισπραχτεί ακόμη μέχρι σήμερα, ούτε οι τόκοι των χρημάτων των προσφορών του 1993, που καλύπτοντο από αντίστοιχες εγγυήσεις, ενώ επιπλέον κινδυνεύουμε να πληρώσουμε μεγάλες αποζημιώσεις (Φλοίσβος).

Οι ευθύνες για την παταγώδη αυτή αποτυχία, δεν βαρύνουν βέβαια μόνο τον Λιβανό, όπως μερικοί από την παράταξη του διακαώς θα επιθυμούσαν.

Οι ευθύνες βαρύνουν συνολικά την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Δική της ήταν η επιλογή της ακύρωσης του διαγωνισμού του 1993, επιλογή τους ήταν ο Φλοίσβος και συνεπώς είναι δικές τους και οι ευθύνες. Ειδικότερα στην επιλογή του Φλοίσβου, συνέπραξαν εκτός του Υπουργού Τουρισμού, οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και κυρίως βέβαια ο Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, που έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα των πολεοδομικών ρυθμίσεων και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Μεγάλη βέβαια ευθύνη για τα μέχρι σήμερα πεπραγμένα του Υπουργείου Τουρισμού, έχει ο Πρωθυπουργός, προσωπική επιλογή του οποίου ήταν ο Λιβανός. Η ευθύνη του δε είναι ακόμη μεγαλύτερη, για την πολιτική κάλυψη που του προσέφερε μέσα και έξω από τη Βουλή, παρά τις καταγγελίες μας μήνες τώρα. Η κάλυψη αυτή δεν κρίθηκε απαραίτητη να συνεχιστεί, όταν η υπόθεση του Φλοίσβου, τέθηκε στο αρχείο από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών Χρήστο Τζανακάκη. Ας σημειωθεί όμως αυτό που επισήμανε ο Εισαγγελέας Κολιοκώστας, ότι «δεν είναι στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας, να κρίνει άμεσα η έμμεσα ενέργειες η παραλήψεις αρμοδίων Υπουργών, η έρευνα των οποίων ανήκει στη Βουλή». Είναι ακόμη ιδιαίτερα σημαντική, η επισήμανση του Αντιεισαγγελέα Ισίδωρου Ντογιάκου, που διενέργησε την προκαταρκτική έρευνα για τον Φλοίσβο.

«Ο Υπουργός Τουρισμού νομοτυπικά τουλάχιστον και σύμφωνα με το γράμμα του νόμου, δεν είχε νόμιμη εξουσιοδότηση και ως τούτου το δικαίωμα να προβεί στη ενοποίηση των προθεσμιών του χρονοδιαγράμματος, που καθορίζεται από την υπ' αριθ. 920/6/94 απόφαση.... ».

Αυτή η μη νόμιμη ενοποίηση όλων των σταδίων του διαγωνισμού για το Φλοίσβο, δεν ήταν η αιχμή των καταγγελιών μου, κατά την διάρκεια των δυο επερωτήσεων μας στη Βουλή;

ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» φύλλο 493/6.7.1995).

Την παροχή επιδότησης- κινήτρων σε τουριστικές επιχειρήσεις, που δρουν - ενεργούν καινοτόμα και πληρούν ορισμένα προσδιορισμένα κριτήρια παροχής υπηρεσιών υψηλού επιπέδου και προσέλκυσης νέων τουριστών, πρότεινε κατά την διάρκεια τηλεοπτικής συζήτησης στο Αθηναϊκό κανάλι «NEW CHANNEL», ο βουλευτής Κέρκυρας και πρόεδρος της ομάδας κοινοβουλευτικού έργου της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας.

Στη συζήτηση στα πλαίσια της εκπομπής «ΣΟΦΟΛΕΟΥΣ» που συντονίζει ο δημοσιογράφος Αντώνης Ζησιμάτος, συμμετείχαν εκτός του Δεσύλλα, ο πρόεδρος του Ξ. Ε. Ε Αντώνης Διβάνης, ο διευθυντής του Οικονομικού Ταχυδρόμου Γιάννης Μαρίνος και ο μουσικοσυνθέτης Γιάννης Μαρκόπουλος. Στη συζήτηση επισημάνθηκε, ότι οι εξαγωγές αποδίδουν στη χώρα μας συνάλλαγμα ύψους 5 δις δολαρίων και επιδοτούνται, ενώ το τουριστικό συνάλλαγμα έφθασε πέρυσι 6, 3 δις δολάρια και δεν προβλέπεται επιδότηση για τις τουριστικές επιχειρήσεις. Με τα δεδομένα αυτά η πρόταση του Δεσύλλα, αντιμετωπίσθηκε κατ' αρχή ευνοϊκά και σύμφωνα με πληροφορίες έχει περιληφθεί και στο πρόγραμμα της Ν.Δ. για τον τουρισμό.

Δημοσίευμα της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στο φύλλο της αρ. 493/6.7.1995, αναφέρεται στη κοινή συνέντευξη τύπου που δώσαμε στη Ρηγίλλης, οι βουλευτές της ΝΔ Αριστοτέλης Παυλίδης και Αλέκος Δεσύλλας, αντίστοιχα πρό-

εδροι των ΟΚΕ Εμπορικής Ναυτιλίας και Τουρισμού της ΝΔ με θέμα: ***«Η απεργία των ναυτεργατών και τα προβλήματα στο τουρισμό».***

Δημοσίευμα επίσης της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στο φύλλο της αρ. 521/18.8.1995 με τον τίτλο, ***«Αλέκος Δεσύλλας να ληφθούν τώρα μέτρα για τον τουρισμό»***, αναφέρεται σε σχετικές μου δηλώσεις για τα προβλήματα του τουριστικού κλάδου. Σημειωτέον ότι τα άρθρα μου και οι δηλώσεις μου για τουριστικά ιδίως θέματα, επειδή απηχούσαν και τις θέσεις της ΝΔ, είχαν ευρεία δημοσιότητα στις πολιτικές και οικονομικές εφημερίδες πανελλήνιας κυκλοφορίας.

«Την Κυβέρνηση των διακοπών» καλεί με δηλώσεις του ο πρόεδρος της ΟΚΕ τουρισμού της ΝΔ Αλέκος Δεσύλλας, να αναλογιστεί τις ευθύνες της για την πορεία του Τουρισμού και να λάβει όλα τα προσήκοντα μέτρα, για την επιβίωση των εργαζομένων στον κλάδο και για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της τουριστικής μας Βιομηχανίας». «Η βαθειά φετινή τουριστική κρίση» τονίζει ο Δεσύλλας, «πέραν των αναμενόμενων επιπτώσεων της στην οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη, θα έχει και άμεσες επιπτώσεις στους εργαζομένους στα ξενοδοχεία και τις άλλες τουριστικές επιχειρήσεις, πολλοί από τους οποίους δεν θα μπορέσουν να συμπληρώσουν ούτε τα 100 ένσημα, που ως γνωστό απαιτούνται για να τύχουν ασφάλισης και επιδόματος ανεργίας».

«Παράλληλα το γεγονός αυτό θα επιβαρύνει ακόμα περισσότερο, τις ηδη αρνητικές επιπτώσεις που υπάρχουν στην απόδοση της παροχής των υπηρεσιών, από την εποχικότητα των τουριστικών δραστηριοτήτων. Η οποία λόγω έλλειψης χρόνου και κινήτρων, δεν επιτρέπει στους εργαζομένους στον τουρισμό, να αποκτήσουν μεγαλύτερη εξειδίκευση».

«Καλούμε την Κυβέρνηση των διακοπών να αναλογιστεί το μεγάλο αυτό πρόβλημα και να πάρει αμέσως, όλα τα επιβαλλόμενα μέτρα που απαιτούνται:

- Για την επιβίωση των εργαζομένων στον τουρισμό

- και για τη βελτίωση του επιπέδου της παροχής υπηρεσιών».

Με την κατάθεση ερώτησης που υποβάλλαμε από κοινού με άλλους δύο συναδέλφους της ΟΚΕ τουρισμού, προς τους Υπουργούς Συγκοινωνιών και Τουρισμού, ζητούσαμε τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας για τα τουριστικά λεωφορεία.

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 530/31.8.1995).

«Αν η σημερινή Κυβέρνηση προτίθεται να προχωρήσει άμεσα στις αναγκαίες νομοθετικές ρυθμίσεις, που είναι απαραίτητες, για να γίνουν οι υπηρεσίες των τουριστικών λεωφορείων ανταγωνιστικότερες, ποιοτικά αναβαθμισμένες και ικανές για να συμβάλλουν ουσιαστικά στην βελτίωση της σημερινής τουριστικής μας εικόνας».

*Με τον τίτλο **«Πρόεδρος και πάλι της ΟΚΕ Τουρισμού της Νέας Δημοκρατίας ο Αλέκος Δεσύλλας».** Εφημερίδα **«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»** στο φύλλο της αρ. 561/14.10.1995.*

«Στη θέση του προέδρου της Ομάδας Κοινοβουλευτικού Έργου στον τομέα Τουρισμού της ΝΔ, επανεκλέχτηκε ο βουλευτής Κέρκυρας της Αλέκος Δεσύλλας.

Ο κ. Δεσύλλας επανεκλέχτηκε επίσης αντιπρόεδρος της αντίστοιχης ΟΚΕ για το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε».

Σε σχετική ερώτηση μου στη Βουλή προς τους Υπουργούς Πολιτισμού και Τουρισμού για την δημιουργία από τον Κερκυραϊκό Γυμναστικό σύλλογο, αθλητικού

*κέντρου για την άσκηση του Κρίκετ, η εφημερίδα **«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»** στο φύλλο της 582/14.11.1995 έγραφε:*

«Ο Δεσύλλας ερωτά τους Υπουργούς αν προτίθενται να συνδράμουν, τις προτάσεις ενός εκ των τριών αρχαιοτέρων αθλητικών σωματείων της χώρας, που θα ενισχύσουν όχι μόνο το άθλημα, αλλά και θα συμβάλλουν στην περαιτέρω Τουριστική Ανάπτυξη της Κέρκυρας και της Πατρίδας μας γενικότερα».

Με νέα ερώτηση μου αρ. 4134/6.12.1995 προς τον Υπουργό Τουρισμού, διατύπωνα τα εξής:

«Σύμφωνα με δημοσιεύματα των σημερινών οικονομικών εφημερίδων, επήλθε καταρχήν συμφωνία, μεταξύ της πολιτικής ηγεσίας του τουρισμού και της «αναδόχου κοινοπραξίας Αθηνών», για τη τελική εγκατάσταση του Καζίνο Αθηνών, αντί του Φλοίσβου στο Λαγονήσι.

Ενώ η Κυβέρνηση αναμένει ουσιαστικά παράλυτη, τα ιατρικά ανακοινωθέντα για την πορεία της ασθένειας του Πρωθυπουργού, προωθείται ταχύτατα έστω και χωρίς πλέον την παρουσία του κ. Λιβανού, η ολοκλήρωση του «σκανδάλου» του διαγωνισμού για το Καζίνο Αθηνών.

Με αδιαφανείς διαδικασίες και διαπραγματεύσεις, μεθοδεύεται η ανατροπή των συμβατικών δεδομένων του διαγωνισμού, γεγονός που αν τελικά συμβεί, θα σημαίνει και τυπικά ακύρωση του διενεργηθέντα διαγωνισμού και απ' ευθείας ανάθεση του Καζίνο του «Φλοίσβου» στην «Κοινοπραξία Αθηνών».

ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο Υπουργός Τουρισμού και παρακαλείται να πληροφορήσει τη Βουλή, βάσει ποίων νομίμων διαδικασιών γίνονται διαπραγματεύσεις, με την Κ.Α για την τελική εγκατάσταση του Καζίνο Αθηνών στο Λαγονήσι;

Η Υπουργός Ανάπτυξης Βάσω Παπανδρέου απάντησε στην ερώτηση μου αυτή, με το αριθ. 13/7.2.96 έγγραφο της.

«Μετά την απόφαση της Κυβερνητικής Επιτροπής να απαγορευτεί για λόγους που ανάγονται στο Δημόσιο Συμφέρον, η εγκατάσταση και λειτουργία των Καζίνο στα όρια της Α΄ και Β΄ Περιφέρειας Αθηνών, αποφασίστηκε η μεταφορά της θέσης του Καζίνο Αττικής, από την περιοχή του Φλοίσβου στην περιοχή της Αναβύσσου η του Λαγονησίου.

Οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται από την θυγατρική της Κτηματικής Τράπεζας (Κτηματική Επενδύσεων), η οποία έχει αναλάβει και την μελέτη του όλου θέματος.

Η όλη διαδικασία βασίζεται στο γεγονός, ότι πέραν της μεταφοράς της θέσης, οι λοιποί βασικοί όροι εκχώρησης από το Ελληνικό Δημόσιο του προνομίου εγκατάστασης και λειτουργίας του Καζίνο Αττικής στην Ανάδοχο Κοινοπραξία, παραμένουν οι ίδιοι, που είχαν καθοριστεί στην αρχική προκήρυξη (ΥΑ 920/94 ΦΕΚ Β'422/6.6.94), όπως αυτοί συμπληρώθηκαν με την Υ. Α 1364/8.8.1994.(ΦΕΚ Β'615 8.8.94).

Σημειώνεται επίσης ότι, μετά από σχετική απόφαση της Κυβερνητικής Οικονομικής Επιτροπής, ανατέθηκε στον νομικό σύμβουλο του Πρωθυπουργού, η κατάρτιση ειδικής νομοθετικής ρύθμισης, η οποία θα αφορά την εγκατάσταση και λειτουργία των Καζίνο, στην ευρύτερη περιοχή του Λεκανοπεδίου Αττικής.

Η οριστική τοποθεσία εγκατάστασης του Καζίνο Αττικής, θα εγκριθεί από την Κυβερνητική Οικονομική Επιτροπή, στα πλαίσια της συνολικής Κυβερνητικής ευθύνης για την ρύθμιση του όλου θέματος».

Επειδή όμως η απάντηση της κυρίας Υπουργού Ανάπτυξης, υπερέβη τις από τον

Κανονισμό της Βουλής προβλεπόμενες προθεσμίες, η ερώτηση μου παραπέμφθηκε στην ολομέλεια για να συζητηθεί.

Στις 12.6.1996 έγινε η σχετική συζήτηση στη Βουλή. Παραθέτω τα επίσημα πρακτικά.

«ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): *Ο κύριος Αλέξανδρος Δεσύλλας βουλευτής Κερκύρας έχει τον λόγο για 3 λεπτά. Το ίδιο ερώτημα υπέβαλλα προς την Κυβέρνηση στις αρχές Δεκεμβρίου 1995, αλλά δεν απαντήθηκε από το κύριο Σιφουνάκη. Αργότερα στις 7-2-1996 η νέα Υπουργός Ανάπτυξης, αρμόδια για θέματα Τουρισμού, μου έδωσε μια απάντηση στην οποίαν υπάρχουν ορισμένα αξιοπερίεργα.*

Αναφέρομαι συγκεκριμένα στην απάντηση της κυρίας Υπουργού και διαβάζω τη σχετική περικοπή: «Με την απόφαση της Κυβερνητικής Οικονομικής Επιτροπής να απαγορευτεί για λόγους που ανάγονται στο Δημόσιο Συμφέρον, η εγκατάσταση και λειτουργία του Καζίνο στα όρια Α' και Β' της περιφέρειας Αθηνών, αποφασίστηκε η μεταφορά της θέσης η στο Λαγονήοι η στην Ανάβυσσο από τον Φλοίσβο, σύμφωνα με τις διαπραγματεύσεις και τη μελέτη που κάνει η Κτηματική Τράπεζα Επενδύσεων».

Ανακύπτουν όμως δύο ερωτήματα. Μίλησε προηγούμενα ο κ. Μάνος για τον κύριο Λαλιώτη. Ο κύριος Λαλιώτης δεν είναι μέλος της Κυβερνητικής Οικονομικής Επιτροπής; Όταν πήγε και ψήφισε για την μεταφορά του Καζίνο από τον Φλοίσβο στην Ανάβυσσο η στο Λαγονήσι, δεν είχε υπ' όψη του ότι υπάρχουν νομικά προβλήματα; Και αν δεν το είχε υπ' όψη του ο κύριος Λαλιώτης, δεν θα έπρεπε η Κτηματική Τράπεζα Επενδύσεων, που φημίζεται ότι έχει μια πολύ καλή τεχνική υπηρεσία, να εντοπίσει αυτά τα προβλήματα;

Προφανώς κάτι άλλο συνέβη μεταγενέστερα και άλλαξε η πορεία πλεύσης της Κυβέρνησης και συγκεκριμένα της κυρίας Παπανδρέου, η οποία στο ίδιο έγγραφο της λέει, ότι το μόνο που αλλάζει είναι η θέση και ότι όλοι οι άλλοι βασικοί όροι της αδείας στην Κοινοπραξία Αθηνών για την εγκατάσταση του Καζίνο Αθηνών, παραμένουν οι ίδιοι.

Εδώ ακριβώς πρέπει ο παριστάμενος κύριος Υπουργός, εφ' όσον η κυρία Παπανδρέου δεν είναι εδώ, να μας δώσει μια εξήγηση, όπως είπε και ο κύριος Μάνος, για το ποιό είναι το νομικό πρόβλημα και τι υποχρέωσε την κυρία Παπανδρέου, να αλλάξει πορεία πλεύσης, μετά τις 7.2.1996 που μου έδωσε αυτή την απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): *Ο κ. Υπουργός έχει τον λόγο.*

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):

Λίγο πολύ η ιστορία είναι γνωστή, η ιστορία των Καζίνο και του συγκεκριμένου Καζίνο. Οι απορίες που διατυπώθηκαν από τους κυρίους συναδέλφους, ως προς το ποιό ήταν το νομικό πρόβλημα, θα μπορούσαν να είχαν ικανοποιηθεί από τους ίδιους, αν είχαν κάνει τον κόπο να διαβάσουν την απόφαση της Υπουργού Ανάπτυξης στις 21.5.1996, με την οποίαν ανακαλείται η άδεια που είχε χορηγηθεί. Εκεί αναφέρονται τα πράγματα αναλυτικά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ*: Θα μας δώσετε ένα αντίγραφο; Από την άλλη μεριά αναφερθήκατε σε μια απόφαση της κυρίας Παπανδρέου. Δεν συγκρατώ αν είπατε τον αριθμό της.*

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: *Θα σας τον πώ αμέσως. Είναι η 588/21.1.1996.*

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: *Επιβεβαιώνω με ευχαρίστηση ότι θα μου δώσετε ένα αντίγραφο αυτής της απόφασης και επίσης ελπίζω και της γνωμοδότησης του Νομικού*

Συμβουλίου του Κράτους, που από ότι αντιλαμβάνομαι απεδέχθη και η κύρια Παπανδρέου.

Επίσης αν κατάλαβα καλά από αυτά τα οποία είπατε, οι νομικοί λόγοι οφείλονται στις ενέργειες του κ. Λαλιώτη και του Υπουργείου του, γιατί φοβηθήκατε ότι ενδεχομένως, θα τεθούν νομικά προβλήματα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): *Ο κ. Δεσύλλας έχει τον λόγο.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ*: Κύριε Πρόεδρε οι αρχικές επιφυλάξεις μας να μη συζητηθούν μαζί ήταν βάσιμες, διότι ο κ. Υπουργός δεν απάντησε στα δικά μου συγκεκριμένα ερωτήματα, εκτός βέβαια αν παραδέχεται έμμεσα, ότι όταν συνήλθε η Κυβερνητική Οικονομική Επιτροπή και πήρε αυτή την απόφαση, την πήρε επιπόλαια, χωρίς να έχει στοιχεία στα χέρια της. Διότι πως το αντελήφθη μετά; Δηλαδή συνήλθε η Κυβερνητική Οικονομική Επιτροπή και αποφάσισε την μεταφορά του Καζίνο από τον Φλοίσβο η στην Ανάβυσσο η στο Λαγονήσι και εν συνεχεία διαπίστωσε ότι υπάρχουν νομικά προβλήματα; Νομίζω ότι αυτά δεν είναι σοβαρά.*

Επίσης η Υπουργός Ανάπτυξης ισχυρίστηκε, ότι αυτή η πολιτική που ακολούθησε στα Καζίνο, είναι εκτός του προεκλογικού προγράμματος του ΠΑΣΟΚ. Ποτέ το αντελήφθη, όταν όλη η Ελλάδα συζητούσε για το Καζίνο του Φλοίσβου και όταν εμείς εδώ μέσα φωνάζαμε, διαμαρτυρόμαστε γι' αυτή τη σύμβαση, η όταν ως υπεύθυνη Υπουργός έβαλε την υπογραφή της στις 7.2.96, σε αυτό το έγγραφο που έχω στα χέρια μου; Ασφαλώς πρόκειται για επιπολαιότητες που δεν θέλω να τις σχολιάσω περαιτέρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): *Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.*

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: *Γι αυτό ήρθατε εσείς αντί της κυρίας Παπανδρέου.*

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης)*:Όχι κ. Μάνο. Άλλωστε χθές που υπήρχε επερώτηση ήλθε η ιδία, αλλά δεν μπορεί να είναι πάντοτε παρούσα. Όπως και να έχει το πράγμα θα αρχίσω, απαντώντας στον κ. Δεσύλλα.*

Κύριε συνάδελφε δεν υπάρχει μεγαλύτερο λάθος, από την εμμονή στο λάθος. Εμείς έχουμε το θάρρος αν κάπου διαπιστωθεί, όπως διαπιστώθηκε, εδώ ότι για νομικούς λόγους δεν μπορούσε να δοθεί μία λύση, η οποία αρχικώς είχε υιοθετηθεί, να πούμε -εδώ είμαστε- ότι δεν μπορεί να γίνει. Έχουμε και την ομόφωνη απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία οδήγησε στο αποτέλεσμα που είχαμε, δηλαδή στην ανάκληση της άδειας.

Τώρα λέτε για τις 7 Φεβρουαρίου, την έγγραφη απάντηση που πήρατε από την κυρία Παπανδρέου. Δηλαδή λίγες ημέρες μόλις είχε γίνει η νέα Κυβέρνηση και που μόλις είχε συσταθεί το Υπουργείο Ανάπτυξης. Όπως ξέρετε οι προθεσμίες που υπάρχουν για τις ερωτήσεις είναι ασφυκτικές. Όσοι έχουν περάσει από Υπουργικά έδρανα το ξέρουν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Είχε ήδη περάσει η προθεσμία.*

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφή. Ανάπτυξης): *Εν πάση περιπτώσει, δεν υπήρχε χρόνος κατ' αρχήν μέχρι τις 7 του μηνός, να μελετηθεί εξ' υπαρχής το όλο θέμα. Έγινε πολύ σοβαρή μελέτη, με πολύ υπευθυνότητα σας πληροφορώ, για να καταλήξουμε εκεί που καταλήξαμε.*

Εγώ περίμενα, ότι αν η τελική μας απόφαση, όπως ισχυρίζεστε σας δικαιώνει, η έστω εν μέρει σας δικαιώνει για την κριτική σας, να την επιδοκιμάσετε και να πείτε. Εδώ έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία έχει μυαλό και αν κάπου δεν σκέφτηκε σωστά,

σπεύδει και επανορθώνει. Εάν εσείς πιστεύετε, ότι δεν μπορεί να επανορθώσει κανείς οτιδήποτε και αν συμβεί, έτσι θέλετε να πιστεύετε και έτσι έχετε αποδείξει στην πράξη, αυτό είναι μια διαφορετική φιλοσοφία και μια διαφορετική αντίληψη, που δεν εκφράζει την Κυβέρνηση μας.

Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Δηλαδή παραδέχεσθε ότι υπήρξε επιπόλαιη απάντηση.*

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφ. Ανάπτυξης). *Κύριε συνάδελφε, δεν είπα «επιπόλαια». Μη βάζετε στο στόμα μου λόγια, που δεν είπα εγώ. Οι χαρακτηρισμοί είναι δικοί σας. Μπορώ και εγώ να κάνω χαρακτηρισμούς, για το επιπόλαιο η όχι του χαρακτηρισμού η της παρέμβασης σας, αλλά δεν το κάνω.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Επιπόλαια όταν υπάρχει γραπτό; Τι λέτε κύριε Υπουργέ;*

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Βενιζέλος): *Σας παρακαλώ κύριοι συνάδελφοι.*

Στην ερώτηση μου αυτή αριθ. 3294/8.11.95 ανέφερα τα εξής. «Ο Κερκυραϊκός Γυμναστικός Σύλλογος με τα 102 χρόνια ανελλιπούς προσφοράς στην κοινωνία και τον αθλητισμό της Πατρίδας μας, συνεχίζει ομολογουμένως με πολύ επιμέλεια και φροντίδα, να δραστηριοποιείται σε τομείς του ευρύτερου αθλητικού χώρου όπως το Μπάσκετ, το Βόλεϊ, το χάντμπολ, τον Στίβο και το Κρίκετ.

Παρά την επιτυχημένη υπεραιωνόβια αυτή πορεία του, ελάχιστα έχει ενισχυθεί από το κράτος.

Η αναγκαιότητα βελτίωσης της υποδομής των χώρων που διαθέτει ο Κ.Γ.Σ, επιβάλλεται και από λόγους αναβάθμισης και εκσυγχρονισμού του τουριστικού μας προϊόντος.

Ο Αθλητικός Τουρισμός θα μπορούσε να συμβάλει ουσιαστικά, στην προσέλκυση τουριστών ανώτερης εισοδηματικής στάθμης και στην επέκταση της τουριστικής περιόδου.

Στην έγγραφη απάντηση του ο Υπουργός Τουρισμού Νίκος Σιφουνάκης:

«Ιδιαίτερα θετική για τον Τουρισμό της περιοχής της Κέρκυρας, θεωρεί την δημιουργία ενός αθλητικού κέντρου για την άσκηση του Κρίκετ, καθόσον θα εμπλουτίσει την μέχρι σήμερα γνωστή τουριστική εικόνα της Κέρκυρας, με αποτέλεσμα να προσελκύσει πρόσθετο αριθμό τουριστών και να συμβάλει στην επιμήκυνση της Τουριστικής περιόδου». Ειδικότερα το άθλημα του Κρίκετ που ως γνωστόν ασκείται μόνο στην Κέρκυρα, θα μπορούσε να προσφέρει πολλά προς την κατεύθυνση αυτή, αν η Γ.Γ. Αθλητισμού ενίσχυε την προσπάθεια του για την δημιουργία ανοικτού γηπέδου Κρίκετ, στην παραχωρηθείσα το 1991 από την Κ.Ε.Δ οικοπεδική έκταση 28.000 τετραγωνικών μέτρων, που βρίσκεται στα διοικητικά όρια του Δήμου Κερκυραίων.

Συνολικά οι άμεσες ανάγκες του Κ.Γ.Σ, για βελτίωση της υποδομής των εγκαταστάσεων του είναι:

- *Η σύνταξη κατ' αρχήν από τις τεχνικές υπηρεσίες της Γ.Γ.Α, μελέτης κλειστού προπονητηρίου πολλαπλών χρήσεων στην έκταση των 28.000 τ.μ και η ενεργοποίηση του Υ.Π.ΕΘ.Ο και της Γ.Γ.Α για την αποδοχή της πρότασης της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, που από το Δεκέμβρη του 1994 την έχει στείλει μέσω της Γ.Γ.Α στις Βρυξέλλες.*
- *Η δημιουργία ανοιχτού γηπέδου Κρίκετ στην ιδία ως παραπάνω οικοπεδική*

έκταση, με την επιχορήγηση του αναγκαίου ποσού, περίπου 18.000.000 δρχ.

- Η επιχορήγηση με το ποσόν των 20.000.000 δρχ για την κάλυψη με πλαστικό υλικό (ταρτάν) των δυο γηπέδων Μπάσκετ, των διαδρόμων του στίβου κ.α στο εντός της πόλεως Γυμναστήριο, που διαθέτει εδώ και 102 χρόνια.

Ερωτώνται: οι αρμόδιοι Υπουργοί: 1. Εθνικής Οικονομίας 2. Τουρισμού 3. Υφυπουργός Πολιτισμού αρμόδιος για θέματα Αθλητισμού, να πληροφορήσουν τη Βουλή, αν προτίθενται να συνδράμουν τις προτάσεις αυτές, ενός εκ των τριών αρχαιοτέρων αθλητικών σωματείων της χώρας μας, που θα ενισχύσουν όχι μόνο τον αθλητισμό αλλά και θα συμβάλουν στην τουριστική ανάπτυξη της Κέρκυρας.

Στην αριθ. 1004/ΠΠΕ/167/20, 11.1995 απάντηση του το ΥΠ.ΕΘ.Ο, ανεγνώριζε την δυνατότητα χρηματοδότησης κατ' εξαίρεση του έργου στα πλαίσια των επιχειρησιακών προγραμμάτων του τομέα Τουρισμού -Πολιτισμού-Αθλητισμού.

*Ενώ το Υπουργείο Τουρισμού στη δική του απάντηση, (εφημερίδα **«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»** στο φύλλο της αρ. 581/11.11.1995) θεωρούσε, «ιδιαίτερα θετική για τον τουρισμό της περιοχής της Κέρκυρας την δημιουργία ενός αθλητικού κέντρου, για την άσκηση του Κρίκετ, καθ' όσον θα εμπλουτίσει την μέχρι σήμερα γνωστή τουριστική εικόνα της Κέρκυρας, με αποτέλεσμα να προσελκύσει πρόσθετο αριθμό τουριστών και να συμβάλει στην επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου».*

Ο Υφυπουργός Πολιτισμού αρμόδιος για θέματα αθλητισμού, δεν απάντησε μέσα στα χρονικά όρια του κανονισμού της Βουλής, με συνέπεια η ερώτηση να εισαχτεί για συζήτηση στη Βουλή τις 9.5.1996. Σύμφωνα με τα επίσημα πρακτικά της Βουλής, η σχετική συζήτηση είχε ως εξής:

«ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κρητικός): Ενάτη είναι η υπ' αριθμό 3294 με ημερομηνία κατάθεσης 8.11.1995 ερώτηση του βουλευτή κυρίου Αλέξανδρου Δεσύλλα, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την δημιουργία ανοιχτού γηπέδου Κρίκετ στην Κέρκυρα, προκειμένου να αναπτυχτεί και ο αθλητικός τουρισμός του Νησιού.

Ο κ. Δεσύλλας έχει το λόγο.

***ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ:** Ναι κύριε Πρόεδρε είναι γεγονός ότι ο τουρισμός μας περνάει μια κρίση άγνωστης διάρκειας. Δεν θα αναφερθώ στα υπάρχοντα στοιχεία ούτε στα αίτια, γιατί αυτά θα αποτελέσουν πολύ σύντομα αντικείμενο επερώτησης μας στη Βουλή. Θα σταθώ όμως σε μια γενικά παραδεκτή αλήθεια.*

Η Ελλάδα έχει αρχίσει να μην είναι πλέον της μόδας. Το τουριστικό μας προϊόν χρειάζεται ριζικό εκσυγχρονισμό και ανανέωση. Ασφαλώς ο Αθλητικός Τουρισμός θα μπορούσε να φέρει τουρίστες ανώτερης εισοδηματικής στάθμης και να συμβάλει και στη ζητούμενη επέκταση της τουριστικής περιόδου. Ιδιαίτερα θα βοηθούσε η διεξαγωγή στη χώρα μας αγώνων από σπορ που είναι ιδιαίτερα δημοφιλή σε ορισμένες χώρες, που είναι πηγές του τουριστικού ρεύματος προς τη χώρα μας, όπως είναι το Κρίκετ, το οποίο ως γνωστόν είναι ένα άθλημα πολύ διαδεδομένο στην Αγγλία και που στην Ελλάδα παίζεται παραδοσιακά μόνο στην Κέρκυρα.

Ο Κερκυραϊκός Γυμναστικός Σύλλογος που έχει ομάδα, έχει 102 χρόνια πλούσιας αθλητικής ζωής. Έχει ζητήσει την χρηματοδότηση της πολιτείας προκειμένου να κατασκευάσει ένα γήπεδο Κρίκετ, σε έκταση 28 στρεμμάτων που του έχει παραχωρήσει από το 1992 η Κ.Ε.Δ.

Ζητήσαμε λοιπόν χρηματοδότηση ορισμένων δεκάδων εκατομμυρίων από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Το Υπουργείο απάντησε, ότι είναι δυνατή κατ' εξαίρεση από το δεύτερο Κ.Π.Σ, εφόσον αυτά τα έργα θα φέρουν όφελος στον του-

ρισμό. Βέβαια εδώ το όφελος είναι δεδομένο. Όπως είπα και προηγουμένως, θα μπορούσαν να διεξαχθούν αγώνες και μάλιστα στα άκρα της τουριστικής περιόδου και να προσελκύσουν από την Αγγλία τουρίστες υψηλής εισοδηματικής στάθμης. Θέλω να πιστεύω ότι ο Υφυπουργός κ. Ιωαννίδης, ο οποίος έχει πείσει μέχρι σήμερα για τις πολύ καλές προσεγγίσεις που κάνει στα θέματα, θα ευαισθητοποιηθεί ιδιαίτερα για τη χρηματοδότηση ενός τέτοιου γηπέδου στην Κέρκυρα. Ο προϋπολογισμός του πριν από ενάμιση χρόνο, ήταν γύρω στα 30 εκατ. δρχ. Όταν βλέπουμε μάλιστα, ότι στο πρόγραμμα προτεραιοτήτων του Ε.Ο.Τ για ένταξη στο δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στο Εθνικό του σκέλος, υπάρχουν τρία γήπεδα γκόλφς προϋπολογισμού 8,5 δις δρχ και υπάρχουν πάρα πολλά προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης και επιμόρφωσης προϋπολογισμών άνω των 7 δις δρχ.

Ιδιαίτερα ο κ. Ιωαννίδης ξέρει, ότι πολλά από αυτά τα προγράμματα είναι «μαϊμού» και τα χρήματα ουσιαστικά δεν βρίσκουν απήχηση. Κατά συνέπεια επαναλαμβάνω, ότι θα πρέπει ο Ε.Ο.Τ και το Υπουργείο Τουρισμού, να εξετάσουν τη δυνατότητα χρηματοδότησης κατασκευής ενός γηπέδου κρίκετ από τον Κερκυραϊκό Γυμναστικό Σύλλογο, στην παραχωρηθείσα από την Κ.Ε.Δ έκταση των 28 στρεμμάτων, που υπάρχει μέσα στα όρια του Δήμου Κέρκυρας, που θα συμβάλει ουσιαστικά στην αναβάθμιση του Κερκυραϊκού Τουρισμού και στην ενίσχυση του τουριστικού ρεύματος από την Αγγλία, που εμφανίζεται ιδιαίτερα μειωμένο φέτος και προβλέπεται να μειωθεί ακόμα περισσότερο την επόμενη χρονιά, λόγω της συρρίκνωσης των προγραμμάτων των μεγάλων ταξιδιωτικών γραφείων της Αγγλίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κρητικός): *Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Φοίβος Ιωαννίδης έχει τον λόγο. Σας κάλεσε ο κ. Δεσύλλας σε μια παρτίδα κρίκετ.*

***Αλέξανδρος Δεσύλλας*:** *Να συμμετάσχετε και εσείς κ. Πρόεδρε.*

Γεγονός είναι ότι αρμοδιότητα για τέτοια κονδύλια έχει η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και όχι ο τουρισμός, στο επιχειρησιακό πρόγραμμα του οποίου δεν περιλαμβάνεται μέτρο για τις αθλητικές εγκαταστάσεις, με μοναδική εξαίρεση τα γήπεδα γκόλφς, τα οποία όπως ξέρετε για όλη την τουριστική κίνηση της χώρας, τα ζητούν επίμονα οι μεγάλοι tour-operators. Είμαστε η μόνη χώρα που δεν διαθέτει τέτοιου είδους εγκαταστάσεις, όταν άλλες χώρες έχουν εκατοντάδες.

Λόγω της φύσεως του προβλήματος, δεν μπορεί να ενταχτεί στο πρόγραμμα Τουρισμός – Πολιτισμός. Από εκεί και πέρα θα κάνω μία προσπάθεια προς τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, μήπως το Υφυπουργείο Αθλητισμού κάνει κάποια χρηματοδότηση, εφόσον το ποσόν που αναφέρατε, δεν φαίνεται να είναι ιδιαίτερα μεγάλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κρητικός): *Ο κ. Δεσύλλας έχει το λόγο.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, ότι το κρίκετ είναι ένα άθλημα, όπως είναι και το γκολφ. Απασχολεί πολύ κόσμο, κυρίως στην Αγγλία. Ένα γήπεδο κρίκετ την στιγμή που στοιχίζει πολύ λίγο, θα μπορούσε να συμβάλει στην ανάπτυξη του τουρισμού μας. Εξ' άλλου στις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, που μπορούν να αναβαθμίσουν το τουριστικό ρεύμα στη Ελλάδα και να παρατείνουν την διάρκεια της τουριστικής περιόδου, περιλαμβάνεται και ο αθλητικός τουρισμός. Μιλάμε λοιπόν για το ενδιαφέρον που πρέπει να υπάρξει από το Υπουργείο Τουρισμού. Εξ' άλλου αυτό περιλαμβάνεται και σε έγγραφο του Υπουργείου Οικονομίας, που σας μνημόνευσα προηγούμενα. Θα το καταθέσω για τα πρακτικά.*

(Στο σημείο αυτό ο βουλευτής καταθέτει για τα πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίον έχει ως εξής):

Το έγγραφο αυτό λέει ότι μπορεί ο Ε.Ο.Τ επειδή πρόκειται για Αθλητικό Τουρισμό, να κάνει τεκμηριωμένη πρόταση, ώστε να ενταχτεί κατ' εξαίρεση στο Β΄ Κ.Π.Σ. Κατά συνέπεια δεν πρέπει να επιμείνει το Υπουργείο Τουρισμού και ο Ε.Ο.Τ, ότι δεν μπορεί να συμπεριληφθεί σε αυτό το πρόγραμμα. Επίσης είναι γνωστό ότι το Εθνικό σκέλος του Προγράμματος, δεν έχει ακόμα εξειδικευτεί. Έχουν εγκριθεί τα μέτρα, αλλά δεν έχουν καθοριστεί τα έργα του προγράμματος. Συνεπώς θα μπορούσε το Υπουργείο Τουρισμού, να συμπεριλάβει αυτή την πρόταση. Μιλάμε για 30 εκ. δρχ, ποσό ασήμαντο μπροστά στο όφελος που θα προκύψει από την κατασκευή ενός γηπέδου κρίκετ. Πρέπει λοιπόν το Υπουργείο Τουρισμού, να κάνει μια τεκμηριωμένη πρόταση για την ένταξη αυτού του έργου στο Β΄ Κ.Π.Σ. Οι υπηρεσίες του Ε.Ο.Τ γνωρίζουν, ότι η κατασκευή αυτού του γηπέδου θα έχει σημαντικό όφελος για τον τουρισμό μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κρητικός): *Ο κ. Υφυπουργός έχει τον λόγο.*

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): *Έχετε δίκιο όταν λέτε ότι το επιχειρησιακό πρόγραμμα Τουρισμός- Πολιτισμός, δεν έχει πλήρως εξειδικευτεί.*

Δεν έχει συγκριτικό πλεονέκτημα η χώρα μας, το οποίο έχει στον Ορεινό Τουρισμό, στον Οικολογικό, στον Πολιτιστικό, στο Θεραπευτικό η Ιαματικό, όπως θέλετε πέστε το. Πάντως έχουμε μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα και είναι φυσικό να ρίχνουμε το βάρος σε αυτούς τους τομείς.

Παρ' όλα αυτά θα επικοινωνήσω όπως σας είπα, με τον Γενικό Γραμματέα του Ε.Ο.Τ τον κύριο Βασίλειο Κουρτέση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Ο κύριος Κουρτέσης το γνωρίζει, γιατί είναι Κερκυραίος.*

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): *Θα έχει και προσωπικό ενδιαφέρον και γνωρίζει πολύ καλά τα θέματα τουρισμού.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ: *Έχει και προσωπική γνώση κύριε Υπουργέ.*

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης)*: Προσωπική γνώση. Καλώς. Από εκεί και πέρα θα δούμε».*

Δυστυχώς το θέμα αυτό δεν προχώρησε, λόγω του εν συνεχεία ανασχηματισμού της Κυβέρνησης και βέβαια επειδή δεν δόθηκε συνέχεια από τους μεταγενέστερους βουλευτές του νομού που ακολούθησαν. Θα επαναλάβω για μια ακόμη φορά, ότι για την επίλυση ορισμένων θεμάτων, πρέπει να υπάρχει συνέχεια, μέχρι να βρεθεί η κατάλληλη στιγμή, όταν θα έχει ήδη ωριμάσει ένα θέμα.

(Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ αρ. φύλλου 581/11.11.1995).

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

«Τα προβλήματα στον Τουρισμό δεν είναι αποκλειστικά Κερκυραϊκό φαινόμενο. Απασχολούν τον Ελληνικό Τουρισμό στο σύνολο του και είναι φυσικό να γίνονται αντικείμενο προβληματισμού και μελέτης, όχι μόνο από τους τουριστικούς φορείς, αλλά και από τα πολιτικά κόμματα.

Πολύ δε περισσότερο αφού πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τουρισμός της χώρας μας, οφείλονται στην τουριστική πολιτική που ακολουθούν οι Ελληνικές Κυβερνήσεις.

Το κόμμα της Αξιωματικής αντιπολίτευσης η Ν.Δ., ανήσυχη για τις αρνητικές

εξελίξεις της πορείας του τουρισμού, οργάνωσε πρόσφατα στην Αθήνα ημερίδα στο Ξενοδοχείο «INTERCONTINENTAL», με θέμα «Ελληνικός Τουρισμός- προβλήματα και λύσεις».

Στην ημερίδα που συμμετείχαν περίπου 1.500 επιχειρηματίες του Τουρισμού από όλη την Ελλάδα, προήδρευσε ο ίδιος ο Πρόεδρος του κόμματος Μιλτιάδης Έβερτ, πλαισιωμένος από τον αντιπρόεδρο Γιάννη Βαρβιτσιώτη και τον πρόεδρο της Ο. Κ. Ε Τουρισμού βουλευτή Κερκύρας Αλέκο Δεσύλλα».

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 595/1.12.1995).

«Για έλλειψη στρατηγικής και πολιτικής στον Τουριστικό τομέα κατηγορεί την Κυβέρνηση η Ν.Δ., με επερώτηση του προέδρου της ΟΚΕ Τουρισμού Αλέκου Δεσύλλα και άλλων τεσσάρων βουλευτών της, προς τον Υπουργό Νίκο Σιφουνάκη.

Μεταξύ άλλων, ο Υπουργός Τουρισμού επερωτάται για την μη αξιοποίηση προγραμματισμένων και δεσμευμένων από τις αρχές του 1994 πιστώσεων 1, 2 δις δρχ από την Ε. Ε, για την συμπλήρωση βελτίωση και εκσυγχρονισμό της γενικής και ειδικής υποδομής της χώρας μας.

Ο πρόεδρος της ΟΚΕ Τουρισμού που κατέθεσε την επερώτηση επισημαίνει, ότι απαιτείται σοβαρός σχεδιασμός ειδικές επενδύσεις υποδομής και συνεχής προσπάθεια ενημέρωσης για να πειστούν οι αγορές, ότι επιβάλλεται να περάσουμε σε μια νέα εικόνα του τουριστικού μας προϊόντος, ποιοτικά αναβαθμισμένη και πλήρως ανανεωμένη».

«Συνάντηση το Σάββατο 16 Δεκεμβρίου 1995 στο Ξενοδοχείο «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΠΑΛΛΑΣ» στη Θεσσαλονίκη, με τα διοικητικά συμβούλια των επιχειρήσεων Βορείου Ελλάδος που δραστηριοποιούνται στους διάφορους κλάδους του Τουρισμού, είχαν οι πρόεδροι των Ο. Κ. Ε Εθνικής Οικονομίας και Τουρισμού, βουλευτές της Ν.Δ. Δημήτρης Κωστόπουλος και Αλέκος Δεσύλλας».

(Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ αρ. 604/15.12.1995).

ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

1. Κ.Υ ΠΑΞΩΝ

Στη μετάβαση μου στους Παξούς στα τέλη της θερινής περιόδου του 1991, επισκέφτηκα το κτήριο που θα στεγάζετο το Κέντρο Υγείας Παξών. Είχαν γίνει κάποιες εργασίες ανακαίνισης, που βρισκόταν στο τελικό στάδιο. Στην πραγματικότητα όμως ήταν τελείως κενό.

Επισκέφτηκα τον Υπουργό Υγείας Γιώργο Σούρλα και συζητήσαμε το θέμα. Μου υποσχέθηκε ότι θα ασχολείτο με αυτό και θα με ενημέρωνε. Παρακολούθησα την εξέλιξη του και επανήλθα και άλλες φορές. Τελικά με την αρ. 3β/2852/14.4.1992 Υπουργική απόφαση, εγκρίθηκε η σχετική δαπάνη των 6.000.000 για την προμήθεια του ξενοδοχειακού του εξοπλισμού και ολοκληρώθηκε η προμήθεια του σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα. Συνέχισα να πιέζω το Υπουργείο Υγείας για τον απαραίτητο επιστημονικό εξοπλισμό. Ο οποίος τελικά εγκρίθηκε μετά από μερικούς μήνες, με την αρ. ΔΒΤ/2664/23.11.1992 Υπουργική απόφαση. Περιελάμβανε φορητό ακτινολογικό μηχάνημα, καρδιογράφο, μικροβιολογικό αναλυτή, τέντα οξυγόνου κ.α. Παρά όμως τις συνεχείς προσπάθειες μου, τόσο στο τμήμα Υγείας της Νομαρχίας, όσο και στο Νομαρχιακό Νοσοκομείο, οι προβλεπόμενοι διαγωνισμοί για την προμήθεια του δεν προχωρούσαν. Τελικά μετά από την πάροδο μεγάλου χρονικού διαστήματος, όταν έγινε η προμήθεια, ο εξοπλισμός αυτός κρατήθηκε για τις ανάγκες του Νοσοκομείου στην Κέρκυρα.

Συνέχισα επίσης για μεγάλο χρονικό διάστημα να επιδιώκω και την στελέχωση των τεσσάρων Κέντρων Υγείας του νομού με ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό. Τελικά σύμφωνα με ανακοίνωση μου, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα **«Η ΚΕΡ-**

ΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» στο αρ. 35/28.8.1993 φύλλο της, το Υπουργείο Υγείας ενέκρινε την πλήρωση των παρακάτω θέσεων ιατρικού, παραϊατρικού και βοηθητικού προσωπικού, στα 4 Κ.Υ του νομού Κερκύρας.

1.ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Α. 5 νέες θέσεις ιατρών.
- 1 θέση Παιδιατρικής.
- 1 θέση Οδοντιατρικής.
- 1 θέση Μικροβιολογίας.
- 2 θέσεις Παθολογίας.

Β. 6 θέσεις παραϊατρικού και βοηθητικού προσωπικού.
- 1 θέση νοσηλευτικής κλάδου Τ.Ε.
- 1 θέση ιατρικών εργαστηρίων κλάδου Τ.Ε.
- 1 θέση πληρωμάτων ασθενοφόρων κλάδου Δ.Ε.
- 1 θέση προσωπικού καθαριότητος κλάδου Υ.Ε.

2.ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Α. 2 νέες θέσεις ιατρών.
- 1θεση Μικροβιολογίας.
- 1 θέση Οδοντιατρικής.

Β. 5 νέες θέσεις ιατρικού και παραϊατρικού προσωπικού.
- 1.θέση νοσηλευτικής κλάδου Τ.Ε.
- 2.θέσεις Ραδιολογίας – Ακτινολογίας κλάδου Τ.Ε.
- 1.θέση ιατρικών πληρωμάτων ασθενοφόρων κλάδου Δ.Ε.
- 1.θέση προσωπικού καθαριότητος κλάδου Υ.Ε.

3.ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΠΑΞΩΝ

Α. 3 νέες θέσεις ιατρών.
- 1 θέση Γενικής Ιατρικής η Παθολογίας.
- 1 θέση παιδιατρικής.
- 1 θέση οδοντιατρικής.

Β. 5 νέες θέσεις παραϊατρικού και βοηθητικού προσωπικού.
- 1 θέση νοσηλευτικής κλάδου Τ.Ε.
- 1 θέση ραδιολογίας-ακτινολογίας κλάδου Τ.Ε.
- 1 θέση ιατρικών εργαστηρίων κλάδου Τ.Ε.
- 1 θέση πληρωμάτων ασθενοφόρου κλάδου Δ.Ε.
- 1 θέση προσωπικού καθαριότητος κλάδου Δ.Ε.

4.ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΛΕΥΚΙΜΜΗΣ

Α. 3 νέες θέσεις ιατρών.
- 1 θέση Γενικής Ιατρικής η Παθολογίας.
- 1 θέση Μικροβιολογίας.
- 1 θέση Παιδιατρικής.

Β. 1 νέα θέση βοηθητικού προσωπικού.
- 1 νέα θέση προσωπικού καθαριότητος κλάδου Υ.Ε.

Σημειώνεται ότι, όταν οι αποφάσεις του Υπουργείου Υγείας γίνουν πράξη, θα έχουμε την πλέον σημαντική αναβάθμιση των Υπηρεσιών Υγείας, που γνώρισε ποτέ η Κέρκυρα».

Ίσως κάποιοι από τους αναγνώστες του κειμένου αυτού δικαιολογημένα θα αναρωτηθούν, αν δεν πίεζε για τα θέματα αυτά ο βουλευτής, η Κυβέρνηση δεν θα στε-

λέχωνε τα Κέντρα Υγείας; Η απάντηση μου είναι ότι και βέβαια κάποια στιγμή αυτό θα γινόταν, όμως η προτεραιότητα και ο βαθμός κάλυψης των αναγκών σε ιατρικό, παραϊατρικό και βοηθητικό προσωπικό, ενδεχόμενα να μην ήταν ο ίδιος. Πάντα οι ανάγκες στους διάφορους τομείς λειτουργίας του κράτους, ήταν πολύ μεγαλύτερες από τις δυνατότητες, που το κράτος διέθετε την δεδομένη στιγμή. Επομένως η ενεργός και συνεχής παρουσίασης των αναγκών αλλά και η άσκηση πιέσεων, με τα τότε τουλάχιστον δεδομένα λειτουργίας του Κράτους, μας εξασφάλιζε την ταχύτερη ποσοτική και ποιοτική κατανομή των δυνατοτήτων που υπήρχαν.

Ισχυρισμός που βέβαια επιβεβαιώθηκε στην πορεία, μετά την πρόωρη τότε, λόγω διάσπασης, πτώση της Κυβέρνησης Μητσοτάκη. Η έγκριση της στελέχωσης των τεσσάρων Κέντρων Υγείας και της προμήθειας του επιστημονικού εξοπλισμού για το Κ. Υ Παξών, με την νέα Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που ανέλαβε τον Οκτώβρη του 1993, ακολούθησε μία τελείως διαφορετική πορεία.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** αρ. φύλλου 440/18.4.1995, που καταχώρησε ερώτηση μου προς τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών ασφαλίσεων κ. Κρεμαστινό, του ζητούσα να ενημερώσει τη Βουλή, για την πλημμελή λειτουργία του Κ.Υ Παξών, λόγω της έλλειψης ιατρικού – παραϊατρικού και βοηθητικού προσωπικού, καθώς και του απαραίτητου επιστημονικού εξοπλισμού. Η εφημερίδα δημοσίευσε, το πλήρες κείμενο της ερώτησης μου που κατέθεσα στο Προεδρείο της Βουλής.

«Ασφαλώς είναι γνωστά στο Υπουργείο Υγείας, τα σοβαρά προβλήματα Υγειονομικής περίθαλψης που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της Νήσου Παξοί του νομού Κερκύρας, αφού το Κέντρο Υγείας ουσιαστικά υπολειτουργεί λόγω της έλλειψης:

- Του απαραίτητου επιστημονικού εξοπλισμού.

- Και του αναγκαίου ιατρικού, παραϊατρικού και βοηθητικού προσωπικού.

Δυστυχώς θα πρέπει να σημειώσουμε ότι στην περίπτωση του Κ.Υ Παξών, η αδιαφορία της σημερινής Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ συνδυάζεται με την ανικανότητα των αρμοδίων υπηρεσιών, οι οποίες δεν κατάφεραν σε διάστημα 2, 5 περίπου ετών, να εφοδιάσουν το Κ. Υ με τον επιστημονικό εξοπλισμό, του οποίου η προμήθεια και η σχετική δαπάνη των 14.300.000 δρχ, είχε εγκριθεί από τον Νοέμβρη του 1992, με την αρ. ΔΒΤ/2664/23.11.1992 Υπουργική απόφαση.

Προηγούμενα, είχε εγκριθεί με την αρ. 3β/2852/14.4.1992 Υπουργική απόφαση η προμήθεια και η σχετική δαπάνη του ξενοδοχειακού εξοπλισμού. Επίσης από τον Αύγουστο του 1993 είχε εγκριθεί η πρόσληψη 3 νέων θέσεων ιατρών και 5 νέων θέσεων ιατρικού και παραϊατρικού προσωπικού, του οποίου όμως η πρόσληψη δεν ολοκληρώθηκε, λόγω της εν τω μεταξύ Κυβερνητικής αλλαγής.

Ερωτάται: Ο Υπουργός Υγείας να πληροφορήσει τη Βουλή.

1. Γιατί ακόμα μέχρι σήμερα το Κέντρο Υγείας της Νήσου Παξοί στερείτε του επιστημονικού εξοπλισμού, του οποίου η προμήθεια είχε εγκριθεί από τον Νοέμβρη του 1992;

2. Γιατί το Υπουργείο Υγείας δεν προχώρησε στην πλήρωση των νέων θέσεων ιατρών, του παραϊατρικού και βοηθητικού προσωπικού, των οποίων η πρόσληψη είχε εγκριθεί από την προηγούμενη Κυβέρνηση της Ν.Δ.;

Στην απάντηση του στην παραπάνω ερώτηση μου, ο Υφυπουργός Υγείας Νίκος Φαρμάκης με ενημέρωσε. «Για την πρόσληψη 10 ατόμων, νοσηλευτών, βοηθητικού και παραϊατρικού προσωπικού στα Κέντρα Υγείας του νομού, από τα οποία 2-3

άτομα για το Κ.Υ Παξών και ότι έχει γίνει προκήρυξη για τη θέση του διευθυντή ιατρού στο Κέντρο Υγείας Παξών και σύντομα θα γίνει η κρίση από το τέταρτο ΣΚΕΙΟΠΝΙ.

Σχετικά με τον εξοπλισμό στην απάντηση του αναφέρει, ότι παρελήφθησαν και βρίσκονται στο Νοσοκομείο, ένα φορητό ακτινολογικό μηχάνημα και ένας μικροβιολογικός αναλυτής, ενώ απέκτησε πρόσφατα πλήρη ξενοδοχειακό εξοπλισμό».

(Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 460/19.5.1995 Δημόσια Βιβλιοθήκη)

ΜΑΡΙΝΑ ΓΟΥΒΙΩΝ

Τα λιμενικά έργα στη Μαρίνα των Γουβιών της Κέρκυρας, είχαν ξεκινήσει από τον Ε.Ο.Τ πριν από πολλά χρόνια. Μετά την ολοκλήρωση των, οι υπόλοιπες εργασίες σταμάτησαν για μεγάλο χρονικό διάστημα, λόγω και των ιδιοκτησιακών διενέξεων με τους όμορους ιδιοκτήτες της περιοχής Κοντοκαλίου. Άρχισα μία σειρά επαφών με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Τουρισμού και του Ε.Ο.Τ, προκειμένου να συνεχιστούν το ταχύτερο δυνατόν οι εργασίες διαμόρφωσης του χώρου της Μαρίνας και να ολοκληρωθούν οι εργασίες αποχέτευσης των όμβριων υδάτων.

Με ανακοίνωση μου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ελευθερία» αρ. φύλλου 13.078/16.3.1993, πληροφορούσα την Κερκυραϊκή κοινή γνώμη, ότι σε συνέχεια επαφών μου με τους: Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας Θεόδωρο Κασσίμη, τον γενικό γραμματέα του ΕΟΤ Γιάννη Άγγλο και υπηρεσιακούς παράγοντες του ΕΟΤ:

«Εντός των προσεχών ημερών πρόκειται να συνεχισθούν οι εργασίες στη Μαρίνα Γουβιών, που είχαν διακοπεί για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Συγκεκριμένα πρόκειται να κατασκευασθεί το τμήμα της περίφραξης, στα σημεία που δεν υπάρχουν ιδιοκτησιακά προβλήματα με τις όμορες ιδιοκτησίες, να ολοκληρωθούν τα έργα αποχέτευσης των ομβρίων υδάτων και να προχωρήσουν οι εργασίες οδοστρωσίας και ασφαλτόστρωσης.

Στη συνέχεια προχώρησαν οι διαδικασίες για την ανάδειξη αναδόχου εκμίσθωσης της Μαρίνας για 20 χρόνια, με μελέτη και διακήρυξη που ήταν έτοιμες από την προηγούμενη Κυβέρνηση της Ν.Δ. Ο ανάδοχος θα αναλάμβανε την υποχρέωση, να ολοκληρώσει το επενδυτικό πρόγραμμα του ΕΟΤ σε τρεις φάσεις. Η τρίτη φάση των εργασιών σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα, που συμπεριλαμβάνετε στις συμβατικές υποχρεώσεις του αναδόχου, έπρεπε να ολοκληρωθεί το καλοκαίρι του 1997. Στο σχετικό διαγωνισμό που διενεργήθηκε στα τέλη του 1994, έλαβαν μέρος τρεις εταιρείες, η επιτροπή όμως του διαγωνισμού έκρινε ότι το αποτέλεσμα του ήταν ασύμφορο και εισηγήθηκε στον Υπουργό Τουρισμού την επανάληψη του. Ο Υπουργός Τουρισμού αποδέχτηκε την εισήγηση της επιτροπής του διαγωνισμού και αποφάσισε την επανάληψη, «προς επίτευξη μεγαλύτερης συμμετοχής και ως εκ τούτου μεγαλυτέρου ανταλλάγματος». Το σύστημα της μακροχρόνιας μίσθωσης της Μαρίνας έναντι καταβολής ετησίου μισθώματος και εκτέλεσης συγκεκριμένου επενδυτικού προγράμματος ολοκλήρωσης των εργασιών της, θα αποτελούσε τον πιλότο για άλλες 4 Μαρίνες του ΕΟΤ.

Την γενική και αόριστη όμως δικαιολογία ακύρωσης του πλειοδοτικού αυτού διαγωνισμού, ήταν επόμενο να ακολουθήσει η διαμαρτυρία της πλειοδότριας κοινοπραξίας «Ιονικές Μαρίνες».

Από την μέχρι τότε λειτουργία της, ο ΕΟΤ είχε για το 1992 ακαθάριστα έσοδα 133 εκ. δρχ, το 1993 111 εκ. δρχ, ενώ υπήρχε πρόβλεψη για το 1994 100 εκ. δρχ. Ενδιαφέρον για τον νέο διαγωνισμό είχαν εκφράσει 50 περίπου Έλληνες και ξένοι επιχειρηματίες. Τελικά ο νέος διαγωνισμός καθορίσθηκε για τις 23 Νοεμβρίου του 1994. Στόν διαγωνισμό έλαβαν μέρος και πάλι οι ίδιες τρεις εταιρείες (Κυριακούλης, Βερνίκος και Corfu Marine).

Σε επερώτηση που κατέθεσα στη Βουλή μαζί με άλλους δύο συναδέλφους μέλη της ΟΚΕ Τουρισμού της Ν.Δ., τους Τριαντάφυλλο Μπέλλο και Σπήλιο Σπηλιωτόπουλο, για την εν γένει πολιτική του Υπουργού Διονύση Λιβανού στον Τουρισμό, αναφέρθηκα και στην ακύρωση του πρώτου διαγωνισμού για την Μαρίνα των Γουβιών.

(Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» φύλλο 408/28.2.1995 Δημόσια Βιβλιοθήκη)

«Η ακύρωση του διαγωνισμού για την Μαρίνα των Γουβιών, έγινε με πρόχειρη, αόριστη και χωρίς στοιχεία που να προήρχοντο από σχετική οικονομοτεχνική μελέτη, αιτιολόγηση.

Το αποτέλεσμα του κρίθηκε «ασύμφορο», λόγω της μικρής συμμετοχής στον διαγωνισμό και αφ' ετέρου γιατί θεωρήθηκε το προσφερθέν μίσθωμα ιδιαίτερα χαμηλό. Όμως και σε αυτή την περίπτωση αγνοήθηκε από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Τουρισμού, η μελέτη και η διακήρυξη που ήταν έτοιμες επί των ημερών της προηγούμενης Κυβέρνησης της Ν.Δ. Παραλείφθηκε από τη νέα διακήρυξη, ουσιώδης όρος του διαγωνισμού, που υπήρχε στην προηγούμενη, περί ελαχίστου τιμήματος, που αν είχε παραμείνει και στη νέα διακήρυξη, ίσως να μην υπήρχε λόγος να ακυρωθεί ο νέος διαγωνισμός. Ακόμη η μείωση της εγγυητικής στο διαγωνισμό από 80.000.000 δρχ σε 15.000.000 δρχ, αποτέλεσε ενδεχομένως κίνητρο για χαμηλότερες προσφορές.

Η περιορισμένη αξιοποίηση και μερική διάθεση σε άσχετους σκοπούς το 1994, του υπολοίπου της συνολικής χρηματοδότησης των 14 δις δρχ, που η Κυβέρνηση της ΝΔ είχε χορηγήσει στον ΕΟΤ, για την προβολή και διαφήμιση της χώρας στο εξωτερικό, αναμφισβήτητα μείωσε την ανταγωνιστικότητα της Τουριστικής μας Βιομηχανίας το 1995».

Στην συζήτηση προηγούμενης επερώτησης στη Βουλή για τον διαγωνισμό του καζίνο του Φλοίσβου, έκανα στην ομιλία μου συγκριτική αναφορά για τους δύο αυτούς διαγωνισμούς Καζίνο Φλοίσβου και Μαρίνας Γουβιών.

«...εν πάση περιπτώσει θέλω κ. Πρόεδρε να αναφερθώ στη διαφορετική κραυγαλέα αντιμετώπιση των διαγωνισμών Φλοίσβου και Μαρίνας Γουβιών της Κέρκυρας. Ο διαγωνισμός για την Μαρίνα θεωρήθηκε ότι είχε μικρή συμμετοχή και κηρύχτηκε άγονος. Οι τρεις εταιρείες οι οποίες συμμετείχαν στο διαγωνισμό της Μαρίνας των Γουβιών, θεωρήθηκε μικρή συμμετοχή. Ενώ οι δύο εταιρείες που έλαβαν μέρος στον διαγωνισμό για το Καζίνο του Φλοίσβου, δεν ήταν μικρή συμμετοχή.

(Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 410/2.3.1995 Δημόσια Βιβλιοθήκη)

Τελικά ο δεύτερος διαγωνισμός για την Μαρίνα των Γουβιών αναβλήθηκε για τις 14 Ιουνίου του 1995, με καθυστέρηση 7 μηνών, με τρεις βασικές αλλαγές στις προϋποθέσεις για την κατάθεση των προσφορών.

Μπήκε εκ νέου στις προσφορές, όπως υπήρχε στη μελέτη και τα συμβατικά τεύχη του διαγωνισμού που είχαν συνταχθεί στην περίοδο της Ν.Δ., ο αρχικός όρος της ελάχιστης προσφοράς, που είχε αφαιρεθεί από τον πρώτο διαγωνισμό. Το ελάχιστο ύψος του ετήσιου μισθώματος, σύμφωνα με δηλώσεις του νέου γενικού γραμματέα του Ε.Ο.Τ Κων/νου Τσιγαρίδα, καθορίσθηκε στα 152.000.000 δρχ, δηλαδή μόνο 1 εκ. δρχ επιπλέον του μισθώματος, που είχε προσφέρει στον αρχικό διαγωνισμό του περασμένου Νοεμβρίου, η πλειοδότρια εταιρεία «Ιονικές Μαρίνες», στην οποίαν συμμετείχαν οι Γιώργος Βερνίκος, Σαραντόπουλος και άλλες τρεις εταιρείες.

Σύμφωνα δε με τους άλλους νέους όρους του διαγωνισμού, η εκμετάλλευση της Μαρίνας θα άρχιζε από την υπογραφή της σύμβασης και θα έληγε 20 χρόνια μετά την ολοκλήρωση των έργων της τρίτης φάσης, δηλαδή η μίσθωση θα μπορούσε να διαρκέσει 30 χρόνια, οπότε και θα επέστρεφε η εκμετάλλευσης της στο Δημόσιο.

Με την αρ. 1063/1995 μέσω της Βουλής ερώτηση μου προς τον υπουργό των Οικονομικών Αλέκο Παπαδόπουλο, είχα θέσει το θέμα των θεωρήσεων των δελτίων κίνησης των θαλαμηγών πλοίων, που ελλιμενίζονται στη Μαρίνα των Γουβιών.

Εφ. «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» φύλλο 519/11.8.1995 Δημόσια Βιβλιοθήκη

«Σημαντικές παραλήψεις στην τουριστική πολιτική της Κυβέρνησης και αδιαφορία ιδιαίτερα στην παροχή ποιοτικών υπηρεσιών για την ανάπτυξη του Θαλάσσιου Τουρισμού, διαπιστώνει ο πρόεδρος της ομάδας κοινοβουλευτικού έργου της Ν.Δ. Αλέκος Δεσύλλας. Στην ερώτηση του προς τους Υπουργούς Οικονομικών, Τουρισμού και Εμπορικής Ναυτιλίας, επισημαίνει την ταλαιπωρία που υφίστανται οι κάτοχοι θαλαμηγών, προκειμένου να εφοδιάζονται με τα δελτία κίνησης από το τελωνείο. Όπως επισημαίνει ο κ. Δεσύλλας, οι κάτοχοι των θαλαμηγών, δεν είναι δυνατόν προκειμένου να παραλάβουν το δελτίο κίνησης και να υποστούν τον προβλεπόμενο από τον νόμο 2127/1993 έλεγχο, να οδηγούν τα σκάφη τους στον κεντρικό λιμένα, πλησίον των γραφείων της τελωνειακής υπηρεσίας. Ακόμη και στην περίπτωση που είχαν προηγούμενα ελλιμενιστεί, έναντι υψηλών τελών σε οργανωμένες κρατικές Μαρίνες, που όμως δεν διέθεταν τελωνειακή υπηρεσία, (π.χ Μαρίνα Γουβιών της Κέρκυρας).

Με την ερώτηση ζητούσα να ενημερωθεί η Βουλή, αν οι αρμόδιοι Υπουργοί προτίθενται, να απλουστεύσουν αυτή την διαδικασία και να πάρουν μέτρα για τον συντονισμό των Κρατικών Υπηρεσιών, προκειμένου να εξυπηρετούνται καλύτερα, οι τουρίστες υψηλής εισοδηματικής τάξης, που επισκέπτονται την χώρα μας, ιδιαίτερα στην περίοδο αιχμής της τουριστικής περιόδου».

Η εφημερίδα ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στο φύλλο της αρ. 536 /9.9.1995 με τον τίτλο: ***«Προς επίλυση το πρόβλημα των θεωρήσεων στη Μαρίνα Γουβιών. Ο Υπουργός Οικονομικών απαντά στον Αλέκο Δεσύλλα»,*** δημοσίευσε την απάντηση του Αλέκου Παπαδόπουλου στη Βουλή.

«Απαντώντας στο από 9.8.95 έγγραφο σας, με το οποίο μας διαβιβάσατε την αριθμός 1063/95 ερώτηση του βουλευτή Αλέκου Δεσύλλα, σχετικά με την λήψη μέτρων, για τον τρόπο έκδοσης δελτίων κίνησης θαλαμηγών πλοίων, που έχουν ελλιμενιστεί στη Μαρίνα Γουβιών της Κέρκυρας, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

-Το δελτίο κίνησης θαλαμηγών πλοίων, αποτελεί τίτλο προσωρινής εισαγωγής του, που έρχεται για τουρισμό στη χώρα μας, να χρησιμοποιήσει το σκάφος του στις Ελληνικές θάλασσες για τη δική του τουριστική εξυπηρέτηση.

-Αρμοδιότητα χορήγησης δελτίου κίνησης έχουν τα τελωνεία Α, Β, Γ τάξης, που έχουν χαρακτηριστεί ως σημεία εισόδου και εξόδου επιβατών και έχουν αρμοδιότητα ελευθεροκοινωνίας.

Με βάση τα παραπάνω και επειδή στο δελτίο κίνησης θα καταχωρηθούν επίσημα στοιχεία του σκάφους και των εξαρτημάτων του, καθόσον πρόκειται περί μη εκτελωνισμένου είδους για το οποίο οφείλονται δασμολογικές επιβαρύνσεις, επιβάλλεται ο καθορισμένος έλεγχος να γίνει, από την αρμόδια τελωνειακή αρχή.

Οι τελωνειακοί υπάλληλοι ειδικότερα των τουριστικών περιοχών, πολλές φόρες αναγκάζονται να μετακινηθούν σε μακρινές αποστάσεις από τα τελωνεία που υπηρετούν, προκειμένου να πραγματοποιήσουν τους ελέγχους αυτούς, οι οποίοι προβλέπονται από τις Κοινοτικές και Εθνικές διατάξεις, χωρίς όμως να είναι δυνατόν να καλύψουν όλες τις υπάρχουσες ανάγκες.

Το ίδιο συμβαίνει και με την Μαρίνα των Γουβιών, η οποία απέχει από το τελωνείο της Κέρκυρας 3.2 ναυτικά μίλια (περίπου 6 χλμ).

Τελειώνοντας, επισημαίνουμε ότι η λειτουργία του τοπικού γραφείου Γουβιών, που μελετά η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου, στα πλαίσια των δυνατοτήτων σε προσωπικό των τελωνειακών υπηρεσιών, θα συμβάλει στην επίλυση του προβλήματος, προς όφελος της τοπικής κοινωνίας, του τουρισμού και της Εθνικής οικονομίας γενικότερα».

Ύστερα από περίπου 6 μήνες από όταν έθεσα το πρόβλημα αυτό στο Υπουργείο των Οικονομικών, ο νέος Υφυπουργός Οικονομικών βουλευτής Κερκύρας Γιώργος Δρύς, υπέγραψε την απόφαση ίδρυσης και λειτουργίας των Τελωνειακών Γραφείων στη Μαρίνα των Γουβιών και στους Οθωνούς. Στο σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στο αρ. 643/15.2.1996 φύλλο της, αναφέρεται, «ότι η λειτουργία των γραφείων αυτών εκτός του ότι θα συμβάλει στην βελτίωση των παρεχόμενων τελωνειακών υπηρεσιών, θα αποτελέσει και τον συνδετικό κρίκο των διωκτικών αρχών, για την καταπολέμηση της μάστιγας των ναρκωτικών, της λαθρομετανάστευσης και του λαθρεμπορίου στις ευαίσθητες αυτές περιοχές. Η λειτουργία του γραφείου των Οθωνών θα ενισχύσει, το αίσθημα της ασφάλειας των κατοίκων των Διαποντίων Νησιών μας».

Τελικά μετά από ανεπιτυχείς προσπάθειες δύο χρόνων, στις 19 Οκτωβρίου 1995, υπογράφεται η σύμβαση για την εικοσαετή μίσθωση της Μαρίνας Γουβιών, στην προκριθείσα από τον πρόσφατο διαγωνισμό κοινοπραξία Κυριακούλης. Έτσι άνοιξε ο δρόμος για σημαντικές επενδύσεις στη Μαρίνα Γουβιών, οι οποίες αναμφισβήτητα δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου, στα εκεί ελλιμενιζόμενα σκάφη.

ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Η πρόβλεψη του Προέδρου Κωνσταντίνου Καραμανλή το 1989, για την κατάρρευση του υπαρκτού Σοσιαλισμού, που αναφέρεται στο σχετικό κεφάλαιο του βιβλίου μου και ο επακόλουθος κίνδυνος που θα αντιμετώπιζε η χώρα μας από τους «οικονομικούς φυγάδες», άρχισε από τις αρχές του 1991 να γίνεται κάθε ημέρα και περισσότερο ορατός.

Η διάγνωση όμως του κινδύνου αυτού, από τα υπεύθυνα όργανα της πολιτείας καθυστέρησε πολύ.

Οι πολιτικές δυνάμεις που τόπου αναλίσκοντο στη διαμάχη για τον εντοπισμό του υπεύθυνου της αθρόας αυτής εισόδου λαθρομεταναστών στη χώρα μας. Έπρεπε να περάσουν αρκετά χρόνια για να αντιληφθούν, ότι το αίτιο αυτού του φαινομένου της λαθρομετανάστευσης, δεν ήταν το άνοιγμα στην Αλβανία του Αντώνη Σαμαρά, αλλά η φυγή από την ανέχεια και την πείνα και η αναζήτηση μιας ασφαλέστερης και καλύτερης ζωής.

Χώρες όπως η Ιταλία που από την πρώτη στιγμή προχώρησε, ακόμη και σέ ακραία μέτρα για να εμποδίσει την είσοδο τους, δεν κατάφερε απολύτως τίποτε.

Η Ισπανία πρώτη από όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες και αρκετά χρόνια πριν από την κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ, αγωνιζόταν για να εμποδίσει την είσοδο από τις χώρες της Βορειοδυτικής Αφρικής των «οικονομικών φυγάδων».

Ενήμερος αυτού του φαινομένου και των αναμενομένων κινδύνων, με άρθρο μου στην εφημερίδα «Απογευματινή», είχα αντιδράσει στις τότε δηλώσεις του Γιώργου Παπανδρέου για την «πολυπολιτισμική κοινωνία» που οραματίζονταν.

Η έλλειψη πολιτικής βούλησης των Κυβερνήσεων στις αρχές της 10ετίας του 1990, εν μέρει οφείλετο και στους προβαλλόμενους από τις αριστερές δυνάμεις του τόπου μας «ανθρωπιστικούς λόγους», αλλά και στο γεγονός ότι η φτηνή και ανασφάλιστη εργασία, κάλυπτε τις υπάρχουσες τότε δυσκολίες σε εργατικό δυναμικό.

Με την αριθ. πρωτ. 3107/11.11.1992 ερώτηση μου στη Βουλή προς τους Υπουργούς Εθνικής Αμύνης, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, επισήμανα το μέγεθος του προβλήματος και ζητούσα την λήψη μέτρων.

(Εφημερίδα «Ελευθερία» αριθ. 13004/17.11.1992).

«Ασφαλώς δεν θα διαφεύγει της προσοχής σας, το μέγεθος του προβλήματος πού αντιμετωπίζει η Κέρκυρα, από τους οικονομικούς φυγάδες της γειτονικής Αλβανίας. Οι οποίοι κατορθώνουν με κάθε μέσο να καταφθάνουν στο Νησί μας και που ο αριθμός τους, πλησιάζει ήδη το 10% του μόνιμου πληθυσμού του.

Στα παράλια της γειτονικής αυτής χώρας έχουν δημιουργηθεί:

- *Ομάδες μεταφοράς λαθρομεταναστών με ταχύπλοα σκάφη.*
- *Ομάδες χορήγησης πλαστών αδειών εισόδου (VISA), καθώς και άλλες ομάδες παρανόμων δραστηριοτήτων.*
- *Συγχρόνως καθημερινά έχουμε μεταφορά από την χώρα μας στην Αλβανία, κάθε είδους Εθνικού Πλούτου, χωρίς την αντίστοιχη εισαγωγή συναλλάγματος.*

Οι Υπηρεσίες του Ελληνικού Κράτους (Αστυνομία, Ναυτικό, Λιμενικό), που είναι επιφορτισμένες να εμποδίζουν, αυτή την συνεχώς αυξανόμενη εισροή λαθρομεταναστών, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που καταβάλουν, αδυνατούν να τους εμποδίζουν, ελλείψει μέσων και επαρκούς στελέχωσης».

Με νέα ερώτηση μου στις 15 Απριλίου 1994 προς το Υπουργό Δημόσιας Τάξης, καλούσα τον αρμόδιο Υπουργό, «να με πληροφορήσει για τους λόγους που επέβαλλαν την ανεκτικότητα έναντι των Αλβανών λαθρομεταναστών, ιδιαίτερα μετά την ανθελληνική εκστρατεία Μπερίσα, με αφορμή το επεισόδιο στο φυλάκιο της Επισκοπής».

(Εφημερίδα «Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. 196/20.4.1994).

Παρά τις συνεχείς μου προειδοποιήσεις, η κατάσταση χειροτέρευε διαρκώς.

Με δηλώσεις και συνεντεύξεις μου στα τοπικά και Αθηναϊκά Μ.Μ.Ε, προσπαθούσα να αφυπνίσω τους αρμόδιους Υπουργούς να πάρουν μέτρα.

(«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αριθ. 474/8.6.1995).

«Οι συμμορίες που έχουν έδρα τις Αλβανικές παραλίες, έχουν εξοπλιστεί με αυτόματα όπλα και ταχύπλοα σκάφη, που έχουν κλέψει από την Κέρκυρα, δεν υπολογίζουν πλέον τίποτα.

Διακινούν ναρκωτικά, λαθρομετανάστες, με μεγάλη θρασύτητα. Καλούσα δε τους αρμόδιους Υπουργούς να αφήσουν τα γραφεία τους και να έλθουν στην Κέρκυρα, για να αντιμετωπίσουν από κοντά το πρόβλημα».

Την επομένη ημέρα 8.6.1995, έδωσα για το ίδιο θέμα συνέντευξη τύπου, που δημοσίευσε ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** αριθ. 475/9.6.1995 με τον τίτλο. **«ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΛΙΜΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΑΣ. ΞΕΦΡΑΓΟ ΑΜΠΕΛΙ ΑΚΤΕΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΕΣ».**

Με νέα ερώτηση μου προς τους αρμόδιους Υπουργούς ζητούσα, την «Προστασία της Κέρκυρας από την Αλβανική Μαφία».

(Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ αριθ. 478/15.6.1995).

Τελικά μετά την άσκηση, επί δύο και πλέον χρόνια πιέσεων, άρχισε επιτέλους η ευαισθητοποίηση της Κυβέρνησης.

Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας Μανώλης Μπετενιώτης απαντώντας σε ερώτηση μου στη Βουλή ισχυρίστηκε: *«ότι δεν υπάρχει πρόδηλος στρατιωτική απειλή για τα Διαπόντια Νησιά και συνεπώς δεν υπάρχει λόγος να εγκατασταθεί εκεί στρατιωτική δύναμη.*

Αλλά το αίσθημα ασφάλειας των λιγοστών κατοίκων στα Διαπόντια Νησιά, θα ενισχυθεί με συχνές περιπολίες και ολιγόωρη παραμονή εκεί πλοίων του Πολεμικού Ναυτικού».

(Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ αριθ. 586/18.11.1995).

Παρά όμως τις υποσχέσεις, το πρόβλημα εξακολουθούσε να υπάρχει και συνεχώς να μεγαλώνει.

Με νέα ερώτηση μου προς τους Κυβερνητικούς αρμοδίους, συνέχιζα να περιγράφω τα προβλήματα των κατοίκων κυρίως της Β. Α Κέρκυρας, οι οποίοι είχαν φθάσει πλέον σε απόγνωση και ζητούσα την ουσιαστική παρέμβαση τους.

Ο τίτλος της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** αριθ. 607/20.12.1995, είναι απόλυτα χαρακτηριστικός.

<<ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΡΟΥΣΑΔΩΝ ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ. ΕΝΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ. ΕΡΩΤΗΣΗ ΔΕΣΥΛΛΑ-ΑΝΑΦΟΡΑ ΔΡΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ. ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΘΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ».

«ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «ΗΛΙΟΣ» ΕΠΙΤΕΘΗΚΕ Η ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΜΑΦΙΑ». Είναι ο τίτλος της εφημερίδας ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** αρ. 720/12.6.1996 και στο σχετικό κείμενο μεταξύ άλλων σημειώνεται. *«Πέφτουν οι σφαίρες σαν το χαλάζι.....Αλβανοί γαζώνουν τον Κερκυραϊκό Τουρισμό. Κίνδυνος κατά των πολιτών και των εισοδημάτων τους».*

Επίσημη συνάντηση στις 8 Απριλίου 1993 στους Αγίους Σαράντα Αλβανίας. Από αριστερά διακρίνεται η Υφυπουργός Εξωτερικών Βιργινία Τσουδερού, ο Αλβανός ομόλογός της και ο βουλευτής Κερκύρας Αλέκος Δεσύλλας.

Το επεισόδιο αυτό συνέβη την Κυριακή το βράδυ 9.6.1996. Την επόμενη Πέμπτη 13.6.1996 στα πλαίσια σχετικής συζήτησης στη Βουλή επερώτησης, που είχα καταθέσει προς την αρμόδια Υπουργό Τουρισμού Βάσω Παπανδρέου, αναφέρθηκα και σε αυτό το συμβάν. ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** αρ. φύλλου 721/13.6.1996, δημοσίευσε σχετική περικοπή από τα επίσημα πρακτικά της Βουλής.

«Η έλλειψη όμως συντονισμού του Κυβερνητικού έργου για τον Τουρισμό, σημειώνεται και σε πλείστες άλλες περιπτώσεις. Θά αναφέρω ένα τραγικό παράδειγμα, που θα παρακαλούσα κυρία Υπουργέ να με προσέξετε, διότι εάν δεν το αντιλαμβάνονται οι Υπουργοί Δημόσιας Τάξης και Εθνικής Άμυνας, εσείς η αρμόδια Υπουργός για τον Τουρισμό, θα έπρεπε να το αντιλαμβάνεστε πάρα πολύ καλά. Είχα επισημάνει σε αυτή την αίθουσα, πολλές φορές με σχετικές ομιλίες και αλλά και με κατάθεση αναφορών και ερωτήσεων, ότι πρέπει να αντιμετωπισθούν οι συμμορίες από την Αλβανία, οι οποίες λυμαίνονται τα Βόρεια και τα ανατολικά παράλια της Κέρκυρας. Είχαμε την περασμένη Κυριακή ένα τραγικό κρούσμα, που μπορούσε να εξελιχθεί και σε πολυάριθμες απώλειες ανθρωπίνων ζωών. Πήγαν να κλέψουν από το Ξενοδοχείο «Ηλιος» ταχύπλοα. Όμως τους αντελήφθησαν, υπήρξε κινητοποίηση και αποχωρώντας γάζωσαν με αυτόματα όπλα το Ξενοδοχείο, όπως χαρακτηριστικά περιγράφεται στη σχετική επίσημη αναφορά προς το Υ. Ε. Ν του Λιμεναρχείου Κερκύρας.

Εάν εκείνη τη στιγμή δεν κοιμόνταν ο κόσμος, θα είχαμε τραγικές απώλειες. Τουλάχιστον σε 10 δωμάτια βρέθηκαν βλήματα».

Στη συνέχεια κατάθεσα επίκαιρη ερώτηση προς τους αρμόδιους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας.

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ» αρ. φύλλου 724/18.6.1996 δημοσίευσε το κείμενο με τον τίτλο:

«ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΗ Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ. ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΛΕΚΟΥ ΔΕΣΥΛΛΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΗΛΙΟΣ».

«Πάρα πολλές φορές έχουμε επισημάνει, την ανεξέλεγκτη δραστηριότητα των Αλβανικών συμμοριών, χωρίς η πολιτεία μέχρι σήμερα να πάρει επαρκή μέτρα για την προστασία της ζωής και των περιουσιών των κατοίκων των Βορείων και Ανατολικών περιοχών της Κέρκυρας και των τριών ακριτικών Νησιών Οθωνών, Ερείκουσας και Μαθράκι. Το πρόσφατο επεισόδιο στο ξενοδοχείο «Ηλιος» του Κλαμπ Μεντιτερανέ, απέδειξε ότι κάτοικοι των περιοχών αυτών, βρίσκονται στο έλεος των καλά οργανωμένων και εξοπλισμένων με αυτόματα όπλα Αλβανικών συμμοριών. Μόνο από ευτυχή συγκυρία δεν θρηνήσαμε την απώλεια ανθρωπίνων ζωών. Πρόκειται δηλαδή για συνεχείς παραβιάσεις των Ελληνικών συνόρων, από συμμορίες πού εφορμούν από τις απέναντι ακτές του ανύπαρκτου Αλβανικού Κράτους. Έχουν επιβάλλει τους δικούς τους εγκληματικούς κανόνες, στην παραμεθόριο αυτή περιοχή της Πατρίδας μας».

Τρεις ακόμη τίτλοι της εφημερίδας: ***«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΗΜΕΡΑ»*** στα αριθ. 726/20.6.1996, 29.6.1996 και 26.10.1996 φύλλα της, περιγράφουν χαρακτηριστικά την συνεχιζόμενη και όλο και περισσότερο επιδεινούμενη κατάσταση.

«ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΗΛΙΟΣ. ΜΑΣ ΠΥΡΟΒΟΛΕΙ Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ. Η «MAIL ON SUNDAY» ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΑΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ».

«ΝΑΥΜΑΧΙΕΣ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΙΔΟ. ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΤΑΧΥΠΛΟΟ ΣΥΓΚΡΟΥΣΤΗΚΕ ΜΕ ΣΚΑΦΟΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ».

«ΜΕ ΠΥΚΝΑ ΠΥΡΑ ΑΠΕΤΡΑΠΕΙ ΝΕΑ ΕΦΟΔΟΣ ΑΛΒΑΝΩΝ ΜΑΦΙΟΖΩΝ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ».

Έπρεπε τελικά να περάσουν αρκετά χρόνια, να χαθεί ανθρώπινη ζωή τα ξημερώματα της 27ης Απριλίου 1997, από ανταλλαγή πυρών ταχύπλοου Αλβανών μαφιόζων, με περιπολικό σκάφος του Λιμενικού Σώματος, του εικοσιπεντάχρονου λιμενοφύλακα Ζαμπάτη Μαρίνου που υπηρετούσε στο Κλιμάκιο Ειδικών Αποστολών (Κ.Ε.Α) του Λιμενικού Σώματος στην Κέρκυρα, για να υπάρξει η δραστική αντιμετώπιση της τραγικής αυτής κατάστασης.

Μετά από τρία και πλέον χρόνια η Κυβέρνηση, ανάθεσε την αντιμετώπιση της κατάστασης στην ομάδα υποβρυχίων καταστροφών του Πολεμικού Ναυτικού, για να εκλείψει σε μικρό χρονικό διάστημα το πρόβλημα αυτό, που απειλούσε τη ζωή και τις περιουσίες των κατοίκων της Κέρκυρας.

Αποδείχθηκε με την ανάθεση του έργου της προστασίας της Κέρκυρας, από τις ένοπλες Αλβανικές συμμορίες, στις ένοπλες δυνάμεις της χώρας, ότι μέχρι τότε δεν υπήρξε η πολιτική βούληση των Ελληνικών Κυβερνήσεων, για την γρήγορη και αποτελεσματική αντιμετώπιση του.